ספר תורה דיגיטלי

כתב: ישראל בן גמליאל צדקה

ערך את הספר הדיגיטלי ועד העדה
השומרונית בעיר חולון

ועד הקהילה השומרונית בחולון

ﻭ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺸﺮﻕ ﻭﺍﻟﻤﻐﺮﺏ ﻓﺄﻳﻨﻤﺎ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻓﺜﻢ ﻭﺟﻪ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﺳﻊ ﻋﻠﻴﻢ ١١٥
ﻟ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻛﻮﻧﻮﺍ ﻗﻮﺍﻣﻴﻦ ﻟﻠﻪ ﺷﻬﺪﺍء ﺑﺎﻟﻘﺴﻂ ﻭﻻ ﻳﺠﺮﻣﻨﻜﻢ ﺷﻨﺂﻥ ﻗﻮﻡ ﻋﻠﻰ ﺃﻻ ﺗﻌﺪﻟﻮﺍ ﺍﻋﺪﻟﻮﺍ ﻫﻮ ﺃﻗﺮﺏ ﻟﻠﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ١١٦
ﻝ ﻭﻋﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﻟﻬﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻭﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ١١٧ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻛﺬﺑﻮﺍ ﺑﺂﻳﺎﺗﻨﺎ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺠﺤﻴﻢ ١١٨
ﻟ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﺤﺮﻣﻮﺍ ﻃﻴﺒﺎﺕ ﻣﺎ ﺃﺣﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻜﻢ ﻭﻻ ﺗﻌﺘﺪﻭﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﻌﺘﺪﻳﻦ ١١٩ ﻭﻛﻠﻮﺍ ﻣﻤﺎ ﺭﺯﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺣﻼﻻ ﻃﻴﺒﺎ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺘﻢ ﺑﻪ ﻣﺆﻣﻨﻮﻥ ١٢٠
ﻟ ﻳﺆﺍﺧﺬﻛﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﺎﻟﻠﻐﻮ ﻓﻲ ﺃﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﻭﻟﻜﻦ ﻳﺆﺍﺧﺬﻛﻢ ﺑﻤﺎ ﻋﻘﺪﺗﻢ ﺍﻷﻳﻤﺎﻥ ﻓﻜﻔﺎﺭﺗﻪ ﺇﻃﻌﺎﻡ ﻋﺸﺮﺓ ﻣﺴﺎﻛﻴﻦ ﻣﻦ ﺃﻭﺳﻂ ﻣﺎ ﺗﻄﻌﻤﻮﻥ ﺃﻫﻠﻴﻜﻢ ﺃﻭ ﻛﺴﻮﺗﻬﻢ ﺃﻭ ﺗﺤﺮﻳﺮ ﺭﻗﺒﺔ ﻓﻤﻦ ﻟﻢ ﻳﺠﺪ ﻓﺼﻴﺎﻡ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺫﻟﻚ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﺃﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﺇﺫﺍ ﺣﻠﻔﺘﻢ ﻭﺍﺣﻔﻈﻮﺍ ﺃﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﻛﺬﻟﻚ ﻳﺒﻴﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻜﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﺸﻜﺮﻭﻥ ١٢١
ﻟ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﻟﺨﻤﺮ ﻭﺍﻟﻤﻴﺴﺮ ﻭﺍﻷﻧﺼﺎﺏ ﻭﺍﻷﺯﻻﻡ ﺭﺟﺲ ﻣﻦ ﻋﻤﻞ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻓﺎﺟﺘﻨﺒﻮﻩ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻔﻠﺤﻮﻥ ١٢٢ ﺇﻧﻤﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺃﻥ ﻳﻮﻗﻊ ﺑﻴﻨﻜﻢ ﺍﻟﻌﺪﺍﻭﺓ ﻭﺍﻟﺒﻐﻀﺎء ﻓﻲ ﺍﻟﺨﻤﺮ ﻭﺍﻟﻤﻴﺴﺮ ﻭﻳﺼﺪﻛﻢ ﻋﻦ ﺫﻛﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﻦ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻓﻬﻞ ﺃﻧﺘﻢ ﻣﻨﺘﻬﻮﻥ ١٢٣
ﻟ ﻭﺃﻃﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺃﻃﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻭﺍﺣﺬﺭﻭﺍ ﻓﺈﻥ ﺗﻮﻟﻴﺘﻢ ﻓﺎﻋﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻤﺎ ﻋﻠﻰ ﺭﺳﻮﻟﻨﺎ ﺍﻟﺒﻼﻍ ﺍﻟﻤﺒﻴﻦ ١٢٤ ﻟﻴﺲ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺟﻨﺎﺡ ﻓﻴﻤﺎ ﻃﻌﻤﻮﺍ ﺇﺫﺍ ﻣﺎ ﺍﺗﻘﻮﺍ ﻭﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺛﻢ ﺍﺗﻘﻮﺍ ﻭﺁﻣﻨﻮﺍ ﺛﻢ ﺍﺗﻘﻮﺍ ﻭﺃﺣﺴﻨﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ١٢٥
ﻟ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻟﻴﺒﻠﻮﻧﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﺸﻲء ﻣﻦ ﺍﻟﺼﻴﺪ ﺗﻨﺎﻟﻪ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺭﻣﺎﺣﻜﻢ ﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺨﺎﻓﻪ ﺑﺎﻟﻐﻴﺐ ﻓﻤﻦ ﺍﻋﺘﺪﻯ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻓﻠﻪ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ١٢٦ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﻘﺘﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﻴﺪ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺣﺮﻡ ﻭﻣﻦ ﻗﺘﻠﻪ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﺘﻌﻤﺪﺍ ﻓﺠﺰﺍء ﻣﺜﻞ ﻣﺎ ﻗﺘﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻌﻢ ﻳﺤﻜﻢ ﺑﻪ ﺫﻭﺍ ﻋﺪﻝ ﻣﻨﻜﻢ ﻫﺪﻳﺎ ﺑﺎﻟﻎ ﺍﻟﻜﻌﺒﺔ ﺃﻭ ﻛﻔﺎﺭﺓ ﻃﻌﺎﻡ ﻣﺴﺎﻛﻴﻦ ﺃﻭ ﻋﺪﻝ ﺫﻟﻚ ﺻﻴﺎﻣﺎ ﻟﻴﺬﻭﻕ ﻭﺑﺎﻝ ﺃﻣﺮﻩ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻤﺎ ﺳﻠﻒ ﻭﻣﻦ ﻋﺎﺩ ﻓﻴﻨﺘﻘﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻨﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﺰﻳﺰ ﺫﻭ ﺍﻧﺘﻘﺎﻡ ١٢٧
ﻟ ﺃﺣﻞ ﻟﻜﻢ ﺻﻴﺪ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﻃﻌﺎﻣﻪ ﻣﺘﺎﻋﺎ ﻟﻜﻢ ﻭﻟﻠﺴﻴﺎﺭﺓ ﻭﺣﺮﻡ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺻﻴﺪ ﺍﻟﺒﺮ ﻣﺎ ﺩﻣﺘﻢ ﺣﺮﻣﺎ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺇﻟﻴﻪ ﺗﺤﺸﺮﻭﻥ ١٢٨ ﺟﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻜﻌﺒﺔ ﺍﻟﺒﻴﺖ ﺍﻟﺤﺮﺍﻡ ﻗﻴﺎﻣﺎ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﺍﻟﺸﻬﺮ ﺍﻟﺤﺮﺍﻡ ﻭﺍﻟﻬﺪﻱ ﻭﺍﻟﻘﻼﺋﺪ ﺫﻟﻚ ﻟﺘﻌﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻜﻞ ﺷﻲء ﻋﻠﻴﻢ ١٢٩
ﻟ ﺍﻋﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﺪﻳﺪ ﺍﻟﻌﻘﺎﺏ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺭﺣﻴﻢ ١٣٠ ﻣﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﺇﻻ ﺍﻟﺒﻼﻍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﺗﺒﺪﻭﻥ ﻭﻣﺎ ﺗﻜﺘﻤﻮﻥ ١٣١ ﻗﻞ ﻻ ﻳﺴﺘﻮﻱ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻭﺍﻟﻄﻴﺐ ﻭﻟﻮ ﺃﻋﺠﺒﻚ ﻛﺜﺮﺓ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻓﺎﺗﻘﻮﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺎ ﺃﻭﻟﻲ ﺍﻷﻟﺒﺎﺏ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻔﻠﺤﻮﻥ ١٣٢
ﻟ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﺴﺄﻟﻮﺍ ﻋﻦ ﺃﺷﻴﺎء ﺇﻥ ﺗﺒﺪ ﻟﻜﻢ ﺗﺴﺆﻛﻢ ﻭﺇﻥ ﺗﺴﺄﻟﻮﺍ ﻋﻨﻬﺎ ﺣﻴﻦ ﻳﻨﺰﻝ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﺗﺒﺪ ﻟﻜﻢ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﺎ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ ١٣٣ ﻗﺪ ﺳﺄﻟﻬﺎ ﻗﻮﻡ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺛﻢ ﺃﺻﺒﺤﻮﺍ ﺑﻬﺎ ﻛﺎﻓﺮﻳﻦ ١٣٤ ﻣﺎ ﺟﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﺑﺤﻴﺮﺓ ﻭﻻ ﺳﺎﺋﺒﺔ ﻭﻻ ﻭﺻﻴﻠﺔ ﻭﻻ ﺣﺎﻡ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﻔﺘﺮﻭﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻜﺬﺏ ﻭﺃﻛﺜﺮﻫﻢ ﻻ ﻳﻌﻘﻠﻮﻥ ١٣٥
ﻟ ﻭﺇﺫﺍ ﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺗﻌﺎﻟﻮﺍ ﺇﻟﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺣﺴﺒﻨﺎ ﻣﺎ ﻭﺟﺪﻧﺎ ﻋﻠﻴﻪ ﺁﺑﺎءﻧﺎ ﺃﻭﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﺁﺑﺎﺅﻫﻢ ﻻ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻻ ﻳﻬﺘﺪﻭﻥ ١٣٦ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻻ ﻳﻀﺮﻛﻢ ﻣﻦ ﺿﻞ ﺇﺫﺍ ﺍﻫﺘﺪﻳﺘﻢ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺮﺟﻌﻜﻢ ﺟﻤﻴﻌﺎ ﻓﻴﻨﺒﺌﻜﻢ ﺑﻤﺎ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ١٣٧

ﻭ ﺑﻪ: ﺑﺸﻴﺮ ﺑﻦ ﺍﻟﻨﻌﻤﺎﻥ ﺍﻟﺒﺎﻫﻠﻲ ﻗﺎﻝ: ﺣﺪﺛﻨﺎ ﺍﻟﻮﻟﻴﺪ ﺑﻦ ﻣﺴﻠﻢ

ש שׁמֵיכֶם. שֶׁיִּהְיוּ לָכֶם לְאוֹת וְלִמּוּדִים וְלִזְכָּרוֹן וְלִשְׁמִירָה וְלִסְגֻלָּה לָכֶם וְלִבְנֵיכֶם וְלִבְנֵי בְנֵיכֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְאֵין תְּכֵלֶת אֶלָּא דָּם. וְאֵין דָּם אֶלָּא לְבָנִים. וְאֵין לְבָנִים אֶלָּא כְּסָא הַכָּבוֹד. שֶׁנֶּאֱמַר: וּמַעֲשֵׂה רִצְפַת סַפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. וְאֵין סַפִּיר אֶלָּא כִּסֵּא הַכָּבוֹד. שֶׁנֶּאֱמַר: וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר. וְאֵין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: וְרָאוּ אֶת מְקוֹם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵין מְקוֹם אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: וְעָשִׂיתָ לוֹ מִזְבַּח אֲדָמָה. וְאֵין אֲדָמָה אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָאָדָם לָקַח אֶת הָאֲדָמָה. וְאֵין דָּם אֶלָּא אָדֹם. שֶׁנֶּאֱמַר: אָדֹם אָנִי וְטָהוֹר אָנִי. וְאֵין אָדֹם אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְלָבְשׁוּ בִּגְדֵי אֲדֻמִּים. וְאֵין תְּכֵלֶת אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְיִשְׁלְחוּ מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמַּשְׁקוֹף. וְאֵין מְזוּזוֹת אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: וְכָתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ. וְאֵין מַשְׁקוֹף אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהַמַּשְׁקוֹף וְשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. וְאֵין מַשְׁקוֹף אֶלָּא כִּסֵּא הַכָּבוֹד. שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה. וְאֵין כִּסֵּא הַכָּבוֹד אֶלָּא לְבָנִים. שֶׁנֶּאֱמַר: כִּסְאֲךָ לְבֵנִים. וְאֵין לְבָנִים אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְלָבְנָה וְחָמָה. וְאֵין חָמָה אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהַחַמָּה וְהַלְּבָנָה הוֹבִישׁ. וְאֵין לְבָנָה אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה הַיָּרֵחַ כַּחַמָּה. וְאֵין חַמָּה אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה אוֹר הַחַמָּה שִׁבְעָתַיִם. וְאֵין שִׁבְעָתַיִם אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה. וְאֵין אוֹר הַלְּבָנָה אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה. וְאֵין אוֹר הַחַמָּה אֶלָּא דָּם. שֶׁנֶּאֱמַר: וְהָיָה אוֹר הַחַמָּה שִׁבְעָתַיִם. וְאֵין שִׁבְעָתַיִם

ש שׁוּלְחָנוֹת. וְהַכַּפּוֹת וְהַקְּעָרוֹת וְהַקְּשָׂוֹת וְהַמְּנַקִּיּוֹת שֶׁיְּנַקּוּ בָּהֶן אֶת הַקְּטֹרֶת. וְהַמִּזְרָקִים וְהַכּוֹסוֹת שֶׁיִּזּוּ בָּהֶן אֶת הַדָּם. וְהַמִּכְסֶה לְכָל כְּלִי וְכָלִי שֶׁיְּכַסּוּ בּוֹ אֶת הַכֵּלִים בִּשְׁעַת הַנְּסִיעָה. וְהַמִּכְסֶה לְמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְהַמִּכְבָּר שֶׁיְּכַסּוּ בּוֹ אֶת הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׁעַת הַנְּסִיעָה. וְהַבַּדִּים שֶׁיִּשְׂאוּ בָּהֶן

אל שֶׁיֵּשׁ: שֶׁאֵין לָהֶם. שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת. הַתּוֹרָה:׃ —

יא שֶׁמֵּת. שֶׁלֹּא לָמְדוּ. שֶׁשִּׁכְּחוּ אֶת. הַתּוֹרָה. שֶׁיָּשְׁבוּ. וְהִתְעַסְּקוּ. בְּדָבָר. אַחֵר׃

יב הַמְּבַזֶּה. הַמְּלָכִים. הַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּדָבָר׃

יג שֶׁהַמֶּלֶךְ. שֶׁהוּא מְכֻבָּד. וְנִשְׁמָר. וְנִזְהָר. בְּכָבוֹד: שֶׁנֶּאֱמַר. בִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד. וְבוֹזַי יֵקָלּוּ׃

יד וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנֹקֵב שֵׁם יְיָ׳ מוֹת יוּמָת׃

טו וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

טז וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

יז וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

יח וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

יט וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

כ וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

כא וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

כב וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

כג וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

כד וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

כה וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

כו וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

כז וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

כח וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

כט וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

ל וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

לא וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

לב וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

לג וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

לד וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

לה וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

לו וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

לז וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

לח וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

לט וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

מ וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

מא וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

מב וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

מג וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

מד וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

מה וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

מו וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

מז וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

מח וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. כִּי דְבַר יְיָ׳ בָּזָה׃

מט וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

נ וְהַמְּבַזֶּה. אֶת. הַמִּצְוֹת. וְהַמְּלָכִים. וְהַמְּחָרֵף. וְהַמְּגַדֵּף. בְּשֵׁם. הַמְפֹרָשׁ. בְּמִיתָה. שֶׁנֶּאֱמַר. הִכָּרֵת תִּכָּרֵת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ׃

ש רָאִי. מִכְּפֵי־שֶׁהִכְעִיסוּנִי:— אֶת־כַּעֲסֵיהֶם. שֶׁמְּשַׁלְּחִים בָּהֶם חֲצֵי מָוֶת. אֶת־חִצֵּי רָעָב. שֶׁיְּהוּ מֵתִים בָּרָעָב. וְאֶת־רֶשֶׁף. שֶׁיְּהוּ מֵתִים בְּחֻמָּה. וְקֶטֶב מָרִיר. שֶׁיְּהוּ מֵתִים בְּדֶבֶר. וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם. שֶׁיְּהוּ מֵתִים בְּחַיּוֹת רָעוֹת. עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר. שֶׁיְּהוּ מֵתִים בְּנָחָשִׁים. אֵלּוּ הֵם הַדְּבָרִים שֶׁהִכְעִיסוּנִי בָּהֶם. שֶׁהֵם עוֹבְדִים עֲבוֹדָה זָרָה. וְשׁוֹפְכִים דָּמִים. וְאוֹכְלִים בָּשָׂר וְדָם. וְגוֹזְלִים וְעוֹשְׁקִים. וְנִשְׁבָּעִים לַשֶּׁקֶר. וְנוֹתְנִים לְבַעַל. וְקוֹרְאִים לְשֵׁם עַל עֲבוֹדָה זָרָה

ב אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם תִּדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה׃
ג וְהֵבֵאתֶם שָׁמָּה עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ ד וְשַׂמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעֲבָדֵיכֶם
וְשִׁפְחֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ׃ ה הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־
תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ ו כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד
שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ ז וְאָכַלְתָּם שָׁם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ ח לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃
ט כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
י וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ
לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם בֶּטַח׃ יא וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר נָדְרוּ לַיהוָה׃ יב וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעֲבָדֵיכֶם וְשִׁפְחֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּכֶם׃ יג הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־
מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ יד כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה
עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲנִי מְצַוֶּךָּ׃ טו רַק בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי
וְכָאַיָּל׃ טז רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ יז לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל
בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר
תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ יח כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ יט הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי כָּל־יָמֶיךָ
עַל אַדְמָתֶךָ׃ כ כִּי יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה
בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃ כא כִּי־יִרְחַק
מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ׃ כב אַךְ
כַּאֲשֶׁר יֵאָכַל אֶת־הַצְּבִי וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃
כג רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃
כד לֹא תֹאכְלֶנָּה עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנָּה כַּמָּיִם׃ כה לֹא תֹאכְלֶנָּה לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ
אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ כו רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ וְנִדָּרֶיךָ תִּשָּׂא
וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה׃ כז וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ כח שְׁמֹר
וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ
עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כט כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃
ל הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם
לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ לא לֹא־תַעֲשֶׂה
כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם
וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ לב אֵת כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ יג א כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא
אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃ ב וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ
לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ ג לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי
הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת
הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ ד אַחֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ
וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃ ה וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר־סָרָה עַל־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ ו כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן־
אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה
וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ ז מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃ ח לֹא
תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו׃
ט כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃ י וְסָקַלְתּוֹ
בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים׃ יא וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא־יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃
יב כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃ יג יָצְאוּ
אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ יד וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר
נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃ טו הַכֵּה תַכֶּה אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי־חָרֶב
הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֶמְתָּהּ לְפִי־חָרֶב׃ טז וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ
אֶל־תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה
תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃ יז וְלֹא־יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה
מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ יח כִּי תִשְׁמַע
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יד א בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא־תָשִׂימוּ קָרְחָה
בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת׃ ב כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָחַר יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם
סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ג לֹא תֹאכַל כָּל־תּוֹעֵבָה׃ ד זֹאת הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר כֶּשֶׂב הָעִזִּים׃ ה אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וַאֲרֹבֶת׃
ו וְכָל־בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ
תֹּאכֵלוּ׃ ז אַךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַשָּׁסַע
הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הֵמָּה וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם׃
ח וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם
לֹא תִגָּעוּ׃ ט אֶת־זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ׃
י וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סְנַפִיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם׃ יא כָּל־צִפּוֹר טְהֹרָה
תֹּאכֵלוּ׃ יב וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה׃ יג וְהָרָאָה וְהָאַיָּה
וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ׃ יד וְאֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ׃ טו וְאֶת־בַּת הַיַּעֲנָה וְהַתַּחְמָס וְהַשָּׁחַף וְהַנֵּץ
לְמִינֵהוּ׃ טז וְאֶת־הַכּוס וְהַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת׃ יז וְהַקָּאָת וְהָרָחָם וְהַשָּׁלָךְ׃ יח וְהַחֲסִידָה
וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף׃ יט וְכָל־שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ׃
כ כָּל־עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ׃ כא לֹא תֹאכְלוּ כָּל־נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ
אוֹ מָכוֹר לְנָכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃
כב עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל־תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃ כג וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת
בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ כד וְכִי־יִרְבֶּה
מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כה וְנָתַתָּה בַכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ כו וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ
בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ כז וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק
וְנַחֲלָה אִתָּךְ׃ כח מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ כט וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבָעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃
טו א מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ ב וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ
אֲשֶׁר יַשֶׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ ג אֶת־הַנָּכְרִי
תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשֵּׁא יָדֶךָ׃ ד אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ
יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ ה רַק אִם־שָׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם׃ ו כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְעָבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
וּמָשַׁלְתָּ בגויים רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ ז כִּי יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ
הָאֶבְיוֹנֶךָ׃ ח כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃
ט הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת
הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ
חֵטְא׃ י נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ יא כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ יב כִּי
יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדֶךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ יג וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ יד הַעֲנִיק תַּעֲנִיק
לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ טו וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
טז וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב עִמָּךְ׃ יז וְלָקַחְתָּ
אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן׃
יח לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ
שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ יט כָּל־הַבְּכוֹר הַזָּכָר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ
וּבְצֹאנְךָ תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃
כ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
כא וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כָּל־מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כב בִּשְׁעָרֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ טז א שְׁמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ ב וְזָבַחְתָּ
פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ ג לֹא־תֹאכַל
עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ ד וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־
גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃
ה לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ ו כִּי אִם־
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבֹא
הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ ז וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ׃ ח שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ט שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה
תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ י וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר
תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ יא וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ יב וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ
וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ יג חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ
וּמִיִּקְבֶךָ׃ יד וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם
וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ טו שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃
טז שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר
בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ יז אִישׁ כְּמַתְּנַת
יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נ

ﻫ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻋﻠﻰ ﻋﺒﺪﻩ ﻭﻟﻢ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻪ ﻋﻮﺟﺎ ﻗﻴﻤﺎ ﻟﻴﻨﺬﺭ ﺑﺄﺳﺎ ﺷﺪﻳﺪﺍ ﻣﻦ ﻟﺪﻧﻪ ﻭﻳﺒﺸﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺃﻥ ﻟﻬﻢ ﺃﺟﺮﺍ ﺣﺴﻨﺎ ﻣﺎﻛﺜﻴﻦ ﻓﻴﻪ ﺃﺑﺪﺍ ﻭﻳﻨﺬﺭ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺍﺗﺨﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﺪﺍ ﺳﺒﺤﺎﻧﻪ ﻣﺎ ﻟﻬﻢ ﺑﻪ ﻣﻦ ﻋﻠﻢ ﻭﻻ ﻟﺂﺑﺎﺋﻬﻢ ﻛﺒﺮﺕ ﻛﻠﻤﺔ ﺗﺨﺮﺝ ﻣﻦ ﺃﻓﻮﺍﻫﻬﻢ ﺇﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺇﻻ ﻛﺬﺑﺎ ﻓﻠﻌﻠﻚ ﺑﺎﺧﻊ ﻧﻔﺴﻚ ﻋﻠﻰ ﺁﺛﺎﺭﻫﻢ ﺇﻥ ﻟﻢ ﻳﺆﻣﻨﻮﺍ ﺑﻬﺬﺍ ﺍﻟﺤﺪﻳﺚ ﺃﺳﻔﺎ ﺇﻧﺎ ﺟﻌﻠﻨﺎ ﻣﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺯﻳﻨﺔ ﻟﻬﺎ ﻟﻨﺒﻠﻮﻫﻢ ﺃﻳﻬﻢ ﺃﺣﺴﻦ ﻋﻤﻼ ﻭﺇﻧﺎ ﻟﺠﺎﻋﻠﻮﻥ ﻣﺎ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﺻﻌﻴﺪﺍ ﺟﺮﺯﺍ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺖ ﺃﻥ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﻜﻬﻒ ﻭﺍﻟﺮﻗﻴﻢ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﻦ ﺁﻳﺎﺗﻨﺎ ﻋﺠﺒﺎ ﺇﺫ ﺃﻭﻯ ﺍﻟﻔﺘﻴﺔ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻜﻬﻒ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺁﺗﻨﺎ ﻣﻦ ﻟﺪﻧﻚ ﺭﺣﻤﺔ ﻭﻫﻴﺊ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﺭﺷﺪﺍ ﻓﻀﺮﺑﻨﺎ ﻋﻠﻰ ﺁﺫﺍﻧﻬﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻜﻬﻒ ﺳﻨﻴﻦ ﻋﺪﺩﺍ ﺛﻢ ﺑﻌﺜﻨﺎﻫﻢ ﻟﻨﻌﻠﻢ ﺃﻱ ﺍﻟﺤﺰﺑﻴﻦ ﺃﺣﺼﻰ ﻟﻤﺎ ﻟﺒﺜﻮﺍ ﺃﻣﺪﺍ ﻧﺤﻦ ﻧﻘﺺ ﻋﻠﻴﻚ ﻧﺒﺄﻫﻢ ﺑﺎﻟﺤﻖ ﺇﻧﻬﻢ ﻓﺘﻴﺔ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺑﺮﺑﻬﻢ ﻭﺯﺩﻧﺎﻫﻢ ﻫﺪﻯ ﻭﺭﺑﻄﻨﺎ ﻋﻠﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﺇﺫ ﻗﺎﻣﻮﺍ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺭﺏ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻟﻦ ﻧﺪﻋﻮ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﺇﻟﻬﺎ ﻟﻘﺪ ﻗﻠﻨﺎ ﺇﺫﺍ ﺷﻄﻄﺎ ﻫﺆﻻﺀ ﻗﻮﻣﻨﺎ ﺍﺗﺨﺬﻭﺍ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﺁﻟﻬﺔ ﻟﻮﻻ ﻳﺄﺗﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺑﺴﻠﻄﺎﻥ ﺑﻴﻦ ﻓﻤﻦ ﺃﻇﻠﻢ ﻣﻤﻦ ﺍﻓﺘﺮﻯ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺬﺑﺎ ﻭﺇﺫ ﺍﻋﺘﺰﻟﺘﻤﻮﻫﻢ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺒﺪﻭﻥ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺄﻭﻭﺍ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻜﻬﻒ ﻳﻨﺸﺮ ﻟﻜﻢ ﺭﺑﻜﻢ ﻣﻦ ﺭﺣﻤﺘﻪ ﻭﻳﻬﻴﺊ ﻟﻜﻢ ﻣﻦ ﺃﻣﺮﻛﻢ ﻣﺮﻓﻘﺎ ﻭﺗﺮﻯ ﺍﻟﺸﻤﺲ ﺇﺫﺍ ﻃﻠﻌﺖ ﺗﺰﺍﻭﺭ ﻋﻦ ﻛﻬﻔﻬﻢ ﺫﺍﺕ ﺍﻟﻴﻤﻴﻦ ﻭﺇﺫﺍ ﻏﺮﺑﺖ ﺗﻘﺮﺿﻬﻢ ﺫﺍﺕ ﺍﻟﺸﻤﺎﻝ ﻭﻫﻢ ﻓﻲ ﻓﺠﻮﺓ ﻣﻨﻪ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﺁﻳﺎﺕ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﻬﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻬﻮ ﺍﻟﻤﻬﺘﺪ ﻭﻣﻦ ﻳﻀﻠﻞ ﻓﻠﻦ ﺗﺠﺪ ﻟﻪ ﻭﻟﻴﺎ ﻣﺮﺷﺪﺍ ﻭﺗﺤﺴﺒﻬﻢ ﺃﻳﻘﺎﻇﺎ ﻭﻫﻢ ﺭﻗﻮﺩ ﻭﻧﻘﻠﺒﻬﻢ ﺫﺍﺕ ﺍﻟﻴﻤﻴﻦ ﻭﺫﺍﺕ ﺍﻟﺸﻤﺎﻝ ﻭﻛﻠﺒﻬﻢ ﺑﺎﺳﻂ ﺫﺭﺍﻋﻴﻪ ﺑﺎﻟﻮﺻﻴﺪ ﻟﻮ ﺍﻃﻠﻌﺖ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻟﻮﻟﻴﺖ ﻣﻨﻬﻢ ﻓﺮﺍﺭﺍ ﻭﻟﻤﻠﺌﺖ ﻣﻨﻬﻢ ﺭﻋﺒﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺑﻌﺜﻨﺎﻫﻢ ﻟﻴﺴﺎﺀﻟﻮﺍ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻗﺎﻝ ﻗﺎﺋﻞ ﻣﻨﻬﻢ ﻛﻢ ﻟﺒﺜﺘﻢ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺒﺜﻨﺎ ﻳﻮﻣﺎ ﺃﻭ ﺑﻌﺾ ﻳﻮﻡ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻜﻢ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻟﺒﺜﺘﻢ ﻓﺎﺑﻌﺜﻮﺍ ﺃﺣﺪﻛﻢ ﺑﻮﺭﻗﻜﻢ ﻫﺬﻩ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﺪﻳﻨﺔ ﻓﻠﻴﻨﻈﺮ ﺃﻳﻬﺎ ﺃﺯﻛﻰ ﻃﻌﺎﻣﺎ ﻓﻠﻴﺄﺗﻜﻢ ﺑﺮﺯﻕ ﻣﻨﻪ ﻭﻟﻴﺘﻠﻄﻒ ﻭﻻ ﻳﺸﻌﺮﻥ ﺑﻜﻢ ﺃﺣﺪﺍ ﺇﻧﻬﻢ ﺇﻥ ﻳﻈﻬﺮﻭﺍ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻳﺮﺟﻤﻮﻛﻢ ﺃﻭ ﻳﻌﻴﺪﻭﻛﻢ ﻓﻲ ﻣﻠﺘﻬﻢ ﻭﻟﻦ ﺗﻔﻠﺤﻮﺍ ﺇﺫﺍ ﺃﺑﺪﺍ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺃﻋﺜﺮﻧﺎ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻟﻴﻌﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﻭﻋﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺣﻖ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻻ ﺭﻳﺐ ﻓﻴﻬﺎ ﺇﺫ ﻳﺘﻨﺎﺯﻋﻮﻥ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﺍﺑﻨﻮﺍ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺑﻨﻴﺎﻧﺎ ﺭﺑﻬﻢ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻬﻢ ﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻏﻠﺒﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﻟﻨﺘﺨﺬﻥ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻟﻨﻌﺒﺪﻥ ﺳﻴﻘﻮﻟﻮﻥ ﺛﻼﺛﺔ ﺭﺍﺑﻌﻬﻢ ﻛﻠﺒﻬﻢ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺧﻤﺴﺔ ﺳﺎﺩﺳﻬﻢ ﻛﻠﺒﻬﻢ ﺭﺟﻤﺎ ﺑﺎﻟﻐﻴﺐ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺳﺒﻌﺔ ﻭﺛﺎﻣﻨﻬﻢ ﻛﻠﺒﻬﻢ ﻗﻞ ﺭﺑﻲ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻌﺪﺗﻬﻢ ﻣﺎ ﻳﻌﻠﻤﻬﻢ ﺇﻻ ﻗﻠﻴﻞ ﻓﻼ ﺗﻤﺎﺭ ﻓﻴﻬﻢ ﺇﻻ ﻣﺮﺍﺀ ﻇﺎﻫﺮﺍ ﻭﻻ ﺗﺴﺘﻔﺖ ﻓﻴﻬﻢ ﻣﻨﻬﻢ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﻻ ﺗﻘﻮﻟﻦ ﻟﺸﺎﻱﺀ ﺇﻧﻲ ﻓﺎﻋﻞ ﺫﻟﻚ ﻏﺪﺍ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻳﺸﺎﺀ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﺫﻛﺮ ﺭﺑﻚ ﺇﺫﺍ ﻧﺴﻴﺖ ﻭﻗﻞ ﻋﺴﻰ ﺃﻥ ﻳﻬﺪﻳﻦ ﺭﺑﻲ ﻷﻗﺮﺏ ﻣﻦ ﻫﺬﺍ ﺭﺷﺪﺍ ﻭﻟﺒﺜﻮﺍ ﻓﻲ ﻛﻬﻔﻬﻢ ﺛﻼﺙ ﻣﺎﺋﺔ ﺳﻨﻴﻦ ﻭﺍﺯﺩﺍﺩﻭﺍ ﺗﺴﻌﺎ ﻗﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻟﺒﺜﻮﺍ ﻟﻪ ﻏﻴﺐ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﺃﺑﺼﺮ ﺑﻪ ﻭﺃﺳﻤﻊ ﻣﺎ ﻟﻬﻢ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﻣﻦ ﻭﻟﻲ ﻭﻻ ﻳﺸﺮﻙ ﻓﻲ ﺣﻜﻤﻪ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﺍﺗﻞ ﻣﺎ ﺃﻭﺣﻲ ﺇﻟﻴﻚ ﻣﻦ ﻛﺘﺎﺏ ﺭﺑﻚ ﻻ ﻣﺒﺪﻝ ﻟﻜﻠﻤﺎﺗﻪ ﻭﻟﻦ ﺗﺠﺪ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﻣﻠﺘﺤﺪﺍ ﻭﺍﺻﺒﺮ ﻧﻔﺴﻚ ﻣﻊ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺪﻋﻮﻥ ﺭﺑﻬﻢ ﺑﺎﻟﻐﺪﺍﺓ ﻭﺍﻟﻌﺸﻲ ﻳﺮﻳﺪﻭﻥ ﻭﺟﻬﻪ ﻭﻻ ﺗﻌﺪ ﻋﻴﻨﺎﻙ ﻋﻨﻬﻢ ﺗﺮﻳﺪ ﺯﻳﻨﺔ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻻ ﺗﻄﻊ ﻣﻦ ﺃﻏﻔﻠﻨﺎ ﻗﻠﺒﻪ ﻋﻦ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﻭﺍﺗﺒﻊ ﻫﻮﺍﻩ ﻭﻛﺎﻥ ﺃﻣﺮﻩ ﻓﺮﻃﺎ ﻭﻗﻞ ﺍﻟﺤﻖ ﻣﻦ ﺭﺑﻜﻢ ﻓﻤﻦ ﺷﺎﺀ ﻓﻠﻴﺆﻣﻦ ﻭﻣﻦ ﺷﺎﺀ ﻓﻠﻴﻜﻔﺮ ﺇﻧﺎ ﺃﻋﺘﺪﻧﺎ ﻟﻠﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ﻧﺎﺭﺍ ﺃﺣﺎﻁ ﺑﻬﻢ ﺳﺮﺍﺩﻗﻬﺎ ﻭﺇﻥ ﻳﺴﺘﻐﻴﺜﻮﺍ ﻳﻐﺎﺛﻮﺍ ﺑﻤﺎﺀ ﻛﺎﻟﻤﻬﻞ ﻳﺸﻮﻱ ﺍﻟﻮﺟﻮﻩ ﺑﺌﺲ ﺍﻟﺸﺮﺍﺏ ﻭﺳﺎﺀﺕ ﻣﺮﺗﻔﻘﺎ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺇﻧﺎ ﻻ ﻧﻀﻴﻊ ﺃﺟﺮ ﻣﻦ ﺃﺣﺴﻦ ﻋﻤﻼ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻟﻬﻢ ﺟﻨﺎﺕ ﻋﺪﻥ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﻢ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﻳﺤﻠﻮﻥ ﻓﻴﻬﺎ ﻣﻦ ﺃﺳﺎﻭﺭ ﻣﻦ ﺫﻫﺐ ﻭﻳﻠﺒﺴﻮﻥ ﺛﻴﺎﺑﺎ ﺧﻀﺮﺍ ﻣﻦ ﺳﻨﺪﺱ ﻭﺇﺳﺘﺒﺮﻕ ﻣﺘﻜﺌﻴﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻷﺭﺍﺋﻚ ﻧﻌﻢ ﺍﻟﺜﻮﺍﺏ ﻭﺣﺴﻨﺖ ﻣﺮﺗﻔﻘﺎ ﻭﺍﺿﺮﺏ ﻟﻬﻢ ﻣﺜﻼ ﺭﺟﻠﻴﻦ ﺟﻌﻠﻨﺎ ﻷﺣﺪﻫﻤﺎ ﺟﻨﺘﻴﻦ ﻣﻦ ﺃﻋﻨﺎﺏ ﻭﺣﻔﻔﻨﺎﻫﻤﺎ ﺑﻨﺨﻞ ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﺯﺭﻋﺎ ﻛﻠﺘﺎ ﺍﻟﺠﻨﺘﻴﻦ ﺁﺗﺖ ﺃﻛﻠﻬﺎ ﻭﻟﻢ ﺗﻈﻠﻢ ﻣﻨﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻓﺠﺮﻧﺎ ﺧﻼﻟﻬﻤﺎ ﻧﻬﺮﺍ ﻭﻛﺎﻥ ﻟﻪ ﺛﻤﺮ ﻓﻘﺎﻝ ﻟﺼﺎﺣﺒﻪ ﻭﻫﻮ ﻳﺤﺎﻭﺭﻩ ﺃﻧﺎ ﺃﻛﺜﺮ ﻣﻨﻚ ﻣﺎﻻ ﻭﺃﻋﺰ ﻧﻔﺮﺍ ﻭﺩﺧﻞ ﺟﻨﺘﻪ ﻭﻫﻮ ﻇﺎﻟﻢ ﻟﻨﻔﺴﻪ ﻗﺎﻝ ﻣﺎ ﺃﻇﻦ ﺃﻥ ﺗﺒﻴﺪ ﻫﺬﻩ ﺃﺑﺪﺍ ﻭﻣﺎ ﺃﻇﻦ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﺎﺋﻤﺔ ﻭﻟﺌﻦ ﺭﺩﺩﺕ ﺇﻟﻰ ﺭﺑﻲ ﻷﺟﺪﻥ ﺧﻴﺮﺍ ﻣﻨﻬﺎ ﻣﻨﻘﻠﺒﺎ ﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﺻﺎﺣﺒﻪ ﻭﻫﻮ ﻳﺤﺎﻭﺭﻩ ﺃﻛﻔﺮﺕ ﺑﺎﻟﺬﻱ ﺧﻠﻘﻚ ﻣﻦ ﺗﺮﺍﺏ ﺛﻢ ﻣﻦ ﻧﻄﻔﺔ ﺛﻢ ﺳﻮﺍﻙ ﺭﺟﻼ ﻟﻜﻦ ﻫﻮ ﺍﻟﻠﻪ ﺭﺑﻲ ﻭﻻ ﺃﺷﺮﻙ ﺑﺮﺑﻲ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﻟﻮﻻ ﺇﺫ ﺩﺧﻠﺖ ﺟﻨﺘﻚ ﻗﻠﺖ ﻣﺎ ﺷﺎﺀ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻗﻮﺓ ﺇﻻ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺗﺮﻥ ﺃﻧﺎ ﺃﻗﻞ ﻣﻨﻚ ﻣﺎﻻ ﻭﻭﻟﺪﺍ ﻓﻌﺴﻰ ﺭﺑﻲ ﺃﻥ ﻳﺆﺗﻴﻦ ﺧﻴﺮﺍ ﻣﻦ ﺟﻨﺘﻚ ﻭﻳﺮﺳﻞ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﺣﺴﺒﺎﻧﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻓﺘﺼﺒﺢ ﺻﻌﻴﺪﺍ ﺯﻟﻘﺎ ﺃﻭ ﻳﺼﺒﺢ ﻣﺎﺅﻫﺎ ﻏﻮﺭﺍ ﻓﻠﻦ ﺗﺴﺘﻄﻴﻊ ﻟﻪ ﻃﻠﺒﺎ ﻭﺃﺣﻴﻂ ﺑﺜﻤﺮﻩ ﻓﺄﺻﺒﺢ ﻳﻘﻠﺐ ﻛﻔﻴﻪ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﻔﻖ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻫﻲ ﺧﺎﻭﻳﺔ ﻋﻠﻰ ﻋﺮﻭﺷﻬﺎ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﻳﺎ ﻟﻴﺘﻨﻲ ﻟﻢ ﺃﺷﺮﻙ ﺑﺮﺑﻲ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﻟﻢ ﺗﻜﻦ ﻟﻪ ﻓﺌﺔ ﻳﻨﺼﺮﻭﻧﻪ ﻣﻦ ﺩﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻣﻨﺘﺼﺮﺍ ﻫﻨﺎﻟﻚ ﺍﻟﻮﻻﻳﺔ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﺤﻖ ﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺛﻮﺍﺑﺎ ﻭﺧﻴﺮ ﻋﻘﺒﺎ ﻭﺍﺿﺮﺏ ﻟﻬﻢ ﻣﺜﻞ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻛﻤﺎﺀ ﺃﻧﺰﻟﻨﺎﻩ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻓﺎﺧﺘﻠﻂ ﺑﻪ ﻧﺒﺎﺕ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺄﺻﺒﺢ ﻫﺸﻴﻤﺎ ﺗﺬﺭﻭﻩ ﺍﻟﺮﻳﺎﺡ ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻣﻘﺘﺪﺭﺍ ﺍﻟﻤﺎﻝ ﻭﺍﻟﺒﻨﻮﻥ ﺯﻳﻨﺔ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺍﻟﺒﺎﻗﻴﺎﺕ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺧﻴﺮ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻚ ﺛﻮﺍﺑﺎ ﻭﺧﻴﺮ ﺃﻣﻼ ﻭﻳﻮﻡ ﻧﺴﻴﺮ ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻭﺗﺮﻯ ﺍﻷﺭﺽ ﺑﺎﺭﺯﺓ ﻭﺣﺸﺮﻧﺎﻫﻢ ﻓﻠﻢ ﻧﻐﺎﺩﺭ ﻣﻨﻬﻢ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﻋﺮﺿﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﺭﺑﻚ ﺻﻔﺎ ﻟﻘﺪ ﺟﺌﺘﻤﻮﻧﺎ ﻛﻤﺎ ﺧﻠﻘﻨﺎﻛﻢ ﺃﻭﻝ ﻣﺮﺓ ﺑﻞ ﺯﻋﻤﺘﻢ ﺃﻟﻦ ﻧﺠﻌﻞ ﻟﻜﻢ ﻣﻮﻋﺪﺍ ﻭﻭﺿﻊ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻓﺘﺮﻯ ﺍﻟﻤﺠﺮﻣﻴﻦ ﻣﺸﻔﻘﻴﻦ ﻣﻤﺎ ﻓﻴﻪ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻳﺎ ﻭﻳﻠﺘﻨﺎ ﻣﺎ ﻟﻬﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻻ ﻳﻐﺎﺩﺭ ﺻﻐﻴﺮﺓ ﻭﻻ ﻛﺒﻴﺮﺓ ﺇﻻ ﺃﺣﺼﺎﻫﺎ ﻭﻭﺟﺪﻭﺍ ﻣﺎ ﻋﻤﻠﻮﺍ ﺣﺎﺿﺮﺍ ﻭﻻ ﻳﻈﻠﻢ ﺭﺑﻚ ﺃﺣﺪﺍ ﻭﺇﺫ ﻗﻠﻨﺎ ﻟﻠﻤﻼﺋﻜﺔ ﺍﺳﺠﺪﻭﺍ ﻻﺩﻡ ﻓﺴﺠﺪﻭﺍ ﺇﻻ ﺇﺑﻠﻴﺲ ﻛﺎﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻦ ﻓﻔﺴﻖ ﻋﻦ ﺃﻣﺮ ﺭﺑﻪ ﺃﻓﺘﺘﺨﺬﻭﻧﻪ ﻭﺫﺭﻳﺘﻪ ﺃﻭﻟﻴﺎﺀ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻲ ﻭﻫﻢ ﻟﻜﻢ ﻋﺪﻭ ﺑﺌﺲ ﻟﻠﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ﺑﺪﻻ ﻣﺎ ﺃﺷﻬﺪﺗﻬﻢ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺧﻠﻖ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﻛﻨﺖ ﻣﺘﺨﺬ ﺍﻟﻤﻀﻠﻴﻦ ﻋﻀﺪﺍ ﻭﻳﻮﻡ ﻳﻘﻮﻝ ﻧﺎﺩﻭﺍ ﺷﺮﻛﺎﺋﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺯﻋﻤﺘﻢ ﻓﺪﻋﻮﻫﻢ ﻓﻠﻢ ﻳﺴﺘﺠﻴﺒﻮﺍ ﻟﻬﻢ ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻣﻮﺑﻘﺎ ﻭﺭﺃﻯ ﺍﻟﻤﺠﺮﻣﻮﻥ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻓﻈﻨﻮﺍ ﺃﻧﻬﻢ ﻣﻮﺍﻗﻌﻮﻫﺎ ﻭﻟﻢ ﻳﺠﺪﻭﺍ ﻋﻨﻬﺎ ﻣﺼﺮﻓﺎ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺮﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻣﻦ ﻛﻞ ﻣﺜﻞ ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺃﻛﺜﺮ ﺷﻲﺀ ﺟﺪﻻ ﻭﻣﺎ ﻣﻨﻊ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺃﻥ ﻳﺆﻣﻨﻮﺍ ﺇﺫ ﺟﺎﺀﻫﻢ ﺍﻟﻬﺪﻯ ﻭﻳﺴﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﺭﺑﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﺗﺄﺗﻴﻬﻢ ﺳﻨﺔ ﺍﻷﻭﻟﻴﻦ ﺃﻭ ﻳﺄﺗﻴﻬﻢ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻗﺒﻼ ﻭﻣﺎ ﻧﺮﺳﻞ ﺍﻟﻤﺮﺳﻠﻴﻦ ﺇﻻ ﻣﺒﺸﺮﻳﻦ ﻭﻣﻨﺬﺭﻳﻦ ﻭﻳﺠﺎﺩﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺑﺎﻟﺒﺎﻃﻞ ﻟﻴﺪﺣﻀﻮﺍ ﺑﻪ ﺍﻟﺤﻖ ﻭﺍﺗﺨﺬﻭﺍ ﺁﻳﺎﺗﻲ ﻭﻣﺎ ﺃﻧﺬﺭﻭﺍ ﻫﺰﻭﺍ ﻭﺫﻛﺮ ﺑﺂﻳﺎﺕ ﺭﺑﻪ ﻓﺄﻋﺮﺽ ﻋﻨﻬﺎ ﻭﻧﺴﻲ ﻣﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﻳﺪﺍﻩ ﺇﻧﺎ ﺟﻌﻠﻨﺎ ﻋﻠﻰ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﺃﻛﻨﺔ ﺃﻥ ﻳﻔﻘﻬﻮﻩ ﻭﻓﻲ ﺁﺫﺍﻧﻬﻢ ﻭﻗﺮﺍ ﻭﺇﻥ ﺗﺪﻋﻬﻢ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻬﺪﻯ ﻓﻠﻦ ﻳﻬﺘﺪﻭﺍ ﺇﺫﺍ ﺃﺑﺪﺍ ﻭﺭﺑﻚ ﺍﻟﻐﻔﻮﺭ ﺫﻭ ﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻟﻮ ﻳﺆﺍﺧﺬﻫﻢ ﺑﻤﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻟﻌﺠﻞ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﺑﻞ ﻟﻬﻢ ﻣﻮﻋﺪ ﻟﻦ ﻳﺠﺪﻭﺍ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﻣﻮﺋﻼ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻟﻘﺮﻯ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎﻫﻢ ﻟﻤﺎ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﻟﻤﻬﻠﻜﻬﻢ ﻣﻮﻋﺪﺍ ﻭﺇﺫ ﻗﺎﻝ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻔﺘﺎﻩ ﻻ ﺃﺑﺮﺡ ﺣﺘﻰ ﺃﺑﻠﻎ ﻣﺠﻤﻊ ﺍﻟﺒﺤﺮﻳﻦ ﺃﻭ ﺃﻣﻀﻲ ﺣﻘﺒﺎ ﻓﻠﻤﺎ ﺑﻠﻐﺎ ﻣﺠﻤﻌﻬﻤﺎ ﻧﺴﻴﺎ ﺣﻮﺗﻬﻤﺎ ﻓﺎﺗﺨﺬ ﺳﺒﻴﻠﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺳﺮﺑﺎ ﻓﻠﻤﺎ ﺟﺎﻭﺯﺍ ﻗﺎﻝ ﻟﻔﺘﺎﻩ ﺁﺗﻨﺎ ﻏﺪﺍﺀﻧﺎ ﻟﻘﺪ ﻟﻘﻴﻨﺎ ﻣﻦ ﺳﻔﺮﻧﺎ ﻫﺬﺍ ﻧﺼﺒﺎ ﻗﺎﻝ ﺃﺭﺃﻳﺖ ﺇﺫ ﺃﻭﻳﻨﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺼﺨﺮﺓ ﻓﺈﻧﻲ ﻧﺴﻴﺖ ﺍﻟﺤﻮﺕ ﻭﻣﺎ ﺃﻧﺴﺎﻧﻴﻪ ﺇﻻ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺃﻥ ﺃﺫﻛﺮﻩ ﻭﺍﺗﺨﺬ ﺳﺒﻴﻠﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻋﺠﺒﺎ ﻗﺎﻝ ﺫﻟﻚ ﻣﺎ ﻛﻨﺎ ﻧﺒﻎ ﻓﺎﺭﺗﺪﺍ ﻋﻠﻰ ﺁﺛﺎﺭﻫﻤﺎ ﻗﺼﺼﺎ ﻓﻮﺟﺪﺍ ﻋﺒﺪﺍ ﻣﻦ ﻋﺒﺎﺩﻧﺎ ﺁﺗﻴﻨﺎﻩ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻦ ﻋﻨﺪﻧﺎ ﻭﻋﻠﻤﻨﺎﻩ ﻣﻦ ﻟﺪﻧﺎ ﻋﻠﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﻣﻮﺳﻰ ﻫﻞ ﺃﺗﺒﻌﻚ ﻋﻠﻰ ﺃﻥ ﺗﻌﻠﻤﻦ ﻣﻤﺎ ﻋﻠﻤﺖ ﺭﺷﺪﺍ ﻗﺎﻝ ﺇﻧﻚ ﻟﻦ ﺗﺴﺘﻄﻴﻊ ﻣﻌﻲ ﺻﺒﺮﺍ ﻭﻛﻴﻒ ﺗﺼﺒﺮ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻟﻢ ﺗﺤﻂ ﺑﻪ ﺧﺒﺮﺍ ﻗﺎﻝ ﺳﺘﺠﺪﻧﻲ ﺇﻥ ﺷﺎﺀ ﺍﻟﻠﻪ ﺻﺎﺑﺮﺍ ﻭﻻ ﺃﻋﺼﻲ ﻟﻚ ﺃﻣﺮﺍ ﻗﺎﻝ ﻓﺈﻥ ﺍﺗﺒﻌﺘﻨﻲ ﻓﻼ ﺗﺴﺄﻟﻨﻲ ﻋﻦ ﺷﻲﺀ ﺣﺘﻰ ﺃﺣﺪﺙ ﻟﻚ ﻣﻨﻪ ﺫﻛﺮﺍ ﻓﺎﻧﻄﻠﻘﺎ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﺭﻛﺒﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﺧﺮﻗﻬﺎ ﻗﺎﻝ ﺃﺧﺮﻗﺘﻬﺎ ﻟﺘﻐﺮﻕ ﺃﻫﻠﻬﺎ ﻟﻘﺪ ﺟﺌﺖ ﺷﻴﺌﺎ ﺇﻣﺮﺍ ﻗﺎﻝ ﺃﻟﻢ ﺃﻗﻞ ﺇﻧﻚ ﻟﻦ ﺗﺴﺘﻄﻴﻊ ﻣﻌﻲ ﺻﺒﺮﺍ ﻗﺎﻝ ﻻ ﺗﺆﺍﺧﺬﻧﻲ ﺑﻤﺎ ﻧﺴﻴﺖ ﻭﻻ ﺗﺮﻫﻘﻨﻲ ﻣﻦ ﺃﻣﺮﻱ ﻋﺴﺮﺍ ﻓﺎﻧﻄﻠﻘﺎ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ

אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ. וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ. וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ עִבְרוּ בָאָרֶץ וְאֶל־כָּל־חֶלְקָהּ. וְהִתְהַלְּכוּ בָּהּ וְכִתְבוּ אֹתָהּ. וְשׁוּבוּ אֵלַי וְהִנֵּה פֹה אַשְׁלִיךְ לָכֶם גּוֹרָל לִפְנֵי יְהוָה בְּשִׁלֹה: וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּעַבְרוּ בָאָרֶץ. וַיִּכְתְּבוּהָ לְעָרֶיהָ. עַל־שִׁבְעָה חֻלְקוֹת עַל־סִפְרָה. וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ. אֶל־הַמַּחֲנֶה שִׁלֹה: וַיַּשְׁלֵךְ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ גּוֹרָל בְּשִׁלֹה. לִפְנֵי יְהוָה וַיְחַלֵּק שָׁם יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָאָרֶץ. לְמַחְלְקוֹתָם: וַיַּעַל גּוֹרָל בְּנֵי־בִנְיָמִן. לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל. בֵּין בְּנֵי יְהוּדָה וּבֵין בְּנֵי יוֹסֵף: וַיְהִי הַגְּבוּל לְצָפוֹן. מִן־הַיַּרְדֵּן וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף יְרִיחוֹ. מִצָּפוֹן וְעָלָה בָהָר. יָמָּה וְהָיוּ מוֹצָאָיו. מִמִּדְבַּר בֵּית־אָוֶן: וְעָבַר מִשָּׁם הַגְּבוּל לוּזָה. אֶל־כֶּתֶף לוּז נֶגֶב הִוא בֵּית־אֵל. וְיָרַד הַגְּבוּל עַטְרוֹת אַדָּר. עַל־הָהָר אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לְבֵית־חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן: וְנָטָה וְסָבַב הַגְּבוּל שָׁם. מִנֶּגֶב לְבֵית־חוֹרוֹן וְהָיוּ מוֹצָאָיו. אֶל־קִרְיַת בַּעַל הִוא קִרְיַת יְעָרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה. זֹאת פְּאַת־יָמָּה נֶגֶב: וְהַנֶּגֶב מִקְצֵה קִרְיַת יְעָרִים. וְיָצָא הַגְּבוּל יָמָּה. וְיָצָא אֶל־מַעְיַן מֵי נפתוח: וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה הָהָר אֲשֶׁר לִפְנֵי גֵּי בֶן־הִנֹּם אֲשֶׁר בְּעֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה. וְיָרַד גֵּי הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגְבָּה. וְיָרַד עֵין רֹגֵל: וְנִגַּשׁ מִצָּפוֹן וְיָצָא עֵין שָׁמֶשׁ. וְיָצָא אֶל־גְּלִילוֹת מוּל מַעֲלֵה אֲדֻמִּים. וְיָרַד אֶבֶן בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן: וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף מוּל הָעֲרָבָה. וְיָרַד הַגְּבוּל הָעֲרָבָה: וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף בֵּית־חָגְלָה. וְיָצָא הַגְּבוּל מִצְּפוֹן לְכֶתֶף יָם־הַמֶּלַח נֶגֶב הִוא מִקְצֵה הַיַּרְדֵּן. נֶגְבָּה: וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־בֹּהַן בֶּן־רְאוּבֵן. וְאֶל־אַבְנֵי בֹהַן: וְעָבַר אֶל־הַדְּבִירָה מִן־עֵמֶק עָכוֹר. וְצָפוֹנָה פָּנָה הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר נֹכַח מַעֲלֵה אֲדֻמִּים. אֲשֶׁר מִנֶּגֶב לַנָּחַל וְעָבַר הַגְּבוּל אֶל־מֵי עֵין שָׁמֶשׁ. וְהָיָה מוֹצָאָיו אֶל־עֵין רֹגֵל: וְעָבַר גֵּי בֶן־הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף הַיְבוּסִי נֶגֶב הִוא יְרוּשָׁלָם. וְעָלָה הַגְּבוּל אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי גֵּי הִנֹּם יָמָּה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עֵמֶק רְפָאִים צָפוֹנָה. וְיָרַד גֵּי הִנֹּם אֶל־כֶּתֶף עֵין רֹגֵל: וְיָצָא מִן־עֵין מֵי נפתוח. וְיָצָא אֶל־עָרֵי הַר־עֶפְרוֹן. וְיָרַד אֶל־קִרְיַת בַּעַל הִוא קִרְיַת יְעָרִים: וְנָסַב הַגְּבוּל מִבַּעַל. יָמָּה אֶל־הַר שֵׂעִיר וְעָבַר אֶל־כֶּתֶף הַר־יְעָרִים מִצָּפוֹן הִוא כְּסָלוֹן. וְיָרַד בֵּית־שָׁמֶשׁ וְעָבַר בְּתִמְנָה: וְיָצָא הַגְּבוּל אֶל־כֶּתֶף עֶקְרוֹן צָפוֹנָה. וְנִסַּב הַגְּבוּל שִׁכְרוֹנָה וְעָבַר הַר בָּעֲלָה. וְיָצָא יַבְנְאֵל וְהָיוּ מוֹצָאָיו. הַיָּמָּה: וּגְבוּל יָמָּה וְהַגְּבוּל הַזֶּה לָכֶם גְּבֻלֹתָיו סָבִיב לִבְנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם: וַיְהִי לִבְנֵי יוֹסֵף גּוֹרָלָם מִן־הַיַּרְדֵּן יְרֵחוֹ. לְמֵי יְרֵחוֹ מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עֹלֶה מִיְּרֵחוֹ הָהָר בֵּית־אֵל: וְיָצָא מִלּוּז וְעָבַר אֶל־גְּבוּל הָאַרְכִּי עֲטָרוֹת. וְיָרַד יָפְלֵטִי עַד־גְּבוּל בֵּית־חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן וְעַד־גָּזֶר וְהָיוּ מוֹצָאָיו. הַיָּמָּה: וְיוֹסֵף בֵּית־אֵל וְלוּז וְעָבַר הָאַרְכִּי בַּעֲטָרוֹת. וְיָרַד הַיַּפְלֵטִי אֶל

ל שכ:- שרבבה · שפאשמה · שיפאלא:>:—
ךו כמ֖ל֥ש ..שמ֥רכ · רשפאלשמ֥ש׃ הש · שפאלשמה · ש֖לה
ל שיש · רבבה · שלאמשכל֥א · אבה · אשפאלו֥ש: הש · אשמש · שלאלעמש
ש שמאבלא·רבבה·רכבה·רלשמש:אלא֥ש·שמ֥רא֥ש·שפאלל֥ש
ל֥ שפיא·אשלא֥ש·הכ֥רל֥ש·אשפאלו֥ש: שמאשלא·ל֥שמ֥ל·אלבלא׃
ש שמ֥ש

ש לא־יִשְׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חָרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃ וְיָשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ וְאֵין מַחֲרִיד כִּי־פִי יְהוָה צְבָאוֹת דִּבֵּר׃

ש כִּי כָל־הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ש בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֹסְפָה הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּצָה וַאֲשֶׁר הֲרֵעֹתִי׃

ש וְשַׂמְתִּי אֶת־הַצֹּלֵעָה לִשְׁאֵרִית וְהַנִּדָּחָה לְגוֹי עָצוּם וּמָלַךְ יְהוָה עֲלֵיהֶם בְּהַר־צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

ש וְאַתָּה מִגְדַּל־עֵדֶר עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן עָדֶיךָ תָּבוֹא וּבָאָה הַמֶּמְשָׁלָה הָרִאשׁוֹנָה מַמְלֶכֶת לְבַת־יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

ש עַתָּה לָמָּה תָרִיעִי רֵעַ הֲמֶלֶךְ אֵין בָּךְ אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבַד כִּי־אֲחָזַתְךְ חֶבְלִים כַּיּוֹלֵדָה׃

ש חוּלִי וְגֹחִי בַּת־צִיּוֹן כַּיּוֹלֵדָה כִּי־עַתָּה תֵּצְאִי מִקָּרְיָה וְשָׁכַנְתְּ בַּשָּׂדֶה וּבָאת עַד־בָּבֶל שָׁם תִּנָּצֵלִי שָׁם יִגְאָלֵךְ יְהוָה מִכַּף אֹיְבָיִךְ׃

ש וְעַתָּה נֶאֶסְפוּ עָלַיִךְ גּוֹיִם רַבִּים הָאֹמְרִים תֶּחֱנַף וְתַחֲז בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ׃

ש וְהֵמָּה לֹא־יָדְעוּ מַחְשְׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הֵבִינוּ עֲצָתוֹ כִּי קִבְּצָם כְּעֹמֶר גָּרְנָה׃

ש קוּמִי וְדוֹשִׁי בַּת־צִיּוֹן כִּי־קַרְנֵךְ אָשִׂים בַּרְזֶל וּפַרְסוֹתַיִךְ אָשִׂים נְחוּשָׁה וְהַכִּית עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתָּ לַיהוָה בִּצְעָם וְחֵילָם לַאֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃

ש עַתָּה תִּתְגֹּדְדִי בַּת־גְּדוּד צֵר שָׂם עָלֵינוּ בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל־הַלֶּחִי אֶת־שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל׃

ש וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמְּךָ לִי יֵצֵא הַמּוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם׃

ש לָכֵן יִתְּנֵם עַד־עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה וְיֶתֶר אֶחָיו יָשׁוּבוּ עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ש וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז יְהוָה בְּגַאֲוַת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיָשָׁבוּ כִּי עַתָּה יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי אָרֶץ׃

ש וְהָיָה זֶה שָׁלוֹם אַשּׁוּר כִּי יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וַהֲקֵמְנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רֹעִים וּשְׁמֹנָה נְסִיכֵי אָדָם׃

ש וְרָעוּ אֶת־אֶרֶץ אַשּׁוּר בַּחָרֶב וְאֶת־אֶרֶץ נִמְרֹד בְּפִתְחֶיהָ וְהִצִּיל מֵאַשּׁוּר כִּי יָבוֹא בְאַרְצֵנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בִּגְבוּלֵנוּ׃

ש וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא־יְקַוֶּה לְאִישׁ וְלֹא יְיַחֵל לִבְנֵי אָדָם׃

ש וְהָיָה שְׁאֵרִית יַעֲקֹב בַּגּוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כַּאֲרִי בְּבַהֲמוֹת יַעַר כְּכְפִיר בְּעֶדְרֵי צֹאן אֲשֶׁר אִם־עָבַר וְרָמַס וְטָרַף וְאֵין מַצִּיל׃

ש תָּרֶם יָדְךָ עַל־צָרֶיךָ וְכָל־אוֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ׃

ש וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אַכְרִית סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהַאֲבַדְתִּי מַרְכְּבֹתֶיךָ׃

ש וְהַאֲבַדְתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ וְנָתַצְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ׃

ש וְהַאֲבַדְתִּי כְשָׁפִים מִיָּדֶךָ וְלֹא־יִהְיוּ לְךָ מְעוֹנְנִים׃

ש וְהַאֲבַדְתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצֵּבוֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃

ש וְנָתַשְׁתִּי אֲשֵׁרֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ וְהִכְרַתִּי עָרֶיךָ׃

ש וְעָשִׂיתִי בְאַף וּבְחֵמָה נְקָמָה אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁמָעוּ׃

ש שִׁמְעוּ־נָא אֵת אֲשֶׁר יְהוָה אֹמֵר קוּם רִיב אֶת־הָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃

ש שִׁמְעוּ הָרִים אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ כִּי רִיב לַיהוָה עִם־עַמּוֹ וְעִם־יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃

ש עַמִּי מַה־עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הוֹגַעְתִּיךָ הָעֵד בִּי׃

ש כִּי הֶעֱלִיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם׃

ש עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה־עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃

ש בַּמֶּה אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃

ש הֲיִרְצֶה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטַּאת נַפְשִׁי׃

ש הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה־טּוֹב וּמָה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהֶיךָ׃

ש קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְתוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃

ש הַעוֹד בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃

ש הַאֶזְכֶּה בְּמֹאזְנֵי רָשַׁע וּבְכִיס אַבְנֵי מִרְמָה׃

ש אֲשֶׁר עֲשִׁירֶיהָ מָלְאוּ חָמָס וְיוֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ שֶׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם׃

ש וְגַם אֲנִי הֶחֱלֵתִי הַכּוֹתֶךָ הַשֹּׁמֵם עַל־חַטֹּאתֶיךָ׃

ש אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְשִׁחֲכָתְךָ בְּקִרְבֶּךָ וְתַסֵּג וְלֹא תְפַלֵּט וְאֶת־אֲשֶׁר תְּפַלֵּט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃

ש אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אַתָּה תִדְרֹךְ זַיִת וְלֹא תָסוּךְ יִצְהָר וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה יָיִן׃

ש וַתִּשְׁמֹר מַעֲשֵׂי עָמְרִי וְכָל־מַעֲשֵׂה בֵית־אַחְאָב וַתֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם לְמַעַן אֶתֵּנֵךְ לְשַׁמָּה וְיוֹשְׁבֶיהָ לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשְׂאוּ׃

ש אוֹי־נָא לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵי קַיִץ כְּעוֹלְלוֹת בָּצִיר אֵין אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכוֹל בִּכּוּרָה נַפְשִׁי׃

ש אָבַד חָסִיד מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אֵין כֻּלָּם לְדָמִים יֶאֱרֹבוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו יָצוּדוּ־חֵרֶם׃

ש עַל־שְׁתֵּי כַפַּיִם לְהָרַע הַשַּׂר שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשִּׁלּוּם וְהַגָּדוֹל דֹּבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ וַיְעַבְּתוּהָ׃

ש הַטּוֹבָם כְּחֶדֶק יָשָׁר מִגְּדַר סִירָה׃

ש יוֹם מְתָרֶיךָ פְּקֻדָּתְךָ עַתָּה תְּהִי מְבוּכָתָם׃

ש אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ בְאַלּוּף מִשֹּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ׃

ש כִּי בֵן מְנַבֵּל אָב בַּת קָמָה בְכַלָּתָהּ חמוֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ׃

ש וְאֲנִי בַּיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃

ש אַל־תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי כִּי אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי׃

ש כַּעֲלוֹתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת׃

ש וְהָיָה הַגּוֹי אֲשֶׁר יִשָּׁאֲרוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃

ש וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה אֶת־מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַ͏ִם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃

ש וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃

ש זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃

ש בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיוּ הַדְּוָדִים בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

ש וְהָיָה כָל־דּוֹד בִּירוּשָׁלַ͏ִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־זֹבְחִים וְלָקְחוּ מִנָּהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

ת֣וֹרָ֔ה וְ֝הַנְּבִיאִ֗ים וְהַכְּתוּבִֽים׃ ס

וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם אֵ֚לֶּה הַדְּבָרִ֣ים אֲשֶׁר־דִּבַּ֣רְתִּי אֲלֵיכֶ֣ם עוֹדִ֣י עִמָּכֶ֑ם כִּֽי־אֶשְׁלַ֥ם עִמָּכֶ֖ם לָמ֥וּת בְּתוֹרַ֣ת מֹשֶׁ֣ה וְנִבִיאִ֔ים וּתְהִלִּ֖ים עָלַ֥י כָּתֽוּב׃

וַיִּפְתַּ֣ח אֶת־לִבָּ֔ם לְהָבִ֖ין אֶת־הַכְּתֻבִֽים׃

וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם כֹּ֤ה כָתוּב֙ וְכֹ֣ה נָכ֔וֹן לְהָמִ֖ית אֶת־הַמָּשִׁ֑יחַ וְלָקוּם֙ מִן־הַמֵּתִ֣ים בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֔י

וְלִקָּרֵ֥א בִשְׁמ֖וֹ תְּשׁוּבָ֣ה וְסִלִּיחַ֣ת חֲטָאִ֑ים בְּכָל־הָעַמִּ֔ים הַחֵ֖ל מִירוּשָׁלָֽיִם׃

וְאַתֶּ֥ם עֵדִ֖ים לַדְּבָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃

וְהִנֵּ֣ה אָנֹכִ֔י שֹׁלֵ֥חַ אֶת־הַהַבְטָחַ֖ת אָבִ֑י עֲלֵיכֶ֗ם וְאַתֶּ֞ם שְׁב֤וּ בָעִיר֙ עַד־אֲשֶׁ֣ר תִּלָּבְשׁ֔וּ כֹּ֖חַ מִמָּרֽוֹם׃

וַיּוֹצִיאֵ֖ם עַד־בֵּֽית־עַנְיָ֑ה וַיִּשָּׂ֥א אֶת־יָדָ֖יו וַיְבָרְכֵֽם׃

וַיְהִ֗י בְּעוֹדֹ֙ו מְבָרְכָ֔ם וַיִּפָּרֵ֖ד מֵהֶ֑ם וַיַּ֥עַל הַשָּׁמָֽיְמָה׃

וַיִּשְׁתַּחֲו֥וּ לוֹ֙ וַיָּשֻׁ֣בוּ יְרוּשָׁלַ֔יִם בְּשִׂמְחָ֖ה גְּדוֹלָֽה׃

וַיִּהְי֥וּ תָמִ֛יד בַּמִּקְדָּ֖שׁ מְהַלְלִ֥ים וּמְבָרְכִ֖ים אֶת־אֱלֹהִ֑ים אָמֵֽן׃ ס

ספר מעשה בשני בני אדם שהיו מהלכים בדרך ופגעו בהם ליסטים. אמר אחד לחבירו: נתחלק ברעה. אמר לו חבירו: אם כך אתה עושה, אין אני מחלק עמך. אמר לו: אם כך, אני נוטל הכל. אמר לו חבירו: אם כך, אני נותן לך את הכל. ומה עשה? נתן לו את הכל, ונמלט בנפשו.

ספר מעשה בשני בני אדם שהיו מהלכים בדרך ופגעו בהם ליסטים. אמר אחד לחבירו: נתחלק ברעה. אמר לו חבירו: אם כך אתה עושה, אין אני מחלק עמך. אמר לו: אם כך, אני נוטל הכל. אמר לו חבירו: אם כך, אני נותן לך את הכל. ומה עשה? נתן לו את הכל, ונמלט בנפשו.

ספר מעשה בשני בני אדם שהיו מהלכים בדרך ופגעו בהם ליסטים. אמר אחד לחבירו: נתחלק ברעה. אמר לו חבירו: אם כך אתה עושה, אין אני מחלק עמך. אמר לו: אם כך, אני נוטל הכל. אמר לו חבירו: אם כך, אני נותן לך את הכל. ומה עשה? נתן לו את הכל, ונמלט בנפשו.

ויברך את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום השביעי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

* * *

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויברך את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

ז. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יג:—
ח אשיב: יד:—
ט. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
י. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יא. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יב. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יג. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יד. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
טו. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
טז. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יז. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יח. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
יט. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כ. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כא. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כב. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כג. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כד. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כה. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כו. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כז. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כח. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
כט. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
ל. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
לא. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—
לב. אשיב. תביאו. ואעשה. אשא. לכם: יד:—

ש שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּנֵי אָדָם כִּבְהֵמוֹת: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּה׳ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ אֲשֶׁר
ש עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם׃ וְשָׁמַר לְעוֹלָם אֱמֶת׃ עֹשֶׂה
ש מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים ה׳ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ ה׳ פֹּקֵחַ עִוְרִים ה׳ זוֹקֵף כְּפוּפִים
ש ה׳ אֹהֵב צַדִּיקִים׃ ה׳ שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ ה׳
ש לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ כִּי טוֹב זַמְּרוֹ אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה
ש יְרוּשָׁלִַם ה׳ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
ש לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ וּלְתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים
ש ה׳ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עָדָה׃ עֲנוּ לַה׳ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם לְמָטָר
ש הַמֵּכִין לָאָרֶץ הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא
ש בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה ה׳ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
ש שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלִַם אֶת ה׳ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃
ש הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃
ש הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃
ש יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃
ש לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃ הַלְלוּ אֶת ה׳ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
ש בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר׃
ש הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם ה׳ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
ש וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם נָתַן חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת ה׳ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃
ש אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הָהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃
ש הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
ש בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם ה׳ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל
ש אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

בא שבב. אך כלב. בך לו. בעלתו: ואשתו־חנה ואמר. שלח. שיבא ויבא. לחנה. ותאמר. ותתפלל על־יהוה. ותבך ולא תאכל. ותאמר אליה אלקנה. איש־אישה למה תבכי ולמה לא תאכלי. ולמה ירע לבבך. הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים. ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה. ועלי הכהן ישב על־הכסא. על־מזוזת היכל יהוה. והיא מרת נפש. ותתפלל על־יהוה. ובכה תבכה. ותדר נדר ותאמר. יהוה צבאות. אם־ראה תראה בעני אמתך. וזכרתני. ולא תשכח את־אמתך. ונתתה לאמתך זרע אנשים. ונתתיו ליהוה. כל־ימי חיו. ומורה לא יעלה על־ראשו. והיה כי־הרבתה להתפלל. לפני יהוה. ועלי שמר את־פיה. וחנה היא מדברת על־לבה. רק שפתיה נעות. וקולה לא ישמע. ויחשבה עלי לשכורה. ויאמר אליה עד־מתי תשתכרין. הסירי את־יינך מעלך. ותען חנה ותאמר. לא אדני. אשה קשת־רוח אנכי. ויין ושכר לא שתיתי. ואשפך את־נפשי. לפני יהוה. אל־תתן את־אמתך לפני בת־בליעל. כי מרב שיחי וכעסי. דברתי עד־הנה. ויען עלי ויאמר. לכי לשלום. ואלהי ישראל. יתן את־שלתך. אשר שאלת מעמו. ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך. ותלך האשה לדרכה. ותאכל ופניה לא־היו לה כתמול שלשום. וישכמו בבקר. וישתחוו לפני יהוה. וישבו ויבאו אל־ביתם הרמתה. ואלקנה ידע את־חנה אשתו. ויזכרה יהוה. ויהי לתקופת הימים. ותהר חנה ותלד בן. ותקרא את־שמו שמואל. כי משאל אתיהו מיהוה. ואלקנה עלה הוא וכל־ביתו. לזבח ליהוה את־זבח הימים. ונדרו. ותעל לבדה. עד־יגמל את־הילד. והעלתיו. ונראה את־פני יהוה. וישב שם עד־עולם. ואלקנה איש־אישה מלכי־צדק. מלך־שלם. מלך־ירושלם. הוא־נשא לחם ויין. והוא כהן לאל עליון. ויברכהו. ויאמר ברוך אברם. לאל עליון. קנה שמים וארץ. וברוך אל עליון. אשר־מגן צריך בידך. ונתן לו מעשר מכל. ויאמר מלכי־צדק. אל־אברם. הבא לחמי ויין. ויהי

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

* * *

ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ نَبِيَّهُ أَنْ يَأْمُرَ أَزْوَاجَهُ بِالتَّخْيِيرِ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

فَبَدَأَ بِعَائِشَةَ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكِ أَمْرًا أُحِبُّ أَنْ لَا تَعْجَلِي فِيهِ حَتَّى تَسْتَأْمِرِي أَبَوَيْكِ قَالَتْ: وَقَدْ عَلِمَ أَنَّ أَبَوَيَّ لَمْ يَكُونَا يَأْمُرَانِي بِفِرَاقِهِ قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَةَ قَالَتْ: أَفِيكَ أَسْتَأْمِرُ أَبَوَيَّ فَإِنِّي أُرِيدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تُخْبِرَ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِكَ بِالَّذِي قُلْتُ لِي فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْنِي مُعَنِّتًا وَلَا مُتَعَنِّتًا وَلَكِنْ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُيَسِّرًا لَا يَسْأَلُنِي امْرَأَةٌ مِنْكُنَّ عَمَّا سَأَلَتْنِي عَنْهُ إِلَّا أَخْبَرْتُهَا بِهِ

בְּרֵאשִׁית׃ בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ וְזהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ש שמעתא. אתקש לשבועה ... ומעמא. אתיא ש"ש ש"ש. אשכחן ש"ש ש"ש. אף ש"ש ש"ש. אתקש ש"ש ש"ש. אתקש ש"ש ש"ש. אתקש

ש שׁוּבָה׃ כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוֹזִי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
ת שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
א וְאָבוֹאָה אֶל־מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
ב מָה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃
ג וֵאלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
ד תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
ה יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃
ו אֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
ז בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
ח מָה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמָה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי׃

מזמור מב:—

א לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל־אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
ב צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃
ג הָיְתָה־לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
ד אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים׃
ה בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי׃
ו וֵאלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
ז תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
ח יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃
ט אֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
י בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
יא מָה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמָה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃

מזמור מג:—

ש בשר. שלשה בניהם:- ר בשר׃ שלשת בניהם. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר:-

ש שלשה. שלשה בניהם:- ש שלשת בניהם. בשר. שלשת. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר. בשר

ڤِ ڤَ֣ڤَ֖ڜ֥ڔ׃ ڤ֣ڔ֖ڜ֥ڔ ڤ֣ڔ֖ڜ֥ڔ ڤ֣ڔ֖ڜ֥ڔ

ש֣ וְאִם־שָׁלֹ֣ם הוּא֮ לָכֶם֒ וְכָל־אֲשֶׁ֣ר לָכֶ֗ם יִהְיֶ֣ה לִ֔י וְאִם־עָלַ֥י יִלָּחֵ֖ם עָלָֽי׃

ת וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֔יו כֵּ֖ן כִּדְבָרֶ֑יךָ וַיִּשְׁבַּ֣ע לָהֶ֔ם וַיְבָרֵ֖ךְ אֹתָ֑ם וַיִּפְקֹ֣ד אֶת־בְּנֵ֣י לֵוִ֔י וַיְבָרֵ֖ךְ אֹתָ֑ם וַיִּסַּ֥ע וַיֵּלֶךְ֙ אֶל־מְקוֹמֽוֹ׃

א וַיְהִ֗י בִּנְסֹ֤עַ הַמִּטָּה֙ מֵאֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וַיִּתְהַלְּכ֥וּ הַכֹּהֲנִ֖ים בְּתוֹכָֽם׃

ב וַיִּקְרְב֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיֹּאמְר֖וּ אֵלָ֑יו אֲדֹנִ֣י מָ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשׂ֖וּ הַמִּלְחָמָ֑ה וַיִּפְקֹ֣ד מֹשֶׁ֔ה עַל־פְּקוּדֵ֖י הַחַ֑יִל וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֔יו אֲנָשֵׁ֥י הַמִּלְחָמָ֖ה אֲשֶׁר־עָשִׂ֣ינוּ וְנָשָׂ֑אוּ וְלֹא־נִפְקַ֥ד מִמֶּ֖נּוּ אִֽישׁ׃

ג וְעַתָּ֗ה הִתְנַדָּ֤בוּ מֵאִתָּנוּ֙ תְּרוּמָ֣ה לַיהוָ֔ה אִ֚ישׁ אֲשֶׁ֣ר מָצָ֔א כְּלִ֥י זָהָ֖ב אֶצְעָדָ֣ה וְצָמִ֑יד טַבַּ֣עַת עָ֔גִיל וְכוּמָ֖ז לְכַפֵּ֥ר עַל־נַפְשֹׁתֵ֖ינוּ לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ד וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאִתָּ֖ם כָּל־כְּלִ֥י מַעֲשֶֽׂה׃

ה וַיְהִ֣י כֶל־הַזָּהָ֣ב הַתְּרוּמָ֗ה אֲשֶׁ֤ר הֵרִימוּ֙ לַיהוָ֔ה שִׁשָּׁ֥ה עָשָׂ֛ר אֶ֖לֶף וּשְׁבַ֣ע מֵא֑וֹת וַחֲמִשִּׁ֖ים שֶׁ֥קֶל מֵאֵ֖ת שָׂרֵ֥י הָאָֽלֶף׃

ו אֲנָשֵׁ֥י הַצָּבָ֖א בָּזְז֣וּ אִ֑ישׁ לָ֖הֶם׃

ז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

ט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

י וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

יא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

יב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

יג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

יד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

טו וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

טז וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

יז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

יח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

יט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

כ וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

כא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

כב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

כג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

כד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

כה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

כו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

כז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

כח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

כט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ל וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

לא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

לב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

לג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

לד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

לה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

לו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

לז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

לח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

לט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

מ וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

מא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

מב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

מג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

מד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

מה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

מו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

מז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

מח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

מט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

נ וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

נא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

נב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

נג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

נד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

נה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

נו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

נז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

נח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

נט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ס וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

סא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

סב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

סג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

סד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

סה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

סו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

סז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

סח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

סט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ע וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

עא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

עב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

עג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

עד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

עה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

עו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

עז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

עח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

עט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

פ וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

פא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

פב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

פג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

פד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

פה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

פו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

פז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

פח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

פט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

צ וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

צא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

צב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

צג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

צד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

צה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

צו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

צז וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

צח וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

צט וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

ק וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

קא וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

קב וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

קג וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

קד וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽוֹ׃

קה וַיִּקְח֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאֶלְעָזָ֖ר הַכֹּהֵ֑ן אֶת־הַזָּהָ֛ב מֵאֵ֥ת שָׂרֵ֖י הָאָ֑לֶף וַיָּבִ֣יאוּ אֹתָ֔ם אֶל־אֹ֖הֶל מוֹעֵ֥ד זִכָּר֛וֹן לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃

קו וְאֶת־שְׁלַל֙ הָאֲנָשִׁ֣ים בָּזְז֔וּ אִ֖ישׁ לְבַדּֽו

ם לְמֹה. תִּשְׁלָחֵנִי. וְאֵיךְ אֵלֵךְ. אִתָּם: וַיֹּאמֶר:- אִם־
פָּנֶיךָ לֹא יֵלֵכוּ. הַעֲלֵנוּ. מִזֶּה: כִּי. בַּמֶּה. יִוָּדַע. אֵפוֹא.
אֲנִי. וְעַמְּךָ. הֲלֹא. בְּלֶכְתְּךָ. עִמָּנוּ. וְנִפְלִינוּ. אֲנִי.
וְעַמְּךָ. מִכֹּל. הָעַמִּים. אֲשֶׁר. עַל־. פְּנֵי. הָאֲדָמָה.

ם וַיֹּאמֶר. יְהוָה. אֶל־. מֹשֶׁה: גַּם. אֶת־. הַדָּבָר. הַזֶּה.
אֲשֶׁר. דִּבַּרְתָּ. אֵעֱשֶׂה. כִּי. מָצָאתָ. חֵן. בְּעֵינָי.
וָאֵדָעְךָ. בְּשֵׁם: וַיֹּאמֶר. הַרְאֵנִי. נָא. אֶת־. כְּבֹדֶךָ.

ם וַיֹּאמֶר. אֲנִי. אַעֲבִיר. כָּל־. טוּבִי. עַל־. פָּנֶיךָ. וְקָרָאתִי.
בְשֵׁם. יְהוָה. לְפָנֶיךָ. וְחַנֹּתִי. אֶת־. אֲשֶׁר. אָחֹן.
וְרִחַמְתִּי. אֶת־. אֲשֶׁר. אֲרַחֵם: וַיֹּאמֶר. לֹא. תוּכַל.
לְרְאֹת. אֶת־. פָּנָי. כִּי. לֹא־. יִרְאָנִי. הָאָדָם. וָחָי.

ם וַיֹּאמֶר. יְהוָה. הִנֵּה. מָקוֹם. אִתִּי. וְנִצַּבְתָּ. עַל־. הַצּוּר:
וְהָיָה. כַּעֲבֹר. כְּבֹדִי. וְשַׂמְתִּיךָ. בְּנִקְרַת. הַצּוּר. וְחַפֹּתִי.
כַּפִּי. עָלֶיךָ. עַד־. עׇבְרִי: וְהֵסִרֹתִי. אֶת־. כַּפִּי. וְרָאִיתָ.
אֶת־. אֲחֹרָי. וּפָנַי. לֹא. יֵרָאוּ.

ש אשפטמ. שלי. שנאמר. שלי: שומעי:>:—

ש ומאן. אישפר. קפקל:>:—

* * *

ש ומאן. אישפר. קפקל:>:—

ש ומאן. אישפר. קפקל:>:—

ש אשפטמ. שלי. שנאמר. שלי: שומעי:>:—

ש בשבא:- שלמה מלך ירושלם: ואלה שרי אשר היו לו לבני:— עזריה בן צדוק הכהן: אלחרף ואחיה בני שישא סופרים יהושפט בן אחילוד המזכיר: בניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר הכהנים: עזריה בן נתן על הנצבים על בן נתן זבוד כהן רעה המלך: אחישר על הבית ואדניראם בן עבדא על המס: ויהודה בן נתן נצב אחד אשר כל הארץ סביב לו: ושלמה יושב לבטח ישראל ויהודה רבים לחול אשר לרב ואכלים ושתים ושמחים: ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: והסוסים אשר לשלמה ארבעים אלף אורות רכב ושנים עשר אלף פרשים: והנצבים האלה נצבו כל איש חדשו לא יעבר דבר מכל אשר צוה המלך שלמה: ושעורה והתבן לסוסים ולרכש באו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשמרתו: וחכמת שלמה ותבונה רחבת לב כחול אשר על שפת הים: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם וכל חכמת מצרים: ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמעו בכל הגוים סביבותיו: וידבר שלשת אלפים משל ויהי שיריו חמשה ואלף: וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב היוצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו: וחירם מלך צר שלח את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו תחת אביו כי אהב חירם את דוד כל ימיו: ויאמר חירם ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אעשה את כל חפצך בעצי ארז ובעצי ברוש: עבדי ירדו מן הלבנון הימה ואני אשימם דברים לך ושאתים ימה ואני אשימם לך ושאתים ימה ואני אשימם לך ושאתים ימה ואני אשימם

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝

ﻭَﺍﻟﺴَّﺎﺑِﻘُﻮﻥَ ﺍﻟﺴَّﺎﺑِﻘُﻮﻥَ ﺃُﻭْﻟَﺌِﻚَ ﺍﻟْﻤُﻘَﺮَّﺑُﻮﻥَ ۝

ﻓِﻲ ﺟَﻨَّﺎﺕِ ﺍﻟﻨَّﻌِﻴﻢِ ۝١٢ ﺛُﻠَّﺔٌ ﻣِّﻦَ ﺍﻷَﻭَّﻟِﻴﻦَ ۝١٣ ﻭَﻗَﻠِﻴﻞٌ ﻣِّﻦَ ﺍﻵﺧِﺮِﻳﻦَ ۝١٤

ﻋَﻠَﻰٰ ﺳُﺮُﺭٍ ﻣَّﻮْﺿُﻮﻧَﺔٍ ۝١٥ ﻣُّﺘَّﻜِﺌِﻴﻦَ ﻋَﻠَﻴْﻬَﺎ ﻣُﺘَﻘَﺎﺑِﻠِﻴﻦَ ۝١٦

ﻳَﻄُﻮﻑُ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﻭِﻟْﺪَﺍﻥٌ ﻣُّﺨَﻠَّﺪُﻭﻥَ ۝١٧ ﺑِﺄَﻛْﻮَﺍﺏٍ ﻭَﺃَﺑَﺎﺭِﻳﻖَ ﻭَﻛَﺄْﺱٍ ﻣِّﻦ ﻣَّﻌِﻴﻦٍ ۝١٨

ﻟَّﺎ ﻳُﺼَﺪَّﻋُﻮﻥَ ﻋَﻨْﻬَﺎ ﻭَﻟَﺎ ﻳُﻨﺰِﻓُﻮﻥَ ۝١٩ ﻭَﻓَﺎﻛِﻬَﺔٍ ﻣِّﻤَّﺎ ﻳَﺘَﺨَﻴَّﺮُﻭﻥَ ۝٢٠

ﻭَﻟَﺤْﻢِ ﻃَﻴْﺮٍ ﻣِّﻤَّﺎ ﻳَﺸْﺘَﻬُﻮﻥَ ۝٢١ ﻭَﺣُﻮﺭٌ ﻋِﻴﻦٌ ۝٢٢ ﻛَﺄَﻣْﺜَﺎﻝِ ﺍﻟﻠُّﺆْﻟُﺆِ ﺍﻟْﻤَﻜْﻨُﻮﻥِ ۝٢٣

ﺟَﺰَﺍﺀً ﺑِﻤَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ۝٢٤ ﻟَﺎ ﻳَﺴْﻤَﻌُﻮﻥَ ﻓِﻴﻬَﺎ ﻟَﻐْﻮًﺍ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺄْﺛِﻴﻤًﺎ ۝٢٥

ﺇِﻟَّﺎ ﻗِﻴﻠًﺎ ﺳَﻠَﺎﻣًﺎ ﺳَﻠَﺎﻣًﺎ ۝٢٦ ﻭَﺃَﺻْﺤَﺎﺏُ ﺍﻟْﻴَﻤِﻴﻦِ ﻣَﺎ ﺃَﺻْﺤَﺎﺏُ ﺍﻟْﻴَﻤِﻴﻦِ ۝٢٧

ﻓِﻲ ﺳِﺪْﺭٍ ﻣَّﺨْﻀُﻮﺩٍ ۝٢٨ ﻭَﻃَﻠْﺢٍ ﻣَّﻨﻀُﻮﺩٍ ۝٢٩ ﻭَﻇِﻞٍّ ﻣَّﻤْﺪُﻭﺩٍ ۝٣٠

ﻭَﻣَﺎﺀٍ ﻣَّﺴْﻜُﻮﺏٍ ۝٣١ ﻭَﻓَﺎﻛِﻬَﺔٍ ﻛَﺜِﻴﺮَﺓٍ ۝٣٢ ﻟَّﺎ ﻣَﻘْﻄُﻮﻋَﺔٍ ﻭَﻟَﺎ ﻣَﻤْﻨُﻮﻋَﺔٍ ۝٣٣

ﻭَﻓُﺮُﺷٍ ﻣَّﺮْﻓُﻮﻋَﺔٍ ۝٣٤ ﺇِﻧَّﺎ ﺃَﻧﺸَﺄْﻧَﺎﻫُﻦَّ ﺇِﻧﺸَﺎﺀً ۝٣٥

ﻓَﺠَﻌَﻠْﻨَﺎﻫُﻦَّ ﺃَﺑْﻜَﺎﺭًﺍ ۝٣٦ ﻋُﺮُﺑًﺎ ﺃَﺗْﺮَﺍﺑًﺎ ۝٣٧ ﻟِّﺄَﺻْﺤَﺎﺏِ ﺍﻟْﻴَﻤِﻴﻦِ ۝٣٨

ﺛُﻠَّﺔٌ ﻣِّﻦَ ﺍﻷَﻭَّﻟِﻴﻦَ ۝٣٩ ﻭَﺛُﻠَّﺔٌ ﻣِّﻦَ ﺍﻵﺧِﺮِﻳﻦَ ۝٤٠

ﻭَﺃَﺻْﺤَﺎﺏُ ﺍﻟﺸِّﻤَﺎﻝِ ﻣَﺎ ﺃَﺻْﺤَﺎﺏُ ﺍﻟﺸِّﻤَﺎﻝِ ۝٤١ ﻓِﻲ ﺳَﻤُﻮﻡٍ ﻭَﺣَﻤِﻴﻢٍ ۝٤٢

ﻭَﻇِﻞٍّ ﻣِّﻦ ﻳَﺤْﻤُﻮﻡٍ ۝٤٣ ﻟَّﺎ ﺑَﺎﺭِﺩٍ ﻭَﻟَﺎ ﻛَﺮِﻳﻢٍ ۝٤٤ ﺇِﻧَّﻬُﻢْ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻗَﺒْﻞَ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻣُﺘْﺮَﻓِﻴﻦَ ۝٤٥

ﻭَﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳُﺼِﺮُّﻭﻥَ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﺤِﻨﺚِ ﺍﻟْﻌَﻈِﻴﻢِ ۝٤٦ ﺃَﺋِﺬَﺍ ﻣِﺘْﻨَﺎ ﻭَﻛُﻨَّﺎ ﺗُﺮَﺍﺑًﺎ ﻭَﻋِﻈَﺎﻣًﺎ ﺃَﺋِﻨَّﺎ ﻟَﻤَﺒْﻌُﻮﺛُﻮﻥَ ۝٤٧

ﺃَﻭَﺁﺑَﺎﺅُﻧَﺎ ﺍﻷَﻭَّﻟُﻮﻥَ ۝٤٨ ﻗُﻞْ ﺇِﻥَّ ﺍﻷَﻭَّﻟِﻴﻦَ ﻭَﺍﻵﺧِﺮِﻳﻦَ ۝٤٩

ﻟَﻤَﺠْﻤُﻮﻋُﻮﻥَ ﺇِﻟَﻰٰ ﻣِﻴﻘَﺎﺕِ ﻳَﻮْﻡٍ ﻣَّﻌْﻠُﻮﻡٍ ۝٥٠

ﺛُﻢَّ ﺇِﻧَّﻜُﻢْ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟﻀَّﺎﻟُّﻮﻥَ ﺍﻟْﻤُﻜَﺬِّﺑُﻮﻥَ ۝٥١

ﻟَﺂﻛِﻠُﻮﻥَ ﻣِﻦ ﺷَﺠَﺮٍ ﻣِّﻦ ﺯَﻗُّﻮﻡٍ ۝٥٢ ﻓَﻤَﺎﻟِﺌُﻮﻥَ ﻣِﻨْﻬَﺎ ﺍﻟْﺒُﻄُﻮﻥَ ۝٥٣

ﻓَﺸَﺎﺭِﺑُﻮﻥَ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﺤَﻤِﻴﻢِ ۝٥٤ ﻓَﺸَﺎﺭِﺑُﻮﻥَ ﺷُﺮْﺏَ ﺍﻟْﻬِﻴﻢِ ۝٥٥

ﻫَٰﺬَﺍ ﻧُﺰُﻟُﻬُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟﺪِّﻳﻦِ ۝٥٦ ﻧَﺤْﻦُ ﺧَﻠَﻘْﻨَﺎﻛُﻢْ ﻓَﻠَﻮْﻟَﺎ ﺗُﺼَﺪِّﻗُﻮﻥَ ۝٥٧

ﺃَﻓَﺮَﺃَﻳْﺘُﻢ ﻣَّﺎ ﺗُﻤْﻨُﻮﻥَ ۝٥٨ ﺀَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺗَﺨْﻠُﻘُﻮﻧَﻪُۥٓ ﺃَﻡْ ﻧَﺤْﻦُ ﺍﻟْﺨَﺎﻟِﻘُﻮﻥَ ۝٥٩

ﻧَﺤْﻦُ ﻗَﺪَّﺭْﻧَﺎ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢُ ﺍﻟْﻤَﻮْﺕَ ﻭَﻣَﺎ ﻧَﺤْﻦُ ﺑِﻤَﺴْﺒُﻮﻗِﻴﻦَ ۝٦٠

ﻋَﻠَﻰٰٓ ﺃَﻥ ﻧُّﺒَﺪِّﻝَ ﺃَﻣْﺜَﺎﻟَﻜُﻢْ ﻭَﻧُﻨﺸِﺌَﻜُﻢْ ﻓِﻲ ﻣَﺎ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ۝٦١

ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﻋَﻠِﻤْﺘُﻢُ ﺍﻟﻨَّﺸْﺄَﺓَ ﺍﻷُﻭﻟَﻰٰ ﻓَﻠَﻮْﻟَﺎ ﺗَﺬَﻛَّﺮُﻭﻥَ ۝٦٢

ﺃَﻓَﺮَﺃَﻳْﺘُﻢ ﻣَّﺎ ﺗَﺤْﺮُﺛُﻮﻥَ ۝٦٣ ﺀَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺗَﺰْﺭَﻋُﻮﻧَﻪُۥٓ ﺃَﻡْ ﻧَﺤْﻦُ ﺍﻟﺰَّﺍﺭِﻋُﻮﻥَ ۝٦٤

ﻟَﻮْ ﻧَﺸَﺂﺀُ ﻟَﺠَﻌَﻠْﻨَٰﻪُ ﺣُﻄَﺎﻣًﺎ ﻓَﻈَﻠْﺘُﻢْ ﺗَﻔَﻜَّﻬُﻮﻥَ ۝٦٥

ﺇِﻧَّﺎ ﻟَﻤُﻐْﺮَﻣُﻮﻥَ ۝٦٦ ﺑَﻞْ ﻧَﺤْﻦُ ﻣَﺤْﺮُﻭﻣُﻮﻥَ ۝٦٧

ﺃَﻓَﺮَﺃَﻳْﺘُﻢُ ﺍﻟْﻤَﺎﺀَ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﺗَﺸْﺮَﺑُﻮﻥَ ۝٦٨ ﺀَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺃَﻧﺰَﻟْﺘُﻤُﻮﻩُ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻤُﺰْﻥِ ﺃَﻡْ ﻧَﺤْﻦُ ﺍﻟْﻤُﻨﺰِﻟُﻮﻥَ ۝٦٩

ﻟَﻮْ ﻧَﺸَﺂﺀُ ﺟَﻌَﻠْﻨَٰﻪُ ﺃُﺟَﺎﺟًﺎ ﻓَﻠَﻮْﻟَﺎ ﺗَﺸْﻜُﺮُﻭﻥَ ۝٧٠

ﺃَﻓَﺮَﺃَﻳْﺘُﻢُ ﺍﻟﻨَّﺎﺭَ ﺍﻟَّﺘِﻲ ﺗُﻮﺭُﻭﻥَ ۝٧١ ﺀَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺃَﻧﺸَﺄْﺗُﻢْ ﺷَﺠَﺮَﺗَﻬَﺎٓ ﺃَﻡْ ﻧَﺤْﻦُ ﺍﻟْﻤُﻨﺸِﺌُﻮﻥَ ۝٧٢

ﻧَﺤْﻦُ ﺟَﻌَﻠْﻨَٰﻬَﺎ ﺗَﺬْﻛِﺮَﺓً ﻭَﻣَﺘَﺎﻋًﺎ ﻟِّﻠْﻤُﻘْﻮِﻳﻦَ ۝٧٣

ﻓَﺴَﺒِّﺢْ ﺑِﺎﺳْﻢِ ﺭَﺑِّﻚَ ﺍﻟْﻌَﻈِﻴﻢِ ۝٧٤

ﻓَﻠَﺂ ﺃُﻗْﺴِﻢُ ﺑِﻤَﻮَٰﻗِﻊِ ﺍﻟﻨُّﺠُﻮﻡِ ۝٧٥ ﻭَﺇِﻧَّﻪُۥ ﻟَﻘَﺴَﻢٌ ﻟَّﻮْ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ۝٧٦

ﺇِﻧَّﻪُۥ ﻟَﻘُﺮْﺀَﺍﻥٌ ﻛَﺮِﻳﻢٌ ۝٧٧ ﻓِﻲ ﻛِﺘَٰﺐٍ ﻣَّﻜْﻨُﻮﻥٍ ۝٧٨

ﻟَّﺎ ﻳَﻤَﺴُّﻪُۥٓ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻟْﻤُﻄَﻬَّﺮُﻭﻥَ ۝٧٩ ﺗَﻨﺰِﻳﻞٌ ﻣِّﻦ ﺭَّﺏِّ ﺍﻟْﻌَٰﻠَﻤِﻴﻦَ ۝٨٠

ﺃَﻓَﺒِﻬَٰﺬَﺍ ﺍﻟْﺤَﺪِﻳﺚِ ﺃَﻧﺘُﻢ ﻣُّﺪْﻫِﻨُﻮﻥَ ۝٨١ ﻭَﺗَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﺭِﺯْﻗَﻜُﻢْ ﺃَﻧَّﻜُﻢْ ﺗُﻜَﺬِّﺑُﻮﻥَ ۝٨٢

ﻓَﻠَﻮْﻟَﺎٓ ﺇِﺫَﺍ ﺑَﻠَﻐَﺖِ ﺍﻟْﺤُﻠْﻘُﻮﻡَ ۝٨٣ ﻭَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺣِﻴﻨَﺌِﺬٍ ﺗَﻨظُﺮُﻭﻥَ ۝٨٤

ﻭَﻧَﺤْﻦُ ﺃَﻗْﺮَﺏُ ﺇِﻟَﻴْﻪِ ﻣِﻨﻜُﻢْ ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻟَّﺎ ﺗُﺒْﺼِﺮُﻭﻥَ ۝٨٥

ﻓَﻠَﻮْﻟَﺎٓ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﻏَﻴْﺮَ ﻣَﺪِﻳﻨِﻴﻦَ ۝٨٦ ﺗَﺮْﺟِﻌُﻮﻧَﻬَﺎٓ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺻَٰﺪِﻗِﻴﻦَ ۝٨٧

ﻓَﺄَﻣَّﺎٓ ﺇِﻥ ﻛَﺎﻥَ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻤُﻘَﺮَّﺑِﻴﻦَ ۝٨٨ ﻓَﺮَﻭْﺡٌ ﻭَﺭَﻳْﺤَﺎﻥٌ ﻭَﺟَﻨَّﺔُ ﻧَﻌِﻴﻢٍ ۝٨٩

ﻭَﺃَﻣَّﺎٓ ﺇِﻥ ﻛَﺎﻥَ ﻣِﻦْ ﺃَﺻْﺤَٰﺐِ ﺍﻟْﻴَﻤِﻴﻦِ ۝٩٠ ﻓَﺴَﻠَٰﻢٌ ﻟَّﻚَ ﻣِﻦْ ﺃَﺻْﺤَٰﺐِ ﺍﻟْﻴَﻤِﻴﻦِ ۝٩١

ﻭَﺃَﻣَّﺎٓ ﺇِﻥ ﻛَﺎﻥَ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻤُﻜَﺬِّﺑِﻴﻦَ ﺍﻟﻀَّﺎٓﻟِّﻴﻦَ ۝٩٢ ﻓَﻨُﺰُﻝٌ ﻣِّﻦ ﺣَﻤِﻴﻢٍ ۝٩٣

ﻭَﺗَﺼْﻠِﻴَﺔُ ﺟَﺤِﻴﻢٍ ۝٩٤ ﺇِﻥَّ ﻫَٰﺬَﺍ ﻟَﻬُﻮَ ﺣَﻖُّ ﺍﻟْﻴَﻘِﻴﻦِ ۝٩٥

ﻓَﺴَﺒِّﺢْ ﺑِﺎﺳْﻢِ ﺭَﺑِّﻚَ ﺍﻟْﻌَﻈِﻴﻢِ ۝٩٦

אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַחַזֵּק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם: וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל: וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ: וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ: וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אָתְּ לִי: וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ: וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם: וַיַּאֲמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

אַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בַחָרֶב: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אֹתָם מִסִּבְלֹתָם: וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: לֹא תֹסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן: וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נְזִבְחָה לֵאלֹהֵינוּ: תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר: וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן: אַתֶּם לְכוּ קְחוּ לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר: וַיָּפֻצוּ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן: וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן: וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם: וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַּעֲשֶׂה כֹּה לַעֲבָדֶיךָ: תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ נֻכָּים וְחָטָאת עַמֶּךָ: וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה: וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ: וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹג אֹתָנוּ:

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٢٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۖ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُودُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ۖ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۖ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا ۗ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۚ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا ۖ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۖ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

ﷺ ﷺ ﷺ

ﻣ ﻭﺍﻟﺪﻳﻪ ﻭﺍﻟﺪﺗﻪ ﻭﺍﻟﺪﻫﺎ ﻭﺍﻟﺪﻩ ﻭﺍﻟﺪﻩ ﻭﺍﻟﺪﻩ

ואת־הכסף אשר־הביאו בבית יהוה ישקל בית אבות׃ ויתנו את־הכסף אל־ידי עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנו העשים העבדים אשר בבית יהוה לחדש את־הבית׃ אל־החרשים ואל־הבנאים ואל־הגזתים ולקנות עצי ומחצבות לחזק את־שבר בתי־הבית׃ ולמלאכה אשר־תעשה בבית יהוה׃ לא־יעשה עליהם חשבון כסף אשר־יתן על־ידם כי באמונה הם עשים׃ כסף אשם לא־יובא בבית יהוה לכהנים הוא׃ אז עלה חזאל מלך־ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על־ירושלם׃ ויקח יהושפט מלך־יהודה את־כל־הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך־ארם ויעל מעליו׃ ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי יהודה׃ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא בית־המלך׃ שמעת ויהוזכר בת־שמעת העמונית יוזכר בן־שמר ויהוזבד בן־שומר עבדיו ויכהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד ולא־קברו בקברות המלכים׃ ויהי בשנת עשרים ושלש ליואש בן־אחזיהו מלך יהודה מלך יהואש בן־יהוא על־ישראל בשמרון ארבעים ושנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה ולא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא סר ממנה׃ ויחר אף־יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל כל־הימים׃ ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו יהוה כי־ראה את־לחץ ישראל כי־לחצם מלך ארם׃ ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ אך לא־סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את־ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃ כי לא־הותר ליהואחז מעם כי אם־חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ ויתר דברי יהואש וכל־אשר עשה וגבורתו הלוא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי יהודה׃ וישכב יהואש עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בשמרון ויהואחז בנו מלך תחתיו׃ בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון ארבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל בם הלך׃ ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך יהודה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם־אבתיו ומלך ירבעם על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי ישראל׃ אלישע חלה את־חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על־פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ויאמר אליהו קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל שים ידך על־הקשת וישם ידו ויסמך אליהו את־ידיו על־ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את־ארם באפק עד־כלתך׃ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או־שש פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה־ארם׃ ואלישע מת ויקברהו ויהי גדודי מואב בא־הארץ לשחת בשנה׃ ויהי הם קברים איש ויראו את־הגדוד וישלכו את־האיש באלישע ויפל ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על־רגליו׃ וחזאל מלך־ארם לחץ את־ישראל כל־ימי יהואחז׃ ויחנן יהוה ויחמם ויפן אליהם למען בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב ולא־אבה השחיתם ולא־השליכם מעל פניו עד־עת׃ וחזאל מלך־ארם מת ויהי בן־הדד בנו מלך תחתיו׃ ויואש בן־יהואחז לקח ערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב ערי ישראל׃ ויואש מלך יהודה מלך יואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שתי עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל בם הלך׃ ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך יהודה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם־אבתיו ומלך ירבעם על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי ישראל׃ אלישע חלה את־חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על־פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ויאמר אליהו קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל שים ידך על־הקשת וישם ידו ויסמך אליהו את־ידיו על־ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אליהו ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את־ארם באפק עד־כלתך׃ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או־שש פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה־ארם׃ ואלישע מת ויקברהו ויהי גדודי מואב בא־הארץ לשחת בשנה׃ ויהי הם קברים איש ויראו את־הגדוד וישלכו את־האיש באלישע ויפל ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על־רגליו׃ וחזאל מלך־ארם לחץ את־ישראל כל־ימי יהואחז׃ ויחנן יהוה ויחמם ויפן אליהם למען בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב ולא־אבה השחיתם ולא־השליכם מעל פניו עד־עת׃ וחזאל מלך־ארם מת ויהי בן־הדד בנו מלך תחתיו׃ ויואש בן־יהואחז לקח ערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב ערי ישראל׃

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ ۝ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻛﺬﺑﻮﺍ ﺑﺂﻳﺎﺗﻨﺎ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺠﺤﻴﻢ ۝ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺍﺫﻛﺮﻭﺍ ﻧﻌﻤﺘﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﻌﻤﺖ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺃﻭﻓﻮﺍ ﺑﻌﻬﺪﻱ ﺃﻭﻑ ﺑﻌﻬﺪﻛﻢ ﻭﺇﻳﺎﻱ ﻓﺎﺭﻫﺒﻮﻥ ۝ ﻭﺁﻣﻨﻮﺍ ﺑﻤﺎ ﺃﻧﺰﻟﺖ ﻣﺼﺪﻗﺎ ﻟﻤﺎ ﻣﻌﻜﻢ ﻭﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﺃﻭﻝ ﻛﺎﻓﺮ ﺑﻪ ﻭﻻ ﺗﺸﺘﺮﻭﺍ ﺑﺂﻳﺎﺗﻲ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻭﺇﻳﺎﻱ ﻓﺎﺗﻘﻮﻥ ۝ ﻭﻻ ﺗﻠﺒﺴﻮا ﺍﻟﺤﻖ ﺑﺎﻟﺒﺎﻃﻞ ﻭﺗﻜﺘﻤﻮا ﺍﻟﺤﻖ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻌﻠﻤﻮﻥ ۝ ﻭﺃﻗﻴﻤﻮا ﺍﻟﺼﻠﻮﺓ ﻭﺁﺗﻮا ﺍﻟﺰﻛﻮﺓ ﻭﺍﺭﻛﻌﻮا ﻣﻊ ﺍﻟﺮﺍﻛﻌﻴﻦ ۝ ﺃﺗﺄﻣﺮﻭﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺑﺎﻟﺒﺮ ﻭﺗﻨﺴﻮﻥ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﺘﻠﻮﻥ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺃﻓﻼ ﺗﻌﻘﻠﻮﻥ ۝ ﻭﺍﺳﺘﻌﻴﻨﻮا ﺑﺎﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺼﻠﻮﺓ ﻭﺇﻧﻬﺎ ﻟﻜﺒﻴﺮﺓ ﺇﻻ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺨﺎﺷﻌﻴﻦ ۝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺃﻧﻬﻢ ﻣﻠﺎﻗﻮ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺃﻧﻬﻢ ﺇﻟﻴﻪ ﺭﺍﺟﻌﻮﻥ ۝ ﻳﺎ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺍﺫﻛﺮﻭﺍ ﻧﻌﻤﺘﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﻌﻤﺖ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺃﻧﻲ ﻓﻀﻠﺘﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ۝ ﻭﺍﺗﻘﻮا ﻳﻮﻣﺎ ﻻ ﺗﺠﺰﻱ ﻧﻔﺲ ﻋﻦ ﻧﻔﺲ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻻ ﻳﻘﺒﻞ ﻣﻨﻬﺎ ﺷﻔﺎﻋﺔ ﻭﻻ ﻳﺆﺧﺬ ﻣﻨﻬﺎ ﻋﺪﻝ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﻨﺼﺮﻭﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﻧﺠﻴﻨﺎﻛﻢ ﻣﻦ ﺁﻝ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﻳﺴﻮﻣﻮﻧﻜﻢ ﺳﻮء ﺍﻟﻌﺬاﺏ ﻳﺬﺑﺤﻮﻥ ﺃﺑﻨﺎءﻛﻢ ﻭﻳﺴﺘﺤﻴﻮﻥ ﻧﺴﺎءﻛﻢ ﻭﻓﻲ ﺫﻟﻜﻢ ﺑﻼء ﻣﻦ ﺭﺑﻜﻢ ﻋﻈﻴﻢ ۝ ﻭﺇﺫ ﻓﺮﻗﻨﺎ ﺑﻜﻢ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻓﺄﻧﺠﻴﻨﺎﻛﻢ ﻭﺃﻏﺮﻗﻨﺎ ﺁﻝ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﻭﻋﺪﻧﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﺃﺭﺑﻌﻴﻦ ﻟﻴﻠﺔ ﺛﻢ ﺍﺗﺨﺬﺗﻢ ﺍﻟﻌﺠﻞ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻇﺎﻟﻤﻮﻥ ۝ ﺛﻢ ﻋﻔﻮﻧﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﺸﻜﺮﻭﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺁﺗﻴﻨﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﻔﺮﻗﺎﻥ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻬﺘﺪﻭﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﺎﻝ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻘﻮﻣﻪ ﻳﺎ ﻗﻮﻡ ﺇﻧﻜﻢ ﻇﻠﻤﺘﻢ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺑﺎﺗﺨﺎﺫﻛﻢ ﺍﻟﻌﺠﻞ ﻓﺘﻮﺑﻮﺍ ﺇﻟﻰ ﺑﺎﺭﺋﻜﻢ ﻓﺎﻗﺘﻠﻮا ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺫﻟﻜﻢ ﺧﻴﺮ ﻟﻜﻢ ﻋﻨﺪ ﺑﺎﺭﺋﻜﻢ ﻓﺘﺎﺏ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺇﻧﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﺘﻮاﺏ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﻠﺘﻢ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻦ ﻧﺆﻣﻦ ﻟﻚ ﺣﺘﻰ ﻧﺮﻯ ﺍﻟﻠﻪ ﺟﻬﺮﺓ ﻓﺄﺧﺬﺗﻜﻢ ﺍﻟﺼﺎﻋﻘﺔ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ۝ ﺛﻢ ﺑﻌﺜﻨﺎﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﻮﺗﻜﻢ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﺸﻜﺮﻭﻥ ۝ ﻭﻇﻠﻠﻨﺎ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺍﻟﻐﻤﺎﻡ ﻭﺃﻧﺰﻟﻨﺎ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻦ ﻭﺍﻟﺴﻠﻮﻯ ﻛﻠﻮا ﻣﻦ ﻃﻴﺒﺎﺕ ﻣﺎ ﺭﺯﻗﻨﺎﻛﻢ ﻭﻣﺎ ﻇﻠﻤﻮﻧﺎ ﻭﻟﻜﻦ ﻛﺎﻧﻮا ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﻠﻨﺎ ﺍﺩﺧﻠﻮا ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻘﺮﻳﺔ ﻓﻜﻠﻮا ﻣﻨﻬﺎ ﺣﻴﺚ ﺷﺌﺘﻢ ﺭﻏﺪا ﻭﺍﺩﺧﻠﻮا ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺳﺠﺪا ﻭﻗﻮﻟﻮا ﺣﻄﺔ ﻧﻐﻔﺮ ﻟﻜﻢ ﺧﻄﺎﻳﺎﻛﻢ ﻭﺳﻨﺰﻳﺪ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ۝ ﻓﺒﺪﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﻗﻮﻻ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﻓﺄﻧﺰﻟﻨﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺭﺟﺰا ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎء ﺑﻤﺎ ﻛﺎﻧﻮا ﻳﻔﺴﻘﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺍﺳﺘﺴﻘﻰ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻘﻮﻣﻪ ﻓﻘﻠﻨﺎ ﺍﺿﺮﺏ ﺑﻌﺼﺎﻙ ﺍﻟﺤﺠﺮ ﻓﺎﻧﺒﺠﺴﺖ ﻣﻨﻪ ﺍﺛﻨﺘﺎ ﻋﺸﺮﺓ ﻋﻴﻨﺎ ﻗﺪ ﻋﻠﻢ ﻛﻞ ﺃﻧﺎﺱ ﻣﺸﺮﺑﻬﻢ ﻛﻠﻮا ﻭﺍﺷﺮﺑﻮا ﻣﻦ ﺭﺯﻕ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻻ ﺗﻌﺜﻮا ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻔﺴﺪﻳﻦ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﻠﺘﻢ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻦ ﻧﺼﺒﺮ ﻋﻠﻰ ﻃﻌﺎﻡ ﻭﺍﺣﺪ ﻓﺎﺩﻉ ﻟﻨﺎ ﺭﺑﻚ ﻳﺨﺮﺝ ﻟﻨﺎ ﻣﻤﺎ ﺗﻨﺒﺖ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻦ ﺑﻘﻠﻬﺎ ﻭﻗﺜﺎﺋﻬﺎ ﻭﻓﻮﻣﻬﺎ ﻭﻋﺪﺳﻬﺎ ﻭﺑﺼﻠﻬﺎ ﻗﺎﻝ ﺃﺗﺴﺘﺒﺪﻟﻮﻥ ﺍﻟﺬﻱ ﻫﻮ ﺃﺩﻧﻰ ﺑﺎﻟﺬﻱ ﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻫﺒﻄﻮا ﻣﺼﺮا ﻓﺈﻥ ﻟﻜﻢ ﻣﺎ ﺳﺄﻟﺘﻢ ﻭﺿﺮﺑﺖ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﺬﻟﺔ ﻭﺍﻟﻤﺴﻜﻨﺔ ﻭﺑﺎءﻭا ﺑﻐﻀﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﺫﻟﻚ ﺑﺄﻧﻬﻢ ﻛﺎﻧﻮا ﻳﻜﻔﺮﻭﻥ ﺑﺂﻳﺎﺕ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻳﻘﺘﻠﻮﻥ ﺍﻟﻨﺒﻴﻴﻦ ﺑﻐﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﺫﻟﻚ ﺑﻤﺎ ﻋﺼﻮا ﻭﻛﺎﻧﻮا ﻳﻌﺘﺪﻭﻥ ۝ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮا ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻫﺎﺩﻭا ﻭﺍﻟﻨﺼﺎﺭﻯ ﻭﺍﻟﺼﺎﺑﺌﻴﻦ ﻣﻦ ﺁﻣﻦ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻵﺧﺮ ﻭﻋﻤﻞ ﺻﺎﻟﺤﺎ ﻓﻠﻬﻢ ﺃﺟﺮﻫﻢ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﻻ ﺧﻮﻑ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﺤﺰﻧﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬﻧﺎ ﻣﻴﺜﺎﻗﻜﻢ ﻭﺭﻓﻌﻨﺎ ﻓﻮﻗﻜﻢ ﺍﻟﻄﻮﺭ ﺧﺬﻭا ﻣﺎ ﺁﺗﻴﻨﺎﻛﻢ ﺑﻘﻮﺓ ﻭﺍﺫﻛﺮﻭا ﻣﺎ ﻓﻴﻪ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﺘﻘﻮﻥ ۝ ﺛﻢ ﺗﻮﻟﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻓﻠﻮﻻ ﻓﻀﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺭﺣﻤﺘﻪ ﻟﻜﻨﺘﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﺨﺎﺳﺮﻳﻦ ۝ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻠﻤﺘﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﻋﺘﺪﻭا ﻣﻨﻜﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﺒﺖ ﻓﻘﻠﻨﺎ ﻟﻬﻢ ﻛﻮﻧﻮا ﻗﺮﺩﺓ ﺧﺎﺳﺌﻴﻦ ۝ ﻓﺠﻌﻠﻨﺎﻫﺎ ﻧﻜﺎﻻ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻦ ﻳﺪﻳﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﺎ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﺎﻝ ﻣﻮﺳﻰ ﻟﻘﻮﻣﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺄﻣﺮﻛﻢ ﺃﻥ ﺗﺬﺑﺤﻮا ﺑﻘﺮﺓ ﻗﺎﻟﻮا ﺃﺗﺘﺨﺬﻧﺎ ﻫﺰﻭا ﻗﺎﻝ ﺃﻋﻮﺫ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﺃﻥ ﺃﻛﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﻦ ۝ ﻗﺎﻟﻮا ﺍﺩﻉ ﻟﻨﺎ ﺭﺑﻚ ﻳﺒﻴﻦ ﻟﻨﺎ ﻣﺎ ﻫﻲ ﻗﺎﻝ ﺇﻧﻪ ﻳﻘﻮﻝ ﺇﻧﻬﺎ ﺑﻘﺮﺓ ﻻ ﻓﺎﺭﺽ ﻭﻻ ﺑﻜﺮ ﻋﻮاﻥ ﺑﻴﻦ ﺫﻟﻚ ﻓﺎﻓﻌﻠﻮا ﻣﺎ ﺗﺆﻣﺮﻭﻥ ۝ ﻗﺎﻟﻮا ﺍﺩﻉ ﻟﻨﺎ ﺭﺑﻚ ﻳﺒﻴﻦ ﻟﻨﺎ ﻣﺎ ﻟﻮﻧﻬﺎ ﻗﺎﻝ ﺇﻧﻪ ﻳﻘﻮﻝ ﺇﻧﻬﺎ ﺑﻘﺮﺓ ﺻﻔﺮاء ﻓﺎﻗﻊ ﻟﻮﻧﻬﺎ ﺗﺴﺮ ﺍﻟﻨﺎﻇﺮﻳﻦ ۝ ﻗﺎﻟﻮا ﺍﺩﻉ ﻟﻨﺎ ﺭﺑﻚ ﻳﺒﻴﻦ ﻟﻨﺎ ﻣﺎ ﻫﻲ ﺇﻥ ﺍﻟﺒﻘﺮ ﺗﺸﺎﺑﻪ ﻋﻠﻴﻨﺎ ﻭﺇﻧﺎ ﺇﻥ ﺷﺎء ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻤﻬﺘﺪﻭﻥ ۝ ﻗﺎﻝ ﺇﻧﻪ ﻳﻘﻮﻝ ﺇﻧﻬﺎ ﺑﻘﺮﺓ ﻟﺎ ﺫﻟﻮﻝ ﺗﺜﻴﺮ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺗﺴﻘﻲ ﺍﻟﺤﺮﺙ ﻣﺴﻠﻤﺔ ﻻ ﺷﻴﺔ ﻓﻴﻬﺎ ﻗﺎﻟﻮا ﺍﻵﻥ ﺟﺌﺖ ﺑﺎﻟﺤﻖ ﻓﺬﺑﺤﻮﻫﺎ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﺩﻭا ﻳﻔﻌﻠﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻧﻔﺴﺎ ﻓﺎﺩﺍﺭﺃﺗﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻣﺨﺮﺝ ﻣﺎ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻜﺘﻤﻮﻥ ۝ ﻓﻘﻠﻨﺎ ﺍﺿﺮﺑﻮﻩ ﺑﺒﻌﻀﻬﺎ ﻛﺬﻟﻚ ﻳﺤﻴﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﻮﺗﻰ ﻭﻳﺮﻳﻜﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻌﻘﻠﻮﻥ ۝ ﺛﻢ ﻗﺴﺖ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺫﻟﻚ ﻓﻬﻲ ﻛﺎﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﺃﻭ ﺃﺷﺪ ﻗﺴﻮﺓ ﻭﺇﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺤﺠﺎﺭﺓ ﻟﻤﺎ ﻳﺘﻔﺠﺮ ﻣﻨﻪ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﻭﺇﻥ ﻣﻨﻬﺎ ﻟﻤﺎ ﻳﺸﻘﻖ ﻓﻴﺨﺮﺝ ﻣﻨﻪ ﺍﻟﻤﺎء ﻭﺇﻥ ﻣﻨﻬﺎ ﻟﻤﺎ ﻳﻬﺒﻂ ﻣﻦ ﺧﺸﻴﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻐﺎﻓﻞ ﻋﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ۝ ﺃﻓﺘﻄﻤﻌﻮﻥ ﺃﻥ ﻳﺆﻣﻨﻮا ﻟﻜﻢ ﻭﻗﺪ ﻛﺎﻥ ﻓﺮﻳﻖ ﻣﻨﻬﻢ ﻳﺴﻤﻌﻮﻥ ﻛﻼﻡ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻢ ﻳﺤﺮﻓﻮﻧﻪ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﻋﻘﻠﻮﻩ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫا ﻟﻘﻮا ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮا ﻗﺎﻟﻮا ﺁﻣﻨﺎ ﻭﺇﺫا ﺧﻠﺎ ﺑﻌﻀﻬﻢ ﺇﻟﻰ ﺑﻌﺾ ﻗﺎﻟﻮا ﺃﺗﺤﺪﺛﻮﻧﻬﻢ ﺑﻤﺎ ﻓﺘﺢ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻟﻴﺤﺎﺟﻮﻛﻢ ﺑﻪ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻜﻢ ﺃﻓﻼ ﺗﻌﻘﻠﻮﻥ ۝ ﺃﻭﻻ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﺴﺮﻭﻥ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﻠﻨﻮﻥ ۝ ﻭﻣﻨﻬﻢ ﺃﻣﻴﻮﻥ ﻻ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺇﻻ ﺃﻣﺎﻧﻲ ﻭﺇﻥ ﻫﻢ ﺇﻻ ﻳﻈﻨﻮﻥ ۝ ﻓﻮﻳﻞ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﻳﻜﺘﺒﻮﻥ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺑﺄﻳﺪﻳﻬﻢ ﺛﻢ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﺬا ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺸﺘﺮﻭا ﺑﻪ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻓﻮﻳﻞ ﻟﻬﻢ ﻣﻤﺎ ﻛﺘﺒﺖ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻭﻳﻞ ﻟﻬﻢ ﻣﻤﺎ ﻳﻜﺴﺒﻮﻥ ۝ ﻭﻗﺎﻟﻮا ﻟﻦ ﺗﻤﺴﻨﺎ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﺇﻻ ﺃﻳﺎﻣﺎ ﻣﻌﺪﻭﺩﺓ ﻗﻞ ﺃﺗﺨﺬﺗﻢ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪا ﻓﻠﻦ ﻳﺨﻠﻒ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪﻩ ﺃﻡ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻻ ﺗﻌﻠﻤﻮﻥ ۝ ﺑﻠﻰ ﻣﻦ ﻛﺴﺐ ﺳﻴﺌﺔ ﻭﺃﺣﺎﻃﺖ ﺑﻪ ﺧﻄﻴﺌﺘﻪ ﻓﺄﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﺧﺎﻟﺪﻭﻥ ۝ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮا ﻭﻋﻤﻠﻮا ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﺧﺎﻟﺪﻭﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬﻧﺎ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻻ ﺗﻌﺒﺪﻭﻥ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺑﺎﻟﻮاﻟﺪﻳﻦ ﺇﺣﺴﺎﻧﺎ ﻭﺫﻱ ﺍﻟﻘﺮﺑﻰ ﻭﺍﻟﻴﺘﺎﻣﻰ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻛﻴﻦ ﻭﻗﻮﻟﻮا ﻟﻠﻨﺎﺱ ﺣﺴﻨﺎ ﻭﺃﻗﻴﻤﻮا ﺍﻟﺼﻠﻮﺓ ﻭﺁﺗﻮا ﺍﻟﺰﻛﻮﺓ ﺛﻢ ﺗﻮﻟﻴﺘﻢ ﺇﻻ ﻗﻠﻴﻼ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻣﻌﺮﺿﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬﻧﺎ ﻣﻴﺜﺎﻗﻜﻢ ﻻ ﺗﺴﻔﻜﻮﻥ ﺩﻣﺎءﻛﻢ ﻭﻻ ﺗﺨﺮﺟﻮﻥ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻣﻦ ﺩﻳﺎﺭﻛﻢ ﺛﻢ ﺃﻗﺮﺭﺗﻢ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﺸﻬﺪﻭﻥ ۝ ﺛﻢ ﺃﻧﺘﻢ ﻫﺆﻻء ﺗﻘﺘﻠﻮﻥ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﺗﺨﺮﺟﻮﻥ ﻓﺮﻳﻘﺎ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﺩﻳﺎﺭﻫﻢ ﺗﻈﺎﻫﺮﻭﻥ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺑﺎﻹﺛﻢ ﻭﺍﻟﻌﺪﻭاﻥ ﻭﺇﻥ ﻳﺄﺗﻮﻛﻢ ﺃﺳﺎﺭﻯ ﺗﻔﺎﺩﻭﻫﻢ ﻭﻫﻮ ﻣﺤﺮﻡ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺇﺧﺮاﺟﻬﻢ ﺃﻓﺘﺆﻣﻨﻮﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺗﻜﻔﺮﻭﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻓﻤﺎ ﺟﺰاء ﻣﻦ ﻳﻔﻌﻞ ﺫﻟﻚ ﻣﻨﻜﻢ ﺇﻻ ﺧﺰﻱ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻳﺮﺩﻭﻥ ﺇﻟﻰ ﺃﺷﺪ ﺍﻟﻌﺬاﺏ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻐﺎﻓﻞ ﻋﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ۝ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭا ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺑﺎﻵﺧﺮﺓ ﻓﻼ ﻳﺨﻔﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﺍﻟﻌﺬاﺏ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﻨﺼﺮﻭﻥ ۝ ﻭﻟﻘﺪ ﺁﺗﻴﻨﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﻗﻔﻴﻨﺎ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﺑﺎﻟﺮﺳﻞ ﻭﺁﺗﻴﻨﺎ ﻋﻴﺴﻰ ﺍﺑﻦ ﻣﺮﻳﻢ ﺍﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺃﻳﺪﻧﺎﻩ ﺑﺮﻭﺡ ﺍﻟﻘﺪﺱ ﺃﻓﻜﻠﻤﺎ ﺟﺎءﻛﻢ ﺭﺳﻮﻝ ﺑﻤﺎ ﻻ ﺗﻬﻮﻯ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺍﺳﺘﻜﺒﺮﺗﻢ ﻓﻔﺮﻳﻘﺎ ﻛﺬﺑﺘﻢ ﻭﻓﺮﻳﻘﺎ ﺗﻘﺘﻠﻮﻥ ۝ ﻭﻗﺎﻟﻮا ﻗﻠﻮﺑﻨﺎ ﻏﻠﻒ ﺑﻞ ﻟﻌﻨﻬﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻜﻔﺮﻫﻢ ﻓﻘﻠﻴﻼ ﻣﺎ ﻳﺆﻣﻨﻮﻥ ۝ ﻭﻟﻤﺎ ﺟﺎءﻫﻢ ﻛﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺼﺪﻕ ﻟﻤﺎ ﻣﻌﻬﻢ ﻭﻛﺎﻧﻮا ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻳﺴﺘﻔﺘﺤﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭا ﻓﻠﻤﺎ ﺟﺎءﻫﻢ ﻣﺎ ﻋﺮﻓﻮا ﻛﻔﺮﻭا ﺑﻪ ﻓﻠﻌﻨﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ۝ ﺑﺌﺴﻤﺎ ﺍﺷﺘﺮﻭا ﺑﻪ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺃﻥ ﻳﻜﻔﺮﻭا ﺑﻤﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺑﻐﻴﺎ ﺃﻥ ﻳﻨﺰﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﻳﺸﺎء ﻣﻦ ﻋﺒﺎﺩﻩ ﻓﺒﺎءﻭ ﺑﻐﻀﺐ ﻋﻠﻰ ﻏﻀﺐ ﻭﻟﻠﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﻋﺬاﺏ ﻣﻬﻴﻦ ۝ ﻭﺇﺫا ﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺁﻣﻨﻮا ﺑﻤﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﺎﻟﻮا ﻧﺆﻣﻦ ﺑﻤﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻨﺎ ﻭﻳﻜﻔﺮﻭﻥ ﺑﻤﺎ ﻭﺭاءﻩ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺤﻖ ﻣﺼﺪﻗﺎ ﻟﻤﺎ ﻣﻌﻬﻢ ﻗﻞ ﻓﻠﻢ ﺗﻘﺘﻠﻮﻥ ﺃﻧﺒﻴﺎء ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ۝ ﻭﻟﻘﺪ ﺟﺎءﻛﻢ ﻣﻮﺳﻰ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﺛﻢ ﺍﺗﺨﺬﺗﻢ ﺍﻟﻌﺠﻞ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻇﺎﻟﻤﻮﻥ ۝ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬﻧﺎ ﻣﻴﺜﺎﻗﻜﻢ ﻭﺭﻓﻌﻨﺎ ﻓﻮﻗﻜﻢ ﺍﻟﻄﻮﺭ ﺧﺬﻭا ﻣﺎ ﺁﺗﻴﻨﺎﻛﻢ ﺑﻘﻮﺓ ﻭﺍﺳﻤﻌﻮا ﻗﺎﻟﻮا ﺳﻤﻌﻨﺎ ﻭﻋﺼﻴﻨﺎ ﻭﺃﺷﺮﺑﻮا ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﺍﻟﻌﺠﻞ ﺑﻜﻔﺮﻫﻢ ﻗﻞ ﺑﺌﺴﻤﺎ ﻳﺄﻣﺮﻛﻢ ﺑﻪ ﺇﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ۝ ﻗﻞ ﺇﻥ ﻛﺎﻧﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﺪاﺭ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺧﺎﻟﺼﺔ ﻣﻦ ﺩﻭﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻓﺘﻤﻨﻮا ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ۝ ﻭﻟﻦ ﻳﺘﻤﻨﻮﻩ ﺃﺑﺪا ﺑﻤﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺎﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ۝ ﻭﻟﺘﺠﺪﻧﻬﻢ ﺃﺣﺮﺹ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻋﻠﻰ ﺣﻴﺎﺓ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺷﺮﻛﻮا ﻳﻮﺩ ﺃﺣﺪﻫﻢ ﻟﻮ ﻳﻌﻤﺮ ﺃﻟﻒ ﺳﻨﺔ ﻭﻣﺎ ﻫﻮ ﺑﻤﺰﺣﺰﺣﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬاﺏ ﺃﻥ ﻳﻌﻤﺮ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﺼﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ۝ ﻗﻞ ﻣﻦ ﻛﺎﻥ ﻋﺪﻭا ﻟﺠﺒﺮﻳﻞ ﻓﺈﻧﻪ ﻧﺰﻟﻪ ﻋﻠﻰ ﻗﻠﺒﻚ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺼﺪﻗﺎ ﻟﻤﺎ ﺑﻴﻦ ﻳﺪﻳﻪ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﺑﺸﺮﻯ ﻟﻠﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ۝ ﻣﻦ

ף רַחֲמִים. וּבְשׁוּבָם. רָצוּי. אַתָּה שׁוֹמֵעַ. תְּפִלַּת עַמְּךָ: בְּכָל
פִּי קְהִלּוֹת. וְתִשְׁמַע. וְתִקַּח. בְּרַחֲמִים. רְצוּיִם. וְתֵעָתֵר. לְנוּ
מְאֹד. בְּעֵת. שֶׁאָנוּ. מְבַקְּשִׁים. מִלְּפָנֶיךָ. וְתִשְׁמַע. תְּפִלַּת
כָּל. פֶּה. כִּי. אַתָּה. הוּא. שׁוֹמֵעַ. תְּפִלַּת. עַמְּךָ. יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ. אַתָּה. יְיָ. שׁוֹמֵעַ. תְּפִלָּה: וְלִירוּשָׁלַיִם
עִירְךָ. תָּשׁוּב. בְּרַחֲמִים. וְתִשְׁכֹּן. בְּתוֹכָהּ. כַּאֲשֶׁר. דִּבַּרְתָּ.
וּבְנֵה. אוֹתָהּ. בְּקָרוֹב. בְּיָמֵינוּ. בִּנְיַן. עוֹלָם. וְכִסֵּא. דָוִד.
מְהֵרָה. לְתוֹכָהּ. תָּכִין: בָּרוּךְ. אַתָּה. יְיָ. בּוֹנֵה. יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת. צֶמַח. דָּוִד. עַבְדְּךָ. מְהֵרָה. תַּצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ. תָּרוּם. בִּישׁוּעָתֶךָ.
כִּי. לִישׁוּעָתְךָ. קִוִּינוּ. כָּל. הַיּוֹם: בָּרוּךְ. אַתָּה. יְיָ. מַצְמִיחַ

ש וּבְכָל־ אֹתָם׃ וַיִּשְׁלַח֙ מֹשֶׁ֣ה מַלְאָכִ֔ים מִקָּדֵ֖שׁ אֶל־ מֶ֣לֶךְ אֱד֑וֹם כֹּ֥ה אָמַ֖ר אָחִ֣יךָ יִשְׂרָאֵ֔ל אַתָּ֣ה יָדַ֔עְתָּ אֵ֖ת כָּל־ הַתְּלָאָ֥ה אֲשֶׁר־ מָצָ֖אָתְנוּ׃ יְרַדוּ֙ אֲבֹתֵ֣ינוּ מִצְרַ֔יְמָה וַנֵּ֥שֶׁב בְּמִצְרַ֖יִם יָמִ֣ים רַבִּ֑ים וַיָּרֵ֥עוּ לָ֛נוּ מִצְרַ֖יִם וַאֲבֹתֵֽינוּ׃ וַנִּצְעַ֖ק אֶל־ יְהוָ֑ה וַיִּשְׁמַ֤ע קֹלֵ֙נוּ֙ וַיִּשְׁלַ֣ח מַלְאָ֔ךְ וַיֹּצִאֵ֖נוּ מִמִּצְרָ֑יִם וְהִנֵּ֣ה אֲנַ֔חְנוּ בְּקָדֵ֖שׁ עִ֥יר קְצֵ֖ה גְּבֻלֶֽךָ׃ נַעְבְּרָה־ נָּ֙א֙ בְּאַרְצֶ֔ךָ לֹא־ נַעֲבֹ֥ר בִּשְׂדֶ֖ה וּבְכָרֶ֑ם וְלֹא־ נִשְׁתֶּ֥ה מֵֽי־ בְאֵ֖ר דֶּ֣רֶךְ הַמֶּ֣לֶךְ נֵלֵ֔ךְ לֹא־ נָסֻ֥ר יָמִ֖ין וּשְׂמֹ֑אול עַ֥ד אֲשֶׁר־ נַעֲבֹ֖ר גְּבֻלֶֽךָ׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ אֱד֔וֹם לֹ֥א תַעֲבָר־ בִּ֖י פֶּן־ בַּחֶ֥רֶב אֵצֵ֖א לִקְרָאתֶֽךָ׃ וַיֹּאמְר֤וּ אֵלָיו֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל בַּמְסִלָּ֖ה נַעֲלֶ֑ה וְאִם־ מֵימֶ֙יךָ֙ נִשְׁתֶּ֣ה אֲנִ֔י וּמִקְנַ֖י וְנָתַתִּ֣י כִסְפּ֑וֹ אֵ֣ין דָּבָ֔ר בְּרַגְלַ֖י אֶעֱבֹֽר׃ וַיֹּ֖אמֶר לֹ֣א תַעֲבֹ֑ר וַיֵּצֵ֤א אֱדוֹם֙ לִקְרָאת֔וֹ בְּעַ֖ם כָּבֵ֥ד וּבְיָ֖ד חֲזָקָֽה׃ וַיֵּ֥ט אֱד֖וֹם אֶת־ יִשְׂרָאֵ֑ל נְתֻשָׁתֽוֹ׃ וַיִּסְע֖וּ מִקָּדֵ֑שׁ וַיָּבֹ֣אוּ בְנֵֽי־ יִשְׂרָאֵ֗ל כָּל־ הָעֵדָה֙ הֹ֣ר הָהָֽר׃ וַיֹּ֨אמֶר יְהוָ֜ה אֶל־ מֹשֶׁ֣ה וְאֶֽל־ אַהֲרֹ֗ן בְּהֹ֣ר הָהָ֔ר עַל־ גְּב֖וּל אֶ֥רֶץ אֱד֑וֹם לֵאמֹֽר׃ יֵאָסֵ֥ף אַהֲרֹ֖ן אֶל־ עַמָּ֑יו כִּ֣י לֹ֤א יָבֹא֙ אֶל־ הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֔תִּי לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל עַל־ אֲשֶׁ֣ר מְרִיתֶ֣ם אֶת־ פִּ֔י עַל־ מֵ֖י מְרִיבָֽת׃ קַ֣ח אֶת־ אַהֲרֹ֗ן וְאֶת־ אֶלְעָזָר֙ בְּנ֔וֹ וְהַ֥עַל אֹתָ֖ם הֹ֥ר הָהָֽר׃ וְהַפְשֵׁ֣ט אֶת־ אַהֲרֹ֗ן אֶת־ בְּגָדָיו֙ וְהִלְבַּשְׁתָּ֣ם אֶת־ אֶלְעָזָ֣ר בְּנ֔וֹ וְאַהֲרֹ֖ן יֵאָסֵ֣ף וְיָמֹ֑ת וַיַּעַל֩ מֹשֶׁ֨ה וְאַהֲרֹ֜ן וְאֶלְעָזָ֗ר הֹ֣ר הָהָ֔ר לְעֵינֵ֖י כָּל־ הָעֵדָֽה׃ וַיַּפְשֵׁ֣ט מֹשֶׁ֗ה אֶת־ אַהֲרֹן֙ אֶת־ בְּגָדָ֔יו וַיַּלְבֵּ֖שׁ אֶת־ אֶלְעָזָ֣ר בְּנ֑וֹ וַיָּ֤מָת אַהֲרֹן֙ שָׁ֔ם בְּרֹ֖אשׁ הָהָ֑ר וַיֵּ֥רֶד מֹשֶׁ֖ה וְאֶלְעָזָ֥ר מִן־ הָהָֽר׃ וַיִּרְא֙ כָּל־ הָעֵדָ֔ה כִּ֥י גָוַ֖ע אַהֲרֹ֑ן וַיִּבְכּ֣וּ אֶת־ אַהֲרֹ֗ן שְׁלֹשִׁ֥ים יוֹם֙ כָּל־ בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיִּשְׁמַ֣ע הַֽכְּנַעֲנִ֗י מֶ֣לֶךְ עֲרָ֔ד יוֹשֵׁ֖ב הַנֶּ֑גֶב כִּ֥י בָ֛א יִשְׂרָאֵ֖ל דֶּ֣רֶךְ הָֽאֲתָרִ֑ים וַיִּלָּ֥חֶם בְּיִשְׂרָאֵ֖ל וַיִּשְׁבְּ֥ה מִמֶּ֖נּוּ שֶׁ֥בִי׃ וַיִּדַּ֤ר יִשְׂרָאֵל֙ נֶ֔דֶר לַיהוָ֖ה וַיֹּאמַ֑ר אִם־ נָת֤וֹן תִּתֵּן֙ אֶת־ הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה בְּיָדִ֖י וְהַחֲרַמְתִּ֥י אֶת־ עָרֵיהֶֽם׃ וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ בְּק֣וֹל יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּתֵּ֖ן אֶת־ הַֽכְּנַעֲנִ֑י וַיַּחֲרֵ֥ם אֹתָ֖ם וְאֶת־ עָרֵיהֶ֑ם וַיִּקְרָ֥א אֶת־ שֵׁ֖ם הַמָּקֹ֥ום חָרְמָֽה׃ וַיִּסְע֖וּ מֵהֹ֣ר הָהָ֑ר דֶּ֚רֶךְ יַם־ סּ֔וּף לִסְבֹּ֖ב אֶת־ אֶ֣רֶץ אֱד֑וֹם וַתִּקְצַ֥ר נֶ֖פֶשׁ הָעָ֥ם בַּדָּֽרֶךְ׃ וַיְדַבֵּ֤ר הָעָם֙ בֵּֽאלֹהִ֔ים וּבְמֹשֶׁ֖ה לָמָ֣ה הַעֱלִיתֻ֔נוּ מִמִּצְרַ֖יִם לָמ֣וּת בַּמִּדְבָּ֑ר כִּ֣י אֵ֤ין לֶ֙חֶם֙ וְאֵ֣ין מַ֔יִם וְנַפְשֵׁ֖נוּ קָצָ֥ה בַלֶּ֖חֶם הַקְּלֹקֵֽל׃ וַיְשַׁלַּ֤ח יְהוָה֙ בָּעָ֔ם אֶת־ הַנְּחָשִׁ֖ים הַשְּׂרָפִ֑ים וַיְנַשְּׁכ֣וּ אֶת־ הָעָ֔ם וַיָּ֥מָת עַם־ רָ֖ב מִיִּשְׂרָאֵֽל׃ וַיָּבֹ֤א הָעָם֙ אֶל־ מֹשֶׁ֔ה וַיֹּאמְר֣וּ חָטָ֔אנוּ כִּֽי־ דִבַּ֥רְנוּ בַֽיהוָ֖ה וָבָ֑ךְ הִתְפַּלֵּ֣ל אֶל־ יְהוָ֔ה וְיָסֵ֥ר מֵֽעָלֵ֖ינוּ אֶת־ הַנָּחָ֑שׁ וַיִּתְפַּלֵּ֥ל מֹשֶׁ֖ה בְּעַ֥ד הָעָֽם׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־ מֹשֶׁ֔ה עֲשֵׂ֥ה לְךָ֖ שָׂרָ֑ף וְשִׂ֤ים אֹתוֹ֙ עַל־ נֵ֔ס וְהָיָה֙ כָּל־ הַנָּשׁ֣וּךְ וְרָאָ֔הוּ וְחָיָ֖ה׃ וַיַּ֣עַשׂ מֹשֶׁ֔ה נְחַ֥שׁ נְחֹ֖שֶׁת וַיָּשֶׂ֣ם עַל־ הַנֵּ֑ס וְהָיָ֗ה אִם־ נִשַּׁ֤ךְ הַנָּחָשׁ֙ אֶת־ אִ֔ישׁ וְהִבִּ֥יט אֶל־ נְחַ֣שׁ הַנְּחֹ֑שֶׁת וָחָֽי׃ וַיִּסְע֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיַּחֲנ֖וּ בְּאֹבֹֽת׃ וַיִּסְע֖וּ מֵאֹבֹ֑ת וַיַּחֲנ֖וּ בְּעִיֵּ֣י הָעֲבָרִ֑ים בְּמִדְבָּ֖ר אֲשֶׁ֥ר עַל־ פְּנֵ֖י מוֹאָ֑ב מִזְרְחָ֥ה שָֽׁמֶשׁ׃ מִשָּׁ֖ם נָסָ֑עוּ וַיַּחֲנ֖וּ בְּנַ֥חַל זָֽרֶד׃ מִשָּׁ֖ם נָסָ֑עוּ וַיַּחֲנ֖וּ בְּעֵ֣בֶר אַרְנֹ֑ן אֲשֶׁ֨ר בַּמִּדְבָּ֜ר הַיֹּצֵ֣א מִגְּב֣וּל הָאֱמֹרִ֗י כִּֽי־ אַרְנֹן֙ גְּב֣וּל מוֹאָ֔ב בֵּ֥ין מוֹאָ֖ב וּבֵ֥ין הָאֱמֹרִֽי׃ עַל־ כֵּ֗ן יֵאָמַר֙ בְּסֵ֣פֶר מִלְחֲמֹ֣ת יְהוָ֔ה אֶת־ וָהֵ֖ב בְּסוּפָ֑ה וְאֶת־ הַנְּחָלִ֖ים אַרְנֹֽן׃ וְאֶת־ שִׁפְעַ֣ת הַנְּחָלִ֔ים אֲשֶׁ֥ר נָטָ֖ה לְשֶׁ֣בֶת עָ֑ר וְנִשְׁעַ֖ן לִגְב֥וּל מוֹאָֽב׃ וּמִשָּׁם֙ בְּאֵ֔רָה הִ֣וא הַבְּאֵ֔ר אֲשֶׁ֥ר אָמַ֛ר יְהוָ֖ה לְמֹשֶׁ֑ה אֱסֹ֤ף אֶת־ הָעָם֙ וְאֶתְּנָה־ לָּהֶ֣ם מָֽיִם׃ אָ֣ז יָשִׁ֤יר יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־ הַשִּׁירָ֣ה הַזֹּ֔את עֲלִי־ בְאֵ֖ר עֱנוּ־ לָֽהּ׃ בְּאֵר֙ חָפְרֻ֣הָ שָׂרִ֔ים כָּרוּ֖הָ נְדִיבֵ֣י הָעָ֑ם בִּמְחֹקֵ֔ק בְּמִשְׁעַנֹתָ֖ם וּמִמִּדְבָּ֥ר מַתָּנָֽה׃ וּמִמַּתָּנָ֖ה נַחֲלִיאֵ֑ל וּמִנַּחֲלִיאֵ֖ל בָּמֽוֹת׃ וּמִבָּמוֹת֙ הַגַּ֣יְא אֲשֶׁ֣ר בִּשְׂדֵ֣ה מוֹאָ֔ב רֹ֖אשׁ הַפִּסְגָּ֑ה וְנִשְׁקְפָ֖ה עַל־ פְּנֵ֥י הַיְשִׁימֹֽן׃ וַיִּשְׁלַ֤ח יִשְׂרָאֵל֙ מַלְאָכִ֔ים אֶל־ סִיחֹ֖ן מֶ֣לֶךְ הָאֱמֹרִ֑י לֵאמֹֽר׃ אֶֽעְבְּרָה־ בְאַרְצֶ֔ךָ לֹא־ נַטֶּ֥ה בְשָׂדֶ֖ה וּבְכָרֶ֑ם לֹא־ נִשְׁתֶּ֥ה מֵֽי־ בְאֵ֖ר דֶּ֣רֶךְ הַמֶּ֣לֶךְ נֵלֵ֔ךְ עַ֥ד אֲשֶׁר־ נַעֲבֹ֖ר גְּבֻלֶֽךָ׃ וְלֹא־ נָתַ֤ן סִיחֹן֙ אֶת־ יִשְׂרָאֵ֔ל עֲבֹ֖ר בִּגְבֻלֹ֑ו וַיֶּאֱסֹ֨ף סִיחֹ֜ן אֶת־ כָּל־ עַמֹּ֗ו וַיֵּצֵא֙ לִקְרַ֣את יִשְׂרָאֵ֔ל הַמִּדְבָּ֖רָה וַיָּבֹ֣א יָהְצָ֑ה וַיִּלָּ֥חֶם בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ וַיַּכֵּ֤הוּ יִשְׂרָאֵל֙ לְפִי־ חָ֔רֶב וַיִּרַ֣שׁ אֶת־ אַרְצֹ֔ו מֵֽאַרְנֹ֖ן עַד־ יַבֹּ֑ק עַד־ בְּנֵ֣י עַמֹּ֔ון כִּֽי־ עַ֥ז גְּב֖וּל בְּנֵ֥י עַמֹּֽון׃ וַיִּקַּ֣ח יִשְׂרָאֵל֮ אֶת־ כָּל־ הָעָרִ֣ים הָאֵל֒ וַיֵּ֣שֶׁב יִשְׂרָאֵ֗ל בְּכָל־ עָרֵ֤י הָאֱמֹרִי֙ בְּחֶשְׁבֹּ֔ון וּבְכָל־ בְּנֹתֶ֖יהָ׃ כִּֽי־ חֶשְׁבֹּ֥ון עִיר־ סִיחֹ֖ן מֶ֣לֶךְ הָאֱמֹרִ֑י הוּא֙ נִלְחַ֣ם מֶ֣לֶךְ רִאשֹׁ֔ון בְּמֹואָ֖ב וַיִּקַּ֣ח אֶת־ כָּל־ אַרְצֹ֔ו מִיָּדֹ֖ו עַד־ אַרְנֹֽן׃ עַל־ כֵּ֗ן יֹאמְרוּ֙ הַמֹּשְׁלִ֔ים בָּ֖אוּ חֶשְׁבֹּ֑ון תִּבָּנֶ֥ה וְתִכֹּונֶ֖ן עִ֥יר סִיחֹֽן׃ כִּֽי־ אֵ֣שׁ יָצְאָ֔ה מֵחֶשְׁבֹּ֖ון לֶהָבָ֑ה מִקִּרְיַ֣ת סִיחֹ֔ן אָכְלָ֖ה עָ֣ר מֹואָ֑ב בַּעֲלֵ֖י בָּמֹ֥ות אַרְנֹֽן׃ אֹ֥וי לְךָ֖ מֹואָ֑ב אָבַ֥דְתָּ עַם־ כְּמֹ֖וש בְּנֹתָ֣יו בַּשִּׁבְיָ֔ה וְאֲחֹתָ֖יו בִּשְׁבִ֥י לְסִיחֹ֖ן מֶ֥לֶךְ הָאֱמֹרִֽי׃ וְנִירֵ֣ם חֶשְׁבֹּ֔ון עַד־ דִּיבֹ֖ן וְנַשִּׁ֣ים עַד־ נֹ֑פַח אֲשֶׁ֥ר עַד־ מֵידְבָֽא׃ וַיֵּ֥שֶׁב יִשְׂרָאֵ֖ל בְּאֶ֥רֶץ הָאֱמֹרִֽי׃ וַיְשַׁלַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה לְרַגֵּ֖ל אֶת־ יַעְזֵ֑ר וַיִּלְכְּד֤וּ אֶת־ בְּנֹתֶ֙יהָ֙ וַיֹּ֣רֶשׁ אֶת־ הָאֱמֹרִ֔י אֲשֶׁ֖ר בָּֽהּ׃ וַיִּפְנ֗וּ וַיַּעֲל֙וּ דֶּ֣רֶךְ הַבָּשָׁ֔ן וַיֵּצֵ֨א עֹ֤וג מֶֽלֶךְ־ הַבָּשָׁן֙ לִקְרָאתָ֔ם הוּא֙ וְכָל־ עַמֹּ֔ו לַמִּלְחָמָ֖ה אֶדְרֶעִֽי׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־ מֹשֶׁ֔ה אַל־ תִּירָ֖א אֹתֹ֑ו כִּ֣י בְיָדְךָ֗ נָתַ֤תִּי אֹתֹו֙ וְאֶת־ כָּל־ עַמֹּ֔ו וְאֶת־ אַרְצֹ֖ו וְעָשִׂ֣יתָ לֹּ֔ו כַּאֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ לְסִיחֹ֣ן מֶֽלֶךְ־ הָאֱמֹרִ֑י אֲשֶׁ֥ר יָשַׁ֖ב בְּחֶשְׁבֹּֽון׃ וַיַּכּוּ֙ אֹתֹ֣ו וְאֶת־ בָּנָ֔יו וְאֶת־ כָּל־ עַמֹּ֖ו עַד־ בִּלְתִּי־ הִשְׁאִ֣יר לֹ֑ו שָׂרִ֔יד וַיִּֽירְשׁ֖וּ אֶת־ אַרְצֹֽו׃ וַיִּסְע֖וּ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיַּחֲנ֖וּ בְּעַרְבֹ֥ת מוֹאָ֛ב מֵעֵ֥בֶר לְיַרְדֵּ֖ן יְרֵחֹֽו׃ וּבָלָק֙ בֶּן־ צִפֹּ֔ור רָאָ֖ה אֵ֣ת כָּל־ אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה יִשְׂרָאֵ֑ל לָֽאֱמֹרִֽי׃ וַיָּ֣גָר מוֹאָ֔ב מִפְּנֵ֖י הָעָ֣ם מְאֹ֑ד כִּֽי־ רַ֥ב הוּא֙ וַיָּ֣קָץ מוֹאָ֔ב מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיֹּ֤אמֶר מוֹאָב֙ אֶל־ זִקְנֵ֣י מִדְיָ֔ן עַתָּ֗ה יְלַחֲכ֤וּ הַקָּהָל֙ אֶת־ כָּל־ סְבִיבֹתֵ֔ינוּ כִּלְחֹ֥ךְ הַשֹּׁ֖ור אֶת־ יֶ֣רֶק הַשָּׂדֶ֑ה וּבָלָ֣ק בֶּן־ צִפֹּ֔ור מֶ֖לֶךְ לָאֱמֹרִ֥י בָּעֵ֖ת הַהִֽוא׃ וַיִּשְׁלַ֣ח מַלְאָכִ֗ים אֶל־ בִּלְעָם֙ בֶּן־ בְּעֹ֣ור פְּתֹ֔ורָה אֲשֶׁ֖ר עַל־ הַנָּהָ֑ר אֶ֚רֶץ בְּנֵ֣י עַמֹּ֔ו לִקְרֹ֣א לֹ֔ו לֵאמֹ֗ר הִנֵּ֤ה עָם֙ יָצָ֣א מִמִּצְרַ֔יִם הִנֵּ֥ה כִסָּ֖ה אֶת־ עֵ֣ין הָאָ֑רֶץ וְה֥וּא יָשַׁ֖ב מִמֻּלִֽי׃ וְעַתָּה֩ לְכָה־ נָּ֨א אָרָה־ לִּ֜י אֶת־ הָעָ֣ם הַזֶּ֗ה כִּֽי־ עָצ֤וּם הוּא֙ מִמֶּ֔נִּי אֻלַ֣י אוּכַ֔ל נַכֶּה־ בֹּ֖ו וַאֲגָרְשֶׁ֑נּוּ כִּ֣י יָדַ֔עְתִּי אֵ֚ת אֲשֶׁ֣ר תְּבָרֵ֣ךְ מְבֹרָ֔ךְ וַאֲשֶׁ֥ר תָּאֹ֖ר יוּאָֽר׃ וַיֵּלְכ֣וּ זִקְנֵי־ מוֹאָ֗ב וְזִקְנֵי֙ מִדְיָ֔ן וְקֶ֥סֶם בְּיָדָ֖ם וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־ בִּלְעָ֑ם וַיְדַבְּר֥וּ אֵלָ֖יו דִּבְרֵ֥י בָלָֽק׃ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם לִ֚ינוּ פֹּה֙ הַלַּ֔יְלָה וַהֲשִׁבֹתִ֥י אֶתְכֶ֖ם דָּבָ֑ר כַּאֲשֶׁ֨ר יְדַבֵּ֧ר יְהוָ֛ה אֵלָ֖י וַיָּקֻ֣מוּ שָׂרֵֽי־ מוֹאָ֔ב וַיֵּלְכ֖וּ אֶל־ בָּלָֽק׃ וַיָּבֹ֣א אֱלֹהִים֮ אֶל־ בִּלְעָם֒ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו מִ֤י הָֽאֲנָשִׁים֙ הָאֵ֣לֶּה עִמָּ֔ךְ וַיֹּ֥אמֶר בִּלְעָ֖ם אֶל־ הָאֱלֹהִֽים׃ בָּלָק֙ בֶּן־ צִפֹּ֣ור מֶֽלֶךְ־ מוֹאָ֔ב שָׁלַ֥ח אֲלַ֖י לֵאמֹֽר׃ הִנֵּ֣ה הָעָ֣ם הַיֹּצֵ֣א מִמִּצְרַ֔יִם וַיְכַ֖ס אֶת־ עֵ֣ין הָאָ֑רֶץ עַתָּ֣ה לְכָה־ קָּבָה־ לִּ֣י אֹתֹ֔ו אוּלַ֥י אוּכַ֖ל לְהִלָּחֵ֥ם בֹּ֖ו וְגֵרַשְׁתִּֽיו׃ וַיֹּ֤אמֶר אֱלֹהִים֙ אֶל־ בִּלְעָ֔ם לֹ֥א תֵלֵ֖ךְ עִמָּהֶ֑ם לֹ֥א תָאֹ֛ר אֶת־ הָעָ֖ם כִּ֥י בָר֥וּךְ הֽוּא׃ וַיָּ֣קָם בִּלְעָ֔ם בַּבֹּ֖קֶר וַיֹּ֣אמֶר אֶל־ שָׂרֵ֣י בָלָ֑ק לְכ֣וּ אַרְצָ֔ה כִּ֥י מֵאֵ֖ן יְהוָ֥ה לָתֵ֛ת אֹתִ֥י בְּעַדְכֶֽם׃ וַיָּקֻ֣מוּ שָׂרֵֽי־ מוֹאָ֗ב וַיָּבֹ֙אוּ֙ אֶל־ בָּלָ֔ק וַיֹּאמְר֕וּ מֵאֵ֥ן בִּלְעָ֖ם לָלֶ֥כֶת עִמָּֽנוּ׃ וַיֹּ֣סֶף בָּלָ֗ק עֹ֚וד שְׁלֹ֣חַ שָׂרִ֔ים רַבִּ֥ים וְנִכְבָּדִ֖ים מֵאֵֽלֶּה׃ וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־ בִּלְעָ֗ם וַיֹּ֤אמֶר לֹו֙ כֹּֽה־ אָמַ֣ר בָּלָ֣ק בֶּן־ צִפֹּ֔ור אַל־ נָ֥א תִמָּנַ֖ע מֵהֲלֹ֣ךְ אֵלָֽי׃ כִּֽי־ כָבֹ֤ד אֲכַבְּדֶךָּ֙ מְאֹ֔ד וְכֹ֥ל אֲשֶׁר־ תֹּאמַ֖ר אֵלַ֑י אֶֽעֱשֶׂה֙ וְלְכָה־ נָּ֥א קָבָה־ לִּ֖י אֶת־ הָעָ֥ם הַזֶּֽה׃ וַיַּ֣עַן בִּלְעָ֔ם וַיֹּ֖אמֶר אֶל־ עַבְדֵ֣י בָלָ֑ק אִם־ יִתֶּן־ לִ֨י בָלָ֜ק מְלֹ֣א בֵיתֹ֗ו כֶּ֚סֶף וְזָהָ֔ב לֹא־ אוּכַ֥ל לַעֲבֹ֛ר אֶת־ פִּ֥י יְהוָ֖ה אֱלֹהָ֑י לַעֲשֹׂ֥ת קְטַנָּ֖ה אֹ֥ו גְדֹלָֽה׃ וְעַתָּ֗ה שְׁבוּ־ נָ֤א בָזֶה֙ גַּם־ אַתֶּ֣ם הַלָּ֔יְלָה וְאֵדְעָ֗ה מַה־ יֹּסֵ֥ף יְהוָ֖ה דַּבֵּ֥ר עִמִּֽי׃ וַיָּבֹ֣א אֱלֹהִים֮ אֶל־ בִּלְעָם֒ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אִם־ לִקְרֹ֤א לְךָ֙ בָּ֣אוּ הָֽאֲנָשִׁ֔ים קוּם־ לֵ֖ךְ אִתָּ֑ם וְאַ֗ךְ אֶת־ הַדָּבָ֤ר אֲשֶׁר־ אֲדַבֵּר־ אֵלֶ֙יךָ֙ אֹתֹ֣ו תַּעֲשֶׂ֔ה וַיָּ֣קָם בִּלְעָ֔ם בַּבֹּ֖קֶר וַיַּחֲבֹ֣שׁ אֶת־ אֲתֹנֹ֑ו וַיֵּ֣לֶךְ עִם־ שָׂרֵ֥י מוֹאָֽב׃ וַיִּֽחַר־ אַ֣ף אֱלֹהִ֔ים כִּ֥י הֹלֵ֖ךְ הֽוּא׃ וַיִּתְיַצַּ֤ב מַלְאַךְ־ יְהוָה֙ בַּדֶּ֔רֶךְ לְשָׂטָ֖ן לֹ֑ו וְה֣וּא רֹכֵ֗ב עַל־ אֲתֹנֹ֔ו וּשְׁנֵ֥י נְעָרָ֖יו עִמֹּֽו׃ וַתֵּ֣רֶא הָאָתֹ֗ון אֶת־ מַלְאַךְ־ יְהוָה֮ נִצָּב֒ בַּדֶּ֔רֶךְ וְחַרְבֹּ֥ו שְׁלֻפָ֖ה בְּיָדֹ֑ו וַתֵּ֨ט הָאָתֹ֜ון מִן־ הַדֶּ֗רֶךְ וַתֵּ֙לֶךְ֙ בַּשָּׂדֶ֔ה וַיַּךְ־ בִּלְעָ֖ם אֶת־ הָאָתֹ֑ון לְהַטֹּתָ֖הּ הַדָּֽרֶךְ׃ וַיַּעֲמֹ֣ד מַלְאַךְ־ יְהוָ֗ה בְּמִשְׁעֹל֙ הַכְּרָמִ֔ים גָּדֵ֥ר מִזֶּ֖ה וְגָדֵ֥ר מִזֶּֽה׃ וַתִּרְאֶ֤ה הָאָתֹון֙ אֶת־ מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֔ה וַתִּלְחַ֥ץ אֶל־ הַקִּ֖יר וַתִּלְחַ֣ץ אֶת־ רֶ֣גֶל בִּלְעָ֑ם וַיֹּ֥סֶף לְהַכֹּתָֽהּ׃ וַיֹּ֨סֶף מַלְאַךְ־ יְהוָ֜ה עֲבֹ֗ר וַיַּעֲמֹד֙ בִּמְקֹ֣ום צָ֔ר אֲשֶׁ֥ר אֵֽין־ דֶּ֖רֶךְ לָנְטֹ֣ות יָמִ֑ין וְשָׂמֹ֖אול׃ וַתֵּ֣רֶא הָאָתֹ֗ון אֶת־ מַלְאַךְ־ יְהוָה֮ וַתִּרְבַּ֣ץ תַּחַת֒ בִּלְעָ֔ם וַיִּֽחַר־ אַ֥ף בִּלְעָ֖ם וַיַּךְ־ אֶת־ הָאָתֹ֑ון בְּמַקֵּֽל׃ וַיִּפְתַּ֤ח יְהוָה֙ אֶת־ פִּ֣י הָאָתֹ֔ון וַתֹּ֣אמֶר לְבִלְעָ֔ם מֶה־ עָשִׂ֥יתִי לְךָ֖ כִּ֣י הִכִּיתַ֑נִי זֶ֖ה שְׁלֹ֥שׁ רְגָלִֽים׃ וַיֹּ֣אמֶר בִּלְעָם֮ אֶל־ הָאָתֹון֒ כִּ֣י הִתְעַלַּ֔לְתְּ בִּ֖י לוּ־ יֶ֣שׁ חֶ֑רֶב כִּֽי־ עַתָּ֥ה הֲרַגְתִּֽיךָ׃ וַתֹּ֣אמֶר הָאָתֹון֮ אֶל־ בִּלְעָם֒ הֲלֹ֣א אָנֹכִ֗י אֲתֹנְךָ֙ אֲשֶׁ֣ר רָכַ֔בְתָּ עָלַ֖י מֵעֹדְךָ֣ עַד־ הַיֹּ֑ום הַהַסְכֵּ֨ן הִסְכַּנְתִּ֜י לַעֲשֹׂ֤ות לְךָ֙ כֹּ֔ה וַיֹּ֖אמֶר לֹֽא׃ וַיְגַל֙ יְהוָ֔ה אֶת־ עֵינֵ֖י בִּלְעָ֑ם וַיַּ֗רְא אֶת־ מַלְאַךְ־ יְהוָה֙ נִצָּב֙ בַּדֶּ֔רֶךְ וְחַרְבֹּ֥ו שְׁלֻפָ֖ה בְּיָדֹ֑ו וַיִּקֹּ֥ד וַיִּשְׁתַּחוּ֙ לְאַפָּ֔יו׃ וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ מַלְאַ֣ךְ יְהוָ֔ה עַל־ מָ֣ה הִכִּיתָ֔ אֶת־ אֲתֹנְךָ֖ זֶ֣ה שְׁלֹ֣שׁ רְגָלִ֑ים הִנֵּ֤ה אֲנִי֙ יָצָ֣אתִי לְשָׂטָ֔ן כִּֽי־ יָרַ֥ט הַדֶּ֖רֶךְ לְנֶגְדִּֽי׃ וַתִּרְאֵ֨נִי הָאָתֹ֜ון אֹתִ֗י אֵ֚פֹוא נָטָ֣תָה מִלְּפָנַ֔י זֶ֥ה שְׁלֹ֖שׁ רְגָלִ֑ים אוּלַ֣י נָטְתָ֤ה מִלְּפָנַי֙ כִּֽי־ עַתָּ֣ה גַם־ אֹתְךָ֣ הָרַ֔גְתִּי וְאֹתָ֖הּ הֶחֱיִֽיתִי׃ וַיֹּ֣אמֶר בִּלְעָ֔ם אֶל־ מַלְאַ֖ךְ יְהוָ֑ה חָטָ֕אתִי כִּ֣י לֹ֤א יָדַ֙עְתִּי֙ כִּ֣י אַתָּ֣ה נִצָּ֔ב לְקָרָאתִ֖י בַּדָּ֑רֶךְ וְעַתָּ֗ה אִם־ רַ֥ע בְּעֵינֶ֛יךָ אָשׁ֖וּבָה לִֽי׃ וַיֹּ֤אמֶר מַלְאַךְ־ יְהוָה֙ אֶל־ בִּלְעָ֔ם לֵ֖ךְ עִם־ הָאֲנָשִׁ֑ים וְאֶ֗פֶס אֶת־ הַדָּבָ֤ר אֲשֶׁר־ אֲדַבֵּר־ אֵלֶ֙יךָ֙ אֹתֹ֣ו תְּדַבֵּ֔ר וַיֵּ֥לֶךְ בִּלְעָ֖ם עִם־ שָׂרֵ֥י בָלָֽק׃ וַיִּשְׁמַ֣ע בָּלָ֔ק כִּ֥י בָ֖א בִּלְעָ֑ם וַיֵּצֵ֣א לִקְרָאתֹ֗ו אֶל־ עִ֤יר מוֹאָב֙ אֲשֶׁ֣ר עַל־ גְּב֣וּל אַרְנֹ֔ן אֲשֶׁ֖ר בִּקְצֵ֥ה הַגְּבֽוּל׃ וַיֹּ֣אמֶר בָּלָק֮ אֶל־ בִּלְעָם֒ הֲלֹ֣א שָׁלֹ֤חַ שָׁלַ֙חְתִּי֙ אֵלֶ֔יךָ לִקְרֹ֖א לָ֑ךְ לָ֚מָּה לֹ֣א הָלַ֔כְתָּ אֵלָ֖י הַאֻמְנָ֥ם לֹא־ אוּכַ֖ל כַּבֶּדְךָ֥ אֲכַבֵּדֶֽךָּ׃ וַיֹּ֣אמֶר בִּלְעָם֮ אֶל־ בָּלָק֒ הִנֵּ֤ה בָאתִי֙ אֵלֶ֔יךָ עַתָּ֗ה הֲיָכֹ֤ל אוּכַל֙ דַּבֵּ֣ר מְאֹומָ֔ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֤ר יָשִׂים֙ אֱלֹהִ֣ים בְּפִ֔י אֹתֹ֖ו אֲדַבֵּֽר׃ וַיֵּ֥לֶךְ בִּלְעָ֖ם אֶת־ בָּלָ֑ק וַיָּבֹ֖אוּ קִרְיַ֥ת חֻצֹֽות׃ וַיִּזְבַּ֤ח בָּלָק֙ בָּקָ֣ר וָצֹ֔אן וַיִּשְׁלַ֥ח לְבִלְעָ֖ם וְלַשָּׂרִ֥ים אֲשֶׁר־ עִמֹּֽו׃ וַיְהִי֙ מִֽמָּחֳרָ֔ת וַיִּקַּ֣ח בָּלָ֔ק אֶת־ בִּלְעָ֖ם וַיַּעֲלֵ֑הוּ בָּמֹ֣ות בָּ֔עַל וַיַּרְא־ מִשָּׁ֖ם קְצֵ֥ה הָעָֽם׃ וַיֹּ֣אמֶר בִּלְעָם֮ אֶל־ בָּלָק֒ בְּנֵ֣ה לִ֤י בָזֶה֙ שִׁבְעָ֣ה מִזְבְּחֹ֔ת וְהָכֵ֥ן לִ֖י בָּזֶ֥ה שִׁבְעָ֖ה פָּרִ֥ים וְשִׁבְעָ֖ה אֵילִֽם׃ וַיַּ֣עַשׂ בָּלָ֔ק כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר בִּלְעָ֑ם וַיַּ֥עַל פָּ֛ר וָאַ֖יִל בַּמִּזְבֵּֽחַ׃ וַיֹּ֣אמֶר בִּלְעָם֮ אֶל־ בָּלָק֒ הִתְיַצַּ֣ב עַל־ עֹלָתֶ֔ךָ וְאָנֹכִ֖י אֵלֵ֑ךְ אוּלַ֣י יִקָּ֤ר יְהוָה֙ לִקְרָאתִ֔י וְדָבָ֥ר מַה־ יַּרְאֵ֖נִי וְהִגַּדְתִּ֣י לָ֑ךְ וַיֵּ֖לֶךְ שְׁפִ֥י׃ וַיִּקַּ֤ר אֱלֹהִים֙ אֶל־ בִּלְעָ֔ם וַיָּ֥שֶׂם דָּבָ֖ר בְּפִ֑יו וַיֹּ֕אמֶר אֶל־ בָּלָ֖ק אָשׁ֥וּב וְכֹה֖ תְּדַבֵּֽר׃ וַיָּבֹ֣א אֵלָיו֮ וְהִנֵּה־ נִצָּב֒ עַל־ עֹלָתֹו֙ ה֣וּא וְכָל־ שָׂרֵ֣י מוֹאָ֔ב וַיֹּ֥אמֶר בָּלָ֖ק אֵלָ֑יו מֶה־ דִּבֶּ֥ר יְהוָֽ

ש שמעתי ואירא: ויאמר ה׳ אל משה עוד זאת תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפנו יבא בגפנו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא בגפנו יצא: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם קום יקום והלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו ומת והיו את השור החי ומכרו וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא השמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ומכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש שלם ישלם המבער את הבערה: וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: הזבח לאלהים יחרם בלתי לה׳ לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתתו לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: ושבתת בשביעית ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן ה׳: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את ה׳ אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: כי אתם ראיתם את כל אשר עשיתי במצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה׳: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה׳ נעשה וישב משה את דברי העם אל ה׳: ויאמר ה׳ אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה׳: ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד ה׳ לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: ויאמר משה אל ה׳ לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר ה׳ אליו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה׳ פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי ה׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה׳ אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם ה׳ אלהיך לשוא כי לא ינקה ה׳ את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה ה׳ את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ה׳ את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק וגו משה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר ה׳ אל משה כה

ש ובתיה. ותשמע רבקה ורעיה. ותבא ותגד לה׳ ותשמח׳ ותשמע
אל. ויהי כלות. ותלכנה. ותבקשנה: ותש. ותשב. תמר. ותלד
בן. ותלכנה. ותבקשנה. ותגדנה. ותשמנה. ותקרא. לו
שם. ותקחהו: ותשת. ותלד. ותקרא. תפלה. ותשב. ותלך
ש שמחה. ותשב. ותלך. ותשמח. ותשב. ותלך. ותשמח. ותשב
ם אל: ותשת. ותשב. ותלך. ותשמח. ותשב. ותלך. ותשמח: ותשם

מי אמרו:— מי שאינו יודע בו אם הוא בן תורה אם לאו, אם הוא בן מקרא אם לאו, אם הוא בן משנה אם לאו, אם הוא בן תלמוד אם לאו, אם הוא בן הלכות אם לאו, אם הוא בן אגדות אם לאו, אם הוא בן דרך ארץ אם לאו, אם הוא בן מוסר אם לאו, אם הוא בן חכמה אם לאו, אם הוא בן בינה אם לאו, אם הוא בן עצה אם לאו, אם הוא בן גבורה אם לאו, אם הוא בן יראה אם לאו, אם הוא בן צדקה אם לאו, אם הוא בן תוכחה אם לאו, אם הוא בן תפלה אם לאו, אם הוא בן תחנונים אם לאו, אם הוא בן תשובה אם לאו, אם הוא בן סליחה אם לאו, אם הוא בן גאולה אם לאו, אם הוא בן רפואה אם לאו, אם הוא בן ישועה אם לאו, אם הוא בן שלום אם לאו, אם הוא בן ברכה אם לאו, אם הוא בן שבח אם לאו, אם הוא בן הודאה אם לאו, אם הוא בן תהלה אם לאו, אם הוא בן שירה אם לאו, אם הוא בן נגינה אם לאו, אם הוא בן ניגון אם לאו, אם הוא בן זמרה אם לאו, אם הוא בן קינה אם לאו, אם הוא בן הספד אם לאו, אם הוא בן אבל אם לאו, אם הוא בן נחמה אם לאו, אם הוא בן תנחומים אם לאו, אם הוא בן תקוה אם לאו, אם הוא בן אמונה אם לאו, אם הוא בן בטחון אם לאו, אם הוא בן שמחה אם לאו, אם הוא בן ששון אם לאו, אם הוא בן הדר אם לאו, אם הוא בן הדרת קדש אם לאו, אם הוא בן הדרת פנים אם לאו, אם הוא בן הדרת זקן אם לאו, אם הוא בן הדרת מלך אם לאו, אם הוא בן הדרת מלכות אם לאו, אם הוא בן הדרת כהן אם לאו, אם הוא בן הדרת לוי אם לאו, אם הוא בן הדרת ישראל אם לאו, אם הוא בן הדרת גר אם לאו, אם הוא בן הדרת עבד אם לאו, אם הוא בן הדרת שפחה אם לאו, אם הוא בן הדרת בן חורין אם לאו, אם הוא בן הדרת בת חורין אם לאו, אם הוא בן הדרת אשה אם לאו, אם הוא בן הדרת בעל אם לאו, אם הוא בן הדרת אב אם לאו, אם הוא בן הדרת אם אם לאו, אם הוא בן הדרת בן אם לאו, אם הוא בן הדרת בת אם לאו, אם הוא בן הדרת אח אם לאו, אם הוא בן הדרת אחות אם לאו, אם הוא בן הדרת דוד אם לאו, אם הוא בן הדרת שלמה אם לאו, אם הוא בן הדרת משיח אם לאו, אם הוא בן הדרת אליהו אם לאו, אם הוא בן הדרת מלאך אם לאו, אם הוא בן הדרת שרף אם לאו, אם הוא בן הדרת כרוב אם לאו, אם הוא בן הדרת אופן אם לאו, אם הוא בן הדרת חיה אם לאו, אם הוא בן הדרת נשר אם לאו, אם הוא בן הדרת אריה אם לאו, אם הוא בן הדרת שור אם לאו, אם הוא בן הדרת אדם אם לאו, אם הוא בן הדרת עולם אם לאו, אם הוא בן הדרת שנה אם לאו, אם הוא בן הדרת חודש אם לאו, אם הוא בן הדרת שבוע אם לאו, אם הוא בן הדרת יום אם לאו, אם הוא בן הדרת שעה אם לאו, אם הוא בן הדרת רגע אם לאו, אם הוא בן הדרת נשמה אם לאו, אם הוא בן הדרת רוח אם לאו, אם הוא בן הדרת נפש אם לאו, אם הוא בן הדרת גוף אם לאו, אם הוא בן הדרת לב אם לאו, אם הוא בן הדרת כבד אם לאו, אם הוא בן הדרת ריאה אם לאו, אם הוא בן הדרת כליה אם לאו, אם הוא בן הדרת מעי אם לאו, אם הוא בן הדרת קיבה אם לאו, אם הוא בן הדרת מרה אם לאו, אם הוא בן הדרת טחול אם לאו, אם הוא בן הדרת שד אם לאו, אם הוא בן הדרת ביצה אם לאו, אם הוא בן הדרת זרע אם לאו, אם הוא בן הדרת דם אם לאו, אם הוא בן הדרת עצם אם לאו, אם הוא בן הדרת גיד אם לאו, אם הוא בן הדרת עור אם לאו, אם הוא בן הדרת בשר אם לאו, אם הוא בן הדרת שער אם לאו, אם הוא בן הדרת ציפורן אם לאו, אם הוא בן הדרת שן אם לאו, אם הוא בן הדרת לשון אם לאו, אם הוא בן הדרת שפה אם לאו, אם הוא בן הדרת חך אם לאו, אם הוא בן הדרת גרון אם לאו, אם הוא בן הדרת ושט אם לאו, אם הוא בן הדרת קנה

ב אֲשֶׁר בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה כִּי־יִהְיֶה בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן
ג אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת׃ וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים
ד אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם׃ לֹא תִשְׁמַע אֶל־דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל־חוֹלֵם
ה הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
ו בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת־מִצְוֹתָיו
ז תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן׃ וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם
ח הַהוּא יוּמָת כִּי־דִבֶּר סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ
ט מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע
י מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן־אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ
יא בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ׃ מֵאֱלֹהֵי
יב הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה
יג הָאָרֶץ׃ לֹא תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה
יד עָלָיו׃ כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה׃
טו וּסְקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
טז מִבֵּית עֲבָדִים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא־יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה
יז בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר׃
יח יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה
יט אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
כ הַדָּבָר נֶעֱשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ׃ הַכֵּה תַכֶּה אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי־חָרֶב
כא הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֶמְתָּהּ לְפִי־חָרֶב׃ וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־
כב תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל
כג עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד׃ וְלֹא־יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ
כד וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
כה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה

ש מְשִׁכְנֵי. אַהֲלֵי בְּנוֹתַי הָיָה. כִּי־אָפְסוּ עוֹד נֹטֶה אֹהֲלִי. וְקֹרְעֵי יְרִיעוֹתָי:

ט אֲנִי: דִּמְּמוּ. נְשֵׂאוּנִי. וַאֲנִי לֹא נָשָׂאתִי. שַׂמּוּ. נְתָנוּנִי. וַאֲנִי לֹא נָתַתִּי. וְלֹא־

י מָשְׁלוּ בְּרֹאשִׁי. פָּצוּ. עָלַי פִּיהֶם. הֵמָּה. חֵרְפוּנִי. וַאֲנִי. אֶשְׁתֹּמֵם:

יא וְאֶל־מִי. אֲדַבֵּר. וְאָעִידָה. וְיַאֲזִין. וְהִנֵּה. עֵדִי בַשָּׁמַיִם. וְשָׂהֲדִי. בַּמְּרוֹמִים:

יב רֵעַי. לַעֲגֵי. אֶל־אֱלוֹהַּ. דִּמְעָתִי. תַּזִּיל. וְיָרִיב. לְגֶבֶר. עִם־בְּנֵי־אָדָם:

יג כִּי. שְׁנוֹת. מִסְפָּר. יֶאֱתָיוּן. וְאֹרַח. לֹא־אָשׁוּב. אֲשֶׁר. אֵלֵךְ. בָּהּ:

יד רוּחִי. זָעָכוּ. יָמַי. נִבְעָתוּ. לִי. קְבָרִים:

טו שְׁאוֹל. אִם־אֲקַוֶּה. בֵּיתִי. הוּא. בָּאֹפֶל. יָצַעְתִּי. מִשְׁכָּבִי:

טז לַשַּׁחַת. קָרָאתִי. אָבִי. אַתָּה. אִמִּי. וְאֲחוֹתִי. לָרִמָּה:

יז וְאַיֵּה. אֵפוֹא. תִּקְוָתִי. וְתִקְוָתִי. מִי. יְשׁוּרֶנָּה:

יח אֶל־בְּרִיחַ. שְׁאוֹל. יֵרְדוּ. כִּי. יַחַד. עַל־עָפָר. נִתָּה:

יט הֲלֹא. עִמָּדִי. הֵמָּה. וּבְהַמְרוֹתָם. תָּלֹן. עֵינִי:

כ הוֹרַנִי. וַאֲנִי. אַדֹּם. וְאַשְׁחִית. וְלֹא. אֶשְׁתֶּה:

כא אִם־אֶל־אֶרֶץ. תְּכַסִּי. דָּמִי. וְאַל־יְהִי. מָקוֹם. לְזַעֲקָתִי:

כב כִּי. עַתָּה. בַּשָּׁמַיִם. עֵדִי. וְשָׂהִדִי. בַּמְּרוֹמִים:

כג רֵעַי. לַעֲגֵי. אֶל־אֱלוֹהַּ. דִּמְעָתִי. תַּזִּיל. וְיָרִיב. לְגֶבֶר. עִם־בְּנֵי־אָדָם:

כד כִּי. שְׁנוֹת. מִסְפָּר. יֶאֱתָיוּן. וְאֹרַח. לֹא־אָשׁוּב. אֲשֶׁר. אֵלֵךְ. בָּהּ:

כה רוּחִי. זָעָכוּ. יָמַי. נִבְעָתוּ. לִי. קְבָרִים:

כו שְׁאוֹל. אִם־אֲקַוֶּה. בֵּיתִי. הוּא. בָּאֹפֶל. יָצַעְתִּי. מִשְׁכָּבִי:

כז לַשַּׁחַת. קָרָאתִי. אָבִי. אַתָּה. אִמִּי. וְאֲחוֹתִי. לָרִמָּה:

כח וְאַיֵּה. אֵפוֹא. תִּקְוָתִי. וְתִקְוָתִי. מִי. יְשׁוּרֶנָּה:

כט אֶל־בְּרִיחַ. שְׁאוֹל. יֵרְדוּ. כִּי. יַחַד. עַל־עָפָר. נִתָּה:

ל הֲלֹא. עִמָּדִי. הֵמָּה. וּבְהַמְרוֹתָם. תָּלֹן. עֵינִי:

לא הוֹרַנִי. וַאֲנִי. אַדֹּם. וְאַשְׁחִית. וְלֹא. אֶשְׁתֶּה:

לב אִם־אֶל־אֶרֶץ. תְּכַסִּי. דָּמִי. וְאַל־יְהִי. מָקוֹם. לְזַעֲקָתִי:

לג כִּי. עַתָּה. בַּשָּׁמַיִם. עֵדִי. וְשָׂהִדִי. בַּמְּרוֹמִים:

אל קמבזה:- בלז·כפלי·שלשי·אעשי·אחלוי:ג:—
ב בי·כן בלה·אי·אשיי·אלאשמל·בלבשו:- אלז·הז·ילבלאי
אל קלשמי·· בלפשי·אפלי·שלשי·אלבשו·זלו·אלשי·בי·ילבשי:
א לשי·ו· זלו·זלאשי·ילאלשי·הלשי·ו· הלאשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ד בלבלי·בי·אלשי·ו·אלי·שלשי·פלי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ה ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ו ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ח ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ט ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
י ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יא ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יב ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יג ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יד ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
טו ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
טז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יח ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
יט ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כ ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כא ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כב ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כג ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כד ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כה ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כו ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כח ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
כט ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
ל ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לא ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לב ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לג ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לד ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לה ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לו ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לח ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
לט ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מ ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מא ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מב ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מג ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מד ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מה ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מו ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מז ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מח ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
מט ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:
נ ילאלשי·ו· בלשי·ילאלשי·אלי·שלשי·אלפי·זלי·פלי·אל בלו:

* * *

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۝ وَ

وَلَا يَسْتَحِقُّ:— الْمُسْتَأْجِرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يَسْكُنْهَا، وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا.

وَلَا يَسْتَحِقُّ:— الْمُسْتَأْجِرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يَسْكُنْهَا، وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا.

وَلَا يَسْتَحِقُّ:— الْمُسْتَأْجِرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يَسْكُنْهَا، وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا. وَلَا يَسْتَحِقُّ الْمُؤَجِّرُ الْأَوَّلُ أُجْرَةً عَنْ مُدَّةٍ لَمْ يُؤَجِّرْهَا.

ש שׁכֹּחַ: אַל־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לְבִלְתִּי־עֲשׂוֹת אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־מִשְׁפָּטָיו וְאֶת־חֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

ש שְׁמַע־ יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמֶּךָּ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּה וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יְצָאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃ וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ בַּעֲלוֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ הַנִּיחָה לִי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֻחֹת הַבְּרִית עַל־שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁתֵּי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ וְאֶת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה מַקְצְפִים הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃ מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִידְכֶם׃ וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְגְדֻלָּתֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה לָהֶבִיא אוֹתָם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃

ואל תשכח את ה׳ אלהיך בלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את ה׳ אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתה להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה׳ אלהיכם׃

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים מך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ וידעת היום כי ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר ה׳ לך׃ אל תאמר בלבבך בהדף ה׳ אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה׳ לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה הוא מוריש אתם מפניך׃ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה׳ אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ וידעת כי לא בצדקתך ה׳ אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערפך אתה׃

זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם ה׳׃ ובחרב הקצף את ה׳ ויאנף ה׳ בכם להשמיד אתכם׃ בעלתי ההרה לקחת לוחות אבני הברית אשר כרת ה׳ עמכם וארד בהר ימים ארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ ואתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ ויאמר ה׳ אלי קום רד מהרה מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ ויאמר ה׳ אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ הנח לי וארם את עמי ואכם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה׳ אתכם׃ ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ ואתנפל לפני ה׳ כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו׃ כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה׳ עליכם להשמיד אתכם וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא׃ ובאהרן התאנף ה׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשה טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ ובתבערה בקברות התאוה ויסף ה׳ אתכם משם׃ ובחצרות

א וְיָצָא֙ יַעֲקֹ֣ב מִבְּאֵ֣ר שָׁ֔בַע וַיֵּ֖לֶךְ חָרָֽנָה׃ ב וַיִּפְגַּ֣ע בַּמָּקוֹם֮ וַיָּלֶן֒ שָׁם֙ כִּֽי־בָ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וַיִּקַּ֣ח מֵאַבְנֵ֣י הַמָּקוֹם֮ וַיָּשֶׂם֒ מְרַאֲשֹׁתָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב בַּמָּקֽוֹם׃ ג וַיַּחֲלֹ֗ם וְהִנֵּ֤ה סֻלָּם֙ מֻצָּ֣ב אַ֔רְצָה וְרֹאשׁ֖וֹ מַגִּ֣יעַ הַשָּׁמָ֑יְמָה וְהִנֵּ֤ה מַלְאֲכֵי֙ אֱלֹהִ֔ים עֹלִ֥ים וְיֹרְדִ֖ים בּֽוֹ׃ ד וְהִנֵּ֤ה יְהוָה֙ נִצָּ֣ב עָלָ֔יו וַיֹּ֕אמֶר אֲנִ֛י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֑יךָ וֵאלֹהֵ֖י יִצְחָ֑ק הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־אַתָּ֤ה שֹׁכֵב֙ עָלֶ֔יהָ לְךָ֥ אֶתְּנֶ֖נָּה וּלְזַרְעֶֽךָ׃ ה וְהָיָ֤ה זַרְעֲךָ֙ כַּעֲפַ֣ר הָאָ֔רֶץ וּפָרַצְתָּ֣ ׀ יָ֗מָּה וָקֵ֙דְמָ֔ה וְצָפ֖וֹנָה וָנֶ֑גְבָּה וְנִבְרְכ֣וּ בְךָ֔ כֹּ֖ל מִשְׁפְּחֹ֣ת הָאֲדָמָ֑ה וּבְזַרְעֶֽךָ׃ ו וְהִנֵּ֤ה אָנֹכִי֙ עִמָּ֔ךְ וּשְׁמַרְתִּ֖יךָ בְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־תֵּלֵ֑ךְ וַהֲשִׁבֹתִ֙יךָ֙ אֶל־הָ֣אֲדָמָ֔ה הַזֹּ֖את כִּ֣י לֹ֣א אֶֽעֶזָבְךָ֗ עַד־אֲשֶׁ֤ר אִם־עָשִׂ֙יתִי֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־דִּבַּ֔רְתִּי לָֽךְ׃ ז וַיִּיקַ֣ץ יַעֲקֹ֔ב מִשְּׁנָת֖וֹ וַיֹּ֑אמֶר אָכֵ֗ן יֵ֚שׁ יְהוָ֣ה בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְאָנֹכִ֖י לֹ֥א יָדָֽעְתִּי׃ ח וַיִּירָ֖א וַיֹּ֑אמֶר מָ֣ה נּוֹרָ֤א הַמָּקוֹם֙ הַזֶּ֔ה אֵ֣ין זֶ֔ה כִּ֥י אִם־בֵּ֖ית אֱלֹהִ֑ים וְזֶ֖ה שַׁ֥עַר הַשָּׁמָֽיִם׃ ט וַיַּשְׁכֵּ֣ם יַעֲקֹ֗ב בַּבֹּ֙קֶר֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־הָאֶ֔בֶן אֲשֶׁר־שָׂ֥ם מְרַאֲשֹׁתָ֖יו וַיָּ֣שֶׂם אֹתָ֑הּ מַצֵּבָ֔ה וַיִּצֹ֥ק שֶׁ֖מֶן עַל־רֹאשָֽׁהּ׃ י וַיִּקְרָ֣א אֶת־שֵׁם־הַמָּק֣וֹם הַה֔וּא בֵּֽית־אֵ֑ל וְאוּלָ֥ם לוּז֙ שֵׁ֣ם הָעִ֔יר לָרִאשֹׁנָֽה׃ יא וַיִּדַּ֥ר יַעֲקֹ֖ב נֶ֣דֶר לֵאמֹ֑ר אִם־יִֽהְיֶ֤ה אֱלֹהִים֙ עִמָּדִ֔י וְשָׁמָרַ֥נִי בַּדֶּ֖רֶךְ הַזֶּ֥ה אֲשֶׁר־אָנֹכִ֖י הֹלֵ֑ךְ וְנָתַ֤ן לִי֙ לֶ֣חֶם לֶאֱכֹ֔ל וּבֶ֖גֶד לִלְבֹּֽשׁ׃ יב וְשַׁבְתִּ֥י בְשָׁל֖וֹם אֶל־בֵּ֣ית אָבִ֑י וְהָיָ֤ה יְהוָה֙ לִ֣י לֵֽאלֹהִ֔ים יג וְהָאֶ֣בֶן הַזֹּ֗את אֲשֶׁר־שַׂ֤מְתִּי מַצֵּבָה֙ יִהְיֶ֣ה בֵּֽית־אֱלֹהִ֔ים וְכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר תִּתֶּן־לִ֔י עַשֵּׂ֥ר אֲעַשְּׂרֶ֖נּוּ לָֽךְ׃ יד וַיִּשָּׂ֥א יַעֲקֹ֖ב רַגְלָ֑יו וַיֵּ֖לֶךְ אַ֥רְצָה בְנֵי־קֶֽדֶם׃ טו וַיַּ֣רְא וְהִנֵּ֤ה בְאֵר֙ בַּשָּׂדֶ֔ה וְהִנֵּה־שָׁ֥ם שְׁלֹשָׁ֖ה עֲדָרֵ֣י צֹ֑אן כִּ֣י מִן־הַבְּאֵ֗ר הַהִ֛וא יַשְׁקוּ֥ הָעֲדָרִ֖ים וְהָאֶ֣בֶן גְּדוֹלָ֔ה עַל־פִּ֖י הַבְּאֵֽר׃ טז וְנֶאֶסְפ֣וּ שָׁ֔מָּה כָּל־הָעֲדָרִ֑ים וְגָלֲל֣וּ אֶת־הָאֶ֗בֶן מֵעַל֙ פִּ֣י הַבְּאֵ֔ר וְהִשְׁק֖וּ אֶת־הַצֹּ֑אן וְהֵשִׁ֧יבוּ אֶת־הָאֶ֛בֶן עַל־פִּ֥י הַבְּאֵ֖ר לִמְקֹמָֽהּ׃ יז וַיֹּ֥אמֶר לָהֶ֖ם יַעֲקֹ֑ב אַחַ֣י מֵאַ֔יִן אַתֶּ֖ם וַיֹּאמְר֥וּ מֵחָרָ֖ן אֲנָֽחְנוּ׃ יח וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם הַיְדַעְתֶּ֖ם אֶת־לָבָ֣ן בֶּן־נָח֑וֹר וַיֹּאמְר֖וּ יָדָֽעְנוּ׃ יט וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם הֲשָׁל֥וֹם ל֖וֹ וַיֹּאמְר֣וּ שָׁל֑וֹם וְהִנֵּ֥ה רָחֵ֛ל בִּתּ֖וֹ בָּאָ֥ה עִם־הַצֹּֽאן׃ כ וַיֹּ֣אמֶר הֵ֣ן עוֹד֩ הַיּ֨וֹם גָּד֜וֹל לֹ֣א עֵ֗ת הַאֲסִ֤פוּ הַמִּקְנֶה֙ הַשְׁק֣וּ הַצֹּ֔אן וּלְכ֖וּ רְע֑וּ כא וַיֹּאמְר֖וּ לֹ֣א נוּכַ֑ל עַ֣ד אֲשֶׁר֩ יֵאָסְפ֨וּ כָל־הָעֲדָרִ֜ים וְגָלֲל֣וּ אֶת־הָאֶ֗בֶן מֵעַל֙ פִּ֣י הַבְּאֵ֔ר וְהִשְׁקִ֖ינוּ אֶת־הַצֹּֽאן׃ כב עוֹדֶ֣נּוּ מְדַבֵּ֔ר עִמָּהֶ֑ם וְרָחֵ֗ל בָּ֚אָה עִם־הַצֹּ֣אן אֲשֶׁר־לְאָבִ֔יהָ כִּ֥י רֹעָ֖ה הִֽוא׃ כג וַיְהִ֗י כִּֽרְאֹת֙ יַעֲקֹ֣ב אֶת־רָחֵ֔ל בַּת־לָבָ֖ן אֲחִ֣י אִמּ֑וֹ וְאֶת־צֹ֣אן לָבָ֔ן אֲחִ֥י אִמּ֖וֹ וַיִּגַּ֣שׁ יַעֲקֹ֗ב וַיָּ֙גֶל֙ אֶת־הָאֶ֔בֶן מֵעַ֖ל פִּ֣י הַבְּאֵ֑ר וַיַּשְׁקְ֖ו אֶת־צֹ֥אן לָבָ֖ן אֲחִ֥י אִמּֽוֹ׃ כד וַיִּשַּׁ֥ק יַעֲקֹ֖ב לְרָחֵ֑ל וַיִּשָּׂ֤א יַעֲקֹב֙ אֶת־קֹל֔וֹ וַיֵּ֖בְךְּ׃ כה וַיַּגֶּ֤ד יַעֲקֹב֙ לְרָחֵ֔ל כִּֽי־אֲחִ֥י אָבִ֖יהָ הוּא֙ וְכִ֣י בֶן־רִבְקָ֔ה הִ֑וא וַתָּ֣רָץ וַתַּגֶּ֔ד לְאָבִֽיהָ׃ כו וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ לָבָן֙ אֶת־שֵׁ֣מַע יַעֲקֹ֣ב בֶּן־אֲחֹת֔וֹ וַיָּ֥רָץ לִקְרָאתוֹ֙ וַיְחַבֵּ֣ק ל֔וֹ וַיִּשַּׁק־ל֖וֹ וַיְבִאֵ֣הוּ אֶל־בֵּית֑וֹ וַיְסַפֵּ֤ר לְלָבָן֙ אֵ֣ת כָּל־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה כז וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן אֵלָ֑יו אַ֥ךְ עַצְמִ֛י וּבְשָׂרִ֖י אָ֑תָּה וַיֵּ֥שֶׁב עִמּ֖וֹ חֹ֥דֶשׁ יָמִֽים׃ כח וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן לְיַעֲקֹ֑ב הֲכִ֤י אָחִי֙ אַתָּ֔ה וְעָבַדְתַּ֖נִי חִנָּ֑ם הַגִּ֥ידָה לִּ֖י מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּֽךָ׃ כט וּלְלָבָ֖ן שְׁתֵּ֣י בָנ֑וֹת שֵׁ֤ם הַגְּדֹלָה֙ לֵאָ֔ה וְשֵׁם֙ הַקְּטַנָּ֔ה רָחֵֽל׃ ל וְעֵינֵ֥י לֵאָ֖ה רַכּ֑וֹת וְרָחֵ֗ל הָיְתָ֥ה יְפַת־תֹּ֛אַר וִיפַ֥ת מַרְאֶ֖ה׃ לא וַיֶּאֱהַ֥ב יַעֲקֹ֖ב אֶת־רָחֵ֑ל וַיֹּ֗אמֶר אֶעֱבָדְךָ֙ שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים בְּרָחֵ֖ל בִּתְּךָ֥ הַקְּטַנָּֽה׃ לב וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן טוֹבָ֣ה תִתִּ֑י אֹתָהּ֙ לָךְ֔ מִתִּתִּ֥י אֹתָ֖הּ לְאִ֣ישׁ אַחֵ֑ר שְׁבָ֖ה עִמָּדִֽי׃ לג וַיַּעֲבֹ֥ד יַעֲקֹ֖ב בְּרָחֵ֑ל שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים וַיִּֽהְי֥וּ בְעֵינָ֖יו כְּיָמִ֣ים אֲחָדִ֑ים בְּאַהֲבָתֽוֹ׃ לד וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן אֶל־יַעֲקֹ֑ב כִּ֣י אֶתֵּ֤ן אֶת־בִּתִּי֙ לְאִ֣ישׁ אַחֵ֔ר שְׁכָבָ֖ה עִמָּדִֽי׃ לה וַיַּעֲבֹ֥ד יַעֲקֹ֖ב בְּרָחֵ֑ל שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים וַיִּֽהְי֥וּ בְעֵינָ֖יו כְּיָמִ֣ים אֲחָדִ֑ים בְּאַהֲבָתֽוֹ׃ לד וַיֹּ֥אמֶר לָבָ֖ן אֶל־יַעֲקֹ֑ב כִּ֣י אֶתֵּ֤ן אֶת־בִּתִּי֙ לְאִ֣ישׁ אַחֵ֔ר שְׁכָבָ֖ה עִמָּדִֽי׃ לה וַיַּעֲבֹ֥ד יַעֲקֹ֖ב בְּרָחֵ֑ל שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים וַיִּֽהְי֥וּ בְעֵינָ֖יו כְּיָמִ֣ים אֲחָדִ֑ים בְּאַהֲבָתֽוֹ׃

ﻭ ﻣﺴﻤﻊ . ﺭﺭﺩﻥ ﻣﺒﺤﺜﻮﻣ ﻣﺰ ﺑﻴﻤﻬﻢ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻣﺴﻤﻊ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻣﺸﻴﺦ ﻫﺬﺍ ﻣﻴﺖ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻭﻻ ﻳﻤﻜﻦ ﺃﻥ ﻳﺴﺘﻔﺘﻰ ﻣﻨﻪ ﺃﺣﺪ ﻓﻲ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺃﻥ ﻳﻘﻠﺪ ﻣﻴﺖ ﻓﻲ ﺷﻲﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺃﻥ ﻳﺼﻠﻰ ﺧﻠﻒ ﻣﻴﺖ ﻭﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﺃﻥ ﻳﺼﻠﻰ ﻋﻠﻴﻪ

ב וּבְיוֹם֙ הַשְּׁמִינִ֔י קְרָ֖א לְשָׁאוּל֑ וְלִבְנֵ֣י חֵיל֔וֹ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם מַדּ֥וּעַ יְשַׁבְתֶּ֖ם אַחֲרַ֣י הַמִּשְׁכָּ֑ן וְאֵיכֹ֣ה נָ֔א אֲבִ֥י הִתְעַלַּ֖ם מִמֶּ֑נִּי וְלֹ֣א יָדַ֔עְתִּי הֲקָטֹ֥ן הוּא֙ אִם־גָּד֔וֹל׃

ג וַיַּעַן֩ אַבְנֵ֨ר וַיֹּ֜אמֶר הֲל֣וֹא אַתָּ֗ה אִ֚ישׁ וּמִ֣י כָמ֔וֹךָ בְּיִשְׂרָאֵ֖ל וְעַתָּ֗ה רְאֵ֚ה אֶת־בֵּ֣ית אֲדֹנֶ֔יךָ כִּ֣י בָ֔אנוּ אַחֲרֵ֖י הַמִּשְׁכָּ֑ן וַתֵּ֣לֶךְ אֲבִ֣ישַׁג הַשּׁוּנַמִּ֔ית לְאִשָּׁ֖ה לְדָוִֽד׃

ד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

י וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

טו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

טז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

יט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כ וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

כט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ל וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

לט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מ וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

מט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נ וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

נט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ס וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

סט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

ע וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עח וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

עט וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פ וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פא וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פב וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פג וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פד וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פה וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פו וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ֖ה וְלֹ֥א דָבְקָ֖ה בָּֽהּ׃

פז וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֔ד מַלְאָכִ֖ים וַיִּקָּ֣חֶהָ אֵלָ֑יו וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו וַיִּשְׁכַּ֖ב עִמָּ֑הּ וְהִ֣וא נֶעֱרָ֔ה בְּתוּלָ

وَ وَمَا. هِيَ هِمْ. هِمْ كَلِمْ: —
هِمْ كَلِمْ. هِمْ هِيَ هِيَ: هِمْ كَلِمْ. وَهِيَ هِمْ. وَهِيَ
هِمْ وَهِيَ

ב וְהָיָה֙ כִּ֣י תָבֹ֔אוּ אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ נֹתֵ֥ן לְךָ֖ נַחֲלָ֑ה וִֽירִשְׁתָּ֣הּ וְיָשַׁבְתָּ֖ בָּֽהּ׃
ג וְלָקַחְתָּ֞ מֵרֵאשִׁ֣ית ׀ כָּל־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֗ה אֲשֶׁ֨ר תָּבִ֜יא מֵאַרְצְךָ֤ אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֣יךָ נֹתֵ֣ן לָ֔ךְ וְשַׂמְתָּ֖ בַּטֶּ֑נֶא וְהָלַכְתָּ֙ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָׁ֑ם
ד וּבָ֣אתָ אֶל־הַכֹּהֵ֗ן אֲשֶׁר֙ יִהְיֶ֣ה בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו הִגַּ֥דְתִּי הַיּ֛וֹם לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כִּ֣י בָ֑אתִי אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר נִשְׁבַּע֙ יְהוָ֔ה לַאֲבֹתֵ֖ינוּ לָתֵ֥ת לָֽנוּ׃
ה וְעָנָ֣ה הַכֹּהֵ֔ן וְנָתַ֥ן הַטֶּ֖נֶא עַל־יָדֶ֑ךָ וְהִנַּחְתּוֹ֙ לִפְנֵ֣י מִזְבַּ֔ח יְהוָ֖ה אֱלֹהֶֽיךָ׃
ו וְעָנִ֣יתָ וְאָמַרְתָּ֗ לִפְנֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֲרַמִּ֥י אֹבֵ֖ד אָבִ֑י וַיֵּ֣רֶד מִצְרַ֗יְמָה וַיָּ֤גָר שָׁם֙ בִּמְתֵ֣י מְעָ֔ט וַיְהִ֥י שָׁ֖ם לְגוֹ֣י גָּד֑וֹל עָצ֖וּם וָרָֽב׃
ז וַיָּרֵ֨עוּ אֹתָ֜נוּ הַמִּצְרִ֗ים וַיְעַנּ֙וּנוּ֙ וַיִּתְּנ֣וּ עָלֵ֔ינוּ עֲבֹדָ֖ה קָשָֽׁה׃
ח וַנִּצְעַ֖ק אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵ֑ינוּ וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֶת־קֹלֵ֔נוּ וַיַּ֥רְא אֶת־עָנְיֵ֖נוּ וְאֶת־עֲמָלֵ֥נוּ וְאֶת־לַחֲצֵֽנוּ׃
ט וַיּוֹצִאֵ֨נוּ יְהוָ֜ה מִמִּצְרַ֗יִם בְּיָ֤ד חֲזָקָה֙ וּבִזְרוֹעַ֣ נְטוּיָ֔ה וּבְמֹרָ֖א גָּדֹ֑ל וּבְאֹתוֹת֙ וּבְמֹפְתִ֔ים
י וַיְבִאֵ֖נוּ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיִּתֶּן־לָ֨נוּ֙ אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָֽשׁ׃
יא וְעַתָּ֗ה הִנֵּ֤ה הֵבֵ֙אתִי֙ אֶת־רֵאשִׁ֣ית פְּרִ֔י הָֽאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁר־נָתַ֥תָּה לִּ֖י יְהוָ֑ה וְהִנַּחְתּוֹ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְהִשְׁתַּחֲוִ֖יתָ לִפְנֵ֥י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃
יב וְשָׂמַחְתָּ֣ בְכָל־הַטּ֗וֹב אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לְךָ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וּלְבֵיתֶ֑ךָ אַתָּ֣ה וְהַלֵּוִ֔י וְהַגֵּ֖ר אֲשֶׁ֥ר בְּקִרְבֶּֽךָ׃
יג כִּֽי־תְכַלֶּ֣ה לַעְשֵׂר֮ אֶת־כָּל־מַעְשַׂר֒ תְּבוּאָתְךָ֙ בַּשָּׁנָ֣ה הַשְּׁלִשִׁ֔ית שְׁנַ֖ת הַמַּעְשֵׂ֑ר וְנָתַתָּ֣ לַלֵּוִ֔י לַגֵּ֖ר לַיָּת֥וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה וְאָכְל֣וּ בִשְׁעָרֶ֔יךָ וְשָׂבֵֽעוּ׃
יד וְאָמַרְתָּ֣ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בִּעַ֙רְתִּי֙ הַקֹּ֣דֶשׁ מִן־הַבַּ֔יִת וְגַם־נְתַתִּ֥יו לַלֵּוִ֖י וְלַגֵּ֣ר לַיָּת֣וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה כְּכֹ֨ל מִצְוָתְךָ֜ אֲשֶׁ֣ר צִוִּיתָ֗נִי לֹֽא־עָבַ֙רְתִּי֙ מִמִּצְוֹתֶ֔יךָ וְלֹ֥א שָׁכָֽחְתִּי׃
טו לֹא־אָכַ֣לְתִּי בְאֹנִ֗י מִמֶּ֙נּוּ֙ וְלֹא־בִעַ֣רְתִּי מִמֶּ֔נּוּ בְּטָמֵ֑א וְלֹא־נָתַ֥תִּי מִמֶּ֖נּוּ לְמֵ֑ת שָׁמַ֣עְתִּי בְקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔י עָשִׂ֖יתִי כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־צִוִּיתָֽנִי׃
טז הַבֵּ֨ט מִמְּעוֹן־קָדְשְׁךָ֜ מִן־הַשָּׁמַ֗יִם וּבָרֵךְ֙ אֶת־עַמְּךָ֣ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל וְאֶת־הָאֲדָמָ֕ה אֲשֶׁר־נָתַ֥תָּה לָּ֖נוּ כַּאֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֑עְתָּ לַאֲבֹתֵ֔ינוּ אֶ֥רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָֽשׁ׃
יז הַיּ֣וֹם הַזֶּ֗ה יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ מְצַוְּךָ֔ לַעֲשׂ֛וֹת אֶת־הַחֻקִּ֥ים הָאֵ֖לֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִ֑ים וְשָׁמַרְתָּ֣ וְעָשִׂ֔יתָ אוֹתָ֖ם בְּכָל־לְבָבְךָ֥ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃
יח אֶת־יְהוָ֣ה הֶאֱמַ֔רְתָּ הַיּ֖וֹם לִהְי֣וֹת לְךָ֣ לֵֽאלֹהִ֑ים וְלָלֶ֣כֶת בִּדְרָכָ֗יו וְלִשְׁמֹר֙ חֻקָּ֣יו וּמִצְוֹתָ֔יו וּמִשְׁפָּטָ֖יו וְלִשְׁמֹ֥עַ בְּקֹלֽוֹ׃
יט וַיהוָ֣ה הֶאֱמִֽירְךָ֗ הַיּוֹם֙ לִהְי֣וֹת ל֔וֹ לְעַ֣ם סְגֻלָּ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּר־לָ֖ךְ וְלִשְׁמֹ֣ר כָּל־מִצְוֹתָֽיו׃
כ וְלָתֶתְךָ֣ עֶלְי֔וֹן עַ֖ל כָּל־הַגּוֹיִ֣ם אֲשֶׁר־עָשָׂ֑ה לִתְהִלָּ֥ה וּלְשֵׁ֖ם וּלְתִפְאָ֑רֶת וְלִהְיוֹתְךָ֥ עַם־קָד֖וֹשׁ לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּֽר׃

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל המה׃ ויקחו משה ואהרן את־האנשים האלה אשר
נקבו בשמות׃ ואת־כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על־משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
את־משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני־ראובן בכור ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים
ומאתים׃ על־יד שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדי משפחתו
במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם
למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃ בני גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם
למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ בני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃
פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ בני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃
פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ בני זבולן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃
פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ בני יוסף בני אפרים
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף וחמשת אלפים ומאתים׃ ועל־יד מנשה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ בני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃
פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ומאתים׃ בני דן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם
למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ בני אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר
אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי
שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו׃ ויהי כל־פקדי בני־

ב אמר רבי יוחנן: כל המקנא לתלמיד חכם ומחסרו אפילו בדבר הלכה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה. ומנין שמחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שמעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'".

ג אמר רבי יוחנן: כל המקנא לתלמיד חכם ומחסרו אפילו בדבר הלכה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה. ומנין שמחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שמעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'". ומנין שאין מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שאין מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'".

ד אמר רבי יוחנן: כל המקנא לתלמיד חכם ומחסרו אפילו בדבר הלכה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה. ומנין שמחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שמעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'". ומנין שאין מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שאין מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'". ומנין שאין מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שאין מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'".

ה אמר רבי יוחנן: כל המקנא לתלמיד חכם ומחסרו אפילו בדבר הלכה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה. ומנין שמחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שמעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'". ומנין שאין מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שאין מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'". ומנין שאין מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר לו יעקב אל יחר אפך בלבן וגו'". ומנין שאין מעלה עליו הכתוב כאילו מחסרו בכל התורה כולה? שנאמר: "ויאמר ה' אל לבן הנה יעקב כלתה לשכת זהב וגו'".

وَ ٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝١٧
ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ۝١٨
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ ۚ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِى ٱلنَّارِ ۝١٩
لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ ۝٢٠
أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ۝٢١
أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝٢٢
ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَٰبًا مُّتَشَٰبِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ۝٢٣
أَفَمَن يَتَّقِى بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝٢٤
كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝٢٥
فَأَذَٰقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلْخِزْىَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ۝٢٦
وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝٢٧

ﻭ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻋﻠﻲ ﺑﻦ ﺍﻟﺤﺴﻦ ﺑﻦ ﺍﻟﺤﺴﻴﻦ ﺑﻦ ﺑﺎﺑﻮﻳﻪ ﺍﻟﻘﻤﻲ ﺭﺿﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﻗﺎﻝ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﺃﺑﻲ ﻭﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﺍﻟﺤﺴﻦ ﺭﺿﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻤﺎ ﻗﺎﻻ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﺳﻌﺪ ﺑﻦ ﻋﺒﺪ ﷲ ﻋﻦ ﺃﺣﻤﺪ ﺑﻦ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﻋﻴﺴﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﺤﺴﻴﻦ ﺑﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﺎﺳﻢ ﺑﻦ ﻋﺮﻭﺓ ﻋﻦ ﻋﺒﺪ ﷲ ﺑﻦ ﺑﻜﻴﺮ ﻋﻦ ﺯﺭﺍﺭﺓ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺟﻌﻔﺮ ﻋﻠﻴﻪ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻗﺎﻝ ﻗﺎﻝ ﺭﺳﻮﻝ ﷲ ﺻﻠﻰ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺁﻟﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻣﻦ ﺳﺮﻩ ﺃﻥ ﻳﺤﻴﺎ ﺣﻴﺎﺗﻲ ﻭﻳﻤﻮﺕ ﻣﻮﺗﻲ ﻭﻳﺴﻜﻦ ﺟﻨﺔ ﺍﻟﺨﻠﺪ ﺍﻟﺘﻲ ﻭﻋﺪﻧﻲ ﺭﺑﻲ ﻓﻠﻴﺘﻮﻟﻰ ﻋﻠﻲ ﺑﻦ ﺃﺑﻲ ﻃﺎﻟﺐ ﻓﺈﻧﻪ ﻟﻦ ﻳﺨﺮﺟﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﺎﺏ ﻫﺪﻯ ﻭﻟﻦ ﻳﺪﺧﻠﻜﻢ ﻓﻲ ﺑﺎﺏ ﺿﻼﻟﺔ

* * *

ﻗﺎﻝ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺑﻦ ﺍﻟﺤﺴﻦ ﻗﺎﻝ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﺳﻌﺪ ﺑﻦ ﻋﺒﺪ ﷲ ﻗﺎﻝ ﺣﺪﺛﻨﺎ ﺃﺣﻤﺪ ﺑﻦ ﻋﻴﺴﻰ ﻋﻦ ﺍﻟﺤﺴﻴﻦ ﺑﻦ ﺳﻌﻴﺪ ﻋﻦ ﺍﻟﻘﺎﺳﻢ ﺑﻦ ﻋﺮﻭﺓ ﻋﻦ ﻋﺒﺪ ﷲ ﺑﻦ ﺑﻜﻴﺮ ﻋﻦ ﺯﺭﺍﺭﺓ ﻋﻦ ﺃﺑﻲ ﺟﻌﻔﺮ ﻋﻠﻴﻪ ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻗﺎﻝ ﻗﺎﻝ ﺭﺳﻮﻝ ﷲ ﺻﻠﻰ ﷲ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺁﻟﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻣﻦ ﺳﺮﻩ ﺃﻥ ﻳﺤﻴﺎ ﺣﻴﺎﺗﻲ ﻭﻳﻤﻮﺕ ﻣﻮﺗﻲ ﻭﻳﺴﻜﻦ ﺟﻨﺔ ﺍﻟﺨﻠﺪ ﺍﻟﺘﻲ ﻭﻋﺪﻧﻲ ﺭﺑﻲ ﻓﻠﻴﺘﻮﻟﻰ ﻋﻠﻲ ﺑﻦ ﺃﺑﻲ ﻃﺎﻟﺐ ﻓﺈﻧﻪ ﻟﻦ ﻳﺨﺮﺟﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﺎﺏ ﻫﺪﻯ ﻭﻟﻦ ﻳﺪﺧﻠﻜﻢ ﻓﻲ ﺑﺎﺏ ﺿﻼﻟﺔ

ש וּבְנוֹ. בְּשִׁבְיוֹ. אָמַר. וַיִּתְקַשְׁתֶּם׃—
ש לְנַפְשׁוֹ. בְּסִפְרוֹ. בְּמִצְרַיִם. שֶׁהָיוּ. שֶׁלֹּא. שֶׁהָיָה. שֶׁהָרַג׃—
פ בְּחֹרֵב. בְּשִׁבְעִים. בְּנֵי. בְּשִׁבְעִים. שֶׁהָיָה. לְמֹשֶׁה. בְּפִיו׃
ע אָמַר. בְּשִׁבְעִים. בְּנֵי. בְּשִׁבְעִים. שֶׁהָיָה. לְמֹשֶׁה. בְּפִיו׃
ש וּבְנוֹ. בְּשִׁבְיוֹ. אָמַר. וַיִּתְקַשְׁתֶּם׃—
ש לְנַפְשׁוֹ. בְּסִפְרוֹ. בְּמִצְרַיִם. שֶׁהָיוּ. שֶׁלֹּא. שֶׁהָיָה. שֶׁהָרַג׃—
פ בְּחֹרֵב. בְּשִׁבְעִים. בְּנֵי. בְּשִׁבְעִים. שֶׁהָיָה. לְמֹשֶׁה. בְּפִיו׃

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

ﻫ ﻟ ﻳ ﻣ . ﻓ ﻫ ﻭ ﺭ . ﻫ ﻗ ﻫ . ﻫ ﻓ ﻭ ﺭ ﻣ ﻧ ﻫ ﻫ ﻭ ﻣ ﻫ ﻫ ﻭ ﻣ ﻫ ﻫ ﻭ ﻣ

ם בְּאֹהֶל אֲבִיהָ שָׂרָה: וַתַּהַר הַיּוֹלֵדָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֵת שֵׁם הָאֵם הַשֵּׁנִית קָרְאָה בֶ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

ש פֿפּ·טֿעֿכ·שׁעשׂפּש׃ שׂפּפֿטֿשׁכּ·פּשׂשׂפּכּ.. שׂשׂשׁעֿפּשׁ·שׁכּשׁ
ע עכּ·כּעֿכ·שׁעשׂפּש׃ שׂפּפֿטֿשׁכּ·פּשׂשׂפּכּ.. שׂשׂשׁעֿפּשׁ·שׁכּשׁ
ם עכּ.

وَ لَمْ. مَا يَنْبَغِي: مَا يَصْلُحُ وَمَا يَلِيقُ. وَمِنْهُ: فُلَانٌ لَا يَتَأَتَّى لَهُ كَذَا: أَيْ لَا يَلِيقُ بِهِ.

ذ ن. ذَنَبٌ. وَالْجَمْعُ: أَذْنَابٌ وَذُنُوبٌ. وَمِنْهُ: ذَنَبُ الْفَرَسِ. وَذَنَبُ الْإِنْسَانِ. وَذَنَبُ الْكَوْكَبِ. وَذَنَبُ الْأَمْرِ: آخِرُهُ. وَمِنْهُ: ذَنَبَ فُلَانٌ: إِذَا أَتَى ذَنْبًا. وَأَذْنَبَ: إِذَا أَتَى ذَنْبًا. وَالذَّنْبُ: الْجُرْمُ. وَالْجَمْعُ: ذُنُوبٌ. وَمِنْهُ: اسْتَذْنَبَ الْمَطَرُ: إِذَا تَتَابَعَ. وَاسْتَذْنَبَ الْقَوْمُ: إِذَا تَتَابَعُوا فِي الشَّرِّ. وَالذَّنُوبُ: الدَّلْوُ الْمَمْلُوءَةُ. وَالذَّنُوبُ: الْحَظُّ. وَالذَّنُوبُ: الْمَاءُ الْكَثِيرُ. وَالذَّنُوبُ: الْفَرَسُ الْكَثِيرُ الْعَدْوِ. وَالذَّنُوبُ: الْمُتَتَابِعُ. وَالذَّنُوبُ: الْمُتَتَابِعُ الْعَدْوِ

ﻣﺎ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺠﻌﻞ ﺍﻟﻤﺮﺀ ﻳﺘﺠﺎﻫﻞ ﺭﺑﻪ ﺍﻟﻜﺮﻳﻢ؟ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻘﻚ ﻓﺴﻮّﺍﻙ ﻓﻌﺪﻟﻚ ﻓﻲ ﺃﻱ ﺻﻮﺭﺓ ﻣﺎ ﺷﺎﺀ ﺭﻛّﺒﻚ. ﻛﻼّ ﺑﻞ ﺗﻜﺬّﺑﻮﻥ ﺑﺎﻟﺪّﻳﻦ. ﻭﺇﻥّ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻟﺤﺎﻓﻈﻴﻦ. ﻛﺮﺍﻣًﺎ ﻛﺎﺗﺒﻴﻦ. ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ﻣﺎ ﺗﻔﻌﻠﻮﻥ. ﺇﻥّ ﺍﻷﺑﺮﺍﺭ ﻟﻔﻲ ﻧﻌﻴﻢ. ﻭﺇﻥّ ﺍﻟﻔﺠّﺎﺭ ﻟﻔﻲ ﺟﺤﻴﻢ. ﻳﺼﻠﻮﻧﻬﺎ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪّﻳﻦ. ﻭﻣﺎ ﻫﻢ ﻋﻨﻬﺎ ﺑﻐﺎﺋﺒﻴﻦ. ﻭﻣﺎ ﺃﺩﺭﺍﻙ ﻣﺎ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪّﻳﻦ. ﺛﻢّ ﻣﺎ ﺃﺩﺭﺍﻙ ﻣﺎ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪّﻳﻦ. ﻳﻮﻡ ﻻ ﺗﻤﻠﻚ ﻧﻔﺲ ﻟﻨﻔﺲ ﺷﻴﺌًﺎ ﻭﺍﻷﻣﺮ ﻳﻮﻣﺌﺬٍ ﻟﻠﻪ. ﻓﺎﻟﺤﻤﺪ ﷲ ﺭﺏّ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ. ﺍﻟﺮّﺣﻤﻦ ﺍﻟﺮّﺣﻴﻢ. ﻣﺎﻟﻚ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪّﻳﻦ. ﺇﻳّﺎﻙ ﻧﻌﺒﺪ ﻭﺇﻳّﺎﻙ ﻧﺴﺘﻌﻴﻦ. ﺍﻫﺪﻧﺎ ﺍﻟﺼّﺮﺍﻁ ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻢ. ﺻﺮﺍﻁ ﺍﻟّﺬﻳﻦ ﺃﻧﻌﻤﺖ ﻋﻠﻴﻬﻢ. ﻏﻴﺮ ﺍﻟﻤﻐﻀﻮﺏ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﻀّﺎﻟّﻴﻦ. ﺁﻣﻴﻦ.

ﺳﻮﺭﺓ ﺍﻟﻔﺎﺗﺤﺔ

ﺑﺴﻢ ﷲ ﺍﻟﺮّﺣﻤﻦ ﺍﻟﺮّﺣﻴﻢ. ﺍﻗﺮﺃ ﺑﺎﺳﻢ ﺭﺑّﻚ ﺍﻟّﺬﻱ ﺧﻠﻖ. ﺧﻠﻖ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﻦ ﻋﻠﻖ. ﺍﻗﺮﺃ ﻭﺭﺑّﻚ ﺍﻷﻛﺮﻡ. ﺍﻟّﺬﻱ ﻋﻠّﻢ ﺑﺎﻟﻘﻠﻢ. ﻋﻠّﻢ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻌﻠﻢ. ﻛﻼّ ﺇﻥّ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻟﻴﻄﻐﻰ. ﺃﻥ ﺭّﺁﻩ ﺍﺳﺘﻐﻨﻰ. ﺇﻥّ ﺇﻟﻰ ﺭﺑّﻚ ﺍﻟﺮّﺟﻌﻰ. ﺃﺭﺃﻳﺖ ﺍﻟّﺬﻱ ﻳﻨﻬﻰ. ﻋﺒﺪًﺍ ﺇﺫﺍ ﺻﻠّﻰ. ﺃﺭﺃﻳﺖ ﺇﻥ ﻛﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻬﺪﻯ. ﺃﻭ ﺃﻣﺮ ﺑﺎﻟﺘّﻘﻮﻯ. ﺃﺭﺃﻳﺖ ﺇﻥ ﻛﺬّﺏ ﻭﺗﻮﻟّﻰ. ﺃﻟﻢ ﻳﻌﻠﻢ ﺑﺄﻥّ ﷲ ﻳﺮﻯ. ﻛﻼّ ﻟﺌﻦ ﻟّﻢ ﻳﻨﺘﻪ ﻟﻨﺴﻔﻌًﺎ ﺑﺎﻟﻨّﺎﺻﻴﺔ. ﻧﺎﺻﻴﺔ ﻛﺎﺫﺑﺔ ﺧﺎﻃﺌﺔ. ﻓﻠﻴﺪﻉ ﻧﺎﺩﻳﻪ. ﺳﻨﺪﻉ ﺍﻟﺰّﺑﺎﻧﻴﺔ. ﻛﻼّ ﻻ ﺗﻄﻌﻪ ﻭﺍﺳﺠﺪ ﻭﺍﻗﺘﺮﺏ.

ﺳﻮﺭﺓ ﺍﻟﻌﻠﻖ

ﺇﻧّﺎ ﺃﻧﺰﻟﻨﺎﻩ ﻓﻲ ﻟﻴﻠﺔ ﺍﻟﻘﺪﺭ. ﻭﻣﺎ ﺃﺩﺭﺍﻙ ﻣﺎ ﻟﻴﻠﺔ ﺍﻟﻘﺪﺭ. ﻟﻴﻠﺔ ﺍﻟﻘﺪﺭ ﺧﻴﺮ ﻣﻦ ﺃﻟﻒ ﺷﻬﺮ. ﺗﻨﺰّﻝ ﺍﻟﻤﻼﺋﻜﺔ ﻭﺍﻟﺮّﻭﺡ ﻓﻴﻬﺎ ﺑﺈﺫﻥ ﺭﺑّﻬﻢ ﻣﻦ ﻛﻞّ ﺃﻣﺮ. ﺳﻼﻡ ﻫﻲ ﺣﺘّﻰ ﻣﻄﻠﻊ ﺍﻟﻔﺠﺮ.

ﺳﻮﺭﺓ ﺍﻟﻘﺪﺭ

ﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﺍﻟّﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻴﻦ ﻣﻨﻔّﻜﻴﻦ ﺣﺘّﻰ ﺗﺄﺗﻴﻬﻢ ﺍﻟﺒﻴّﻨﺔ. ﺭﺳﻮﻝ ﻣﻦ ﷲ ﻳﺘﻠﻮ ﺻﺤﻔًﺎ ﻣﻄﻬّﺮﺓ. ﻓﻴﻬﺎ ﻛﺘﺐ ﻗﻴّﻤﺔ. ﻭﻣﺎ ﺗﻔﺮّﻕ ﺍﻟّﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺇﻻّ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺟﺎﺀﺗﻬﻢ ﺍﻟﺒﻴّﻨﺔ. ﻭﻣﺎ ﺃﻣﺮﻭﺍ ﺇﻻّ ﻟﻴﻌﺒﺪﻭﺍ ﷲ ﻣﺨﻠﺼﻴﻦ ﻟﻪ ﺍﻟﺪّﻳﻦ ﺣﻨﻔﺎﺀ. ﻭﻳﻘﻴﻤﻮﺍ ﺍﻟﺼّﻼﺓ. ﻭﻳﺆﺗﻮﺍ ﺍﻟﺰّﻛﺎﺓ. ﻭﺫﻟﻚ ﺩﻳﻦ ﺍﻟﻘﻴّﻤﺔ. ﺇﻥّ ﺍﻟّﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻣﻦ ﺃﻫﻞ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻴﻦ ﻓﻲ ﻧﺎﺭ ﺟﻬﻨّﻢ. ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ. ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻫﻢ ﺷﺮّ ﺍﻟﺒﺮﻳّﺔ. ﺇﻥّ ﺍﻟّﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼّﺎﻟﺤﺎﺕ. ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻫﻢ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﺒﺮﻳّﺔ. ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻋﻨﺪ ﺭﺑّﻬﻢ ﺟﻨّﺎﺕ ﻋﺪﻥ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ. ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﺃﺑﺪًﺍ. ﺭﺿﻲ ﷲ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺭﺿﻮﺍ ﻋﻨﻪ. ﺫﻟﻚ ﻟﻤﻦ ﺧﺸﻲ ﺭﺑّﻪ.

ﺳﻮﺭﺓ ﺍﻟﺒﻴّﻨﺔ

ב ז. וַיְהִי כְּשָׁכְבוֹ עַל־מִשְׁתָּיו וַיַּרְא אֶת־הַמַּלְאָךְ — וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁתּוֹ
ג הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא וְנִכְבָּד מְאֹד כְּכֹל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר
ד בֹּא יָבוֹא עַתָּה וְנֵדְעָה מַה־יִּוָּלֵד׃ וַיִּשְׁמַע מָנוֹחַ בְּקוֹל הָאֱלֹהִים וַיָּבֹא מַלְאַךְ־
ה הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ אֵינֶנּוּ אִתָּהּ׃
ו וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ
ז הַבָּא בַּיּוֹם אֵלָי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאִלְתִּיו
ח אֵי־מִזֶּה הוּא אַתָּה וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
ט וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה
י הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לֵאמֹר אִישׁ הָאֱלֹהִים
יא בָּא אֵלַי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה הַמַּלְאָךְ נוֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אֵי־מִזֶּה הוּא
יב וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַל־תִּשְׁתִּי
יג יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל־תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵא כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן עַד־
יד יוֹם מוֹתוֹ׃ וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר בִּי אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ
טו יָבוֹא־נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר הַיִּוָּלֵד׃ וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל
טז מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל־הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ
יז אֵינֶנּוּ אִתָּהּ׃ וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי
יח הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֵלַי הַיּוֹם׃ וַיָּקָם מָנוֹחַ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ
יט וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ
כ עַתָּה יָבֹא דְבָרֶיךָ מַה־יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ׃ וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־
כא מָנוֹחַ מִכֹּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל־הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר׃ מִכֹּל אֲשֶׁר־יָצְאָה מִגֶּפֶן הַיַּיִן לֹא
כב תֹאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ וְכָל־טָמֵא אַל־תֹּאכַל כֹּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר׃
כג וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה נָא נַעְצָרְךָ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים׃ וַיֹּאמֶר
כד מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־מָנוֹחַ אִם־תַּעְצְרֵנִי לֹא־אֹכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם־תַּעֲשֶׂה עֹלָה
כה לַיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־מַלְאַךְ
כו יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי יְכַבְּדוּךָ בָּא דְבָרֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה זֶּה
כז תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פֶלִאִי׃ וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת־גְּדִי הָעִזִּים וְאֶת־הַמִּנְחָה וַיַּעַל
כח הַצּוּרָה לַיהוָה לְמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים׃ וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַלַּהַב
כט מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים
ל וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אָרְצָה׃ וְלֹא יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאֹה אֶל־מָנוֹחַ וְאֶל־
לא אִשְׁתּוֹ אָז יָדַע מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא׃ וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ מוֹת נָמוּת
לב כִּי אֱלֹהִים רָאִינוּ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ יְהוָה לַהֲמִיתֵנוּ לֹא־לָקַח מִיָּדֵנוּ

ם בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

* * *

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

ﻭ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺆﺫﻭﻥ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺆﻣﻨﺎﺕ ﺑﻐﻴﺮ ﻣﺎ ﺍﻛﺘﺴﺒﻮﺍ ﻓﻘﺪ ﺍﺣﺘﻤﻠﻮﺍ ﺑﻬﺘﺎﻧﺎ ﻭﺇﺛﻤﺎ ﻣﺒﻴﻨﺎ:-
ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﻨﺒﻲ ﻗﻞ ﻷﺯﻭﺍﺟﻚ ﻭﺑﻨﺎﺗﻚ ﻭﻧﺴﺎء ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻳﺪﻧﻴﻦ ﻋﻠﻴﻬﻦ ﻣﻦ ﺟﻼﺑﻴﺒﻬﻦ ﺫﻟﻚ ﺃﺩﻧﻰ ﺃﻥ ﻳﻌﺮﻓﻦ ﻓﻼ ﻳﺆﺫﻳﻦ ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭﺍ ﺭﺣﻴﻤﺎ:
ﻟﺌﻦ ﻟﻢ ﻳﻨﺘﻪ ﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﻮﻥ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻣﺮﺽ ﻭﺍﻟﻤﺮﺟﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺪﻳﻨﺔ ﻟﻨﻐﺮﻳﻨﻚ ﺑﻬﻢ ﺛﻢ ﻻ ﻳﺠﺎﻭﺭﻭﻧﻚ ﻓﻴﻬﺎ ﺇﻻ ﻗﻠﻴﻼ:
ﻣﻠﻌﻮﻧﻴﻦ ﺃﻳﻨﻤﺎ ﺛﻘﻔﻮﺍ ﺃﺧﺬﻭﺍ ﻭﻗﺘﻠﻮﺍ ﺗﻘﺘﻴﻼ: ﺳﻨﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺧﻠﻮﺍ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻭﻟﻦ ﺗﺠﺪ ﻟﺴﻨﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺒﺪﻳﻼ:
ﻳﺴﺄﻟﻚ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻋﻦ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﻞ ﺇﻧﻤﺎ ﻋﻠﻤﻬﺎ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﻳﺪﺭﻳﻚ ﻟﻌﻞ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﺗﻜﻮﻥ ﻗﺮﻳﺒﺎ:
ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻌﻦ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﻭﺃﻋﺪ ﻟﻬﻢ ﺳﻌﻴﺮﺍ: ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﺃﺑﺪﺍ ﻻ ﻳﺠﺪﻭﻥ ﻭﻟﻴﺎ ﻭﻻ ﻧﺼﻴﺮﺍ:
ﻳﻮﻡ ﺗﻘﻠﺐ ﻭﺟﻮﻫﻬﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻳﺎ ﻟﻴﺘﻨﺎ ﺃﻃﻌﻨﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺃﻃﻌﻨﺎ ﺍﻟﺮﺳﻮﻟﺎ:
ﻭﻗﺎﻟﻮا ﺭﺑﻨﺎ ﺇﻧﺎ ﺃﻃﻌﻨﺎ ﺳﺎﺩﺗﻨﺎ ﻭﻛﺒﺮاءﻧﺎ ﻓﺄﺿﻠﻮﻧﺎ ﺍﻟﺴﺒﻴﻼ:
ﺭﺑﻨﺎ ﺁﺗﻬﻢ ﺿﻌﻔﻴﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬاﺏ ﻭﺍﻟﻌﻨﻬﻢ ﻟﻌﻨﺎ ﻛﺒﻴﺮا:
ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮا ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮا ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﺁﺫﻭﺍ ﻣﻮﺳﻰ ﻓﺒﺮﺃﻩ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻤﺎ ﻗﺎﻟﻮا ﻭﻛﺎﻥ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺟﻴﻬﺎ:
ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮا ﺍﺗﻘﻮا ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻗﻮﻟﻮا ﻗﻮﻻ ﺳﺪﻳﺪا:
ﻳﺼﻠﺢ ﻟﻜﻢ ﺃﻋﻤﺎﻟﻜﻢ ﻭﻳﻐﻔﺮ ﻟﻜﻢ ﺫﻧﻮﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻄﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻮﻟﻪ ﻓﻘﺪ ﻓﺎﺯ ﻓﻮﺯا ﻋﻈﻴﻤﺎ:
ﺇﻧﺎ ﻋﺮﺿﻨﺎ ﺍﻷﻣﺎﻧﺔ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭاﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻓﺄﺑﻴﻦ ﺃﻥ ﻳﺤﻤﻠﻨﻬﺎ ﻭﺃﺷﻔﻘﻦ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺣﻤﻠﻬﺎ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺇﻧﻪ ﻛﺎﻥ ﻇﻠﻮﻣﺎ ﺟﻬﻮﻻ:
ﻟﻴﻌﺬﺏ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﺎﺕ ﻭﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺸﺮﻛﺎﺕ ﻭﻳﺘﻮﺏ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺆﻣﻨﺎﺕ ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭا ﺭﺣﻴﻤﺎ:

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ إِلَهُهُمْ؟ ١١ فَلْيَكُنْ مَعْلُومًا بَيْنَ الشُّعُوبِ قُدَّامَ أَعْيُنِنَا
انْتِقَامُ دَمِ عَبِيدِكَ الْمُهْرَاقِ. ١٢ لِيَدْخُلْ قُدَّامَكَ أَنِينُ الأَسِيرِ. كَعَظَمَةِ
ذِرَاعِكَ اسْتَبْقِ بَنِي الْمَوْتِ. ١٣ فَنَحْنُ شَعْبُكَ وَغَنَمُ رَعِيَّتِكَ نَحْمَدُكَ
إِلَى الأَبَدِ. إِلَى دَوْرٍ فَدَوْرٍ نُحَدِّثُ بِتَسْبِيحَتِكَ.

لِرَئِيسِ الْمُغَنِّينَ. عَلَى شُوشَنِ عِدُوثَ. لآسَافَ. مَزْمُورٌ. ٧٤ ١ أَصْرُخُ
بِصَوْتِي إِلَى اللهِ. بِصَوْتِي إِلَى اللهِ فَيُصْغِيَ إِلَيَّ. ٢ فِي يَوْمِ ضِيقِي
الْتَمَسْتُ السَّيِّدَ. يَدِي فِي اللَّيْلِ انْبَسَطَتْ وَلَمْ تَخِبْ. نَفْسِي أَبَتْ
التَّعْزِيَةَ. ٣ أَذْكُرُ اللهَ فَأَئِنُّ. أَلْهَجُ فَتُعْيِي رُوحِي. سِلاَهْ. ٤ أَمْسَكْتَ
أَجْفَانَ عَيْنَيَّ. انْزَعَجْتُ فَلاَ أَتَكَلَّمُ. ٥ فَكَّرْتُ فِي الأَيَّامِ الْقَدِيمَةِ،
فِي سِنِينَ الأَزْمِنَةِ الْخَالِيَةِ. ٦ أَذْكُرُ تَرَنُّمِي فِي اللَّيْلِ. مَعَ قَلْبِي
أُنَاجِي، وَرُوحِي تُبَحِّثُ. ٧ هَلْ إِلَى الأَبَدِ يَرْفُضُ السَّيِّدُ، وَلاَ يَعُودُ
يَرْضَى بَعْدُ؟ ٨ هَلِ انْقَطَعَ إِلَى الأَبَدِ رَحْمَتُهُ؟ فَنِيَ قَوْلٌ إِلَى دَوْرٍ
فَدَوْرٍ؟ ٩ هَلْ نَسِيَ اللهُ أَنْ يَتَرَأَّفَ، أَوْ أَغْلَقَ بِغَضَبِهِ مَرَاحِمَهُ؟ سِلاَهْ.
١٠ فَقُلْتُ: إِنَّمَا هِيَ ضَعْفِي. أَنَّ يَمِينَ الْعَلِيِّ قَدْ تَغَيَّرَتْ. ١١ أَذْكُرُ
أَعْمَالَ الرَّبِّ. نَعَمْ أَذْكُرُ عَجَائِبَكَ مِنَ الْقِدَمِ. ١٢ وَأَلْهَجُ بِكُلِّ
أَفْعَالِكَ، وَبِصَنَائِعِكَ أَلْهَجُ. ١٣ اَللهُ فِي الْقُدْسِ طَرِيقُهُ. مَنْ إِلَهٌ
كَبِيرٌ مِثْلُ اللهِ؟ ١٤ أَنْتَ الإِلَهُ الصَّانِعُ الْعَجَائِبَ. عَرَّفْتَ بَيْنَ
الشُّعُوبِ قُوَّتَكَ. ١٥ فَكَفَّيْتَ بِذِرَاعِكَ شَعْبَكَ، بَنِي يَعْقُوبَ وَيُوسُفَ.
سِلاَهْ. ١٦ رَأَتْكَ الْمِيَاهُ يَا اَللهُ. رَأَتْكَ الْمِيَاهُ فَفَرِقَتْ. ارْتَعَدَتْ
أَيْضًا اللُّجَجُ. ١٧ سَكَبَتِ السُّحُبُ مَاءً. أَعْطَتِ الْغُيُومُ صَوْتًا. سِهَامُكَ
أَيْضًا تَتَطَايَرُ. ١٨ صَوْتُ رَعْدِكَ فِي الزَّوْبَعَةِ. الْبُرُوقُ أَنَارَتِ الْمَسْكُونَةَ.
ارْتَعَدَتْ وَارْتَجَّتِ الأَرْضُ. ١٩ فِي الْبَحْرِ طَرِيقُكَ، وَسُبُلُكَ فِي
الْمِيَاهِ الْكَثِيرَةِ، وَآثَارُكَ لاَ تُعْرَفُ. ٢٠ قُدْتَ مِثْلَ الْغَنَمِ شَعْبَكَ
بِيَدِ مُوسَى وَهَارُونَ.

تَعْلِيمٌ لآسَافَ. ٧٨ ١ اِصْغَوْا يَا شَعْبِي إِلَى شَرِيعَتِي. أَمِيلُوا آذَانَكُمْ
إِلَى أَقْوَالِ فَمِي. ٢ أَفْتَحُ بِمَثَلٍ فَمِي. أَنْبِعُ بِأَلْغَازٍ مِنَ الْقِدَمِ، ٣ مَا
سَمِعْنَاهُ وَعَرَفْنَاهُ، وَآبَاؤُنَا حَدَّثُونَا بِهِ. ٤ لاَ نُخْفِيهِ عَنْ بَنِيهِمْ
لِلْجِيلِ الآخَرِ، مُحَدِّثِينَ بِتَسَابِيحِ الرَّبِّ وَقُدْرَتِهِ وَعَجَائِبِهِ الَّتِي
صَنَعَ. ٥ أَقَامَ شَهَادَةً فِي يَعْقُوبَ، وَوَضَعَ شَرِيعَةً فِي إِسْرَائِيلَ، الَّتِي
أَوْصَى آبَاءَنَا أَنْ يُعَرِّفُوهَا لِبَنِيهِمْ، ٦ لِكَيْ يَعْرِفَ الْجِيلُ الآخَرُ
بَنُونَ يُولَدُونَ، فَيَقُومُونَ وَيُحَدِّثُونَ بِهَا بَنِيهِمْ، ٧ فَيَجْعَلُونَ عَلَى اللهِ
اتِّكَالَهُمْ، وَلاَ يَنْسَوْنَ أَعْمَالَ اللهِ، بَلْ يَحْفَظُونَ وَصَايَاهُ، ٨ وَلاَ
يَكُونُونَ كَآبَائِهِمْ جِيلاً مُعَانِدًا وَمُتَمَرِّدًا، جِيلاً لَمْ يُثَبِّتْ قَلْبَهُ، وَلَمْ
تَكُنْ رُوحُهُ أَمِينَةً مَعَ اللهِ. ٩ بَنُو أَفْرَايِمَ الْمُسَلَّحُونَ الرَّامُونَ بِالْقَوْسِ
انْقَلَبُوا فِي يَوْمِ الْقِتَالِ. ١٠ لَمْ يَحْفَظُوا عَهْدَ اللهِ، وَفِي شَرِيعَتِهِ
أَبَوْا أَنْ يَسْلُكُوا، ١١ وَنَسُوا أَعْمَالَهُ وَعَجَائِبَهُ الَّتِي أَرَاهُمْ. ١٢ قُدَّامَ
آبَائِهِمْ صَنَعَ عَجَائِبَ فِي أَرْضِ مِصْرَ، حَقْلِ صُوعَنَ. ١٣ شَقَّ الْبَحْرَ
فَعَبَّرَهُمْ، وَأَقَامَ الْمِيَاهَ كَنَدٍّ. ١٤ وَهَدَاهُمْ بِالسَّحَابِ نَهَارًا، وَاللَّيْلَ
كُلَّهُ بِنُورِ نَارٍ. ١٥ شَقَّ صُخُورًا فِي الْبَرِّيَّةِ، وَسَقَاهُمْ كَثِيرًا كَلُجَجٍ.
١٦ وَأَخْرَجَ سَيْلاً مِنْ صَخْرَةٍ، وَأَجْرَى مِيَاهًا كَأَنْهَارٍ. ١٧ وَعَادُوا
أَيْضًا لِيُخْطِئُوا إِلَيْهِ، لِلْعِصْيَانِ عَلَى الْعَلِيِّ فِي الأَرْضِ يَابِسَةٍ.
١٨ وَجَرَّبُوا اللهَ فِي قُلُوبِهِمْ بِسُؤَالِهِمْ طَعَامًا لِشَهْوَتِهِمْ. ١٩ وَتَكَلَّمُوا
عَلَى اللهِ. قَالُوا: هَلْ يَقْدِرُ اللهُ أَنْ يُرَتِّبَ مَائِدَةً فِي الْبَرِّيَّةِ؟ ٢٠ هُوَذَا
ضَرَبَ الصَّخْرَةَ فَفَاضَتْ مِيَاهٌ وَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ. هَلْ يَقْدِرُ أَيْضًا أَنْ
يُعْطِيَ خُبْزًا أَوْ يُهَيِّئَ لَحْمًا لِشَعْبِهِ؟ ٢١ لِذلِكَ سَمِعَ الرَّبُّ فَغَضِبَ،
وَاشْتَعَلَتْ نَارٌ عَلَى يَعْقُوبَ، وَصَعِدَ أَيْضًا غَضَبٌ عَلَى إِسْرَائِيلَ،
٢٢ لأَنَّهُمْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ، وَلَمْ يَتَّكِلُوا عَلَى خَلاَصِهِ. ٢٣ فَأَمَرَ السَّحَابَ
مِنْ فَوْقُ، وَفَتَحَ مَصَارِيعَ السَّمَاءِ، ٢٤ وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ مَنًّا لِلأَكْلِ،
وَأَعْطَاهُمْ بُرَّ السَّمَاءِ. ٢٥ خُبْزُ الأَقْوِيَاءِ أَكَلَ الإِنْسَانُ. زَادًا أَرْسَلَ
إِلَيْهِمْ لِلشِّبَعِ. ٢٦ أَهَاجَ رِيحَ الشَّرْقِ فِي السَّمَاءِ، وَسَاقَ بِقُوَّتِهِ رِيحَ
الْجَنُوبِ، ٢٧ وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ لَحْمًا كَالتُّرَابِ، وَكَرَمْلِ الْبِحَارِ طُيُورًا
ذَوَاتِ أَجْنِحَةٍ، ٢٨ وَأَسْقَطَهَا فِي وَسَطِ مَحَلَّتِهِ، حَوْلَ مَسَاكِنِهِ.
٢٩ فَأَكَلُوا وَشَبِعُوا جِدًّا، وَأَتَى لَهُمْ بِشَهْوَتِهِمْ. ٣٠ لَمْ يَزُولُوا عَنْ
شَهْوَتِهِمْ، وَطَعَامُهُمْ بَعْدُ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ٣١ وَغَضَبُ اللهِ صَعِدَ عَلَيْهِمْ،
وَقَتَلَ مِنْ أَسْمَنِهِمْ، وَصَرَعَ مُخْتَارِي إِسْرَائِيلَ. ٣٢ فِي كُلِّ هذَا أَخْطَأُوا
بَعْدُ، وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِعَجَائِبِهِ. ٣٣ فَأَفْنَى أَيَّامَهُمْ بِالْبُطْلِ، وَسِنِيهِمْ
بِالرُّعْبِ. ٣٤ إِذَا قَتَلَهُمْ طَلَبُوهُ، وَرَجَعُوا وَبَكَّرُوا إِلَى اللهِ، ٣٥ وَذَكَرُوا
أَنَّ اللهَ صَخْرَتُهُمْ، وَاللهَ الْعَلِيَّ وَلِيُّهُمْ. ٣٦ وَخَدَعُوهُ بِأَفْوَاهِهِمْ،
وَبِأَلْسِنَتِهِمْ كَذَبُوا عَلَيْهِ، ٣٧ وَقُلُوبُهُمْ لَمْ تَكُنْ مُسْتَقِيمَةً مَعَهُ،
وَلَمْ يَكُونُوا أُمَنَاءَ فِي عَهْدِهِ. ٣٨ أَمَّا هُوَ فَرَؤُوفٌ يَغْفِرُ الإِثْمَ وَلاَ
يُهْلِكُ، وَكَثِيرًا مَا رَدَّ غَضَبَهُ وَلَمْ يُشْعِلْ كُلَّ سَخَطِهِ. ٣٩ وَذَكَرَ أَنَّهُمْ
بَشَرٌ هُمْ، رِيحٌ تَذْهَبُ وَلاَ تَعُودُ. ٤٠ كَمْ عَصَوْهُ فِي الْبَرِّيَّةِ، وَأَحْزَنُوهُ
فِي الْقَفْرِ! ٤١ وَرَجَعُوا وَجَرَّبُوا اللهَ، وَإِلَى قُدُّوسِ إِسْرَائِيلَ عَيَّنُوا.
٤٢ لَمْ يَذْكُرُوا يَدَهُ يَوْمَ فَدَاهُمْ مِنَ الْعَدُوِّ، ٤٣ حِينَ جَعَلَ آيَاتِهِ فِي
مِصْرَ، وَعَجَائِبَهُ فِي حَقْلِ صُوعَنَ، ٤٤ وَحَوَّلَ أَنْهَارَهُمْ إِلَى دَمٍ، وَسُيُولَهُمْ
لِكَيْ لاَ يَشْرَبُوا. ٤٥ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ هَوَامَّ فَأَكَلَتْهُمْ، وَضَفَادِعَ فَأَفْسَدَتْهُمْ.
٤٦ وَأَعْطَى يَرَقَانَ غَلَّتَهُمْ، وَتَعَبَهُمْ لِلْجَرَادِ. ٤٧ قَتَلَ بِالْبَرَدِ كُرُومَهُمْ،
وَجُمَّيْزَهُمْ بِالْجَلِيدِ. ٤٨ وَدَفَعَ إِلَى الْبَرَدِ بَهَائِمَهُمْ، وَمَوَاشِيَهُمْ إِلَى
الصَّوَاعِقِ. ٤٩ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ حُمُوَّ غَضَبِهِ، سَخَطًا وَرِجْزًا وَضِيقًا،
إِرْسَالَ مَلاَئِكَةٍ أَشْرَارٍ. ٥٠ سَوَّى سَبِيلاً لِغَضَبِهِ. لَمْ يَمْنَعْ مِنَ الْمَوْتِ
أَنْفُسَهُمْ، وَأَسْلَمَ حَيَاتَهُمْ لِلْوَبَإِ، ٥١ وَضَرَبَ كُلَّ بِكْرٍ فِي مِصْرَ،
أَوَائِلَ قُدْرَةٍ فِي خِيَامِ حَامٍ. ٥٢ وَسَاقَ مِثْلَ الْغَنَمِ شَعْبَهُ، وَهَدَاهُمْ
فِي الْبَرِّيَّةِ كَقَطِيعٍ. ٥٣ وَقَادَهُمْ فِي الأَمْنِ فَلَمْ يَرْتَعِبُوا، وَالْبَحْرُ غَشِيَ
أَعْدَاءَهُمْ. ٥٤ وَأَتَى بِهِمْ إِلَى تُخُمِ قُدْسِهِ، جَبَلِ هذِهِ يَمِينُهُ. ٥٥ وَطَرَدَ
مِنْ قُدَّامِهِمْ أُمَمًا، وَقَسَمَ لَهُمْ نَصِيبًا بِالْحَبْلِ، وَأَسْكَنَ فِي خِيَامِهِمْ
أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ. ٥٦ وَلكِنَّهُمْ جَرَّبُوا وَعَصَوُا اللهَ الْعَلِيَّ، وَشَهَادَاتِهِ لَمْ
يَحْفَظُوا، ٥٧ وَارْتَدُّوا وَغَدَرُوا كَآبَائِهِمْ. انْقَلَبُوا كَقَوْسٍ رَخْوَةٍ. ٥٨ وَأَغَاظُوهُ
بِمُرْتَفَعَاتِهِمْ، وَبِتَمَاثِيلِهِمْ حَرَّكُوا غَيْرَتَهُ. ٥٩ سَمِعَ اللهُ فَغَضِبَ، وَرَذَلَ
إِسْرَائِيلَ جِدًّا، ٦٠ وَرَفَضَ مَسْكَنَ شِيلُوهَ، الْخَيْمَةَ الَّتِي نَصَبَ بَيْنَ
النَّاسِ، ٦١ وَأَسْلَمَ لِلسَّبْيِ عِزَّهُمْ، وَجَمَالَهُمْ لِيَدِ الْعَدُوِّ. ٦٢ وَدَفَعَ إِلَى
السَّيْفِ شَعْبَهُ، وَعَلَى مِيرَاثِهِ غَضِبَ. ٦٣ نَارٌ أَكَلَتْ فِتْيَانَهُمْ، وَعَذَارَاهُمْ
لَمْ تُحْمَدْ. ٦٤ كَهَنَتُهُمْ بِالسَّيْفِ سَقَطُوا، وَأَرَامِلُهُمْ لَمْ تَبْكِينَ. ٦٥ فَانْتَبَهَ
السَّيِّدُ كَنَائِمٍ، كَجَبَّارٍ مُعَيِّطٍ مِنَ الْخَمْرِ. ٦٦ وَضَرَبَ أَعْدَاءَهُ إِلَى
الْوَرَاءِ. عَارًا أَبَدِيًّا جَعَلَ عَلَيْهِمْ. ٦٧ وَرَفَضَ خَيْمَةَ يُوسُفَ، وَسِبْطَ
أَفْرَايِمَ لَمْ يَخْتَرْ، ٦٨ بَلِ اخْتَارَ سِبْطَ يَهُوذَا، جَبَلَ صِهْيَوْنَ الَّذِي أَحَبَّ.
٦٩ وَبَنَى مَقْدِسَهُ كَالأَبْرَاجِ، كَالأَرْضِ الَّتِي أَسَّسَهَا إِلَى الأَبَدِ. ٧٠ وَاخْتَارَ
دَاوُدَ عَبْدَهُ، وَأَخَذَهُ مِنْ حَظَائِرِ الْغَنَمِ، ٧١ مِنْ خَلْفِ الْمُرْضِعَاتِ
أَتَى بِهِ لِيَرْعَى يَعْقُوبَ شَعْبَهُ، وَإِسْرَائِيلَ مِيرَاثَهُ. ٧٢ فَرَعَاهُمْ حَسَبَ
كَمَالِ قَلْبِهِ، وَبِمَهَارَةِ يَدَيْهِ هَدَاهُمْ.

مَزْمُورٌ لآسَافَ. ٧٩ ١ يَا اَللهُ، قَدْ دَخَلَتِ الأُمَمُ فِي مِيرَاثِكَ. نَجَّسُوا
هَيْكَلَ قُدْسِكَ. جَعَلُوا أُورُشَلِيمَ خِرَبًا. ٢ جَعَلُوا جُثَثَ عَبِيدِكَ أَكْلَ
طُيُورِ السَّمَاءِ، لُحُومَ أَتْقِيَائِكَ لِوُحُوشِ الأَرْضِ. ٣ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ
كَالْمَاءِ حَوْلَ أُورُشَلِيمَ، وَلَمْ يَكُنْ مَنْ يَدْفِنُ. ٤ صِرْنَا عَارًا عِنْدَ
جِيرَانِنَا، هُزْأَةً وَسُخْرَةً لِلَّذِينَ حَوْلَنَا. ٥ حَتَّى مَتَى يَا رَبُّ؟ أَتَغْضَبُ
إِلَى الأَبَدِ؟ أَتَتَّقِدُ كَالنَّارِ غَيْرَتُكَ؟ ٦ اُسْكُبْ غَضَبَكَ عَلَى الأُمَمِ
الَّتِي لَمْ تَعْرِفْكَ، وَعَلَى الْمَمَالِكِ الَّتِي بِاسْمِكَ لَمْ تَدْعُ، ٧ لأَنَّهُمْ أَكَلُوا
يَعْقُوبَ، وَمَسْكَنَهُ خَرِبُوا. ٨ لاَ تَذْكُرْ عَلَيْنَا ذُنُوبَ الأَوَّلِينَ. لِتُسْرِعْ
رَأْفَتُكَ إِلَيْنَا، لأَنَّنَا قَدْ تَذَلَّلْنَا جِدًّا. ٩ أَعِنَّا يَا إِلهَ خَلاَصِنَا مِنْ أَجْلِ
مَجْدِ اسْمِكَ، وَنَجِّنَا وَاغْفِرْ خَطَايَانَا مِنْ أَجْلِ اسْمِكَ. ١٠ لِمَاذَا يَقُولُ
الأُمَمُ: أَيْنَ إِلهُهُمْ؟ لِتُعْرَفْ بَيْنَ الأُمَمِ قُدَّامَ أَعْيُنِنَا بِانْتِقَامِ دَمِ عَبِيدِكَ
الْمُهْرَاقِ. ١١ لِيَدْخُلْ قُدَّامَكَ أَنِينُ الأَسِيرِ. كَعَظَمَةِ ذِرَاعِكَ اسْتَبْقِ بَنِي
الْمَوْتِ. ١٢ وَرُدَّ لِجِيرَانِنَا سَبْعَةَ أَضْعَافٍ فِي حِضْنِهِمْ عَارَهُمُ الَّذِي
عَيَّرُوكَ بِهِ يَا سَيِّدُ. ١٣ فَنَحْنُ شَعْبُكَ وَغَنَمُ رَعِيَّتِكَ نَحْمَدُكَ إِلَى
الأَبَدِ. إِلَى دَوْرٍ فَدَوْرٍ نُحَدِّثُ بِتَسْبِيحَتِكَ.

لِرَئِيسِ الْمُغَنِّينَ. عَلَى شُوشَنِ عِدُوثَ. لآسَافَ. مَزْمُورٌ. ٨٠ ١ يَا رَاعِيَ
إِسْرَائِيلَ، اصْغَ. يَا قَائِدَ يُوسُفَ كَالضَّأْنِ، يَا جَالِسًا عَلَى الْكَرُوبِيمِ،
أَشْرِقْ ٢ قُدَّامَ أَفْرَايِمَ وَبَنْيَامِينَ وَمَنَسَّى. هَيِّجْ قُدْرَتَكَ وَهَلُمَّ لِخَلاَصِنَا.
٣ يَا اَللهُ أَرْجِعْنَا، وَأَنِرْ بِوَجْهِكَ فَنَخْلُصَ. ٤ يَا رَبُّ إِلهَ الْجُنُودِ، إِلَى
مَتَى تُدَخِّنُ غَضَبًا عَلَى صَلاَةِ شَعْبِكَ؟ ٥ أَطْعَمْتَهُمْ خُبْزَ الدُّمُوعِ،
وَسَقَيْتَهُمُ الدُّمُوعَ بِالْكَيْلِ. ٦ جَعَلْتَنَا خِصَامًا لِجِيرَانِنَا، وَأَعْدَاؤُنَا
يَسْخَرُونَ بِنَا. ٧ يَا إِلهَ الْجُنُودِ أَرْجِعْنَا، وَأَنِرْ بِوَجْهِكَ فَنَخْلُصَ.
٨ كَرْمَةً مِنْ مِصْرَ نَقَلْتَ. طَرَدْتَ أُمَمًا وَغَرَسْتَهَا. ٩ هَيَّأْتَ قُدَّامَهَا،
فَأَصَّلَتْ أُصُولَهَا فَمَلأَتِ الأَرْضَ. ١٠ غَشِيَ الْجِبَالَ ظِلُّهَا، وَأَغْصَانُهَا
أَرْزَ اللهِ. ١١ أَرْسَلَتْ قُضْبَانَهَا إِلَى الْبَحْرِ، وَإِلَى النَّهْرِ فُرُوعَهَا.
١٢ لِمَاذَا هَدَمْتَ سِيَاجَهَا فَقَطَفَهَا كُلُّ عَابِرِ طَرِيقٍ؟ ١٣ تَرْعَاهَا الْخَنْزِيرُ
مِنَ الْوَعْرِ، وَالْوَحْشُ الْبَرِّيُّ يَرْعَاهَا. ١٤ يَا إِلهَ الْجُنُودِ ارْجِعْ، انْظُرْ مِنَ
السَّمَاءِ وَأَبْصِرْ وَتَعَهَّدْ هذِهِ الْكَرْمَةَ، ١٥ وَالْغَرْسَ الَّذِي غَرَسَتْهُ يَمِينُكَ،
وَالْغُصْنَ الَّذِي ثَبَّتَّهُ لِنَفْسِكَ. ١٦ مُحْرَقَةً بِالنَّارِ قُطِعَتْ. مِنِ انْتِهَارِ
وَجْهِكَ يَهْلِكُونَ. ١٧ لِتَكُنْ يَدُكَ عَلَى رَجُلِ يَمِينِكَ، عَلَى ابْنِ آدَمَ الَّذِي
ثَبَّتَّهُ لِنَفْسِكَ. ١٨ فَلاَ نَرْتَدَّ عَنْكَ. تُحْيِينَا فَنَدْعُو بِاسْمِكَ. ١٩ يَا رَبُّ
إِلهَ الْجُنُودِ أَرْجِعْنَا، وَأَنِرْ بِوَجْهِكَ فَنَخْلُصَ.

لِرَئِيسِ الْمُغَنِّينَ. عَلَى الْجَتِّيَّةِ. لآسَافَ. ٨١ ١ اِهْتِفُوا لِلَّهِ حِصْنِنَا.
اهْتِفُوا لإِلهِ يَعْقُوبَ. ٢ اِرْفَعُوا نَغْمَةً وَهَاتُوا دُفًّا، عُودًا رَخِيمًا مَعَ رَبَابٍ.
٣ اِضْرِبُوا بِالْهِلاَلِ، بِالْمُعَلَّمِ لِيَوْمِ عِيدِنَا. ٤ لأَنَّهُ فَرِيضَةٌ لإِسْرَائِيلَ هِيَ،
حُكْمٌ لإِلهِ يَعْقُوبَ. ٥ شَهَادَةً جَعَلَهَا فِي يُوسُفَ عِنْدَ خُرُوجِهِ عَلَى أَرْضِ
مِصْرَ. لُغَةً لَمْ أَعْرِفْهَا سَمِعْتُ. ٦ أَزَحْتُ عَنِ الْحِمْلِ كَتِفَهُ. يَدَاهُ مِنَ
الزَّنْبِيلِ عَبَرَتَا. ٧ فِي الضِّيقِ دَعَوْتَ فَنَجَّيْتُكَ. أَجَبْتُكَ فِي سِتْرِ الرَّعْدِ.
امْتَحَنْتُكَ عِنْدَ مَاءِ مَرِيبَةَ. سِلاَهْ. ٨ اِسْمَعْ يَا شَعْبِي فَأُشْهِدَ عَلَيْكَ.
يَا إِسْرَائِيلُ إِنْ سَمِعْتَ لِي ٩ فَلاَ يَكُونُ فِيكَ إِلهٌ غَرِيبٌ، وَلاَ تَسْجُدُ
لإِلهٍ أَجْنَبِيٍّ. ١٠ أَنَا الرَّبُّ إِلهُكَ الَّذِي أَصْعَدَكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ. وَسِّعْ
فَمَكَ فَأَمْلأَهُ. ١١ فَلَمْ يَسْمَعْ شَعْبِي لِصَوْتِي، وَإِسْرَائِيلُ لَمْ يُصْغِ إِلَيَّ.
١٢ فَأَطْلَقْتُهُمْ لِقَسَاوَةِ قُلُوبِهِمْ، فَسَارُوا فِي مُؤَامَرَاتِهِمْ. ١٣ لَيْتَ شَعْبِي
سَمِعَ لِي، إِسْرَائِيلُ سَلَكَ فِي طُرُقِي، ١٤ فَفِي الْقَلِيلِ أُذِلُّ أَعْدَاءَهُمْ،
وَعَلَى مُضَايِقِيهِمْ أَرُدُّ يَدِي. ١٥ مُبْغِضُو الرَّبِّ يَتَذَلَّلُونَ لَهُ، وَيَكُونُ
وَقْتُهُمْ إِلَى الأَبَدِ. ١٦ وَيُطْعِمُهُ مِنْ شَحْمِ الْحِنْطَةِ، وَأُشْبِعُكَ مِنَ الْعَسَلِ
الْبَرِّيِّ.

مَزْمُورٌ لآسَافَ. ٨٢ ١ اَللهُ قَائِمٌ فِي مَجْمَعِ إِيلٍ. فِي وَسْطِ الآلِهَةِ
يَقْضِي. ٢ حَتَّى مَتَى تَقْضُونَ جَوْرًا، وَتَرْفَعُونَ وُجُوهَ الأَشْرَارِ؟ سِلاَهْ.
٣ اُقْضُوا لِلْمِسْكِينِ وَالْيَتِيمِ. أَنْصِفُوا الذَّلِيلَ وَالْمُعْدَمَ. ٤ نَجُّوا الْمِسْكِينَ
وَالْبَائِسَ. مِنْ يَدِ الأَشْرَارِ أَنْقِذُوهُ. ٥ لاَ يَعْلَمُونَ وَلاَ يَفْهَمُونَ. فِي
الظُّلْمَةِ يَتَمَشَّوْنَ. تَتَزَعْزَعُ كُلُّ أُسُسِ الأَرْضِ. ٦ أَنَا قُلْتُ: إِنَّكُمْ آلِهَةٌ
وَبَنُو الْعَلِيِّ كُلُّكُمْ. ٧ لكِنَّكُمْ كَأَحَدِ النَّاسِ تَمُوتُونَ، وَكَأَحَدِ الرُّؤَسَاءِ
تَسْقُطُونَ. ٨ قُمْ يَا اَللهُ، اقْضِ عَلَى الأَرْضِ، لأَنَّكَ أَنْتَ تَمْلِكُ كُلَّ
الأُمَمِ.

تَسْبِيحَةٌ. مَزْمُورٌ لآسَافَ. ٨٣ ١ يَا اَللهُ لاَ تَسْكُتْ. لاَ تَصْمُتْ وَلاَ تَهْدَأْ
يَا اَللهُ. ٢ لأَنَّهُ هُوَذَا أَعْدَاؤُكَ يَعِجُّونَ، وَمُبْغِضُوكَ قَدْ رَفَعُوا رَأْسًا.
٣ عَلَى شَعْبِكَ يَتَآمَرُونَ مَكْرًا، وَيَتَشَاوَرُونَ عَلَى مَكْنُونِكَ. ٤ قَالُوا:
هَلُمَّ نَقْرِضُهُمْ مِنْ بَيْنِ الأُمَمِ، فَلاَ يُذْكَرَ اسْمُ إِسْرَائِيلَ بَعْدُ. ٥ لأَنَّهُمْ
تَآمَرُوا بِقَلْبٍ وَاحِدٍ. عَلَيْكَ يَعْقِدُونَ عَهْدًا. ٦ خِيَامُ أَدُومَ وَالإِسْمَاعِيلِيِّينَ،
مُوآبُ وَالْهَجَرِيُّونَ، ٧ جُبَالُ وَعَمُّونُ وَعَمَالِيقُ، فِلِسْطِينُ مَعَ سُكَّانِ
صُورَ. ٨ أَشُّورُ أَيْضًا اتَّحَدَ مَعَهُمْ. صَارُوا ذِرَاعًا لِبَنِي لُوطٍ. سِلاَهْ.
٩ اِفْعَلْ بِهِمْ كَمِدْيَانَ، كَسِيسَرَا، كَيَابِينَ فِي وَادِي قِيشُونَ، ١٠ الَّذِينَ
بِادُوا فِي عَيْنِ دُورَ، صَارُوا زِبْلاً لِلأَرْضِ. ١١ اِجْعَلْ شُرَفَاءَهُمْ كَغُرَابٍ
وَكَذِئْبٍ، وَكَزَبَحَ وَكَصَلْمُنَّاعَ جَمِيعَ أُمَرَائِهِمُ ١٢ الَّذِينَ قَالُوا: نَرِثُ
لأَنْفُسِنَا مَسَاكِنَ اللهِ. ١٣ يَا إِلهِي اجْعَلْهُمْ كَالْهَبَاءِ، كَقَشٍّ أَمَامَ الرِّيحِ.
١٤ كَنَارٍ تُحْرِقُ الْوَعْرَ، كَلَهِيبٍ يُشْعِلُ الْجِبَالَ، ١٥ هكَذَا اطْرُدْهُمْ بِعَاصِفَتِكَ،
وَبِزَوْبَعَتِكَ اجْعَلْهُمْ خَائِفِينَ. ١٦ اِمْلأْ وُجُوهَهُمْ خِزْيًا فَيَطْلُبُوا اسْمَكَ
يَا رَبُّ. ١٧ لِيَخْزَوْا وَيَرْتَاعُوا إِلَى الأَبَدِ، وَلْيَخْجَلُوا وَيَبِيدُوا، ١٨ فَيَعْلَمُوا
أَنَّكَ أَنْتَ اسْمُكَ يَهْوَهُ وَحْدَكَ، عَلِيٌّ عَلَى كُلِّ الأَرْضِ.

لِرَئِيسِ الْمُغَنِّينَ. عَلَى الْجَتِّيَّةِ. مَزْمُورٌ لِبَنِي قُورَحَ. ٨٤ ١ مَا أَحْلَى
مَسَاكِنَكَ يَا رَبَّ الْجُنُودِ! ٢ تَشْتَاقُ بَلْ تَكِلُّ نَفْسِي إِلَى دِيَارِ الرَّبِّ.
قَلْبِي وَلَحْمِي يُرَنِّمَانِ لِلإِلهِ الْحَيِّ. ٣ أَيْضًا الْعُصْفُورُ وَجَدَ بَيْتًا، وَالسُّنُونَةُ
عُشًّا لِنَفْسِهَا حَيْثُ تَضَعُ فِرَاخَهَا، مَذَابِحَكَ يَا رَبَّ الْجُنُودِ، مَلِكِي
وَإِلهِي. ٤ طُوبَى لِلسَّاكِنِينَ فِي بَيْتِكَ. أَبَدًا يُسَبِّحُونَكَ. سِلاَهْ. ٥ طُوبَى
لِلرَّجُلِ الَّذِي عِزُّهُ بِكَ. طُرُقُ صِهْيَوْنَ فِي قُلُوبِهِمْ. ٦ عَابِرِينَ فِي وَادِي
الْبَاكَا يَجْعَلُونَهُ يَنْبُوعًا. أَيْضًا الْمَطَرُ يُغَطِّيهِ بَرَكَاتٍ. ٧ يَذْهَبُونَ مِنْ
قُوَّةٍ إِلَى قُوَّةٍ. يُرَى كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ قُدَّامَ اللهِ فِي صِهْيَوْنَ. ٨ يَا رَبَّ
الْجُنُودِ اسْمَعْ صَلاَتِي. أَصْغِ يَا إِلهَ يَعْقُوبَ. سِلاَهْ. ٩ يَا اَللهُ مِجَنَّنَا انْظُرْ،
وَاطْلُعْ عَلَى وَجْهِ مَسِيحِكَ. ١٠ لأَنَّ يَوْمًا فِي دِيَارِكَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفٍ. اخْتَرْتُ
الْوُقُوفَ عَلَى الْعَتَبَةِ فِي بَيْتِ إِلهِي عَلَى السُّكْنَى فِي خِيَامِ الأَشْرَارِ.
١١ لأَنَّ الرَّبَّ اللهَ شَمْسٌ وَمِجَنٌّ. نِعْمَةً وَمَجْدًا يُعْطِي الرَّبُّ. لاَ يَمْنَعُ
خَيْرًا مِنَ السَّالِكِينَ بِالْكَمَالِ. ١٢ يَا رَبَّ الْجُنُودِ طُوبَى لِلإِنْسَانِ
الْمُتَّكِلِ عَلَيْكَ.

لِبَنِي قُورَحَ. مَزْمُورٌ. ٨٥ ١ رَضِيتَ يَا رَبُّ عَنْ أَرْضِكَ. رَدَدْتَ سَبْيَ
يَعْقُوبَ. ٢ غَفَرْتَ إِثْمَ شَعْبِكَ. سَتَرْتَ كُلَّ خَطِيَّتِهِمْ. سِلاَهْ. ٣ رَفَعْتَ كُلَّ
غَضَبِكَ. رَجَعْتَ عَنْ حُمُوِّ سَخَطِكَ. ٤ اِرْجِعْنَا يَا إِلهَ خَلاَصِنَا، وَأَبْطِلْ
غَضَبَكَ عَنَّا. ٥ هَلْ إِلَى الأَبَدِ تَسْخَطُ عَلَيْنَا؟ تُطِيلُ غَضَبَكَ إِلَى دَوْرٍ
فَدَوْرٍ؟ ٦ أَلاَ تَعُودُ أَنْتَ تُحْيِينَا، فَيَفْرَحَ بِكَ شَعْبُكَ؟ ٧ أَرِنَا يَا رَبُّ
رَحْمَتَكَ، وَهَبْ لَنَا خَلاَصَكَ. ٨ أُصْغِي فَأَسْمَعَ مَاذَا يَتَكَلَّمُ بِهِ اللهُ
الرَّبُّ، لأَنَّهُ يَتَكَلَّمُ بِسَلاَمٍ إِلَى شَعْبِهِ وَإِلَى أَتْقِيَائِهِ، لِئَلاَّ يَرْجِعُوا إِلَى
الْحَمَاقَةِ. ٩ إِنَّ خَلاَصَهُ قَرِيبٌ مِنْ خَائِفِيهِ، لِكَيْ يَسْكُنَ مَجْدٌ فِي أَرْضِنَا.
١٠ اَلرَّحْمَةُ وَالْحَقُّ الْتَقَيَا. الْبِرُّ وَالسَّلاَمُ تَلاَثَمَا. ١١ اَلْحَقُّ مِنَ الأَرْضِ
يُشْرِقُ، وَالْبِرُّ مِنَ السَّمَاءِ يَطْلُعُ. ١٢ أَيْضًا الرَّبُّ يُعْطِي الْخَيْرَ، وَ

ש בְּרֵאשִׁית:- אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ב וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
ג עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר׃ ד וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
ה הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ
ז הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ
וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
ח מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ י וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב׃ יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי
אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ יג וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
וַיְהִי כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר
הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
יח עַל הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ יט וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ
בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ
כז הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ
בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ׃
כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל
פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם
ל יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃
לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ ב וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃
ג וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת
ו הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת
חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם
וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה
כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת
י טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה
יא לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ
יב הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח
יג וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ
יד כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר
טו הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן
טז לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ
יז הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם
אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת
הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן
הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם
לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃
כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת
כא הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה
עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃
כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ
כג אֶל הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי
לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם
עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ ג וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל
חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי
ב אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ
ג מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה
ה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ
עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ
וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ
כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ
אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם
וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
י אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא
יא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן
הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי
יד וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה
מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל
טו יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא
יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה
עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל
יז בָּךְ׃ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל
יח יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃
יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי
כ עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא
כא הָיְתָה אֵם כָּל חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר
כב וַיַּלְבִּשֵׁם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב
כג וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃
כד וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח
מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט
ד הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה
אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה׃ ב וַתֹּסֶף
לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃
ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ ד וְהֶבֶל הֵבִיא
גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיַּשַׁע יְהוָה אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ׃
ה וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ ו וַיֹּאמֶר
ז יְהוָה אֶל קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת
וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ׃
ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל
ט אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
י הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי
יא מִן הָאֲדָמָה׃ וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לָקַחַת
יב אֶת דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע
יג וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ יד הֵן גֵּרַשְׁתָּ
אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ
טו וְהָיָה כָּל מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם
יָקֹם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מֹצְאוֹ׃ טז וַיֵּצֵא קַיִן
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן׃ יז וַיֵּדַע קַיִן אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
יח וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת
יט מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת לָמֶךְ׃ וַיִּקַּח לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי
כא יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃
כב וְצִלָּה גַּם הִוא יָלְדָה אֶת תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת
כג תּוּבַל קַיִן נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ
כד הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כה כִּי שִׁבְעָתַיִם
כו יֻקַּם קַיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ
כז קָיִן׃ וּלְשֵׁת גַּם הוּא יֻלַּד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
ה בְּשֵׁם יְהוָה׃ ב זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת
ג אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם
ד אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ
ה כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת
ו שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חָי
ז תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת
ח שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אֱנוֹשׁ׃ וַיִּחְיוּ שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים
ט וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
י שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
יא וַיּוֹלֶד אֶת קֵינָן׃ וַיִּחְיוּ אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יב וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ
יג שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
יד וַיּוֹלֶד אֶת מַהֲלַלְאֵל׃ וַיִּחְיוּ קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים
טו שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר
טז שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁשִּׁים
יז שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֶד׃ וַיִּחְיוּ מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֶד
יח שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי
יט מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי יֶרֶד
כ שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוֹךְ׃ וַיִּחְיוּ יֶרֶד אַחֲרֵי
כא הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי
כב יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת
כג הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
כד וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃
כה וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ כו וַיְחִי
מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת לָמֶךְ׃ כז וַיִּחְיוּ
מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת
כח שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
כט וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה
ל וַיּוֹלֶד בֵּן׃ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן
לא יָדֵינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ לב וַיִּחְיוּ לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל
ו יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי נֹחַ חֲמֵשׁ
ז מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת׃ וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם
ח לָרֹב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ ט וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת
הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה
לֹא יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים
יא שָׁנָה׃ יא הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי
הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
יב אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ יב וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת
יג לִבּוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם׃ יג וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב
יד אֶל לִבּוֹ׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כ

ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﻮﻓﻖ ﻟﻠﺼﻮﺍﺏ. ﻭﺻﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﻋﻠﻰ ﻧﺒﻴﻨﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﻭﻋﻠﻰ ﺁﻟﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﻭﺳﻠﻢ ﺗﺴﻠﻴﻤﺎ ﻛﺜﻴﺮﺍ.

ﻭﻗﺪ ﺍﺧﺘﻠﻒ ﺍﻟﻌﻠﻤﺎﺀ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺮﺍﺩ ﺑﺎﻟﻤﺴﺎﻓﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﺼﺮ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻋﻠﻰ ﺃﻗﻮﺍﻝ: ﺍﻟﻘﻮﻝ ﺍﻷﻭﻝ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻣﻴﻦ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻧﻲ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻟﺚ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻣﻴﻦ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺮﺍﺑﻊ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺨﺎﻣﺲ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺩﺱ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺑﻊ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻣﻦ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺘﺎﺳﻊ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﻌﺎﺷﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻋﺸﺮ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ ﻭﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺮﺃﻱ. ﻭﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻭﻥ: ﺃﻧﻬﺎ ﻣﺴﺎﻓﺔ ﻳﻮﻡ ﻭﻟﻴﻠﺔ ﺑﺴﻴﺮ ﺍﻹﺑﻞ ﻭﻣﺸﻲ ﺍﻷﻗﺪﺍﻡ ﻣﻌﺘﺪﻟﺔ، ﻭﻫﻮ ﻗﻮﻝ ﺍﺑﻦ ﻋﺒﺎﺱ ﻭﺍﺑﻦ ﻋﻤﺮ ﻭﺍﺑﻦ ﻣﺴﻌﻮﺩ ﻭﺍﺑﻦ ﺍﻟﻤﺴﻴﺐ ﻭﻋﻄﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺴﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺮﻱ ﻭﻗﺘﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﻠﻴﺚ ﻭﺍﻟﺸﺎﻓﻌﻲ ﻭﺃﺣﻤﺪ ﻭﺇﺳﺤﺎﻕ ﻭﺃﺑﻲ ﺛﻮﺭ

ש בְּשָׂכָה. בְּהַשְׁמֵעַ לְאָזְנֵי: לְמָה זֶּה. לְשָׁוְא. אֲמָרוּם׃ שׁוּעָלִים. קְטַנִּים. מְחַבְּלִים. כְּרָמִים. וְגַפְנֵינוּ. סְמָדַר׃ לָנוּ. אֲדוֹנָי. הַשִּׁיבֵנוּ: שׁוּבָה. אֵלֵינוּ. וְהָפֵר. כַּעַסְךָ. מֵעָלֵינוּ׃ תִּזָּכֵר. וְנִוָּשֵׁעָה. הוֹשִׁיעָה. יְמִינְךָ. וְעַנֵּנִי׃ אֵלֶיךָ. אֶקְרָא. יְהוָה. בַּיּוֹם. צַר. לִי. תַּעֲנֵנִי׃ כִּי. אֵין. כָּמוֹךָ. בָּאֱלֹהִים. אֲדֹנָי. וְאֵין. כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל. גּוֹיִם. אֲשֶׁר. עָשִׂיתָ. יָבוֹאוּ. וְיִשְׁתַּחֲווּ. לְפָנֶיךָ. אֲדֹנָי. וְיִכַּבְּדוּ. לִשְׁמֶךָ׃ כִּי. גָדוֹל. אַתָּה. וְעֹשֵׂה. נִפְלָאוֹת. אַתָּה. אֱלֹהִים. לְבַדֶּךָ׃ הוֹרֵנִי. יְהוָה. דַּרְכֶּךָ. אֲהַלֵּךְ. בַּאֲמִתֶּךָ. יַחֵד. לְבָבִי. לְיִרְאָה. שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ. אֲדֹנָי. אֱלֹהַי. בְּכָל. לְבָבִי. וַאֲכַבְּדָה. שִׁמְךָ. לְעוֹלָם׃ כִּי. חַסְדְּךָ. גָּדוֹל. עָלָי. וְהִצַּלְתָּ. נַפְשִׁי. מִשְּׁאוֹל. תַּחְתִּיָּה׃ אֱלֹהִים. זֵדִים. קָמוּ. עָלָי. וַעֲדַת. עָרִיצִים. בִּקְשׁוּ. נַפְשִׁי. וְלֹא. שָׂמוּךָ. לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה. אֲדֹנָי. אֵל. רַחוּם. וְחַנּוּן. אֶרֶךְ. אַפַּיִם. וְרַב. חֶסֶד. וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה. אֵלַי. וְחָנֵּנִי. תְּנָה. עֻזְּךָ. לְעַבְדֶּךָ. וְהוֹשִׁיעָה. לְבֶן. אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה. אִתִּי. אוֹת. לְטוֹבָה. וְיִרְאוּ. שֹׂנְאַי. וְיֵבֹשׁוּ. כִּי. אַתָּה. יְהוָה. עֲזַרְתַּנִי. וְנִחַמְתָּנִי׃

א לַמְנַצֵּחַ. לִבְנֵי. קֹרַח. מִזְמוֹר. שִׁיר׃ יְסוֹדָתוֹ. בְּהָרֵי. קֹדֶשׁ׃ אֲהֵב. יְהוָה. שַׁעֲרֵי. צִיּוֹן. מִכֹּל. מִשְׁכְּנוֹת. יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת. מְדֻבָּר. בָּךְ. עִיר. הָאֱלֹהִים. סֶלָה׃ אַזְכִּיר. רָהַב. וּבָבֶל. לְיֹדְעָי. הִנֵּה. פְלֶשֶׁת. וְצוֹר. עִם. כּוּשׁ. זֶה. יֻלַּד. שָׁם׃ וּלְצִיּוֹן. יֵאָמַר. אִישׁ. וְאִישׁ. יֻלַּד. בָּהּ. וְהוּא. יְכוֹנְנֶהָ. עֶלְיוֹן׃ יְהוָה. יִסְפֹּר. בִּכְתוֹב. עַמִּים. זֶה. יֻלַּד. שָׁם׃ סֶלָה׃ וְשָׁרִים. כְּחֹלְלֵי. בָךְ. כֹּל. מַעְיָנָי׃

ב יְהוָה. אֱלֹהֵי. יְשׁוּעָתִי. יוֹם. צָעַקְתִּי. בַלַּיְלָה. נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא. לְפָנֶיךָ. תְּפִלָּתִי. הַטֵּה. אָזְנְךָ. לְרִנָּתִי׃ כִּי. שָׂבְעָה. בְרָעוֹת. נַפְשִׁי. וְחַיַּי. לִשְׁאוֹל. הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי. עִם. יוֹרְדֵי. בוֹר. הָיִיתִי. כְּגֶבֶר. אֵין. אֱיָל׃ בַּמֵּתִים. חָפְשִׁי. כְּמוֹ. חֲלָלִים. שֹׁכְבֵי. קֶבֶר. אֲשֶׁר. לֹא. זְכַרְתָּם. עוֹד. וְהֵמָּה. מִיָּדְךָ. נִגָּזָרוּ׃ שַׁתַּנִי. בְּבוֹר. תַּחְתִּיּוֹת. בְּמַחֲשַׁכִּים. בִּמְצֹלוֹת׃ עָלַי. סָמְכָה. חֲמָתֶךָ. וְכָל. מִשְׁבָּרֶיךָ. עִנִּיתָ. סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ. מְיֻדָּעַי. מִמֶּנִּי. שַׁתַּנִי. תּוֹעֵבוֹת. לָמוֹ. כָּלוּא. וְלֹא. אֵצֵא׃ עֵינִי. דָאֲבָה. מֹנִי. קְרָאתִיךָ. יְהוָה. כָּל. הַיּוֹם. שִׁטַּחְתִּי. אֵלֶיךָ. כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים. תַּעֲשֶׂה. פֶלֶא. אִם. רְפָאִים. יָקוּמוּ. יוֹדוּךָ. סֶלָה׃ הֲיְסֻפַּר. בַּקֶּבֶר. חַסְדֶּךָ. אֱמוּנָתְךָ. בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע. בַּחֹשֶׁךְ. פִּלְאֶךָ. וְצִדְקָתְךָ. בְּאֶרֶץ. נְשִׁיָּה׃ וַאֲנִי. אֵלֶיךָ. יְהוָה. שִׁוַּעְתִּי. וְבַבֹּקֶר. תְּפִלָּתִי. תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָּה. יְהוָה. תִּזְנַח. נַפְשִׁי. תַּסְתִּיר. פָּנֶיךָ. מִמֶּנִּי׃ עָנִי. אֲנִי. וְגוֹסֵס. מִנֹּעַר. נָשָׂאתִי. אֵמֶיךָ. אָפוּנָה׃ עָלַי. עָבְרוּ. חֲרוֹנֶיךָ. בִּעוּתֶיךָ. צִמְּתוּתְנִי׃ סַבּוּנִי. כַמַּיִם. כָּל. הַיּוֹם. הִקִּפוּ. עָלָי. יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ. מִמֶּנִּי. אֹהֵב. וְרֵעַ. מְיֻדָּעַי. מַחְשָׁךְ׃

٢ وَقَالَ: أَحِبُّكَ يَا رَبُّ، يَا قُوَّتِي. ٣ اَلرَّبُّ صَخْرَتِي وَحِصْنِي وَمُنْقِذِي. إِلٰهِي صَخْرَتِي أَحْتَمِي بِهِ، مِجَنِّي وَقَرْنُ خَلاَصِي، مَلْجَإِي وَمَلاَذِي. مُخَلِّصِي، مِنَ الظُّلْمِ تُخَلِّصُنِي. ٤ أَدْعُو الرَّبَّ الَّذِي هُوَ حَقِيقٌ بِالْحَمْدِ، فَأَخْلُصُ مِنْ أَعْدَائِي. ٥ أَحَاطَتْ بِي حِبَالُ الْمَوْتِ، وَسُيُولُ الْهَلاَكِ أَفْزَعَتْنِي. ٦ حِبَالُ الْهَاوِيَةِ اكْتَنَفَتْنِي، وَشِبَاكُ الْمَوْتِ اعْتَرَضَتْنِي. ٧ فِي ضِيقِي دَعَوْتُ الرَّبَّ، وَإِلٰهِي اسْتَغَثْتُ. فَسَمِعَ مِنْ هَيْكَلِهِ صَوْتِي، وَدَخَلَ صُرَاخِي أُذُنَيْهِ. ٨ فَارْتَجَّتِ الأَرْضُ وَارْتَعَشَتْ، وَتَزَعْزَعَتْ أُسُسُ الْجِبَالِ وَاضْطَرَبَتْ، لأَنَّهُ غَضِبَ. ٩ صَعِدَ دُخَانٌ مِنْ أَنْفِهِ، وَنَارٌ آكِلَةٌ مِنْ فَمِهِ، وَجَمْرٌ اشْتَعَلَ مِنْهُ. ١٠ وَطَأْطَأَ السَّمَاوَاتِ وَنَزَلَ، وَالضَّبَابُ تَحْتَ رِجْلَيْهِ. ١١ وَرَكِبَ عَلَى كَرُوبٍ وَطَارَ، وَانْقَضَّ عَلَى أَجْنِحَةِ الرِّيحِ. ١٢ وَجَعَلَ الظَّلاَمَ حَوْلَهُ مَظَالَّ، حَوْلَ خِبَائِهِ ظُلْمَةَ الْمِيَاهِ، غَيَاهِبَ السَّحَابِ. ١٣ مِنْ لَمَعَانِ قُدَّامِهِ تَوَقَّدَتْ جَمْرُ نَارٍ. ١٤ أَرْعَدَ الرَّبُّ مِنَ السَّمَاءِ، وَالْعَلِيُّ أَطْلَقَ صَوْتَهُ. ١٥ وَأَرْسَلَ سِهَامَهُ فَبَدَّدَهُمْ، بَرْقًا كَثِيرًا فَأَزْعَجَهُمْ. ١٦ فَظَهَرَتْ أَعْمَاقُ الْمِيَاهِ، وَانْكَشَفَتْ أُسُسُ الْمَسْكُونَةِ مِنِ انْتِهَارِكَ يَا رَبُّ، مِنْ نَسْمَةِ رِيحِ أَنْفِكَ. ١٧ أَرْسَلَ مِنَ الْعَلاَءِ فَأَخَذَنِي، نَشَلَنِي مِنْ مِيَاهٍ كَثِيرَةٍ. ١٨ أَنْقَذَنِي مِنْ عَدُوِّي الْقَوِيِّ، وَمِنْ مُبْغِضِيَّ الَّذِينَ هُمْ أَقْوَى مِنِّي. ١٩ أَدْرَكُونِي فِي يَوْمِ بَلِيَّتِي، وَكَانَ الرَّبُّ سَنَدًا لِي. ٢٠ وَأَخْرَجَنِي إِلَى رَحْبٍ، خَلَّصَنِي لأَنَّهُ سُرَّ بِي. ٢١ يُجَازِينِي الرَّبُّ حَسَبَ بِرِّي، وَكَطَهَارَةِ يَدَيَّ يَرُدُّ لِي. ٢٢ لأَنِّي حَفِظْتُ طُرُقَ الرَّبِّ، وَلَمْ أَرْتَدَّ عَنْ إِلٰهِي بِالشَّرِّ. ٢٣ لأَنَّ جَمِيعَ أَحْكَامِهِ أَمَامِي، وَفَرَائِضُهُ لَمْ أَحِدْ عَنْهَا. ٢٤ وَأَكُونُ كَامِلاً لَهُ، وَأَتَحَفَّظُ مِنْ إِثْمِي. ٢٥ فَيُجَازِينِي الرَّبُّ حَسَبَ بِرِّي، وَكَطَهَارَتِي أَمَامَ عَيْنَيْهِ. ٢٦ مَعَ الرَّحِيمِ تَكُونُ رَحِيمًا، وَمَعَ الرَّجُلِ الْكَامِلِ تَكُونُ كَامِلاً. ٢٧ مَعَ الطَّاهِرِ تَكُونُ طَاهِرًا، وَمَعَ الأَعْوَجِ تَكُونُ مُلْتَوِيًا. ٢٨ لأَنَّكَ أَنْتَ تُخَلِّصُ الشَّعْبَ الذَّلِيلَ، وَعُيُونُكَ عَلَى الْمُتَعَالِينَ تُحَقِّرُ. ٢٩ لأَنَّكَ أَنْتَ سِرَاجِي يَا رَبُّ، وَالرَّبُّ يُنِيرُ ظُلْمَتِي. ٣٠ لأَنِّي بِكَ أَقْتَحِمُ جَيْشًا، وَبِإِلٰهِي أَعْلُو سُورًا. ٣١ اَللّٰهُ طَرِيقُهُ كَامِلَةٌ، قَوْلُ الرَّبِّ نَقِيٌّ. تُرْسٌ هُوَ لِكُلِّ الْمُحْتَمِينَ بِهِ. ٣٢ لأَنَّهُ مَنْ هُوَ إِلٰهٌ غَيْرُ الرَّبِّ؟ وَمَنْ هُوَ صَخْرَةٌ إِلاَّ إِلٰهُنَا؟ ٣٣ اَللّٰهُ هُوَ الْمُتَمَنْطِقُ بِي قُوَّةً، وَيُسَدِّدُ طَرِيقِي كَامِلاً. ٣٤ يَجْعَلُ رِجْلَيَّ كَالأَيَائِلِ، وَعَلَى مُرْتَفَعَاتِي يُقِيمُنِي. ٣٥ يُعَلِّمُ يَدَيَّ الْقِتَالَ، فَتَنْحَنِي ذِرَاعُ نُحَاسٍ قَوْسِي. ٣٦ وَتُعْطِينِي تُرْسَ خَلاَصِكَ، وَيَمِينُكَ تَعْضُدُنِي، وَتَنَازُلُكَ يُعَظِّمُنِي. ٣٧ تُوَسِّعُ خَطْوَتِي تَحْتِي، وَلَمْ تَتَزَعْزَعْ عَقِبَايَ. ٣٨ أَتْبَعُ أَعْدَائِي فَأُدْرِكُهُمْ، وَلاَ أَرْجِعُ حَتَّى أُفْنِيَهُمْ. ٣٩ أَسْحَقُهُمْ فَلاَ يَقْدِرُونَ أَنْ يَقُومُوا، يَسْقُطُونَ تَحْتَ رِجْلَيَّ. ٤٠ وَتُنَطِّقُنِي قُوَّةً لِلْقِتَالِ، وَتَصْرَعُ تَحْتِي الْقَائِمِينَ عَلَيَّ. ٤١ وَتُعْطِي أَعْدَائِي قَفَا مُبْغِضِيَّ فَأُبِيدُهُمْ. ٤٢ يَصْرُخُونَ وَلاَ مُخَلِّصَ، إِلَى الرَّبِّ وَلاَ يَسْتَجِيبُ لَهُمْ. ٤٣ فَأَسْحَقُهُمْ كَغُبَارِ الأَرْضِ، كَوَحْلِ الأَزِقَّةِ أَسْحَقُهُمْ وَأَدُوسُهُمْ. ٤٤ تُنَجِّينِي مِنْ مُخَاصَمَاتِ شَعْبِي، وَتَحْفَظُنِي رَأْسًا لأُمَمٍ. شَعْبٌ لَمْ أَعْرِفْهُ يَتَعَبَّدُ لِي. ٤٥ بِسَمَاعِ الأُذُنِ يَسْمَعُ لِي، بَنُو الْغُرْبَةِ يَتَذَلَّلُونَ لِي. ٤٦ بَنُو الْغُرْبَةِ يَفْنَوْنَ، وَيَرْجُفُونَ مِنْ حُصُونِهِمْ. ٤٧ حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ، وَمُبَارَكٌ صَخْرَتِي، وَمُتَعَالٍ إِلٰهُ صَخْرَةِ خَلاَصِي. ٤٨ اَللّٰهُ الْمُعْطِي لِي نَقْمَاتٍ، وَيُذِلُّ الشُّعُوبَ تَحْتِي، ٤٩ وَيُخَلِّصُنِي مِنْ أَعْدَائِي. وَمِنَ الْقَائِمِينَ عَلَيَّ تَرْفَعُنِي، مِنَ الرَّجُلِ الظَّالِمِ تُنْقِذُنِي. ٥٠ لِذٰلِكَ أَحْمَدُكَ بَيْنَ الأُمَمِ يَا رَبُّ، وَلاِسْمِكَ أُرَنِّمُ. ٥١ بُرْجُ خَلاَصِ مَلِكِهِ، وَصَانِعُ رَحْمَةٍ لِمَسِيحِهِ، لِدَاوُدَ وَنَسْلِهِ إِلَى الأَبَدِ.

٤٦

ז בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ב א וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ ב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ יב וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ג א וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

אל בשתי. אלהים אחרים. על פני. לא יהיה לך: ב:- ואל
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא. כי לא ינקה יהוה. את אשר
ישא את שמו לשוא: ג:- זכור את יום השבת. לקדשו. ששת
ימים תעבד. ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי. שבת ליהוה
אלהיך. לא תעשה כל מלאכה. אתה ובנך ובתך. עבדך ואמתך
ובהמתך. וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים. עשה יהוה. את
השמים ואת הארץ. את הים ואת כל אשר בם. וינח ביום
השביעי. על כן ברך יהוה. את יום השבת. ויקדשהו: ד:-
כבד את אביך. ואת אמך. למען יארכון ימיך. על האדמה.
אשר יהוה אלהיך. נתן לך: ה:- לא תרצח. ו:- ולא תנאף.
ז:- ולא תגנב. ח:- ולא תענה ברעך. עד שקר: ט:- ולא
תחמד. אשת רעך. ולא תתאוה. בית רעך. שדהו ועבדו ואמתו.
שורו וחמרו. וכל אשר לרעך: י:-

* * *

אלה הדברים. אשר דבר יהוה. אל כל קהלכם. בהר מתוך
האש. הענן והערפל. קול גדול ולא יסף. ויכתבם. על שני
לחות אבנים. ויתנם אלי: ויהי כשמעכם. את הקול מתוך
החשך. וההר בוער באש. ותקרבון אלי. כל ראשי שבטיכם.
וזקניכם: ותאמרו. הן הראנו יהוה אלהינו. את כבודו ואת
גדלו. ואת קולו שמענו. מתוך האש. היום הזה. ראינו כי
ידבר אלהים. את האדם. וחי: ועתה למה נמות. כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת. אם יוסף. אנחנו לשמע. את קול יהוה
אלהינו עוד. ומתנו: כי מי כל בשר. אשר שמע קול אלהים.
חיים מדברים. מתוך האש. כמנו. ויחי: קרב אתה. ושמע את
כל אשר יאמר. יהוה אלהינו. ואתה תדבר. אלינו את כל
אשר. ידבר יהוה אלהינו. אליך. ושמענו ועשינו: וישמע
יהוה. את קול דבריכם. בדברכם אלי. ויאמר יהוה אלי.
שמעתי. את קול דברי העם הזה. אשר דברו אליך. היטיבו
כל אשר דברו: מי יתן והיה לבבם זה. להם. ליראה אותי.
ולשמר את כל מצותי. כל הימים. למען ייטב להם. ולבניהם.
לעלם: לך אמר להם. שובו לכם לאהליכם: ואתה פה עמד.
עמדי. ואדברה אליך. את כל המצוה. והחקים והמשפטים.
אשר תלמדם. ועשו בארץ. אשר אני נתן. אותה לרשתה:

ת שׁבְּטֵי֥ אָמְנֹ֖ת בְּאֵ֣ר לְהַרְבֵּ֑ה :٦—

ם וְהָיָ֣ה ׀ כַּאֲשֶׁ֣ר שָׂמְח֣וּ עֲלֵיכֶ֗ם לְהֵיטִ֤יב אֶתְכֶם֙ וּלְהַרְבּ֣וֹת אֶתְכֶ֔ם כֵּ֚ן יָשִׂ֣ישׂ יְהוָ֔ה עֲלֵיכֶ֖ם לְהַאֲבִ֣יד אֶתְכֶ֑ם וְנִסַּחְתֶּ֗ם מֵעַ֛ל הָאֲדָמָ֥ה אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בָ֖א שָׁ֥מָּה לָרֶ֥שֶׁת אֹתָֽהּ׃ ז וְהֵפִ֤יץ יְהוָה֙ אֶתְכֶ֔ם בָּעַמִּ֑ים וְנִשְׁאַרְתֶּ֣ם מְתֵ֔י מִסְפָּ֖ר בַּגּוֹיִ֕ם אֲשֶׁ֥ר יְנַהֵ֥ג יְהוָ֖ה אֶתְכֶ֥ם שָֽׁמָּה׃ ח וְעָבַדְתָּ֣ שָּׁ֔ם אֱלֹהִ֖ים מַעֲשֵׂ֣ה יְדֵ֣י אָדָ֑ם עֵ֥ץ וְאֶ֖בֶן אֲשֶׁ֣ר לֹ֤א יִרְאוּן֙ וְלֹ֣א יִשְׁמְע֔וּן וְלֹ֥א יֹאכְל֖וּן וְלֹ֥א יְרִיחֽוּן׃ ט וּבִקַּשְׁתֶּ֣ם מִשָּׁ֔ם אֶת־יְהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ וּמָצָ֕אתָ כִּ֥י תִדְרְשֶׁ֖נּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ֥ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃ י בַּצַּ֣ר לְךָ֗ וּמְצָא֤וּךָ כָּל־הַדְּבָרִים֙ הָאֵ֔לֶּה בְּאַחֲרִ֖ית הַיָּמִ֑ים וְשַׁבְתָּ֞ עַד־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ וְשָׁמַעְתָּ֣ בְקֹל֔וֹ יא כִּ֣י אֵ֥ל רַחוּם֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לֹ֥א יַרְפְּךָ֖ וְלֹ֣א יַשְׁחִיתֶ֑ךָ וְלֹ֣א יִשְׁכַּ֗ח אֶת־בְּרִית֙ אֲבֹתֶ֔יךָ אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖ע לָהֶֽם׃ יב כִּ֣י שְׁאַל־נָ֗א לְיָמִים֙ רִאשֹׁנִ֔ים אֲשֶׁ֥ר הָי֖וּ לְפָנֶ֑יךָ לְמִן־הַיּ֗וֹם אֲשֶׁ֨ר בָּרָ֤א אֱלֹהִים֙ אָדָ֣ם עַל־הָאָ֔רֶץ וּלְמִקְצֵ֥ה הַשָּׁמַ֖יִם וְעַד־קְצֵ֣ה הַשָּׁמָ֑יִם הֲנִהְיָ֗ה כַּדָּבָ֤ר הַגָּדוֹל֙ הַזֶּ֔ה אוֹ֖ הֲנִשְׁמַ֥ע כָּמֽוֹהוּ׃ יג הֲשָׁמַ֤ע עָם֙ קוֹל־אֱלֹהִ֣ים מְדַבֵּ֔ר מִתּ֖וֹךְ הָאֵ֑שׁ כַּאֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֖עְתָּ אַתָּ֥ה וַיֶּֽחִי׃ יד אוֹ֣ הֲנִסָּ֣ה אֱלֹהִ֗ים לָב֤וֹא לָקַ֙חַת֙ לוֹ֣ גּ֔וֹי מִקֶּ֖רֶב גּ֑וֹי בְּמַסֹּת֩ בְּאֹתֹ֨ת וּבְמוֹפְתִ֜ים וּבְמִלְחָמָ֗ה וּבְיָד֙ חֲזָקָ֔ה וּבִזְרֹ֥עַ נְטוּיָ֖ה וּבְמוֹרָאִ֣ים גְּדֹלִ֑ים כְּכֹל֩ אֲשֶׁר־עָשָׂ֨ה לָכֶ֜ם יְהוָ֤ה אֱלֹהֵיכֶם֙ בְּמִצְרַ֣יִם לְעֵינֶ֔יךָ טו אַתָּ֣ה הָרְאֵ֔תָ לָדַ֖עַת כִּ֣י יְהוָ֣ה הוּא֮ הָאֱלֹהִים֒ אֵ֥ין ע֖וֹד מִלְבַדּֽוֹ׃ טז מִן־הַשָּׁמַ֣יִם הִשְׁמִ֣יעֲךָ֔ אֶת־קֹל֖וֹ לְיַסְּרֶ֑ךָּ וְעַל־הָאָ֣רֶץ הֶרְאֲךָ֗ אֶת־אִשּׁ֤וֹ הַגְּדוֹלָה֙ וּדְבָרָ֣יו שָׁמַ֔עְתָּ מִתּ֖וֹךְ הָאֵֽשׁ׃ יז וְתַ֗חַת כִּ֤י אָהַב֙ אֶת־אֲבֹתֶ֔יךָ וַיִּבְחַ֥ר בְּזַרְעוֹ֖ אַחֲרָ֑יו וַיּוֹצִאֲךָ֨ בְּפָנָ֜יו בְּכֹחוֹ֙ הַגָּדֹ֣ל מִמִּצְרָ֔יִם יח לְהוֹרִ֥ישׁ גּוֹיִ֛ם גְּדֹלִ֥ים וַעֲצֻמִ֖ים מִמְּךָ֑ לַהֲבִיאֲךָ֗ לָתֵת֙ לְךָ֣ אֶת־אַרְצָ֔ם נַחֲלָ֖ה כַּיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃ יט וְיָדַעְתָּ֣ הַיּ֔וֹם וַהֲשֵׁבֹתָ֖ אֶל־לְבָבֶ֑ךָ כִּ֣י יְהוָ֣ה הוּא֮ הָאֱלֹהִים֒ בַּשָּׁמַ֣יִם מִמַּ֔עַל וְעַל־הָאָ֖רֶץ מִתָּ֑חַת אֵ֥ין עֽוֹד׃ כ וְשָׁמַרְתָּ֞ אֶת־חֻקָּ֣יו וְאֶת־מִצְוֹתָ֗יו אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י מְצַוְּךָ֙ הַיּ֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִיטַב־לְךָ֖ וְלִבָנֶ֑יךָ וּלְמַ֣עַן תַּאֲרִ֗יךְ יָמִים֙ עַל־הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ נֹתֵ֣ן לְךָ֔ כָּל־הַיָּמִֽים׃ כא אָ֣ז תַּבְדִּ֔יל שָׁלֹ֥שׁ עָרִ֖ים בְּת֣וֹךְ הָאָ֑רֶץ אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֥יךָ נֹתֵ֖ן לְךָ֥ לְרִשְׁתָּֽהּ׃ כב הָכֵ֣ן לְךָ֣ הַדָּ֔רֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ֣ אֶת־גְּבוּל֔וֹ אֲשֶׁ֥ר יַנְחִ֖יל יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ אֶת־כָּל־הָרֹצֵ֖חַ וְהָיָ֥ה לְנֻ֖ס שָׁ֥מָּה׃ כג וְזֶ֣ה דְּבַר־הָרֹצֵ֗חַ אֲשֶׁ֨ר יָנ֤וּס שָׁמָּה֙ וְחָיָ֔ה רֹצֵ֥חַ אֶת־רֵעֵ֖הוּ בִּבְלִי־דַ֑עַת וְה֣וּא לֹא־שֹׂנֵ֤א לוֹ֙ מִתְּמ֣וֹל שִׁלְשֹׁ֔ם כד וְנָ֣ס אֶל־אַחַ֔ת מִן־הֶעָרִ֥ים הָאֵ֖לֶּה וְחָיָֽה׃ כה פֶּן־יִרְדֹּ֤ף גֹּאֵל֙ הַדָּ֔ם אַחֲרֵ֥י הָרֹצֵ֖חַ כִּֽי־יֵחַ֣ם לְבָב֑וֹ וְהִשִּׂגוֹ֙ כִּֽי־אֲרֻכָּ֣ה הַדֶּ֔רֶךְ וְהִכָּ֥הוּ נֶ֖פֶשׁ וְלוֹ֙ אֵ֣ין מִשְׁפַּ֣ט מָ֔וֶת כִּ֥י לֹא־שֹׂנֵ֖א הוּא֑ לוֹ֙ מִתְּמ֣וֹל שִׁלְשֹׁ֔ם כו עַל־כֵּ֛ן אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖ לֵאמֹ֑ר שָׁל֣וֹשׁ עָרִ֔ים תַּבְדִּ֖יל לָֽךְ׃ כז אִם־יַרְחִ֤יב יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֣יךָ אֶת־גְּבֻלְךָ֔ כַּאֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖ע לַאֲבֹתֶ֑יךָ וְנָתַ֣ן לְךָ֔ אֶת־כָּל־הָאָ֖רֶץ אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר לָתֵ֥ת לַאֲבֹתֶֽיךָ׃ כח כִּֽי־תִשְׁמֹ֞ר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָ֣ה הַזֹּ֗את לַעֲשֹׂתָ֛הּ אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖ הַיּ֑וֹם לְאַהֲבָ֞ה אֶת־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ וְלָלֶ֣כֶת בִּדְרָכָ֔יו כָּל־הַיָּמִ֑ים וְיָסַפְתָּ֥ עוֹד֙ שָׁל֣וֹשׁ עָרִ֔ים עַל־שָׁל֖וֹשׁ הָעָרִ֥ים הָאֵֽלֶּה׃ כט וְלֹא־יִשָּׁפֵ֥ךְ דַּם־נָקִ֖י בְּקֶ֣רֶב אַרְצְךָ֑ אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ נֹתֵ֣ן לְךָ֔ נַחֲלָ֔ה וְהָיָ֥ה עָלֶ֖יךָ דָּמִֽים׃ ל כִּֽי־יִהְיֶ֨ה אִ֜ישׁ שׂנֵ֤א לְרֵעֵ֙הוּ֙ וְאָרַ֣ב לוֹ֔ וְקָם־עָלָ֖יו וְהִכָּ֣הוּ נֶ֑פֶשׁ וָמֵ֗ת וְנָ֤ס אֶל־אַחַת֙ מִן־הֶעָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה לא וְשָׁלְח֣וּ זִקְנֵ֣י עִירוֹ֗ וְלָקְח֤וּ אֹתוֹ֙ מִשָּׁ֔ם וְנָתְנ֥וּ אֹת֖וֹ בְּיַד־גֹּאֵ֑ל וָמֵ֔ת לֹא־תָח֥וֹס עֵינְךָ֖ עָלָ֑יו וּבִעַרְתָּ֤ דַם־הַנָּקִי֙ מִיִּשְׂרָאֵ֔ל וְט֖וֹב לָֽךְ׃ לב לֹ֣א תַסִּ֔יג גְּב֖וּל רֵעֶ֑ךָ אֲשֶׁ֤ר גָּבְל֙וּ רִאשֹׁנִ֔ים בְּנַחֲלָתְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר תִּנְחַ֑ל בָּאָ֣רֶץ אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֥יךָ נֹתֵ֖ן לְךָ֥ לְרִשְׁתָּֽהּ׃ לג לֹא־יָק֤וּם עֵד־חָמָס֙ בְּאִ֣ישׁ לְכָל־עָוֹ֣ן וּלְכָל־חֵטְא֗ בְּכָל־חֵטְא֤ אֲשֶׁר־יֶחֱטָא֙ בּ֣וֹ עַל־פִּ֣י שְׁנַ֣יִם עֵדִ֔ים אוֹ֖ עַל־פִּ֣י שְׁלֹשָׁ֣ה עֵדִ֑ים יָקֻ֖ם דָּבָֽר׃ לד כִּֽי־יָק֤וּם עֵד־חָמָס֙ בְּאִ֣ישׁ לַעֲנ֖וֹת בּ֥וֹ סָרָֽה׃ לה וְעָמְד֣וּ שְׁנֵֽי־הָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֨ר לָהֶ֤ם הָרִיב֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה לִפְנֵ֣י הַכֹּהֲנִ֔ים וְהַשֹּׁפְטִ֖ים אֲשֶׁ֣ר יִהְי֑וּ בַּיָּמִ֖ים הָהֵֽם׃ לו וְדָרְשׁ֣וּ הַשֹּׁפְטִ֗ים הֵיטֵ֤ב וְהִנֵּה֙ עֵד־שֶׁ֣קֶר הָעֵ֔ד שִׁקֶּ֖ר עָנָ֣ה בְאָחִֽיו׃ לז וַעֲשִׂיתֶ֣ם לוֹ֔ כַּאֲשֶׁ֥ר זָמַ֖ם לַעֲשׂ֣וֹת לְאָחִ֑יו וּבִעַרְתָּ֤ הָרָע֙ מִקִּרְבֶּֽךָ׃ לח וְהַנִּשְׁאָרִ֣ים יִשְׁמְע֔וּן וְיִרְא֖וּן וְלֹ֣א יֹסִ֑פוּן לַעֲשׂ֥וֹת עוֹד֙ כַּדָּבָ֣ר הָרָ֔ע הַזֶּ֖ה בְּקִרְבֶּֽךָ׃ לט וְלֹא־תָח֥וֹס עֵינֶ֖ךָ נֶ֣פֶשׁ בְּנֶ֣פֶשׁ עַ֣יִן בְּעַ֔יִן שֵׁ֥ן בְּשֵׁ֖ן יָ֣ד בְּיָ֑ד רֶ֖גֶל בְּרָֽגֶל׃ מ כִּֽי־תָבֹ֣א אֶל־מִלְחָמָה֮ בְּאַרְצְךָ֒ עַל־הַצָּבָ֗א אֲשֶׁ֨ר יָרִ֤יעַ אֶל־עַמּוֹ֙ וְרָאִ֣יתָ סוּס֩ וְרֶ֨כֶב֜ עַם֙ רַ֣ב מִמְּךָ֔ לֹ֥א תִירָ֖א מֵהֶ֑ם כִּֽי־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אִתָּךְ֙ הַמַּעֲלֶ֣ךָ מֵאֶ֔רֶץ מִצְרָֽיִם׃ מא וְהָיָ֣ה כְּקָרָבְכֶ֔ם אֶל־הַמִּלְחָמָה֙ וְנִגַּ֣שׁ הַכֹּהֵ֔ן וְדִבֶּ֖ר אֶל־הָעָֽם׃ מב וְאָמַ֣ר אֲלֵהֶ֗ם שְׁמַ֤ע יִשְׂרָאֵל֙ אַתֶּ֣ם קְרֵבִ֔ים הַיּ֖וֹם עַל־אֹיְבֵיכֶ֑ם אַל־יֵרַ֤ךְ לְבַבְכֶם֙ אַל־תִּיְרְא֣וּ וְאַל־תַּחְפְּז֔וּ וְאַל־תַּעַרְצ֖וּ מִפְּנֵיהֶֽם׃ מג כִּֽי־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם הַהֹלֵךְ֙ עִמָּכֶ֔ם לְהִלָּחֵ֥ם לָכֶ֖ם עִם־אֹיְבֵיכֶ֑ם לְהוֹשִׁ֖יעַ אֶתְכֶֽם׃ מד וְדִבְּר֣וּ הַשֹּׁטְרִ֔ים אֶל־הָעָ֖ם לֵאמֹ֑ר מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֣ב אֶחָ֑יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ מה וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ מו בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ מז וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ מח וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ מט בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ נ וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ נא וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ נב בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ נג וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ נד וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ נה בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ נו וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ נז וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ נח בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ נט וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ ס וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ סא בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ סב וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ סג וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ סד בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ סה וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ סו וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ סז בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ סח וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ סט וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ ע בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ עא וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ עב וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ עג בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ עד וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ עה וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ עו בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ עז וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ עח וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ עט בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ פ וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ פא וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ פב בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ פג וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ פד וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ פה בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ פו וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ פז וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ פח בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ פט וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ צ וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥אשׁ הָעָֽם׃ צא בְּנ֣וֹת בַּיִת֮ וְכֶ֣רֶם֒ וְלֹ֣א חֲנָכ֔וֹ וְלֹ֥א חִלְּל֖וֹ וְלֹ֣א יָשִׁ֑יב לְבֵית֔וֹ פֶּן־יָמ֥וּת בַּמִּלְחָמָ֖ה וְאִ֥ישׁ אַחֵ֖ר יְחַלְלֶֽנּוּ׃ צב וְנָסְפ֣וּ הַשֹּׁטְרִ֗ים לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָם֮ וְאָמְרוּ֒ מִֽי־הָאִ֣ישׁ הַיָּרֵ֣א וְרַךְ֮ הַלֵּבָב֒ יֵלֵךְ֙ וְיָשֹׁ֣ב לְבֵית֔וֹ וְלֹ֥א יִמַּ֖ס אֶת־לְבַ֥ב אֶחָ֖יו כְּלִבָּֽבוֹ׃ צג וְהָיָ֣ה כְּכַלּ֤וֹת הַשֹּׁטְרִים֙ לְדַבֵּ֣ר אֶל־הָעָ֔ם וּפָקְד֥וּ שָׂרֵ֖י צְבָא֑וֹת בְּרֹ֥

ב וּמִקְדָּשִׁי תְּחַלּוּ. וְאִמְרוּ. אַתָּה. יְיָ. אֱלֹהֵינוּ: וְשָׁם
ג הֵם מַקְטִירִים. לְפָנֶיךָ. קְטֹרֶת. וְאֶת. עֲבוֹדַת. קָרְבָּנוֹת. וְאֶת. מִנְחַת. נְסָכִים.
ד כַּמִּצְוַת. רְצוֹנֶךָ. וְכַחֻקַּת. כְּהוּנָּתָם. וְכַמִּשְׁפָּטָם. וְאַתָּה. הָיִיתָ. לְבַדֶּךָ.
ה וְלֹא. יָדַעְנוּ. אֶלָּא. מַה. שֶּׁכָּתוּב. בְּתוֹרָתֶךָ. שֶׁצִּוִּיתָ. לְמֹשֶׁה. עַבְדֶּךָ:
ו וְהִקְרִיבוּ. בְּנֵי. אַהֲרֹן. הַכֹּהֲנִים. אֶת. הַדָּם. וְזָרְקוּ. אֶת. הַדָּם. עַל. הַמִּזְבֵּחַ.
ז סָבִיב. אֲשֶׁר. פֶּתַח. אֹהֶל. מוֹעֵד. וְהַקְטִירוּ. מִן. הַקָּרְבָּן. אִשֶּׁה. לַיְיָ:

ח חֵלֶב. הַמְכַסֶּה. אֶת. הַקֶּרֶב. וְאֵת. כָּל. הַחֵלֶב. אֲשֶׁר. עַל. הַקֶּרֶב:
ט וְאֵת. שְׁתֵּי. הַכְּלָיֹת. וְאֶת. הַחֵלֶב. אֲשֶׁר. עֲלֵיהֶן. אֲשֶׁר. עַל. הַכְּסָלִים.
י וְאֶת. הַיֹּתֶרֶת. עַל. הַכָּבֵד. עַל. הַכְּלָיֹת. תְּסִירֶנָּה: וְהִקְטִירוּם. הַכֹּהֲנִים.
יא עַל. מִזְבַּח. הָעוֹלָה. וְהָיָה. הַבָּשָׂר. לָאֵשׁ. עֵצִים. עַל. הָאֵשׁ. עַל. הָאֵשׁ.
יב אֲשֶׁר. עַל. הַמִּזְבֵּחַ. אִשֶּׁה. רֵיחַ. נִיחוֹחַ. לַיְיָ. כָּל. חֵלֶב. לַיְיָ:

יג חֻקַּת. עוֹלָם. לְדֹרֹתָם. בְּכֹל. מוֹשְׁבֹתֵיכֶם. כָּל. חֵלֶב. וְכָל. דָּם. לֹא. תֹאכֵלוּ:
יד וְכָל. נֶפֶשׁ. אֲשֶׁר. תֹּאכַל. כָּל. חֵלֶב. מִן. הַבְּהֵמָה. אֲשֶׁר. יַקְרִיבוּ. מִמֶּנָּה.
טו אִשֶּׁה. לַיְיָ. וְהָיְתָה. הַנֶּפֶשׁ. הָאֹכֶלֶת. מִן. הַבְּהֵמָה. אֲשֶׁר. יַקְרִיבוּ. מִמֶּנָּה.
טז אִשֶּׁה. לַיְיָ. וְכִפֶּר. עָלֶיהָ. הַכֹּהֵן. וְנִסְכָּהּ. כְּמִשְׁפָּטָם. וְנִכְרְתָה. הַנֶּפֶשׁ.
יז הַהִוא. מֵעַמֶּיהָ. בְּהַקְרִיבָהּ. אֶת. קָרְבַּן. אִשֶּׁיהָ. לַיְיָ. כִּפֶּר. עָלֶיהָ.
יח הַכֹּהֵן. עַל. חַטָּאתָהּ. אֲשֶׁר. חָטְאָה. וְנִסְכָּהּ. כְּמִשְׁפָּטָם. וְנִכְרְתָה.
יט הַנֶּפֶשׁ. הַהִוא. מֵעַמֶּיהָ. וְכָל. חֵלֶב. לַיְיָ. כָּל. חֵלֶב. שׁוֹר. וְכֶשֶׂב.
כ וְעֵז. אִם. שׁוֹר. הוּא. אִם. כֶּשֶׂב. אִם. עֵז. אֲשֶׁר. יִהְיֶה. בּוֹ. מוּם. לֹא.
כא תַקְרִיבוּ. אֹתוֹ. כִּי. לֹא. לְרָצוֹן. יִהְיֶה. לָכֶם: וְכָל. זֶבַח. שְׁלָמִים.
כב אֲשֶׁר. יִזְבַּח. אִישׁ. לַיְיָ. אוֹ. נֶדֶר. אוֹ. נְדָבָה. בַּבָּקָר. אוֹ. בַצֹּאן.
כג וְאִם. כָּשֵׁר. יִהְיֶה. לְרָצוֹן. כָּל. מוּם. לֹא. יִהְיֶה. בּוֹ: עִוֵּר. אוֹ. שָׁבוּר.
כד אוֹ. חָרוּץ. אוֹ. יָבֵל. אוֹ. גָרוּעַ. לַיְיָ. וּמוֹרָךְ. לֹא. תִתְּנוּ. מִזֶּה. בְּאַרְצְכֶם.
כה וּמִיָּדְכֶם. לֹא. תַקְרִיבוּ. אֶת. אֵלֶּה. לַחֶם. אֱלֹהֵיכֶם. מִן. הַבְּהֵמָה.
כו מִן. הָאָדָם. לְכָל. קָרְבָּנָם. וְלִרְצוֹנְכֶם. יִהְיֶה. לְכַפֵּר. עֲלֵיכֶם. בְּהַקְרִיבְכֶם.
כז אֹתָם. לַיְיָ. וְכָל. אֲשֶׁר. יַקְרִיב. מִן. הַבְּהֵמָה. אֲשֶׁר. הִיא. לְאִישׁ. וְהִקְרִיב.
כח אֶת. קָרְבָּנוֹ. לַיְיָ. וְכָל. אֲשֶׁר. יִהְיֶה. בּוֹ. מוּם. לֹא. יַקְרִיב. אֹתוֹ. לַיְיָ:

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל המה׃ ויקחו משה ואהרן את־האנשים האלה
אשר נקבו בשמות׃ ואת־כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על־
משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃
כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני־ראובן בכור
ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר
מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף
וארבעת אלפים ומאתים׃ לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃ לבני
גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃
לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃
לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות׃ לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות׃ לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף
וחמשת אלפים ומאתים׃ ולבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלף ומאתים׃ לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן
חמשה ושלשים אלף ומאתים׃ לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן
שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר
אחד וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ לבני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם
למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃ ויהי כל־
הפקדים בני־ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא
בישראל׃ ויהי כל־הפקדים ששת־אלפים וחמש מאות ושלשת אלפים וחמשים׃

ואלה תולדות נח נח איש צדיק היה תמים בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשה עשר יום מאה וחמשים יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות המקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃

ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃

ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃ ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידון בבאך גררה עד עזה בבאך סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בבאך ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃

אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחרי המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ורעו חי שנים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ותרח חי שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃

ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך לנסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ עמק השדים באת באת בארות בארות חמר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ וילקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ וילקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך הוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יולד והתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ויהוה נראה אליו באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃

ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד׃ ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ ויסף עוד דבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ויצא אליהם לוט הפתחה ואת הדלת סגר אחריו׃ ויאמר אל נא אחי תרעו הרע׃ הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ופצר במאד באיש במלוט ויגשו לשבר הדלת׃ וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח׃ ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה׃ ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃

ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ ותשקין את אביהן יין בלילה

ם בְּפִי:- שְׁמֹר־לִי. שֵׁם. פְּרֹשׁ־בֵּי. שִׁבְעָה׃ :—

ז כִּי. פְּרֹשׁ־בֵּי. שִׁבְעָה. פְּנֵי־כָל־בֵּי. אֲנִי. כִּלָּה׃ שְׁבִיעָה
ש שֵׁנִי. כִּלָּה׃ אֶחָד. שִׁבְעָה. כִּלָּה׃ אֶחָד. שִׁבְעָה. כִּלָּה׃ שְׁבִיעָה
א אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ב אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ג אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ד אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ה אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ו אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה
ז אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. אֶחָד. שִׁבְעָה. אֶחָד. שִׁבְעָה׃ שְׁבִיעָה

ש אלף׃ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃ והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃ ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב׃ וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ומת׃ ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ומת׃ ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש שנים ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחית ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החית אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החית כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חית אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את הבגד וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ושלף וחצרמות וירח׃ והדורם ואוזל ודקלה׃ ועובל ואבימאל ושבא׃ ואופיר וחוילה ויובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בלכתך סנחרב הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי שלח שלשים שנה ומאת שנה ויולד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי פלג שלשים שנה ומאת שנה ויולד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי רעו שתים ושלשים שנה ומאתים שנה ויולד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי שרוג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי נחור תשע ועשרים שנה ומאה שנה ויולד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו הנגבה ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלוא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃ ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדי העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ עמק השדים באים באים ויפלו שמה המלכים סדם ועמרה נסו ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית א

אל יבוא אתו בקהל. עד שיבוא בו עשרה דורות. ואפילו בדור עשירי. לא יבוא בו עד עולם. ואפילו כל הדורות שלאחר מכן

ש מִלְּפָנַי. לְהָפֵר בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתָּם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים: וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ: וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו: וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי: וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה: וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֶּר אִתּוֹ יָסִר אֶת הַמַּסְוֶה עַד צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה: וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ:

* * *

ל וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת: וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים: שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: אַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶת אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו: אֶת הָאָרֹן וְאֶת בַּדָּיו אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ: אֶת שֻׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר: וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן: אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר: אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם: אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה: וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה: וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ: כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה: וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ: וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים: וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה: וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָה וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת: וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן: מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת: וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל הַקִּרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ: וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא: וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר:

ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי־מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְּשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃
ב וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה
ג הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
ד בְּיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַחֲזִק אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה
ה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי
ו הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ׃ וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר
ז וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אָתָּה לִי׃ וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן
ח דָּמִים לַמּוּלוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים
ט וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃
י וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
יא דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי
יב יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

יג וְאַחֲרֵי כֵן בָּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי
יד וְיָחֹגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי
טו אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ׃ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
טז יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ בַחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם
יז לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן רַבִּים עַתָּה עַם
יח הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם אוֹתָם מִסִּבְלֹתָם׃ וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר׃
יט לֹא תֹסִפוּן לָתֵת תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃ וְאֶת־מַתְכֹּנֶת
כ הַלְּבֵנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם
כא צֹעֲקִים לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ׃ תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי
כב שֶׁקֶר׃ וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃
כג אַתֶּם לְכוּ קְחוּ־לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם דָּבָר׃ וַיָּפֻצוּ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ
כד מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃ וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעַשֵׂיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת
כה הַתֶּבֶן׃ וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם
כו לִלְבֹּן כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם׃ וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר
כז לָמָּה תַּעֲשֶׂה כֹּה לַעֲבָדֶיךָ׃ תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ נֻכָּים
כח וְחָטָאתַ עַמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃ וְעַתָּה לְכוּ
כט עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃ וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע לָהֶם לֵאמֹר
ל לֹא תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּב לִקְרָאתָם בְּצֵאתָם מֵאֵת
לא פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
לב עֲבָדָיו לָתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹג אֹתָנוּ׃ וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרֵעוֹתָה לָעָם הַזֶּה
לג לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי׃ וּמֵאָז בָּאתִי אֶל־פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ׃

ש אַשְׁכָּה. אוֹתָן. אֲשֶׁר־אִוָּלְכָה: —

א לְהַשְׁכִּיחָם. אוֹתָם. בְּשִׁנְאָתָם: בְּשִׁנְאָתָם אֹתִי. אֲדֹנָי. וְהַשְׁכִּיחָם. אֹתָם.

ב אֱלֹהֵיהֶם. וַיְהִי. כְּכָלּוֹתָם: לְהַקְטִיר. לֵאלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

ג וַיְהוָה. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

ד לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

ה וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

ו אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

ז לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

ח וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

ט אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

י לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

יא וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

יב אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

יג לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

יד וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

טו אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

טז לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

יז וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

יח אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

יט לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

כ וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

כא אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

כב לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

כג וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח.

כד אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

כה לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

כו וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

כז לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

כח וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

כט לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

ל וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

לא לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

לב וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

לג לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

לד וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

לה לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

לו וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

לז לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

לח וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

לט לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

מ וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מא לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

מב וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מג לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

מד וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מה לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

מו וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מז לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

מח וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

מט לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ: לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם.

נ וַיִּשְׁתַּחֲווּ. לְפָנָיו. וַיִּשְׁכַּח. אֱלֹהֵיהֶם. וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

ש שׁפּוֹאָר. שׁלשׁוּעַ. שׁמּוֹת: שׁלֹמֹה. אוֹת. שׁמֹר. שׁמּוֹר. שׁמֹאל: כּוֹס. אבן
מ מוֹב. שׁלֹם: רוֹע. שׁלֹמֹה. אֹכֶל. שׁמּוֹת. אַרְשׁוּמֵנוּ. אוֹת: כּוֹשׁ. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ש שׁוֹאָה. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. אַרְ. שׁלֹם. אֹכֶל כּ. פּוֹעֵל. שׁוֹאָה. שׁלֹמֹה
פּ פּוֹעֵל. שׁמּוֹת: אַשְׁרֵי. שׁמֹר. אַרְשׁוּמֵנוּ. רוֹעַ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ש שׁוֹאָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁמֹר. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ת תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. אַרְ. תּוֹרָה. תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ.

ל לוֹט. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁוֹאָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. פּוֹעֵל. שׁלֹמֹה: —

ת תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. אַרְ. תּוֹרָה. תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ש שׁוֹאָה. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ת תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁמֹר. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ש שׁוֹאָה. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ת תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁמֹר. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ש שׁוֹאָה. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.
ת תּוֹרָה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁמֹר. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ. שׁלֹמֹה. אַרְשׁוּמֵנוּ.

ש פֿקוסנמש׃ שפֿלן פֿרשי. ,ישכשר. שפֿר.. שלן
ש שטשכרשי. שנישיכלי. שפֿלן.שטשר. שפֿלן׃ שכשלן
ר אשי. רשי. פֿלכשי. שלשי. שפֿלן.שנישר׃ שנשכשי
ש שלשר׃ שפֿלן.שנישר. שלשי. שפֿלן׃ שכשלן

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ איש איש כי־יקרב
אל־כל־שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערותם אני יהוה׃
ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה
ערותה׃ ערות אשת־אביך לא תגלה ערות אביך היא׃
ערות אחותך בת־אביך או בת־אמך מולדת בית או
מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃ ערות בת־בנך או בת־
בתך לא תגלה כי ערותך הנה׃ ערות בת־אשת אביך
מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ ערות
אחות־אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃ ערות אחות־
אמך לא תגלה כי־שאר אמך הוא׃ ערות אחי־אביך
לא תקרב אל־אשתו לא תגלה דדתך היא׃ ערות
כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃
ערות אשת־אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ ערות
אשה ובתה לא תגלה את־בת־בנה ואת־בת־בתה לא
תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה היא׃ ואשה אל־
אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃
ואל־אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃
ואל־אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא־בה׃
ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את־שם
אלהיך אני יהוה׃ ואת־זכר לא תשכב משכבי אשה
תועבה הוא׃ ובכל־בהמה לא תתן שכבתך לטמא־בה
ואשה לא־תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל־
תטמאו בכל־אלה כי בכל־אלה נטמאו הגוים אשר
אנכי משלח מפניכם׃ ותטמא הארץ ואפקד עונה
עליה ותקא הארץ את־יושביה׃ ושמרתם אתם את־
חקתי ואת־משפטי ועשיתם מכל־התועבות האלה
האזרח והגר הגר בתוכם׃ כי את־כל־התועבות האלה
עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ ולא־
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את־
הגוי אשר לפניכם׃ כי כל־אשר יעשה מכל התועבות
האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃ ושמרתם
את־משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

אֶל־הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ וְאַתָּה אֶת־בְּנֵי תְצַוֶּה לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל־מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃ וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים מִמֶּנָּה בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכֵלוּ מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּחַצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נְתַתִּיהָ מֵאִשַּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃ כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ זֹאת קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ עַל־מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן מֻרְבֶּכֶת תָּבִיא מְטֻגָּנֶת תָּבִיא מִנְחַת פִּתֵּי בְקֻרֵי תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֻקַּת עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תְּקֻטָּר׃ וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ הַכֹּהֵן הַמַּחֲטִאתָהּ אֹכֶלֶת אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּאָכֵל בְּחַצְרוֹת אֹהֶל מוֹעֵד׃ כָּל־אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל־הַבֶּגֶד אֵת אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּכָבֵס׃ וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ תִּשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשְּׁלָה וּמֹרַק וְשֹׁטַף בַּמָּיִם׃ כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה וְאָשָׁם הִוא׃ כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן מְכַפֵּר־בָּהּ לוֹ יִהְיֶה׃ וְכֹהֵן מַקְרִיב אִישׁ עֹלַת אִישׁ עוֹלָתוֹ אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ־יִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה בַּמַּרְחֶשֶׁת וְעַל־מַחֲבַת לַכֹּהֵן הָאֹפֶה אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃ וְכָל־מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחָרֵבָה לְכָל־בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃ וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יַקְרִיב לַיהוָה׃ עַל־תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה חַלֹּת מַצּוֹת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשָּׁמֶן׃ עַל חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו לְיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל לֹא־יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וְאִם־נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת־זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ לֹא יֵאָכֵל הַזֹּבֵחַ מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא׃ וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל־טָמֵא לֹא יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף וְהַבָּשָׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל בָּשָׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וְנֶפֶשׁ כִּי תִגַּע בְּכָל־טָמֵא בְּטֻמְאַת אָדָם אוֹ בִבְהֵמָה אוֹ בְכָל־שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־אֹכֶל חֵלֶב שׁוֹר כֶּשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְחֵלֶב נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יֵעָשֶׂה לְכָל־מְלָאכָה וְאָכוֹל לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כִּי כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמֶּיהָ׃ כָּל־דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמַּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו׃ יָדָיו תְּבִאֶינָה אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ אֶת־הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃ וְאֶת־שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃ הַמַּקְרִיב אֶת־דַּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה׃ כִּי אֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֶת־שׁוֹק הַתְּרוּמָה לָקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם וָאֶתְּנָה אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת עוֹלָם׃ זֹאת מִשְּׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְּׁחַת בָּנָיו מֵאִשֵּׁי יְהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיבָם אֶת־קָרְבְּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת־הַבְּגָדִים וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃ וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפוֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפוֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃ וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פָּנָיו אֶת־צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיִּזְרֹק מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃ וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃ וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃ וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו׃ וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָאַיִל נִתַּח לְנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר׃ וְאֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעַיִם רָחַץ בַּמַּיִם וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאַיִל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הִוא לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הִוא לַיהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָאַיִל הַשֵּׁנִי אֶת־אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃ וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וַיִּקַּח אֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֶת־שׁוֹק הַיָּמִין׃ וּמִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה נִיחֹחַ אִשֶּׁה הִוא לַיהוָה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הֶחָזֶה וַיְנִפֵהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים לְמֹשֶׁה הָיָה לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו עָלָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תְּבַשְּׁלוּהוּ וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃ וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָעֹלָה הִקְרִיבוּ אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיַּחְטָא בּוֹ כָּרִאשֹׁנָה׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעַשׂ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃ וְאֶת־הֶחָזוֹת וְאֶת־שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃ וַיִּקְחוּ בְּנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בִּקְרֹבַי אֶקָּדֵשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם אַהֲרֹן׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֶל־אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׂאוּם בְּכֻתָּנְתָם אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתָמָר בָּנָיו רָאשֵׁיכֶם אַל־תִּפְרָעוּ וּבִגְדֵיכֶם לֹא תִפְרֹמוּ וְלֹא תָמֻתוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצֹף וַאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת־הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶּן־תָּמוּתוּ כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ יַיִן וְשֵׁכָר אַל־תֵּשְׁתְּ אַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר׃ וּלְהוֹרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵהֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתָמָר הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ וְאָכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֹּאכֵלוּ כִּי חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ הִוא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי כֵן צֻוִּיתִי׃ וְאֶת־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבִתֶּךָ אִתָּךְ כִּי חָקְךָ וְחָק־בָּנֶיךָ נִתָּנוּ מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיְתָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ אִתָּךְ לְחָק עוֹלָם כ

ב בשמחה. בעין. בלא מרמה. בעין. בלא מום. ועשה׃ ושחטו. שחיטה. שמיני׃ לא תאכלו. כל דבש. לא תקטירו. ממנו. אשה. ליהוה׃ ואשה. לא תעשו. להם׃ ואם. תקריב. מנחת בכורים. אביב. קלי באש. גרש כרמל׃ ונסכו. יין. רביעית. ההין׃ הקרב. אתו. אל. המזבח. והקטיר. את. אזכרתו. מלא. קמצו. מסלת. ומשמנה. על. כל. לבנתו. והקטיר. הכהן. את. אזכרתו. אשה. ריח. ניחוח. ליהוה׃ והנותר. ממנה. יהיה. לאהרן. ולבניו. קדש. קדשים. מאשי. יהוה׃ כל. המנחה. אשר. תקריבו. ליהוה. לא. תעשה. חמץ. כי. כל. שאר. וכל. דבש. לא. תקטירו. ממנו. אשה. ליהוה׃ קרבן. ראשית. תקריבו. אתם. ליהוה. והם. לא. יעלו. על. המזבח. לריח. ניחוח׃ וכל. קרבן. מנחתך. במלח. תמלח. ולא. תשבית. מלח. ברית. אלהיך. מעל. מנחתך. על. כל. קרבנך. תקריב. מלח׃ ואם. תקריב. מנחת. בכורים. ליהוה. אביב. קלי. באש. גרש. כרמל. תקריב. את. מנחת. בכוריך׃ ונתת. עליה. שמן. ושמת. עליה. לבנה. מנחה׃ והקטיר. הכהן. את. אזכרתה. מגרשה. ומשמנה. על. כל. לבנתה. אשה. ליהוה׃

ואל תשכח: כי אם תשכח את ה׳ אלהיך ולא תשמר מצותיו ומשפטיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום: והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה׳ אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר ה׳ ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך משם כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח ה׳ אלהיך בהם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳ אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר אנכי מצוך אתו תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם: שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו ה׳ אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות ה׳ אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי ה׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר לך פן תשכח את ה׳ אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת: ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את ה׳ אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה׳ אלהיכם:

* * *

כי אתה עבר את הירדן היום לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים: עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר ה׳ לך: אל תאמר בלבבך בהדף ה׳ אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה׳ לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה הוא מוריש אתם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה׳ אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך ה׳ אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערפך אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה׳: ובחרב הקצפתם את ה׳ ויתאנף ה׳ בכם להשמיד אתכם: בעלתי ההרה לקחת לוחות אבני הברית אשר כרת ה׳ עמכם וארד בהר ימים ארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית: ויאמר ה׳ אלי קום רד מהרה מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: ויאמר ה׳ אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: הנח לי וארא בם ואכלה אתם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי: וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה׳ אתכם: ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני ה׳ כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו: כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה׳ עליכם להשמיד אתכם וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא: ובאהרן התאנף ה׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה בקברות התאוה חטאתם את ה׳ בהקצפכם אתו: ובהשלח ה׳ אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ומריתם את פי ה׳ אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: ממרים הייתם עם ה׳ מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני ה׳ את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה׳ להשמיד אתכם: ואתפלל אל ה׳ ואמר אדני ה׳ אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו וחטאתו: פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה׳ לבאתו אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה:

ס פּוּמְתָא:כ:—

א וּמְתַקְּנָא. בְּתַרְתֵּי. אָמְרִין. לֵית. בְּרַם. בְּרַיְתָא. בְּמַתְנִיתִין. בְּרַיְתָא. אָמְרִין. בְּתַרְתֵּי. בְּרַם. לֵית

ויקרא יט

לא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם׃ ואמר אליכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אותה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים׃ והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא׃ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי׃ ואיש כי יהיה בו אוב או ידעני מות יומתו באבן יסקלו אותם דמיהם בם׃

ויקרא כ

ויקרא כ

ויקרא כ

ויקרא כ

אֲשֶׁר בְּשׁוּבָה. אֲנִי אֲנִי־הוּא מְנַחֵם כֻּלְּכֶם. וּמִי־אַתָּה כִּי תִירָא מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּכְבֶן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן. וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ. וַתִּפְחַד תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק. כְּנָטוֹת וּכְהָנִיחַ. וַיְהִי בָּעֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה. טֶרֶם בֹּקֶר וְאֵינֶנּוּ. זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ. כִּי אֵין לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ. וְלֹא יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי אֵל קַנָּא

ש שמיני. ויקרא יא:ב-לא:—

ב אמור אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יהיה מבשרו בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים. ג וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו. ד ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים. ה וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית. ו וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר. ז ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אתו אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן שנית. ח וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא. ט נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. י וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחיות בשר חי בשאת. יא צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא. יב ואם פרח תפרח הצרעת בעור ומלאה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן. יג וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא. יד וביום הראות בו בשר חי יטמא. טו וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא. טז או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן. יז וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא. יח ובשר כי יהיה בו בעורו ונרפא. יט והיתה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת והנראת אל הכהן. כ וראה הכהן והנה מראה שפל מעור והשערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא במכת השחין פרחה. כא ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלת אינה מן העור והוא כהה וסגרו הכהן שבעת ימים. כב ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע הוא. כג ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה מחת השחין הוא וטהרו הכהן. כד או בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיה מחיה הבשר הנרפא שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת. כה וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בשאת או בבהרת ומראה עמק נגע צרעת הוא במכת האש פרחה וטמאו הכהן נגע צרעת הוא. כו ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלת אינה מן העור והוא כהה וסגרו הכהן שבעת ימים. כז וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע צרעת הוא. כח ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכה הוא. כט ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן. ל וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמאו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא. לא וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים. לב וביום השביעי יראה הכהן את הנגע והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור. לג והתגלח והנתק לא יגלח וסגר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית. לד וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר. לה ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו. לו וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא. לז ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן. לח ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת. לט וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא. מ ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא. מא ואשר מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא. מב וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם הוא צרעת פרחת בקרחתו או בגבחתו. מג וראהו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר. מד איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו. מה והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא. מו כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו יהיה. מז והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים. מח או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור. מט והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן. נ וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים. נא וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע צרעת מאכלת הנגע טמא הוא. נב ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי נגע מאכלת הוא באש תשרף. נג וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור. נד וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר אתו שבעת ימים שנית. נה וראה הכהן אחרי הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ולא פשה הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו. נו ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו ובצע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב. נז ואם תראה עוד בבגד בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת היא באש תשרף את אשר בו הנגע. נח והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס והסר ממנו הנגע וכבס שנית וטהר. נט זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו.

ג ויקרא. וידבר יהוה אל משה לאמר:— ב זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן. ג ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפאה נגע צרעת מן הצרוע. ד וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב. ה וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים. ו את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל אתם בדם הצפור השחטה על המים החיים. ז והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה. ח וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים. ט והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר. י וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן. יא והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד. יב ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה. יג ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כאשם החטאת הוא לכהן קדש קדשים הוא. יד ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית. טו ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית. טז וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה. יז ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם. יח והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן הכהן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה. יט ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה. כ והעלה הכהן את העלה ואת המנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר. כא ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן. כב ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה. כג והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה. כד ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה. כה ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית. כו ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית. כז והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה. כח ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם. כט והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה. ל ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו. לא את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה. לב זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו. לג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:— לד כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם. לה ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית. לו וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית. לז וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. לח ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים. לט ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית. מ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתם אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מא ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מב ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית. מג ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח אתו. מד ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מאכלת היא בבית טמא הוא. מה ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא. מו והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב. מז והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו. מח ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע. מט ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב. נ ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים. נא ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים. נב וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת. נג ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר. נד זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק. נה ולצרעת הבגד ולבית. נו ולשאת ולספחת ולבהרת. נז להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת.

א אַחֲרֵי כֵן הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃
ב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃
ג וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃
ד וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם־אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃
ה וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃
ו וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה׃
ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃
ח וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃
ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה־לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל׃
י וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃
יא וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃
יב וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃
יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
יד וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃
טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃
טז וְדוֹר רְבִיעִי יָשֻׁבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה׃
יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָתָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃
יח בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃
יט אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקַּדְמֹנִי׃
כ וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרְפָאִים׃
כא וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי׃

* * *

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ ד וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ז ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ יא ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ יג ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ טז ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ יט ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ כא ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ כה ויעש אלהים את־חיתו־ארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ כז ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ל ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ לא וירא אלהים את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃ ב ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ ג ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ ו ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ ז ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ח ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃ ט ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ י ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ יג ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ טו ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ טז ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ יח ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ יט ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ כ ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ כב ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ כד על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ כה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ ג והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ב ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ ג ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ ד ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ ה כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ ז ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ ח וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ט ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ י ויאמר את־קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ יא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ יב ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ יג ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ יד ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ טו ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ טז אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ יז ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ יח וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ יט בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ כ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ כא ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ כב ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ כג וישלחהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ כד ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃ ד והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ ב ותסף ללדת את־אחיו את־הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ג ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ ד והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו׃ ה ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ו ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ ז הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ ח ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ ט ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ י ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ יא ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ יב כי תעבד את־האדמה לא תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ יג ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ יד הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ טו ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות־אתו כל־מצאו׃ טז ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת־עדן׃ יז ויהי קין יודע את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ יח ויולד לחנוך את־עירד ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל ומתושאל ילד את־למך׃ יט ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ כ ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ כא ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפש כנור ועוגב׃ כב וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ כג ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי־איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כד כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה׃ כה וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת את־הבל כי הרגו קין׃ כו ולשת גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ ה זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ ב זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃ ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃ ד ויהי ימי־אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ה ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ו וחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש׃ ז ויחי שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ח ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ט וחי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן׃ י ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יא ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ יב וחי קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל׃ יג ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יד ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ טו וחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את־ירד׃ טז ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יז ויהי כל־ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ יח וחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך׃ יט ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כ ויהי כל־ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ כא וחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את־מתושלח׃ כב ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כג ויהי כל־ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ כד ויתהלך חנוך את־האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ כה וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את־למך׃ כו ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כז ויהי כל־ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ כח וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ כט ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה׃ ל ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ לא ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ לב ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃ ו ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ב ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ג ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ ד הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ ה וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום׃ ו וינחם יהוה כי־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו׃ ז ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר־בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ח ונח מצא חן בעיני יהוה׃ ט אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח׃ י ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת׃ יא ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ יב וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃ יג ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ׃ יד עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ טו וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ טז צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ יז ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע׃ יח והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך׃ יט ומכל החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ כ מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ כא ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהיה לך ולהם לאכלה׃ כב ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ז ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ ב מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ ג גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ׃ ד כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ה ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה׃ ו ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ׃ ז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול׃ ח מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר אינה טהורה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה׃ ט שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח׃ י ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ׃ יא בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ יב ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ יג בעצם היום הזה בא נח ושם־ויפת בני־נח ואשת נח ושלש נשי־בניו אתם אל־התבה׃ יד הם וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ טו ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים׃ טז והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ יז ויהי המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ׃ יח ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני המים׃ יט והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים׃ כ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ כא ויגוע כל־בשר הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם׃ כב כל אשר נשמת־רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ כג וימח את כל־היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ וישאר אך־נח ואשר אתו בתבה׃ כד ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום׃ ח ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים׃ ב ותכסינה מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים׃ ג וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ד ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ ה והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה׃ ז וישלח את־העורב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ׃ ח וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ט ולא־מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה׃ י ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה מן־התבה׃ יא ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ׃ יב ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב אליו עוד׃ יג ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה במאחד ויבשו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ טו וידבר אלהים אל־נח לאמר׃ טז צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך׃ יז כל־החיה אשר אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ׃ יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו׃ יט כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃ כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ כא וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את כל־חי כאשר עשיתי׃ כב עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ט ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃ ב ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ ג כל־רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל׃ ד אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ה ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ ו שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם׃ ז ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃ ח ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃ ט ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם׃ י ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ יא והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ יב ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם׃ יג את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ יד והיה בעננו עב על־הארץ ונראתה הקשת בענן׃ טו וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו עוד המים למבול לשחת כל־בשר׃ טז והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ יז ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי בין־כל־בשר אשר על־הארץ׃ יח ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ יט שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃ כ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ כא וישת מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ כב וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ כג ויקח שם ויפת את־השמלה וישימו על־שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ כד ויקץ נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן׃ כה ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ כו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ כז יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ כח ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ כט ויהי כל־ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ י ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ג ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ ד ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ ה מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ז ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן׃ ח וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ ט הוא היה גבר ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ י ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ יא מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃ יב ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ יג ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים׃ יד ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים׃ טו וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃ טז ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי׃ יז ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃ יח ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ יט ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גררה עד־עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע׃ כ אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ כא ולשם ילד־גם־הוא אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃ כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ כג ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ כד וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר׃ כה ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ כו ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃ כז ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה׃ כח ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃ כט ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃ ל ויהי מושבם ממישא בואכה סנחריב הר הקדם׃ לא אלה בני־שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ לב אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃ יא ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ג ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ד ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ על־פני כל־הארץ׃ ה וירד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃ ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ח ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ ט על־כן קרא־שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ׃ י אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃ יא וחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את־שלח׃ יג וחי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יד ושלח חי שלשים שנה והוליד את־עבר׃ טו וחי שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ טז ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את־פלג׃ יז וחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ יח ופלג חי שלשים שנה והוליד את־רעו׃ יט וחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כ ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את־שרוג׃ כא וחי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כב ושרוג חי שלשים שנה והוליד את־נחור׃ כג וחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כד ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את־תרח׃ כה וחי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃ כו ויחי תרח שבעים שנה והוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן׃ כז ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט׃ כח וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ כט ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה׃ ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ לא ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃ לב ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ יב ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ה ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ ז וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את׃ יב והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ יג אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי יפה היא מאד׃ טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ יז ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת כל־אשר־לו׃ יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ ד אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ ה וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ו ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ז ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ח ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וברעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ ט הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין ואשמאילה

ﻭ ﻣﻜﺘﻮﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ ﻭﺍﻹﻧﺠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻘﺮﺁﻥ. ﻭﻣﻦ ﺃﻭﻓﻰ ﺑﻌﻬﺪﻩ ﻣﻦ ﺍﷲ ﻓﺎﺳﺘﺒﺸﺮﻭﺍ ﺑﺒﻴﻌﻜﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﺑﺎﻳﻌﺘﻢ ﺑﻪ ﻭﺫﻟﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﻔﻮﺯ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ. ﺍﻟﺘﺎﺋﺒﻮﻥ ﺍﻟﻌﺎﺑﺪﻭﻥ ﺍﻟﺤﺎﻣﺪﻭﻥ ﺍﻟﺴﺎﺋﺤﻮﻥ ﺍﻟﺮﺍﻛﻌﻮﻥ ﺍﻟﺴﺎﺟﺪﻭﻥ ﺍﻵﻣﺮﻭﻥ ﺑﺎﻟﻤﻌﺮﻭﻑ ﻭﺍﻟﻨﺎﻫﻮﻥ ﻋﻦ ﺍﻟﻤﻨﻜﺮ ﻭﺍﻟﺤﺎﻓﻈﻮﻥ ﻟﺤﺪﻭﺩ ﺍﷲ ﻭﺑﺸﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ. ﺇﻥ ﺍﷲ ﺍﺷﺘﺮﻯ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻭﺃﻣﻮﺍﻟﻬﻢ ﺑﺄﻥ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻳﻘﺎﺗﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﷲ ﻓﻴﻘﺘﻠﻮﻥ ﻭﻳُﻘﺘَﻠﻮﻥ ﻭﻋﺪﺍً ﻋﻠﻴﻪ ﺣﻘﺎً ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ ﻭﺍﻹﻧﺠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻘﺮﺁﻥ

ﻣ ﺭﺍﺷﺪ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﺍﻟﺒﻐﺪﺍﺩﻱ ﺍﻟﻤﻌﺮﻭﻑ ﺑﺎﻟﻤﻨﺠﻢ ﺍﻟﻤﺘﻮﻓﻰ ﺳﻨﺔ ﺳﺖ ﻭﺳﺘﻤﺎﺋﺔ ﻭﻗﺪ ﺑﻠﻎ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺭﺟﺐ ﺳﻨﺔ ﺳﺖ ﻭﺳﺒﻌﻤﺎﺋﺔ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺘﺼﺎﻧﻴﻒ ﺍﻟﻤﺸﻬﻮﺭﺓ ﻣﻨﻬﺎ ﺍﻟﻤﻨﻈﻮﻣﺔ ﺍﻟﻤﺴﻤﺎﺓ ﺑﺎﻟﻤﻨﺠﻢ ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺍﺷﺘﻬﺮ ﺑﻬﺎ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﻤﻨﻈﻮﻣﺔ ﺍﻟﻤﺴﻤﺎﺓ ﺑﺎﻟﻤﻘﺼﻮﺭﺓ ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺷﺮﺣﻬﺎ ﺍﻟﻤﻘﺮﻱ ﻭﺳﻤﺎﻫﺎ ﺑﺎﻟﻤﻘﺼﻮﺭﺓ

ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﺮﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻓﻲ ﺳﺘﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺛﻢ ﺍﺳﺘﻮﻯ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺵ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻓﺎﺳﺄﻝ ﺑﻪ ﺧﺒﻴﺮﺍ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺃﺋﺬﺍ ﻣﺎ ﻣﺖ ﻟﺴﻮﻑ ﺃﺧﺮﺝ ﺣﻴﺎ ﺃﻭﻟﺎ ﻳﺬﻛﺮ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺃﻧﺎ ﺧﻠﻘﻨﺎﻩ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻭﻟﻢ ﻳﻚ ﺷﻴﺌﺎ ﻓﻮﺭﺑﻚ ﻟﻨﺤﺸﺮﻧﻬﻢ ﻭﺍﻟﺸﻴﺎﻃﻴﻦ ﺛﻢ ﻟﻨﺤﻀﺮﻧﻬﻢ ﺣﻮﻝ ﺟﻬﻨﻢ ﺟﺜﻴﺎ ﺛﻢ ﻟﻨﻨﺰﻋﻦ ﻣﻦ ﻛﻞ ﺷﻴﻌﺔ ﺃﻳﻬﻢ ﺃﺷﺪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﺘﻴﺎ ﺛﻢ ﻟﻨﺤﻦ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﺎﻟﺬﻳﻦ ﻫﻢ ﺃﻭﻟﻰ ﺑﻬﺎ ﺻﻠﻴﺎ ﻭﺇﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﺇﻻ ﻭﺍﺭﺩﻫﺎ ﻛﺎﻥ ﻋﻠﻰ ﺭﺑﻚ ﺣﺘﻤﺎ ﻣﻘﻀﻴﺎ ﺛﻢ ﻧﻨﺠﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺗﻘﻮﺍ ﻭﻧﺬﺭ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﺟﺜﻴﺎ ﻭﺇﺫﺍ ﺗﺘﻠﻰ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺁﻳﺎﺗﻨﺎ ﺑﻴﻨﺎﺕ ﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺃﻱ ﺍﻟﻔﺮﻳﻘﻴﻦ ﺧﻴﺮ ﻣﻘﺎﻣﺎ ﻭﺃﺣﺴﻦ ﻧﺪﻳﺎ ﻭﻛﻢ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎ ﻗﺒﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﻗﺮﻥ ﻫﻢ ﺃﺣﺴﻦ ﺃﺛﺎﺛﺎ ﻭﺭﺋﻴﺎ ﻗﻞ ﻣﻦ ﻛﺎﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻀﻼﻟﺔ ﻓﻠﻴﻤﺪﺩ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻣﺪﺍ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﺭﺃﻭﺍ ﻣﺎ ﻳﻮﻋﺪﻭﻥ ﺇﻣﺎ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻭﺇﻣﺎ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻓﺴﻴﻌﻠﻤﻮﻥ ﻣﻦ ﻫﻮ ﺷﺮ ﻣﻜﺎﻧﺎ ﻭﺃﺿﻌﻒ ﺟﻨﺪﺍ ﻭﻳﺰﻳﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﻫﺘﺪﻭﺍ ﻫﺪﻯ ﻭﺍﻟﺒﺎﻗﻴﺎﺕ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺧﻴﺮ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻚ ﺛﻮﺍﺑﺎ ﻭﺧﻴﺮ ﻣﺮﺩﺍ ﺃﻓﺮﺃﻳﺖ ﺍﻟﺬﻱ ﻛﻔﺮ ﺑﺂﻳﺎﺗﻨﺎ ﻭﻗﺎﻝ ﻷﻭﺗﻴﻦ ﻣﺎﻻ ﻭﻭﻟﺪﺍ ﺃﻃﻠﻊ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﺃﻡ ﺍﺗﺨﺬ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﻬﺪﺍ ﻛﻼ ﺳﻨﻜﺘﺐ ﻣﺎ ﻳﻘﻮﻝ ﻭﻧﻤﺪ ﻟﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻣﺪﺍ ﻭﻧﺮﺛﻪ ﻣﺎ ﻳﻘﻮﻝ ﻭﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﻓﺮﺩﺍ ﻭﺍﺗﺨﺬﻭﺍ ﻣﻦ ﺩﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺁﻟﻬﺔ ﻟﻴﻜﻮﻧﻮﺍ ﻟﻬﻢ ﻋﺰﺍ ﻛﻼ ﺳﻴﻜﻔﺮﻭﻥ ﺑﻌﺒﺎﺩﺗﻬﻢ ﻭﻳﻜﻮﻧﻮﻥ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺿﺪﺍ ﺃﻟﻢ ﺗﺮ ﺃﻧﺎ ﺃﺭﺳﻠﻨﺎ ﺍﻟﺸﻴﺎﻃﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﺗﺆﺯﻫﻢ ﺃﺯﺍ ﻓﻼ ﺗﻌﺠﻞ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻳﻮﻡ ﻧﺤﺸﺮ ﺍﻟﻤﺘﻘﻴﻦ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻭﻓﺪﺍ ﻭﻧﺴﻮﻕ ﺍﻟﻤﺠﺮﻣﻴﻦ ﺇﻟﻰ ﺟﻬﻨﻢ ﻭﺭﺩﺍ ﻻ ﻳﻤﻠﻜﻮﻥ ﺍﻟﺸﻔﺎﻋﺔ ﺇﻻ ﻣﻦ ﺍﺗﺨﺬ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﻬﺪﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﺍﺗﺨﺬ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻭﻟﺪﺍ ﻟﻘﺪ ﺟﺌﺘﻢ ﺷﻴﺌﺎ ﺇﺩﺍ ﺗﻜﺎﺩ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻳﺘﻔﻄﺮﻥ ﻣﻨﻪ ﻭﺗﻨﺸﻖ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﺗﺨﺮ ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻫﺪﺍ ﺃﻥ ﺩﻋﻮﺍ ﻟﻠﺮﺣﻤﻦ ﻭﻟﺪﺍ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺒﻐﻲ ﻟﻠﺮﺣﻤﻦ ﺃﻥ ﻳﺘﺨﺬ ﻭﻟﺪﺍ ﺇﻥ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﺇﻻ ﺁﺗﻲ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻋﺒﺪﺍ ﻟﻘﺪ ﺃﺣﺼﺎﻫﻢ ﻭﻋﺪﻫﻢ ﻋﺪﺍ ﻭﻛﻠﻬﻢ ﺁﺗﻴﻪ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻓﺮﺩﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻋﻤﻠﻮﺍ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﺳﻴﺠﻌﻞ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻭﺩﺍ ﻓﺈﻧﻤﺎ ﻳﺴﺮﻧﺎﻩ ﺑﻠﺴﺎﻧﻚ ﻟﺘﺒﺸﺮ ﺑﻪ ﺍﻟﻤﺘﻘﻴﻦ ﻭﺗﻨﺬﺭ ﺑﻪ ﻗﻮﻣﺎ ﻟﺪﺍ ﻭﻛﻢ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎ ﻗﺒﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﻗﺮﻥ ﻫﻞ ﺗﺤﺲ ﻣﻨﻬﻢ ﻣﻦ ﺃﺣﺪ ﺃﻭ ﺗﺴﻤﻊ ﻟﻬﻢ ﺭﻛﺰﺍ

ﻭ ﻭﻣﻠﻚ ﻣﻠﻮﻙ ﺑﻨﻲ ﺑﻨﻴﻪ ﻭﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﺑﻦ ﺩﺍﻭﺩ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﻠﻚ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﻭﺍﻟﻘﺪﺱ ﻭﻫﻮ ﺑﻨﻰ ﺍﻟﻬﻴﻜﻞ ﻭﺍﻟﻤﺴﺠﺪ ﻭﺍﻟﻤﺬﺑﺢ ﻭﺍﻟﺒﻴﺖ ﻭﺍﻟﺴﻮﺭ ﻭﺍﻟﺒﺎﺏ ﻭﺍﻟﻤﻔﺘﺎﺡ ﻭﺍﻟﻘﻔﻞ ﻭﺍﻟﻤﻴﺰﺍﻥ ﻭﺍﻟﻤﻜﻴﺎﻝ ﻭﺍﻟﻤﻨﺎﺭﺓ ﻭﺍﻟﻤﺼﺒﺎﺡ ﻭﺍﻟﻤﺠﻤﺮ ﻭﺍﻟﻤﺒﺨﺮ ﻭﺍﻟﻤﺮﻭﺣﺔ ﻭﺍﻟﻤﻨﻔﺎﺥ ﻭﺍﻟﻤﻨﺎﺭ

ש אַחֲרֵי־כֵן֙ הָיָ֣ה דְבַר־יְהוָ֔ה אֶל־אַבְרָ֖ם בַּמַּחֲזֶ֑ה לֵאמֹ֗ר אַל־תִּירָ֤א אַבְרָם֙ אָנֹכִ֣י מָגֵ֔ן לָ֖ךְ שְׂכָרְךָ֥ הַרְבֵּ֖ה מְאֹֽד׃ ב וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָ֗ם אֲדֹנָ֤י יְהוִה֙ מַה־תִּתֶּן־לִ֔י וְאָנֹכִ֖י הוֹלֵ֣ךְ עֲרִירִ֑י וּבֶן־מֶ֥שֶׁק בֵּיתִ֛י הוּא֥ דַמֶּ֖שֶׂק אֱלִיעֶֽזֶר׃ ג וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָ֗ם הֵ֚ן לִ֣י לֹ֣א נָתַ֔תָּה וְהִנֵּ֥ה בֶן־בֵּיתִ֖י יוֹרֵ֥שׁ אֹתִֽי׃ ד וְהִנֵּ֤ה דְבַר־יְהוָה֙ אֵלָ֣יו לֵאמֹ֔ר לֹ֥א יִירָשְׁךָ֖ זֶ֑ה כִּ֣י אִם־אֲשֶׁ֥ר יֵצֵ֛א מִמֵּעֶ֥יךָ הוּא֖ יִירָ֥שׁ אֹתֶֽךָ׃ ה וַיּוֹצֵ֥א אֹת֖וֹ הַח֑וּצָה וַיֹּ֗אמֶר הַבֶּט־נָ֤א הַשָּׁמַ֙יְמָה֙ וְסִפֹּ֣ר הַכּוֹכָבִ֔ים אִם־תּוּכַ֥ל לִסְפֹּ֖ר אֹתָ֑ם וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֮ כֹּ֣ה יִהְיֶ֣ה זַרְעֶֽךָ׃ ו וְהֶאֱמִ֥ן בַּיהוָ֖ה וַיַּחְשְׁבֶ֥הָ לּ֖וֹ צְדָקָֽה׃ ז וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו אֲנִ֤י יְהוָה֙ אֲשֶׁ֣ר הוֹצֵאתִ֔יךָ מֵא֖וּר כַּשְׂדִּ֑ים לָתֵת־לְךָ֥ אֶת־הָאָ֛רֶץ הַזֹּ֖את לְרִשְׁתָּֽהּ׃ ח וַיֹּ֕אמֶר אֲדֹנָ֥י יְהוִ֖ה בַּמָּ֥ה אֵדַ֖ע כִּ֥י אִֽירָשֶׁ֖נָּה׃ ט וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו קְחָה־לִּי֙ עֶגְלָ֣ה מְשֻׁלֶּ֔שֶׁת וְעֵ֥ז מְשֻׁלֶּ֖שֶׁת וְאַ֣יִל מְשֻׁלָּ֑שׁ וְתֹ֖ר וְגוֹזָֽל׃ י וַיִּקַּ֤ח לוֹ֙ אֶת־כָּל־אֵ֣לֶּה וַיְבַתֵּ֖ר אֹתָ֣ם בַּתָּ֑וֶךְ וַיִּתֵּ֤ן אִישׁ־בִּתְרוֹ֙ לִקְרַאת֣ רֵעֵ֔הוּ וְאֶת־הַצִּפֹּ֖ר לֹ֥א בָתָֽר׃ יא וַיֵּרֶד֙ הָעַ֣יִט עַל־הַפְּגָרִ֔ים וַיַּשֵּׁ֥ב אֹתָ֖ם אַבְרָֽם׃ יב וַיְהִ֣י הַשֶּׁ֔מֶשׁ לָבוֹא֖ וְתַרְדֵּמָ֣ה נָפְלָ֣ה עַל־אַבְרָ֑ם וְהִנֵּ֥ה אֵימָ֛ה חֲשֵׁכָ֥ה גְדֹלָ֖ה נֹפֶ֥לֶת עָלָֽיו׃ יג וַיֹּ֣אמֶר לְאַבְרָ֗ם יָדֹ֤עַ תֵּדַע֙ כִּֽי־גֵ֣ר יִהְיֶ֤ה זַרְעֲךָ֙ בְּאֶ֣רֶץ לֹ֣א לָהֶ֔ם וַעֲבָד֖וּם וְעִנּ֣וּ אֹתָ֑ם אַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת שָׁנָֽה׃ יד וְגַם֙ אֶת־הַגּ֣וֹי אֲשֶׁר־יַעֲבֹ֔דוּ אָנֹכִ֖י דָּ֑ן וְאַחֲרֵי־כֵ֗ן יֵצְא֛וּ בִּרְכֻ֥שׁ גָּדֽוֹל׃ טו וְאַתָּ֖ה תָּב֣וֹא אֶל־אֲבֹתֶ֑יךָ בְּשָׁל֖וֹם תִּקָּבֵ֥ר בְּשֵׂיבָ֖ה טוֹבָֽה׃ טז וְד֣וֹר רְבִיעִ֔י יָשֻׁ֖בוּ הֵ֑נָּה כִּ֣י לֹא־שָׁלֵ֥ם עֲוֹ֣ן הָאֱמֹרִ֔י עַד־הֵֽנָּה׃ יז וַיְהִ֣י הַשֶּׁ֗מֶשׁ בָּ֚אָה וַעֲלָטָ֣ה הָיָ֔תָה וְהִנֵּ֗ה תַּנּוּר֙ עָשָׁ֔ן וְלַפִּ֖יד אֵ֑שׁ אֲשֶׁ֥ר עָבַ֖ר בֵּ֥ין הַגְּזָרִֽים׃ יח בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא כָּרַ֤ת יְהוָה֙ אֶת־אַבְרָ֔ם בְּרִ֖ית לֵאמֹ֑ר לְזַרְעֲךָ֣ נָתַ֔תִּי אֶת־הָאָ֥רֶץ הַזֹּ֖את מִנְּהַ֣ר מִצְרַ֑יִם עַד־הַנָּהָ֥ר הַגָּד֖וֹל נְהַר־פְּרָֽת׃ יט אֶת־הַקֵּינִ֥י וְאֶת־הַקְּנִזִּ֖י וְאֶת־הַקַּדְמֹנִֽי׃ כ וְאֶת־הַחִתִּ֥י וְאֶת־הַפְּרִזִּ֖י וְאֶת־הָרְפָאִֽים׃ כא וְאֶת־הָאֱמֹרִ֥י וְאֶת־הַכְּנַעֲנִ֖י וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁ֥י וְאֶת־הַיְבוּסִֽי׃ פ

א וַתִּקַּ֣ח שָׂרַ֗י אֵ֚שֶׁת אַבְרָ֔ם לֹ֥א יָלְדָ֖ה ל֑וֹ וְלָ֣הּ שִׁפְחָ֤ה מִצְרִית֙ וּשְׁמָ֣הּ הָגָ֔ר׃ ב וַתֹּ֤אמֶר שָׂרַי֙ אֶל־אַבְרָ֔ם הִנֵּה־נָ֣א עֲצָרַ֤נִי יְהוָה֙ מִלֶּ֔דֶת בֹּא־נָ֗א אֶל־שִׁפְחָתִי֙ אוּלַ֣י אִבָּנֶ֣ה מִמֶּ֔נָּה וַיִּשְׁמַ֥ע אַבְרָ֖ם לְק֥וֹל שָׂרָֽי׃ ג וַתִּקַּ֣ח שָׂרַ֗י אֵ֚שֶׁת אַבְרָ֔ם אֶת־הָגָ֥ר הַמִּצְרִ֖ית שִׁפְחָתָ֑הּ מִקֵּ֣ץ עֶ֤שֶׂר שָׁנִים֙ לְשֶׁ֣בֶת אַבְרָ֔ם בְּאֶ֖רֶץ כְּנָ֑עַן וַתִּתֵּ֣ן אֹתָ֔הּ לְאַבְרָ֥ם אִישָׁ֖הּ ל֥וֹ לְאִשָּֽׁה׃ ד וַיָּבֹ֖א אֶל־הָגָ֑ר וַתַּ֣הַר וַתֵּ֔רֶא כִּ֥י הָרָ֖תָה וַתֵּקַ֥ל גְּבִרְתָּ֖הּ בְּעֵינֶֽיהָ׃ ה וַתֹּ֤אמֶר שָׂרַי֙ אֶל־אַבְרָ֔ם חֲמָסִ֖י עָלֶ֑יךָ אָנֹכִ֣י נָתַ֗תִּי שִׁפְחָתִי֙ בְּחֵיקֶ֔ךָ וַתֵּ֣רֶא כִּ֔י הָרָ֖תָה וָאֵקַ֥ל בְּעֵינֶ֑יהָ יִשְׁפֹּ֥ט יְהוָ֖ה בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽיךָ׃ ו וַיֹּ֤אמֶר אַבְרָם֙ אֶל־שָׂרַ֔י הִנֵּ֥ה שִׁפְחָתֵ֖ךְ בְּיָדֵ֑ךְ עֲשִׂי־לָ֖הּ הַטּ֥וֹב בְּעֵינָ֛יִךְ וַתְּעַנֶּ֥הָ שָׂרַ֖י וַתִּבְרַ֥ח מִפָּנֶֽיהָ׃ ז וַיִּמְצָאָ֣הּ מַלְאַךְ־יְהוָ֗ה עַל־עֵ֙ין הַמַּ֔יִם בַּמִּדְבָּ֖ר עַל־הָעַ֣יִן בְּדֶ֣רֶךְ שׁ֑וּר ח וַיֹּ֗אמֶר הָגָ֛ר שִׁפְחַ֥ת שָׂרַ֖י אֵיפֹ֣ה בָ֑את וְאָ֣נָה תֵלֵ֔כִי וַתֹּ֕אמֶר מִפְּנֵ֥י שָׂרַ֖י גְּבִרְתִּ֥י אָנֹכִ֖י בֹּרַחַ֥ת פָּנָֽי׃ ט וַיֹּ֥אמֶר לָ֖הּ מַלְאַךְ־יְהוָ֑ה שׁ֚וּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּ֔ךְ וְהִתְעַנִּ֖י תַּחַ֥ת יָדֶֽיהָ׃ י וַיֹּ֤אמֶר לָהּ֙ מַלְאַךְ־יְהוָ֔ה הַרְבָּ֥ה אַרְבֶּ֖ה אֶת־זַרְעֵ֑ךְ וְלֹ֥א יִסָּפֵ֖ר מֵרֹֽב׃ יא וַיֹּ֤אמֶר לָהּ֙ מַלְאַךְ־יְהוָ֔ה הִנָּ֥ךְ הָרָ֖ה וְיֹלַ֣דְתְּ בֵּ֑ן וְקָרָ֥את שְׁמ֖וֹ יִשְׁמָעֵ֑אל כִּ֥י שָׁמַ֛ע יְהוָ֖ה אֶל־עָנְיֵֽךְ׃ יב וְה֣וּא יִהְיֶ֤ה פֶּ֙רֶא֙ אָדָ֔ם יָד֖וֹ בַּכֹּ֑ל וְיַ֣ד כֹּ֔ל בּ֖וֹ וְעַל־פְּנֵ֥י כָל־אֶחָ֖יו יִשְׁכֹּֽן׃ יג וַתִּקְרָ֞א שֵׁ֣ם יְהוָ֧ה הַדֹּבֵ֣ר אֵלֶ֗יהָ אַתָּ֤ה אֵל֙ רֳאִ֔י כִּ֣י אָמְרָ֔ה הֲגַ֥ם הֲלֹ֖ם רָאִ֥יתִי אַחֲרֵ֥י רֹאִֽי׃ יד עַל־כֵּ֛ן קָרָ֥א לַבְּאֵ֖ר בְּאֵ֣ר לַחַ֣י רֹאִ֑י הִנֵּ֥ה בֵֽין־קָדֵ֖שׁ וּבֵ֥ין בָּֽרֶד׃ טו וַתֵּ֣לֶד הָגָ֗ר לְאַבְרָם֙ בֵּ֔ן וַיִּקְרָ֣א אַבְרָ֔ם שֵׁ֥ם בְּנ֖וֹ אֲשֶׁר־יָלְדָ֥ה הָגָ֖ר יִשְׁמָעֵֽאל׃ טז וְאַבְרָ֗ם בֶּן־שְׁמֹנִ֤ים שָׁנָה֙ וְשֵׁ֣שׁ שָׁנִ֔ים בְּלֶ֥דֶת הָגָ֖ר אֶת־יִשְׁמָעֵ֑אל לְאַבְרָֽם׃ פ

ثم أمر الملك بأن يُحضَر إليه الوزير، فلما مثل بين يديه قال له: — أيها الوزير، إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون قبلك. فغضب الملك من هذا التأويل، وقال: — كيف تجرؤ على أن تقول لي هذا الكلام؟ ثم أمر بضربه وحبسه. ثم أمر بإحضار وزير آخر، فلما حضر قال له: — إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون بعدك. فسُرّ الملك من هذا التأويل، وأمر له بخلعة سنية، وقال له: — كيف عرفت تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فعبّرت ذلك بأن جميع أقاربه يموتون قبله. فقال الملك: — صدقت، وأحسنت في تأويلك، وأمر له بخلعة سنية أيضًا. ثم أمر بإحضار وزير آخر، فلما حضر قال له: — إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون قبلك، وأنك تعيش بعدهم عمرًا طويلًا. فقال الملك: — صدقت، وأحسنت في تأويلك، وأمر له بخلعة سنية أيضًا. ثم أمر بإحضار وزير آخر، فلما حضر قال له: — إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون قبلك، وأنك تعيش بعدهم عمرًا طويلًا، وتموت أنت بعد موت جميع أولادك. فقال الملك: — صدقت، وأحسنت في تأويلك، وأمر له بخلعة سنية أيضًا. ثم أمر بإحضار وزير آخر، فلما حضر قال له: — إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون قبلك، وأنك تعيش بعدهم عمرًا طويلًا، وتموت أنت بعد موت جميع أولادك، وتموت أنت بعد موت جميع أولادك. فقال الملك: — صدقت، وأحسنت في تأويلك، وأمر له بخلعة سنية أيضًا. ثم أمر بإحضار وزير آخر، فلما حضر قال له: — إني رأيت في المنام أن جميع أسناني قد سقطت، فما تأويل ذلك؟ فقال الوزير: — أيها الملك، إن تأويل ذلك أن جميع أقاربك يموتون قبلك، وأنك تعيش بعدهم عمرًا طويلًا، وتموت أنت بعد موت جميع أولادك

ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ ויהי איש מבית לחם יהודה וילך לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו׃ ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם׃ ויהי אלימלך מת נעמי ותשאר היא ושני בניה׃ וישאו להם נשים מואביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים׃ וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה מבלי שני ילדיה ואישה׃ ותקם היא וכלותיה וכלותיה ותשבנה משדי מואב כי שמעה בשדי מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם׃ ותצא מן המקום אשר היתה שמה והשתי כלותיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה׃ ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה שובנה איש לבית אמה יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי׃ יתן יהוה לכן ומצאנה מנוחה איש בבית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה׃ ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך׃ ותאמר נעמי שובנה בנתי למה תלכנה עמדי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים׃ שובנה בנתי לכנה כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים׃ הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה עד אשר לא יהיו לאנשים הלהן כי צר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה׃ ותשאנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה׃ ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך׃ ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלוני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי׃ באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד בינך ובינך׃ ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה׃ ותלכנה שתיהן עד בואן בית לחם ויהי כבואן בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי׃ ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראנה לי מרא כי המר שדי לי מאד׃ אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע אתי׃ ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שעורים׃ ולנעמי מודע מאיש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בועז׃ ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו׃ ותאמר לה לכי בתי׃ ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבועז אשר ממשפחת אלימלך׃ והנה בועז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם׃ ויאמרו לו יברכך יהוה׃ ויאמר בועז לנערו הנצב על הקצרים למי הנערה הזאת׃ ויען הנער הנצב על הקצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב׃ ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים ותבוא ותעמד מבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט׃ ויאמר בועז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ולא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערותי׃ עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית ממה אשר ישאבון הנערים׃ ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃ ויען בועז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי את אביך ואת אמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃ יהוה ישלם פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו׃ ותאמר תמצא חן בעיני אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחותיך׃ ויאמר לה בועז לעת האכל גשי הלום ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר׃ ותקם ללקט ויצו בועז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה׃ וגם של תשל לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה׃ ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שעורים׃ ותשא ותבא העירה ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה משבעה׃ ותתן לה את אשר הותרה מאכלה ותעש לה׃ ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך׃ ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז׃ ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא׃ ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי׃ ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר׃ ותדבק בנערות בועז ללקט עד כלות קציר השעורים וקציר החטים ותשב את חמותה׃ ותאמר לה חמותה בתי הלא אבקש מנוחה לך אשר ייטב לך׃ ועתה הלא בועז מודעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השעורים הלילה׃ ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות׃ והיה בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃ ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה׃ ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה׃ ויאכל בועז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב׃ ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃ ויאמר מי את ותאמר אני רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה׃ ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃ ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את׃ ועתה כי אמנם כי אם גואל אנכי וגם יש גואל קרוב ממני׃ ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה לך שכבי עד הבקר׃ וישכב מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל תודע כי בא האשה הגרן׃ ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותחזק בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העירה׃ ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש׃ ותאמר ששת השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך׃ ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום׃ ובועז עלה השערה וישב שם והנה עבר הגואל אשר דבר בועז ויאמר סורה שבה פלמוני אל ויסר וישב׃ ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו׃ ויאמר אל הגואל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדי מואב׃ ואני אמרתי גלה אזנך לאמר קנה נגדי הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃ ויאמר בועז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי לקים שם המת על נחלתו׃ ויאמר הגואל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך את גאלתי כי לא אוכל לגאל׃ וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃ ויאמר הגואל לבועז קנה לך ויחלץ נעלו׃ ויאמר בועז לזקנים ולכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃ וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום׃ ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃ ויקח בועז את רות והיתה לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הרון ותלד בן׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גואל היום ויקרא שמו בישראל׃ והיה לך למשיב נפש וללכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים׃ ותקח נעמי את הילד וישתהו בחיקה ותהי לו לאומנת׃ ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃ וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב׃ ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃ ושלמון הוליד את בועז ובועז הוליד את עובד׃ ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד׃

ثُمَّ أَخَذَ يَتَكَلَّمُ عَنْ أَيُّوبَ وَأَصْدِقَائِهِ، وَقَالَ: — إِنَّ أَيُّوبَ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللهَ يَرَى كُلَّ شَيْءٍ، وَأَنَّهُ يَعْلَمُ مَا يَفْعَلُهُ النَّاسُ فِي الْخَفَاءِ. وَلَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللهَ يَسْمَعُ كُلَّ كَلِمَةٍ يَقُولُهَا النَّاسُ. وَلَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ كُلَّ أَفْكَارِ النَّاسِ. وَلَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَفْعَلُهُ النَّاسُ فِي الظَّلَامِ. وَلَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا يَفْعَلُهُ النَّاسُ فِي الْخَفَاء

ﻭ ﻛﻤﻴﻦ. ﻣﻦ. ﻣﻔﺘﺮﻳﻦ. ﻭﻳﺼﺪﻭﻥ. ﻣﻌﺮﺿﻴﻦ. ﻣﺘﻰ: ﻗﺎﻝ ﻟﻜﻢ ﻭﻟﻜﻢ. ﻓﻲ. ﻣﺴﻤﻊ. ﻭﻣﺮﺃﻯ. ﻭﻗﻠﺒﻲ. ﻣﻌﻜﻢ. ﻭﻣﻦ ﻳﺄﺗﻲ ﻣﻨﻜﻢ. ﻭﻳﺴﺄﻟﻨﻲ. ﻋﻦ. ﺷﻲء. ﻣﻦ. ﺃﻣﺮﻱ. ﻭﺩﻳﻨﻲ. ﻭﻣﻌﺎﺷﻲ. ﻭﻣﻌﺎﺩﻱ. ﻭﻣﺎ ﻳﺠﺮﻯ. ﻋﻠﻲ. ﻭﻋﻠﻴﻜﻢ. ﻭﻋﻠﻰ. ﺟﻤﻴﻊ. ﺃﻫﻞ. ﺩﻳﻨﻲ. ﻭﻣﻠﺘﻲ

ת שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת׃ והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם׃ למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם׃ אמת׃

ואת־מזבח העולה וכל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו׃ ואת־קלעי החצר ואת־עמודיו ואת־אדניהם ואת־מסך שער־ החצר ואת־יתדת המשכן ואת־כל־יתדת החצר ואת־מיתריהם׃ את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהנו׃ ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל־איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את־תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל־עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על־הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל־כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל־איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את־תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי־שטים לכל־מלאכת עבדת הקדש הביאו׃ וכל־אשה חכמת־לב בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן את־תולעת השני ואת־השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את־העזים׃ והנשאם הביאו את־אבני השהם ואת־אבני המלאים לאפד ולחשן׃ ואת־הסמים ואת־השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ כל־איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל־המלאכה אשר־צוה יהוה לעשות ביד־משה הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה׃ ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבת׃ ויעש בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃ ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשא לבו אל־הקרב אל־המלאכה לעשתה׃ ויקחו מלפני משה את כל־התרומה אשר הביאו בני־ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל־החכמים העשים את כל־מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר־המה עשים׃ ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו־עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה והותר׃ ויעש כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות׃ ויחבר את־חמש היריעות אחת אל־אחת וחמש היריעות חבר אחת אל־אחת׃ ויעש לולאת תכלת על־שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל־אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את־היריעת אשה אל־אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה יריעת עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃ ויחבר את־חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד וכפל את־היריעה הששית אל־מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על־שפת היריעה הקיצונה מן־החברת וחמשים לולאת על־שפת היריעה החברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את־האהל להיות אחד׃ ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ויעש את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אשה אל־אחתה כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על־ראשו אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם למשכן׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש־עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ויעש את־הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃ ואת־הקרשים צפה זהב ואת־טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את־הבריחם זהב׃ ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה׃ ואת־עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהיכם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃ וחמשה עמודיהם ואת־וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת׃ ויעש את־ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את־הבדים בטבעת על־צלעת הארון לשאת את־הארון׃ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ושני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת עשה את־הכרבים על־שני קצותיו׃ ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת היו פני הכרבים׃ ויעש את־השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את־הטבעת על־ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן׃ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את־השלחן׃ ויעש את־כליו אשר עליו ואת־קשותיו ואת־מנקיותיו ואת־מכסיותיו אשר יסך בהם זהב טהור׃ ויעש על־השלחן את־לחם הפנים לפני תמיד׃ ויעש את־המנרה זהב טהור מקשה עשה את־המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ויעש את־נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר זהב עשה אתה ואת כל־כליה׃ ויעש את־מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע והמתים קמתו ומקרניו ממנו היו׃ ויצף אתו זהב טהור את־גגו ואת־קירתיו סביב ואת־מקרניו ויעש לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על־שתי צלעתיו על־שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויתן את־המזבח לפני הפרכת אשר על־ארון העדת לפני הכפרת אשר על־העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל־העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני־ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם׃ בבאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בגשתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ רחץ ידים ורגלים ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם מחציו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת־קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה׃ ומשחת בו את־אהל מועד ואת־ארון העדת׃ ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה ואת־כליה ואת־מזבח הקטרת׃ ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת אתם לכהן־לי׃ ואל־בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת־קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על־בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש־קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה־לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבת׃ ויעש בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃ ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשא לבו אל־הקרב אל־המלאכה לעשתה׃ ויקחו מלפני משה את כל־התרומה אשר הביאו בני־ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל־החכמים העשים את כל־מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר־המה עשים׃ ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו־עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה והותר׃ ויעש כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות׃ ויחבר את־חמש היריעות אחת אל־אחת וחמש היריעות חבר אחת אל־אחת׃ ויעש לולאת תכלת על־שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל־אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את־היריעת אשה אל־אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי־עשרה יריעת עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃ ויחבר את־חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד וכפל את־היריעה הששית אל־מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על־שפת היריעה הקיצונה מן־החברת וחמשים לולאת על־שפת היריעה החברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את־האהל להיות אחד׃ ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ויעש את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אשה אל־אחתה כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על־ראשו אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם למשכן׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש־עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ויעש את־הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃ ואת־הקרשים צפה זהב ואת־טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את־הבריחם זהב׃ ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה׃ ואת־עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהיכם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃ וחמשה עמודיהם ואת־וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת׃ ויעש את־ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את־הבדים בטבעת על־צלעת הארון לשאת את־הארון׃ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ושני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת עשה את־הכרבים על־שני קצותיו׃ ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת היו פני הכרבים׃ ויעש את־השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את־הטבעת על־ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את־השלחן׃ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את־השלחן׃ ויעש את־כליו אשר עליו ואת־קשותיו ואת־מנקיותיו ואת־מכסיותיו אשר יסך בהם זהב טהור׃ ויעש על־השלחן את־לחם הפנים לפני תמיד׃ ויעש את־המנרה זהב טהור מקשה עשה את־המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן־המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ויעש את־נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר זהב עשה אתה ואת כל־כליה׃ ויעש את־מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע והמתים קמתו ומקרניו ממנו היו׃ ויצף אתו זהב טהור את־גגו ואת־קירתיו סביב ואת־מקרניו ויעש לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על־שתי צלעתיו על־שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ ויעש את־הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויתן את־המזבח לפני הפרכת אשר על־ארון העדת לפני הכפרת אשר על־העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את־הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל־העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני־ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם׃ בבאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בגשתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ רחץ ידים ורגלים ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם מחציו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת־קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה׃ ומשחת בו את־אהל מועד ואת־ארון העדת׃ ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה ואת־כליה ואת־מזבח הקטרת׃ ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת אתם לכהן־לי׃ ואל־בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת־קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על־בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש־קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה־לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו׃

ש֣ מ֭אֹמֵץ ג֑בֹר בְּ֝שִׁכְבָתֹ֗ו בְּתֹ֣ם בַּ֭יִת וְ֝אֹיְבָ֗יו מָלְא֥וּ בָשֶֽׁת׃ כ֤י אַתָּ֣ה ׀ יְ֭הוָה אֱלֹהִ֣ים צְבָאֹ֑ות
ב֝֗ מִי־כָמֹ֥וךָ יָ֭הּ נֶאְדָּ֣ר בַּקֹּ֑דֶשׁ נ֝֗וֹרָא תְּהִלֹּ֥ת עֹ֝שֵׂ֗ה פֶּֽלֶא׃ נָטִ֣יתָ יְמִינְךָ֣ תִּבְלָעֵ֣מֹו
ג֭ אָ֑רֶץ נָחִ֥יתָ בְחַסְדְּךָ֗ עַ֥ם זֶ֝֗ה גָּאָ֑לְתָּ נֵהַ֥לְתָּ בְעֻזְּךָ֗ אֶל־נְוֵ֥ה קָדְשֶֽׁךָ׃ שָׁמְע֣וּ עַ֭מִּים
ד֑ יִרְגָּזוּן֮ חִ֤יל אָ֥חַז יֹ֝שְׁבֵ֗י פְּלָֽשֶׁת׃ אָ֤ז נִבְהֲל֣וּ אַלּוּפֵ֣י אֱדֹ֑ום אֵילֵ֥י מֹ֝֗אָב יֹאחֲזֵ֣מֹו רָ֭עַד
ה֣ נָמֹ֑גוּ כָּל־יֹ֝שְׁבֵ֗י כְּנָֽעַן׃ תִּפֹּ֣ל עֲלֵיהֶ֣ם אֵימָ֣תָה וָפָ֑חַד בִּגְדֹ֥ל זְרֹ֝֗עֲךָ יִדְּמ֥וּ כָאָ֑בֶן
ו֝֗ עַד־יַעֲבֹ֣ר עַמְּךָ֣ יְהוָ֑ה עַד־יַ֝עֲבֹ֗ר עַ֣ם־זֹ֣ו קָנִֽיתָ׃ תְּבִאֵ֗מֹו וְתִטָּעֵ֣מֹו בְּהַ֣ר נַחֲלָתְךָ֑
ז֭ מָכֹ֣ון לְשִׁבְתְּךָ֣ פָּעַ֑לְתָּ יְ֝הוָ֗ה מִקְדָּ֥שׁ אֲדֹנָ֗י כֹּ֣ונְנוּ יָדֶֽיךָ׃ יְהוָ֥ה ׀ יִמְלֹ֣ךְ לְעֹלָ֣ם וָעֶֽד׃
ח֤ כִּֽי־בָ֣א ס֭וּס בְּרֶכֶב־פַּרְעֹ֣ה ׀ בְּֽרָכָ֣יו וּבְפָרָשָׁ֑יו וַיָּ֤שֶׁב יְהוָה֙ עֲלֵהֶ֣ם אֶת־מֵ֣י הַיָּ֑ם
ט֝֗ וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֣ל הָלְכ֥וּ בַיַּבָּשָׁ֑ה בְּתֹ֖וךְ הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֣ח מִרְיָ֣ם הַנְּבִיאָ֗ה אֲחֹ֣ות אַהֲרֹן֮
י֤ אֶת־הַתֹּ֣ף בְּיָדָ֑הּ וַתֵּצֶ֣אנָה כָל־הַנָּשִׁ֣ים אַחֲרֶ֣יהָ בְּתֻפִּ֖ים וּבִמְחֹלֹֽת׃ וַתַּ֥עַן לָהֶ֖ם
יא מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֗ה כִּֽי־גָאֹ֤ה גָּ֨אָ֔ה סוּס֙ וְרֹכְבֹ֔ו רָמָ֥ה בַיָּֽם׃ וַיִּסַּ֤ע מֹשֶׁה֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל
יב מִיַּם־סֻ֑ף וַיֵּצְא֗וּ אֶל־מִדְבַּר־שׁ֔וּר וַיֵּלְכ֥וּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִ֖ים בַּמִּדְבָּ֑ר וְלֹ֥א מָצְא֖וּ מָֽיִם׃
יג וַיָּבֹ֣אוּ מָרָ֔תָה וְלֹא־יָכְל֥וּ לִשְׁתֹּ֛ת מַ֖יִם מִמָּרָ֑ה כִּ֥י מָרִ֖ים הֵ֑ם עַל־כֵּ֛ן קָרָ֥א שְׁמָ֖הּ
יד מָרָֽה׃ וַיִּלֹּנ֥וּ הָעָ֖ם עַל־מֹשֶׁ֣ה לֵאמֹ֑ר מַה־נִּשְׁתֶּֽה׃ וַיִּצְעַ֥ק מֹשֶׁ֖ה אֶל־יְהוָ֑ה וַיֹּ֣רֵהוּ֮
טו יְהוָה֒ עֵ֣ץ וַיַּשְׁלֵךְ֙ אֶל־הַמַּ֔יִם וַיִּמְתְּק֖וּ הַמָּ֑יִם שָׁ֣ם ׀ שָׂ֣ם לֹ֣ו חֹ֔ק וּמִשְׁפָּ֖ט וְשָׁ֥ם
טז נִסָּֽהוּ׃ וַיֹּ֣אמֶר אִם־שָׁמֹ֣עַ תִּשְׁמַ֗ע לְקֹ֙ול֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְהַיָּשָׁ֥ר בְּעֵינָ֖יו תַּעֲשֶׂ֑ה
וְהַאֲזַנְתָּ֣ לְמִצְוֹתָ֔יו וְשָׁמַרְתָּ֖ כָּל־חֻקָּ֑יו כָּל־הַמַּחֲלָ֞ה אֲשֶׁ֨ר שַׂ֤מְתִּי בְמִצְרַיִם֙ לֹ֣א
יז אָשִׂ֣ים עָלֶ֔יךָ כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה רֹפְאֶֽךָ׃ וַיָּבֹ֣אוּ אֵילִ֔מָה וְשָׁ֥ם שְׁתֵּֽים־עֶשְׂרֵ֖ה עֲיֹנֹ֣ת מָ֑יִם
יח וְשִׁבְעִ֥ים תְּמָרִ֖ים וַיַּחֲנ֥וּ שָׁ֖ם עַל־הַמָּֽיִם׃ וַיִּסְּע֖וּ מֵאֵילִ֑ם וַיָּבֹ֞א כָּל־עֲדַ֤ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙
יט אֶל־מִדְבַּ֣ר סִ֔ין אֲשֶׁ֥ר בֵּֽין־אֵילִ֖ם וּבֵ֣ין סִינָ֑י בַּחֲמִשָּׁ֣ה עָשָׂ֗ר יֹום֙ לַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֔י
כ לְצֵאתָ֖ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַיִּלֹּנ֣וּ כָל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ עַל־מֹשֶׁה֒ וְעַל־אַהֲרֹן֙
כא בַּמִּדְבָּ֔ר וַיֹּאמְר֨וּ אֲלֵהֶ֜ם בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֮ מִֽי־יִתֵּן֩ מוּתֵ֨נוּ בְיַד־יְהוָה֜ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם
כב בְּשִׁבְתֵּ֤נוּ עַל־סִיר֙ הַבָּשָׂ֔ר בְּאָכְלֵ֥נוּ לֶ֖חֶם לָשֹׂ֑בַע כִּ֣י הֹוצֵאתֶ֗ם אֹתָ֛נוּ אֶל־הַמִּדְבָּ֥ר
כג הַזֶּ֖ה לְהָמִ֥ית אֶת־כָּל־הַקָּהָ֖ל הַזֶּ֥ה בָּרָעָֽב׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה הִנְנִ֥י מַמְטִ֛יר
לָכֶ֖ם לֶ֣חֶם מִן־הַשָּׁמָ֑יִם וְיָצָ֤א הָעָם֙ וְלָקְט֣וּ דְבַר־יֹ֔ום בְּיֹומֹ֑ו לְמַ֣עַן אֲנַסֶּ֔נּוּ הֲיֵלֵ֥ךְ
כד בְּתֹורָתִ֖י אִם־לֹ֥א׃ וְהָיָ֣ה ׀ בַּיֹּ֣ום הַשִּׁשִּׁ֗י וְהֵכִ֙ינוּ֙ אֵ֣ת אֲשֶׁר־יָבִ֔יאוּ וְהָיָ֣ה מִשְׁנֶ֔ה
כה עַל־אֲשֶׁ֥ר יְלַקְּט֖וּ יֹ֥ום בְּיֹומֹֽו׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אִכְל֣וּהוּ הַיֹּ֔ום כִּ֥י שַׁבָּ֖ת הַיֹּ֣ום לַיהוָ֑ה
כו הַיֹּ֥ום לֹא־תִמְצָאֻ֖הוּ בַּשָּׂדֶֽה׃ שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֗ים תְּלַקְּטֻ֙הוּ֙ וּבַיֹּ֣ום הַשְּׁבִיעִ֔י שַׁבָּ֖ת לֹ֥א
כז יִהְיֶ֥ה בֹּ֖ו׃ וַיְהִ֣י ׀ בַּיֹּ֣ום הַשְּׁבִיעִ֗י יָצְא֤וּ מִן־הָעָם֙ לִלְקֹ֔ט וְלֹ֥א מָצָ֖אוּ׃ וַיֹּ֤אמֶר
כח יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה עַד־אָ֥נָה מֵאַנְתֶּ֖ם לִשְׁמֹ֣ר מִצְוֹתַ֑י וְתֹורֹתָֽי׃ רְא֗וּ כִּֽי־יְהוָה֙ נָתַ֣ן לָכֶ֔ם
כט הַשַּׁבָּ֔ת עַל־כֵּ֛ן הוּא֩ נֹתֵ֨ן לָכֶ֜ם בַּיֹּ֣ום הַשִּׁשִּׁ֗י לֶ֚חֶם יֹומָ֣יִם שְׁבוּ֔ אִ֚ישׁ תַּחְתָּ֔יו
ל אַל־יֵצֵ֥א אִ֖ישׁ מִמְּקֹמֹ֑ו בַּיֹּ֥ום הַשְּׁבִיעִֽי׃ וַיִּשְׁבְּת֥וּ הָעָ֖ם בַּיֹּ֥ום הַשְּׁבִיעִֽי׃ וַיִּקְרְא֣וּ בֵית־
לא יִשְׂרָאֵ֣ל אֶת־שְׁמֹ֔ו מָ֖ן וְה֣וּא כְּזֶ֣רַע גַּדִּ֑יר לָבָ֔ן וְטַעְמֹ֖ו כְּצַפִּיחִ֥ת בִּדְֽבָשׁ׃ וַיֹּ֣אמֶר
לב מֹשֶׁ֔ה זֶ֣ה הַדָּבָ֔ר אֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָ֑ה מְלֹ֨א הָעֹ֜מֶר מִמֶּ֣נּוּ לְמִשְׁמֶ֗רֶת לְמַ֨עַן֙
יִרְא֣וּ דֹרֹתֵיכֶ֔ם אֶת־הַלֶּ֖חֶם אֲשֶׁ֣ר הַאֲכַלְתִּ֣י אֶתְכֶ֔ם בַּמִּדְבָּ֑ר בְּהֹוצִיאִ֥י אֶתְכֶ֖ם מֵאֶ֥רֶץ
לג מִצְרָֽיִם׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־אַהֲרֹ֖ן קַ֣ח צִנְצֶ֑נֶת וְתֶן־שָׁ֣מָּה מְלֹא־הָעֹ֗מֶר מָ֙ן֙ וְהַנַּ֣ח
לד אֹתֹ֔ו לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה לְמִשְׁמֶ֖רֶת לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃ כַּאֲשֶׁ֣ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיַּנִּחֵ֥הוּ
לה אַהֲרֹ֖ן לִפְנֵ֣י הָעֵדֻ֑ת לְמִשְׁמָֽרֶת׃ וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אָכְל֤וּ אֶת־הַמָּן֙ אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה עַ֚ד
בֹּאָ֣ם אֶל־אֶ֔רֶץ נֹשָׁבֹ֖ת אֶת־הַמָּ֑ן עַ֚ד בֹּאָ֣ם אֶל־קְצֵ֔ה אֶ֖רֶץ כְּנָֽעַן׃ וְהָעֹ֗מֶר עֲשִׂרִ֥ית
לו הָאֵיפָ֖ה הֽוּא׃ ס

ב֭ אָ֣ז יָשִׁ֣יר מֹשֶׁ֣ה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵ֗ל אֶת־הַשִּׁירָה֮ הַזֹּאת֒ לַיהוָה֙ וַיֹּאמְר֣וּ לֵאמֹ֔ר אָשִׁ֥ירָה
לַיהוָ֖ה כִּֽי־גָאֹ֣ה גָּאָ֑ה סוּס֙ וְרֹכְבֹ֔ו רָמָ֥ה בַיָּֽם׃ עֻזִּ֥י וְזִמְרָ֖ת יָ֑הּ וַיְהִי־לִ֖י לִישׁוּעָ֑ה זֶ֤ה
אֵלִי֙ וְאַנְוֵ֔הוּ אֱלֹהֵ֖י אָבִ֑י וַאֲרֹמְמֶֽנְהוּ׃ יְהוָ֥ה אִ֖ישׁ מִלְחָמָ֑ה יְהוָ֖ה שְׁמֹֽו׃ מַרְכְּבֹ֥ת
פַּרְעֹ֛ה וְחֵיל֖וֹ יָרָ֣ה בַיָּ֑ם וּמִבְחַ֤ר שָׁלִשָׁיו֙ טֻבְּע֣וּ בְיַם־סֽוּף׃ תְּהֹמֹ֣ת יְכַסְיֻ֑מוּ יָרְד֥וּ
בִמְצֹלֹ֖ת כְּמֹ֥ו אָֽבֶן׃ יְמִינְךָ֣ יְהוָ֔ה נֶאְדָּרִ֖י בַּכֹּ֑חַ יְמִינְךָ֣ יְהוָ֔ה תִּרְעַ֖ץ אוֹיֵֽב׃ וּבְרֹ֣ב
גְּאוֹנְךָ֗ תַּהֲרֹס֙ קָמֶ֔יךָ תְּשַׁלַּ֥ח חֲרֹנְךָ֖ יֹאכְלֵ֣מוֹ כַקַּֽשׁ׃ וּבְר֣וּחַ אַפֶּ֔יךָ נֶעֶרְמ֥וּ מָ֖יִם
נִצְּב֣וּ כְמֹו־נֵ֑ד קָפְא֥וּ תְהֹמֹ֖ת בְּלֶב־יָֽם׃ אָמַ֣ר אוֹיֵ֗ב אֶרְדֹּ֙ף֙ אַשִּׂ֣יג אֲחַלֵּ֔ק תִּמְלָאֵ֥מוֹ
נַפְשִׁ֖י אָרִ֣יק חַרְבִּ֑י תֹּורִישֵׁ֖מוֹ יָדִֽי׃ נָשַׁ֤פְתָּ בְרוּחֲךָ֙ כִּסָּ֣מוֹ יָ֔ם צָֽלֲלוּ֙ כַּעוֹפֶ֔רֶת
בְּמַ֖יִם אַדִּירִֽים׃ מִֽי־כָמֹ֥כָה בָּֽאֵלִ֖ם יְהוָ֑ה מִֽי־כָמֹ֣כָה נֶאְדָּ֤ר בַּקֹּ֙דֶשׁ֙ נֹורָ֣א תְהִלֹּ֔ת
עֹשֵׂ֖ה פֶּֽלֶא׃ נָטִ֥יתָ יְמִינְךָ֖ תִּבְלָעֵ֥מוֹ אָֽרֶץ׃ נָחִ֣יתָ בְחַסְדְּךָ֔ עַ֥ם זֶ֖ה גָּאָ֑לְתָּ נֵהַ֥לְתָּ
בְעֻזְּךָ֖ אֶל־נְוֵ֥ה קָדְשֶֽׁךָ׃ שָׁמְע֥וּ עַמִּ֖ים יִרְגָּזוּן֑ חִ֥יל אָ֖חַז יֹשְׁבֵ֥י פְלָֽשֶׁת׃ אָ֣ז נִבְהֲל֔וּ
אַלּוּפֵ֖י אֱדֹ֑ום אֵילֵ֥י מֹואָ֖ב יֹאחֲזֵ֣מוֹ רָ֔עַד נָמֹ֖גוּ כָּל־יֹשְׁבֵ֥י כְנָֽעַן׃ תִּפֹּ֣ל עֲלֵיהֶ֣ם אֵימָ֣תָה
וָפָ֑חַד בִּגְדֹ֥ל זְרֹעֲךָ֖ יִדְּמ֥וּ כָאָ֑בֶן עַד־יַעֲבֹ֣ר עַמְּךָ֣ יְהוָ֑ה עַד־יַעֲבֹ֖ר עַ֥ם זֹ֥ו קָנִֽיתָ׃
תְּבִאֵמֹו֙ וְתִטָּעֵ֔מוֹ בְּהַ֥ר נַחֲלָתְךָ֖ מָכֹ֣ון לְשִׁבְתְּךָ֣ פָּעַ֑לְתָּ יְהוָ֗ה מִקְדָּ֥שׁ אֲדֹנָ֖י כֹּ֥ונְנוּ
יָדֶֽיךָ׃ יְהוָ֥ה ׀ יִמְלֹ֣ךְ לְעֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ כִּֽי־בָ֣א ס֭וּס בְּרֶכֶב־פַּרְעֹ֣ה ׀ בְּרָכָ֣יו וּבְפָרָשָׁ֑יו
וַיָּ֤שֶׁב יְהוָה֙ עֲלֵהֶ֣ם אֶת־מֵ֣י הַיָּ֑ם וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הָלְכ֥וּ בַיַּבָּשָׁ֑ה בְּתֹ֖וךְ הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֣ח
מִרְיָ֣ם הַנְּבִיאָ֗ה אֲחֹ֣ות אַהֲרֹן֮ אֶת־הַתֹּף֒ בְּיָדָ֑הּ וַתֵּצֶ֣אנָה כָל־הַנָּשִׁ֣ים אַחֲרֶ֣יהָ בְּתֻפִּ֖ים
וּבִמְחֹלֹֽת׃ וַתַּ֥עַן לָהֶ֖ם מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֗ה כִּֽי־גָאֹ֤ה גָּ֨אָ֔ה סוּס֙ וְרֹכְבֹ֔ו רָמָ֥ה בַיָּֽם׃

אלהים׃ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על־פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ וירא
אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־
ערב ויהי־בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את־הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי־כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב
ויהי־בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ ויקרא
אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא
אלהים כי־טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא
אלהים כי־טוב׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ ויאמר
אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ ויעש
אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת
היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי־טוב׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את־
התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו
המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים
כי־טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־
המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום
חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ ויעש אלהים
את־חיתו־ארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃
ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־
הארץ ואת כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה׃ ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש
על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה
ויהי־כן׃ וירא אלהים את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד
ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ
וכל־צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב
השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ
ואדם אין לעבד את־האדמה׃ ואד יעלה מן־הארץ
והשקה את כל־פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את־
האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את־האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן־
האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות
את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד
פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם
נהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על־האדם
לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר
יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר
כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה
ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא
האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה
על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה
ויבאה אל־האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי
ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃
על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד׃ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־
הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ ויאמר הנחש
אל־האשה לא־מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי
טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם־לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו
את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא
יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את־
קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר
מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי
אכל־ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי
הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל
כל־ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין
זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי
בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל־ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב
השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי
ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה
פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה אשר
לקח משם׃ וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ
החיים׃ והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין
ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ ותסף ללדת את־אחיו את־
הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ויהי
מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ והבל
הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־
הבל ואל־מנחתו׃ ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה ויחר
לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל־קין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא
תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃
ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל־קין אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ ועתה
ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי
אחיך מידך׃ כי תעבד את־האדמה לא תוסף תת־כחה לך
נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני
מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃
ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם ויתן
יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ ויצא קין
מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ ויהי קין
ידע את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר
ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את־עירד
ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל
ומתושאל ילד את־למך׃ ויקח־לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את־יבל הוא
היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה
אבי כל־תפש כנור ועוגב׃ וצלה גם־הוא ילדה את־תובל
קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך
האזנה אמרתי כי־איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃
כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם
עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שת לי
אלהים זרע אחר תחת את־הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם־
הוא ילד בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם
יהוה׃ זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃
ויהי ימי אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את־אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את־אנוש שבע
שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי
שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃
ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן׃ ויחי אנוש
אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים
ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים
שנה ומאת שנה ויולד את־מהללאל׃ ויחי קינן אחרי
הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה
וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי קינן עשר שנים
ושמנה מאות שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל
חמש וששים שנה ומאת שנה ויולד את־ירד׃ ויחי
מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות
שנה וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים
וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך׃ ויחי ירד אחרי
הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃
ויהי כל־ימי ירד שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח׃
ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח
שלש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את־
האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את־למך׃ ויחי מתושלח
אחרי הולידו את־למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות
שנה וילד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי מתושלח תשע
וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים
ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את־שמו נח
לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש
ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ ויהי
כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃
ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם
ואת־יפת׃ ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה
ובנות ילדו להם׃ ויראו בני־האלהים את־בנות האדם
כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר
יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו
ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים
ההם ואחרי־כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם
וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא
יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק
רע כל־היום׃ וינחם יהוה כי עשה את־האדם בארץ
ויתעצב אל־לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר
בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־
עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני
יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו
את־האלהים התהלך־נח׃ ויולד נח שלשה בנים את־שם
את־חם ואת־יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא
הארץ חמס׃ וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃ ויאמר אלהים לנח
קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את־הארץ׃ עשה לך תבת עצי־גפר קנים
תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה
אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל־אמה
תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה׃ ואני הנני מביא את־המבול מים על־
הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את־בריתי אתך ובאת אל־
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך׃ ומכל החי
מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר
ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל
רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃
ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים
כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה
כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה
הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר
לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ׃ כי
לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל־היקום אשר עשיתי מעל
פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן־
שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ׃ ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי
המבול׃ מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר אינה
טהורה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה׃ שנים שנים
באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־
נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ׃
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר
יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה
וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל־התבה׃
הם וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש
הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל
כנף׃ ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר
אשר־בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול
ארבעים יום על־הארץ וירבו המים ויישאו את־התבה
ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ
ותלך התבה על־פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על־
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים׃
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃
ויגוע כל־בשר הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמח את כל־
היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש
ועד־עוף השמים ויימחו מן־הארץ ויישאר אך־נח
והאשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת
יום׃ ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ
וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים
ויכלא הגשם מן־השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך
ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח
התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי
אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ
ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה׃
וישלח את־העורב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים
מעל הארץ׃ וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים
מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה׃ ויחל עוד שבעת
ימים אחרים וישלח את־היונה מן־התבה׃ ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי
קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את־היונה ולא־יספה שוב אליו עוד׃ ויהי
בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו
המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה
חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל־נח לאמר׃ צא
מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך׃ כל־
החיה אשר אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש
הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־
הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו׃ כל־
החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם
יצאו מן־התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃
וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא
אוסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו ולא־אוסף עוד להכות את כל־חי
כאשר עשיתי׃ עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים את
נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃
ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף
השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו׃ כל־רמש אשר הוא חי לכם יהיה־לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את־כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃
ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו
ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ שפך
דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־
האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃ ויאמר
אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את־
בריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם׃ ואת כל־נפש החיה
אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל
יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקמתי את־בריתי אתכם
ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד
מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות־הברית
אשר־אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש החיה אשר
אתכם לדרת עולם׃ את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות
ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על־הארץ
ונראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את־בריתי אשר ביני
וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו עוד
המים למבול לשחת כל־בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתי
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־
בשר אשר על־הארץ׃ ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־
הברית אשר הקימתי בין־כל בשר אשר על־הארץ׃
ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא
אבי כנען׃ שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃
ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן־היין
וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את
ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את
השמלה וישימו על־שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את
ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃
ויקץ נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן׃
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת
אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃
ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃
ויהי כל־ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃
אלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולד להם בנים
אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני
יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי
הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני
חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה
וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש
ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא היה
גבור ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד
לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה
בארץ שנער׃ מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה
ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃ ואת־רסן בין נינוה ובין
כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את־לודים ואת־
ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים׃ ואת־פתרסים ואת־
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים׃ וכנען
ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת
הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות
הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גררה עד־
עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע׃ אלה
בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם־
הוא ילד אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם
עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ
וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־
עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את־אלמודד
ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃ ואת־הדורם ואת־
אוזל ואת־דקלה׃ ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃
ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃
ויהי מושבם ממישא בלכתך סנחרב הר־קדם׃ אלה בני־
שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחת
בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחרי המבול׃ ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים
אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
וישבו שם׃ ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם
לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים
ונעשה־לנו שם פן־נפוץ על־פני כל־הארץ׃ וירד יהוה
לראות את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃
הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת
רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו
לבנת העיר׃ על־כן קרא־שמה בבל כי שם בלל יהוה
שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ׃
אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד
שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד
חמש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את־
שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ושלח חי שלשים
שנה ויולד את־עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את־עבר
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ועבר
חי ארבע ושלשים שנה ויולד את־פלג׃ ויחי עבר אחרי
הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ ופלג חי שלשים שנה ויולד את־רעו׃
ויחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃ ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד
את־שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים
ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ושרוג חי שלשים שנה
ויולד את־נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את־נחור
מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ונחור חי תשע
ועשרים שנה ויולד את־תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו
את־תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃
ותרח חי שבעים שנה ויולד את־אברם את־נחור ואת־
הרן׃ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור
ואת־הרן והרן הוליד את־לוט׃ וימת הרן על־פני תרח
אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור
להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת־
הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה
ולד׃ ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו
ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃ ויהיו ימי
תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר
יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך
אל־הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך
ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את־שרי אשתו
ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה
כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה
אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־
אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב
בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־שרי אשתו
הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את׃ והיה כי־יראו
אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך
יחיו׃ אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה
נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים
את־האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם
היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את־פרעה נגעים
גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא
פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא הגדת לי
כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו וכל אשר־לו׃ ויעל
אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר־לו ולוט עמו
הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך
למסעיו מהנגב ועד בית־אל עד המקום אשר היה שם
אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ למקום אשר עשה
שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם
ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא־נשא
אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו
לשבת יחדו׃ ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי
מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר
אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין
רעי וברעי כי אנשים אחים אנחנו׃ הלוא כל־הארץ
לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין
ואשמאילה׃ וישא לוט את־עיניו וירא את כל־ככר
הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את־סדם ואת־
עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר־לו
לוט את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד־סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
מאד׃ ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לו

ולא יכלו. אין לנו לומר שלא היה בידם, שהרי כבר נאמר: ויעשו כן חרטומי מצרים בלטיהם, אלא שלא יכלו לעשות כמו שעשה משה: ויאמר ה' אל משה ואל אהרן, לשון רבים, שהיו שניהם עומדים לפני פרעה, ומשה היה מדבר ואהרן היה עושה: קחו לכם, מלמד שהיו מביאים מן הבית: מלא חפניכם, מלמד שהיו מביאים בכלי: פיח כבשן, מלמד שהיה הכבשן מלא: והזה משה השמימה, כנגד פני פרעה, שהיה עומד בראש הגגות: ויהי לאבק, מלמד שהיה מתפשט בכל ארץ מצרים: ויהי על האדם ועל הבהמה, מלמד שהיה מתפשט בכל הבת

ר אשי. אך. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי: ר אשי. אך. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי: ר אשי. אך. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי: ר אשי. אך. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי:

ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי: ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי: ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי:—

ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי:—

ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי:—

ש שיירא. אמר. קשנא. לישנא. ואקשי. ואמאי. ואמר אשי:—

בְּלִי מְעִילוֹ׃ וְעַל־שׁוּלָיו תַּעֲשֶׂה רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃ פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּן עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב׃ וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת׃ וְעָשִׂיתָ צִיץ נְזֶר קֹדֶשׁ וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה׃ וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה׃ וְהָיָה עַל־מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל מַתְּנוֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לָרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשִׁבַּצְתָּ כְּתֹנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ לְבָנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהֲנוּ לִי׃ וְאַתָּה צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד׃ בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן׃ וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת׃ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־לִי׃ וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְלִבָנָיו לְכַהֲנוֹ־לִי׃ וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ וְעָשׂוּ אֶת־הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחָבֻר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ שִׁשָּׁה מִשְּׁמֹתָם עַל־הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם׃ מַעֲשֵׂה חָרָשׁ אַבְנֵי־שֹׁהַם תִּפְתַּח פִּתּוּחֵי חוֹתָם שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְשַׂמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן׃ וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצוֹת זָהָב׃ וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹתֹת וְנָתַתָּה אֶת־שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת עַל־הַמִּשְׁבְּצוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל׃ וּמִלֵּאתָ בּוֹ מִלֻּאַת אֶבֶן אֶבֶן אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרְקַת הָאַחַת טוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִשִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים זָהָב תִּהְיֶינָה בְּמִלּוּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שָׁבֶט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹתֹת זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן׃ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל־מוּל פָּנָיו׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפֹד מִלְמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מְחַבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד׃ וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃ וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן מִשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ וְנָתַתָּה אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ וְעָשִׂיתָ אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא יִקָּרַע׃ וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלָיו

ר֣ ש֣ ם֣פ֣ס׃- ש֣ע֣ל֣ם֣ ם֣ר֣ש֣ ׳ר֣ש֣ם֣ ם֣ר֣ ע֣ב֣ש֣ם֣ם֣ ׃ר:—
פ֣ ע֣ל֣ע֣ש֣ש֣ ׳ש֣ע֣ש֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣
ל֣ ש֣ש֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣

ר֣ ש֣ע֣ש֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣
ש֣ ש֣ע֣ש֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם֣ם֣ם֣ ׳ש֣ש֣ם

ש קְרַבְּתֶּם. לְרַבּוֹת מִנְחַת נְסָכִים. כְּלוֹמַר מִנְחָה שֶׁהִיא בָּאָה עִם הַנְּסָכִים:

ש קְרַבְּתֶּם לְרַבּוֹת מִנְחַת נְסָכִים. אוֹ לְרַבּוֹת מִנְחַת חוֹטֵא וּמִנְחַת קְנָאוֹת. שֶׁאֵין בָּהֶם

ויאמרו אליו הבה נא ונלכה השדה ונלקטה לנו שבלים ונאכל לחם ונשבנו אליך ויאמר להם לכו

ויהי כאשר הלכו לקטת ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו ויקבר בשדה ויבן

קין עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך ויולד לחנוך עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד

את מתושאל ומתושאל ילד את למך ולמך לקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה

ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור

ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה

ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו

ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה

ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת

עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא

היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל

ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר

זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח

חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו

שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה

ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל

חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן

ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי

למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים

שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא

היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא

ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים

שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן

האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות

ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית

צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש

כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין

נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו

ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים

שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם

האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל

הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת

וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו

נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו

את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך

ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב

אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל

קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים

שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר

ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי

למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד

עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור

ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה

ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו

ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה

ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם

האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו

יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש

נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא

את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך

אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושבעים

שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא

היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב וצלה גם היא

ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה ויהי למך בן מאתים

שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן

האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה ויולד בנים ובנות

ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ויחי למך ויקח לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית

צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש

כנור ועוגב וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין

נעמה ויהי למך בן מאתים שנה ושלשים שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו

ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארר יהוה ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים

שנה

ב. פֵּרַשׁ שׁ. שִׁיעוּר: אֵין רְאִיָּה. שֶׁאֵינוֹ נִרְאֶה עַל פִּי עַצְמוֹ. אֶלָּא עַל פִּי דָּבָר אַחֵר. כְּגוֹן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשָּׁנִים. אוֹ שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֳדָשִׁים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַיָּמִים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשָּׁעוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲלָקִים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָעִים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמִינִיּוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתְּשִׁיעִיּוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשִׂירִיּוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשִּׁים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַמֵּאוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאֲלָפִים רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָרְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵי רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשָׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַרְבָּעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַחֲמִשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁשָּׁה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשִּׁבְעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁמוֹנָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַתִּשְׁעָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָעֲשָׂרָה רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הָאַחַד עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁנֵים עָשָׂר רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת רְבָבוֹת. וְכֵן שֶׁהָיָה מְחֻשָּׁב בְּמִנְיַן הַשְּׁלֹשִׁים ר

ש שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

ש שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

ש שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

* * *

ש שָׁלוֹם. שָׁלוֹם. שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

ש שָׁלוֹם. שָׁלוֹם. שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

ש שָׁלוֹם. שָׁלוֹם. שָׁלוֹם עָלֶיךָ. שָׁלוֹם עָלַיִךְ. שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. שָׁלוֹם לְכָל הָעוֹלָמִים. שָׁלוֹם:—

ויקרא יג ב–ח

ב אָדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרָעַת וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים׃
ג וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בָּעוֹר הַבָּשָׂר וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃
ד וְאִם בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק אֵין מַרְאֶה מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ לֹא־הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים׃
ה וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית׃
ו וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁנִית וְהִנֵּה כֵהָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הוּא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְטָהֵר׃
ז וְאִם־פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה הַסַּפַּחַת בָּעוֹר אַחֲרֵי הֵרָאֹתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְטָהֳרָתוֹ וְנִרְאָה עוֹד אֶל־הַכֹּהֵן׃
ח וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׂתָה הַסַּפַּחַת בָּעוֹר וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הִוא׃

ויקרא יג יט–כג

יט וּבְשְׁאֵת אוֹ בַסַּפַּחַת אוֹ בַבֶּהָרֶת תִּהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃
כ וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה מַרְאֶה שָׁפָל מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הָפַךְ לָבָן וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צָרַעַת הִוא בַּשְּׁחִין פָּרָצָה׃
כא וְאִם־יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין בָּהּ שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃
כב וְאִם־פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע הוּא׃
כג וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה צֶרֶבֶת הַשְּׁחִין הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃

ויקרא יג כד–כח

כד אוֹ בָשָׂר כִּי יִהְיֶה בְעוֹרוֹ מִכְוַת אֵשׁ וְהָיָה הַמִּחְיָה בַּהֶרֶת לְבָנָה אֲדַמְדֶּמֶת אוֹ לְבָנָה׃
כה וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר לָבָן בַּבַּהֶרֶת וּמַרְאֶה עָמֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הִוא בַּמִּכְוָה פָּרָצָה וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צָרַעַת הוּא׃
כו וְאִם־יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין בַּבַּהֶרֶת שֵׂעָר לָבָן וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן־הָעוֹר וְהִוא כֵּהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים׃
כז וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה בָּעוֹר וְטִמֵּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא׃
כח וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה בָּעוֹר וְהִוא כֵּהָה שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן כִּי צָרֶבֶת הַמִּכְוָה הִוא׃

ואת אלה:- ראשון דן שני נפתלי: שלישי גד רביעי אשר: חמישי יששכר ששי זבולן: שביעי בנימן שמיני אפרים: תשיעי מנשה עשירי בנימן: אחד עשר דן שנים עשר נפתלי: שנים עשר גד שלשה עשר אשר: ארבעה עשר יששכר חמשה עשר זבולן: ששה עשר בנימן שבעה עשר אפרים: שמנה עשר מנשה תשעה עשר בנימן: עשרים דן עשרים ואחד נפתלי: עשרים ושנים גד עשרים ושלשה אשר: עשרים וארבעה יששכר עשרים וחמשה זבולן: עשרים וששה בנימן עשרים ושבעה אפרים: עשרים ושמנה מנשה עשרים ותשעה בנימן: שלשים דן שלשים ואחד נפתלי: שלשים ושנים גד שלשים ושלשה אשר: שלשים וארבעה יששכר שלשים וחמשה זבולן: שלשים וששה בנימן שלשים ושבעה אפרים: שלשים ושמנה מנשה שלשים ותשעה בנימן: ארבעים דן ארבעים ואחד נפתלי: ארבעים ושנים גד ארבעים ושלשה אשר: ארבעים וארבעה יששכר ארבעים וחמשה זבולן: ארבעים וששה בנימן ארבעים ושבעה אפרים: ארבעים ושמנה מנשה ארבעים ותשעה בנימן: חמשים דן חמשים ואחד נפתלי: חמשים ושנים גד חמשים ושלשה אשר: חמשים וארבעה יששכר חמשים וחמשה זבולן: חמשים וששה בנימן חמשים ושבעה אפרים: חמשים ושמנה מנשה חמשים ותשעה בנימן: ששים דן ששים ואחד נפתלי: ששים ושנים גד ששים ושלשה אשר: ששים וארבעה יששכר ששים וחמשה זבולן: ששים וששה בנימן ששים ושבעה אפרים: ששים ושמנה מנשה ששים ותשעה בנימן: שבעים דן שבעים ואחד נפתלי: שבעים ושנים גד שבעים ושלשה אשר: שבעים וארבעה יששכר שבעים וחמשה זבולן: שבעים וששה בנימן שבעים ושבעה אפרים: שבעים ושמנה מנשה שבעים ותשעה בנימן: שמנים דן שמנים ואחד נפתלי: שמנים ושנים גד שמנים ושלשה אשר: שמנים וארבעה יששכר שמנים וחמשה זבולן: שמנים וששה בנימן שמנים ושבעה אפרים: שמנים ושמנה מנשה שמנים ותשעה בנימן: תשעים דן תשעים ואחד נפתלי: תשעים ושנים גד תשעים ושלשה אשר: תשעים וארבעה יששכר תשעים וחמשה זבולן: תשעים וששה בנימן תשעים ושבעה אפרים: תשעים ושמנה מנשה תשעים ותשעה בנימן: מאה דן מאה ואחד נפתלי: מאה ושנים גד מאה ושלשה אשר: מאה וארבעה יששכר מאה וחמשה זבולן: מאה וששה בנימן מאה ושבעה אפרים: מאה ושמנה מנשה מאה ותשעה בנימן: מאתים דן מאתים ואחד נפתלי: מאתים ושנים גד מאתים ושלשה אשר: מאתים וארבעה יששכר מאתים וחמשה זבולן: מאתים וששה בנימן מאתים ושבעה אפרים: מאתים ושמנה מנשה מאתים ותשעה בנימן: שלש מאות דן שלש מאות ואחד נפתלי: שלש מאות ושנים גד שלש מאות ושלשה אשר: שלש מאות וארבעה יששכר שלש מאות וחמשה זבולן: שלש מאות וששה בנימן שלש מאות ושבעה אפרים: שלש מאות ושמנה מנשה שלש מאות ותשעה בנימן: ארבע מאות דן ארבע מאות ואחד נפתלי: ארבע מאות ושנים גד ארבע מאות ושלשה אשר: ארבע מאות וארבעה יששכר ארבע מאות וחמשה זבולן: ארבע מאות וששה בנימן ארבע מאות ושבעה אפרים: ארבע מאות ושמנה מנשה ארבע מאות ותשעה בנימן: חמש מאות דן חמש מאות ואחד נפתלי: חמש מאות ושנים גד חמש מאות ושלשה אשר: חמש מאות וארבעה יששכר חמש מאות וחמשה זבולן: חמש מאות וששה בנימן חמש מאות ושבעה אפרים: חמש מאות ושמנה מנשה חמש מאות ותשעה בנימן: ששה מאות דן ששה מאות ואחד נפתלי: ששה מאות ושנים גד ששה מאות ושלשה אשר: ששה מאות וארבעה יששכר ששה מאות וחמשה זבולן: ששה מאות וששה בנימן ששה מאות ושבעה אפרים: ששה מאות ושמנה מנשה ששה מאות ותשעה בנימן: שבע מאות דן שבע מאות ואחד נפתלי: שבע מאות ושנים גד שבע מאות ושלשה אשר: שבע מאות וארבעה יששכר שבע מאות וחמשה זבולן: שבע מאות וששה בנימן שבע מאות ושבעה אפרים: שבע מאות ושמנה מנשה שבע מאות ותשעה בנימן: שמנה מאות דן שמנה מאות ואחד נפתלי: שמנה מאות ושנים גד שמנה מאות ושלשה אשר: שמנה מאות וארבעה יששכר שמנה מאות וחמשה זבולן: שמנה מאות וששה בנימן שמנה מאות ושבעה אפרים: שמנה מאות ושמנה מנשה שמנה מאות ותשעה בנימן: תשע מאות דן תשע מאות ואחד נפתלי: תשע מאות ושנים גד תשע מאות ושלשה אשר: תשע מאות וארבעה יששכר תשע מאות וחמשה זבולן: תשע מאות וששה בנימן תשע מאות ושבעה אפרים: תשע מאות ושמנה מנשה תשע מאות ותשעה בנימן: אלף דן אלף ואחד נפתלי: אלף ושנים גד אלף ושלשה אשר: אלף וארבעה יששכר אלף וחמשה זבולן: אלף וששה בנימן אלף ושבעה אפרים: אלף ושמנה מנשה אלף ותשעה בנימן: אלפים דן אלפים ואחד נפתלי: אלפים ושנים גד אלפים ושלשה אשר: אלפים וארבעה יששכר אלפים וחמשה זבולן: אלפים וששה בנימן אלפים ושבעה אפרים: אלפים ושמנה מנשה אלפים ותשעה בנימן: שלשת אלפים דן שלשת אלפים ואחד נפתלי: שלשת אלפים ושנים גד שלשת אלפים ושלשה אשר: שלשת אלפים וארבעה יששכר שלשת אלפים וחמשה זבולן: שלשת אלפים וששה בנימן שלשת אלפים ושבעה אפרים: שלשת אלפים ושמנה מנשה שלשת אלפים ותשעה בנימן: ארבעת אלפים דן ארבעת אלפים ואחד נפתלי: ארבעת אלפים ושנים גד ארבעת אלפים ושלשה אשר: ארבעת אלפים וארבעה יששכר ארבעת אלפים וחמשה זבולן: ארבעת אלפים וששה בנימן ארבעת אלפים ושבעה אפרים: ארבעת אלפים ושמנה מנשה ארבעת אלפים ותשעה בנימן: חמשת אלפים דן חמשת אלפים ואחד נפתלי: חמשת אלפים ושנים גד חמשת אלפים ושלשה אשר: חמשת אלפים וארבעה יששכר חמשת אלפים וחמשה זבולן: חמשת אלפים וששה בנימן חמשת אלפים ושבעה אפרים: חמשת אלפים ושמנה מנשה חמשת אלפים ותשעה בנימן: ששת אלפים דן ששת אלפים ואחד נפתלי: ששת אלפים ושנים גד ששת אלפים ושלשה אשר: ששת אלפים וארבעה יששכר ששת אלפים וחמשה זבולן: ששת אלפים וששה בנימן ששת אלפים ושבעה אפרים: ששת אלפים ושמנה מנשה ששת אלפים ותשעה בנימן: שבעת אלפים דן שבעת אלפים ואחד נפתלי: שבעת אלפים ושנים גד שבעת אלפים ושלשה אשר: שבעת אלפים וארבעה יששכר שבעת אלפים וחמשה זבולן: שבעת אלפים וששה בנימן שבעת אלפים ושבעה אפרים: שבעת אלפים ושמנה מנשה שבעת אלפים ותשעה בנימן: שמנת אלפים דן שמנת אלפים ואחד נפתלי: שמנת אלפים ושנים גד שמנת אלפים ושלשה אשר: שמנת אלפים וארבעה יששכר שמנת אלפים וחמשה זבולן: שמנת אלפים וששה בנימן שמנת אלפים ושבעה אפרים: שמנת אלפים ושמנה מנשה שמנת אלפים ותשעה בנימן: תשעת אלפים דן תשעת אלפים ואחד נפתלי: תשעת אלפים ושנים גד תשעת אלפים ושלשה אשר: תשעת אלפים וארבעה יששכר תשעת אלפים וחמשה זבולן: תשעת אלפים וששה בנימן תשעת אלפים ושבעה אפרים: תשעת אלפים ושמנה מנשה תשעת אלפים ותשעה בנימן: עשרת אלפים דן עשרת אלפים ואחד נפתלי: עשרת אלפים ושנים גד עשרת אלפים ושלשה אשר: עשרת אלפים וארבעה יששכר עשרת אלפים וחמשה זבולן: עשרת אלפים וששה בנימן עשרת אלפים ושבעה אפרים: עשרת אלפים ושמנה מנשה עשרת אלפים ותשעה בנימן: אחד עשר אלף דן אחד עשר אלף ואחד נפתלי: אחד עשר אלף ושנים גד אחד עשר אלף ושלשה אשר: אחד עשר אלף וארבעה יששכר אחד עשר אלף וחמשה זבולן: אחד עשר אלף וששה בנימן אחד עשר אלף ושבעה אפרים: אחד עשר אלף ושמנה מנשה אחד עשר אלף ותשעה בנימן: שנים עשר אלף דן שנים עשר אלף ואחד נפתלי: שנים עשר אלף ושנים גד שנים עשר אלף ושלשה אשר: שנים עשר אלף וארבעה יששכר שנים עשר אלף וחמשה זבולן: שנים עשר אלף וששה בנימן שנים עשר אלף ושבעה אפרים: שנים עשר אלף ושמנה מנשה שנים עשר אלף ותשעה בנימן: שלשה עשר אלף דן שלשה עשר אלף ואחד נפתלי: שלשה עשר אלף ושנים גד שלשה עשר אלף ושלשה אשר: שלשה עשר אלף וארבעה יששכר שלשה עשר אלף וחמשה זבולן: שלשה עשר אלף וששה בנימן שלשה עשר אלף ושבעה אפרים: שלשה עשר אלף ושמנה מנשה שלשה עשר אלף ותשעה בנימן: ארבעה עשר אלף דן ארבעה עשר אלף ואחד נפתלי: ארבעה עשר אלף ושנים גד ארבעה עשר אלף ושלשה אשר: ארבעה עשר אלף וארבעה יששכר ארבעה עשר אלף וחמשה זבולן: ארבעה עשר אלף וששה בנימן ארבעה עשר אלף ושבעה אפרים: ארבעה עשר אלף ושמנה מנשה ארבעה עשר אלף ותשעה בנימן: חמשה עשר אלף דן חמשה עשר אלף ואחד נפתלי: חמשה עשר אלף ושנים גד חמשה עשר אלף ושלשה אשר: חמשה עשר אלף וארבעה יששכר חמשה עשר אלף וחמשה זבולן: חמשה עשר אלף וששה בנימן חמשה עשר אלף ושבעה אפרים: חמשה עשר אלף ושמנה מנשה חמשה עשר אלף ותשעה בנימן: ששה עשר אלף דן ששה עשר אלף ואחד נפתלי: ששה עשר אלף ושנים גד ששה עשר אלף ושלשה אשר: ששה עשר אלף וארבעה יששכר ששה עשר אלף וחמשה זבולן: ששה עשר אלף וששה בנימן ששה עשר אלף ושבעה אפרים: ששה עשר אלף ושמנה מנשה ששה עשר אלף ותשעה בנימן: שבעה עשר אלף דן שבעה עשר אלף ואחד נפתלי: שבעה עשר אלף ושנים גד שבעה עשר אלף ושלשה אשר: שבעה עשר אלף וארבעה יששכר שבעה עשר אלף וחמשה זבולן: שבעה עשר אלף וששה בנימן שבעה עשר אלף ושבעה אפרים: שבעה עשר אלף ושמנה מנשה שבעה עשר אלף ותשעה בנימן: שמנה עשר אלף דן שמנה עשר אלף ואחד נפתלי: שמנה עשר אלף ושנים גד שמנה עשר אלף ושלשה אשר: שמנה עשר אלף וארבעה יששכר שמנה עשר אלף וחמשה זבולן: שמנה עשר אלף וששה בנימן שמנה עשר אלף ושבעה אפרים: שמנה עשר אלף ושמנה מנשה שמנה עשר אלף ותשעה בנימן: תשעה עשר אלף דן תשעה עשר אלף ואחד נפתלי: תשעה עשר אלף ושנים גד תשעה עשר אלף ושלשה אשר: תשעה עשר אלף וארבעה יששכר תשעה עשר אלף וחמשה זבולן: תשעה עשר אלף וששה בנימן תשעה עשר אלף ושבעה אפרים: תשעה עשר אלף ושמנה מנשה תשעה עשר אלף ותשעה בנימן: עשרים אלף דן עשרים אלף ואחד נפתלי: עשרים אלף ושנים גד עשרים אלף ושלשה אשר: עשרים אלף וארבעה יששכר עשרים אלף וחמשה זבולן: עשרים אלף וששה בנימן עשרים אלף ושבעה אפרים: עשרים אלף ושמנה מנשה עשרים אלף ותשעה בנימן: עשרים ואחד אלף דן עשרים ואחד אלף ואחד נפתלי: עשרים ואחד אלף ושנים גד עשרים ואחד אלף ושלשה אשר: עשרים ואחד אלף וארבעה יששכר עשרים ואחד אלף וחמשה זבולן: עשרים ואחד אלף וששה בנימן עשרים ואחד אלף ושבעה אפרים: עשרים ואחד אלף ושמנה מנשה עשרים ואחד אלף ותשעה בנימן: עשרים ושנים אלף דן עשרים ושנים אלף ואחד נפתלי: עשרים ושנים אלף ושנים גד עשרים ושנים אלף ושלשה אשר: עשרים ושנים אלף וארבעה יששכר עשרים ושנים אלף וחמשה זבולן: עשרים ושנים אלף וששה בנימן עשרים ושנים אלף ושבעה אפרים: עשרים ושנים אלף ושמנה מנשה עשרים ושנים אלף ותשעה בנימן: עשרים ושלשה אלף דן עשרים ושלשה אלף ואחד נפתלי: עשרים ושלשה אלף ושנים גד עשרים ושלשה אלף ושלשה אשר: עשרים ושלשה אלף וארבעה יששכר עשרים ושלשה אלף וחמשה זבולן: עשרים ושלשה אלף וששה בנימן עשרים ושלשה אלף ושבעה אפרים: עשרים ושלשה אלף ושמנה מנשה עשרים ושלשה אלף ותשעה בנימן: עשרים וארבעה אלף דן עשרים וארבעה אלף ואחד נפתלי: עשרים וארבעה אלף ושנים גד עשרים וארבעה אלף ושלשה אשר: עשרים וארבעה אלף וארבעה יששכר עשרים וארבעה אלף וחמשה זבולן: עשרים וארבעה אלף וששה בנימן עשרים וארבעה אלף ושבעה אפרים: עשרים וארבעה אלף ושמנה מנשה עשרים וארבעה אלף ותשעה בנימן: עשרים וחמשה אלף דן עשרים וחמשה אלף ואחד נפתלי: עשרים וחמשה אלף ושנים גד עשרים וחמשה אלף ושלשה אשר: עשרים וחמשה אלף וארבעה יששכר עשרים וחמשה אלף וחמשה זבולן: עשרים וחמשה אלף וששה בנימן עשרים וחמשה אלף ושבעה אפרים: עשרים וחמשה אלף ושמנה מנשה עשרים וחמשה אלף ותשעה בנימן: עשרים וששה אלף דן עשרים וששה אלף ואחד נפתלי: עשרים וששה אלף ושנים גד עשרים וששה אלף ושלשה אשר: עשרים וששה אלף וארבעה יששכר עשרים וששה אלף וחמשה זבולן: עשרים וששה אלף וששה בנימן עשרים וששה אלף ושבעה אפרים: עשרים וששה אלף ושמנה מנשה עשרים וששה אלף ותשעה בנימן: עשרים ושבעה אלף דן עשרים ושבעה אלף ואחד נפתלי: עשרים ושבעה אלף ושנים גד עשרים ושבעה אלף ושלשה אשר: עשרים ושבעה אלף וארבעה יששכר עשרים ושבעה אלף וחמשה זבולן: עשרים ושבעה אלף וששה בנימן עשרים ושבעה אלף ושבעה אפרים: עשרים ושבעה אלף ושמנה מנשה עשרים ושבעה אלף ותשעה בנימן: עשרים ושמנה אלף דן עשרים ושמנה אלף ואחד נפתלי: עשרים ושמנה אלף ושנים גד עשרים ושמנה אלף ושלשה אשר: עשרים ושמנה אלף וארבעה יששכר עשרים ושמנה אלף וחמשה זבולן: עשרים ושמנה אלף וששה בנימן עשרים ושמנה אלף ושבעה אפרים: עשרים ושמנה אלף ושמנה מנשה עשרים ושמנה אלף ותשעה בנימן: עשרים ותשעה אלף דן עשרים ותשעה אלף ואחד נפתלי: עשרים ותשעה אלף ושנים גד עשרים ותשעה אלף ושלשה אשר: עשרים ותשעה אלף וארבעה יששכר עשרים ותשעה אלף וחמשה זבולן: עשרים ותשעה אלף וששה בנימן עשרים ותשעה אלף ושבעה אפרים: עשרים ותשעה אלף ושמנה מנשה עשרים ותשעה אלף ותשעה בנימן: שלשים אלף דן שלשים אלף ואחד נפתלי: שלשים אלף ושנים גד שלשים אלף ושלשה אשר: שלשים אלף וארבעה יששכר שלשים אלף וחמשה זבולן: שלשים אלף וששה בנימן שלשים אלף ושבעה אפרים: שלשים אלף ושמנה מנשה שלשים אלף ותשעה בנימן: שלשים ואחד אלף דן שלשים ואחד אלף ואחד נפתלי: שלשים ואחד אלף ושנים גד שלשים ואחד אלף ושלשה אשר: שלשים ואחד אלף וארבעה יששכר שלשים ואחד אלף וחמשה זבולן: שלשים ואחד אלף וששה בנימן שלשים ואחד אלף ושבעה אפרים: שלשים ואחד אלף ושמנה מנשה שלשים ואחד אלף ותשעה בנימן: שלשים ושנים אלף דן שלשים ושנים אלף ואחד נפתלי: שלשים ושנים אלף ושנים גד שלשים ושנים אלף ושלשה אשר: שלשים ושנים אלף וארבעה יששכר שלשים ושנים אלף וחמשה זבולן: שלשים ושנים אלף וששה בנימן שלשים ושנים אלף ושבעה אפרים: שלשים ושנים אלף ושמנה מנשה שלשים ושנים אלף ותשעה בנימן: שלשים ושלשה אלף דן שלשים ושלשה אלף ואחד נפתלי: שלשים ושלשה אלף ושנים גד שלשים ושלשה אלף ושלשה אשר: שלשים ושלשה אלף וארבעה יששכר שלשים ושלשה אלף וחמשה זבולן: שלשים ושלשה אלף וששה בנימן שלשים ושלשה אלף ושבעה אפרים: שלשים ושלשה אלף ושמנה מנשה שלשים ושלשה אלף ותשעה בנימן: שלשים וארבעה אלף דן שלשים וארבעה אלף ואחד נפתלי: שלשים וארבעה אלף ושנים גד שלשים וארבעה אלף ושלשה אשר: שלשים וארבעה אלף וארבעה יששכר שלשים וארבעה אלף וחמשה זבולן: שלשים וארבעה אלף וששה בנימן שלשים וארבעה אלף ושבעה אפרים: שלשים וארבעה אלף ושמנה מנשה שלשים וארבעה אלף ותשעה בנימן: שלשים וחמשה אלף דן שלשים וחמשה אלף ואחד נפתלי: שלשים וחמשה אלף ושנים גד שלשים וחמשה אלף ושלשה אשר: שלשים וחמשה אלף וארבעה יששכר שלשים וחמשה אלף וחמשה זבולן: שלשים וחמשה אלף וששה בנימן שלשים וחמשה אלף ושבעה אפרים: שלשים וחמשה אלף ושמנה מנשה שלשים וחמשה אלף ותשעה בנימן: שלשים וששה אלף דן שלשים וששה אלף ואחד נפתלי: שלשים וששה אלף ושנים גד שלשים וששה אלף ושלשה אשר: שלשים וששה אלף וארבעה יששכר שלשים וששה אלף וחמשה זבולן: שלשים וששה אלף וששה בנימן שלשים וששה אלף ושבעה אפרים: שלשים וששה אלף ושמנה מנשה שלשים וששה אלף ותשעה בנימן: שלשים ושבעה אלף דן שלשים ושבעה אלף ואחד נפתלי: שלשים ושבעה אלף ושנים גד שלשים ושבעה אלף ושלשה אשר: שלשים ושבעה אלף וארבעה יששכר שלשים ושבעה אלף וחמשה זבולן: שלשים ושבעה אלף וששה בנימן שלשים ושבעה אלף ושבעה אפרים: שלשים ושבעה אלף ושמנה מנשה שלשים ושבעה אלף ותשעה בנימן: שלשים ושמנה אלף דן שלשים ושמנה אלף ואחד נפתלי: שלשים ושמנה אלף ושנים גד שלשים ושמנה אלף ושלשה אשר: שלשים ושמנה אלף וארבעה יששכר שלשים ושמנה אלף וחמשה זבולן: שלשים ושמנה אלף וששה בנימן שלשים ושמנה אלף ושבעה אפרים: שלשים ושמנה אלף ושמנה מנשה שלשים ושמנה אלף ותשעה בנימן: שלשים ותשעה אלף דן שלשים ותשעה אלף ואחד נפתלי: שלשים ותשעה אלף ושנים גד שלשים ותשעה אלף ושלשה אשר: שלשים ותשעה אלף וארבעה יששכר שלשים ותשעה אלף וחמשה זבולן: שלשים ותשעה אלף וששה בנימן שלשים ותשעה אלף ושבעה אפרים: שלשים ותשעה אלף ושמנה מנשה שלשים ותשעה אלף ותשעה בנימן: ארבעים אלף דן ארבעים אלף ואחד נפתלי: ארבעים אלף ושנים גד ארבעים אלף ושלשה אשר: ארבעים אלף וארבעה יששכר ארבעים אלף וחמשה זבולן: ארבעים אלף וששה בנימן ארבעים אלף ושבעה אפרים: ארבעים אלף ושמנה מנשה ארבעים אלף ותשעה בנימן: ארבעים ואחד אלף דן ארבעים ואחד אלף ואחד נפתלי: ארבעים ואחד אלף ושנים גד ארבעים ואחד אלף ושלשה אשר: ארבעים ואחד אלף וארבעה יששכר ארבעים ואחד אלף וחמשה זבולן: ארבעים ואחד אלף וששה בנימן ארבעים ואחד אלף ושבעה אפרים: ארבעים ואחד אלף ושמנה מנשה ארבעים ואחד אלף ותשעה בנימן: ארבעים ושנים אלף דן ארבעים ושנים אלף ואחד נפתלי: ארבעים ושנים אלף ושנים גד ארבעים ושנים אלף ושלשה אשר: ארבעים ושנים אלף וארבעה יששכר ארבעים ושנים אלף וחמשה זבולן: ארבעים ושנים אלף וששה בנימן ארבעים ושנים אלף ושבעה אפרים: ארבעים ושנים אלף ושמנה מנשה ארבעים ושנים אלף ותשעה בנימן: ארבעים ושלשה אלף דן ארבעים ושלשה אלף ואחד נפתלי: ארבעים ושלשה אלף ושנים גד ארבעים ושלשה אלף ושלשה אשר: ארבעים ושלשה אלף וארבעה יששכר ארבעים ושלשה אלף וחמשה זבולן: ארבעים ושלשה אלף וששה בנימן ארבעים ושלשה אלף ושבעה אפרים: ארבעים ושלשה אלף ושמנה מנשה ארבעים ושלשה אלף ותשעה בנימן: ארבעים וארבעה אלף דן ארבעים וארבעה אלף ואחד נפתלי: ארבעים וארבעה אלף ושנים גד ארבעים וארבעה אלף ושלשה אשר: ארבעים וארבעה אלף וארבעה יששכר ארבעים וארבעה אלף וחמשה זבולן: ארבעים וארבעה אלף וששה בנימן ארבעים וארבעה אלף ושבעה אפרים: ארבעים וארבעה אלף ושמנה מנשה ארבעים וארבעה אלף ותשעה בנימן: ארבעים וחמשה אלף דן ארבעים וחמשה אלף ואחד נפתלי: ארבעים וחמשה אלף ושנים גד ארבעים וחמשה אלף ושלשה אשר: ארבעים וחמשה אלף וארבעה יששכר ארבעים וחמשה אלף וחמשה זבולן: ארבעים וחמשה אלף וששה בנימן ארבעים וחמשה אלף ושבעה אפרים: ארבעים וחמשה אלף ושמנה מנשה ארבעים וחמשה אלף ותשעה בנימן: ארבעים וששה אלף דן ארבעים וששה אלף ואחד נפתלי: ארבעים וששה אלף ושנים גד ארבעים וששה אלף ושלשה אשר: ארבעים וששה אלף וארבעה יששכר ארבעים וששה אלף וחמשה זבולן: ארבעים וששה אלף וששה בנימן ארבעים וששה אלף ושבעה אפרים: ארבעים וששה אלף ושמנה מנשה ארבעים וששה אלף ותשעה בנימן: ארבעים ושבעה אלף דן ארבעים ושבעה אלף ואחד נפתלי: ארבעים ושבעה אלף ושנים גד ארבעים ושבעה אלף ושלשה אשר: ארבעים ושבעה אלף וארבעה יששכר ארבעים ושבעה אלף וחמשה זבולן: ארבעים ושבעה אלף וששה בנימן ארבעים ושבעה אלף ושבעה אפרים: ארבעים ושבעה אלף ושמנה מנשה ארבעים ושבעה אלף ותשעה בנימן: ארבעים ושמנה אלף דן ארבעים ושמנה אלף ואחד נפתלי: ארבעים ושמנה אלף ושנים גד ארבעים ושמנה אלף ושלשה אשר: ארבעים ושמנה אלף וארבעה יששכר ארבעים ושמנה אלף וחמשה זבולן: ארבעים ושמנה אלף וששה בנימן ארבעים ושמנה אלף ושבעה אפרים: ארבעים ושמנה אלף ושמנה מנשה ארבעים ושמנה אלף ותשעה בנימן: ארבעים ותשעה אלף דן ארבעים ותשעה אלף ואחד נפתלי: ארבעים ותשעה אלף ושנים גד ארבעים ותשעה אלף ושלשה אשר: ארבעים ותשעה אלף וארבעה יששכר ארבעים ותשעה אלף וחמשה זבולן: ארבעים ותשעה אלף וששה בנימן ארבעים ותשעה אלף ושבעה אפרים: ארבעים ותשעה אלף ושמנה מנשה ארבעים ותשעה אלף ותשעה בנימן: חמשים אלף דן חמשים אלף ואחד נפתלי: חמשים אלף ושנים גד חמשים אלף ושלשה אשר: חמשים אלף וארבעה יששכר חמשים אלף וחמשה זבולן: חמשים אלף וששה בנימן חמשים אלף ושבעה אפרים: חמשים אלף ושמנה מנשה חמשים אלף ותשעה בנימן: חמשים ואחד אלף דן חמשים ואחד אלף ואחד נפתלי: חמשים ואחד אלף ושנים גד חמשים ואחד אלף ושלשה אשר: חמשים ואחד אלף וארבעה יששכר חמשים ואחד אלף וחמשה זבולן: חמשים ואחד אלף וששה בנימן חמשים ואחד אלף ושבעה אפרים: חמשים ואחד אלף ושמנה מנשה חמשים ואחד אלף ותשעה בנימן: חמשים ושנים אלף דן חמשים ושנים אלף ואחד נפתלי: חמשים ושנים אלף ושנים גד חמשים ושנים אלף ושלשה אשר: חמשים ושנים אלף וארבעה יששכר חמשים ושנים אלף וחמשה זבולן: חמשים ושנים אלף וששה בנימן חמשים ושנים אלף ושבעה אפרים: חמשים ושנים אלף ושמנה מנשה חמשים ושנים אלף ותשעה בנימן: חמשים ושלשה אלף דן חמשים ושלשה אלף ואחד נפתלי: חמשים ושלשה אלף ושנים גד חמשים ושלשה אלף ושלשה אשר: חמשים ושלשה אלף וארבעה יששכר חמשים ושלשה אלף וחמשה זבולן: חמשים ושלשה אלף וששה בנימן חמשים ושלשה אלף ושבעה אפרים: חמשים ושלשה אלף ושמנה מנשה חמשים ושלשה אלף ותשעה בנימן: חמשים וארבעה אלף דן חמשים וארבעה אלף ואחד נפתלי: חמשים וארבעה אלף ושנים גד חמשים וארבעה אלף ושלשה אשר: חמשים וארבעה אלף וארבעה יששכר חמשים וארבעה אלף וחמשה זבולן: חמשים וארבעה אלף וששה בנימן חמשים וארבעה אלף ושבעה אפרים: חמשים וארבעה אלף ושמנה מנשה חמשים וארבעה אלף ותשעה בנימן: חמשים וחמשה אלף דן חמשים וחמשה אלף ואחד נפתלי: חמשים וחמשה אלף ושנים גד חמשים וחמשה אלף ושלשה אשר: חמשים וחמשה אלף וארבעה יששכר חמשים וחמשה אלף וחמשה זבולן: חמשים וחמשה אלף וששה בנימן חמשים וחמשה אלף ושבעה אפרים: חמשים וחמשה אלף ושמנה מנשה חמשים וחמשה אלף ותשעה בנימן: חמשים וששה אלף דן חמשים וששה אלף ואחד נפתלי: חמשים וששה אלף ושנים גד חמשים וששה אלף ושלשה אשר: חמשים וששה אלף וארבעה יששכר חמשים וששה אלף וחמשה זבולן: חמשים וששה אלף וששה בנימן חמשים וששה אלף ושבעה אפרים: חמשים וששה אלף ושמנה מנשה חמשים וששה אלף ותשעה בנימן: חמשים ושבעה אלף דן חמשים ושבעה אלף ואחד נפתלי: חמשים ושבעה אלף ושנים גד חמשים ושבעה אלף ושלשה אשר: חמשים ושבעה אלף וארבעה יששכר חמשים ושבעה אלף וחמשה זבולן: חמשים ושבעה אלף וששה בנימן חמשים ושבעה אלף ושבעה אפרים: חמשים ושבעה אלף ושמנה מנשה חמשים ושבעה אלף ותשעה בנימן: חמשים ושמנה אלף דן חמשים ושמנה אלף ואחד נפתלי: חמשים ושמנה אלף ושנים גד חמשים ושמנה אלף ושלשה אשר: חמשים ושמנה אלף וארבעה יששכר חמשים ושמנה אלף וחמשה זבולן: חמשים ושמנה אלף וששה בנימן חמשים ושמנה אלף ושבעה אפרים: חמשים ושמנה אלף ושמנה מנשה חמשים ושמנה אלף ותשעה בנימן: חמשים ותשעה אלף דן חמשים ותשעה אלף ואחד נפתלי: חמשים ותשעה אלף ושנים גד חמשים ותשעה אלף ושלשה אשר: חמשים ותשעה אלף וארבעה יששכר חמשים ותשעה אלף וחמשה זבולן: חמשים ותשעה אלף וששה בנימן חמשים ותשעה אלף ושבעה אפרים: חמשים ותשעה אלף ושמנה מנשה חמשים ותשעה אלף ותשעה בנימן: ששים אלף דן ששים אלף ואחד נפתלי: ששים אלף ושנים גד ששים אלף ושלשה אשר: ששים אלף וארבעה יששכר ששים אלף וחמשה זבולן: ששים אלף וששה בנימן ששים אלף ושבעה אפרים: ששים אלף ושמנה מנשה ששים אלף ותשעה בנימן: ששים ואחד אלף דן ששים ואחד אלף ואחד נפתלי: ששים ואחד אלף ושנים גד ששים ואחד אלף ושלשה אשר: ששים ואחד אלף וארבעה יששכר ששים ואחד אלף וחמשה זבולן: ששים ואחד אלף וששה בנימן ששים ואחד אלף ושבעה אפרים: ששים ואחד אלף ושמנה מנשה ששים ואחד אלף ותשעה בנימן: ששים ושנים אלף דן ששים ושנים אלף ואחד נפתלי: ששים ושנים אלף ושנים גד ששים ושנים אלף ושלשה אשר: ששים ושנים אלף וארבעה יששכר ששים ושנים אלף וחמשה זבולן: ששים ושנים אלף וששה בנימן ששים ושנים אלף ושבעה אפרים: ששים ושנים אלף ושמנה מנשה ששים ושנים אלף ותשעה בנימן: ששים ושלשה אלף דן ששים ושלשה אלף ואחד נפתלי: ששים ושלשה אלף ושנים גד ששים ושלשה אלף ושלשה אשר: ששים ושלשה אלף וארבעה יששכר ששים ושלשה אלף וחמשה זבולן: ששים ושלשה אלף וששה בנימן ששים ושלשה אלף ושבעה אפרים: ששים ושלשה אלף ושמנה מנשה ששים ושלשה אלף ותשעה בנימן: ששים וארבעה אלף דן ששים וארבעה אלף ואחד נפתלי: ששים וארבעה אלף ושנים גד ששים וארבעה אלף ושלשה אשר: ששים וארבעה אלף וארבעה יששכר ששים וארבעה אלף וחמשה זבולן: ששים וארבעה אלף וששה בנימן ששים וארבעה אלף ושבעה אפרים: ששים וארבעה אלף ושמנה מנשה ששים וארבעה אלף ותשעה בנימן: ששים וחמשה אלף דן ששים וחמשה אלף ואחד נפתלי: ששים וחמשה אלף ושנים גד ששים וחמשה אלף ושלשה אשר: ששים וחמשה אלף וארבעה יששכר ששים וחמשה אלף וחמשה זבולן: ששים וחמשה אלף וששה בנימן ששים וחמשה אלף ושבעה אפרים: ששים וחמשה אלף ושמנה מנשה ששים וחמשה אלף ותשעה בנימן: ששים וששה אלף דן ששים וששה אלף ואחד נפתלי: ששים וששה אלף ושנים גד ששים וששה אלף ושלשה אשר: ששים וששה אלף וארבעה יששכר ששים וששה אלף וחמשה זבולן: ששים וששה אלף וששה בנימן ששים וששה אלף ושבעה אפרים: ששים וששה אלף ושמנה מנשה ששים וששה אלף ותשעה בנימן: ששים ושבעה אלף דן ששים ושבעה אלף ואחד נפתלי: ששים ושבעה אלף ושנים גד ששים ושבעה אלף ושלשה אשר: ששים ושבעה אלף וארבעה יששכר ששים ושבעה אלף וחמשה זבולן: ששים ושבעה אלף וששה בנימן ששים ושבעה אלף ושבעה אפרים: ששים ושבעה אלף ושמנה מנשה ששים ושבעה אלף ותשעה בנימן: ששים ושמנה אלף דן ששים ושמנה אלף ואחד נפתלי: ששים ושמנה אלף ושנים גד ששים ושמנה אלף ושלשה אשר: ששים ושמנה אלף וארבעה יששכר ששים ושמנה אלף וחמשה זבולן: ששים ושמנה אלף וששה בנימן ששים ושמנה אלף ושבעה אפרים: ששים ושמנה אלף ושמנה מנשה ששים ושמנה אלף ותשעה בנימן: ששים ותשעה אלף דן ששים ותשעה אלף ואחד נפתלי: ששים ותשעה אלף ושנים גד ששים ותשעה אלף ושלשה אשר: ששים ותשעה אלף וארבעה יששכר ששים ותשעה אלף וחמשה זבולן: ששים ותשעה אלף וששה בנימן ששים ותשעה אלף ושבעה אפרים: ששים ותשעה אלף ושמנה מנשה ששים ותשעה אלף ותשעה בנימן: שבעים אלף דן שבעים אלף ואחד נפתלי: שבעים אלף ושנים גד שבעים אלף ושלשה אשר: שבעים אלף וארבעה יששכר שבעים אלף וחמשה זבולן: שבעים אלף וששה בנימן שבעים אלף ושבעה אפרים: שבעים אלף ושמנה מנשה שבעים אלף ותשעה בנימן: שבעים ואחד אלף דן שבעים ואחד אלף ואחד נפתלי: שבעים ואחד אלף ושנים גד שבעים ואחד אלף ושלשה אשר: שבעים ואחד אלף וארבעה יששכר שבעים ואחד אלף וחמשה זבולן: שבעים ואחד אלף וששה בנימן שבעים ואחד אלף ושבעה אפרים: שבעים ואחד אלף ושמנה מנשה שבעים ואחד אלף ותשעה בנימן: שבעים ושנים אלף דן שבעים ושנים אלף ואחד נפתלי: שבעים ושנים אלף ושנים גד שבעים ושנים אלף ושלשה אשר: שבעים ושנים אלף וארבעה יששכר שבעים ושנים אלף וחמשה זבולן: שבעים ושנים אלף וששה בנימן שבעים ושנים אלף ושבעה אפרים: שבעים ושנים אלף ושמנה מנשה שבעים ושנים אלף ותשעה בנימן: שבעים ושלשה אלף דן שבעים ושלשה אלף ואחד נפתלי: שבעים ושלשה אלף ושנים גד שבעים ושלשה אלף ושלשה אשר: שבעים ושלשה אלף וארבעה יששכר שבעים ושלשה אלף וחמשה זבולן: שבעים ושלשה אלף וששה בנימן שבעים ושלשה אלף ושבעה אפרים: שבעים ושלשה אלף ושמנה מנשה שבעים ושלשה אלף ותשעה בנימן: שבעים וארבעה אלף דן שבעים

ש שִׂמְחָה֙ וְעֹ֣שֶׂק אָנָ֔ה בְּלֶכְתִּ֖י בַּבֹּ֑קֶר וְלָ֥ין בַּחֹ֖שֶׁךְ כָּל־יָמָֽיו׃ וְגַם֩
כִּ֨י כָל־אָדָ֜ם שֶׁיֹּאכַ֣ל וְשָׁתָ֗ה וְרָאָ֥ה טוֹבָ֛ה בְּכָל־עֲמָלֹ֖ו זֹ֣את מַתַּ֥ת
אֱלֹהִ֖ים הִֽיא׃ גַּם֩ כָּל־הָאָדָ֨ם אֲשֶׁר־נָתַ֤ן לֹו֙ הָאֱלֹהִ֔ים עֹ֥שֶׁר וּנְכָסִ֖ים
וְהִשְׁלִיטֹ֣ו מֵהֶ֑ם לָשֵׂ֤את אֶת־חֶלְקֹו֙ וְלִשְׂמֹ֣חַ בַּעֲמָלֹ֔ו זֶ֖ה מַתַּ֥ת
אֱלֹהִֽים׃ כִּ֣י לֹ֤א יִזְכֹּר֙ אֶת־יְמֵ֣י חַיָּ֔יו כִּ֥י הָאֱלֹהִ֖ים מַעֲנֶ֥ה בְּשִׂמְחַ֖ת
לִבֹּֽו׃

ה יֵ֣שׁ רָעָ֔ה רָאִ֖יתִי תַּ֣חַת הַשָּׁ֑מֶשׁ וְכִתְּפֻ֖לַת עַל־הָאָדָֽם׃ אִ֣ישׁ אֲשֶׁר־
יִתֶּן־לֹ֣ו הָאֱלֹהִ֗ים עֹ֚שֶׁר וּנְכָסִ֣ים וְכָבֹ֔וד וְאֵינֶ֥נּוּ חָסֵ֛ר לְנַפְשֹׁ֖ו מִכֹּ֣ל
אֲשֶׁר־יִתְאַוֶּ֑ה וְלֹֽא־יַשְׁלִיטֶ֤נּוּ הָאֱלֹהִים֙ לֶאֱכֹ֣ל מִמֶּ֔נּוּ כִּ֥י אִ֛ישׁ נָכְרִ֖י
יֹאכַ֣ל אֹתֹ֑ו זֶ֥ה הֶ֖בֶל וְחֹלִ֥י רָ֖ע הֽוּא׃ אִם־יוֹלִ֨יד מֵאָ֜ה וְחַיָּ֣ה שָׁנִ֗ים
וְרַבּ֤וּ יְמֵי־שְׁנֹתָיו֙ וְנַפְשֹׁ֣ו לֹא־תִשְׂבַּ֣ע מִן־הַטּ֔וּבָה וְגַם־קְבוּרָ֖ה לֹ֣א
הָיָ֑תָה אָמַ֕רְתִּי טֹ֥וב מִמֶּ֖נּוּ הַנֵּֽפֶל׃ כִּ֣י בַהֶ֔בֶל בָּ֖א וּבַחֹ֣שֶׁךְ יֵלֵ֑ךְ וּבַחֹ֣שֶׁךְ
שְׁמֹ֔ו יְכֻסֶּֽה׃ גַּם־שֶׁ֥לֹּא רָאָ֖ה אֶת־שֶׁ֑מֶשׁ וְלֹ֣א יָדָ֔ע נַ֥חַת לָזֶ֖ה מִזֶּֽה׃
וְאִם־אֶ֨לֶף שָׁנִ֤ים יִחְיֶה־פַּ֙עֲמַ֔יִם וְטֹ֖וב לֹ֣א רָאָ֑ה הֲלֹ֥א אֶל־מָק֖וֹם אֶחָ֥ד
הַכֹּ֥ל הֹלֵֽךְ׃ כָּל־עֲמַ֤ל הָֽאָדָם֙ לְפִ֣יהוּ וְגַם־הַנֶּ֖פֶשׁ לֹ֥א תִמָּלֵֽא׃ כִּֽי־מַה־
יֹּתַ֣ר לֶחָכָ֔ם מִן־הַכְּסִ֑יל מַה־לֶּעָנִ֕י יוֹדֵ֖עַ לַהֲלֹ֥ךְ נֶגֶד־הַחַיִּֽים׃ טֹ֥וב
מַרְאֵה־עֵינַ֖יִם מֵהֲלַ֣ךְ נָ֑פֶשׁ גַּם־זֶ֥ה הֶ֖בֶל וּרְעִיֹ֥ון רֽוּחַ׃ מַה־שֶּׁהָיָ֥ה כְּבָ֖ר
נִקְרָ֑א וְנֹודָ֣ע אֲשֶׁר־הוּא֩ אָדָ֨ם וְלֹא־יוּכַ֜ל לָדִ֣ין אֶת־שֶׁ֣הַתַּקִּ֣יף
מִמֶּֽנּוּ׃ כִּ֣י יֵ֤שׁ דְּבָרִים֙ הַרְבֵּ֣ה הֶבֶל֔ מַה־יֹּתֵ֥ר לָאָדָֽם׃ כִּֽי־מִ֤י יֹודֵ֙עַ֙ מַה־
טֹּ֣וב לָאָדָ֔ם בַּחַיִּ֑ים מִסְפַּ֣ר יְמֵי֙ חַיֵּ֣י הֶבְלֹ֔ו וְיַעֲשֵׂ֖ם כַּצֵּ֑ל כִּֽי־מִ֤י יַגִּיד֙
לָאָדָ֔ם מַה־יִּהְיֶ֥ה אַחֲרָ֖יו תַּ֥חַת הַשָּֽׁמֶשׁ׃

ו טֹ֥וב שֵׁ֖ם מִשֶּׁ֣מֶן טֹ֑וב וְיֹ֥ום הַמָּ֖וֶת מִיֹּ֥ום הִוָּלְדֹֽו׃ טֹ֣וב לָלֶ֔כֶת אֶל־בֵּ֖ית
אֵבֶ֑ל מִלֶּ֣כֶת אֶל־בֵּ֔ית מִשְׁתֶּ֖ה בַּאֲשֶׁ֣ר הוּא֙ סֹ֣וף כָּל־הָאָדָ֔ם וְהַחַ֖י
יִתֵּ֥ן אֶל־לִבֹּֽו׃ טֹ֥וב כַּ֖עַס מִשְּׂחֹ֑ק כִּ֚י בְּרַ֣ע פָּנִ֔ים יִיטַ֥ב לֵֽב׃ לֵ֣ב חֲכָמִ֔ים
בְּבֵ֖ית אֵבֶ֑ל וְלֵ֥ב כְּסִילִ֖ים בְּבֵ֥ית שִׂמְחָֽה׃ גַּ֥ם כִּֽי־בְטוֹב֙ יְעֻצַּ֣ב לֵ֔ב
וְתוֹעֲנַ֥ת הָעֹ֖שֶׁק תְּאַבֵּֽד־חָכְמָֽה׃ טֹ֥וב אַחֲרִית־דָּבָ֖ר מֵרֵאשִׁיתֹ֑ו טֹ֥וב
אֹֽרֶךְ־רֽוּחַ מִגְּבַ֥הּ־רֽוּחַ׃ אַל־תְּבַהֵ֥ל בְּרוּחֲךָ֖ לִכְעֹ֑ס כִּ֥י כַ֖עַס בְּחֵ֥יק
כְּסִילִֽים׃ אַל־תֹּ֣אמַר֮ מֶ֣ה הָיָה֒ שֶׁהַיָּמִ֣ים הָרִאשֹׁנִ֔ים הָיֹ֥ו טֹובִ֖ים מֵאֵ֑לֶּה כִּ֥י
לֹ֖א מֵחָכְמָ֥ה שָׁאַלְתָּ֖ עַל־זֶֽה׃ טֹובָ֥ה חָכְמָ֖ה עִם־נַחֲלָ֑ה וְיֹתֶ֥ר לְרֹאֵ֖י
הַשָּֽׁמֶשׁ׃ כִּ֚י בְּצֵ֣ל הַחָכְמָ֔ה בְּצֵ֖ל הַכָּ֑סֶף וְיִתְרֹ֣ון דַּ֤עַת הַחָכְמָה֙
תְּחַיֶּ֣ה בְעָלֶ֔יהָ׃ רְאֵ֖ה אֶת־מַעֲשֵׂ֣ה הָאֱלֹהִ֑ים כִּ֣י מִ֤י יוּכַל֙ לְתַקֵּ֔ן אֶת־
אֲשֶׁ֥ר עִוְּתֹֽו׃ בְּיֹ֣ום טֹובָ֔ה הֱיֵ֖ה בְּטֹ֑וב וְיֹ֣ום רָעָ֔ה רְאֵ֕ה גַּם־זֶ֥ה לְעֻמַּת־זֶ֖ה
עָשָׂ֣ה הָאֱלֹהִ֑ים עַל־דִּבְרָתֹ֕ו לֹ֥א יִמְצָא־אָדָ֖ם אַחֲרָֽיו׃

כ וַיֹּאמֶר- אֲדַי. בְּכִי. רַע. בְּנֵיתִי. אוֹתִי. אִמְרוּ. אִשְׁתִּי׃ כִּי וַיֹּאמֶר. כִּי אֲנִי. הַיּוֹם. שְׁמוֹנִים. שָׁנָה. הַיּוֹם. אִם. לָמָּה. רָעָה. אֲלֵיהֶם. אֲנִי. כִּי. אֲשֶׁר. אֵלַי. וְהִנֵּה. רָעָה. אֵלַי. וְעַתָּה. הַזֶּה. אֶת

ויקרא ויקרא אל משה וידבר אהל מועד לאמר אמר אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יהוה׃ וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו׃ ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט את העלה וניתח אתה לנתחיה׃ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו׃ והשחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח׃ והקטיר ממנו אל אשיו את הראש ואת הפדר וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה ומן התרים או מבני היונה׃ והקריב את קרבנו וקמץ את אלה והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ והסיר את מרסתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃ ובקע אתה בבקעתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ונפש כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה׃ כל מנחה אשר תקריב ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה׃ ואם זבח שלמים קרבנו אם מזבח הוא מקריב אתו אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה׃ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו׃ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב לליהוה׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו׃ ס

דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש׃ ומן הדם יתן על קרנות המזבח קטרת סמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ כל עדת ישראל כי תשגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו מאחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריב הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃ אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר זכר תמים׃ וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטאה והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן וניסלח לו׃ ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ואם לא תמצא ידו דיה לשה וחטאתו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח ואשר יישאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו׃ ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו מן הסלת ומאשי יהוה חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה לכהן כמנחה׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם הוא׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לליהוה׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה אדם לחטא בהן׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא׃ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשמתו אשר יעשה לאשמה בה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח׃ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב׃ על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת פתים ריח ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר בשלה בו יישבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תישרף׃ ס

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם וזרקו את דמו על המזבח סביב׃ וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטיר הכהן אתם המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו לו יהיה׃ והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ ס

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃ על תודה יקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ ומכל קרבן יקריב תרומה אחת לכל שי ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל׃ והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף׃ לא יאכל אכל את בשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לו לא יחשב פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ הבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא וכל אשר יגע בו ונפש ההוא ונכרתה מעמיה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה וכל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה׃ ונפש כי תאכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל אכל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃ ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ והקטיר הכהן המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבח שלמיכם׃ המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה השוק הימין למנה׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבח שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו מאת בני ישראל לחק עולם׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום המשח אתו מבני ישראל חק עולם לדרתם׃ ס

זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים׃ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה במדבר סיני׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן אל אהרן את הכתנת ויחגר אתו באבנט ויעטף אתו במעיל ויתן אתו באפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים׃ ויתן את המצנפת על ראשו ויתן על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם׃ ויזה ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם׃ ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו׃ ויקרב משה את בני אהרן ויתן כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת׃ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחט את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב׃ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין׃ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין׃ ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃ ויקח אתם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה ליהוה הם׃ ויקח משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו אכלים אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעשו אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה׃ ס

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה׃ ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח׃ ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה׃ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה׃ וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב׃ ואת העלה הקריבו לנתחיה ואת הראש וישרף על המזבח׃ ורחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה על המזבח׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשונה׃ ויקרב את העלה ויעש כמשפט׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר׃ וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות והיתרת הכבד׃ וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ס

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ ויאמר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור׃ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה׃ ס

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ומשפטך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃ ס

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מן המעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר ושקשקת במים באמים ובנחלים אתה תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר ושקשקת באמים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ ומבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ כל אשר אין לו סנפיר ושקשקת במים שקץ הוא לכם׃ ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ ואת האיה ואת הדיה למינה׃ ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת׃ ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס׃ ואת החסידה ואת האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם׃ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ׃ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ ואלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע אינה שסעה ופרסה אינה מפרסת טמאים הם לכם כל הנוגע בהם יטמא׃ וכל אשר הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם׃ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ הרמש על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במותם יטמא עד הערב׃ וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והיה טמא עד הערב וטהר׃ וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ וכל אשר יפול משרפתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור וטמא בנבלתם׃ וכל אשר יפול מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ ואם מים יתן על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל הנפש אשר תלד זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל הנפש אשר תלד זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ס

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל הנפש אשר תלד זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ס

ואם יש לו בנים ובנות, אם הבן הבכור הוא בן שנה או יותר, אזי הבכור נוטל פי שנים מכל אחד ואחד מן האחים והאחיות, ואם הבכור הוא פחות מבן שנה, אזי כל הבנים והבנות נוטלים בשווה.

* * *

ואם אין לו בנים אלא בנות, אזי הבכורה נוטלת פי שנים מכל אחת ואחת מן האחיות, ואם הבכורה היא פחות מבת שנה, אזי כל הבנות נוטלות בשווה. ואם אין לו בנים ובנות, אזי הבכור שבאחים נוטל פי שנים מכל אחד ואחד מן האחים, ואם הבכור הוא פחות מבן שנה, אזי כל האחים נוטלים בשווה. ואם אין לו בנים ובנות ואחים, אזי הבכורה שבאחיות נוטלת פי שנים מכל אחת ואחת מן האחיות, ואם הבכורה היא פחות מבת שנה, אזי כל האחיות נוטלות בשווה. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות, אזי הבכור שבבני הדודים נוטל פי שנים מכל אחד ואחד מן בני הדודים, ואם הבכור הוא פחות מבן שנה, אזי כל בני הדודים נוטלים בשווה. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ובני דודים, אזי הבכורה שבבנות הדודים נוטלת פי שנים מכל אחת ואחת מן בנות הדודים, ואם הבכורה היא פחות מבת שנה, אזי כל בנות הדודים נוטלות בשווה. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ובני דודים ובנות דודים, אזי הבכור שבבני הדודות נוטל פי שנים מכל אחד ואחד מן בני הדודות, ואם הבכור הוא פחות מבן שנה, אזי כל בני הדודות נוטלים בשווה. ואם אין לו בנים ובנות ואחים ואחיות ובני דודים ובנות דודים ובני דודות, אזי הבכורה שבבנות הדודות נוטלת פי שנים מכל אחת ואחת מן בנות הדודות, ואם הבכורה היא פחות מבת שנה, אזי כל בנות הדודות נוטלות בשווה.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטרת עדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש המת בגויית אדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע עליו הנפל בחלל או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: וכל כלי אשר יזה עליו המים הנדה יטמא והיה עליו ביום השלישי וביום השביעי יזה הטהור על הטמא וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם והמזה את מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

ויסעו בני ישראל כל העדה מדבר צן ויחנו העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר לו אמרנו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הקהלתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביאנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים הנמן לכם מן הסלע הזה נוציא לכם מים: ויעתר משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם:

ויאמר משה אל אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ואבתינו: ונצעק אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבור בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר רק אעברה ברגלי: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתת את ישראל עברה בגבולו וינט ישראל מעליו: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבת: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האהר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ערים: וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:

ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלי ארנון: ואל משור הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם באר הוא הבאר אשר אמר יהוה לאסף את העם ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניהם ומן המדבר מתנה: ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות: ומן במות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: ויאמר ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר: אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחון את ישראל עברה בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה ויילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח ישראל את כל הערים האל וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה: כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא ויהי נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקריית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי ואחיותיו בשבות לאמרי סיחון מלך האמרי: ונירם אבד מחשבון עד דיבון ונשים עד מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם: ויפנו וילכו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את יריק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי ויקרא שרי מואב אל בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו: ויוסף עוד בלק לשלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויסף מלאך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הסכן הסכנתי לעשות לך כן ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ויפל על אפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: והאתון ראתני ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתך הרגתי והחיתה: ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי הנה אנכי יכול כבדך: ויאמר בלעם אל בלק הנה בא אליך עתה היכול אוכל דבר משהו הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם:

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואנכי אלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק שב פה עד אקרה כה: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: ויבא אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר והלא יעשה ודבר והלא יקים: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה ללכת לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים ויפן אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נטעו כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר יאמר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם היה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה קין לבזה עד מה אשור תשבך: וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משומו אל: וצים מיד כתים ועני אשור ועני עבר וגם הוא עדי אבד: ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:

ויהי בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש ושב חרון אף יהוה מישראל: ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד: וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש ישראל אל הקבה ויתקע את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: ואך שם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני: ושם האשה המדינית המכה כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: וידבר יהוה אל משה לאמר: צרר את המדינים והכיתם אתם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יוצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ולבני ישראל היוצאים מארץ מצרים: ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי: לחצרון משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: אלה משפחות הראובני ופקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים: ובני שמעון למשפחתם נמואל משפחת הנמואלי ליכין משפחת היכיני לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: אלה משפחות שמעוני שנים ושבעים אלף ומאתים: בני גד למשפחתם צפון משפחת הצפוני חגי משפחת החגי שוני משפחת השוני: אצני משפחת האצני ארי משפחת הארי ארודי משפחת הארודי אראלי משפחת האראלי: אלה משפחות בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: אלה משפחות יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי פוה משפחת הפוני: יוב משפחת היובי שמרון משפחת השמרוני: אלה משפחות יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: בני זבולן למשפחתם סרד משפחת הסרדי אלון משפחת האלוני יחלאל משפחת היחלאלי: אלה משפחות זבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה אשריאל משפחת האשריאלי למכיר משפחת המכירי מכיר הוליד את גלעד גלעד משפחת הגלעדי: אלה בני גלעד יעזר משפחת היעזרי חלק משפחת החלקי: ואשריאל בת צלפחד בנות ומחלה נעה חגלה מלכה ותרצה: אלה משפחות מנשה ופקדיהם חמשים אלף ושבע מאות: אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השותלחי בכר משפחת הבכרי תחן משפחת התחני: ואלה בני שותלח לעדן משפחת העדני: אלה משפחות אפרים לפקדיהם שלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: בני בנימן למשפחתם בלע משפחת הבלעי אשבל משפחת האשבלי אחירם משפחת האחירמי: שפופם משפחת השופמי חופם משפחת החופמי: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי: אלה בני בנימן לפקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: אלה בני דן למשפחתם שוחם משפחת השוחמי אלה משפחות דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: בני אשר למשפחתם ימנה משפחת הימנעי ישוי משפחת הישוי בריעה משפחת הבריעי: לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר יפלט ועבדי ויפלי: אלה משפחות בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: בני נפתלי למשפחתם יחצאל משפחת היחצאלי גוני משפחת הגוני: יצר משפחת היצרי שלם משפחת השלמי: אלה משפחות נפתלי למשפחתם לפקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: ויהי בני ישראל למשפחתם לבני אפרים משפחת האפרתי לבני בכר משפחת הבכרי לבני תחת משפחת התחתי: לבני עזר משפחת העזרי לבני שלם משפחת השלמי: לבני תחן משפחת התחני לבני עדן משפחת העדני: לבני עגלי משפחת העגלי לבני שמעי משפחת השמעי: לבני חלקי משפחת החלקי לבני אשרי משפחת האשרי: לבני שלמי משפחת השלמי לבני אחיהוד משפחת האחיהודי: לבני יחלאל משפחת היחלאלי לבני גוני משפחת הגוני: לבני יצר משפחת היצרי לבני שלם משפחת השלמי: לבני שלם

ד וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קָיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃
ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃
ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃
ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃
ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃
ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קָיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃
ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃
ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃
ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃
י וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃
יא וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃
יב כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃
יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃
יד הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃
טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃
טז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת עֵדֶן׃

ع وَمَنْ:- بِرَعْيَتِهِ. سَيُسْأَلُ عَنْهَا. عَبْدُ الرَّجُلِ رَاعٍ:—
عَنْ عَبْدِ اللهِ. قَالَ سَمِعْتُ. عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ:
ع وَمَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يُرْحَمْ. أَبُو الْقَاسِمِ
ع فَإِنَّ اللهَ رَحِيمٌ يُحِبُّ الرُّحَمَاءَ. وَفِي رِوَايَةٍ:
ع أَبُو هُرَيْرَةَ. وَفِي رِوَايَةٍ: أَبُو سَعِيدٍ. وَفِي
ع رِوَايَةٍ: جَرِيرٍ. وَفِي رِوَايَةٍ: جَابِرٍ. وَفِي
ع رِوَايَةٍ: أَبِي مُوسَى. وَفِي رِوَايَةٍ: أَبِي
ع هُرَيْرَةَ. وَأَبِي سَعِيدٍ. وَأَبِي مُوسَى. وَفِي

* *

ل عَبْدُ اللهِ. سَمِعْتُ:- عَبْدَ اللهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى. سَمِعْتُ أَبَا جُحَيْفَةَ:—
ل جُحَيْفَةَ. وَهُوَ يَقُولُ. أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَهُوَ بِالْأَبْطَحِ فِي
ل قُبَّةٍ. لَهُ حَمْرَاءَ. مِنْ أَدَمٍ. فَخَرَجَ بِلَالٌ بِوَضُوءٍ. فَمِنْ نَاضِحٍ
ل وَنَائِلٍ. قَالَ. فَخَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ. وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حَمْرَاءُ.

ل مُوسَى:- سَمِعْتُ. سَعْدًا. يَقُولُ:—
م عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ. عَنْ أَبِيهِ. قَالَ. أَقْبَلْتُ. وَفِي
م رِوَايَةٍ. وَلَقَدْ رَأَيْتُنِي. وَفِي رِوَايَةٍ. وَإِنِّي لَثَالِثُ
م سَبْعَةٍ. مَعَ النَّبِيِّ ﷺ. وَفِي رِوَايَةٍ. وَإِنِّي
م لَثَالِثُ سَبْعَةٍ. مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ. وَفِي رِوَايَةٍ.
م وَإِنِّي لَثَالِثُ سَبْعَةٍ. مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ. وَفِي
م رِوَايَةٍ. وَإِنِّي لَثَالِثُ سَبْعَةٍ. مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ.

ثم ذهبت وجاءت بالطعام وقدمته لهم. وبعد أن أكلوا وشربوا قال الأمير لأحد رجاله: اذهب وأحضر لنا الحكيم. فذهب الرجل وعاد بعد قليل ومعه رجل عجوز ذو لحية بيضاء طويلة. فلما رآه الأمير قال له: يا حكيم، لقد سمعت عنك الكثير، وأريد منك أن تخبرني بسر السعادة. فقال الحكيم: السعادة يا أمير ليست في المال ولا في الجاه، بل في راحة البال. فمن كان قانعًا بما رزقه الله عاش سعيدًا مهما كان فقيرًا.

ثم ذهبت وجاءت بالطعام وقدمته لهم. وبعد أن أكلوا وشربوا قال الأمير لأحد رجاله: اذهب وأحضر لنا الحكيم. فذهب الرجل وعاد بعد قليل ومعه رجل عجوز ذو لحية بيضاء طويلة. فلما رآه الأمير قال له: يا حكيم، لقد سمعت عنك الكثير، وأريد منك أن تخبرني بسر السعادة. فقال الحكيم: السعادة يا أمير ليست في المال ولا في الجاه، بل في راحة البال. فمن كان قانعًا بما رزقه الله عاش سعيدًا مهما كان فقيرًا.

ثم ذهبت وجاءت بالطعام وقدمته لهم. وبعد أن أكلوا وشربوا قال الأمير لأحد رجاله: اذهب وأحضر لنا الحكيم. فذهب الرجل وعاد بعد قليل ومعه رجل عجوز ذو لحية بيضاء طويلة. فلما رآه الأمير قال له: يا حكيم، لقد سمعت عنك الكثير، وأريد منك أن تخبرني بسر السعادة. فقال الحكيم: السعادة يا أمير ليست في المال ولا في الجاه، بل في راحة البال. فمن كان قانعًا بما رزقه الله عاش سعيدًا مهما كان فقيرًا.

ש שכב:- שמלפלעך. משם. פדשמעך:ג:—
ש משם.שקק לקשם׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם. שפאשם
ש משם׳דאעך. ד׳ך. אשפאם משם. שכשם ׳ דשם. דכך. משם׳דאעך
אל אע. אעפשם׃ שמשקלעך. אל. שמשם. אעע. משמשלאך:

ל אעך:- שמלפשש׳דאעך. אעפד. שפשם. משם:ג:—
ל שפשם. דשעך׃ שמשקלכעך. שפ. ׳קשקשם׳ך. עשמשם׳ך
ש משם׳דאעך. שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם
ע שפשם. דשעך׃ שמשקלכעך. שפ. ׳קשקשם׳ך. עשמשם׳ך
ל ך. אקדם.׳ש משעלך ם. שפ׳קאשם. ׳קשקשם׳ך׃ שפשם׳ך
ם שמאשם׃ שפשם׳ך. שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם
ל שפשם. דשעך׃ שמשקלכעך. שפ. ׳קשקשם׳ך. עשמשם׳ך
ש משם׳דאעך. שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם

א ך׳ם. שקפשך. אעך. אעשם. דשעשם׃ ׳קשקשם׳ך׃ שמשקלכעך:ג:—
אל פשם׃ דשעשך.׳ם׳ך׃ שעשעשם׳ך׃ שמשעשפשם׃ שמשעשפשם׃ דשעשך׃
ם פ׳׃ אשקפשך׳ך׃ שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. שמשקלכעך׃ שמשפדם.
אע דשך׃ פשך׃ ׳פקפשם׃ אעשם׃ דשעשך׃ ך׳ם. שעשעשם׃ דשעשך׃
ך אעפשם׃ שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם׃ שמשקלכעך׃
ש משם׳דאעך. שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם׃ שמשקלכעך׃
ש משם׳דאעך. שמשקלכעך׃ שמשפדם. אעמך. דשם׃עשמם׃ שמשקלכעך׃

ש שׁמְרוּ־לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ יא וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ יב וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ יג וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ יד וְכָתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ טו לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ טז כִּי־תִשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃ יז וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ יח כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ יט לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם וּפַחְדְּכֶם וְיִתֶּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ כ רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ כא אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ כב וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ כג וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃ כד הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃ כה כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ׃ כו וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ פ כז אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ כח אֲבֹד תְּאַבְּדוּן אֶת כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ כט וְנִתְּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ ל לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לא כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָּׁמָּה׃ לב וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וּמַעְשְׂרֹתֵיכֶם וּתְרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ לג וְשַׂמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעֲבָדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּכֶם׃ לד הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ לה כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ לו רַק בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ לז רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לח לֹא־תֹאכַל לְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ לט כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ מ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמָתֶךָ׃ מא כִּי־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃ מב כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ׃ מג אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכַל אֶת־הַצְּבִי וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃ מד רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃ מה לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ מו לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ מז רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה׃ מח וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ מט שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי־תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נ כִּי־יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָם מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ נא הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֶשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ נב לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃ נג כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ׃ פ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

ﻭ ﻣﻤﻨﻮﻉ. ﻣﻤﻨﻮﻉ:- ﺑﻨﻴﺎﻣﻴﻦ. ﻭﻟﻴﻤﻮﺕ. ﻣﻨﻤﻨﻴﻢ:ﺃ :—

ﺑﻪ ﻭﻟﻢ ﻳ. ﻳﺴﻮﻉ ﻟﻪ ﺃ ﺭ. ﺩﻳﻜﻮﺍ. ﺑﻴﺴﻮﻉ ﻫﺎﻟﻮﺍ. ﺑﻪ ﻭﻳﻘﻮﻟﻮﺍ. ﺑﻴﻮﺣﻨﺎ
ﻫ ﻳﻮﻣﻦ. ﻳﻮﻉ ﻫﻴﻚ. ﻫﺪﺭ. ﻟﻪ ﻳﻘﻮﻟﻮﺍ ﻫﻮ. ﻫﻮ ﻫﻮ. ﻫﻮ ﻫﻮ. ﻫﻮ

ש אֲבִיהֶם. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים מָשְׁחָה אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־יָדָם לְכַהֵן: ג וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל־פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם: ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ה קָרֵב אֶת־מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ: ו וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת כָּל־הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: ז וְשָׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: ח וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו נְתֻנִים הֵם נְתֻנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ט וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יא וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: יב כִּי־לִי כָל־בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה: יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר: יד פְּקֹד אֶת־בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה תִּפְקְדֵם: טו וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה: טז וַיִּהְיוּ אֵלֶּה בְּנֵי־לֵוִי בְּשֵׁמֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי: יז וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לָבְנִי וְשִׁמְעִי: יח וּבְנֵי קְהָת לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל: יט וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם: כ לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי: כא לְעַמְרָם מִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי: כב לִבְנֵי מְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי: כג וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: כד נְשִׂיא בֵּית־אָב לְגֵרְשׁוֹנִי אֶלְיָסָף בֶּן־לָאֵל: כה וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: כו וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־הַמָּסָךְ לְפֶתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מֵיתָרָיו לְכָל־עֲבֹדָתוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה לוֹ וְעָבָדוּ: כז וּלְקָהָת מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי: כח בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: כט מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת יַחֲנוּ עַל־יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה: ל וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן־עֻזִּיאֵל: לא וּמִשְׁמַרְתָּם הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם וְהַמָּסָךְ וְכָל־עֲבֹדָתוֹ: לב וְנָשִׂיא נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: לג לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי: לד וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם: לה וְנָשִׂיא בֵּית־אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיחָיִל עַל־יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה: לו וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת מְשֻׁמַּת הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכָל־עֲבֹדָתוֹ: לז וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם: לח וְהַחֹנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קֵדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִזְרָחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: לט כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אָלֶף: מ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכוֹר זָכָר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה וְשָׂא אֶת־מִסְפַּר שְׁמֹתָם: מא וְלָקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכֹר בִּבְהֵמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מב וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֵת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: מג וַיִּהְיוּ כָּל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים: מד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: מה קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה: מו וְלִפְדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשִּׁבְעִים הָעֹדְפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מז וְלָקַחְתָּ חֲמֻשֶׁת חֲמֻשֶׁת שְׁקָלִים לַגֻּלְגֹּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקָּח עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקֶל: מח וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פִּדְיֹנֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם: מט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל־פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם: נ מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: נא וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ד א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ב נִשְׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי־לֵוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם: ג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לַצָּבָא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: ד זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים: ה וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנֵסַע הַמַּחֲנֶה וְהוֹרִדוּ אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ בָהּ אֵת אֲרוֹן הָעֵדֻת: ו וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וּפָרְשׂוּ בֶגֶד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמָעְלָה וְשָׂמוּ בַדָּיו: ז וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעָרֹת וְאֶת־הַכַּפֹּת וְאֶת־מְנַקִּיֹּת וְאֶת־קְשָׂוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה: ח וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּכִסּוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו: ט וְלָקְחוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵת כָּל־כְּלֵי שַׁמְנָהּ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ אֹתָהּ לָהֶם בָּהֶם: י וְנָתְנוּ אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ אֶל־כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט: יא וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב יִפְרְשׂוּ בֶגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּכִסּוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו: יב וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתְנוּ אֶל־בֶּגֶד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ בִּכְסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט: יג וְדִשְּׁנוּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו בֶּגֶד אַרְגָּמָן: יד וְנָתְנוּ עָלָיו אֶת־כָּל־כֵּלָיו אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ עֲלֵיהֶם בָּהֶם אֶת־הַמַּחְתֹּת אֶת־הַמִּזְלָגוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְנָתְנוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ וְשָׂמוּ בַדָּיו: טו וְכִלָּה אַהֲרֹן וּבָנָיו לְכַסּוֹת אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסַע הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא יִגְּעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד: טז וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבִכֵלָיו: יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: יח אַל־תַּכְרִתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: יט וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מַשָּׂאוֹ: כ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ: כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כב נְשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם: כג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: כד זֹאת עֲבֹדַת הַמִּשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא: כה וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הָעֹר הַתָּחָשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: כו וְאֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מֵיתָרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ: כז עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי־הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם: כח זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: כט בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: ל מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: לא וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו: לב וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כֵּלֵיהֶם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם: לג זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: לד וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: לה מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: לו וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: לז אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: לח וּפְקוּדֵי בְנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: לט מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: מ וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם וְשִׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: מא אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה: מב וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם: מג מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: מד וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם: מה אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: מו כָּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מז מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד: מח וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: מט עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר־פָּקַד יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

ב וְהָיָה֙ כִּ֣י תָבֹ֔אוּ אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ נֹתֵ֥ן לְךָ֖ נַחֲלָ֑ה וִֽירִשְׁתָּ֣הּ וְיָשַׁבְתָּ֖ בָּֽהּ׃

ג וְלָקַחְתָּ֞ מֵרֵאשִׁ֣ית ׀ כָּל־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֗ה אֲשֶׁ֨ר תָּבִ֜יא מֵאַרְצְךָ֤ אֲשֶׁר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ נֹתֵ֥ן לָ֖ךְ וְשַׂמְתָּ֣ בַטֶּ֑נֶא וְהָלַכְתָּ֙ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃

ד וּבָ֣אתָ אֶל־הַכֹּהֵ֗ן אֲשֶׁר֙ יִהְיֶ֣ה בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו הִגַּ֥דְתִּי הַיּ֛וֹם לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כִּ֣י בָ֑אתִי אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר נִשְׁבַּע֙ יְהוָ֣ה לַאֲבֹתֵ֔ינוּ לָתֵ֥ת לָ֖נוּ׃

ה וְנָתַ֣ן הַכֹּהֵ֔ן טֶ֖נֶא מִיָּדֶ֑ךָ וְהִנִּיחוֹ֙ לִפְנֵ֣י מִזְבַּ֔ח יְהוָ֖ה אֱלֹהֶֽיךָ׃

ו וְעָנִ֣יתָ וְאָמַרְתָּ֗ לִפְנֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֲרַמִּ֥י אֹבֵ֖ד אָבִ֑י וַיֵּ֣רֶד מִצְרַ֗יְמָה וַיָּ֤גָר שָׁם֙ בִּמְתֵ֣י מְעָ֔ט וַיְהִ֥י שָׁ֖ם לְגוֹ֣י גָּד֑וֹל עָצ֖וּם וָרָֽב׃

ז וַיָּרֵ֨עוּ אֹתָ֜נוּ הַמִּצְרִ֗ים וַיְעַנּ֙וּנוּ֙ וַיִּתְּנ֣וּ עָלֵ֔ינוּ עֲבֹדָ֖ה קָשָֽׁה׃

ח וַנִּצְעַ֖ק אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵ֑ינוּ וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֶת־קֹלֵ֔נוּ וַיַּ֥רְא אֶת־עָנְיֵ֖נוּ וְאֶת־עֲמָלֵ֥נוּ וְאֶת־לַחֲצֵֽנוּ׃

ט וַיּוֹצִאֵ֨נוּ יְהוָ֜ה מִמִּצְרַ֗יִם בְּיָ֤ד חֲזָקָה֙ וּבִזְרוֹעַ֣ נְטוּיָ֔ה וּבְמֹרָ֖א גָּדֹ֑ל וּבְאֹתוֹת֙ וּבְמֹפְתִ֔ים׃

י וַיְבִאֵ֖נוּ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיִּתֶּן־לָ֨נוּ֙ אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את אֶ֛רֶץ זָבַ֥ת חָלָ֖ב וּדְבָֽשׁ׃

יא וְעַתָּ֗ה הִנֵּ֤ה הֵבֵ֙אתִי֙ אֶת־רֵאשִׁ֣ית פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תָּה לִ֑י יְהוָ֔ה וְהִנַּחְתּוֹ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְהִשְׁתַּחֲוִ֖יתָ לִפְנֵ֥י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃

יב וְשָׂמַחְתָּ֣ בְכָל־הַטּ֗וֹב אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לְךָ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וּלְבֵיתֶ֑ךָ אַתָּ֣ה וְהַלֵּוִ֔י וְהַגֵּ֖ר אֲשֶׁ֥ר בְּקִרְבֶּֽךָ׃

יג כִּֽי־תְכַלֶּ֣ה לַעְשֵׂר֮ אֶת־כָּל־מַעְשַׂר֒ תְּבוּאָתְךָ֙ בַּשָּׁנָ֣ה הַשְּׁלִשִׁ֔ת שְׁנַ֖ת הַמַּעְשֵׂ֑ר וְנָתַתָּ֣ לַלֵּוִ֔י לַגֵּ֖ר לַיָּת֥וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה וְאָכְל֣וּ בִשְׁעָרֶ֔יךָ וְשָׂבֵֽעוּ׃

יד וְאָמַרְתָּ֣ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בִּעַ֕רְתִּי הַקֹּ֖דֶשׁ מִן־הַבָּ֑יִת וְגַם־נְתַתִּ֣יו לַלֵּוִ֔י וְלַגֵּ֖ר לַיָּת֥וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה כְּכֹ֨ל מִצְוָתְךָ֜ אֲשֶׁ֣ר צִוִּיתָ֗נִי לֹֽא־עָבַ֙רְתִּי֙ מִמִּצְוֹתֶ֔יךָ וְלֹ֥א שָׁכָֽחְתִּי׃

טו לֹא־בָאתִי֙ מִמֶּ֔נּוּ בְּטָמֵ֖א וְלֹא־בִעַ֣רְתִּי מִמֶּ֑נּוּ וְלֹא־נָתַ֣תִּי מִמֶּ֔נּוּ לְמֵ֖ת וְלֹא־שָׁמַ֣עְתִּי בְקוֹל֮ יְהוָה֒ אֱלֹהָ֙י עָשִׂ֣יתִי כְּכֹ֔ל אֲשֶׁ֥ר צִוִּיתָֽנִי׃

טז הַיּ֨וֹם הַזֶּ֜ה יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ מְצַוְּךָ֔ לַעֲשׂ֛וֹת אֶת־הַחֻקִּ֥ים הָאֵ֖לֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִ֑ים וְשָׁמַרְתָּ֣ וְעָשִׂ֔יתָ אוֹתָ֖ם בְּכָל־לְבָבְךָ֥ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃

יז אֶת־יְהוָ֣ה הֶאֱמַ֔רְתָּ הַיּ֑וֹם לִֽהְי֤וֹת לְךָ֙ לֵֽאלֹהִ֔ים וְלָלֶ֣כֶת בִּדְרָכָ֔יו וְלִשְׁמֹ֥ר חֻקָּ֛יו וּמִצְוֹתָ֖יו וּמִשְׁפָּטָ֑יו וְלִשְׁמֹ֖עַ בְּקֹלֽוֹ׃

יח וַֽיהוָה֙ הֶאֱמִירְךָ֣ הַיּ֔וֹם לִֽהְיוֹת־לוֹ֙ לְעַ֣ם סְגֻלָּ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּר־לָ֖ךְ וְלִשְׁמֹ֥ר כָּל־מִצְוֹתָֽיו׃

יט וְלָתֵ֨ת אֲשֶׁ֜ר עָשְׂךָ֗ עֶלְי֙וֹן֙ עַל־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה לִתְהִלָּ֣ה וּלְשֵׁ֑ם וְלִֽהְיוֹתְךָ֥ עַם־קָד֖וֹשׁ לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּֽר׃

ש וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ וְשֵׁרְתוּ עָלָיו בִּגְדֵי הַשְּׂרָד וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו בְּבֹאָם אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ בְּנָסְעַ הַמַּחֲנֶה וּבָאוּ בְּנֵי־קְהָת לָשֵׂאת וְלֹא־יִגְּעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ אֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְּקֻדַּת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבִכֵלָיו׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ אַל־תַּכְרִיתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם׃ וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כְּבַלַּע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ׃ וְנָשָׂא בְנֵי־קְהָת מִשְּׂאֵת בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא יִפְקְדוּ אֶת־הַקֹּדֶשׁ וָמֵתוּ וְאֵלֶּה מַשָּׂא בְנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וּפְקֻדָּתָם בְּמַשָּׂאָם אֵת יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מֵיתָרֵיהֶם וְאֵת כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי־הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכָל־עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּפְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃ כָּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים׃ עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדַת עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם שְׁנַיִם וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃ וּפְקוּדֵי בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדַת עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים וּמָאתַיִם וָאֶלֶף׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃ שְׁנַיִם וּשְׁמֹנִים וּמָאתַיִם וָאֶלֶף

ג לְמִשְׁפָּחוֹת בֵּית־אָבֹתָם לִפְקֻדֵי שֵׁמוֹת לְגֻלְגָּלְתָּם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ ד וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃ ה וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לָרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ ו לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ ז לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ ח לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ ט לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃ י לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ יא לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ יב לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ יג לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ יד לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ טו לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ טז אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ יז וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁם׃ יח וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ יט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃ כ וַיִּתְיַלְּדוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ כא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כב לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ כג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ כד לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ כה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ כו לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ כז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כח לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ כט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ל לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ לא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לב לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ לג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ לד לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ לה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ לו לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ לז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לח לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ לט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ מ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ מא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ מב לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא׃ מג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מד אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃ מה וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ מו וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ מז וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃ מח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מט אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ נ וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל־כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר לוֹ הֵמָּה יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵמָּה יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ נא וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃ נב וְחָנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לִצְבָאֹתָם׃ נג וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ נד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃

أَنَا بِكَ. سَيِّدِي، لَا تَدَعْ. لَا أَخَافُ. أَنْتَ تَعْرِفُ:- أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ.

فَإِنَّ أَنْتَ. أَنْتَ تَعْرِفُ:- أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ. أَنَّكَ تَعْرِفُ.

ثم ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ ١٥٢

وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٥٣

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ ۖ وَفِى نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ١٥٤

وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَٰتِنَا ۖ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّىَّ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ ۖ إِنْ هِىَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهْدِى مَن تَشَآءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَٰفِرِينَ ١٥٥

وَٱكْتُبْ لَنَا فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ إِنَّا هُدْنَآ إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِىٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنْ أَشَآءُ ۖ وَرَحْمَتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤْمِنُونَ ١٥٦

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِىَّ ٱلْأُمِّىَّ ٱلَّذِى يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ ۖ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَىٰهُمْ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَٰلَ ٱلَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُوا۟ ٱلنُّورَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ١٥٧

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٥٨

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ ١٥٩

ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﺮﻳﺢ ﺗﺤﻤﻞ ﺭﻭﺍﺋﺤﻬﺎ ﻭﺗﺴﻘﻲ ﺍﻟﺰﺭﻉ ﻭﺍﻟﻀﺮﻉ ﻭﺍﻟﻨﺒﺎﺕ ﻭﺍﻟﺸﺠﺮ ﻭﺍﻟﺤﺠﺮ ﻭﺍﻟﺘﺮﺍﺏ ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﻭﺍﻟﻬﻮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺍﻟﻨﻮﺭ ﻭﺍﻟﻈﻠﻤﺔ ﻭﺍﻟﻀﻮﺀ ﻭﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﻭﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺍﻟﺒﻌﺚ ﻭﺍﻟﺤﺴﺎﺏ ﻭﺍﻟﺠﺰﺍﺀ ﻭﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺍﻟﺼﺮﺍﻁ ﻭﺍﻟﻤﻴﺰﺍﻥ ﻭﺍﻟﻘﻠﻢ ﻭﺍﻟﻠﻮﺡ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﻜﻌﺒﺔ ﻭﺍﻟﺒﻴﺖ ﻭﺍﻟﻤﺴﺠﺪ ﻭﺍﻟﻤﺪﺭﺳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﻄﺎﻟﺐ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺑﺔ ﻭﺍﻟﻘﺮﺍﺀﺓ ﻭﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﺠﻬﻞ ﻭﺍﻟﺤﻖ ﻭﺍﻟﺒﺎﻃﻞ ﻭﺍﻟﺼﺪﻕ ﻭﺍﻟﻜﺬﺏ ﻭﺍﻟﻌﺪﻝ ﻭﺍﻟﻈﻠﻢ ﻭﺍﻟﺮﺣﻤﺔ ﻭﺍﻟﻘﺴﻮﺓ ﻭﺍﻟﺨﻴﺮ ﻭﺍﻟﺸﺮ ﻭﺍﻟﻨﻔﻊ ﻭﺍﻟﻀﺮ ﻭﺍﻟﺴﻌﺎﺩﺓ ﻭﺍﻟﺸﻘﺎﺀ ﻭﺍﻟﻔﺮﺡ ﻭﺍﻟﺤﺰﻥ ﻭﺍﻟﻀﺤﻚ ﻭﺍﻟﺒﻜﺎﺀ ﻭﺍﻟﺤﺐ ﻭﺍﻟﺒﻐﺾ ﻭﺍﻟﺼﺪﺍﻗﺔ ﻭﺍﻟﻌﺪﺍﻭﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻭﺍﻟﺤﺮﺏ ﻭﺍﻟﺴﻼﺡ ﻭﺍﻟﺪﺭﻉ ﻭﺍﻟﺮﻣﺢ ﻭﺍﻟﺴﻴﻒ ﻭﺍﻟﺨﻨﺠﺮ ﻭﺍﻟﻤﺪﻓﻊ ﻭﺍﻟﻄﺎﺋﺮﺓ ﻭﺍﻟﺪﺑﺎﺑﺔ ﻭﺍﻟﺴﻔﻴﻨﺔ ﻭﺍﻟﻘﻄﺎﺭ ﻭﺍﻟﺴﻴﺎﺭﺓ ﻭﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﻭﺍﻟﺠﺴﺮ ﻭﺍﻟﻨﻬﺮ ﻭﺍﻟﺒﺤﺮ ﻭﺍﻟﺠﺒﻞ ﻭﺍﻟﺴﻬﻞ ﻭﺍﻟﻮﺍﺩﻱ ﻭﺍﻟﺼﺤﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻐﺎﺑﺔ ﻭﺍﻟﺤﺪﻳﻘﺔ ﻭﺍﻟﻤﺰﺭﻋﺔ ﻭﺍﻟﻤﺼﻨﻊ

ב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ ג שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ ד מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ ה וְאִתְּכֶם יִהְיוּ
אִישׁ אִישׁ לְמַטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא׃ ו וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ
אִתְּכֶם לְרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ ז לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ ח לִיהוּדָה
נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ ט לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ י לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃ יא לִבְנֵי
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ יב לְבִנְיָמִן אֲבִידָן
בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ יג לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ יד לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ טו לְנַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ טז אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃
יז וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁם׃ יח וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה
הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ יט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר
סִינָי׃ כ וַיִּהְיוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ כא פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כב לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ כג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ כד לִבְנֵי
גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ כה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ כו לִבְנֵי
יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ כז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כח לִבְנֵי
יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ כט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ל לִבְנֵי
זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לב לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ לד לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לה פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ לו לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לז פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לח לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ לט פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ מ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ מא פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ מב לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ מג פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ מד אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים
עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃ מה וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ מו וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ מז וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃
מח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מט אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ נ וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל־כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ הֵם יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
נא וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וְהַזָּר הַקָּרֵב
יוּמָת׃ נב וְחָנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לִצְבָאֹתָם׃ נג וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ
סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ נד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃

ב אִישׁ עַל־דִּגְלוֹ בְּאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל מוֹעֵד יַחֲנוּ׃
ג וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־
עַמִּינָדָב׃ ד וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ה וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה
יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ ו וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ז מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃ ח וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ ט כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת לְצִבְאֹתָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ י דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן
אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ יא וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ יב וְהַחֹנִים
עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ יג וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו תִּשְׁעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ יד וְהַמַּטֶּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃ טו וְצִבְאוֹ
וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ טז כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאָה
וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים לְצִבְאֹתָם וְשֵׁנִית יִסָּעוּ׃ יז וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד
מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃ יח דֶּגֶל
מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם יָמָּה וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ יט וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו
אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כ וְעִמּוֹ מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־
פְּדָהצוּר׃ כא וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ כב וְהַמַּטֶּה בִּנְיָמִן וְנָשִׂיא לִבְנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ כג וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ כד כָּל־
הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאָה וּשְׁמֹנָה אֶלֶף וּמֵאָה לְצִבְאֹתָם וְשְׁלִשִׁית יִסָּעוּ׃ כה דֶּגֶל
מַחֲנֵה דָן צָפוֹנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ כו וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם
וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ כז וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־
עָכְרָן׃ כח וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ כט וְהַמַּטֶּה נַפְתָּלִי וְנָשִׂיא
לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ ל וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לא כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מְאַת אֶלֶף וַחֲמִשִּׁים וְשֶׁבַע מֵאוֹת אַחֲרֹנָה לְדִגְלֹתָם יִסָּעוּ׃
לב אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי מַחֲנֹת לְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ לג וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ לד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדִגְלֹתָם
וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל בֵּית אֲבֹתָיו׃

ש משמעות שכיח:ג: —
ף לשם. משפעת. ושעת. שנת. שכשם. שכשמה. שכשמה: שמשכיות

ש משמעות שכיח:ג:—
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.
ש משמעות. כשעת. שכשם. שכשמה. שכשמה:- שכשמה. שכשמה.

ثم أخذ يقول: «إن الذين يعيشون في الأرض لا يعرفون الحقيقة، فهم يظنون أن الأرض مسطحة، وأن السماء قبة زرقاء فوقها، وأن الشمس تدور حولها. أما نحن فنعرف أن الأرض كرة، وأن الشمس هي التي تدور حولها، وأن القمر يدور حول الأرض، وأن الأرض تدور حول الشمس، وأن الشمس تدور حول مركز المجرة، وأن المجرة تدور حول مركز المجرات، وأن المجرات تتباعد عن بعضها بسرعة هائلة، وأن الكون يتمدد باستمرار، وأن الزمان والمكان نسيج واحد، وأن الجاذبية انحناء في هذا النسيج، وأن الضوء يسافر بسرعة ثابتة، وأن لا شيء يسبقه، وأن الكتلة والطاقة وجهان لعملة واحدة، وأن المادة المظلمة والطاقة المظلمة تشكلان معظم الكون، وأن ما نراه من نجوم وكواكب وغبار ليس إلا جزءا يسيرا مما هو موجود، وأن الذرة التي تظن أنها أصغر شيء في الكون تحتوي على عالم كامل من الجسيمات الأصغر، وأن هذه الجسيمات تتصرف بطريقة لا يمكن تفسيرها بعقولنا، وأن الاحتمال هو كل ما نملكه لنتنبأ بما سيحدث، وأن المستقبل غير محدد، وأن الماضي ليس كما نتذكره، وأن الذاكرة خداعة، وأن الحواس تكذب، وأن العين ترى ما تريد أن ترى، وأن العقل يبني واقعا من المعلومات الناقصة، وأن الحقيقة أعمق من أن تدركها الحواس، وأن الرياضيات هي اللغة الوحيدة التي تقترب من وصف الكون كما هو، وأن كل ما نعرفه اليوم قد يكون خطأ غدا، وأن العلم لا يدعي اليقين، وأن اليقين هو عدو العلم، وأن الشك هو بداية المعرفة، وأن السؤال أهم من الجواب، وأن الجواب يولد سؤالا جديدا، وأن هذه السلسلة لا تنتهي، وأن الكون لا نهاية له، وأن الإنسان صغير جدا في هذا الكون الشاسع، وأن صغره هذا لا يقلل من قيمته، وأن قيمته تكمن في قدرته على التساؤل، وأن التساؤل هو أعظم هبة منحها الله للإنسان، وأن الله خلق الكون ليتأمله الإنسان، وأن التأمل عبادة، وأن العلم عبادة، وأن البحث عن الحقيقة عبادة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة، وأن من عرف نفسه عرف ربه، وأن من عرف ربه عرف الكون، وأن من عرف الكون عرف الحقيقة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة.»

ثم أخذ يقول: «إن الذين يعيشون في الأرض لا يعرفون الحقيقة، فهم يظنون أن الأرض مسطحة، وأن السماء قبة زرقاء فوقها، وأن الشمس تدور حولها. أما نحن فنعرف أن الأرض كرة، وأن الشمس هي التي تدور حولها، وأن القمر يدور حول الأرض، وأن الأرض تدور حول الشمس، وأن الشمس تدور حول مركز المجرة، وأن المجرة تدور حول مركز المجرات، وأن المجرات تتباعد عن بعضها بسرعة هائلة، وأن الكون يتمدد باستمرار، وأن الزمان والمكان نسيج واحد، وأن الجاذبية انحناء في هذا النسيج، وأن الضوء يسافر بسرعة ثابتة، وأن لا شيء يسبقه، وأن الكتلة والطاقة وجهان لعملة واحدة، وأن المادة المظلمة والطاقة المظلمة تشكلان معظم الكون، وأن ما نراه من نجوم وكواكب وغبار ليس إلا جزءا يسيرا مما هو موجود، وأن الذرة التي تظن أنها أصغر شيء في الكون تحتوي على عالم كامل من الجسيمات الأصغر، وأن هذه الجسيمات تتصرف بطريقة لا يمكن تفسيرها بعقولنا، وأن الاحتمال هو كل ما نملكه لنتنبأ بما سيحدث، وأن المستقبل غير محدد، وأن الماضي ليس كما نتذكره، وأن الذاكرة خداعة، وأن الحواس تكذب، وأن العين ترى ما تريد أن ترى، وأن العقل يبني واقعا من المعلومات الناقصة، وأن الحقيقة أعمق من أن تدركها الحواس، وأن الرياضيات هي اللغة الوحيدة التي تقترب من وصف الكون كما هو، وأن كل ما نعرفه اليوم قد يكون خطأ غدا، وأن العلم لا يدعي اليقين، وأن اليقين هو عدو العلم، وأن الشك هو بداية المعرفة، وأن السؤال أهم من الجواب، وأن الجواب يولد سؤالا جديدا، وأن هذه السلسلة لا تنتهي، وأن الكون لا نهاية له، وأن الإنسان صغير جدا في هذا الكون الشاسع، وأن صغره هذا لا يقلل من قيمته، وأن قيمته تكمن في قدرته على التساؤل، وأن التساؤل هو أعظم هبة منحها الله للإنسان، وأن الله خلق الكون ليتأمله الإنسان، وأن التأمل عبادة، وأن العلم عبادة، وأن البحث عن الحقيقة عبادة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة، وأن من عرف نفسه عرف ربه، وأن من عرف ربه عرف الكون، وأن من عرف الكون عرف الحقيقة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة.»

ثم أخذ يقول: «إن الذين يعيشون في الأرض لا يعرفون الحقيقة، فهم يظنون أن الأرض مسطحة، وأن السماء قبة زرقاء فوقها، وأن الشمس تدور حولها. أما نحن فنعرف أن الأرض كرة، وأن الشمس هي التي تدور حولها، وأن القمر يدور حول الأرض، وأن الأرض تدور حول الشمس، وأن الشمس تدور حول مركز المجرة، وأن المجرة تدور حول مركز المجرات، وأن المجرات تتباعد عن بعضها بسرعة هائلة، وأن الكون يتمدد باستمرار، وأن الزمان والمكان نسيج واحد، وأن الجاذبية انحناء في هذا النسيج، وأن الضوء يسافر بسرعة ثابتة، وأن لا شيء يسبقه، وأن الكتلة والطاقة وجهان لعملة واحدة، وأن المادة المظلمة والطاقة المظلمة تشكلان معظم الكون، وأن ما نراه من نجوم وكواكب وغبار ليس إلا جزءا يسيرا مما هو موجود، وأن الذرة التي تظن أنها أصغر شيء في الكون تحتوي على عالم كامل من الجسيمات الأصغر، وأن هذه الجسيمات تتصرف بطريقة لا يمكن تفسيرها بعقولنا، وأن الاحتمال هو كل ما نملكه لنتنبأ بما سيحدث، وأن المستقبل غير محدد، وأن الماضي ليس كما نتذكره، وأن الذاكرة خداعة، وأن الحواس تكذب، وأن العين ترى ما تريد أن ترى، وأن العقل يبني واقعا من المعلومات الناقصة، وأن الحقيقة أعمق من أن تدركها الحواس، وأن الرياضيات هي اللغة الوحيدة التي تقترب من وصف الكون كما هو، وأن كل ما نعرفه اليوم قد يكون خطأ غدا، وأن العلم لا يدعي اليقين، وأن اليقين هو عدو العلم، وأن الشك هو بداية المعرفة، وأن السؤال أهم من الجواب، وأن الجواب يولد سؤالا جديدا، وأن هذه السلسلة لا تنتهي، وأن الكون لا نهاية له، وأن الإنسان صغير جدا في هذا الكون الشاسع، وأن صغره هذا لا يقلل من قيمته، وأن قيمته تكمن في قدرته على التساؤل، وأن التساؤل هو أعظم هبة منحها الله للإنسان، وأن الله خلق الكون ليتأمله الإنسان، وأن التأمل عبادة، وأن العلم عبادة، وأن البحث عن الحقيقة عبادة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة، وأن من عرف نفسه عرف ربه، وأن من عرف ربه عرف الكون، وأن من عرف الكون عرف الحقيقة، وأن الحقيقة هي الله، وأن الله هو الحقيقة.»

ב אֲנִי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן: שֶׁהָיִיתִי מְשָׁרְתוֹ מִנְּעוּרָיו. וְהָיָה לִי לְרַב וּלְמוֹרֶה. וְהָיָה
מְלַמְּדֵנִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְהָיָה מַזְהִירֵנִי עַל הַדְּרָכִים. וְעַל הַמְּקוֹמוֹת. וְעַל הַמַּעֲשִׂים.
וְעַל הַמִּדּוֹת. וְעַל הַמִּשְׁפָּטִים: שֶׁהָיִיתִי מְשָׁרְתוֹ בְּכָל יוֹם. וְהָיָה מְלַמְּדֵנִי תּוֹרָה
וּמִצְוֹת. וְהָיָה מַזְהִירֵנִי עַל הַדְּרָכִים. וְעַל הַמְּקוֹמוֹת. וְעַל הַמַּעֲשִׂים. וְעַל הַמִּדּוֹת.
וְעַל הַמִּשְׁפָּטִים: וְהָיָה מְלַמְּדֵנִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְהָיָה מַזְהִירֵנִי עַל הַדְּרָכִים. וְעַל
הַמְּקוֹמוֹת. וְעַל הַמַּעֲשִׂים. וְעַל הַמִּדּוֹת. וְעַל הַמִּשְׁפָּטִים:

ספר בראשית פרק מד

ד יָצְאוּ הַמַּלְאָךְ מִן־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּ אוֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃

ה הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃

ו וַיַּשֵּׂג אוֹתָם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃

ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִלָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃

ח הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב׃

ט אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי לְעֲבָדִים׃

י וַיֹּאמֶר גַּם עַתָּה כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם׃

יא וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ׃

יב וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַתִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃

יג וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃

יד וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְעוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃

טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ כָּמֹנִי׃

טז וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֵּנוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃

יז וַיֹּאמֶר חָלִלָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃

יח וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמַר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃

יט אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃

כ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃

כא וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלַי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃

כב וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃

כג וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃

כד וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃

כה וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃

כו וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃

כז וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֲלֵהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃

כח וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃

כט וְלָקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃

ל וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׃

לא וְהָיָה כִּרְאֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃

לב כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃

לג וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃

לד כִּי אֵיכָה אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן־אֶרְאֶה בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

ס פֶּרֶט מִמֶּנּוּ וְנָתַן לְאַחֵר: הַמַּלְוֶה לֹא יִכָּנֵס לְבֵית הַלָּוֶה לַעֲבוֹט אֶת עֲבוֹטוֹ. אֶלָּא עוֹמֵד בַּחוּץ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא אֵלָיו אֶת הָעֲבוֹט בַּחוּץ: וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא. לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ: הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הַעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרְכֻךָּ וּלְךָ תִהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ: בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל יְיָ וְהָיָה בְךָ חֵטְא: לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ: לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כִּי תַחְבֹּט זֵיתֶךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהָיָה אִם בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ: לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ: כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ: וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי: וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ: וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו: וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל: כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו: וְקָצַתָּה אֶת כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ: לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה: לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה: אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: כִּי תוֹעֲבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח:

אל ז׳. כהבא עמו ויבא: ויאמר אליו. ראה אנכי נשא כל עמך. ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה לנגדך׃ ויאמר אליו. ידעתי כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי. יפגוהו כל היום אחד ומתו כל המקנה׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים. עד אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי. ויאמר למה זה אמצא חן בעיניך׃ וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה. ויסע יעקב סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

* * *

ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והילדיו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד באם׃ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורחלו והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הילדה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר ויאמרו אשר טמא את דינה אחותם׃ אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר׃ ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם׃ אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר המולים הם׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים ויבזו את העיר אשר טמאו אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי׃ ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃ ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקחו משה ואהרן את־האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת־כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על־משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה את־משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני־ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים וחמשה אלף וארבע מאות׃ מבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשה מאות׃ מבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ מבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ מבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ מבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ מבני יוסף מבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף וארבעים אלף וחמש מאות׃ מבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ מבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ מבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ מבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ מבני נפתלי למטה נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃ ויהי כל־פקודי בני־ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקודים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ הלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ רק את־מטה לוי לא תפקד ואת־ראשם לא תשא בתוך בני־ישראל׃ והפקדת את־הלוים על־משכן העדות ועל־כל־כליו ועל־כל־אשר לו הם ישאו את־המשכן ואת־כל־כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו הלוים והזר הקרב יומת׃ ובחנות בני־ישראל איש איש על־מחנהו ואיש איש על־דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא־יהיה קצף על־עדת בני־ישראל ושמרו הלוים את־משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני־ישראל ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו׃

ש שׁבְּעִי. אֲשֶׁר. יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר. כָּלָאתָ.. יְהוֹשֻׁפָט־עֵדוּת. אֲשֶׁר־עָשָׂה:

שֶׁ שִׁבְטֵי־יְהוָה׃ כְּעֵדוּת. לְיִשְׂרָאֵל. לְהֹדוֹת. לְשֵׁם. יְהוָה׃ כִּי־שָׁם. יָשְׁבוּ־כִסְאוֹת. לְמִשְׁפָּט׃ כִּסְאוֹת. לְבֵית. דָּוִד׃ שָׁלוֹם. יְהִי־בְחֵילֵךְ. שַׁלְוָה. בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן. אַחַי. וְרֵעָי. אֲדַבְּרָה־נָּא. שָׁלוֹם. בָּךְ׃ לְמַעַן. בֵּית. יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה. טוֹב. לָךְ׃

ת שִׁבְטֵי. אֲשֶׁר. יַעֲלוּ־שָׁם׃ שִׁבְטֵי־יָהּ. עֵדוּת. לְיִשְׂרָאֵל. לְהֹדוֹת. לְשֵׁם. יְהוָה׃ כִּי־שָׁמָּה. יָשְׁבוּ. כִסְאוֹת. לְמִשְׁפָּט׃ כִּסְאוֹת. לְבֵית. דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ. שְׁלוֹם. יְרוּשָׁלִָם. יִשְׁלָיוּ. אֹהֲבָיִךְ׃ יְהִי־שָׁלוֹם. בְּחֵילֵךְ. שַׁלְוָה. בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן. אַחַי. וְרֵעָי. אֲדַבְּרָה־נָּא. שָׁלוֹם. בָּךְ׃ לְמַעַן. בֵּית. יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ. אֲבַקְשָׁה. טוֹב. לָךְ׃

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۘ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

ס פּוּ. שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ ס

ס פּוּ. שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ ס

אֲ רְשָׁעִים׃- הִנֵּה־זֶה. סִבְּבוּנִי: שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃

הִנֵּה־זֶה. סִבְּבוּנִי: שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃

בְּ וּ. שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ בְּשֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ רְשָׁעִים׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ אֵת־
בְּ בְּבוּנִי. בְּשֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃
אֲ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃
בְּ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃
בְּ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃
בְּ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃
בְּ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃ שֶׁבְּכָל־אֵלֶּה׃

ש פַּלְגֵי מַיִם כָּל עֵינִי יָרְדָה דִמְעָה עַל לֹא שָׁמְרוּ תּוֹרָתֶךָ וְלֹא יָדְעוּ מִשְׁפָּטֶיךָ עַל כֵּן אֲכַלַתְנִי קִנְאָתְךָ כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרַי׃

ת תָּו עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְאֶל אֵלֶּה אָמַר בְּאָזְנָי שִׁמְעוּ אַחֲרָיו בָּעִיר וְהַכּוּ אַל תָּחֹס עֵינְכֶם וְאַל תָּחוֹסוּ׃ זְקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמִשְׁחִית וְעַל כָּל אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו הַתָּו אַל תִּגָּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ׃ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃

א וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם טַמְּאוּ אֶת הַבַּיִת וּמַלְאוּ אֶת הֶחָצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ בָּעִיר׃ וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנִשְׁאַרְתִּי אֲנִי וָאֶפֹּל עַל פָּנַי וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הֲמַשְׁחִית אַתָּה אֶת כָּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת חֲמָתְךָ עַל יְרוּשָׁלִָם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה תַהְפֻּכוֹת כִּי אָמְרוּ עָזַב יְהוָה אֶת הָאָרֶץ וַיהוָה לֹא יִרְאֶה׃ וְגַם אֲנִי לֹא תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אָחוֹס דַּרְכָּם עַל רֹאשָׁם נָתָתִי׃

ב וְהִנֵּה הָאִישׁ לָבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֹלְמוֹס הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ לָבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֹלְמוֹס הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם וְהִתְוִיתָ תָּו עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְאֶל אֵלֶּה אָמַר בְּאָזְנָי שִׁמְעוּ אַחֲרָיו בָּעִיר וְהַכּוּ אַל תָּחֹס עֵינְכֶם וְאַל תָּחוֹסוּ׃ זְקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמִשְׁחִית וְעַל כָּל אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו הַתָּו אַל תִּגָּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ׃ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃

ג וְהַכְּרוּב עָלָה מֵעַל הָאָרֶץ בְּעֵינָי וַיֵּצְאוּ כָּבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיַּעֲמֹד עַל הַכְּרוּבִים׃ וַיִּשְׂאוּ הַכְּרוּבִים אֶת כַּנְפֵיהֶם וַיַּגְבְּהוּ מִן הָאָרֶץ לְעֵינַי בְּצֵאתָם וְהָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַקָּדִים וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ לָבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֹלְמוֹס הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלִָם וְהִתְוִיתָ תָּו עַל מִצְחוֹת הָאֲנָשִׁים הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים עַל כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ׃ וְאֶל אֵלֶּה אָמַר בְּאָזְנָי שִׁמְעוּ אַחֲרָיו בָּעִיר וְהַכּוּ אַל תָּחֹס עֵינְכֶם וְאַל תָּחוֹסוּ׃ זְקֵן בָּחוּר וּבְתוּלָה וְטַף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמִשְׁחִית וְעַל כָּל אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו הַתָּו אַל תִּגָּשׁוּ וּמִמִּקְדָּשִׁי תָּחֵלּוּ׃ וַיָּחֵלּוּ בָּאֲנָשִׁים הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבָּיִת׃

ד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם טַמְּאוּ אֶת הַבַּיִת וּמַלְאוּ אֶת הֶחָצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ בָּעִיר׃ וַיְהִי כְּהַכּוֹתָם וְנִשְׁאַרְתִּי אֲנִי וָאֶפֹּל עַל פָּנַי וָאֶזְעַק וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הֲמַשְׁחִית אַתָּה אֶת כָּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל בְּשָׁפְכְּךָ אֶת חֲמָתְךָ עַל יְרוּשָׁלִָם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מָלְאָה תַהְפֻּכוֹת כִּי אָמְרוּ עָזַב יְהוָה אֶת הָאָרֶץ וַיהוָה לֹא יִרְאֶה׃ וְגַם אֲנִי לֹא תָחוֹס עֵינִי וְלֹא אָחוֹס דַּרְכָּם עַל רֹאשָׁם נָתָתִי׃

ה וְהִנֵּה הָאִישׁ לָבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֹלְמוֹס הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נַעֲלָה מֵעַל הַכְּרוּב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֶל מִפְתַּן הַבָּיִת וַיִּקְרָא אֶל הָאִישׁ לָבֻשׁ הַבַּדִּים אֲשֶׁר קֹלְמוֹס הַסֹּפֵר בְּמָתְנָיו׃

ﻫ ﻟ·ﺑﺤﺒﻮ·ﺑﻴﻮﺑﻲ·ﺑﻤﺒﻠﻢ:ﺻ:—

ﺯ ﻣﻤﻴﺪ·ﻣﺒﺤﺒﻲ·ﻧ ﺻ·ﺻﻤﻨﺒ:- ﻧﻘﺒ·ﻣﻠﻴﻪ·ﻣ ﺑﺤﺒﻲ

ﻧ ﻣﻢﺒﻠﻢ: ﺯ ﺻﻤ·ﻣﻨﻴﺰ·ﻧﻨﻨﺼ·ﺻﻨﻤ·ﻣﻴﻠﻤﺰ·ﺑﻨﻠﻢ·ﺻﻨﻠﻢ؛

ﻫ ﺑ ﻛﻨﻤ·ﻣ ﺑﺤﺒﻲ·ﺑﻨﻠﻢ·ﻧﻨﻠﻢ·ﻣﻴﻠﻤﺰ·ﻧﻠﻢ·ﻧﻠﻢ·ﻧﻠﻢ؛

ﻫ ﻧﻤﻴﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ·ﻣﻤﻴﻠﻢ

ﻫ ﻣﻤﻴﻠ

ס׳ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃ ס׳ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃ ס׳ וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר־לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ ס׳ וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ ס׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ ס׳ וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ ס׳ וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ ס׳ וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אוֹתָם׃ ס׳ וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃ ס׳ וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃ ס׳ וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ ס׳ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ ס׳ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃ ס׳ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה׃ ס׳ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ ס׳ וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃ ס׳

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ: قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ. إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ. وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ. وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ. وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً. وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ. وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ. وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ. وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ. لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ. وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ. وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ. إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ. وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ. وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ. وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ. إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ. ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ. كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ. ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ. إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ. فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ. وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ. وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ. وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ. وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ. وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ. الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ. مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ. وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ. وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ. وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ. كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ. اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ. فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ. وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ. أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ. وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ. مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ. إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ. أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ. يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ. خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ. لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ. ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ. ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ. وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ. اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ. يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ. هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ. إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ. إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ. إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ. لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ. لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ. إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ. وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ. لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ و

وَلَا تَسْأَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ. وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ. قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ. وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ. وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ. وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ. وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ. وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ. إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ. وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ. أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ. تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ. وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ. فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ. قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ. أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

— سُورَةُ الْبَقَرَةِ ٢ :

ש שבתי. אז ראיתי ואביטה והנה אין איש. וברוחי אין. ואל אלה ואל אלה אין. ואל אלה ואל אין. ואל אלה ואל אין. ואל אלה ואל

ש וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃ ס

ט וְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

י וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

יא וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לָאַיִל הָאֶחָד׃

יב וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

יג וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִשִׁת הָעֲשִׂרִת לָאַיִל וְרֶבַע הַהִין לַכֶּבֶשׂ יַיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃

יד וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

טו וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃

טז וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃

יז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

יח וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃

יט וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּל בַּשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל תַּעֲשׂוּ׃

כ וְעִשָּׂרוֹן אֶחָד תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד מִכֹּל כִּבְשֵׂי הַשִּׁבְעָה׃

כא וְחַטָּאת שְׂעִיר אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃

כב מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה׃

כג כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃

כד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויהי כל־פקודי בני־ישראל לבית אבתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקודים ששת־אלפים
ושלשת־אלפים ומאתים וחמשים׃ ואת־מטה לוי לא פקד בתוכם׃ וידבר יהוה
אל־משה לאמר׃ רק את־מטה לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני־
ישראל׃ והפקדת את־הלוים על־משכן העדות ועל־כל־כליו ועל־כל־אשר־לו
הם ישאו את־המשכן ואת־כל־כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר
הקרב יומת׃ ובני ישראל יחנו איש על־מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם׃
ולוים לא יתנו בתוך בני־ישראל ושמרו את־משמרת המשכן׃ ויעשו בני־
ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו׃

وَلَا تَسْأَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ: وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ. قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ: الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ: يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ. وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ: وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ: وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ: وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ: رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ: رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ: وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ: إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ: وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ: أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ: تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ: وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ: قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ: فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ: صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ: قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ: أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ: تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ:

ש וּמִלְּבַד שַׁבְּתוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃

כ וְהַבְדַּלְתֶּם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר׃

כא וְלִמַּדְתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵהֶם בְּיַד מֹשֶׁה׃

כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ כג דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם׃

כד אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃

כה וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ כו וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

כז וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ כח וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ כט וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ ל וְקִרְבּוֹ וְכִרְעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

לא וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ לב וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ לג וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פִּדְרָתוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ לד וְקִרְבּוֹ וְכִרְעָיו יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלַת רֵיחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

לה וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן הַתֹּרִים אוֹ מִבְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָּנוֹ׃ לו וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ לז וְנִתַּק אֶת מוּרָטוֹ בְּנֹצָתוֹ וְהִשְׁלִיךְ אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל מְקוֹם הַדֶּשֶׁן׃ לח וְשִׁסַּע כְּנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

לט וְנֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ מ וְהֵבִיאָהּ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

מא וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ מב כָּל מַאֲפֶה תַנּוּר לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ קָרְבָּנָם כִּי אִשֵּׁה הֵם לַיהוָה׃

מג וְכָל מִנְחָה מְלוּחָה בַּמֶּלַח תִּמָּלַח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃

מד וְאִם תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ מה וְנָתַתָּה עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ מו וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

ﻭ ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻢ. ﻭﻳﺤﻤﻞ. ٢٤ ٤٠ ٢ﻟﻜﻨﻪ ﻳﻤﻮﺕ. ﻭﻳﻤﻴﻞ: ﻭﻳﺒﻘﻰ. ﻟﻪ ﻭﻳﺠﻌﻞ. ﻟﻪ ﻣﻦ ﻭﻳﻤﻮﺕ. ٢٨٢ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﻭﻳﺤﻤﻞ. ﻟﻪ ﻭﻳﺒﻘﻰ. ﻭﻳﻤﻴﻞ ﻭﻳﺠﻌﻞ.

وَلَمَّا رَأَى الْمَلِكُ الْمَوْتَ، قَالَ لِلْمَلَكِ: — «أَيُّهَا الْمَلَكُ، أَنْتَ مَلَكُ الْمَوْتِ، وَأَنَا أَعْرِفُكَ. وَلَكِنْ لَا أَذْهَبُ مَعَكَ إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّي. فَإِنْ أَذِنَ لِي، ذَهَبْتُ مَعَكَ بِكُلِّ رِضًا. وَإِنْ لَمْ يَأْذَنْ لِي، فَلَنْ أَذْهَبَ مَعَكَ أَبَدًا.» فَقَالَ لَهُ الْمَلَكُ: — «أَيُّهَا الْمَلِكُ، أَنَا لَا أَعْرِفُ إِلَّا أَمْرَ رَبِّي. وَقَدْ أَمَرَنِي أَنْ أَقْبِضَ رُوحَكَ. فَإِنْ أَبَيْتَ، أَخَذْتُهَا بِالْقُوَّةِ.» فَقَالَ الْمَلِكُ: «إِنَّ رَبِّي لَا يَأْمُرُ بِالظُّلْمِ. وَلَا أَظُنُّ أَنَّهُ أَمَرَكَ أَنْ تَأْخُذَ رُوحِي بِالْقُوَّةِ. فَإِنْ أَمَرَكَ بِذَلِكَ، فَأَرِنِي أَمْرَهُ.» فَقَالَ الْمَلَكُ:

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ بِالْخَبَرِ، وَأَنَّ الْمَلِكَ قَدْ عَفَا عَنْهُ وَأَعَادَهُ إِلَى مَكَانِهِ، لَمْ يَسَعْهُ مِنَ الْفَرَحِ إِلَّا أَنْ قَامَ فَأَعْطَاهُ ثَوْبَيْهِ اللَّذَيْنِ عَلَيْهِ، وَكَانَا مِنْ أَفْخَرِ الثِّيَابِ، وَقَالَ: هَذَا جَزَاءُ مَنْ يَأْتِي بِالْبُشْرَى.

وَكَانَ لِلْمَلِكِ وَزِيرٌ اسْمُهُ هَامَانُ، وَكَانَ يَحْسُدُ كُلَّ مَنْ يَرَى الْمَلِكَ يُكْرِمُهُ، فَقَالَ فِي نَفْسِهِ: لَأَذْهَبَنَّ إِلَى الْمَلِكِ وَلَأُخْبِرَنَّهُ أَنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ سَرَقَ مِنْ خَزَائِنِهِ، لِكَيْ يَأْمُرَ بِقَتْلِهِ وَأَنَا أَرَى ذَلِكَ.

فَذَهَبَ هَامَانُ إِلَى الْمَلِكِ وَقَالَ: إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي أَكْرَمْتَهُ قَدْ سَرَقَ مِنْ خَزَائِنِكَ، فَمُرْ بِقَتْلِهِ. فَقَالَ الْمَلِكُ: كَيْفَ أَقْتُلُهُ وَقَدْ أَعَادَ إِلَيَّ مَا أَخَذَ؟ فَقَالَ هَامَانُ: بَلْ يَجِبُ أَنْ يُقْتَلَ لِأَنَّهُ سَرَقَ.

فَقَالَ الْمَلِكُ: لَا، بَلْ نَسْأَلُهُ أَوَّلًا، فَإِنْ كَانَ قَدْ سَرَقَ فَلْيُقْتَلْ. فَدَعَا الرَّجُلَ وَسَأَلَهُ، فَقَالَ: يَا مَوْلَايَ، لَمْ أَسْرِقْ شَيْئًا، وَإِنَّمَا أَخَذْتُ مَا أَخَذْتُ لِأَنَّهُ كَانَ لِي، وَقَدْ أَعَدْتُهُ إِلَيْكَ.

فَعَلِمَ الْمَلِكُ أَنَّ هَامَانَ كَاذِبٌ، وَأَنَّهُ إِنَّمَا حَسَدَ الرَّجُلَ لِأَنَّهُ أَكْرَمَهُ، فَأَمَرَ بِهَامَانَ فَصُلِبَ عَلَى الْخَشَبَةِ الَّتِي أَعَدَّهَا لِلرَّجُلِ، وَأَكْرَمَ الرَّجُلَ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلُ، وَجَعَلَهُ مِنْ أَقْرَبِ النَّاسِ إِلَيْهِ.

ש שבשב. בשבשבבש: בשב. תשלבב. בשבשבב. בשבשב. בשב. שלש. בשבשב. בשבשב. בשבשב

ثم أخذ يقول: «لقد كان أبي يقول دائمًا إن الحياة مثل الرحلة، ولا يهم كم من الوقت تستغرق، بل المهم أن تستمتع بكل لحظة فيها. وأنا أحاول أن أعيش هذه الكلمات كل يوم، وأتعلم منها شيئًا جديدًا في كل مرة أسافر فيها.»

ثم أخرج من حقيبته كتابًا صغيرًا، وقال: «هذا هو دفتر ملاحظاتي، أكتب فيه كل ما أراه وأسمعه وأشعر به. وأريد أن أترك لكم شيئًا منه، لعل أحدكم يجد فيه ما يلهمه.»

فقال الأستاذ: «ما أجمل هذا! ليتنا نستطيع أن نفعل مثلك.»

فقال: «يمكنكم ذلك، فليس الأمر صعبًا، بل يحتاج فقط إلى قليل من الشجاعة والرغبة في التغيير.»

ثم أخذ يتحدث عن أصدقائه الذين التقى بهم في رحلته، وعن الأماكن التي زارها، وعن الأشياء التي تعلمها. وكان الجميع يستمعون إليه بانتباه شديد، وكأنهم يشاهدون فيلمًا وثائقيًا ممتعًا.

وفي نهاية الحصة، شكره الأستاذ على هذه المحاضرة الرائعة، وقال: «لقد أضفت لنا الكثير اليوم، وأعتقد أن كل واحد منا سيفكر في أشياء جديدة بعد هذا اللقاء.»

فقال: «أتمنى ذلك، وأتمنى أن أراكم في رحلة قادمة.»

ثم غادر الفصل، وترك وراءه أثرًا طيبًا في نفوس الجميع.

ڤ ڤاڤ ڤاڤ ڤا

ڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤڤ ڤڤڤ

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَّا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾ لَّا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

ع ٨٢. ٣٤٠٤٨٤٦:- ٤٠٤٦٨٤٨٤. ٤٨٤٦٨٤٣: ٨٢٦٠٤٣٠٤٦٨٤. ٤٣٠٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٨٤٦٨٤٦٠ ٤٠٤٦٨٤٦٨٤٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠
ت ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠ ٤٦٨٤٦٨٤٦٠

ד שרי"ב:— ושבעתם. ומרפא. ורב"ם. ואראה"ם. ומפרשי:-

ה שרי"ב: ושבעתם. ואין. ואם. ובשר. ומשפחות. ואחר. ואין. ואין. ואין

אן כלן. בְּיָם כְּפוּלָה: שְׁמֹל צְלָלֶיהָ. בְּבָשָׁן וּבְהַר בָּשָׁן: שְׁמוּאֵלִי

אך ואת. בְּנֵי מִיכָה. אֶלְעָשָׂה וּמְרֵיבַעַל. בְּנֵי בִנְעָא: מוֹאָבִי

אכ בְּנֵי יְשַׁעְיָה. בְּנֵי רְפָיָה. בְּנֵי אֲרָם. עֻמְרִי וּבָנָיו. בְּנֵי שְׁפַטְיָה:

אל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט. בְּנֵי אֲחִיהוּד. בְּנֵי מַכִּירָם. בְּנֵי

אם פְּדָיָה. בְּנֵי חֻשִׁים. בְּנֵי בַעֲרָא. בְּנֵי הוֹדֶשׁ. בְּנֵי חוּשָׁה. בְּנֵי

אס בְּנְיָמִין. בְּנֵי אֵיהוּד. בְּנֵי כְנַעֲנָה. בְּנֵי תַּחַן. בְּנֵי תַּחַת. בְּנֵי

בְּנֵי לֶאָדָן. בְּנֵי עַמִּיהוּד. בְּנֵי עַמִּישַׁדָּי. בְּנֵי עֹזִיאֵל. בְּנֵי

בא יִצְהָר. בְּנֵי עֻזִּיאֵל. בְּנֵי מִישָׁאֵל. בְּנֵי מַלְכִּיָּה. בְּנֵי מִצְרִי.

בב בְּנֵי שִׁמְעִי. בְּנֵי שַׁלּוּם. בְּנֵי שִׁלְתַּי. בְּנֵי אֶלְעָד. בְּנֵי רָפָה.

בג בְּנֵי תַּחַת. בְּנֵי תָּחַן. בְּנֵי לַעְדָּה. בְּנֵי יִזְהָר. בְּנֵי יְקַמְיָה.

בד בְּנֵי יְהַלְלְאֵל. בְּנֵי יְהוּדָה. בְּנֵי יֶתֶר. בְּנֵי מֶרֶד. בְּנֵי בִּתְיָה

בה בַּת פַּרְעֹה. אֲשֶׁר לָקַח מְרֶד. וַתֵּלֶד לוֹ. אֶת מִרְיָם. וְאֶת שַׁמַּי.

בו וְאֶת יִשְׁבָּח. אֲבִי אֶשְׁתְּמוֹעַ. אֲבִי בֵּית מָכִיר. אֲבִי אֶשְׁתּוֹן:

בז וְאֶת יַלּוֹן. וְאֶת יִסְנַח. וְאֶת יִשְׁיָה. וְאֶת בְּנָיָה. וְאֶת יְקוּתִיאֵל.

בח בְּנֵי יְהוּדִיָּה. אֲבִי גְדוֹר. וּבְנֵי חֶבֶר. אֲבִי סוֹכוֹ. וּבְנֵי יְקוּתִיאֵל.

בט אֲבִי זָנוֹחַ. וּבְנֵי יִשְׁעִי. אֲבִי זוֹחַת. אֲבִי אֲחוּמַי. וּבְנֵי לָעֲדָה.

ג אֲבִי מָרֵשָׁה. וּבְנֵי בֵּית אַשְׁבֵּעַ. בֵּית עֲבֹדַת אֵזוֹר. וּבְנֵי יָקִים.

ד וְאֹכָה. וְיוֹאָשׁ. וְשָׂרָף. אֲשֶׁר מָשַׁל בְּמוֹאָב. וְיָשׁוּבִי לָחֶם.

ה וְהַדְּבָרִים. עַתִּיקִים. וַיְהִי בְּנֵי שַׁלְמָה. יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע.

ו בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע.

ז בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע.

ח בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע.

ט בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע. בְּנֵי יְהוֹיָדָע.

وَيَكُونُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ، يَا إِخْوَتِي، (يَا أَحِبَّائِي)
وَيَكُونُ: كُونُوا ثَابِتِينَ،
فَلَا يُزَعْزِعُكُمْ وَيَكُونُ. كُونُوا دَائِمًا
مُكْثِرِينَ فِي عَمَلِ الرَّبِّ، عَالِمِينَ أَنَّ تَعَبَكُمْ
لَيْسَ بَاطِلًا فِي الرَّبِّ. وَلَكِنْ أُوَبِّخُكُمْ
وَأَعِظُكُمْ بِالرَّبِّ يَسُوعَ أَنْ لَا تَسْلُكُوا
كَمَا يَسْلُكُ سَائِرُ الْأُمَمِ فِي بُطْلِ ذِهْنِهِمْ،
مُظْلِمِينَ فِي الْفِكْرِ، أَجْنَبِيِّينَ عَنْ حَيَاةِ اللهِ
بِسَبَبِ الْجَهْلِ الَّذِي فِيهِمْ، بِسَبَبِ غِلَاظَةِ
قُلُوبِهِمْ. الَّذِينَ إِذْ صَارُوا بِلَا حِسٍّ
أَسْلَمُوا ذَوَاتِهِمْ إِلَى الدَّعَارَةِ، لِعَمَلِ كُلِّ
نَجَاسَةٍ بِشَرَهٍ. وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَمْ تَتَعَلَّمُوا
الْمَسِيحَ هَكَذَا. إِنْ كُنْتُمْ قَدْ سَمِعْتُمُوهُ
وَعُلِّمْتُمْ فِيهِ، كَمَا الْحَقُّ فِي يَسُوعَ:
أَنْ تَخْلَعُوا مِنْ جِهَةِ التَّصَرُّفِ السَّابِقِ
الْإِنْسَانَ الْعَتِيقَ الْفَاسِدَ بِحَسَبِ شَهَوَاتِ
الْغُرُورِ، وَتَتَجَدَّدُوا بِرُوحِ ذِهْنِكُمْ،
وَتَلْبَسُوا الْإِنْسَانَ الْجَدِيدَ الْمَخْلُوقَ بِحَسَبِ
اللهِ فِي الْبِرِّ وَقَدَاسَةِ الْحَقِّ. لِذَلِكَ
اطْرَحُوا الْكَذِبَ، وَتَكَلَّمَ كُلُّ وَاحِدٍ
بِالصِّدْقِ مَعَ قَرِيبِهِ، لِأَنَّنَا بَعْضُنَا
أَعْضَاءُ بَعْضٍ. اغْضَبُوا وَلَا تُخْطِئُوا.
لَا تَغْرُبِ الشَّمْسُ عَلَى غَيْظِكُمْ، وَلَا
تُعْطُوا إِبْلِيسَ مَكَانًا. مَنْ كَانَ يَسْرِقُ
فَلَا يَسْرِقْ بَعْدُ، بَلْ بِالْحَرِيِّ يَتْعَبُ
عَامِلًا الصَّالِحَ بِيَدَيْهِ، لِكَيْ يَكُونَ لَهُ
مَا يُعْطِي مَنْ لَهُ احْتِيَاجٌ. لَا تَخْرُجْ
كَلِمَةٌ رَدِيَّةٌ مِنْ أَفْوَاهِكُمْ، بَلْ كُلُّ
صَالِحَةٍ لِلْبُنْيَانِ الصَّالِحِ حَسَبَ
الْحَاجَةِ، كَيْ تُعْطِيَ نِعْمَةً لِلسَّامِعِينَ.
وَلَا تُحْزِنُوا رُوحَ اللهِ الْقُدُّوسَ الَّذِي
بِهِ خُتِمْتُمْ لِيَوْمِ الْفِدَاءِ. لِتَرْتَفِعْ مِنْكُمْ
كُلُّ مَرَارَةٍ وَسَخَطٍ وَغَضَبٍ وَصِيَاحٍ
وَتَجْدِيفٍ مَعَ كُلِّ خُبْثٍ. وَكُونُوا
لُطَفَاءَ بَعْضُكُمْ نَحْوَ بَعْضٍ، شَفُوقِينَ،
مُتَسَامِحِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، كَمَا سَامَحَكُمُ
اللهُ أَيْضًا فِي الْمَسِيحِ.

ר' אי. אלישמע. אליקים :- בשם. אלקים. שבעה. ובכורה :ג—
ב. ך. בן. לשון ״ בני בניך. ״ ירושלים. אלישע. שנאמר. פרנסה טובה.
שלמה. אמר שיר. ״ שיר המעלות. לדוד. אלקים. ישעי. ישראל. ״ ישראל
א ישראל. ישראל. ישראל. אלקים. ישראל. ישראל. ישראל. ישראל. ישראל.
ישראל. ישראל. ישראל. ישראל

ع٠ ٨٤٤٥٦٠ ٨٤٦٠ ٤٦٠ ٨ ٥٨٠ ٤٦٠ ٣٥٥٨٦ ٠ ٦٣٤٦٦ ٢٠ ٤٦٣٠٣٤٤٠ ٦٣٤٤٦٠ ٨٤٦٠ ٤٦٠ ٨٥٠٠ ٨٤٦٠ ٦٣٤٦٦٠ ٦٣٤٤٦ ٨٤٦ ٦٣٤٤٦

אך ר. ובשכלתיו: יאבלו בניו ובתו. ולא ידעו מה. פשלו: —

ויקח מלכיאל: יאבלו בניו. ובשרו ליעקב. ויעקב. ויקרע: ויתאבל. ויאמר כי אבל אירד שאולה. אל בני כי אם אבל אמות. ויבכו אתו אביו: ויאמר אליו יוסף. ויאמר אליו. ויאמר אליו. ויאמר אליו

בשלמא לרבי יוחנן דאמר מפני שהוא מעכב את התפלה ניחא אלא לרבי אלעזר מאי איכא למימר אלא מפני שהוא מעכב את התפלה ואי בעית אימא מפני שהוא מעכב את התפלה ואי בעית אימא מפני שהוא מעכב את התפלה ואי בעית אימ

ثم أخذ يقول: إن الله تعالى قد أعطى الإنسان عقلاً يميز به بين الخير والشر، وبين الحق والباطل، وبين ما ينفع وما يضر. فإذا استعمل هذا العقل في طلب العلم وفي التفكر في آيات الله، كان ذلك من أعظم العبادات. وإذا تركه وأهمله، فقد ضيع أثمن ما وهبه الله له.

ثم أخذ يقول: إن الله تعالى قد أعطى الإنسان عقلاً يميز به بين الخير والشر، وبين الحق والباطل، وبين ما ينفع وما يضر. فإذا استعمل هذا العقل في طلب العلم وفي التفكر في آيات الله، كان ذلك من أعظم العبادات. وإذا تركه وأهمله، فقد ضيع أثمن ما وهبه الله له.

ثم أخذ يقول: إن الله تعالى قد أعطى الإنسان عقلاً يميز به بين الخير والشر، وبين الحق والباطل، وبين ما ينفع وما يضر. فإذا استعمل هذا العقل في طلب العلم وفي التفكر في آيات الله، كان ذلك من أعظم العبادات. وإذا تركه وأهمله، فقد ضيع أثمن ما وهبه الله له.

ש ובתיה־קמיט ׃ ושיחי־ש ובתיה׃ פקיד ופקיד־בא ׃ אחר־אשר׃ ואת׃

ד אף־אז׃ הרקחת־אף׃ קשתו׃ פלגש־בלעם ׃ בכיא־ו אחר־אשר׃ ואת׃
יג ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
יח ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
כ ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
כב ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
כה ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
כז ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
כט ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
לא ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
לג ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
לה ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
לז ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
לט ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
מא ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
מג ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
מה ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
מו ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
מח ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃
נ ושמחת׃ אבי־אשר׃ אחרי־כן׃ הכתיב׃ שמעי־אבי׃ אחרי־כן׃ ואת׃

ש וּמִשְׁפָּטִים. בְּנֵי־קֹרַח לֹא מֵתוּ. הַשִּׁירָה. הַמְּכוֹנָן. לִבְנֵי: אוֹתָן.

א שִׁיר־מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: יְהוָה יְסַדָּהּ. בְּהַר־קָדְשׁוֹ. אֹהֲבֵי: יְהוָה
ב שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן. מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת: יַעֲקֹב. נִפְלָאוֹת: דְּבֻרָה־בָךְ. עִיר־הָאֱלֹהִים
ג סֶלָה. אַזְכִּיר־רָהַב וּבָבֶל. לְיֹדְעָי הִנֵּה: פְּלֶשֶׁת. וְצֹר. עִם־כּוּשׁ. זֶה
ד יֻלַּד־שָׁם. וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר: אִישׁ וְאִישׁ. יֻלַּד־בָּהּ. וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ. עֶלְיוֹן:
ה יְהוָה. יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים: זֶה. יֻלַּד־שָׁם. סֶלָה. וְשָׁרִים כְּחֹלָלֵי
ו בָךְ. כָּל־מַעְיָנוֹתָי. שִׁיר־מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח: לַמְנַצֵּחַ. עַל־מָחֲלַת
ז לְהַשְׂכִּיל. הֵימָן הָאֶזְרָחִי. יְהוָה. אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי. יוֹמָם צָעָקְתִּי
ח בַּלַּיְלָה. נֶגְדֶּךָ. תָּבוֹא תְפִלָּתִי. הַקְשִׁיבָה. רִנָּתִי: כִּי־שָׂבְעָה
ט בְרָעוֹת. נַפְשִׁי. וְחַיַּי. לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ. נֶחְשַׁבְתִּי. עִם־יוֹרְדֵי
י בּוֹר. הָיִיתִי. כְּגֶבֶר. אֵין־אֱיָל: חָפְשִׁי. בַּמֵּתִים. כְּחַלְלִים
יא שֹׁכְבֵי־קֶבֶר. אֲשֶׁר לֹא־זְכַרְתָּם. עוֹד. וְהֵמָּה. מִיָּדְךָ. נִגְזָרוּ:
יב שַׁתַּנִי. בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת. בְּמַחֲשַׁכִּים. בְּמְצֹלוֹת: עָלַי. סָמְכָה
יג חֲמָתֶךָ. וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ. עִנִּיתָ. סֶלָה: הִרְחַקְתָּ. מְיֻדָּעַי. מִמֶּנִּי
יד שַׁתַּנִי. תּוֹעֵבוֹת. לָהֶם. כָּלוּא. וְלֹא. אֵצֵא: עֵינִי. דָּאֲבָה. מֹנִי.
טו קְרָאתִיךָ. יְהוָה. כָּל־הַיּוֹם. שִׁטַּחְתִּי. אֵלֶיךָ. כַּפָּי: הֲלַמֵּתִים
טז תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא. אִם־רְפָאִים. יוֹדוּךָ. סֶלָה: הֲיְסֻפַּר. בַּקֶּבֶר. חַסְדֶּךָ.
יז אֱמוּנָתְךָ. בָּאֲבַדּוֹן: הֲיִוָּדַע. בַּחֹשֶׁךְ. נִפְלְאֹתֶךָ. וְצִדְקָתְךָ. בְּאֶרֶץ
יח נִשְׁכָּחָה: וַאֲנִי. אֵלֶיךָ. יְהוָה. שִׁוַּעְתִּי. וְבַבֹּקֶר. תְּפִלָּתִי. תְּקַדְּמֶךָ:
יט לָמָּה. יְהוָה. תִּזְנַח. נַפְשִׁי. תַּסְתִּיר. פָּנֶיךָ. מִמֶּנִּי: עָנִי. אָנֹכִי
כ וְגוֹסֵס. מִנְּעוּרֶיךָ. נָשָׂאתִי. אִמֵּיתֶךָ. אָפוּנָה: עָלַי. חֲרוֹנֹתֶיךָ. עִתּוֹתֶיךָ.
כא צִמְּתוּנִי: סַבּוּנִי. כַּמַּיִם. הַיּוֹם. כֻּלּוֹ. הִקִּיפוּ. עָלָי. יָחַד: הִרְחַקְתָּ
כב מִמֶּנִּי. אֹהֵב. וְרֵעַ. מְיֻדָּעַי. מַחְשָׁךְ:

ש שׁלשׁ ושׁלשׁים שׁנה ומאתים שׁנה וחמשׁת אלפים שׁנה ומאה שׁנה וחמשׁים שׁנה׃ ויחי
ענוש חמשׁ שׁנים ותשׁעים שׁנה ומאה שׁנה ויולד את־קינן׃ ויחי ענוש אחרי הולידו
ב את־קינן חמשׁ עשׂרה שׁנה ושׁבע מאות שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי ענוש
ג חמשׁ שׁנים ותשׁעים שׁנה ותשׁע מאות שׁנה וימת׃ ויחי קינן שׁבעים שׁנה ומאה
ד שׁנה ויולד את־מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שׁנה ושׁמנה
מאות שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי קינן עשׂר שׁנים ותשׁעים שׁנה ותשׁע
ה מאות שׁנה וימת׃ ויחי מהללאל חמשׁ ושׁשׁים שׁנה ומאה שׁנה ויולד את־ירד׃
ו ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שׁלשׁים שׁנה ושׁמנה מאות שׁנה ויולד בנים
ז ובנות׃ ויהי כל־ימי מהללאל חמשׁ ותשׁעים שׁנה ושׁמנה מאות שׁנה וחמשׁים שׁנה
ח ותשׁע מאות שׁנה וימת׃ ויחי־ירד שׁתים ושׁשׁים שׁנה ומאה שׁנה ויולד את־חנוך׃
ט ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שׁמנה מאות שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי
י ירד שׁתים ושׁשׁים שׁנה ותשׁע מאות שׁנה וימת׃ ויחי חנוך חמשׁ ושׁשׁים שׁנה
יא ויולד את־מתושׁלח׃ ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושׁלח שׁלשׁ
מאות שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי חנוך חמשׁ ושׁשׁים שׁנה ושׁלשׁ מאות
יב שׁנה׃ ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושׁלח שׁבע
יג ושׁשׁים שׁנה ומאה שׁנה ויולד את־למך׃ ויחי מתושׁלח אחרי הולידו את־למך שׁתים
יד ושׁמנים שׁנה ושׁבע מאות שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי מתושׁלח תשׁע
טו ושׁשׁים שׁנה ותשׁע מאות שׁנה וימת׃ ויחי למך שׁתים ושׁמנים שׁנה ומאה שׁנה
טז ויולד בן׃ ויקרא את־שׁמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשׂנו ומעצבון ידינו מן־האדמה
אשׁר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמשׁ ותשׁעים שׁנה וחמשׁ מאות
יז שׁנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל־ימי למך שׁבע ושׁבעים שׁנה ושׁבע מאות שׁנה
יח וחמשׁים שׁנה ותשׁע מאות שׁנה וימת׃ ויחי נח חמשׁ מאות שׁנה ויולד נח את־שׁם
יט את־חם ואת־יפת׃ ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה ובנות יולדו להם׃ ויראו
כ בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשׁים מכל אשׁר בחרו׃ ויאמר
יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשׁגם הוא בשׂר והיו ימיו מאה ועשׂרים שׁנה׃
כא הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשׁר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם
כב וילדו להם המה הגבורים אשׁר מעולם אנשׁי השׁם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם
כג בארץ וכל־יצר מחשׁבת לבו רק רע כל־היום׃ ויחשׂף יהוה כי עשׂה את־האדם בארץ
כד ויתעצב אל־לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשׁר־בראתי מעל פני האדמה מאדם
עד־בהמה עד־רמשׂ ועד־עוף השׁמים כי נחמתי כי עשׂיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃
כה אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך נח׃ ויולד נח
כו שׁלשׁה בנים את־שׁם את־חם ואת־יפת׃ ותשׁחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ
כז חמס׃ וירא אלהים את־הארץ והנה נשׁחתה כי השׁחית כל־בשׂר את־דרכו על־הארץ׃
כח ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשׂר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משׁחיתם
כט את־הארץ׃ עשׂה לך תבת עצי גפר קנים תעשׂה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
ל בכפר׃ וזה אשׁר תעשׂה אתה שׁלש מאות אמה ארך התבה חמשׁים אמה רחבה ושׁלשׁים
לא אמה קומתה׃ צהר תעשׂה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשׂים
לב תחתים שׁנים ושׁלשׁים תעשׂה׃ ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשׁחת כל־בשׂר
לג אשׁר־בו רוח חיים מתחת השׁמים כל אשׁר־בארץ יגוע׃ והקמתי את־בריתי אתך
ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשׁתך ונשׁי־בניך אתך׃ ומכל־החי מכל־בשׂר שׁנים

ﭘ ﻣﻠﻜﻲ: ﻳﻮﺷﻔﻂ · ﺭﻭﺡ · ﻣﺮ · ﻣﻴﺨﺎﻝ:﴾ —
ﺑ ﺩﻓﺎﻉ · ﺑﻠﻌﻢ · ﺷﻤﻮﺭ · ﺑﻴﻦ׃ ﻳﻮﺷﻊ · ﺩﺳﻢ · ﻣﺮ
ﻋ ﻟﻲ: ﻣﻦ · ﺑﻨﻔﻲ · ﺑﻠﻌﺎﻡ · ﻭﻳﻮﺷﻖ · ﻣﺮ · ﺩﺳﻢ׃ ﻳﻮﺷﻊ
ﺑ ﺩﻔﺎﻉ · ﻣﺴﻲ · ﻟﻌﻮﺯ · ﻣﺮ · ﺑﻌﻞ׃ ﻳﻮﺷﻊ · ﻣﻦ · ﻣﻴﺨﺎﻝ
ﻝ ﺑﻴﻦ · ﺑﻌﻞ · ﻣﺮ: ﻳﺒﻨﻲ · ﻭﻳﻮﺷﻊ · ﻣﺴﻲ · ﻣﺮ · ﻭﻳﻘﺮﺍ׃ ﺩﻡ · ﺑﻴﻦ
ﻉ ﺷﻤﻌﻮﻥ: ﺭﻭﺡ · ﻣﻨﺴﻲ · ﻭﻳﻮﺷﻊ · ﺑﻨﻲ · ﻣﻦ · ﻣﻴﺨﺎﻝ · ﻭﻳﻘﺮﺍ
ﺵ ﻭﻣﻨﺒﻊ · ﺩﻣﻲ · ﻣﺮ · ﺑﻌﻞ׃ ﺭﻭﺡ · ﻣﻨﺴﻲ · ﻭﻳﻘﺮﺍ · ﻣﻠﻜﻲ · ﺭﻭﺵ

ﻣ ﺷﻢ· ﺭﻭﻟﺪ· ﺑﻨﻴﻤﻦ׃- ﻳﻮﺳﻒ· ﺩﺭ· ﻣﺴﻲ· ﻣﻴﺨﺎ׃﴿ —
ﺩ ﺭ·ﺑﻌﻞ·ﺑﻨﻲ׃ ﻣﺮ ·ﺩﻠﻜﻲ·ﻭﻳﻘﺮﺍ·ﻳﻮﺳﻒ·ﺭﻭﺵ׃﴿ﻳﻮﺷﻊ

* * *

وَكَانَ ابْنُ أَخِي الْمَلِكِ، وَاسْمُهُ يُوشَافَاطُ بْنُ شِلْحِي، قَدْ أَخَذَ يُوآشَ بْنَ أَخَزْيَا وَسَرَقَهُ مِنْ بَيْنِ أَبْنَاءِ الْمَلِكِ الَّذِينَ كَانُوا يُقْتَلُونَ، وَوَضَعَهُ وَمُرَبِّيَتَهُ فِي مَخْدَعِ الْفِرَاشِ، فَخَبَّأَهُ يُوشَافَاطُ بِنْتُ الْمَلِكِ يَهُورَامَ، زَوْجَةُ يَهُويَادَاعَ الْكَاهِنِ، لِأَنَّهَا كَانَتْ أُخْتَ أَخَزْيَا، عَنْ وَجْهِ أَثَلْيَا فَلَمْ يُقْتَلْ. وَكَانَ مَعَهُمَا فِي بَيْتِ الرَّبِّ سِتَّ سِنِينَ مُخْتَبِئًا، وَأَثَلْيَا تَمْلِكُ عَلَى الْأَرْضِ. وَفِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ أَرْسَلَ يَهُويَادَاعُ وَأَحْضَرَ رُؤَسَاءَ الْمِئَاتِ، الْكَرِيِّينَ وَالرَّصِيمِ، وَأَدْخَلَهُمْ إِلَيْهِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ، وَقَطَعَ مَعَهُمْ عَهْدًا وَاسْتَحْلَفَهُمْ فِي بَيْتِ الرَّبِّ، وَأَرَاهُمْ ابْنَ الْمَلِكِ. وَأَوْصَاهُمْ قَائِلًا: هٰذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي تَفْعَلُونَهُ: ثُلُثُكُمُ الدَّاخِلُونَ فِي السَّبْتِ وَالْحَافِظُونَ حِرَاسَةَ بَيْتِ الْمَلِكِ، وَثُلُثٌ عِنْدَ بَابِ سُورٍ، وَثُلُثٌ عِنْدَ بَابِ خَلْفِ الرَّصِيمِ، فَتَحْرُسُونَ حِرَاسَةَ الْبَيْتِ لِئَلَّا يُهْدَمَ. وَأَمَّا الْفِرْقَتَانِ الْخَارِجَتَانِ فِي السَّبْتِ، وَالْحَافِظَتَانِ حِرَاسَةَ بَيْتِ الرَّبِّ عِنْدَ الْمَلِكِ، فَتُحِيطَانِ بِالْمَلِكِ مُحْدِقَتَيْنِ، وَكُلُّ رَجُلٍ سِلَاحُهُ بِيَدِهِ، وَمَنْ دَخَلَ صُفُوفَهُمْ يُقْتَلُ. وَكُونُوا مَعَ الْمَلِكِ عِنْدَ خُرُوجِهِ وَعِنْدَ دُخُولِهِ. فَفَعَلَ رُؤَسَاءُ الْمِئَاتِ حَسَبَ كُلِّ مَا أَمَرَ بِهِ يَهُويَادَاعُ الْكَاهِنُ، وَأَخَذَ كُلُّ وَاحِدٍ رِجَالَهُ الْمُزْمِعِينَ أَنْ يَدْخُلُوا فِي السَّبْتِ مَعَ الْخَارِجِينَ فِي السَّبْتِ، وَجَاءُوا إِلَى يَهُويَادَاعَ الْكَاهِنِ. فَدَفَعَ الْكَاهِنُ إِلَى رُؤَسَاءِ الْمِئَاتِ رِمَاحَ وَتُرُوسَ الْمَلِكِ دَاوُدَ الَّتِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ. وَوَقَفَ الْحَرَسُ، كُلُّ رَجُلٍ سِلَاحُهُ بِيَدِهِ، مِنْ جَانِبِ الْبَيْتِ الْأَيْمَنِ إِلَى جَانِبِ الْبَيْتِ الْأَيْسَرِ، عِنْدَ الْمَذْبَحِ وَالْبَيْتِ، مُحْدِقِينَ بِالْمَلِكِ. فَأَخْرَجَ ابْنَ الْمَلِكِ وَوَضَعَ عَلَيْهِ التَّاجَ وَالشَّهَادَةَ، وَمَلَّكُوهُ وَمَسَحُوهُ، وَصَفَّقُوا بِالْأَيْدِي وَقَالُوا: لِيَحْيَ الْمَلِكُ! فَسَمِعَتْ أَثَلْيَا صَوْتَ الْحَرَسِ وَالشَّعْبِ، فَدَخَلَتْ إِلَى الشَّعْبِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ. وَنَظَرَتْ وَإِذَا الْمَلِكُ وَاقِفٌ عَلَى الْعَمُودِ حَسَبَ الْعَادَةِ، وَالرُّؤَسَاءُ وَالْمُبَوِّقُونَ عِنْدَ الْمَلِكِ، وَكُلُّ شَعْبِ الْأَرْضِ فَرِحٌ وَمُبَوِّقٌ بِالْأَبْوَاقِ، وَالْمُغَنُّونَ بِالْآلَاتِ لِلتَّسْبِيحِ. فَمَزَّقَتْ أَثَلْيَا ثِيَابَهَا وَقَالَتْ: خِيَانَةٌ! خِيَانَةٌ! فَأَمَرَ يَهُويَادَاعُ الْكَاهِنُ رُؤَسَاءَ الْمِئَاتِ، قُوَّادَ الْجَيْشِ، وَقَالَ لَهُمْ: أَخْرِجُوهَا إِلَى خَارِجِ الصُّفُوفِ، وَمَنْ تَبِعَهَا فَاقْتُلُوهُ بِالسَّيْفِ. لِأَنَّ الْكَاهِنَ قَالَ: لَا تُقْتَلُ فِي بَيْتِ الرَّبِّ. فَجَعَلُوا عَلَيْهَا أَيْدِيَهُمْ، وَمَضَتْ فِي طَرِيقِ دُخُولِ خَيْلِ الْمَلِكِ إِلَى بَيْتِ الْمَلِكِ، وَقُتِلَتْ هُنَاكَ. وَقَطَعَ يَهُويَادَاعُ عَهْدًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ كُلِّ الشَّعْبِ وَبَيْنَ الْمَلِكِ، أَنْ يَكُونُوا شَعْبًا لِلرَّبِّ. وَبَيْنَ الشَّعْبِ وَبَيْنَ الْمَلِكِ. فَذَهَبَ كُلُّ شَعْبِ الْأَرْضِ إِلَى بَيْتِ بَعْلَ وَهَدَمُوهُ، وَمَذَابِحَهُ وَتَمَاثِيلَهُ كَسَّرُوا تَكْسِيرًا جَيِّدًا، وَقَتَلُوا مَتَّانَ كَاهِنَ بَعْلَ أَمَامَ الْمَذَابِحِ. وَجَعَلَ الْكَاهِنُ وُكَلَاءَ عَلَى بَيْتِ الرَّبِّ. وَأَخَذَ الْمِئَاتِ وَالْكَرِيِّينَ وَالرَّصِيمَ وَكُلَّ شَعْبِ الْأَرْضِ، وَأَنْزَلُوا الْمَلِكَ مِنْ بَيْتِ الرَّبِّ، وَجَاءُوا فِي طَرِيقِ بَابِ الرَّصِيمِ إِلَى بَيْتِ الْمَلِكِ، وَأَجْلَسُوهُ عَلَى كُرْسِيِّ الْمُلْكِ. فَفَرِحَ كُلُّ شَعْبِ الْأَرْضِ، وَالْمَدِينَةُ سَكَنَتْ. وَأَمَّا أَثَلْيَا فَقَدْ قَتَلُوهَا بِالسَّيْفِ عِنْدَ بَيْتِ الْمَلِكِ.

אֲ֭שֶׁר יְצַוֶּ֣ה אֶתְכֶ֑ם הַיּ֥וֹם לְמַ֖עַן יִֽיטַב־לָכֶ֥ם וְלִבְנֵיכֶ֖ם אַֽחֲרֵיכֶ֑ם כִּֽי־תַעֲשׂ֣וּ הַיָּשָׁ֔ר בְּעֵינֵ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽיכֶם׃ כִּֽי־יַרְחִ֣יב יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אֶת־גְּבֻלְךָ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר לָ֔ךְ וְאָמַרְתָּ֙ אֹכְלָ֣ה בָשָׂ֔ר כִּ֥י תְאַוֶּ֖ה נַפְשְׁךָ֑ לְכָל־אַוַּ֥ת נַפְשְׁךָ֖ תֹּאכַ֥ל בָּשָֽׂר׃ כִּֽי־יִרְחַ֤ק מִמְּךָ֙ הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ לָשׂ֤וּם שְׁמוֹ֙ שָׁ֔ם וְזָבַחְתָּ֙ מִבְּקָרְךָ֔ וּמִצֹּאנְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣ן יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֤ר צִוִּיתִ֙ךָ֙ וְאָכַלְתָּ֣ בִּשְׁעָרֶ֔יךָ בְּכֹ֖ל אַוַּ֥ת נַפְשֶֽׁךָ׃ אַךְ֩ כַּאֲשֶׁ֨ר יֵאָכַ֜ל אֶת־הַצְּבִ֣י וְאֶת־הָאַיָּ֗ל כֵּ֚ן תֹּאכְלֶ֣נּוּ הַטָּמֵ֣א וְהַטָּה֔וֹר יַחְדָּ֖ו יֹאכְלֻֽנּוּ׃ רַ֣ק חֲזַ֔ק לְבִלְתִּ֥י אֲכֹ֖ל הַדָּ֑ם כִּ֣י הַדָּ֗ם הוּא֙ הַנָּ֔פֶשׁ וְלֹֽא־תֹאכַ֥ל הַנֶּ֖פֶשׁ עִם־הַבָּֽשָׂר׃ לֹ֥א תֹאכְלֶ֖נּוּ עַל־הָאָ֣רֶץ תִּשְׁפְּכֶ֥נּוּ כַּמָּֽיִם׃ לֹ֥א תֹאכַ֖ל לְמַ֣עַן יִֽיטַב־לְךָ֣ וְלִבְנֶ֣יךָ אַֽחֲרֶ֑יךָ כִּֽי־תַעֲשֶׂ֥ה הַיָּשָׁ֖ר בְּעֵינֵ֥י יְהוָֽה׃ רַ֚ק קָדָשֶׁ֣יךָ אֲשֶׁר־יִהְיוּ־לְךָ֔ וְנִדָּרֶ֖יךָ תִּשָּׂ֑א וּבָ֣אתָ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֖ר יְהוָֽה׃ וְעָשִׂ֣יתָ עֹלֹתֶ֗יךָ הַבָּשָׂ֤ר וְהַדָּם֙ עַל־מִזְבַּ֣ח יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְדַם־זְבָחֶ֖יךָ יִשָּׁפֵ֣ךְ עַל־מִזְבַּ֣ח יְהוָ֑ה אֱלֹהֶ֗יךָ וְהַבָּשָׂ֖ר תֹּאכֵֽל׃ שְׁמֹ֣ר וְשָׁמַעְתָּ֗ אֵ֚ת כָּל־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה אֲשֶׁ֥ר אָנֹכִ֖י מְצַוֶּ֑ךָּ לְמַ֣עַן יִֽיטַב־לְךָ֣ וְלִבְנֶ֣יךָ אַֽחֲרֶ֔יךָ עַד־עוֹלָ֔ם כִּֽי־תַעֲשֶׂ֥ה הַטּ֛וֹב וְהַיָּשָׁ֖ר בְּעֵינֵ֥י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ כִּֽי־יַכְרִ֨ית יְהוָ֜ה אֱלֹהֶ֗יךָ אֶת־הַגּוֹיִם֙ אֲשֶׁ֣ר אַתָּ֣ה בָ֔א שָׁ֖מָּה לָרֶ֣שֶׁת אֹתָ֑ם וְיָרַשְׁתָּ֥ אֹתָ֖ם וְיָשַׁבְתָּ֥ בְּאַרְצָֽם׃ הִשָּׁ֣מֶר לְךָ֗ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ֙ אַחֲרֵיהֶ֔ם אַחֲרֵ֥י הִשָּׁמְדָ֖ם מִפָּנֶ֑יךָ וּפֶן־תִּדְרֹ֣שׁ לֵאלֹהֵיהֶם֮ לֵאמֹר֒ אֵיכָ֣ה יַעַבְדוּ֩ הַגּוֹיִ֨ם הָאֵ֜לֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֗ם וְאֶֽעֱשֶׂה־כֵּ֥ן גַּם־אָֽנִי׃ לֹֽא־תַעֲשֶׂ֣ה כֵ֔ן לַיהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ כִּ֣י כָל־תּוֹעֲבַ֣ת יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר שָׂנֵא֙ עָשׂ֣וּ לֵֽאלֹהֵיהֶ֔ם כִּ֣י גַם־אֶת־בְּנֵיהֶ֔ם יִשְׂרְפ֥וּ בָאֵ֖שׁ לֵֽאלֹהֵיהֶֽם׃ אֵ֚ת כָּל־הַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־אָנֹכִ֣י מְצַוֶּ֔ךָּ אֹת֥וֹ תִשְׁמְר֖וּ לַעֲשׂ֑וֹת לֹֽא־תֹסֵ֥ף עָלָ֖יו וְלֹ֥א תִגְרַ֖ע מִמֶּֽנּוּ׃ כִּֽי־יָק֨וּם בְּקִרְבְּךָ֜ נָבִ֣יא אוֹ־חוֹלֵ֣ם חֲלוֹם֮ וְנָתַן֩ אֵלֶ֨יךָ א֜וֹת א֗וֹ מוֹפֵת֙ וּבָ֣א הָא֣וֹת וְהַמּוֹפֵ֔ת אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר אֵלֶ֑יךָ לֵאמֹ֗ר נֵֽלְכָה֙ אַחֲרֵ֣י אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יְדַעְתָּ֖ם וְנָעָבְדֵֽם׃ לֹ֣א תִשְׁמַ֗ע אֶל־דִּבְרֵי֙ הַנָּבִ֣יא הַה֔וּא אוֹ֚ אֶל־חוֹלֵ֣ם הַחֲל֔וֹם הַה֑וּא כִּֽי־מְנַסֶּ֨ה יְהוָ֤ה אֱלֹהֵיכֶם֙ אֶתְכֶ֔ם לָדַ֗עַת הֲיִשְׁכֶ֤ם אֹהֲבִים֙ אֶת־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם בְּכָל־לְבַבְכֶ֖ם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶֽם׃ אַחֲרֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֣ם תֵּלֵ֔כוּ וְאֹת֖וֹ תִּירָ֑אוּ וְאֶת־מִצְוֹתָ֣יו תִּשְׁמֹ֔רוּ וּבְקֹל֖וֹ תִּשְׁמָ֑עוּ וְאֹת֥וֹ תַעֲבֹ֖דוּ וּבֹ֥ו תִדְבָּקֽוּן׃ וְהַנָּבִ֣יא הַה֣וּא אוֹ֣ חוֹלֵם֩ הַחֲל֨וֹם הַה֜וּא יוּמָ֗ת כִּֽי־דִבֶּ֤ר סָרָה֙ עַל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֔ם הַמּוֹצִ֥יא אֶתְכֶ֖ם מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם וְהַפֹּדְךָ֙ מִבֵּ֣ית עֲבָדִ֔ים לְהַדִּֽיחֲךָ֙ מִן־הַדֶּ֔רֶךְ אֲשֶׁ֥ר צִוְּךָ֖ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ וּבָֽעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ כִּֽי־יְסִיתְךָ֨ אָחִ֜יךָ בֶּן־אִמֶּ֗ךָ אוֹ־בִנְךָ֤ אוֹ־בִתְּךָ֙ אוֹ֣ אֵֽשֶׁת־חֵיקֶ֔ךָ אוֹ֖ רֵעֲךָ֣ אֲשֶׁר־כְּנַפְשְׁךָ֑ בַּסֵּ֥תֶר לֵאמֹ֖ר נֵֽלְכָ֣ה וְנַעַבְדָ֔ה אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יָדַ֖עְתָּ אַתָּ֣ה וַאֲבֹתֶ֑יךָ מֵאֱלֹהֵ֣י הָעַמִּ֗ים אֲשֶׁ֤ר סְבִיבֹתֵיכֶם֙ הַקְּרֹבִ֣ים אֵלֶ֔יךָ אוֹ֥ הָרְחֹקִ֖ים מִמְּךָ֑ מִקְצֵ֥ה הָאָ֖רֶץ וְעַד־קְצֵ֥ה הָאָֽרֶץ׃ לֹא־תֹאבֶ֣ה לוֹ֮ וְלֹ֣א תִשְׁמַע֒ אֵלָ֔יו וְלֹֽא־תָח֥וֹס עֵינְךָ֖ עָלָ֑יו וְלֹ֤א תַחְמֹל֙ וְלֹ֣א תְכַסֶּ֔ה עָלָֽיו׃ כִּ֥י הָרֹ֖ג תַּהַרְגֶּ֑נּוּ יָדְךָ֤ תִּֽהְיֶה־בּוֹ֙ בָּרִאשֹׁנָ֔ה לַהֲמִית֖וֹ וְיַד־כָּל־הָעָ֥ם בָּאַחֲרֹנָֽה׃ וְסָקַלְתּ֥וֹ בָאֲבָנִ֖ים וָמֵ֑ת כִּֽי־בִקֵּ֗שׁ לְהַדִּֽיחֲךָ֙ מֵעַ֣ל יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ הַמּוֹצִ֥יאֲךָ֖ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם מִבֵּ֖ית עֲבָדִֽים׃ וְכָל־יִשְׂרָאֵ֣ל יִשְׁמְע֔וּ וְיִרָא֖וּ וְלֹ֣א יוֹסִ֑פוּן לַעֲשׂ֗וֹת כַּדָּבָ֛ר הָרָ֥ע הַזֶּ֖ה בְּקִרְבֶּֽךָ׃ כִּֽי־תִשְׁמַ֣ע בְּאַחַ֣ת עָרֶ֗יךָ אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ נֹתֵ֣ן לְךָ֔ לָשֶׁ֥בֶת שָׁ֖ם לֵאמֹֽר׃ יָצְא֣וּ אֲנָשִׁ֣ים בְּנֵי־בְלִיָּעַ֗ל מִקִּרְבֶּךָ֙ וַיַּדִּ֣יחוּ אֶת־יֹשְׁבֵ֣י עִירָ֔ם לֵאמֹ֕ר נֵֽלְכָ֥ה וְנַעַבְדָ֖ה אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יְדַעְתֶּֽם׃ וְדָרַשְׁתָּ֣ וְחָקַרְתָּ֔ וְשָׁאַלְתָּ֖ הֵיטֵ֑ב וְהִנֵּה־אֱמֶ֣ת נָכ֔וֹן הַדָּבָ֕ר נֶעֶשְׂתָ֥ה תּוֹעֵבָ֖ה הַזֹּ֥את בְּקִרְבֶּֽךָ׃ הַכֵּ֣ה תַכֶּ֗ה אֶת־יֹשְׁבֵ֤י הָעִיר֙ הַהִ֔וא לְפִי־חָ֑רֶב הַחֲרֵ֥ם אוֹתָ֛הּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁ֥ר בָּ֖הּ וְאֶת־בְּהֶמְתָּ֥הּ לְפִי־חָֽרֶב׃ וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָ֣הּ תִּקְבֹּץ֮ אֶל־תּוֹךְ֣ רְחֹבָהּ֒ וְשָׂרַפְתָּ֨ בָאֵ֜שׁ אֶת־הָעִ֣יר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָ֗הּ כָּלִ֛יל לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ וְהָיְתָ֣ה תֵ֑ל לֹ֥א תִבָּנֶ֖ה עֽוֹד׃ וְלֹֽא־יִדְבַּ֥ק בְּיָדְךָ֖ מְא֣וּמָה מִן־הַחֵ֑רֶם לְמַ֣עַן יָשׁ֗וּב יְהוָה֙ מֵחֲר֣וֹן אַפּ֔וֹ וְנָתַ֥ן לְךָ֖ רַחֲמִ֑ים וְרִחַמְךָ֙ וְהִרְבֶּ֣ךָ כַּאֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֔ע לַאֲבֹתֶ֖יךָ׃ כִּֽי־תִשְׁמַ֣ע בְּקוֹל֮ יְהוָה֒ אֱלֹהֶ֔יךָ לִשְׁמֹ֣ר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָ֗יו אֲשֶׁ֨ר אָנֹכִ֤י מְצַוְּךָ֙ הַיּ֔וֹם לַעֲשׂ֕וֹת הַיָּשָׁ֖ר בְּעֵינֵ֥י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ בָּנִ֣ים אַתֶּ֔ם לַיהוָ֖ה אֱלֹהֵיכֶ֑ם לֹֽא־תִתְגֹּדְד֣וּ וְלֹֽא־תָשִׂ֤ימוּ קָרְחָה֙ בֵּ֣ין עֵינֵיכֶ֔ם לָמֵ֖ת עַל־נָֽפֶשׁ׃ כִּֽי־עַ֥ם קָד֖וֹשׁ אַתָּ֣ה לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ וּבְךָ֨ בָחַ֜ר יְהוָ֗ה לִֽהְיוֹת֤ לוֹ֙ לְעַ֣ם סְגֻלָּ֔ה מִכֹּל֙ הָעַמִּ֔ים אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָֽה׃ לֹֽא־תֹאכַ֖ל כָּל־תּוֹעֵבָֽה׃ זֹ֣את הַבְּהֵמָ֗ה אֲשֶׁ֤ר תֹּאכֵלוּ֙ שׁ֣וֹר שֵׂ֣ה כְשָׂבִ֔ים וְשׁ֥וֹר שֵׂ֖ה עִזִּֽים׃ אַיָּ֥ל וּצְבִ֖י וְיַחְמ֑וּר וְאַקּ֥וֹ וְרֵאֵ֖ם וְתִישׁ֥וֹ וְדִישֹֽׁן׃ וְכָל־בְּהֵמָה֙ מַפְרֶסֶ֣ת פַּרְסָ֔ה וְשֹׁסַ֥עַת שֶׁ֖סַע שְׁתֵּ֣י פְרָסֹ֑ת מַעֲלַ֤ת גֵּרָה֙ בַּבְּהֵמָ֔ה אֹתָ֖הּ תֹּאכֵֽלוּ׃ אַ֣ךְ אֶת־זֶ֗ה לֹ֤א תֹאכְלוּ֙ מִמַּעֲלֵ֣י הַגֵּרָ֔ה וּמִמַּפְרִיסֵ֥י הַפַּרְסָ֖ה הַשְּׁסוּעָ֑ה אֶת־הַגָּמָ֣ל וְאֶת־הָאַרְנֶ֣בֶת וְאֶת־הַשָּׁפָ֗ן כִּֽי־מַעֲלֵ֤ה גֵרָה֙ הֵ֔מָּה וּפַרְסָ֖ה לֹ֣א הִפְרִ֑יסוּ טְמֵאִ֥ים הֵ֖ם לָכֶֽם׃ וְאֶת־הַחֲזִיר֙ כִּֽי־מַפְרִ֣יס פַּרְסָ֔ה הוּא֙ וְלֹ֣א גֵרָ֔ה טָמֵ֥א הוּא֙ לָכֶ֔ם מִבְּשָׂרָ֖ם לֹ֣א תֹאכֵ֑לוּ וּבְנִבְלָתָ֖ם לֹ֥א תִגָּֽעוּ׃ אֶת־זֶ֖ה תֹּאכְל֑וּ מִכֹּל֙ אֲשֶׁ֣ר בַּמָּ֔יִם כֹּ֖ל אֲשֶׁר־לוֹ־סְנַפִּ֣יר וְקַשְׂקֶ֑שֶׂת תֹּאכֵֽלוּ׃ וְכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־לוֹ֙ סְנַפִּ֣יר וְקַשְׂקֶ֔שֶׂת לֹ֥א תֹאכֵ֖לוּ טָמֵ֥א הוּא֙ לָכֶֽם׃ כָּל־צִפּ֥וֹר טְהֹרָ֖ה תֹּאכֵֽלוּ׃ וְזֶ֥ה אֲשֶׁר־לֹ֖א תֹּאכְל֣וּ מֵהֶ֑ם הַנֶּ֣שֶׁר וְהַפֶּ֔רֶס וְהָעָזְנִיָּֽה׃ וְהָרָאָ֖ה וְהָאַיָּ֣ה וְהַדַּיָּ֑ה לְמִינָֽהּ׃ וְאֵת֙ כָּל־עֹרֵ֣ב לְמִינֽוֹ׃ וְאֶת־בַּת־הַיַּ֣עֲנָ֔ה וְאֶת־הַתַּחְמָ֖ס וְאֶת־הַשָּׁ֑חַף וְאֶת־הַנֵּ֖ץ לְמִינֵֽהוּ׃ וְאֶת־הַכּ֥וֹס וְאֶת־הַיַּנְשׁ֖וּף וְהַתִּנְשֶׁ֥מֶת׃ וְהַקָּאָ֖ת וְהָרָחָ֑ם וְהַשָּׁלָךְ֙ וְהָאֲנָפָֽה׃ וְהַחֲסִידָ֗ה וְהָאֲנָפָה֙ לְמִינָ֔הּ וְהַדּוּכִיפַ֖ת וְהָעֲטַלֵּֽף׃ וְכֹל֙ שֶׁ֣רֶץ הָע֔וֹף טָמֵ֥א הוּא֙ לָכֶ֔ם לֹ֥א יֵאָכֵֽלוּ׃ כָּל־צִפּ֥וֹר טְהֹרָ֖ה תֹּאכֵֽלוּ׃ לֹֽא־תֹאכְל֣וּ כָל־נְבֵלָ֗ה לַגֵּ֨ר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶ֜יךָ תִּתְּנֶ֤נָּה וַאֲכָלָהּ֙ א֣וֹ מָכֹ֣ר לְנָכְרִ֔י כִּֽי־עַ֥ם קָד֖וֹשׁ אַתָּ֣ה לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ לֹֽא־תְבַשֵּׁ֥ל גְּדִ֖י בַּחֲלֵ֥ב אִמּֽוֹ׃ עַשֵּׂ֣ר תְּעַשֵּׂ֔ר אֵ֖ת כָּל־תְּבוּאַ֣ת זַרְעֶ֑ךָ הַיֹּצֵ֥א הַשָּׂדֶ֖ה שָׁנָ֥ה שָׁנָֽה׃ וְאָכַלְתָּ֣ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר לְשַׁכֵּ֣ן שְׁמ֣וֹ שָׁ֔ם מַעְשַׂ֥ר דְּגָנְךָ֖ תִּירֹשְׁךָ֣ וְיִצְהָרֶ֑ךָ וּבְכֹרֹ֥ת בְּקָרְךָ֖ וְצֹאנֶ֑ךָ לְמַ֣עַן תִּלְמַ֗ד לְיִרְאָ֛ה אֶת־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כָּל־הַיָּמִֽים׃ כִּֽי־יִרְבֶּ֤ה מִמְּךָ֙ הַדֶּ֔רֶךְ כִּ֣י לֹ֣א תוּכַ֔ל שְׂאֵ֑תוֹ כִּֽי־יִרְחַ֤ק מִמְּךָ֙ הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֖ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ כִּֽי־יְבָרֲכֶ֖ךָ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ וְנָתַתָּ֣ה בַכֶּ֗סֶף וְצַרְתָּ֤ הַכֶּ֙סֶף֙ בְּיָדֶ֔ךָ וְהָלַכְתָּ֖ אֶל־הַמָּק֑וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ בּֽוֹ׃ וְנָתַתָּ֣ הַכֶּ֗סֶף בְּכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר תְּאַוֶּ֣ה נַפְשְׁךָ֔ בַּבָּקָ֖ר וּבַצֹּ֑אן וּבַיַּ֣יִן וּבַשֵּׁכָ֗ר וּבְכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר תִּשְׁאָלְךָ֣ נַפְשֶׁ֔ךָ וְאָכַלְתָּ֣ שָׁ֔ם לִפְנֵ֖י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ וְשָׂמַחְתָּ֥ אַתָּ֖ה וּבֵיתֶֽךָ׃ וְהַלֵּוִ֗י אֲשֶׁ֤ר בִּשְׁעָרֶ֙יךָ֙ לֹֽא־תַעַזְבֶ֔נּוּ כִּ֥י אֵֽין־לוֹ֙ חֵ֣לֶק וְנַחֲלָ֔ה עִמָּֽךְ׃ מִקְצֵ֣ה שָׁלֹ֗שׁ שָׁנִים֙ תּוֹצִ֣יא אֶת־כָּל־מַעְשַׂ֣ר תְּבוּאָתְךָ֔ בַּשָּׁנָ֖ה הַהִ֑וא וְהִנַּחְתָּ֖ בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃ וּבָ֣א הַלֵּוִ֗י כִּֽי־אֵֽין־לוֹ֙ חֵ֣לֶק וְנַחֲלָ֔ה עִמָּ֑ךְ וְהַגֵּ֣ר וְהַיָּת֗וֹם וְהָאַלְמָנָה֙ אֲשֶׁ֣ר בִּשְׁעָרֶ֔יךָ וְאָכְל֖וּ וְשָׂבֵ֑עוּ לְמַ֣עַן יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בְּכֹל֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשֶׂ֖ה׃ מִקֵּ֣ץ שֶׁ֣בַע שָׁנִ֔ים תַּעֲשֶׂ֖ה שְׁמִטָּֽה׃ וְזֶ֣ה דְּבַר־הַשְּׁמִטָּה֮ שָׁמ֣וֹט כָּל־בַּֽעַל֒ מַשֵּׁ֣ה יָדוֹ֮ אֲשֶׁ֣ר יַשֶּׁה־בְּרֵעֵ֣הוּ֒ לֹֽא־יִגֹּ֤שׂ אֶת־רֵעֵ֙הוּ֙ וְאֶת־אָחִ֔יו כִּֽי־קָרָ֥א שְׁמִטָּ֖ה לַיהוָֽה׃ אֶת־הַנָּכְרִ֖י תִּגֹּ֑שׂ וַאֲשֶׁ֨ר יִֽהְיֶה־לְךָ֥ אֶת־אָחִ֖יךָ תַּשֵּׁ֥ךְ יָדֶֽךָ׃ אֶ֚פֶס כִּ֣י לֹא־יִֽהְיֶה־בְּךָ֣ אֶבְי֔וֹן כִּֽי־בָרֵ֥ךְ יְבָרֶכְךָ֖ יְהוָ֑ה בָּאָ֣רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ נֹתֵ֨ן לְךָ֤ נַחֲלָה֙ לְרִשְׁתָּ֣הּ אֹתָ֔הּ רַ֚ק אִם־שָׁמֹ֣עַ תִּשְׁמַע֔ בְּקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לִשְׁמֹ֛ר לַעֲשׂ֥וֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָ֥ה הַזֹּ֖את אֲשֶׁ֣ר אָנֹכִ֣י מְצַוְּךָ֣ הַיּ֑וֹם כִּֽי־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בֵּרַכְךָ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר לָ֔ךְ וְעָבַטְתָּ֣ גּוֹיִ֔ם וְאַתָּ֖ה לֹ֣א תַעֲבֹ֑ט וּמָשְׁלוּ֙ בְּכָל־גּוֹיִ֔ם וּבְךָ֖ לֹ֥א יִמְשֹֽׁלוּ׃ כִּֽי־יִֽהְיֶה֩ בְךָ֨ אֶבְי֜וֹן מֵאַחַ֣ד אַחֶ֗יךָ בְּאַחַ֤ת שְׁעָרֶ֙יךָ֙ בְּאַרְצְךָ֣ אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ נֹתֵ֥ן לָ֖ךְ לֹ֣א תְאַמֵּ֣ץ אֶת־לְבָבְךָ֔ וְלֹ֥א תִקְפֹּ֖ץ אֶת־יָדְךָ֑ מֵאָחִ֖יךָ הָאֶבְיֹנֶֽךָ׃ כִּֽי־פָתֹ֤חַ תִּפְתַּח֙ אֶת־יָדְךָ֔ לוֹ֖ וְהַעֲבֵט֣ תַּעֲבִיטֶ֑נּוּ דֵּ֣י מַחְסֹר֔וֹ אֲשֶׁ֥ר יֶחְסַ֖ר לֽוֹ׃ הִשָּׁמֶר֙ לְךָ֣ פֶּן־יִֽהְיֶ֣ה דָבָ֔ר עִם־לְבָבְךָ֖ בְּלִיָּעַ֑ל לֵאמֹ֗ר קָרְבָ֤ה שְׁנַת֙ הַשֶּׁ֣בַע שְׁנַת֣ הַשְּׁמִטָּ֔ה וְרָעָ֥ה עֵינְךָ֖ בְּאָחִ֣יךָ הָאֶבְי֑וֹן וְלֹ֥א תִתֵּ֖ן לוֹ֙ וְקָרָ֤א עָלֶ֙יךָ֙ אֶל־יְהוָ֔ה וְהָיָ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ נָת֣וֹן תִּתֵּ֔ן וְלֹא־יֵרַ֥ע לְבָבְךָ֖ בְּתִתְּךָ֣ לוֹ֑ כִּ֣י בִגְלַ֗ל הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂ֖ךָ וּבְכֹ֥ל מִשְׁלַח־יָדֶֽךָ׃ כִּֽי־לֹ֥א יֶחְדַּל־אֶבְי֖וֹן מִקֶּ֣רֶב הָאָ֑רֶץ עַל־כֵּ֞ן אָנֹכִ֤י מְצַוְּךָ֙ לֵאמֹ֔ר פָּת֥וֹחַ תִּפְתַּ֛ח אֶת־יָדְךָ֖ לְאָחִ֥יךָ לַעֲנִיֶּ֖ךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ֑ בְּאַרְצֶֽךָ׃ כִּֽי־יִמָּכֵ֨ר לְךָ֜ אָחִ֣יךָ הָעִבְרִ֗י אוֹ־הָעִבְרִיָּה֙ וַעֲבָדְךָ֣ שֵׁ֣שׁ שָׁנִ֔ים וּבַשָּׁנָ֥ה הַשְּׁבִעִ֖ת תְּשַׁלְּחֶ֣נּוּ חָפְשִׁ֑י מֵעִמָּֽךְ׃ וְכִֽי־תְשַׁלְּחֶ֥נּוּ חָפְשִׁ֖י מֵעִמָּ֑ךְ לֹ֥א תְשַׁלְּחֶ֖נּוּ רֵיקָֽם׃ הַעֲנִ֤יק תַּעֲנִיק֙ לוֹ֙ מִצֹּאנְךָ֔ וּמִגָּרְנְךָ֖ וּמִיִּקְבֶּ֑ךָ אֲשֶׁ֨ר בֵּרַכְךָ֥ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ תִּתֶּן־לֽוֹ׃ וְזָכַרְתָּ֣ כִּֽי־עֶ֤בֶד הָיִ֙יתָ֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וַיִּפְדְּךָ֖ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ עַל־כֵּ֛ן אָנֹכִ֥י מְצַוְּךָ֖ אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֖ה הַיּֽוֹם׃ וְהָיָ֣ה כִֽי־יֹאמַ֣ר אֵלֶ֔יךָ לֹ֣א אֵצֵ֔א מֵעִמָּ֑ךְ כִּֽי־אֲהֵבְךָ֣ וְאֶת־בֵּיתֶ֔ךָ כִּֽי־ט֥וֹב ל֖וֹ עִמָּֽךְ׃ וְלָקַחְתָּ֤ אֶת־הַמַּרְצֵ֙עַ֙ וְנָתַתָּ֣ה בְאָזְנ֔וֹ וּבַדֶּ֖לֶת וְהָיָ֣ה לְךָ֣ עֶ֔בֶד עוֹלָ֑ם וְאַף־לְאֲמָתְךָ֖ תַּעֲשֶׂה־כֵּֽן׃ לֹֽא־יִקְשֶׁ֣ה בְעֵינֶ֔יךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ֥ אֹת֖וֹ חָפְשִׁ֣י מֵעִמָּ֑ךְ כִּֽי־מִשְׁנֶ֞ה שְׂכַ֤ר שָׂכִיר֙ עָבַ֣ד אֹתְךָ֔ שֵׁ֥שׁ שָׁנִ֖ים וּבֵרַכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ בְּכֹ֖ל אֲשֶׁר־תַּעֲשֶֽׂה׃ כָּל־הַבְּכוֹר֩ אֲשֶׁ֨ר יִוָּלֵ֜ד בִּבְקָרְךָ֗ וּבְצֹאנְךָ֙ הַזָּכָ֔ר תַּקְדִּ֖ישׁ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ לֹֽא־תַעֲבֹ֣ד בִּבְכֹ֣ר שׁוֹרֶ֔ךָ וְלֹ֥א תָגֹ֖ז בְּכ֥וֹר צֹאנֶֽךָ׃ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ תֹּאכְלֶ֨נּוּ שָׁנָ֤ה בְשָׁנָה֙ בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֔ה אַתָּ֖ה וּבֵיתֶֽךָ׃ וְכִֽי־יִֽהְיֶ֥ה בוֹ֙ מ֔וּם פִּסֵּ֥חַ א֖וֹ עִוַּ֑ר כֹּ֥ל מ֛וּם רָ֖ע לֹ֥א תִזְבָּחֶ֖נּוּ לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ בִּשְׁעָרֶ֖יךָ תֹּאכְלֶ֑נּוּ הַטָּמֵ֥א וְהַטָּה֖וֹר יַחְדָּ֔ו כַּצְּבִ֖י וְכָאַיָּ֑ל׃ רַ֚ק אֶת־דָּמ֣וֹ לֹ֣א תֹאכֵ֔ל עַל־הָאָ֖רֶץ תִּשְׁפְּכֶ֥נּוּ כַּמָּֽיִם׃ שָׁמוֹר֙ אֶת־חֹ֣דֶשׁ הָאָבִ֔יב וְעָשִׂ֥יתָ פֶּ֖סַח לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ כִּ֣י בְחֹ֧דֶשׁ הָאָבִ֛יב הוֹצִיאֲךָ֥ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ מִמִּצְרַ֥יִם לָֽיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ֥ פֶּ֛סַח לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ צֹ֣אן וּבָקָ֑ר בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֔ה לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ לֹֽא־תֹאכַ֥ל עָלָ֖יו חָמֵ֑ץ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֗ים תֹּאכַל֙ עָלָ֣יו מַצּ֔וֹת לֶ֥חֶם עֹנִ֖י כִּ֣י בְחִפָּז֮ יָצָ֣אתָ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַיִם֒ לְמַ֣עַן תִּזְכֹּ֗ר אֶת־י֚וֹם צֵאתְךָ֣ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם כֹּ֖ל יְמֵ֥י חַיֶּֽיךָ׃ וְלֹֽא־יֵרָאֶ֨ה לְךָ֥ שְׂאֹ֛ר בְּכָל־גְּבֻלְךָ֖ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים וְלֹֽא־יָלִ֞ין מִן־הַבָּשָׂ֣ר אֲשֶׁר־תִּזְבַּ֣ח בָּעֶ֣רֶב בַּיּ֣וֹם הָרִאשׁ֔וֹן לַבֹּ֖קֶר׃ לֹ֣א תוּכַ֗ל לִזְבֹּ֤חַ אֶת־הַפֶּ֙סַח֙ בְּאַחַ֣ד שְׁעָרֶ֔יךָ אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֖ה אֱלֹהֶ֑יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ כִּ֣י אִם־אֶל־הַמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ בּ֑וֹ שָׁ֣ם תִּזְבַּ֔ח אֶת־הַפֶּ֖סַח בָּעָ֑רֶב כְּבֹ֥א הַשֶּׁ֖מֶשׁ מוֹעֵ֥ד צֵאתְךָ֖ מִמִּצְרָֽיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ֣ וְאָכַלְתָּ֔ בַּמָּק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֖ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ וּפָנִ֣יתָ בַבֹּ֔קֶר וְהָלַכְתָּ֖ לְאָהָלֶֽיךָ׃ שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֔ים תֹּאכַ֣ל מַצּ֑וֹת וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י עֲצֶ֛רֶת לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לֹ֥א תַעֲשֶׂ֖ה מְלָאכָֽה׃ ש

ש מִבְּלִי־אֵין תַּרְגִּיעֵנִי. אוֹלַי. בְּךָ. בְּלִבְלּוּבֵי־אוֹר בְּתוֹךְ־בְּתוֹךְ. בְּאוֹתָן־רְגָעִים׃

מִן־לֵב. אוֹמֵר. לְבַלְבֵּל:- שֶׁמִּתְעַמֵּם. אוֹתָךְ מְעַט: בְּלִי׃ :—
לָ֫ אַתָּה. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי
אוֹתְךָ. לְבַלְבֵּל. אֵיזֶה. אוֹמֵר. מְעַט. מְבֻלְבָּל. שֶׁאַתָּה. אוֹתְךָ
מִתְעַמֵּם. אוֹתָךְ מְעַט. מְבֻלְבָּל. אֵיזֶה. אוֹמֵר. מְעַט. מְבֻלְבָּל. שֶׁאַתָּה. אוֹתְךָ
לְ אַתָּה. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי :—

מִי־יוֹדֵעַ. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי :—

ש מִבְּלִי־אֵין תַּרְגִּיעֵנִי. אוֹלַי. בְּךָ. בְּלִבְלּוּבֵי־אוֹר בְּתוֹךְ־בְּתוֹךְ. בְּאוֹתָן־רְגָעִים׃

אוֹ. לְהַעֲמִיד. פָּנִים. אֲפִלּוּ. לְעַצְמִי. אוֹתָן. בְּתוֹךְ. בְּתוֹךְ. אֲנִי. מְתַעְמֵם. מִן־הַחַיִּים׃
מִי. יוֹדֵעַ. אוּלַי. אֲנִי. מְתַעְמֵם. מִן־הַחַיִּים. אֲפִלּוּ. לְעַצְמִי. אוֹתָן. בְּתוֹךְ. בְּתוֹךְ. אֲנִי
אוֹ. לְהַעֲמִיד. פָּנִים. אֲפִלּוּ. לְעַצְמִי. אוֹתָן. בְּתוֹךְ. בְּתוֹךְ. אֲנִי. מְתַעְמֵם. מִן־הַחַיִּים׃

ש מִבְּלִי־אֵין תַּרְגִּיעֵנִי. אוֹלַי. בְּךָ. בְּלִבְלּוּבֵי־אוֹר בְּתוֹךְ־בְּתוֹךְ. בְּאוֹתָן־רְגָעִים׃

מִן־לֵב. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי :—

לָ֫ אַתָּה. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי
אוֹתְךָ. לְבַלְבֵּל. אֵיזֶה. אוֹמֵר. מְעַט. מְבֻלְבָּל. שֶׁאַתָּה. אוֹתְךָ
מִתְעַמֵּם. אוֹתָךְ מְעַט. מְבֻלְבָּל. אֵיזֶה. אוֹמֵר. מְעַט. מְבֻלְבָּל. שֶׁאַתָּה. אוֹתְךָ
לְ אַתָּה. אוֹמֵר. מְבֻלְבָּל. כֹּל. מִכֹּוֹתֵיהֶם. בְּלִי׃ שֶׁמִּתְעַמֵּם. מִי :—

אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶתְכֶם בְּיוֹם צַוֹּתוֹ אֶתְכֶם לְעָשׂוֹת כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ׃ כִּי לֹא מִן הַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂתוֹ׃ רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע׃ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם׃

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בְּנֵי חַיִל אַתֶּם הַיּוֹם עֹשִׂים אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּבֹא כָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגְדּוֹ׃ וְהִשְׁבִּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ וְהֵבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל אֹיְבֶיךָ וְעַל שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ׃ וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטוֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי תָשׁוּב אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃

כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא׃ לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה׃ כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂתוֹ׃ רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע׃ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא יַשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אוֹתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃ וּנְתָנָם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וֶאֱמָצוּ אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ׃

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תַּנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ׃ וַיהוָה הוּא הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא תִירָא וְלֹא תֵחָת׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ בְּבוֹא כָל יִשְׂרָאֵל לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם׃ הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרִשְׁתָּהּ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה יָמֶיךָ קָרְבוּ לָמוּת קְרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וַאֲצַוֶּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיהוָה נִצָּב בָּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן עַל פֶּתַח הָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְּךָ שֹׁכֵב עִם אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֵכַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעָזָבַנִי וְהֵפֵר אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל וּמְצָאֻהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי מְצָאוּנִי הָרָעוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאָנֹכִי הַסְתֵּר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמְּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אֲבִיאֶנּוּ אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָיו זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וּפָנָה אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם וְנִאֲצוּנִי וְהֵפֵר אֶת בְּרִיתִי׃ וְהָיָה כִּי תִמְצֶאנָה אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשָּׁכַח מִפִּי זַרְעוֹ כִּי יְדַעְתִּי אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעְתִּי׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו אֶת יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה לִכְתֹּב אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר עַד תֻּמָּם׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר׃ לָקֹחַ אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד׃ כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת מֶרְיְךָ וְאֶת עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֶנִּי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מַמְרִים הֱיִתֶם עִם יְהוָה וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי׃ הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת כָּל זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאַדַּבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָעִידָה בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ׃ כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תֻּמָּם׃

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הֲלַיהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָנֶךָּ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ׃ יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ יַרְכִּבֵהוּ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃ חֶמְאַת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵילִם בְּנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר׃ וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיְנַבֵּל צוּר יְשֻׁעָתוֹ׃ יַקְנִאוּהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יַכְעִיסוּהוּ׃ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ אֱלֹהִים לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבוֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחֹלְלֶךָ׃ וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאַץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא אֱמוּן בָּם׃ הֵמָּה קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם בְּגוֹי נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבוּלָהּ וַתְּלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים׃ אַסְפֶּה עָלַי רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבוֹת׃ אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת׃ כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים׃ כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמֹת עֲמֹרָה עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ אֶשְׁכְּלוֹת מְרֹרֹת לָמוֹ׃ חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ הֲלֹא הוּא כָּמוּס עִמָּדִי חָתוּם בְּאוֹצְרוֹתָי׃ לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוֹט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עֲתִדוֹת לָמוֹ׃ כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ וַיֹּאמֶר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בּוֹ׃ אֲשֶׁר חֵלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נִסְכָּם יָקוּמוּ וְיַעְזְרוּכֶם יִהְיוּ עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃ כִּי אָרִים אֶל שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם׃ אִם שָׁנַנְתִּי בָּרָק שִׁנִּי וְתֹאחֵז בַּמִּשְׁפָּט יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלְמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃ אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃ הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי לֹא דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרִשְׁתָּהּ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַאֲחֻזָּה׃ וּמֻת בָּהָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה וְהֵאָסֵף אֶל עַמֶּיךָ כַּאֲשֶׁר מֵת אַהֲרֹן בְּהֹר הָהָר וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃ עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר צִן עַל אֲשֶׁר לֹא קִדַּשְׁתֶּם אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֶזְרַת מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיהוּ וְאֶת אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת בָּנָיו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטֹרֶת בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן יְקוּמוּן׃ לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכַן׃ וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמֵאְהֹם רֹבֶצֶת תָּחֹת׃ וּמִמֶּגֶד תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ הָרֵי קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹא לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃ וּלְזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶיךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפוּנֵי טְמוּנֵי חוֹל׃ וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל׃ וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן׃ וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רָצוּי אֶחָיו

ה יְהוָה׀ אֱלֹהֵי־צְבָאוֹת הוּא נָגַע בְּאַרְצוֹ תִּתְמוֹגַג כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ וְעָלְתָה כַיְאֹר כֻּלָּהּ וְנִשְׁקְעָה כִּיאוֹר מִצְרָיִם׃

ו הַבֹּנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ הַקֹּרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃

ז הֲלוֹא כִבְנֵי כוּשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃

ח הִנֵּה עֵינֵי אֲדֹנָי יְהוִה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה וְהַשְׁמַדְתִּיהָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס כִּי לֹא הַשְׁמֵד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃

ט כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מְצַוֶּה וְהַנְעֵיתִי בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יֻנָּעַ בַּמַּנְעֵל כָּל־צְרוֹר לֹא יִפֹּל אָרְצָה׃

י בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל־חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־תַגִּישׁ וְלֹא־תְקַדֵּם לָנוּ הָרָעָה׃

יא בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם׃

יב לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה עֹשֶׂה זֹּאת׃

יג הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנָגַשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדֹרֵךְ עֹנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְנָטְפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה׃

יד וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פִּרְיָם׃

טו וְנָטַעְתִּים עַל־אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

אֲשֶׁר לְבָבוֹ. וְאֵלֶּה הַשֵּׁמוֹת: בְּכוֹר יוֹסֵף נְבָיוֹת וְאַחֲרָיו קֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם: וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה: אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִים לְעַמֹּתָם: וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאָה שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵאָה שָׁנָה וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו: וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל כָּל פְּנֵי אֶחָיו נָפָל: וְאֵלֶּה בְּנוֹת יִשְׁמָעֵאל מָחֲלַת וּנְבָיוֹת וְק

ڤ ڕ٠ ڥڜڤڠڡ:- ٱڡڡ٠ڕڡڡ٠ڡ ڜڡڕ٠ ڤڠڜڡڡ٠ڡڕڠڡ:ڜ:—
ڤ ڏڜڡ٠ڕڠڡ٠ڜڠڤڕ٠ڜ ڜڡڕ٠ڕڡڡ٠ڜڠڤڕ٠ڜڡڕ٠ ڕڡڡ٠ڤڜڠڡ
ڡ ڜڜڡ٠ڕڡ

ש֣ פְּקֹ֣ד נָ֭א אֶת־כָּל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֖ם תִּפְקֹ֑ד כָּל־זָכָ֖ר לְגֻלְגְּלֹתָֽם׃ מִבֶּ֥ן עֶשְׂרִ֖ים שָׁנָ֣ה וָמָ֑עְלָה כָּל־יוֹצֵ֥א צָבָ֖א בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ וַתִּפְקְד֣וּם מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן וּנְשִׂיאֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל שְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר אִ֥ישׁ אִ֥ישׁ לְבֵ֥ית אֲבֹתָֽיו׃ וַיִּהְי֣וּ כָל־פְּקוּדֵ֣י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֛ם מִבֶּן־עֶשְׂרִ֥ים שָׁנָ֖ה וָמָ֑עְלָה כָּל־יוֹצֵ֥א צָבָ֖א בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ וַיִּהְי֣וּ כָל־הַפְּקוּדִ֗ים שֵׁ֣שׁ מֵא֧וֹת אֶ֛לֶף וַחֲמֵ֥שֶׁת אֲלָפִ֖ים וּשְׁבַ֣ע מֵא֑וֹת וַחֲמִשִּׁ֖ים׃ וְהַלְוִיִּ֕ם לְמַטֵּ֥ה אֲבֹתָ֖ם לֹ֣א הָפְקַ֑ד בְּתוֹכָֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ אַ֚ךְ אֶת־מַטֵּ֣ה לֵוִ֔י לֹ֥א תִפְקֹ֖ד וְאֶת־רֹאשָׁ֑ם לֹ֥א תִשָּׂ֖א בְּתוֹךְ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל׃ וְאַתָּ֗ה הַפְקֵ֞ד אֶת־הַלְוִיִּ֤ם עַל־מִשְׁכַּן֙ הָעֵדֻ֔ת וְעַל־כָּל־כֵּלָ֖יו וְעַל־כָּל־אֲשֶׁ֣ר לוֹ֑ הֵ֣מָּה יִשְׂאוּ֩ אֶת־הַמִּשְׁכָּ֨ן וְאֶת־כָּל־כֵּלָ֜יו וְהֵ֣מָּה יְשָׁרְת֗וּהוּ וְסָבִ֛יב לַמִּשְׁכָּ֖ן יַחֲנֽוּ׃ וְנָסַ֣ע הַמִּשְׁכָּ֗ן בְּהַרְכִּ֤יב אֹתוֹ֙ הַלְוִיִּ֔ם וּבְחֲנֹ֥ת הַמִּשְׁכָּ֖ן יָקִ֣ימוּ אֹת֑וֹ וְהַזָּ֥ר הַקָּרֵ֖ב יוּמָֽת׃ וְחָנ֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל אִ֚ישׁ עַל־מַחֲנֵ֔הוּ וְאִ֖ישׁ עַל־דִּגְל֑וֹ לְצִבְאֹתָֽם׃ וְהַלְוִיִּ֗ם יַחֲנ֛וּ סָבִ֥יב לְמִשְׁכַּ֖ן הָעֵדֻ֑ת וְלֹֽא־יִהְיֶ֤ה קֶ֙צֶף֙ עַל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל וְשָׁמְר֥וּ הַלְוִיִּ֖ם אֶת־מִשְׁמֶ֥רֶת מִשְׁכַּ֥ן הָעֵדֻֽת׃ וַיַּעֲשׂ֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל כְּכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֣ה יְהוָ֔ה אֶת־מֹשֶׁ֖ה כֵּ֣ן חָנ֑וּ וְכֵ֖ן נָסָֽעוּ׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה בְּמִדְבַּר־סִינַ֖י לֵאמֹֽר׃ אֵ֚לֶּה תּוֹלְדֹ֣ת אַהֲרֹ֔ן וּמֹשֶׁ֖ה בְּי֣וֹם דִּבֶּ֥ר יְהוָ֛ה אֶת־מֹשֶׁ֖ה בְּהַ֥ר סִינָֽי׃ וְאֵ֗לֶּה שְׁמ֛וֹת בְּנֵ֥י אַהֲרֹ֖ן הַבְּכ֣וֹר נָדָ֑ב וַאֲבִיה֥וּא אֶלְעָזָ֖ר וְאִיתָמָֽר׃ אֵ֚לֶּה שְׁמ֣וֹת בְּנֵֽי־אַהֲרֹ֔ן הַכֹּהֲנִ֖ים הַמְּשִׁיחִ֑ים אֲשֶׁ֥ר מִלֵּ֖א יָדָ֥ם לְכַהֵֽן׃ וַיָּ֣מָת נָדָ֣ב וַאֲבִיה֗וּא לִפְנֵ֤י יְהוָה֙ בְּהַקְרִבָ֣ם אֵ֣שׁ זָרָ֔ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה בְּמִדְבַּר־סִינָ֔י וּבָנִ֥ים לֹֽא־הָי֖וּ לָהֶ֑ם וַיְכַהֵ֤ן אֶלְעָזָר֙ וְאִיתָמָ֔ר עַל־פְּנֵ֖י אַהֲרֹ֥ן אֲבִיהֶֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ הַקְרֵ֞ב אֶת־מַטֵּ֣ה לֵוִ֗י וְהַעֲמַדְתָּ֥ אֹת֛וֹ לִפְנֵ֥י אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵ֑ן וְשֵׁרְת֖וּ אֹתֽוֹ׃ וְשָׁמְר֣וּ אֶת־מִשְׁמַרְתּ֗וֹ וְאֶת־מִשְׁמֶ֛רֶת כָּל־הָעֵדָ֖ה לִפְנֵ֣י אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד לַעֲבֹ֖ד אֶת־עֲבֹדַ֥ת הַמִּשְׁכָּֽן׃ וְשָׁמְר֗וּ אֶת־כָּל־כְּלֵ֛י אֹ֥הֶל מוֹעֵ֖ד וְאֶת־מִשְׁמֶ֣רֶת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֑ל לַעֲבֹ֖ד אֶת־עֲבֹדַ֥ת הַמִּשְׁכָּֽן׃ וְנָתַתָּ֣ אֶת־הַלְוִיִּ֔ם לְאַהֲרֹ֖ן וּלְבָנָ֑יו נְתֻנִ֣ים נְתֻנִ֔ים הֵ֖מָּה לוֹ֙ מֵאֵ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל׃ וְאֶת־אַהֲרֹ֥ן וְאֶת־בָּנָ֖יו תַּפְקֹ֑ד וְשָׁמְר֣וּ אֶת־כְּהֻנָּתָ֔ם וְהַזָּ֥ר הַקָּרֵ֖ב יוּמָֽת׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ וְאֲנִ֗י הִנֵּ֤ה לָקַחְתִּי֙ אֶת־הַלְוִיִּ֔ם מִתּ֖וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל תַּ֣חַת כָּל־בְּכ֞וֹר פֶּ֣טֶר רֶ֗חֶם מִבְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל וְהָי֥וּ לִ֖י הַלְוִיִּֽם׃ כִּ֣י לִ֔י כָּל־בְּכ֖וֹר בְּי֣וֹם הַכֹּתִ֣י כָל־בְּכ֣וֹר בְּאֶֽרֶץ־מִצְרַ֗יִם הִקְדַּ֤שְׁתִּי לִי֙ כָּל־בְּכ֣וֹר בְּיִשְׂרָאֵ֔ל מֵאָדָ֖ם עַד־בְּהֵמָ֑ה לִ֥י יִהְיֽוּ׃ אֲנִ֖י יְהוָֽה׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה בְּמִדְבַּר־סִינַ֖י לֵאמֹֽר׃ פְּקֹ֥ד אֶת־בְּנֵ֖י לֵוִ֑י לְבֵ֥ית אֲבֹתָ֖ם לְמִשְׁפְּחֹתָ֔ם כָּל־זָכָ֛ר מִבֶּן־חֹ֥דֶשׁ וָמָ֖עְלָה תִּפְקְדֵֽם׃ וַיִּפְקֹ֣ד מֹשֶׁ֔ה עַל־פִּ֖י יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר צֻוָּֽה׃ וַיִּהְי֣וּ בְנֵֽי־לֵוִ֗י בְּשֵׁמֹתָם֙ מַחְלִ֣י וּמוּשִׁ֔י אֵ֖לֶּה הֵ֣ם מִשְׁפְּחֹ֣ת הַלֵּוִֽי׃ וְאֵ֗לֶּה שְׁמ֛וֹת בְּנֵ֥י גֵרְשׁ֖וֹן לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם לִבְנִ֖י וְשִׁמְעִֽי׃ וּבְנֵ֥י קְהָ֖ת לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם עַמְרָ֥ם וְיִצְהָ֖ר חֶבְר֥וֹן וְעֻזִּיאֵֽל׃ וּבְנֵ֥י מְרָרִ֖י לְמִשְׁפְּחֹתָ֑ם מַחְלִ֥י וּמוּשִׁ֖י אֵ֣לֶּה הֵ֔ם מִשְׁפְּחֹ֥ת לֵוִ֖י לְבֵ֥ית אֲבֹתָֽם

ثم قال: يا أبا عبد الله، ما تقول في رجل صلى الظهر أربعاً وهو يرى أنها العصر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت العصر وفي جماعة من الناس فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها وحده في وقت الظهر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى المغرب ثلاثاً وهو يرى أنها الفجر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الفجر فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت المغرب فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى العشاء الآخرة ركعتين وهو يرى أنها الصبح؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الصبح فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت العشاء الآخرة فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى الصبح ركعتين وهو يرى أنها العشاء الآخرة؟ فقال: إن كان صلاها في وقت العشاء الآخرة فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت الصبح فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى العصر أربعاً وهو يرى أنها الظهر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الظهر وفي جماعة من الناس فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها وحده في وقت العصر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى الفجر ركعتين وهو يرى أنها المغرب؟ فقال: إن كان صلاها في وقت المغرب فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت الفجر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى المغرب أربعاً وهو يرى أنها الظهر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الظهر وفي جماعة من الناس فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها وحده في وقت المغرب فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر ثلاثاً وهو يرى أنها المغرب؟ فقال: إن كان صلاها في وقت المغرب فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت الظهر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى العشاء الآخرة أربعاً وهو يرى أنها الظهر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الظهر وفي جماعة من الناس فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها وحده في وقت العشاء الآخرة فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر ركعتين وهو يرى أنها الفجر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الفجر فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت الظهر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى الفجر أربعاً وهو يرى أنها الظهر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الظهر وفي جماعة من الناس فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها وحده في وقت الفجر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى العصر ثلاثاً وهو يرى أنها المغرب؟ فقال: إن كان صلاها في وقت المغرب فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت العصر فعليه الإعادة. قال: فما تقول في رجل صلى المغرب ركعتين وهو يرى أنها الفجر؟ فقال: إن كان صلاها في وقت الفجر فقد تمت صلاته، وإن كان صلاها في وقت المغرب

٣ وَقَالَ اللهُ لِمُوسَى: ٢ «اكْتُبْ لِنَفْسِكَ هَذَا الْكَلَامَ، لأَنَّهُ حَسَبَ هَذَا الْكَلَامِ قَدْ قَطَعْتُ عَهْدًا مَعَكَ وَمَعَ إِسْرَائِيلَ». ٣ فَكَانَ هُنَاكَ مَعَ الرَّبِّ أَرْبَعِينَ نَهَارًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً. لَمْ يَأْكُلْ خُبْزًا وَلَمْ يَشْرَبْ مَاءً. وَكَتَبَ عَلَى اللَّوْحَيْنِ كَلِمَاتِ الْعَهْدِ، الْعَشَرَ كَلِمَاتٍ.

٤ وَلَمَّا رَأَى الشَّعْبُ أَنَّ مُوسَى أَبْطَأَ فِي النُّزُولِ مِنَ الْجَبَلِ، اجْتَمَعَ الشَّعْبُ عَلَى هَارُونَ وَقَالُوا لَهُ: «قُمِ اصْنَعْ لَنَا آلِهَةً تَسِيرُ أَمَامَنَا، لأَنَّ هَذَا مُوسَى الرَّجُلَ الَّذِي أَصْعَدَنَا مِنْ أَرْضِ مِصْرَ لَا نَعْلَمُ مَاذَا أَصَابَهُ». ٥ فَقَالَ لَهُمْ هَارُونُ: «انْزِعُوا أَقْرَاطَ الذَّهَبِ الَّتِي فِي آذَانِ نِسَائِكُمْ وَبَنِيكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَأْتُونِي بِهَا». ٦ فَنَزَعَ جَمِيعُ الشَّعْبِ أَقْرَاطَ الذَّهَبِ الَّتِي فِي آذَانِهِمْ وَأَتَوْا بِهَا إِلَى هَارُونَ. ٧ فَأَخَذَ ذَلِكَ مِنْ أَيْدِيهِمْ وَصَوَّرَهُ بِالْمِنْقَارِ وَصَنَعَ مِنْهُ عِجْلًا مَسْبُوكًا. فَقَالُوا: «هَذِهِ آلِهَتُكَ يَا إِسْرَائِيلُ الَّتِي أَصْعَدَتْكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ». ٨ فَلَمَّا رَأَى هَارُونُ بَنَى مَذْبَحًا أَمَامَهُ، وَنَادَى هَارُونُ وَقَالَ: «غَدًا عِيدٌ لِلرَّبِّ». ٩ فَبَكَّرُوا فِي الْغَدِ وَأَصْعَدُوا مُحْرَقَاتٍ وَقَدَّمُوا ذَبَائِحَ سَلَامَةٍ، وَجَلَسَ الشَّعْبُ لِلأَكْلِ وَالشُّرْبِ ثُمَّ قَامُوا لِلَّعِبِ.

١٠ فَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى: «اذْهَبِ انْزِلْ، لأَنَّ شَعْبَكَ الَّذِي أَصْعَدْتَهُ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ قَدْ فَسَدَ. ١١ سَرِيعًا زَاغُوا عَنِ الطَّرِيقِ الَّتِي أَمَرْتُهُمْ بِهَا. صَنَعُوا لَهُمْ عِجْلًا مَسْبُوكًا وَسَجَدُوا لَهُ وَذَبَحُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذِهِ آلِهَتُكَ يَا إِسْرَائِيلُ الَّتِي أَصْعَدَتْكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ». ١٢ وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «قَدْ رَأَيْتُ هَذَا الشَّعْبَ وَإِذَا هُوَ شَعْبٌ صُلْبُ الرَّقَبَةِ. ١٣ فَالآنَ اتْرُكْنِي لِيَحْمَى غَضَبِي عَلَيْهِمْ وَأُفْنِيَهُمْ، فَأَجْعَلَكَ أُمَّةً عَظِيمَةً». ١٤ فَتَرَاجَعَ مُوسَى أَمَامَ الرَّبِّ وَقَالَ: «لِمَاذَا يَا رَبُّ يَحْمَى غَضَبُكَ عَلَى شَعْبِكَ الَّذِي أَخْرَجْتَهُ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ بِقُوَّةٍ عَظِيمَةٍ وَيَدٍ شَدِيدَةٍ؟ ١٥ لِمَاذَا يَتَكَلَّمُ الْمِصْرِيُّونَ قَائِلِينَ: بِخُبْثٍ أَخْرَجَهُمْ لِيَقْتُلَهُمْ فِي الْجِبَالِ وَيُفْنِيَهُمْ عَنْ وَجْهِ الأَرْضِ؟ اِرْجِعْ عَنْ حُمُوِّ غَضَبِكَ وَاصْفَحْ عَنِ الشَّرِّ بِشَعْبِكَ. ١٦ اُذْكُرْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْرَائِيلَ عَبِيدَكَ الَّذِينَ حَلَفْتَ لَهُمْ بِذَاتِكَ وَكَلَّمْتَهُمْ قُلْتَ: أُكَثِّرُ نَسْلَكُمْ كَنُجُومِ السَّمَاءِ، وَكُلَّ هَذِهِ الأَرْضِ الَّتِي قُلْتُ أُعْطِي نَسْلَكُمْ فَيَرِثُونَهَا إِلَى الأَبَدِ». ١٧ فَنَدِمَ الرَّبُّ عَنِ الشَّرِّ الَّذِي قَالَ إِنَّهُ يَعْمَلُ بِشَعْبِهِ.

١٨ فَرَجَعَ مُوسَى وَنَزَلَ مِنَ الْجَبَلِ وَلَوْحَا الشَّهَادَةِ فِي يَدِهِ، لَوْحَانِ مَكْتُوبَانِ عَلَى جَانِبَيْهِمَا. مِنْ هُنَا وَمِنْ هُنَا كَانَا مَكْتُوبَيْنِ. ١٩ وَاللَّوْحَانِ هُمَا عَمَلُ اللهِ، وَالْكِتَابَةُ كِتَابَةُ اللهِ مَنْقُوشَةٌ عَلَى اللَّوْحَيْنِ. ٢٠ وَسَمِعَ يَشُوعُ صَوْتَ الشَّعْبِ حِينَ هَتَفَ، فَقَالَ لِمُوسَى: «صَوْتُ جَلَبَةٍ فِي الْمَحَلَّةِ». ٢١ فَقَالَ: «لَيْسَ صَوْتُ صِيَاحِ الْغَلَبَةِ وَلَيْسَ صَوْتُ صِيَاحِ الْمَغْلُوبِينَ، بَلْ صَوْتُ غِنَاءٍ أَنَا سَامِعٌ». ٢٢ وَكَانَ كَمَا قَرُبَ إِلَى الْمَحَلَّةِ أَنَّهُ رَأَى الْعِجْلَ وَالرَّقْصَ، فَحَمِيَ غَضَبُ مُوسَى وَطَرَحَ اللَّوْحَيْنِ مِنْ يَدَيْهِ وَكَسَّرَهُمَا فِي أَسْفَلِ الْجَبَلِ. ٢٣ وَأَخَذَ الْعِجْلَ الَّذِي صَنَعُوا وَأَحْرَقَهُ بِالنَّارِ وَسَحَقَهُ حَتَّى نَعُمَ وَذَرَّاهُ عَلَى وَجْهِ الْمَاءِ وَسَقَى بَنِي إِسْرَائِيلَ.

٢٤ وَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ: «مَاذَا صَنَعَ بِكَ هَذَا الشَّعْبُ حَتَّى جَلَبْتَ عَلَيْهِ خَطِيَّةً عَظِيمَةً؟» ٢٥ فَقَالَ هَارُونُ: «لَا يَحْمَ غَضَبُ سَيِّدِي. أَنْتَ تَعْرِفُ الشَّعْبَ أَنَّهُ فِي شَرٍّ. ٢٦ فَقَالُوا لِي: اصْنَعْ لَنَا آلِهَةً تَسِيرُ أَمَامَنَا، لأَنَّ هَذَا مُوسَى الرَّجُلَ الَّذِي أَصْعَدَنَا مِنْ أَرْضِ مِصْرَ لَا نَعْلَمُ مَاذَا أَصَابَهُ. ٢٧ فَقُلْتُ لَهُمْ: لِمَنْ لَهُ ذَهَبٌ فَلْيَنْزِعْهُ. فَأَعْطَوْنِي فَطَرَحْتُهُ فِي النَّارِ فَخَرَجَ هَذَا الْعِجْلُ». ٢٨ وَلَمَّا رَأَى مُوسَى أَنَّ الشَّعْبَ قَدْ تَسَيَّبَ، لأَنَّ هَارُونَ كَانَ قَدْ سَيَّبَهُ لِلْهُزْءِ بَيْنَ مُقَاوِمِيهِ، ٢٩ وَقَفَ مُوسَى فِي بَابِ الْمَحَلَّةِ وَقَالَ: «مَنْ هُوَ لِلرَّبِّ فَإِلَيَّ!» فَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ جَمِيعُ بَنِي لاَوِي. ٣٠ فَقَالَ لَهُمْ: «هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ: ضَعُوا كُلُّ وَاحِدٍ سَيْفَهُ عَلَى فَخِذِهِ. اعْبُرُوا وَارْجِعُوا مِنْ بَابٍ إِلَى بَابٍ فِي الْمَحَلَّةِ وَاقْتُلُوا كُلُّ وَاحِدٍ أَخَاهُ وَكُلُّ وَاحِدٍ صَاحِبَهُ وَكُلُّ وَاحِدٍ قَرِيبَهُ». ٣١ فَفَعَلَ بَنُو لاَوِي بِحَسَبِ قَوْلِ مُوسَى، وَسَقَطَ مِنَ الشَّعْبِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ نَحْوُ ثَلاَثَةِ آلاَفِ رَجُلٍ. ٣٢ فَقَالَ مُوسَى: «امْلأُوا أَيْدِيَكُمُ الْيَوْمَ لِلرَّبِّ، لأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ بِابْنِهِ وَبِأَخِيهِ، لِكَيْ يُعْطِيَكُمُ الْيَوْمَ بَرَكَةً».

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ:١٣٤ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻨﻔﻘﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻀﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻜﺎﻇﻤﻴﻦ ﺍﻟﻐﻴﻆ ﻭﺍﻟﻌﺎﻓﻴﻦ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ١٣٤ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻓﺎﺣﺸﺔ ﺃﻭ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺎﺳﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﻟﺬﻧﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻔﺮ ﺍﻟﺬﻧﻮﺏ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ١٣٥ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻧﻌﻢ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻌﺎﻣﻠﻴﻦ ١٣٦ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺳﻨﻦ ﻓﺴﻴﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺎﻧﻈﺮﻭﺍ ﻛﻴﻒ ﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺍﻟﻤﻜﺬﺑﻴﻦ ١٣٧ ﻫﺬﺍ ﺑﻴﺎﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ١٣٨ ﻭﻻ ﺗﻬﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺍﻷﻋﻠﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ١٣٩ ﺇﻥ ﻳﻤﺴﺴﻜﻢ ﻗﺮﺡ ﻓﻘﺪ ﻣﺲ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻗﺮﺡ ﻣﺜﻠﻪ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﻧﺪﺍﻭﻟﻬﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﺘﺨﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﺷﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ١٤٠ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﻤﺤﻖ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ١٤١ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺪﺧﻠﻮﺍ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻟﻤﺎ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ١٤٢ ﻭﻟﻘﺪ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻤﻨﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻮﻩ ﻓﻘﺪ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ١٤٣ ﻭﻣﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻻ ﺭﺳﻮﻝ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﺃﻓﺈﻥ ﻣﺎﺕ ﺃﻭ ﻗﺘﻞ ﺍﻧﻘﻠﺒﺘﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻨﻘﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﻋﻘﺒﻴﻪ ﻓﻠﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﺳﻴﺠﺰﻱ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ١٤٤ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﻔﺲ ﺃﻥ ﺗﻤﻮﺕ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺘﺎﺑﺎ ﻣﺆﺟﻼ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺳﻨﺠﺰﻱ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ١٤٥ ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻧﺒﻲ ﻗﺎﺗﻞ ﻣﻌﻪ ﺭﺑﻴﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮ ﻓﻤﺎ ﻭﻫﻨﻮﺍ ﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺿﻌﻔﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﺍﺳﺘﻜﺎﻧﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ١٤٦ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻗﻮﻟﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻏﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺫﻧﻮﺑﻨﺎ ﻭﺇﺳﺮﺍﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﻭﺛﺒﺖ ﺃﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻭﺍﻧﺼﺮﻧﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ١٤٧ ﻓﺂﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺣﺴﻦ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ١٤٨ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻥ ﺗﻄﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺮﺩﻭﻛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻓﺘﻨﻘﻠﺒﻮﺍ ﺧﺎﺳﺮﻳﻦ ١٤٩ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﻟﺎﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﻨﺎﺻﺮﻳﻦ ١٥٠ ﺳﻨﻠﻘﻲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺍﻟﺮﻋﺐ ﺑﻤﺎ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻨﺰﻝ ﺑﻪ ﺳﻠﻄﺎﻧﺎ ﻭﻣﺄﻭﺍﻫﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺑﺌﺲ ﻣﺜﻮﻯ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ١٥١ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺪﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﺪﻩ ﺇﺫ ﺗﺤﺴﻮﻧﻬﻢ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﻓﺸﻠﺘﻢ ﻭﺗﻨﺎﺯﻋﺘﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻭﻋﺼﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺭﺍﻛﻢ ﻣﺎ ﺗﺤﺒﻮﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺛﻢ ﺻﺮﻓﻜﻢ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻴﺒﺘﻠﻴﻜﻢ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ١٥٢ ﺇﺫ ﺗﺼﻌﺪﻭﻥ ﻭﻻ ﺗﻠﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺃﺣﺪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺃﺧﺮﺍﻛﻢ ﻓﺄﺛﺎﺑﻜﻢ ﻏﻤﺎ ﺑﻐﻢ ﻟﻜﻴﻼ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﺎﺗﻜﻢ ﻭﻻ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ١٥٣ ﺛﻢ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻐﻢ ﺃﻣﻨﺔ ﻧﻌﺎﺳﺎ ﻳﻐﺸﻰ ﻃﺎﺋﻔﺔ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻃﺎﺋﻔﺔ ﻗﺪ ﺃﻫﻤﺘﻬﻢ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﻇﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﺔ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻞ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺷﻲﺀ ﻗﻞ ﺇﻥ ﺍﻷﻣﺮ ﻛﻠﻪ ﻟﻠﻪ ﻳﺨﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺒﺪﻭﻥ ﻟﻚ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﺷﻲﺀ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻨﺎ ﻫﺎﻫﻨﺎ ﻗﻞ ﻟﻮ ﻛﻨﺘﻢ ﻓﻲ ﺑﻴﻮﺗﻜﻢ ﻟﺒﺮﺯ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺘﺐ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﻘﺘﻞ ﺇﻟﻰ ﻣﻀﺎﺟﻌﻬﻢ ﻭﻟﻴﺒﺘﻠﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺻﺪﻭﺭﻛﻢ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ ١٥٤ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﺳﺘﺰﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ ١٥٥ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﺇﺫﺍ ﺿﺮﺑﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺃﻭ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻏﺰﻯ ﻟﻮ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻋﻨﺪﻧﺎ ﻣﺎ ﻣﺎﺗﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻟﻴﺠﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺫﻟﻚ ﺣﺴﺮﺓ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﻴﻲ ﻭﻳﻤﻴﺖ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺼﻴﺮ ١٥٦ ﻭﻟﺌﻦ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﻣﺘﻢ ﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺧﻴﺮ ﻣﻤﺎ ﻳﺠﻤﻌﻮﻥ ١٥٧ ﻭﻟﺌﻦ ﻣﺘﻢ ﺃﻭ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻟﺈﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺤﺸﺮﻭﻥ ١٥٨ ﻓﺒﻤﺎ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻨﺖ ﻟﻬﻢ ﻭﻟﻮ ﻛﻨﺖ ﻓﻈﺎ ﻏﻠﻴﻆ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﻻﻧﻔﻀﻮﺍ ﻣﻦ ﺣﻮﻟﻚ ﻓﺎﻋﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺍﺳﺘﻐﻔﺮ ﻟﻬﻢ ﻭﺷﺎﻭﺭﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻓﺈﺫﺍ ﻋﺰﻣﺖ ﻓﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻴﻦ ١٥٩ ﺇﻥ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻼ ﻏﺎﻟﺐ ﻟﻜﻢ ﻭﺇﻥ ﻳﺨﺬﻟﻜﻢ ﻓﻤﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ١٦٠ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺒﻲ ﺃﻥ ﻳﻐﻞ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻞ ﻳﺄﺕ ﺑﻤﺎ ﻏﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺛﻢ ﺗﻮﻓﻰ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﺖ ﻭﻫﻢ ﻻ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ١٦١ ﺃﻓﻤﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﻤﻦ ﺑﺎﺀ ﺑﺴﺨﻂ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺄﻭﺍﻩ ﺟﻬﻨﻢ ﻭﺑﺌﺲ ﺍﻟﻤﺼﻴﺮ ١٦٢ ﻫﻢ ﺩﺭﺟﺎﺕ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﺼﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ١٦٣ ﻟﻘﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺇﺫ ﺑﻌﺚ ﻓﻴﻬﻢ ﺭﺳﻮﻻ ﻣﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﺘﻠﻮ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻭﻳﺰﻛﻴﻬﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻬﻢ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺇﻥ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻟﻔﻲ ﺿﻼﻝ ﻣﺒﻴﻦ ١٦٤ ﺃﻭﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﺘﻜﻢ ﻣﺼﻴﺒﺔ ﻗﺪ ﺃﺻﺒﺘﻢ ﻣﺜﻠﻴﻬﺎ ﻗﻠﺘﻢ ﺃﻧﻰ ﻫﺬﺍ ﻗﻞ ﻫﻮ ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ١٦٥ ﻭﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﻓﺒﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ١٦٦ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻧﺎﻓﻘﻮﺍ ﻭﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺗﻌﺎﻟﻮﺍ ﻗﺎﺗﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﺍﺩﻓﻌﻮﺍ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻮ ﻧﻌﻠﻢ ﻗﺘﺎﻻ ﻻﺗﺒﻌﻨﺎﻛﻢ ﻫﻢ ﻟﻠﻜﻔﺮ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺃﻗﺮﺏ ﻣﻨﻬﻢ ﻟﻺﻳﻤﺎﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺑﺄﻓﻮﺍﻫﻬﻢ ﻣﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻳﻜﺘﻤﻮﻥ ١٦٧ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﻭﻗﻌﺪﻭﺍ ﻟﻮ ﻃﺎﻋﻮﻧﺎ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻗﻞ ﻓﺎﺩﺭﺀﻭﺍ ﻋﻦ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ١٦٨ ﻭﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻣﻮﺍﺗﺎ ﺑﻞ ﺃﺣﻴﺎﺀ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻬﻢ ﻳﺮﺯﻗﻮﻥ ١٦٩ ﻓﺮﺣﻴﻦ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﺎﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻠﺤﻘﻮﺍ ﺑﻬﻢ ﻣﻦ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﺃﻻ ﺧﻮﻑ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﺤﺰﻧﻮﻥ ١٧٠ ﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﻀﻴﻊ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ١٧١ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺠﺎﺑﻮﺍ ﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﺍﻟﻘﺮﺡ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺃﺣﺴﻨﻮﺍ ﻣﻨﻬﻢ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ١٧٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻗﺪ ﺟﻤﻌﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﻓﺎﺧﺸﻮﻫﻢ ﻓﺰﺍﺩﻫﻢ ﺇﻳﻤﺎﻧﺎ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﺣﺴﺒﻨﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻧﻌﻢ ﺍﻟﻮﻛﻴﻞ ١٧٣ ﻓﺎﻧﻘﻠﺒﻮﺍ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻟﻢ ﻳﻤﺴﺴﻬﻢ ﺳﻮﺀ ﻭﺍﺗﺒﻌﻮﺍ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻈﻴﻢ ١٧٤ ﺇﻧﻤﺎ ﺫﻟﻜﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻳﺨﻮﻑ ﺃﻭﻟﻴﺎﺀﻩ ﻓﻼ ﺗﺨﺎﻓﻮﻫﻢ ﻭﺧﺎﻓﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ١٧٥ ﻭﻻ ﻳﺤﺰﻧﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺴﺎﺭﻋﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺇﻧﻬﻢ ﻟﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻻ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻬﻢ ﺣﻈﺎ ﻓﻲ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻋﻈﻴﻢ ١٧٦ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺑﺎﻹﻳﻤﺎﻥ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ١٧٧ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﺧﻴﺮ ﻟﺄﻧﻔﺴﻬﻢ ﺇﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﻟﻴﺰﺩﺍﺩﻭﺍ ﺇﺛﻤﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻣﻬﻴﻦ ١٧٨ ﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺬﺭ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻋﻠﻴﻪ ﺣﺘﻰ ﻳﻤﻴﺰ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻣﻦ ﺍﻟﻄﻴﺐ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﻄﻠﻌﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺠﺘﺒﻲ ﻣﻦ ﺭﺳﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺸﺎﺀ ﻓﺂﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻠﻪ ﻭﺇﻥ ﺗﺆﻣﻨﻮﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﻠﻜﻢ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ١٧٩ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﺨﻠﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻫﻮ ﺧﻴﺮﺍ ﻟﻬﻢ ﺑﻞ ﻫﻮ ﺷﺮ ﻟﻬﻢ ﺳﻴﻄﻮﻗﻮﻥ ﻣﺎ ﺑﺨﻠﻮﺍ ﺑﻪ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ ١٨٠ ﻟﻘﺪ ﺳﻤﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻧﺤﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺀ ﺳﻨﻜﺘﺐ ﻣﺎ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻭﻗﺘﻠﻬﻢ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺑﻐﻴﺮ ﺣﻖ ﻭﻧﻘﻮﻝ ﺫﻭﻗﻮﺍ ﻋﺬﺍﺏ ﺍﻟﺤﺮﻳﻖ ١٨١ ﺫﻟﻚ ﺑﻤﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺲ ﺑﻈﻼﻡ ﻟﻠﻌﺒﻴﺪ ١٨٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺃﻟﺎ ﻧﺆﻣﻦ ﻟﺮﺳﻮﻝ ﺣﺘﻰ ﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﺑﻘﺮﺑﺎﻥ ﺗﺄﻛﻠﻪ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻗﻞ ﻗﺪ ﺟﺎﺀﻛﻢ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻲ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺑﺎﻟﺬﻱ ﻗﻠﺘﻢ ﻓﻠﻢ ﻗﺘﻠﺘﻤﻮﻫﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ١٨٣ ﻓﺈﻥ ﻛﺬﺑﻮﻙ ﻓﻘﺪ ﻛﺬﺑﺖ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﺟﺎﺀﻭ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺍﻟﺰﺑﺮ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺍﻟﻤﻨﻴﺮ ١٨٤ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﺫﺍﺋﻘﺔ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺇﻧﻤﺎ ﺗﻮﻓﻮﻥ ﺃﺟﻮﺭﻛﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻓﻤﻦ ﺯﺣﺰﺡ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺃﺩﺧﻞ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻓﻘﺪ ﻓﺎﺯ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﺤﻴﻮﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺇﻻ ﻣﺘﺎﻉ ﺍﻟﻐﺮﻭﺭ ١٨٥ ﻟﺘﺒﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻣﻮﺍﻟﻜﻢ ﻭﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﻟﺘﺴﻤﻌﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺃﺫﻯ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﺇﻥ ﺗﺼﺒﺮﻭﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﺈﻥ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﻋﺰﻡ ﺍﻷﻣﻮﺭ ١٨٦ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻟﺘﺒﻴﻨﻨﻪ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻻ ﺗﻜﺘﻤﻮﻧﻪ ﻓﻨﺒﺬﻭﻩ ﻭﺭﺍﺀ ﻇﻬﻮﺭﻫﻢ ﻭﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻓﺒﺌﺲ ﻣﺎ ﻳﺸﺘﺮﻭﻥ ١٨٧ ﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻔﺮﺣﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺃﺗﻮﺍ ﻭﻳﺤﺒﻮﻥ ﺃﻥ ﻳﺤﻤﺪﻭﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻢ ﻳﻔﻌﻠﻮﺍ ﻓﻼ ﺗﺤﺴﺒﻨﻬﻢ ﺑﻤﻔﺎﺯﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻭﻟﻬﻢ ﻋ

ﻭَﻗَﺎﻝَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻟَﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﺍ ﺇِﻟَٰﻬَﻴْﻦِ ﺍﺛْﻨَﻴْﻦِ ۖ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻫُﻮَ ﺇِﻟَٰﻪٌ ﻭَﺍﺣِﺪٌ ۖ ﻭَﺇِﻳَّﺎﻱَ ﻓَﺎﺭْﻫَﺒُﻮﻥِ ﴿٥١﴾ ﻭَﻟَﻪُ ﻣَﺎ ﻓِﻲ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﻭَﻟَﻪُ ﺍﻟﺪِّﻳﻦُ ﻭَﺍﺻِﺒًﺎ ۚ ﺃَﻓَﻐَﻴْﺮَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺗَﺘَّﻘُﻮﻥَ ﴿٥٢﴾ ﻭَﻣَﺎ ﺑِﻜُﻢ ﻣِّﻦ ﻧِّﻌْﻤَﺔٍ ﻓَﻤِﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺛُﻢَّ ﺇِﺫَﺍ ﻣَﺴَّﻜُﻢُ ﺍﻟﻀُّﺮُّ ﻓَﺈِﻟَﻴْﻪِ ﺗَﺠْﺄَﺭُﻭﻥَ ﴿٥٣﴾ ﺛُﻢَّ ﺇِﺫَﺍ ﻛَﺸَﻒَ ﺍﻟﻀُّﺮَّ ﻋَﻨكُمْ ﺇِﺫَﺍ ﻓَﺮِﻳﻖٌ ﻣِّﻨكُم ﺑِﺮَﺑِّﻬِﻢْ ﻳُﺸْﺮِﻛُﻮﻥَ ﴿٥٤﴾ ﻟِﻴَﻜْﻔُﺮُﻭﺍ ﺑِﻤَﺂ ﺁﺗَﻴْﻨَٰﻬُﻢْ ۚ ﻓَﺘَﻤَﺘَّﻌُﻮﺍ ﻓَﺴَﻮْﻑَ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٥٥﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻤَﺎ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﻧَﺼِﻴﺒًﺎ ﻣِّﻤَّﺎ ﺭَﺯَﻗْﻨَٰﻬُﻢْ ۗ ﺗَﺎﻟﻠَّﻪِ ﻟَﺘُﺴْﺌَﻠُﻦَّ ﻋَﻤَّﺎ ﻛُﻨتُمْ ﺗَﻔْﺘَﺮُﻭﻥَ ﴿٥٦﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻠَّﻪِ ﭐﻟْﺒَﻨَﺎﺕِ ﺳُﺒْﺤَٰﻨَﻪُۥ ۙ ﻭَﻟَﻬُﻢ ﻣَّﺎ ﻳَﺸْﺘَﻬُﻮﻥَ ﴿٥٧﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺑُﺸِّﺮَ ﺃَﺣَﺪُﻫُﻢ ﺑِﭐﻟْﺄُﻧﺜَﻰٰ ﻇَﻞَّ ﻭَﺟْﻬُﻪُۥ ﻣُﺴْﻮَﺩًّ ﻭَﻫُﻮَ ﻛَﻈِﻴﻢٌ ﴿٥٨﴾ ﻳَﺘَﻮَﺍﺭَﻯٰ ﻣِﻦَ ﭐﻟْﻘَﻮْﻡِ ﻣِﻦ ﺳُﻮٓءِ ﻣَﺎ ﺑُﺸِّﺮَ ﺑِﻪِۦٓ ۚ ﺃَﻳُﻤْﺴِﻜُﻪُۥ ﻋَﻠَﻰٰ ﻫُﻮْﻥٍ ﺃَﻡْ ﻳَﺪُﺳُّﻪُۥ ﻓِﻰ ﭐﻟﺘُّﺮَﺍﺏِ ۗ ﺃَﻟَﺎ ﺳَﺎٓءَ ﻣَﺎ ﻳَﺤْﻜُﻤُﻮﻥَ ﴿٥٩﴾ ﻟِﻠَّﺬِﻳﻦَ ﻟَﺎ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﺑِﭐﻟْﺂﺧِﺮَﺓِ ﻣَﺜَﻞُ ﭐﻟﺴَّﻮْﺀِ ۖ ﻭَﻟِﻠَّﻪِ ﭐﻟْﻤَﺜَﻞُ ﭐﻟْﺄَﻋْﻠَﻰٰ ۚ ﻭَﻫُﻮَ ﭐﻟْﻌَﺰِﻳﺰُ ﭐﻟْﺤَﻜِﻴﻢُ ﴿٦٠﴾ ﻭَﻟَﻮْ ﻳُﺆَﺍﺧِﺬُ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﭐﻟﻨَّﺎﺱَ ﺑِﻈُﻠْﻤِﻬِﻢ ﻣَّﺎ ﺗَﺮَﻙَ ﻋَﻠَﻴْﻬَﺎ ﻣِﻦ ﺩَآﺑَّﺔٍ ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻳُﺆَﺧِّﺮُﻫُﻢْ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃَﺟَﻞٍ ﻣُّﺴَﻤًّ ۖ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﺟَﺂءَ ﺃَﺟَﻠُﻬُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﺄْﺧِﺮُﻭﻥَ ﺳَﺎﻋَﺔً ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﻘْﺪِﻣُﻮﻥَ ﴿٦١﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻳَﻜْﺮَﻫُﻮﻥَ ﻭَﺗَﺼِﻒُ ﺃَﻟْﺴِﻨَﺘُﻬُﻢُ ﭐﻟْﻜَﺬِﺏَ ﺃَﻥَّ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۚ ﻟَﺎ ﺟَﺮَﻡَ ﺃَﻥَّ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟﻨَّﺎﺭَ ﻭَﺃَﻧَّﻬُﻢ ﻣُّﻔْﺮَﻃُﻮﻥَ ﴿٦٢﴾ ﺗَﺎﻟﻠَّﻪِ ﻟَﻘَﺪْ ﺃَﺭْﺳَﻠْﻨَﺂ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃُﻣَﻢٍ ﻣِّﻦ ﻗَﺒْﻠِﻚَ ﻓَﺰَﻳَّﻦَ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟﺸَّﻴْﻄَٰﻦُ ﺃَﻋْﻤَﺎﻟَﻬُﻢْ ﻓَﻬُﻮَ ﻭَﻟِﻴُّﻬُﻢُ ﭐﻟْﻴَﻮْﻡَ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﺃَﻟِﻴﻢٌ ﴿٦٣﴾ ﻭَﻣَﺂ ﺃَﻧﺰَﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﺇِﻟَّﺎ ﻟِﺘُﺒَﻴِّﻦَ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟَّﺬِﻯ ﭐﺧْﺘَﻠَﻔُﻮﺍ ﻓِﻴﻪِ ۙ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﴿٦٤﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻧﺰَﻝَ ﻣِﻦَ ﭐﻟﺴَّﻤَﺂءِ ﻣَﺂءً ﻓَﺄَﺣْﻴَﺎ ﺑِﻪِ ﭐﻟْﺄَﺭْﺽَ ﺑَﻌْﺪَ ﻣَﻮْﺗِﻬَﺂ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻰ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﺴْﻤَﻌُﻮﻥَ ﴿٦٥﴾ ﻭَﺇِﻥَّ ﻟَﻜُﻢْ ﻓِﻰ ﭐﻟْﺄَﻧْﻌَٰﻢِ ﻟَﻌِﺒْﺮَﺓً ۖ ﻧُّﺴْﻘِﻴﻜُﻢ ﻣِّﻤَّﺎ ﻓِﻰ ﺑُﻄُﻮﻧِﻪِۦ ﻣِﻢۢ ﺑَﻴْﻦِ ﻓَﺮْﺙٍ ﻭَﺩَﻡٍ ﻟَّﺒَﻨًﺎ ﺧَﺎﻟِﺼًﺎ ﺳَﺎﺋِﻐًﺎ ﻟِّﻠﺸَّٰﺮِﺑِﻴﻦَ ﴿٦٦﴾ ﻭَﻣِﻦ ﺛَﻤَﺮَٰﺕِ ﭐﻟﻨَّﺨِﻴﻞِ ﻭَﭐﻟْﺄَﻋْﻨَٰﺐِ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﻥَ ﻣِﻨْﻪُ ﺳَﻜَﺮًﺍ ﻭَﺭِﺯْﻗًﺎ ﺣَﺴَﻨًﺎ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻰ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﻌْﻘِﻠُﻮﻥَ ﴿٦٧﴾ ﻭَﺃَﻭْﺣَﻰٰ ﺭَﺑُّﻚَ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻨَّﺤْﻞِ ﺃَﻥِ ﭐﺗَّﺨِﺬِﻯ ﻣِﻦَ ﭐﻟْﺠِﺒَﺎﻝِ ﺑُﻴُﻮﺗًﺎ ﻭَﻣِﻦَ ﭐﻟﺸَّﺠَﺮِ ﻭَﻣِﻤَّﺎ ﻳَﻌْﺮِﺷُﻮﻥَ ﴿٦٨﴾ ﺛُﻢَّ ﻛُﻠِﻰ ﻣِﻦ ﻛُﻞِّ ﭐﻟﺜَّﻤَﺮَٰﺕِ ﻓَﭐﺳْﻠُﻜِﻰ ﺳُﺒُﻞَ ﺭَﺑِّﻚِ ﺫُﻟُﻠًﺎ ۚ ﻳَﺨْﺮُﺝُ ﻣِﻦۢ ﺑُﻄُﻮﻧِﻬَﺎ ﺷَﺮَﺍﺏٌ ﻣُّﺨْﺘَﻠِﻒٌ ﺃَﻟْﻮَٰﻧُﻪُۥ ﻓِﻴﻪِ ﺷِﻔَﺂءٌ ﻟِّﻠﻨَّﺎﺱِ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻰ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﺘَﻔَﻜَّﺮُﻭﻥَ ﴿٦٩﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺧَﻠَﻘَﻜُﻢْ ﺛُﻢَّ ﻳَﺘَﻮَﻓَّﻴٰﻜُﻢْ ۚ ﻭَﻣِﻨكُم ﻣَّﻦ ﻳُﺮَﺩُّ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃَﺭْﺫَﻝِ ﭐﻟْﻌُﻤُﺮِ ﻟِﻜَﻴْﻠَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻢَ ﺑَﻌْﺪَ ﻋِﻠْﻢٍ ﺷَﻴْﺌًﺎ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠِﻴﻢٌ ﻗَﺪِﻳﺮٌ ﴿٧٠﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﻓَﻀَّﻞَ ﺑَﻌْﻀَﻜُﻢْ ﻋَﻠَﻰٰ ﺑَﻌْﺾٍ ﻓِﻰ ﭐﻟﺮِّﺯْﻕِ ۚ ﻓَﻤَﺎ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻓُﻀِّﻠُﻮﺍ ﺑِﺮَﺍﺩِّﻯ ﺭِﺯْﻗِﻬِﻢْ ﻋَﻠَﰰٓ ﻣَﺎ ﻣَﻠَﻜَﺖْ ﺃَﻳْﻤَٰﻨُﻬُﻢْ ﻓَﻬُﻢْ ﻓِﻴﻪِ ﺳَﻮَﺍٓءٌ ۚ ﺃَﻓَﺒِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻳَﺠْﺤَﺪُﻭﻥَ ﴿٧١﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻜُﻢْ ﺃَﺯْﻭَٰﺟًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﺯْﻭَٰﺟِﻜُﻢ ﺑَﻨِﻴﻦَ ﻭَﺣَﻔَﺪَﺓً ﻭَﺭَﺯَﻗَﻜُﻢ ﻣِّﻦَ ﭐﻟﻄَّﻴِّﺒَٰﺖِ ۚ ﺃَﻓَﺒِﭐﻟْﺒَٰﻄِﻞِ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﻭَﺑِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻫُﻢْ ﻳَﻜْﻔُﺮُﻭﻥَ ﴿٧٢﴾ ﻭَﻳَﻌْﺒُﺪُﻭﻥَ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻥِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻟَﺎ ﻳَﻤْﻠِﻚُ ﻟَﻬُﻢْ ﺭِﺯْﻗًﺎ ﻣِّﻦَ ﭐﻟﺴَّﻤَٰﻮَٰﺕِ ﻭَﭐﻟْﺄَﺭْﺽِ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﻄِﻴﻌُﻮﻥَ ﴿٧٣﴾ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻀْﺮِﺑُﻮﺍ ﻟِﻠَّﻪِ ﭐﻟْﺄَﻣْﺜَﺎﻝَ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﻌْﻠَﻢُ ﻭَﺃَﻧتُمْ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٧٤﴾ ﺿَﺮَﺏَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻣَﺜَﻠًﺎ ﻋَﺒْﺪًﺍ ﻣَّﻤْﻠُﻮﻛًﺎ ﻟَّﺎ ﻳَﻘْﺪِﺭُ ﻋَﻠَﻰٰ ﺷَﻰْءٍ ﻭَﻣَﻦ ﺭَّﺯَﻗْﻨَٰﻪُ ﻣِﻨَّﺎ ﺭِﺯْﻗًﺎ ﺣَﺴَﻨًﺎ ﻓَﻬُﻮَ ﻳُﻨفِقُ ﻣِﻨْﻪُ ﺳِﺮًّﺍ ﻭَﺟَﻬْﺮًﺍ ۖ ﻫَﻞْ ﻳَﺴْﺘَﻮُﻭﻥَ ۖ ﭐﻟْﺤَﻤْﺪُ ﻟِﻠَّﻪِ ۚ ﺑَﻞْ ﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٧٥﴾ ﻭَﺿَﺮَﺏَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻣَﺜَﻠًﺎ ﺭَّﺟُﻠَﻴْﻦِ ﺃَﺣَﺪُﻫُﻤَﺂ ﺃَﺑْﻜَﻢُ ﻟَﺎ ﻳَﻘْﺪِﺭُ ﻋَﻠَﻰٰ ﺷَﻰْءٍ ﻭَﻫُﻮَ ﻛَﻞٌّ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﻮْﻟَﻪُ ۖ ﺃَﻳْﻨَﻤَﺎ ﻳُﻮَﺟِّﻬْﻪُ ﻟَﺎ ﻳَﺄْﺕِ ﺑِﺨَﻴْﺮٍ ۖ ﻫَﻞْ ﻳَﺴْﺘَﻮِﻯ ﻫُﻮَ ﻭَﻣَﻦ ﻳَﺄْﻣُﺮُ ﺑِﭐﻟْﻌَﺪْﻝِ ﻭَﻫُﻮَ ﻋَﻠَﻰٰ ﺻِﺮَٰﻁٍ ﻣُّﺴْﺘَﻘِﻴﻢٍ ﴿٧٦﴾ ﻭَﻟِﻠَّﻪِ ﻏَﻴْﺐُ ﭐﻟﺴَّﻤَٰﻮَٰﺕِ ﻭَﭐﻟْﺄَﺭْﺽِ ۗ ﻭَﻣَﺂ ﺃَﻣْﺮُ ﭐﻟﺴَّﺎﻋَﺔِ ﺇِﻟَّﺎ ﻛَﻠَﻤْﺢِ ﭐﻟْﺒَﺼَﺮِ ﺃَﻭْ ﻫُﻮَ ﺃَﻗْﺮَﺏُ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻰٰ ﻛُﻞِّ ﺷَﻰْءٍ ﻗَﺪِﻳﺮٌ ﴿٧٧﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﺧْﺮَﺟَﻜُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑُﻄُﻮﻥِ ﺃُﻣَّﻬَٰﺘِﻜُﻢْ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢُ ﭐﻟﺴَّﻤْﻊَ ﻭَﭐﻟْﺄَﺑْﺼَٰﺮَ ﻭَﭐﻟْﺄَﻓْﺌِﺪَﺓَ ۙ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺸْﻜُﺮُﻭﻥَ ﴿٧٨﴾ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺮَﻭْﺍ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻄَّﻴْﺮِ ﻣُﺴَﺨَّﺮَٰﺕٍ ﻓِﻰ ﺟَﻮِّ ﭐﻟﺴَّﻤَﺂءِ ﻣَﺎ ﻳُﻤْﺴِﻜُﻬُﻦَّ ﺇِﻟَّﺎ ﭐﻟﻠَّﻪُ ۚ ﺇِﻥَّ ﻓِﻰ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَٰﺖٍ ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﴿٧٩﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑُﻴُﻮﺗِﻜُﻢْ ﺳَﻜَﻨًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦ ﺟُﻠُﻮﺩِ ﭐﻟْﺄَﻧْﻌَٰﻢِ ﺑُﻴُﻮﺗًﺎ ﺗَﺴْﺘَﺨِﻔُّﻮﻧَﻬَﺎ ﻳَﻮْﻡَ ﻇَﻌْﻨِﻜُﻢْ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﺇِﻗَﺎﻣَﺘِﻜُﻢْ ۙ ﻭَﻣِﻦْ ﺃَﺻْﻮَﺍﻓِﻬَﺎ ﻭَﺃَﻭْﺑَﺎﺭِﻫَﺎ ﻭَﺃَﺷْﻌَﺎﺭِﻫَﺎ ﺃَﺛَٰﺜًﺎ ﻭَﻣَﺘَٰﻌًﺎ ﺇِﻟَﻰٰ ﺣِﻴﻦٍ ﴿٨٠﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻤَّﺎ ﺧَﻠَﻖَ ظِﻠَٰﻠًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦَ ﭐﻟْﺠِﺒَﺎﻝِ ﺃَﻛْﻨَﺎﻧًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﺳَﺮَٰﻭِﻳﻞَ ﺗَﻘِﻴﻜُﻢُ ﭐﻟْﺤَﺮَّ ﻭَﺳَﺮَٰﻭِﻳﻞَ ﺗَﻘِﻴﻜُﻢ ﺑَﺄْﺳَﻜُﻢْ ۚ ﻛَﺬَٰﻟِﻚَ ﻳُﺘِﻢُّ ﻧِﻌْﻤَﺘَﻪُۥ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗُﺴْﻠِﻤُﻮﻥَ ﴿٨١﴾ ﻓَﺈِﻥ ﺗَﻮَﻟَّﻮْﺍ ﻓَﺈِﻧَّﻤَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﺒَﻠَٰﻎُ ﭐﻟْﻤُﺒِﻴﻦُ ﴿٨٢﴾ ﻳَﻌْﺮِﻓُﻮﻥَ ﻧِﻌْﻤَﺖَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺛُﻢَّ ﻳُﻨكِﺮُﻭﻧَﻬَﺎ ﻭَﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢُ ﭐﻟْﻜَٰﻔِﺮُﻭﻥَ ﴿٨٣﴾ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﻧَﺒْﻌَﺚُ ﻣِﻦ ﻛُﻞِّ ﺃُﻣَّﺔٍ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﺛُﻢَّ ﻟَﺎ ﻳُﺆْﺫَﻥُ ﻟِﻠَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳُﺴْﺘَﻌْﺘَﺒُﻮﻥَ ﴿٨٤﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺭَﺃَﻯ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻇَﻠَﻤُﻮﺍ ﭐﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﻓَﻠَﺎ ﻳُﺨَﻔَّﻒُ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳُﻨظَﺮُﻭﻥَ ﴿٨٥﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺭَﺃَﻯ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺃَﺷْﺮَﻛُﻮﺍ ﺷُﺮَﻛَﺂءَﻫُﻢْ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺭَﺑَّﻨَﺎ ﻫَٰٓﺆُﻟَﺂءِ ﺷُﺮَﻛَﺂﺅُﻧَﺎ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛُﻨَّﺎ ﻧَﺪْﻋُﻮ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻧِﻚَ ۖ ﻓَﺄَﻟْﻘَﻮْﺍ ﺇِﻟَﻴْﻬِﻢُ ﭐﻟْﻘَﻮْﻝَ ﺇِﻧَّﻜُﻢْ ﻟَﻜَٰﺬِﺑُﻮﻥَ ﴿٨٦﴾ ﻭَﺃَﻟْﻘَﻮْﺍ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻳَﻮْﻣَﺌِﺬٍ ﭐﻟﺴَّﻠَﻢَ ۖ ﻭَﺿَﻞَّ ﻋَﻨْﻬُﻢ ﻣَّﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻔْﺘَﺮُﻭﻥَ ﴿٨٧﴾ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﺻَﺪُّﻭﺍ ﻋَﻦ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺯِﺩْﻧَٰﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺑًﺎ ﻓَﻮْﻕَ ﭐﻟْﻌَﺬَﺍﺏِ ﺑِﻤَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳُﻔْﺴِﺪُﻭﻥَ ﴿٨٨﴾ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﻧَﺒْﻌَﺚُ ﻓِﻰ ﻛُﻞِّ ﺃُﻣَّﺔٍ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻬِﻢْ ﻭَﺟِﺌْﻨَﺎ ﺑِﻚَ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﻋَﻠَﻰٰ ﻫَٰٓﺆُﻟَﺂءِ ۚ ﻭَﻧَﺰَّﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﺗِﺒْﻴَٰﻨًﺎ ﻟِّﻜُﻞِّ ﺷَﻰْءٍ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔً ﻭَﺑُﺸْﺮَﻯٰ ﻟِﻠْﻤُﺴْﻠِﻤِﻴﻦَ ﴿٨٩﴾ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﺄْﻣُﺮُ ﺑِﭐﻟْﻌَﺪْﻝِ ﻭَﭐﻟْﺈِﺣْﺴَٰﻦِ ﻭَﺇِﻳﺘَآﺉِ ﺫِﻯ ﭐﻟْﻘُﺮْﺑَﻰٰ ﻭَﻳَﻨْﻬَﻰٰ ﻋَﻦِ ﭐﻟْﻔَﺤْﺸَﺂءِ ﻭَﭐﻟْﻤُﻨكَرِ ﻭَﭐﻟْﺒَﻐْﻰِ ۚ ﻳَﻌِﻈُﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺬَﻛَّﺮُﻭﻥَ ﴿٩٠﴾ ﻭَﺃَﻭْﻓُﻮﺍ ﺑِﻌَﻬْﺪِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺇِﺫَﺍ ﻋَٰﻬَﺪْﺗُّﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻨقُضُﻮﺍ ﭐﻟْﺄَﻳْﻤَﺎﻥَ ﺑَﻌْﺪَ ﺗَﻮْﻛِﻴﺪِﻫَﺎ ﻭَﻗَﺪْ ﺟَﻌَﻠْﺘُﻢُ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻛَﻔِﻴﻠًﺎ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﻌْﻠَﻢُ ﻣَﺎ ﺗَﻔْﻌَﻠُﻮﻥَ ﴿٩١﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻜُﻮﻧُﻮﺍ ﻛَﭐﻟَّﺘِﻰ ﻧَﻘَﻀَﺖْ ﻏَﺰْﻟَﻬَﺎ ﻣِﻢۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻗُﻮَّﺓٍ ﺃَﻧﻜَٰﺜًﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﻥَ ﺃَﻳْﻤَٰﻨَﻜُﻢْ ﺩَﺧَﻠًۢﺎ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢْ ﺃَﻥ ﺗَﻜُﻮﻥَ ﺃُﻣَّﺔٌ ﻫِﻰَ ﺃَﺭْﺑَﻰٰ ﻣِﻦْ ﺃُﻣَّﺔٍ ۚ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻳَﺒْﻠُﻮﻛُﻢُ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﺑِﻪِۦ ۚ ﻭَﻟَﻴُﺒَﻴِّﻨَﻦَّ ﻟَﻜُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﭐﻟْﻘِﻴَٰﻤَﺔِ ﻣَﺎ ﻛُﻨتُمْ ﻓِﻴﻪِ ﺗَﺨْﺘَﻠِﻔُﻮﻥَ ﴿٩٢﴾ ﻭَﻟَﻮْ ﺷَﺂءَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻟَﺠَﻌَﻠَﻜُﻢْ ﺃُﻣَّﺔً ﻭَﺍﺣِﺪَﺓً ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻳُﻀِﻞُّ ﻣَﻦ ﻳَﺸَﺂءُ ﻭَﻳَﻬْﺪِﻯ ﻣَﻦ ﻳَﺸَﺂءُ ۚ ﻭَﻟَﺘُﺴْﺌَﻠُﻦَّ ﻋَﻤَّﺎ ﻛُﻨتُمْ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٣﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭٓﺍ ﺃَﻳْﻤَٰﻨَﻜُﻢْ ﺩَﺧَﻠًۢﺎ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢْ ﻓَﺘَﺰِﻝَّ ﻗَﺪَﻡٌۢ ﺑَﻌْﺪَ ﺛُﺒُﻮﺗِﻬَﺎ ﻭَﺗَﺬُﻭﻗُﻮﺍ ﭐﻟﺴُّﻮٓءَ ﺑِﻤَﺎ ﺻَﺪَﺩْﺗُّﻢْ ﻋَﻦ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ۖ ﻭَﻟَﻜُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ﴿٩٤﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺸْﺘَﺮُﻭﺍ ﺑِﻌَﻬْﺪِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺛَﻤَﻨًﺎ ﻗَﻠِﻴﻠًﺎ ۚ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻋِﻨﺪَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻫُﻮَ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻜُﻢْ ﺇِﻥ ﻛُﻨتُمْ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٩٥﴾ ﻣَﺎ ﻋِﻨﺪَﻛُﻢْ ﻳَﻨفَﺪُ ۖ ﻭَﻣَﺎ ﻋِﻨﺪَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺑَﺎﻕٍ ۗ ﻭَﻟَﻨَﺠْﺰِﻳَﻦَّ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺻَﺒَﺮُﻭٓﺍ ﺃَﺟْﺮَﻫُﻢ ﺑِﺄَﺣْﺴَﻦِ ﻣَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٦﴾ ﻣَﻦْ ﻋَﻤِﻞَ ﺻَﺎﻟِﺤًﺎ ﻣِّﻦ ﺫَﻛَﺮٍ ﺃَﻭْ ﺃُﻧﺜَﻰٰ ﻭَﻫُﻮَ ﻣُﺆْﻣِﻦٌ ﻓَﻠَﻨُﺤْﻴِﻴَﻨَّﻪُۥ ﺣَﻴَﻮٰﺓً ﻃَﻴِّﺒَﺔً ۖ ﻭَﻟَﻨَﺠْﺰِﻳَﻨَّﻬُﻢْ ﺃَﺟْﺮَﻫُﻢ ﺑِﺄَﺣْﺴَﻦِ ﻣَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٧﴾ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﻗَﺮَﺃْﺕَ ﭐﻟْﻘُﺮْﺀَاﻥَ ﻓَﭐﺳْﺘَﻌِﺬْ ﺑِﭐﻟﻠَّﻪِ ﻣِﻦَ ﭐﻟﺸَّﻴْﻄَٰﻦِ ﭐﻟﺮَّﺟِﻴﻢِ ﴿٩٨﴾ ﺇِﻧَّﻪُۥ ﻟَﻴْﺲَ ﻟَﻪُۥ ﺳُﻠْﻄَٰﻦٌ ﻋَﻠَﻰ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺀَاﻣَﻨُﻮﺍ ﻭَﻋَﻠَﻰٰ ﺭَﺑِّﻬِﻢْ ﻳَﺘَﻮَﻛَّﻠُﻮﻥَ ﴿٩٩﴾ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺳُﻠْﻄَٰﻨُﻪُۥ ﻋَﻠَﻰ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﺘَﻮَﻟَّﻮْﻧَﻪُۥ ﻭَﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻫُﻢ ﺑِﻪِۦ ﻣُﺸْﺮِﻛُﻮﻥَ ﴿١٠٠﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺑَﺪَّﻟْﻨَﺂ ﺀَاﻳَﺔً ﻣَّﻜَﺎﻥَ ﺀَاﻳَﺔٍ ۙ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻠَﻢُ ﺑِﻤَﺎ ﻳُﻨَﺰِّﻝُ ﻗَﺎﻟُﻮٓﺍ ﺇِﻧَّﻤَﺂ ﺃَﻧتَ ﻣُﻔْﺘَﺮٍ ۚ ﺑَﻞْ ﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿١٠١﴾ ﻗُﻞْ ﻧَﺰَّﻟَﻪُ ﺭُﻭﺡُ ﭐﻟْﻘُﺪُﺱِ ﻣِﻦ ﺭَّﺑِّﻚَ ﺑِﭐﻟْﺤَﻖِّ ﻟِﻴُﺜَﺒِّﺖَ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺀَاﻣَﻨُﻮﺍ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺑُﺸْﺮَﻯٰ ﻟِﻠْﻤُﺴْﻠِﻤِﻴﻦَ ﴿١٠٢﴾ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﻧَﻌْﻠَﻢُ ﺃ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟﺼَّﺎﺑِﺮِﻳﻦَ ۝ ١٤٦ ﻭَﻣَﺎ ﻛَﺎﻥَ ﻗَﻮْﻟَﻪُﻢْ ﺇِﻟَّﺎ ﺃَﻥْ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺭَﺑَّﻨَﺎ ﺍﻏْﻔِﺮْ ﻟَﻨَﺎ ﺫُﻧُﻮﺑَﻨَﺎ ﻭَﺇِﺳْﺮَﺍﻓَﻨَﺎ ﻓِﻲٓ ﺃَﻣْﺮِﻧَﺎ ﻭَﺛَﺒِّﺖْ ﺃَﻗْﺪَﺍﻣَﻨَﺎ ﻭَﺍﻧﺼُﺮْﻧَﺎ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻘَﻮْﻡِ ﺍﻟْﻜَٰﻔِﺮِﻳﻦَ ۝ ١٤٧ ﻓَﺂﺗَﺎﻫُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺛَﻮَﺍﺏَ ﺍﻟﺪُّﻧْﻴَﺎ ﻭَﺣُﺴْﻦَ ﺛَﻮَﺍﺏِ ﺍﻟْﺂﺧِﺮَﺓِ ۗ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟْﻤُﺤْﺴِﻨِﻴﻦَ ۝ ١٤٨

ﻳَٰٓﺄَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺀَﺍﻣَﻨُﻮٓﺍ ﺇِﻥ ﺗُﻄِﻴﻌُﻮﺍ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻳَﺮُﺩُّﻭﻛُﻢْ ﻋَﻠَﻰٰٓ ﺃَﻋْﻘَٰﺒِﻜُﻢْ ﻓَﺘَﻨﻘَﻠِﺒُﻮﺍ ﺧَٰﺴِﺮِﻳﻦَ ۝ ١٤٩ ﺑَﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣَﻮْﻟَﻰٰﻜُﻢْ ۖ ﻭَﻫُﻮَ ﺧَﻴْﺮُ ﺍﻟﻨَّٰﺼِﺮِﻳﻦَ ۝ ١٥٠ ﺳَﻨُﻠْﻘِﻲ ﻓِﻲ ﻗُﻠُﻮﺑِ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﺍﻟﺮُّﻋْﺐَ ﺑِﻤَﺎٓ ﺃَﺷْﺮَﻛُﻮﺍ ﺑِﺎﻟﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻟَﻢْ ﻳُﻨَﺰِّﻝْ ﺑِﻪِۦ ﺳُﻠْﻄَٰﻨًﺎ ۖ ﻭَﻣَﺄْﻭَﻯٰﻫُﻢُ ﺍﻟﻨَّﺎﺭُ ۖ ﻭَﺑِﺌْﺲَ ﻣَﺜْﻮَﻯ ﺍﻟﻈَّٰﻠِﻤِﻴﻦَ ۝ ١٥١ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﺻَﺪَﻗَﻜُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻭَﻋْﺪَﻩُۥٓ ﺇِﺫْ ﺗَﺤُﺴُّﻮﻧَﻬُﻢ ﺑِﺈِﺫْﻧِﻪِۦ ۖ ﺣَﺘَّﻰٰٓ ﺇِﺫَﺍ ﻓَﺸِﻠْﺘُﻢْ ﻭَﺗَﻨَٰﺰَﻋْﺘُﻢْ ﻓِﻲ ﭐﻟْﺄَﻣْﺮِ ﻭَﻋَﺼَﻴْﺘُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻣَﺂ ﺃَﺭَﻯٰﻛُﻢ ﻣَّﺎ ﺗُﺤِﺒُّﻮﻥَ ۚ ﻣِﻨكُﻢ مَّﻦ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﭐﻟﺪُّﻧْﻴَﺎ ﻭَﻣِﻨكُﻢ مَّﻦ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﭐﻟْﺂﺧِﺮَﺓَ ۚ ﺛُﻢَّ ﺻَﺮَﻓَﻜُﻢْ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﻟِﻴَﺒْﺘَﻠِﻴَﻜُﻢْ ۖ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﻋَﻔَﺎ ﻋَﻨكُﻢْ ۗ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺫُﻭ ﻓَﻀْﻞٍ ﻋَﻠَﻰ ﭐﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ۝ ١٥٢ ﺇِﺫْ ﺗُﺼْﻌِﺪُﻭﻥَ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻠْﻮُﻭﻥَ ﻋَﻠَﻰٰٓ ﺃَﺣَﺪٍ ﻭَﭐﻟﺮَّﺳُﻮﻝُ ﻳَﺪْﻋُﻮﻛُﻢْ ﻓِﻲٓ ﺃُﺧْﺮَﺍﻛُﻢْ ﻓَﺄَﺛَٰﺒَﻜُﻢ ﻏَﻤًّۢﺎ ﺑِﻐَﻢٍّ ﻟِّﻜَﻴْﻠَﺎ ﺗَﺤْﺰَﻧُﻮا۟ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﺎ ﻓَﺎﺗَﻜُﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﻣَﺂ ﺃَﺻَﺎﺑَﻜُﻢْ ۗ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺧَﺒِﻴﺮٌۢ ﺑِﻤَﺎ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ۝ ١٥٣

ב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻟﻠﻮﺯﻳﺮ: ﺍﺫﻫﺐ ﺑﻬﺬﺍ ﺍﻟﺮﺟﻞ ﻭﺍﺳﺘﻮﺻﻪ ﺑﺎﻟﺮﻓﻖ ﻭﺍﻟﺒﺮ ﺑﻪ، ﻭﺍﺟﻌﻞ ﻟﻪ ﻣﻨﺰﻟﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﺼﺮ ﻭﺍﺟﻌﻞ ﻟﻪ ﺭﺯﻗﺎً ﻣﻦ ﺍﻟﻤﻄﺒﺦ ﻭﺍﻟﺸﺮﺍﺏ، ﻭﺍﺟﻌﻞ ﻟﻪ ﺟﻮﺍﺭﻱ ﻳﺨﺪﻣﻮﻧﻪ ﻭﻳﺘﺤﺪﺛﻮﻥ ﻣﻌﻪ ﻭﻳﺆﻧﺴﻮﻧﻪ، ﻓﺈﻥ ﺍﻟﻤﻠﻮﻙ ﺇﻧﻤﺎ ﺗﺴﺘﺄﻧﺲ ﺑﺎﻟﻨﺎﺱ ﻭﺗﺴﺘﺮﻳﺢ ﺇﻟﻴﻬﻢ ﻭﺗﺴﺘﻌﻴﻦ ﺑﻬﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻣﻮﺭﻫﺎ. ﻓﺄﺧﺬ ﺍﻟﻮﺯﻳﺮ ﺍﻟﺮﺟﻞ ﻭﺍﻧﻄﻠﻖ ﺑﻪ ﺇﻟﻰ ﻣﻨﺰﻟﻪ ﻭﺃﻛﺮﻣﻪ ﻭﺃﺣﺴﻦ ﺇﻟﻴﻪ، ﻭﺃﻗﺎﻡ ﻋﻨﺪﻩ ﺃﻳﺎﻣﺎً ﻛﺜﻴﺮﺓ ﻭﻫﻮ ﻳﺘﻌﺎﻫﺪﻩ ﻭﻳﺘﻔﻘﺪ ﺃﻣﺮﻩ ﻭﻳﺴﺄﻟﻪ ﻋﻦ ﺣﺎﻟﻪ ﻭﻳﺘﻌﺮﻑ ﺃﺧﺒﺎﺭﻩ ﻭﻳﺘﺤﺪﺙ ﻣﻌﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ، ﻭﻳﺘﻔﻘﺪ ﺃﻫﻠﻪ ﻭﻭﻟﺪﻩ ﻭﻳﺴﺄﻟﻪ ﻋﻦ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﻭﻳﺘﻌﺮﻑ ﺃﺧﺒﺎﺭﻫﻢ ﻭﻳﺘﺤﺪﺙ ﻣﻌﻬﻢ ﻭﻳﺆﻧﺴﻬﻢ ﻭﻳﺘﻔﻘﺪ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﻭﻳﺴﺄﻟﻬﻢ ﻋﻦ ﺣﺎﻟﻬﻢ ﻭﻳﺘﻌﺮﻑ ﺃﺧﺒﺎﺭﻫﻢ ﻭﻳﺘﺤﺪﺙ ﻣﻌﻬﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ، ﻭﻳﺘﻔﻘﺪ ﺃﻫﻠﻪ ﻭﻭﻟﺪﻩ ﻭﻳﺴﺄﻟﻬﻢ ﻋﻦ ﺃﻣﺮﻫ

ع ٢ ٧ ٣ ٨ : ٥ ٨ ٥ ٣ ٤ ٨ ٤ ٢ ٠ ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠ ٣ ٨ ٥ ٠ ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠ ٤ ٢ ٠
ف ٤ ٨ ٥ : ٨ ٥ ٨ ٠ ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠ ٤ ٨ ٤ ٣ ٠ ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠ ٤ ٢ ٠ ٤ ٢
ع ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠ ٨ ٥ ٤ ٢ ٨ ٥ ٠

ع وَيْحَكِ، مَا لَكِ وَلِلْحَدِيثِ؟ أَمَا كَفَاكِ أَنَّكِ أَفْسَدْتِ عَلَيَّ صَلَاتِي، حَتَّى جِئْتِ تَسْأَلِينَ عَنْ أَمْرِ دِينِكِ؟ اذْهَبِي فَاسْأَلِي غَيْرِي، فَإِنِّي لَسْتُ بِمُفْتٍ لَكِ.

ف فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ بِسُؤَالِي إِلَّا خَيْرًا، وَلَقَدْ ظَنَنْتُ أَنَّ عِنْدَكَ عِلْمًا يَنْفَعُنِي، فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَعَلِّمْنِي، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَدُلَّنِي عَلَى مَنْ يَعْلَمُ.

ص فَقَالَ: أَمَا إِنَّكِ لَوْ سَأَلْتِنِي عَنْ مَسَائِلِ الْحَجِّ أَوِ الْبُيُوعِ لَأَجَبْتُكِ، وَلَكِنَّكِ سَأَلْتِنِي عَنْ أَمْرٍ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، فَكَيْفَ أُجِيبُكِ؟

ق فَقَالَتْ: إِنَّمَا سَأَلْتُكَ لِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ إِلَى الْعِلْمِ، وَأَنَا لَا أَعْرِفُ غَيْرَكَ هُنَا، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ فَأَخْبِرْنِي، وَإِنْ كُنْتَ لَا تَعْلَمُ فَقُلْ لِي حَتَّى أَذْهَبَ إِلَى غَيْرِكَ.

ر فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ الْعِلْمَ كَثْرَةُ الْكَلَامِ؟ إِنَّ الْعِلْمَ نُورٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي الْقَلْبِ، وَلَيْسَ بِكَثْرَةِ الْقِيلِ وَالْقَالِ.

ش فَقَالَتْ: فَإِنِّي لَمْ أُرِدْ بِكَثْرَةِ الْكَلَامِ إِلَّا أَنْ أَجِدَ عِنْدَكَ مَا أَطْلُبُ، فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي أَمْرِي، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي نَفْسِكَ.

ت فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ عِنْدِي عِلْمًا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرِي؟ إِنَّ الْعِلْمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ مِثْلُكِ، أَرْجُو رَحْمَتَهُ وَأَخَافُ عَذَابَهُ.

ث فَقَالَتْ: فَإِنِّي أَرَى النَّاسَ يَأْتُونَكَ وَيَسْأَلُونَكَ، فَظَنَنْتُ أَنَّ عِنْدَكَ مَا لَيْسَ عِنْدَ غَيْرِكَ، فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ ظَنًّا فَاسِدًا فَاعْذُرْنِي.

خ فَقَالَ: أَمَا إِنَّ النَّاسَ يَأْتُونَنِي لِأَنَّهُمْ يَرَوْنَ أَنَّ عِنْدِي عِلْمًا، وَلَا أَدْرِي أَهُمْ صَادِقُونَ فِي ظَنِّهِمْ أَمْ كَاذِبُونَ، وَلَكِنِّي أَخْشَى أَنْ أَكْتُمَ مَا عَلَّمَنِي اللَّهُ.

ذ فَقَالَتْ: فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ عِلْمٌ فَلَا تَكْتُمْهُ عَنِّي، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِاللَّهِ الَّذِي عَلَّمَكَ أَنْ تُعَلِّمَنِي مَا يَنْفَعُنِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ.

ض فَقَالَ: وَيْحَكِ، إِنَّ الْعِلْمَ لَيْسَ بِالسُّؤَالِ وَحْدَهُ، وَإِنَّمَا هُوَ بِالْفَهْمِ وَالْعَمَلِ، وَكَمْ مِنْ سَائِلٍ لَا يَنْتَفِعُ بِمَا سَمِعَ، وَكَمْ مِنْ عَالِمٍ لَا يَجِدُ مَنْ يَسْأَلُهُ.

ظ فَقَالَتْ: فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْآنَ، فَهَلْ عِنْدَكَ مَا أَطْلُبُ؟ فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَلَا تَبْخَلْ عَلَيَّ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَدُلَّنِي عَلَى مَنْ يَعْلَمُ.

غ فَقَالَ: أَمَا إِنَّكِ لَوْ سَأَلْتِنِي عَنْ مَسَائِلِ الْحَجِّ أَوِ الْبُيُوعِ لَأَجَبْتُكِ، وَلَكِنَّكِ سَأَلْتِنِي عَنْ أَمْرٍ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، فَكَيْفَ أُجِيبُكِ؟

أ فَقَالَتْ: إِنَّمَا سَأَلْتُكَ لِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ إِلَى الْعِلْمِ، وَأَنَا لَا أَعْرِفُ غَيْرَكَ هُنَا، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ فَأَخْبِرْنِي، وَإِنْ كُنْتَ لَا تَعْلَمُ فَقُلْ لِي حَتَّى أَذْهَبَ إِلَى غَيْرِكَ.

ب فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ الْعِلْمَ كَثْرَةُ الْكَلَامِ؟ إِنَّ الْعِلْمَ نُورٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي الْقَلْبِ، وَلَيْسَ بِكَثْرَةِ الْقِيلِ وَالْقَالِ.

ج فَقَالَتْ: فَإِنِّي لَمْ أُرِدْ بِكَثْرَةِ الْكَلَامِ إِلَّا أَنْ أَجِدَ عِنْدَكَ مَا أَطْلُبُ، فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي أَمْرِي، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي نَفْسِكَ.

د فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ عِنْدِي عِلْمًا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرِي؟ إِنَّ الْعِلْمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ مِثْلُكِ، أَرْجُو رَحْمَتَهُ وَأَخَافُ عَذَابَهُ.

ه فَقَالَتْ: فَإِنِّي أَرَى النَّاسَ يَأْتُونَكَ وَيَسْأَلُونَكَ، فَظَنَنْتُ أَنَّ عِنْدَكَ مَا لَيْسَ عِنْدَ غَيْرِكَ، فَإِنْ كَانَ ذَلِكَ ظَنًّا فَاسِدًا فَاعْذُرْنِي.

و أَمَا إِنَّ النَّاسَ يَأْتُونَنِي لِأَنَّهُمْ يَرَوْنَ أَنَّ عِنْدِي عِلْمًا، وَلَا أَدْرِي أَهُمْ صَادِقُونَ فِي ظَنِّهِمْ أَمْ كَاذِبُونَ، وَلَكِنِّي أَخْشَى أَنْ أَكْتُمَ مَا عَلَّمَنِي اللَّهُ.

ز فَقَالَتْ: فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ عِلْمٌ فَلَا تَكْتُمْهُ عَنِّي، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِاللَّهِ الَّذِي عَلَّمَكَ أَنْ تُعَلِّمَنِي مَا يَنْفَعُنِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ.

ح فَقَالَ: وَيْحَكِ، إِنَّ الْعِلْمَ لَيْسَ بِالسُّؤَالِ وَحْدَهُ، وَإِنَّمَا هُوَ بِالْفَهْمِ وَالْعَمَلِ، وَكَمْ مِنْ سَائِلٍ لَا يَنْتَفِعُ بِمَا سَمِعَ، وَكَمْ مِنْ عَالِمٍ لَا يَجِدُ مَنْ يَسْأَلُهُ.

ط فَقَالَتْ: فَإِنِّي أَسْأَلُكَ الْآنَ، فَهَلْ عِنْدَكَ مَا أَطْلُبُ؟ فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَلَا تَبْخَلْ عَلَيَّ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَدُلَّنِي عَلَى مَنْ يَعْلَمُ.

ي فَقَالَ: أَمَا إِنَّكِ لَوْ سَأَلْتِنِي عَنْ مَسَائِلِ الْحَجِّ أَوِ الْبُيُوعِ لَأَجَبْتُكِ، وَلَكِنَّكِ سَأَلْتِنِي عَنْ أَمْرٍ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، فَكَيْفَ أُجِيبُكِ؟

ك فَقَالَتْ: إِنَّمَا سَأَلْتُكَ لِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ إِلَى الْعِلْمِ، وَأَنَا لَا أَعْرِفُ غَيْرَكَ هُنَا، فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ فَأَخْبِرْنِي، وَإِنْ كُنْتَ لَا تَعْلَمُ فَقُلْ لِي حَتَّى أَذْهَبَ إِلَى غَيْرِكَ.

ل فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ الْعِلْمَ كَثْرَةُ الْكَلَامِ؟ إِنَّ الْعِلْمَ نُورٌ يَقْذِفُهُ اللَّهُ فِي الْقَلْبِ، وَلَيْسَ بِكَثْرَةِ الْقِيلِ وَالْقَالِ.

م فَقَالَتْ: فَإِنِّي لَمْ أُرِدْ بِكَثْرَةِ الْكَلَامِ إِلَّا أَنْ أَجِدَ عِنْدَكَ مَا أَطْلُبُ، فَإِنْ كَانَ عِنْدَكَ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي أَمْرِي، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فَاللَّهَ اللَّهَ فِي نَفْسِكَ.

ن فَقَالَ: وَيْحَكِ، أَتَظُنِّينَ أَنَّ عِنْدِي عِلْمًا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرِي؟ إِنَّ الْعِلْمَ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ مِثْلُكِ، أَرْجُو رَحْمَتَهُ وَأَخَافُ عَذَابَهُ.

هـ

אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־עִמָּכֶם אֲנִי לְהַצִּילְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיִּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ׃ רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לִנְתוֹשׁ וְלִנְתֹּץ וּלְאַבֵּד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה־אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי שֹׁקֵד אֲנִי עַל־דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ כִּי הִנְנִי קֹרֵא לְכָל־מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם וְעַל כָּל־חוֹמוֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה׃ וְדִבַּרְתִּי אוֹתָם מִשְׁפָּטַי עַל כָּל־רָעָתָם אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם׃ וְאַתָּה תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַל־תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אַחִתְּךָ לִפְנֵיהֶם׃ וְאָנֹכִי הִנֵּה נְתַתִּיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר וּלְעַמּוּד בַּרְזֶל וּלְחוֹמוֹת נְחוּשָׁה עַל כָּל־הָאָרֶץ לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרָיו לְכֹהֲנָיו וּלְעַם הָאָרֶץ׃ וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לְךָ כִּי אִתְּךָ אֲנִי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילֶךָ׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ כָּל־אֹכְלָיו יֶאְשָׁמוּ רָעָה תָּבוֹא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מָה־מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלָי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה הָעֹלֶה אֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֹתָנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת בְּאֶרֶץ לֹא עָבַר בָּהּ לֹא־אִישׁ וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם׃ וָאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֶאֱכֹל פִּרְיָהּ וְטוּבָהּ וַתָּבֹאוּ וַתְּטַמְּאוּ אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָתִי שַׂמְתֶּם לְתוֹעֵבָה׃ הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אַיֵּה יְהוָה וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַבַּעַל וְאַחֲרֵי לֹא־יוֹעִיל הָלָכוּ׃ לָכֵן עוֹד אָרִיב אִתָּכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב׃ כִּי עִבְרוּ אִיֵּי כִתִּים וּרְאוּ וְקֵדָר שִׁלְחוּ הֵיטֵב וּרְאוּ אִם־נִהְיְתָה כָּזֹאת׃ הַהֵימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה וַיָּמֶר עַמִּי אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּלֹא יוֹעִיל׃ שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וְשַׂעֲרוּ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה׃ כִּי שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֹתִי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים לַחְצֹב לָהֶם בֹּרוֹת בֹּרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִלוּ הַמָּיִם׃ הֲעֶבֶד יִשְׂרָאֵל אִם־יְלִיד בָּיִת הוּא מַדּוּעַ הָיָה לָבַז׃ עָלָיו שָׁאֲגוּ כְפִירִים נָתְנוּ קוֹלָם וַיָּשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה עָרָיו נִצְּתוּ מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ גַּם־בְּנֵי נֹף וְתַחְפַּנְחֵס יִרְעוּךְ קָדְקֹד׃ הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ בְּעָזְבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהַיִךְ בְּעֵת מוֹלִכֵךְ בַּדָּרֶךְ׃ וְעַתָּה מַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מֵי שִׁחוֹר וּמַה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אַשּׁוּר לִשְׁתּוֹת מֵי נָהָר׃ תִּסָּרֵךְ רָעָתֵךְ וּמְשׁוּבוֹתַיִךְ תוֹכַחְנָה דְּעִי וּרְאִי כִּי־רָע וָמַר עֲזָבֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלֹא־פַחְדָּתִי אֵלַיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃ כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ נִתַּקְתִּי מוֹסְרוֹתַיִךְ וַתֹּאמְרִי לֹא אֶעֱבֹר כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה גְבֹהָה וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה׃ וְאָנֹכִי נְטַעְתִּיךְ שׂוֹרֵק כֻּלָּהּ זֶרַע אֱמֶת אֵיךְ נֶהְפַּכְתְּ לִי סוֹרְגֵי גֶּפֶן נָכְרִיָּה׃ כִּי אִם־תִּרְחֲצִי בָנֶתֶר וְתַרְבִּי לָךְ בֹּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ אֵיךְ תֹּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הָלָכְתִּי רְאִי דַרְכֵּךְ בַּגַּיְא דְּעִי מָה עָשִׂית בִּכְרָה קַלָּה מְעַרְבֹתָה דְּרָכֶיהָ׃ פֶּרֶא לִמֻּד מִדְבָּר בְּאַוַּת נַפְשָׁהּ שָׁאֲפָה רוּחַ תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ בְּחָדְשָׁהּ יִמָּצֵאוּ׃ מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף וְגִרְוֹנֵךְ מִצִּמְאָה וַתֹּאמְרִי נוֹאָשׁ לֹא כִּי אָהַבְתִּי זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֵךְ׃ כְּבֹשֶׁת גַּנָּב כִּי יִמָּצֵא כֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם וְכֹהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם׃ הָאֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אָתָּה וְלָאֶבֶן אַתְּ יְלִדְתָּנוּ כִּי פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים וּבְעֵת רָעָתָם יֹאמְרוּ קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ וְאַיֵּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּעֵת רָעָתֶךָ כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה׃ לָמָּה תָרִיבוּ אֵלָי כֻּלְּכֶם פְּשַׁעְתֶּם בִּי נְאֻם־יְהוָה׃ לְשָׁוְא הִכֵּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוּסָר לֹא לָקָחוּ אֲכָלָה חַרְבְּכֶם אֶת־דֹּרֵשְׁכֶם כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית׃ דּוֹר רְאוּ דְבַר־יְהוָה הֲמִדְבָּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מְעֹרָפֶל כִּי אָמְרוּ עַמִּי רַדְנוּ לֹא נָבוֹא עוֹד אֵלֶיךָ׃ הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ כַּלָּה קִשֻּׁרֶיהָ וְעַמִּי שְׁכֵחוּנִי יָמִים אֵין מִסְפָּר׃ מַה־תֵּיטִיבִי דַּרְכֵּךְ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה אַף אֶת־הָרָעוֹת לִמַּדְתְּ אֶת־דְּרָכָיִךְ׃ גַּם עַל־כַּנָּפַיִךְ נִמְצְאוּ דַּמֵי נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים לֹא בְמַחְתֶּרֶת מְצָאתִים כִּי עַל־כָּל־אֵלֶּה׃ וַתֹּאמְרִי כִּי נָקִיתִי אָכֵן שָׁב אַפּוֹ מִמֶּנִּי הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל אָמְרֵךְ לֹא חָטָאתִי׃ מַה־תְּזֹלְלִי מְאֹד לְשַׁנּוֹת דַּרְכֵּךְ גַּם מִמִּצְרַיִם תֵּבוֹשִׁי כַּאֲשֶׁר בֹּשְׁתְּ מֵאַשּׁוּר׃ גַּם מִזֶּה תֵּצְאִי וְיָדַיִךְ עַל־רֹאשֵׁךְ כִּי מָאַס יְהוָה בְּמִבְטָחַיִךְ וְלֹא תַצְלִיחִי לָהֶם׃ אִם־יְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָלְכָה מֵאִתּוֹ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר הֲיָשׁוּב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חָנוֹף תֶּחֱנַף הָאָרֶץ הַהִוא וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים וְאוּלָם שׁוּבִי אֵלַי נְאֻם־יְהוָה׃ שְׂאִי עֵינַיִךְ אֶל־שְׁפָיִים וּרְאִי אֵיפֹה לֹא הֻשְׁכַּבְתְּ עָלָיו יָשַׁבְתְּ לָהֶם כָּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וַתְּחַלְּלִי אֶת־הָאָרֶץ בְּזְנוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ׃ וַתִּמָּנַע רְבִבִים וְלַלְקוֹשׁ מַלְקוֹשׁ לֹא הָיָה וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם׃ הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאת לִי אָבִי אַלּוּף נְעוּרַי אָתָּה׃ הֲלְעוֹלָם יִנְטֹר לָנֶצַח אִם־יִשְׁמֹר לָעַד אָכֵן דִּבַּרְתְּ וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָלִי׃ בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הֲרָאִיתָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה הַמְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל הָלְכָה לָהּ עַל כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וַתִּזְנֶה שָׁם׃ וָאֹמַר אַחֲרֵי עֲשׂוֹתָהּ אֶת־כָּל־אֵלֶּה שׁוּבִי אֵלַי וְלֹא שָׁבָה וַתֵּרֶא בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ׃ וַתֵּרֶא כִּי עַל־כָּל־אֹדוֹת אֲשֶׁר נָאֲפָה מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל שִׁלַּחְתִּיהָ וָאֶתֵּן אֶת־סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יָרְאָה בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ וַתֵּלֶךְ גַּם־הִוא וַתִּזֶן׃ וַיְהִי מִקּוֹל זְנוּתָהּ הַקֵּל וַתְּחַנֵּף אֶת־הָאָרֶץ וַתִּנְאַף אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעֵצִים׃ וְגַם בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלַי בֹּגֵדָה יְהוּדָה אֲחוֹתָהּ בְּכָל־לִבָּהּ כִּי אִם־בְּשֶׁקֶר נְאֻם־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צִדְּקָה מְשׁוּבָה נַפְשִׁי מִבֹּגֵדָה יִשְׂרָאֵל׃ הָלוֹךְ וְקָרָאתָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צָפוֹנָה וְאָמַרְתָּ שׁוּבָה מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה לֹא־אַפִּיל פָּנַי בָּכֶם כִּי חָסִיד אָנִי נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶטּוֹר לְעוֹלָם׃ אַךְ דְּעִי עֲוֹנֵךְ כִּי בַיהוָה אֱלֹהַיִךְ פָּשָׁעְתְּ וַתְּפַזְּרִי אֶת־דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים תַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וּבְקוֹלִי לֹא שְׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָה׃ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם־יְהוָה כִּי אֲנִי בָּעַלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹנָה׃ וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כִּלְבָבִי וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה וְהַשְׂכֵּל׃ וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֹאמְרוּ עוֹד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא תַעֲלֶה עַל־לֵב וְלֹא יִזָּכְרוּ בוֹ וְלֹא יִפָּקֵד וְלֹא יֵעָשֶׂה עוֹד׃ בָּעֵת הַהִוא יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלַ͏ִם כִּסֵּא יְהוָה וְנִקְווּ אֵלֶיהָ כָּל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהוָה לִירוּשָׁלַ͏ִם וְלֹא־יֵלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם הָרָע׃ בַּיָּמִים הָהֵמָּה תֵּלַכְנָה בֵית יְהוּדָה אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם׃ וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֵיךְ אָשִׂימְךָ בַּבָּנִים וְאֶתְּנָה־לָּךְ אֶרֶץ חֶמְדָּה צְבִי צִבְאוֹת גּוֹיִם וָאֹמַר אָבִי תִקְרְאִי לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבִי׃ אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה׃ קוֹל עַל־שְׁפָיִים נִשְׁמָע בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הִעְוּוּ דַרְכָּם שָׁכְחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם הִנֶּנּוּ בָאִים אֵלֶיךָ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אָכֵן שֶׁקֶר מִגְּבָעוֹת הֲמוֹן הָרִים אָכֵן בַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהַבֹּשֶׁת אָכְלָה אֶת־יְגִיעֵי אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁכְּבָה בְבָשְׁתֵּנוּ וְתְכַסֵּנוּ כְלִמָּתֵנוּ כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִלְּפָנַי וְלֹא תָנוּד׃ וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם נָכְרוּ לָכֶם נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קוֹצִים׃ הִמֹּלוּ לַיהוָה וְהָסִירוּ עָרְלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃ הַגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַ͏ִם תַּשְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בָּאָרֶץ קִרְאוּ מָלֵא וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי מִבְצָר׃ שְׂאוּ נֵס צִיּוֹנָה הָעֻזּוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ כִּי רָעָה מֵבִיא מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ עָלָה אַרְיֵה מִסֻּבְכּוֹ וּמַשְׁחִית גּוֹיִם נָסָע יָצָא מִמְּקוֹמוֹ לָשׂוּם אַרְצְךָ לְשַׁמָּה עָרֶיךָ תִּהְיֶינָה נְשַׁמּוֹת מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ עַל־זֹאת חִגְרוּ שַׂקִּים סִפְדוּ וְהֵילִילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה יֹאבַד לֵב הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנָשַׁמּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים יִתְמָהּוּ׃ וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה אָכֵן הַשְׁלֵם הִשְׁלַמְתָּ לָעָם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְהִגִּיעַ חֶרֶב עַד־נָפֶשׁ׃ בָּעֵת הַהִוא יֵאָמֵר לָעָם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַ͏ִם רוּחַ שְׁחָלִים שֹׂפָה בְּשִׁפְעֵי בַת־עַמִּי לֹא לְזָרֶה וְלֹא לְבָרֶה׃ רוּחַ מָלְאָה מֵאֵלֶּה לִי עַתָּה גַּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אִתָּם׃ הִנֵּה כֶעָנָנִים יַעֲלֶה וּכְסוּפָה מַרְכְּבֹתָיו קַלּוּ מִנְּשָׁרִים סוּסָיו אוֹי־לָנוּ כִּי שֻׁדָּדְנוּ׃ כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם לְמַעַן תִּוָּשֵׁעִי עַד־מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת אוֹנֵךְ׃ כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן וּמַשְׁמִיעַ אָוֶן מֵהַר אֶפְרָיִם׃ הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק וְיִתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם׃ כִּשְׂדֵה שָׁמְרִים הָיוּ עָלֶיהָ סָבִיב כִּי אוֹתִי מָרָתָה נְאֻם־יְהוָה׃ דַּרְכֵּךְ וּמַעַלְלֵיךְ עָשׂוּ לָךְ אֶת־אֵלֶּה זֹאת רָעָתֵךְ כִּי־מָרָה כִּי־נָגְעָה עַד־לִבֶּךָ׃ מֵעַי מֵעַי אוֹחִילָה קִירוֹת לִבִּי הֹמֶה עָלַי לִבִּי לֹא אַחֲרִישׁ כִּי־קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעַתְּ נַפְשִׁי תְּרוּעַת מִלְחָמָה׃ קָרְאוּ שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר כִּי שֻׁדְּדָה כָל־הָאָרֶץ פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ אָהָלַי רְגָעִים יְרִיעוֹתָי׃ עַד־מָתַי אֶרְאֶה נֵס אֶשְׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר׃ כִּי עַמִּי אִוֶּלֶת לֹא אֹתִי יָדָעוּ בָנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הֵם חֲכָמִים לְהָרַע וּלְהֵיטִיב לֹא יָדָעוּ׃ רָאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה תֹהוּ וָבֹהוּ וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם׃ רָאִיתִי אֶת־הֶהָרִים וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים וְכָל־הַגְּבָעוֹת הִתְקַלָּעוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדָדוּ׃ רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל מִדְבָּר וְכָל־עָרָיו נִתָּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָה עֲשֶׂה לֹא אֲכַלֶּה׃ עַל־זֹאת תֶּאְבַּל הָאָרֶץ וְקָדְרוּ שָׁמַיִם מִמָּעַל עַל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי זָמַמְתִּי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא־אָשׁוּב מִמֶּנָּה׃ מִקּוֹל פָּרָשִׁים וְרוֹמֵי קָשֶׁת כָּל־הָעִיר נָסָה הָלְכוּ בַּעֲבִי שְׂחָכִים וּבְצוּר סְלָעִים עָלוּ כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאֵין יוֹשֵׁב בָּהֶם׃ וְאַתְּ שְׁדוּדָה מַה־תַּעֲשִׂי כִּי תַלְבְּשִׁי שָׁנִי כִּי תַעְדִּי עֲדִי זָהָב כִּי תִקְרְעִי בַפּוּךְ לַשָּׁוְא יָפִית מָאֲסוּ מְאַהֲבַיִךְ נַפְשֵׁךְ יְבַקֵּשׁוּ׃ כִּי קוֹל כְּחוֹלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כְּמַבְכִּירָה קוֹל בַּת־צִיּוֹן מִתְאַנַּחַת תִּפְרֹשׂ כַּפֶּיהָ אוֹי־נָא לִי כִּי־נָעָה נַפְשִׁי לַהֹרְגִים׃ שׁוֹטְטוּ בְּרֹחוֹב יְרוּשָׁלַ͏ִם וּרְאוּ נָא וּדְעוּ וּבַקְשׁוּ בִּרְחֹבוֹתֶיהָ אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מְבַקֶּשׁ אֱמוּנָה וְאֶסְלַח לָהּ׃ וְאִם־חַי יְהוָה אִם־לָכֵן לַשֶּׁקֶר יִשָּׁבֵעוּ׃ יְהוָה הֲלֹא עֵינֶיךָ לֶאֱמוּנָה הִכִּיתָם וְלֹא חָלוּ כִּלִּיתָם לָקַחַת מוּסָר מָאֲנוּ הֶחֱזִקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע מָאֲנוּ לָשׁוּב׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ דַּלִּים הֵמָּה נוֹאָלוּ כִּי לֹא יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם׃ אֵלְכָה־לִּי אֶל־הַגְּדֹלִים וַאֲדַבְּרָה אֲלֵיהֶם כִּי הֵמָּה יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם אַךְ הֵמָּה יַחְדָּו שָׁבְרוּ עֹל נִתְּקוּ מוֹסֵרוֹת׃ עַל־כֵּן הִכָּם אֲרִי מִיַּעַר זְאֵב עַרְבוֹת יְשָׁדְדֵם נָמֵר שֹׁקֵד עַל־עָרֵיהֶם כָּל־הַיֹּצֵא מֵהֶם יִטָּרֵף כִּי רַבּוּ פִשְׁעֵיהֶם עָצְמוּ מְשׁוּבוֹתֵיהֶם׃ עַל־מָה אסלח [אֶסְלַח] לָךְ בָּנַיִךְ עָזְבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא־אֱלֹהִים הִשְׂבַּעְתִּים וַיִּנְאָפוּ וּבֵית זוֹנָה יִתְגֹּדָדוּ׃ סוּסִים מְפֻטָּמִים מְשִׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ׃ עַל־אֵלֶּה לֹא־נְאֻם־יְהוָה אִם־בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃ עֲלוּ בְשׂוּרֹתֶיהָ וְשַׁחֲתוּ אַךְ־כָּלָה לֹא תַעֲשׂוּ הָסִירוּ נְטִישֹׁתֶיהָ כִּי לַיהוָה לֹא הָיוּ׃ כִּי בָגְדוּ בִי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נְאֻם־יְהוָה׃ כִּחֲשׁוּ בַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא הוּא וְלֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה וְחֶרֶב וְרָעָב לֹא נִרְאֶה׃ וְהַנְּבִיאִים לָרוּחַ יִהְיוּ וְהַדִּבֶּר אֵין בָּם כֵּן יֵעָשֶׂה לָמוֹ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן דִּבַּרְכֶם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הִנֵּה נֹתֵן דְּבָרַי בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם הַזֶּה עֲצֵים וַאֲכָלָתַם׃ הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מֵרָחוֹק בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה גּוֹי אֵיתָן הוּא גּוֹי מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא תֵדַע לְשֹׁנוֹ וְלֹא תָבִין מַה־יֹּאמָר׃ אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ כֻּלָּם גִּבּוֹרִים׃ וְאָכַל קְצִירֵךְ וְלַחְמֵךְ יֹאכְלוּ בָנַיִךְ וּבְנוֹתָיִךְ אָכַל צֹאנֵךְ וּבְקָרֵךְ יֹאכַל גַּפְנֵךְ וּתְאֵנָתֵךְ הָרִמּוֹן בָּנַיִךְ בַּחֶרֶב יוֹרִישׁ אֲשֶׁר־בָּטַחַת בָּהֵנָּה׃ וְגַם בַּיָּמִים הָהֵם נְאֻם־יְהוָה לֹא אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה׃ וְהָיָה כִּי־תֹאמְרוּ עַל מָה עָשָׂנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ כָּל־אֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם אֹתִי וַתַּעַבְדוּ אֱלֹהֵי נֵכָר בְּאַרְצְכֶם כֵּן תַּעַבְדוּ זָרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם׃ הַגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהַשְׁמִיעוּהָ בִּיהוּדָה לֵאמֹר׃ שִׁמְעוּ־נָא זֹאת עַם סָכָל וְאֵין לֵב עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ׃ הַאוֹתִי לֹא תִירָאוּ נְאֻם־יְהוָה אִם־מִפָּנַי לֹא תָחִילוּ אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם חָק עוֹלָם וְלֹא יַעַבְרֻנֶּהָ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ וְלֹא יוּכָלוּ וְהָמוּ גַלָּיו וְלֹא יַעַבְרֻנֶּהָ׃ וּלְלֵב הָעָם הַזֶּה הָיָה סָרָה וּמֹרִי סָרוּ וַיֵּלֵכוּ׃ וְלֹא אָמְרוּ בְלִבָּם נִירָא נָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם־וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וְלַקוֹשׁ שֹׁמֵר לָנוּ חֻקּוֹת קְצִיר שָׁבֻעוֹת יָעַד לָנוּ׃ עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶּה וְחַטֹּאתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם׃ כִּי נִמְצְאוּ בְקִרְבִּי רְשָׁעִים יָשׁוּרוּ כְּצֹפְרִים יָקוּשׁ מַצְּבִים הַשְׁחִית בְּנֵי אָדָם׃ כִּכְלוֹב מָלֵא עוֹף כֵּן בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים מִרְמָה עַל־כֵּן גָּדְלוּ וַיַּעֲשִׁירוּ׃ שָׁמְנוּ עָשְׁתָה גַּם־עָבְרוּ דְּבַר־רָע דִּין לֹא דָנוּ דִּין יָתוֹם וְיַצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט א

ڤ ڤڤڤڤ. ڤڤڤڤ. ڤڤڤڤ.

ل ﻫ ﻣ ﻭ ﻫ . ﻫ ﺀ ﻫ ﺃ ﻫ ﻩ :- ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ . ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ :-

ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ . ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ . ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ ﻫ

ז בלשון. ואמרו לו: —

ואמר להם: — שלשה אומנים אני מכיר. שלש אומנות הללו בעולם. ואלו הן: מלאכת אשה ומלאכת איש ומלאכת שפחה. מלאכת אשה — מחזרת ומבקשת ואינה מוצאת. מלאכת איש — מבקש ומוצא ואינו מוצא. מלאכת שפחה — מבקשת ומוצאת. ואמרו לו: מי הוא זה? ואמר להם: זה הוא אחאב בן עמרי

ש לְמַעַן יִשְׁכְּנוּ: שְׁפֵלָה־הָרָמָה. אֵלֶיהָ. אֵין. בְּנֵי־בִנְיָמִן. קוּמָה
בֵּי נְשׂוּאָה: בַּעֲלֵי־בְרִית. בַּעֲלֵי־מִשְׁפָּט. אֵין. אֵלֶיהָ. בְּנֵי־בִנְיָמִן
אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ. רְכוּשָׁם. שְׁלָלָם. בְּנֵי־בִנְיָמִן: בְּנֵי־בִנְיָמִן. בְּתוֹכָהּ
כָּל אֵלֶיהָ. בְּנֵי־בִנְיָמִן. אֵין. אֵלֶיהָ. אֵין. בְּנֵי־בִנְיָמִן: בְּנֵי־בִנְיָמִן
בְּנֵי־בִנְיָמִן. רְכוּשָׁם. בְּנֵי־בִנְיָמִן. אֵין. בְּנֵי־בִנְיָמִן. בְּנֵי־בִנְיָמִן
כָּל אֵלֶיהָ. בְּנֵי־בִנְיָמִן. אֵין. בְּנֵי־בִנְיָמִן. בְּנֵי־בִנְיָמִן. בְּנֵי־בִנְיָמִן
בְּנֵי־בִנְיָמִן. בְּנֵי־בִנְיָמִן

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ أُمَمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَمَا تَوْفِيقُكُمْ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْهِ نُنِيبُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْمَوْتَ بَعِيدٌ عَنَّا ۚ فَكُلُّ نَفْسٍ سَتَذُوقُهُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الدُّنْيَا دَارُ بَقَاءٍ ۚ فَإِنَّهَا دَارُ فَنَاءٍ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْعَمَلَ يَنْفَعُ بَعْدَ الْمَوْتِ ۚ فَإِنَّ الْعَمَلَ يَنْقَطِعُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْغِنَىٰ يُغْنِي عَنْكَ ۚ فَإِنَّ الْغِنَىٰ يَزُولُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْفَقْرَ يَضُرُّكَ ۚ فَإِنَّ الْفَقْرَ يَنْفَعُكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْمَرَضَ يَضُرُّكَ ۚ فَإِنَّ الْمَرَضَ يَنْفَعُكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الصِّحَّةَ تَنْفَعُكَ ۚ فَإِنَّ الصِّحَّةَ تَضُرُّكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْحَيَاةَ تَضُرُّكَ ۚ فَإِنَّ الْحَيَاةَ تَنْفَعُكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْمَوْتَ يَنْفَعُكَ ۚ فَإِنَّ الْمَوْتَ يَضُرُّكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْعَمَلَ يَضُرُّكَ ۚ فَإِنَّ الْعَمَلَ يَنْفَعُكَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ أَنَّ الْعَمَلَ لَا يَنْفَعُكَ ۚ فَإِنَّ الْعَمَل

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝٢٩ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٣٠ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝٣١ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ۝٣٢ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝٣٣ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝٣٤ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٣٥ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝٣٦ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝٣٧ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝٣٨ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝٣٩ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝٤٠ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝٤١ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝٤٢ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝٤٣ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝٤٤ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝٤٥ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝٤٦ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝٤٧ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝٤٨ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝٤٩ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝٥٠ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ۝٥١ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝٥٢ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝٥٣ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝٥٤ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝٥٥ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝٥٦ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝٥٧ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝٥٨ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝٥٩ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝٦٠ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝٦١ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝٦٢ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ۝٦٣ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝٦٤ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝٦٥ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝٦٦ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ۝٦٧ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝٦٨ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝٦٩ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝٧٠ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝٧١ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝٧٢ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝٧٣ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝٧٤ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝٧٥ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٧٦ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝٧٧ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝٧٨ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝٧٩ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۝٨٠ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝٨١ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝٨٢ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝٨٣ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۝٨٤ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝٨٥ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝٨٦ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝٨٧ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝٨٨ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝٨٩ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ۝٩٠ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝٩١ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝٩٢ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ۝٩٣ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ۝٩٤ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ۝٩٥ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝٩٦ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۝٩٧ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝٩٨ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝٩٩ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ۝١٠٠ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝١٠١ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝١٠٢ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ۝١٠٣ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝١٠٤ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝١٠٥ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ۝١٠٦ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۝١٠٧ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝١٠٩ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝١١١

وَمَا لِلْمُؤْمِنِ: ـ بِهِمْ وَمِنْهُمْ لِلْمُؤْمِنِ. فَيَسْأَلُ: ـ

مَا لِي لَا أَرَى الْهُدْهُدَ. أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ. لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا: أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ. أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ. فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ. فَقَالَ: أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ. وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ. إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ. وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ. وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ. وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ. مِنْ دُونِ اللَّهِ. وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ. فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ. فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ. أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ. فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ. اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ. رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. قَالَ: سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ. اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا. فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ. ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ. فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ. فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ. قَالَ: أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ. فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ. بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ. ارْجِعْ إِلَيْهِمْ. فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ. لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا. وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا. أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ. قَالَ: يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ. أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا. قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ. قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ. أَنَا آتِيكَ بِهِ. قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ. وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ. قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ. أَنَا آتِيكَ بِهِ. قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ. فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ. قَالَ: هَٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي. لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ. وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ. وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ. قَالَ: نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا. نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ. فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ: أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ. قَالَتْ: كَأَنَّهُ هُوَ. وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا. وَكُنَّا مُسْلِمِينَ. وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ. إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ. قِيلَ لَهَا: ادْخُلِي الصَّرْحَ. فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً. وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا. قَالَ: إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ. قَالَتْ: رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي. وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ. لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ﻭ ﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻤﺪﻳﻨﺔ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ ﻫﺬﺍ ﻣﺎ ﻗﺎﻟﻪ ﺍ

ﻭ ﻟﻤﺎ ﺭﺃﻯ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺍﻟﻤﺤﺪﺙ ﺍﻟﻤﺸﺎﺭ ﺇﻟﻴﻪ ﻗﺪ ﺍﺳﺘﻮﻯ ﻓﻰ ﻣﺠﻠﺴﻪ ﻭﺍﺳﺘﻘﺎﻡ ﻭﺍﻧﺘﺼﺐ ﻭﺍﺳﺘﻌﺪ ﻭﺍﺳﺘﻌﺪﻝ ﻭﺍﺳﺘﻘﺒﻞ ﻭﺍﺳﺘﻘﻞ ﻭﺍﺳﺘﻤﻊ ﻭﺍﺳﺘﻤﺮ ﻭﺍﺳﺘﻤﺮﺃ ﻭﺍﺳﺘﻤﺮﺭ ﻭﺍﺳﺘﻤﺮﻯ ﻭﺍﺳﺘﻤﻴﺖ ﻭﺍﺳﺘﻤﻴﺖ ﻭﺍﺳﺘﻨﺎﺏ ﻭﺍﺳﺘﻨﺎﺭ ﻭﺍﺳﺘﻨﺎﻡ ﻭﺍﺳﺘﻨﺒﺖ ﻭﺍﺳﺘﻨﺒﻂ ﻭﺍﺳﺘﻨﺒﻄﺖ ﻭﺍﺳﺘﻨﺒﻄﺖ ﻭﺍﺳﺘﻨﺒﻄﺖ

ש בְּרֵאשִׁית׃ בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֶבֶל וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיַּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מַה־עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חָיָה תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃ וַיִּחְיֶה שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת אֲשֶׁר חָיָה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ וַיִּחְיֶה אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ וַיִּחְיֶה קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃ וַיִּחְיֶה מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ וַיִּחְיֶה יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ וַיִּחְיֶה מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שבע [שֶׁבַע] וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃ וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רָע כָּל־הַיּוֹם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂ

ר֣וּחַ֮ אֲשֶׁ֣ר בְּקִרְבּ֒וֹ֒ עָשָׂ֣ה אֶת־כָּל־אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֗ה בְּבֵ֤ית הַמִּקְדָּשׁ֙ וּבְבֵית֔וֹ׃
וַיִּקַּ֣ח אֶת־הַכֶּ֔סֶף אֲשֶׁ֥ר הוּבָ֖א בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה מֵאֵ֛ת הָעָ֥ם שֹׁמְרֵי־הַסַּ֖ף׃
וַיִּתְּנֵ֗הוּ עַל־יְדֵי֙ עֹשֵׂ֣י הַמְּלָאכָ֔ה הַפְּקֻדִ֖ים בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה וַיּוֹצִיאֻ֗הוּ
עֹשֵׂ֣י הַמְּלָאכָ֔ה אֲשֶׁ֥ר בְּבֵית־יְהוָ֖ה לְחַדֵּ֥שׁ וְלִרְפּ֖וֹת בָּֽיִת׃
וְלַחֹצְבִ֤ים וְלַגֹּזְרִים֙ וְלִקְנ֣וֹת עֵצִ֔ים וְלַחְצֹ֖ב אַבְנֵ֣י הַמַּחְצֵ֑ב וְלַחֲזֵ֗ק אֶת־
בֶּדֶק֙ הַבַּ֔יִת וּלְכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר יֵצֵ֖א עַל־הַבַּ֥יִת לַחֲזָקָֽתוֹ׃
אַ֣ךְ לֹא־יֵעָשֶׂ֣ה לְבֵית־יְהוָ֗ה סִפּוֹת֙ כֶּ֔סֶף מִזְלָגוֹת֙ מִזְרָקוֹת֙ חֲצֹצְר֔וֹת כָּל־כְּלִ֥י
זָהָ֖ב וּכְלִי־כָ֑סֶף מִיָּד֙ עֹשֵׂ֣י הַמְּלָאכָ֔ה וְחִדְּשׁ֖וּ בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
כִּ֣י לָהֶ֤ם יִתְּנוּ֙ וְהֶחֱזִ֣קוּ בּ֔וֹ וְהֵ֖ם יְחַזְּק֥וּ אֶת־בֵּֽית־יְהוָֽה׃
וְלֹא־נִדְרְשׁ֣וּ אֶת־הָאֲנָשִׁ֗ים אֲשֶׁ֨ר יִתְּנ֤וּ אֶת־הַכֶּסֶף֙ עַל־יָדָ֔ם כִּ֥י בֶאֱמוּנָ֖ה
הֵ֥ם עֹשִֽׂים׃
כֶּ֣סֶף אָשָׁ֣ם וְכֶ֣סֶף חַטָּא֔וֹת לֹ֥א הוּבָ֖א בֵּ֣ית יְהוָ֑ה לַכֹּהֲנִ֖ים הָיֽוּ׃
אָ֣ז יַעֲלֶ֗ה חֲזָאֵל֙ מֶ֣לֶךְ אֲרָ֔ם וְיִלָּחֶם֙ עַל־גַּ֔ת וַיִּלְכְּדָ֑הּ וַיָּ֤שֶׂם חֲזָאֵל֙ פָּנָ֔יו
לַעֲל֖וֹת עַל־יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
וַיְהוֹאָ֣שׁ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה לָקַ֞ח אֶת־כָּל־הַקֳּדָשִׁ֣ים אֲשֶׁ֣ר הִקְדִּישׁ֩ יְהוֹשָׁפָ֨ט
וִיהוֹרָ֜ם וַאֲחַזְיָ֣הוּ אֲבֹתָ֗יו מַלְכֵ֤י יְהוּדָה֙ וְאֶת־קָדָשָׁ֔יו וְאֶת־כָּל־הַזָּהָ֗ב הַנִּמְצָא֙
בְּאֹצְר֣וֹת בֵּית־יְהוָ֔ה וּבֵ֖ית הַמֶּ֑לֶךְ וַיִּשְׁלַ֖ח לְחֲזָאֵ֥ל מֶֽלֶךְ־אֲרָ֖ם וַיַּ֥עַל מֵעָלָֽ͏ִם׃

* * *

וְיֶתֶר֙ דִּבְרֵ֣י יוֹאָ֔שׁ וְכָל־אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה הֲלֹא־הֵ֥ם כְּתוּבִ֛ים עַל־סֵ֥פֶר דִּבְרֵ֖י
הַיָּמִ֑ים׃
וְיוֹאָשׁ֙ שְׁכַ֣ב עִם־אֲבֹתָ֔יו וַיִּקְבְּר֥וּ אֹת֖וֹ עִם־אֲבֹתָ֑יו בְּעִ֣יר דָּוִ֔ד וַיִּמְלֹ֥ךְ
אֲמַצְיָ֥הוּ בְנ֖וֹ תַּחְתָּֽיו׃

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד׃ מחוץ לפרכת העדות באהל מועד יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה הקרב אל אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ודברת אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש׃ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ שתי כתפת יהיה חברת שני קצותיו וחבר׃ ושני שהם אבני שהם ופתוחי פתוחי אתם על שמות בני ישראל׃ ששה משמותם על האבן האחת ושמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבני שהם תפתח פתוחי חותם על שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם׃ ושמת את אבני השהם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצות זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את השרשרת העבתים על המשבצות׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן אבן טור אדם פטדה וברקת טור אחד׃ ושני הטור נפך ספיר וישפה טור שלישי לשם שבו ואחלמה׃ וטור רביעי תרשיש שהם ויהלם משבצות זהב תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפת האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב וישמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שתי כתפת האפד מלמטה מלפני פניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד׃ וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית את מעיל האפד כליל תכלת׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואתה עשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלציים ועד ירכים יהיו׃ ולבשו אהרן ובניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃

ואתחנן: ויאמר יהוה אלי רב־לך אל־תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את־הירדן הזה׃ וצו את־יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את־הארץ אשר תראה׃ ונשב בגיא מול בית פעור׃ ועתה ישראל שמע אל־החקים ואל־המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ לא תספו על־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם הראת את אשר־עשה יהוה בבעל פעור כי כל־האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃ ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל־החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃ כי מי גוי גדול אשר־לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל־קראנו אליו׃ ומי גוי גדול אשר־לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן־תשכח את־הדברים אשר־ראו עיניך ופן־יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אשר אמר אלי יהוה הקהל־לי את־העם ואשמעם את־דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר־הם חיים על־האדמה ואת־בניהם ילמדון׃ ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד־לב השמים חשך ענן וערפל׃ וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול׃ ויגד לכם את־בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על־שני לחת אבנים׃ ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל־תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן־תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל־סמל תבנית זכר או נקבה׃ תבנית כל־בהמה אשר בארץ תבנית כל־צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית כל־רמש בארמה תבנית כל־דגה אשר במים מתחת לארץ׃ ופן־תשא עיניך השמימה וראית את־השמש ואת־הירח ואת־הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל־השמים׃ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ ויהוה התאנף בי על־דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את־הירדן ולבלתי בואי אל־הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את־הירדן ואתם עברים וירשתם את־הארץ הטבה הזאת׃ השמרו לכם פן־תשכחו את־ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃ כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃ העידתי בכם היום את־השמים ואת־הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃ והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃ ומבקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את־ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ כי שאל־נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על־הארץ ולמקצה השמים ועד־קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃ השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי׃ או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר־עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃ מן־השמים השמיעך את־קלו ליסרך ועל־הארץ הראך את־אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃ ותחת כי אהב את־אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים׃ להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את־ארצם נחלה כיום הזה׃ וידעת היום והשבת אל־לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת אין עוד׃ ושמרת את־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על־האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל־הימים׃ אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ לנוס שמה רוצח אשר ירצח את־רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל־אחת מן־הערים האל וחי׃ פן־ירדף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם׃ על־כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך׃ והיה כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל־הארץ אשר דבר לתת לאבתיך׃ כי תשמר את כל־המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל־הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על־השלש האלה׃ ולא־ישפך דם־נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים׃ ואם־יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל־אחת מן־הערים האל׃ ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת׃ לא־תחוס עינך עליו ובערת דם־הנקי מישראל למען ייטב לך׃ לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ לא־יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על־פי שנים עדים או על־פי שלשה עדים יקום דבר׃ כי יקום עד־חמס באיש לענות בו סרה׃ ועמדו שני האנשים אשר־להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃ ודרשו השפטים היטב והנה עד־שקר העד שקר ענה באחיו׃ ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃ והנשארים ישמעו ויראו ולא־יוספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃ ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל׃ כי־יצא איש למלחמה על־אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃ והיה כקרבכם אל־המלחמה ונגש הכהן ודבר אל־העם׃ ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על־אויביכם אל־ירך לבבכם אל־תיראו ואל־תחפזו ואל־תערצו מפניהם׃ כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את־אויביכם להושיע אתכם׃ ודברו השטרים אל־העם לאמר מי־האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃ ומי־האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ ומי־האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה׃ וספו השטרים לדבר אל־העם ואמרו מי־האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את־לבב אחיו כלבבו׃ והיה ככלות השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי צבאות בראש העם׃ כי תקרב אל־עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃ והיה אם־שלום תענך ופתחה לך והיה כל־העם הנמצא־בה יהיו לך למס ועבדוך׃ ואם־לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃ ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את־כל־זכורה לפי־חרב׃ רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את־שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ כן תעשה לכל־הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃ רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל־נשמה׃ כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃ למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם׃ כי־תצור אל־עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא־תשחית את־עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור׃ רק עץ אשר־תדע כי־לא־עץ־מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על־העיר אשר־הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה׃ וכי־ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃ ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל־ערי המקיף החלל׃ והיה העיר הקרבה אל־החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא־עבד בה אשר לא־משכה בעל׃ והורידו זקני העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתן אשר לא־יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את־העגלה בנחל׃ וניגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל־פיהם יהיה כל־ריב וכל־נגע׃ וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל־החלל ירחצו את־ידיהם על־העגלה הערופה בנחל׃ וענו ואמרו ידינו לא שפכו את־הדם הזה ועינינו לא ראו׃ כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל־תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם׃ ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ כי־תצא מחנה על־אויביך ונשמרת מכל דבר רע׃ כי־יהיה בך איש אשר לא־יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל־מחוץ למחנה לא יבא אל־תוך המחנה׃ והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל־תוך המחנה׃ ומחוץ למחנה תהיה ויצא שמה אל־החוץ׃ ויתד תהיה לך על־אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את־צאתך׃ כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא־יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃ לא־תסגיר עבד אל־אדניו אשר יושע אליך מעם אדניו׃ עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר־טוב לו לא תונה׃ לא־תהיה קדשה מבנות ישראל ולא־יהיה קדש מבני ישראל׃ לא־תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל־נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם־שניהם׃ לא־תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר׃ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על־האדמה אשר־אתה בא־שמה לרשתה׃ כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא׃ וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא׃ מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃ כי־תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל־כליך תתן׃ כי־תבא בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש לא־תניף על־קמת רעך׃ כי־יקח איש אשה ובעלה והיה אם־לא תמצא חן בעיניו כי־מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי־ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃ לא־יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי־יקח איש אשה חדשה לא־יצא בצבא ולא־יעבר עליו לכל־דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את־אשתו אשר לקח׃ לא־יחבל רכב ורחיים כי־נפש הוא חבל׃ כי־ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃ השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתים תשמרון לעשות׃ זכר את אשר־עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃ כי־תשה ברעך משאת מאומה לא־תבא אל־ביתו לעבט עבטתו׃ בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את־העבוט החוצה׃ ואם־איש עני הוא לא תשכב בעבטתו׃ השב תשיב לו את־העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך׃ לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃ ביומו תתן שכרו ולא־תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את־נפשו ולא יקרא עליך אל־יהוה והיה בך חטא׃ לא־יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־אבות איש בחטאו יומתו׃ לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃ וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר הזה׃ כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃ כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על־כן אנכי מצוך לעשות את־הדבר הזה׃ וכי־יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל־המשפט ושפטום וצדקו את־הצדיק והרשיעו את־הרשע׃ והיה אם־בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כרשעתו במספר׃ ארבעים יכנו לא יוסיף פן־יוסיף להכותו על־אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך׃ לא־תחסם שור בדישו׃ כי־ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא־תהיה אשת־המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ והיה הבכור אשר תלד יקום על־שם אחיו המת ולא־ימחה שמו מישראל׃ ואם־לא יחפץ האיש לקחת את־יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל־הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ וקראו־לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא־יבנה את־בית אחיו׃ ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ כי־ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת־האחד להציל את־אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו׃ וקצתה כפה לא תחוס עינך׃ לא־יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ומצלתה׃ לא־יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ומצלתה׃ אבן שלמה וצדק תהיה־לך איפה שלמה וצדק תהיה־לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃ זכר את אשר־עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ אשר קרך בדרך ויזנב בך כל־הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל־אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃ והיה כי־תבוא אל־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה׃ ולקחת מראשית כל־פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ ובאת אל־הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃ ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃ וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי־שם לגוי גדול עצום ורב׃ וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃ ונצעק אל־יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את־קלנו וירא את־ענינו ואת־עמלנו ואת־לחצנו׃ ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדל ובאתת ובמופתים׃ ויבאנו אל־המקום הזה ויתן־לנו את־הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש׃ ועתה הנה הבאתי את־ראשית פרי האדמה אשר־נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך׃ ושמחת בכל־הטוב אשר נתן־לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך׃ כי תכלה לעשר את כל־מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃ ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן־הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי׃ לא־אכלתי באוני ממנו ולא־בערתי ממנו בטמא ולא־נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃ השקיפה ממעון קדשך מן־השמים וברך את־עמך את־ישראל ואת־האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש׃ היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את־החקים האלה ואת־המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ את־יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו׃ ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר־לך ולשמר כל־מצותיו׃ ולתתך עליון על כל־הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃ והיה ביום אשר תעברו את־הירדן אל־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃ וכתבת עליהם את כל־דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃ והיה בעברכם את־הירדן תקימו את־האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃ ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא־תניף עליהם ברזל׃ אבנים שלמות תבנה את־מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך׃ וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך׃ וכתבת על־האבנים את כל־דברי התורה הזאת באר היטב׃ וידבר משה והכהנים הלוים אל כל־ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃ ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את־מצותיו ואת־חקיו אשר אנכי מצוך היום׃ וצו משה את־העם ביום ההוא לאמר׃ אלה יעמדו לברך את־העם על־הר גרזים בעברכם את־הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין׃ ואלה יעמדו על־הקללה ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃ והלוים ענו ואמרו אל כל־איש ישראל קול רם׃ ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש וישם בסתר וענו כל־העם ואמרו אמן׃ קלל אביו ואמו ואמר כל־העם אמן׃ ארור משיג גבול רעהו ואמר כל־העם אמן׃ ארור משגה עור בדרך ואמר כל־העם אמן׃ ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל־העם אמן׃ ארור שכב עם־אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל־העם אמן׃ ארור שכב עם־כל־בהמה ואמר כל־העם אמן׃ ארור שכב עם־אחותו בת־אביו או בת־אמו ואמר כל־העם אמן׃ ארור שכב עם־חמותו ואמר כל־העם אמן׃ ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל־העם אמן׃ ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל־העם אמן׃ ארור אשר לא יקים את־דברי התורה הזאת לעשות אתם ואמר כל־העם אמן׃ והיה אם־שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל־גוי הארץ׃ ובאו עליך כל־הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול יהוה אלהיך׃ ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה׃ ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך׃ ברוך טנאך ומשארתך׃ ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך׃ ישלח יהוה בך את־המאורה את־המהומה ואת־המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד־השמדך ועד־אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני׃ ידבק יהוה בך את־הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר־אתה בא־שמה לרשתה׃ יכך יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך׃ והיה שחקך אשר על־ראשך נחשת וארץ אשר תחתיך ברזל׃ יתן יהוה את־מטר ארצך אבק ועפר מן־השמים ירד עליך עד השמדך׃ יתנך יהוה נגף לפני אויביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות הארץ׃ והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד׃ יכך יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ יכך יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב׃ וימשת בצהרים כאשר ימש העור באפלה ולא תצליח את־דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל־הימים ואין מושיע׃ ארשה תארש לאיש ואחר ישכבנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו׃ שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאויביך ואין לך מושיע׃ בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך רואות ודלות אליהם כל־היום ואין לאל ידך׃ פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא־ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל־הימים׃ והיית משגע מראות עיניך אשר תראה׃ יכך יהוה בשחין רע על־הברכים ועל־השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׃ יולך יהוה אתך ואת־מלכך אשר תקים עליך אל־גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן׃ והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה אתך שמה׃ זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׃ כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התולעת׃ זיתים יהיו לך בכל גבלך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך׃ בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי׃ כל־עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׃ הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה׃ הוא יעלך ויתן בראש ואתה תהיה לזנב׃ והיו בך כל־הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך׃ והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד־עולם׃ תחת אשר לא עבדת את־יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל׃ ועבדת את־אויבך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על־צואר עבדה ברזל עד־השמידו אתך׃ ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו׃ גוי עז פנים אשר לא־ישא פנים לזקן ונער לא יחן׃ ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא־ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד־הכחידו אתך׃ והצר לך בכל־שעריך עד רדת חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל־ארצך והצר לך בכל־שעריך בכל־ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך׃ האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר׃ מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי אין־לו שאר בכל־המצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בכל־שעריך׃ הרכה בך והענגה אשר לא־נסתה כף רגלה לשת על־הארץ מן־העדנה ומן־הענג תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׃ ובשיליה היוצא מבין רגליה ובניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך׃ אם־לא תשמר לעשות את כל־דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך׃ והפליא יהוה את־מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות ונאמנות ורעות חלים ונאמנים׃ והשיב בך את כל־מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך׃ גם כל־חלי וכל־מכה אשר לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך׃ ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך׃ והיה כאשר־שש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם מעל האדמה אשר־אתה בא־שמה לרשתה׃ ופצך יהוה בכל־העמים מקצה הארץ ועד־קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן׃ ובגוים ההם לא תרגיע ולא־יהיה מנוח לכף רגלך כי־נתן יהוה לך שם רגז ואכזבות נפש׃ והיו חייך תלאים לנגדך ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך׃ בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה׃ והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה׃ אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את־משה לכרת את־בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב׃ ויקרא משה אל כל־ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל־אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־ארצו׃ המסת הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים׃ ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃ ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא־בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא־בלתה מעל רגלך׃ לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׃ ותבאו אל־המקום הזה ויצא סיחן מלך־חשבון ועוג מלך־הבשן לקראתנו למלחמה ונכתם׃ ונקח את־ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ ושמרתם את־דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל־אשר תעשון׃ אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל׃ טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך׃ לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום׃ למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה־לך לאלהים כאשר דבר־לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את־הברית הזאת ואת־האלה הזאת׃ כי את אשר־יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום׃ כי אתם ידעתם את אשר־ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם׃ ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם׃ פן־יש בכם איש או־אשה או משפחה או־שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן־יש בכם שרש פרה ראש ולענה׃ והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה־לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה׃ לא־יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף־יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל־האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את־שמו מתחת השמים׃ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה׃ ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת־תחלואיה אשר חלה יהוה בה׃ גפרית ומלח שרפה כל־ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא־יעלה בה כל־עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׃ ואמרו כל־הגוים על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את־ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים׃ וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׃ ויחר־אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל־הקללה הכתובה בספר הזה׃ ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל־ארץ אחרת כיום הזה׃ הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד־עולם לעשות את כל־דברי התורה הזאת׃ והיה כי־יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה׃ ושבת עד־יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ ושב יהוה אלהיך את־שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה׃ אם־יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך׃ והביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך׃ ומל יהוה אלהיך את־לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך למען חייך׃ ונתן יהוה אלהיך את כל־האלות האלה על־אויביך ועל־שנאיך אשר רדפוך׃ ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃ והותירך י

אך ישמח יי׳ במעשיו: תהלים קיט׳ יי׳ כלתי לשועתך לדברך יחלתי: אמרי פי רצון לפניך יי׳ צורי וגואלי: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן: יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: ועבדו יי׳ בשמחה בואו לפניו ברננה: דעו כי יי׳ הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: כי טוב יי׳ לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו: ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אומר אני ליי׳ מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יציל מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: דבר באפלה יהלך קטב ישוד צהרים: יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי׳ מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: כי הוא יתן לבניו מלאכיו צוה בעד

וְלֹא־יִהְיֶה בָּהֶם אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ׃ אִם־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיֹנֶךָ׃ כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסַּח אוֹ עִוַּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לֹא תֹאכַל לְמַעַן תִּיטַב לְךָ וְלִבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃ שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק׃ לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כִּי יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי׃ וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ יַד־הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָבָרַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִדוּן עוֹד׃ כִּי תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי׃ שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אָחִיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃ רַק לֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תוֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ וְלֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן׃ וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי זֶבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרוֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ כִּי־בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא־גָר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה׃ וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה׃ חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו עַל־הָאָבוֹת׃ כִּי תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃ לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃ וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ תָּמִים תִּהְיֶה עִם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אֹתָם אֶל־מְעוֹנְנִים וְאֶל־קֹסְמִים יִשְׁמָעוּן וְאַתָּה לֹא־כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֹסִף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ וְכִי תֹאמַר בְּלִבֶּךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ אֲשֶׁר יְדַבֶּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ כִּי יַבְדִּיל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן אֶת־אַרְצָם לָךְ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃ שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ׃ תָּכִין לְךָ הַדָּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנֹס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ׃ וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה וְחָיָה אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ וּכְאֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אַחַד הֶעָרִים הָאֵל וְחָיָה׃ פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחַר הָרֹצֵחַ כִּי יַחֲמֶה לְבָבוֹ וְהִשִּׂגוֹ כִּי־אֲרֻכָּה הַדֶּרֶךְ וְהִכָּה נֶפֶשׁ לוֹ וְהוּא לֹא־מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ׃ וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי־יִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ לְּךָ עוֹד שָׁלוֹשׁ עָרִים עַל־שָׁלֹשׁ הָעָרִים הָאֵלֶּה׃ וְלֹא־יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃ וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּה־בּוֹ נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃ וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ׃ לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ לֹא־יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ לְכָל־עָוֹן לְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ כִּי יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃ וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שָׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו׃ וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה כְּקָרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־תִּיראוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃ וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ׃ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ׃ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃ וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמֵס אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃ וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ כִּי תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃ וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנְךָ וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ׃ וְאִם־לֹא הִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃ וְנָתַנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃ רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקוֹת מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה׃ רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה כָּל־נְשָׁמָה׃ כִּי הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹה

ש וּמִכֹּתָיו. וּבְצִבְאֹתָיו. אַיִן. וְיֵשׁ. וְיֵשׁ אֵין. וְלֹא. וְלֹא. וְיֵשׁ. אֵין. וְיֵשׁ

פ אם:- שכל בלעג. נפשו בשכר:כ:—
ר בבל. ׳כושבשא׳ אשור. מלך אשר. בלשצר .. רבעלשפר
ע אשר. בשלח בכלנה .. רגע. מלא שכר. רבבל: לא כשר. עשור
ר בן. שבי: לא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון
ב בל ׳כוכל ש. אבא. בעלשר. בשלח: שכלעשר. אשר
ב שבר. בלא כשר. לא כשרו. עשרה. רבבל׳ שבלא. עשרון

ש שלכם׃— ע ואת־מזבחתם תתצון ואת־מצבתם תשברון ואת־אשריו תגדעון׃ ב כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ ג פן־תכרת ברית לישבי הארץ והזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ד ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו את־בניך אחרי אלהיהם׃ ה אלהי מסכה לא תעשה לך׃ ו את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ ז כל־פטר רחם לי וכל־מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ח ובכור חמור תפדה בשה ואם־לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ט ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃ י וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ יא שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ יב כי־אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את־גבלך ולא יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃ יג לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר זבח חג הפסח׃ יד ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ טו ויאמר יהוה אל־משה כתב־לך את־הדברים האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת־ישראל׃ טז ויהי שם עם־יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת הדברים׃ יז וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן־ההר ומשה לא־ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ יח וירא אהרן וכל־בני ישראל אל־משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ יט ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל־הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ כ ואחרי־כן נגשו כל־בני ישראל ויצו אתם את כל־אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ כא ויתן אל־משה ככלתו לדבר אתו על־פנים על־פניו מסוה׃ כב ובבוא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את־המסוה עד־צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה׃ כג וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו עד־בואו לדבר אתו׃

* * *

כד ויאמר אליו יהוה כרת־לך שני־לחת אבנים כראשנים ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת׃ כה והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר׃ כו ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־יראה בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא׃ כז ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת׃ כח ויהי־שם עם־יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת הדברים׃ כט ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן־ההר ומשה לא־ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ ל וירא אהרן וכל־בני ישראל את־משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ לא ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל־הנשאים בעדה וידבר משה אליהם׃ לב ואחרי־כן נגשו כל־בני ישראל ויצו אתם את כל־אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ לג ויתן אל־משה ככלתו לדבר אתו על־פנים על־פניו מסוה׃ לד ובבוא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את־המסוה עד־צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה׃ לה וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו עד־בואו לדבר אתו׃

ש וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
ת לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
א וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְאִתְּכֶם
ב יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
ג יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לָרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
ד לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ לִזְבֻלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃
ה לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן
ו אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ לְגָד
ז אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת
ח אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
ט נִקְּבוּ׃ וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
י לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יא יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם
יב לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
יג וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
יד לְבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר
טו מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים
טז אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
יז מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים
יח אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
יט שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה
כ וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
כא בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
כב אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
כג אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה
כד זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם
כה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
כו פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם
כז לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
כח פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם
כט לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
ל פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וְשִׁלֹּשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם
לא לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
לב פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם
לג לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
לד פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם
לה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
לו פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי אֲשֶׁר
לז פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃ וַיִּהְיוּ
לח כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא
לט בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
מ וַחֲמִשִּׁים׃ וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
מא לֵאמֹר׃ אַךְ אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
מב וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל־כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר לוֹ הֵם
מג יִשְׂאוּ אֶת־מִשְׁכַּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃ וּבִנְסֹעַ
מד הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבְחָנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
מה וְחָנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃ וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב
מו לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת
מז מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃

אנ ר.ושפט.אלה.אתרלמ: אחזקם.ושבאל.אחז.קדם.. דמש
ב ש.קדשתא.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
ג ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:

ד אמר.כתב.אל.אדני.ר[ב]תא:-
ה כתר[ב]תא.ר[ב]תא.ר[ב]תא.אל.אדני.שלח.עבדך.אל.
ו כך.קדשתא.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
ז ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:
ח כתבת.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
ט ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:

י אמר.כתב.אל.אדני.ר[ב]תא:-
יא כתר[ב]תא.ר[ב]תא.ר[ב]תא.אל.אדני.שלח.עבדך.אל.
יב כך.קדשתא.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
יג ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:
יד כתבת.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
טו ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:

טז אמר.כתב.אל.אדני.ר[ב]תא:-
יז כתר[ב]תא.ר[ב]תא.ר[ב]תא.אל.אדני.שלח.עבדך.אל.
יח כך.קדשתא.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
יט ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:
כ כתבת.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם..
כא ושאחזם.אחז.קדם.אל.ערבתא.כי.אחזקם.ושבאל.אחז.קדם:

ס׳ ס״ב׳ ב׳ ב׳

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

אל שמעו: אכלו לחמי ושתו יינם: ויאמר אליהם:— הנה אנכי שולח את אחי עליכם והנה אתם ישבים בגשן וקרבתם אלי אתם ובניכם ובני בניכם וצאנכם ובקרכם וכל אשר לכם. ופן תורש אתה ובניך ומקנך ורכושך: ועוד חמש שנים רעב כי פן תורש אתה ובניך ומקנך ורכושך: ועוד חמש שנים רעב כי

אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי לשמירת חיים שלחני אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים אשר אין חריש וקציר: ושלח אלהים לפני לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני כאב לפרעה ולכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רד אלי אל תעמד: וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם ראות והנה עיני בנימין אחי כי פי המדבר אליכם: והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: וקול נתן בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעיריכם ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ונתתי לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מעגלות מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא תהיה: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם: אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון: ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ואדלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחופים וארד: אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ובני דן חשים: ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים וששה: ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ורכושם הביאו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי: ואחרי כן בא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך: ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב: ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקנכם ואתנה לכם במקנכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים ויזנם בלחם בכל מקנהם בשנה ההיא: ותתם השנה ההיא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו אליו לא נכחד מאדוני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדוני לא נשאר לפני אדוני בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדוני והיינו עבדים לפרעה: ויהי עד היום הזה לחק על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה: ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי כל היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף אויביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לחמו ובדם ענבים סותה עינים: חכלילי יין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף ימים יעכה וחוף אניות וירכתו על צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: ויצו אותם ויאמר אליהם אנכי נאסף אל עמי קברו אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה ומהמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות אל בניו ויאסף רגליו אל המטה וימת ויאסף אל עמיו: ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר: אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך: ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום אותם: וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם: וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: ויקבר יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים: ויהי בשנת מאתים ושלשים לצאת בני ישראל ממצרים ויהי בחדש הראשון בשבעה עשר יום לחדש ויהי ביום הזה ויצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ויהי בעת ההיא ויבא משה ואהרן ויעשו את כל המופתים אשר שם יהוה בידם לפני פרעה ולפני עבדיו ולפני כל העם:

ב אֲשֶׁר־הָיָה. וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר אֲשֶׁר עַל־יַד אֵילוֹת עַל־שְׂפַת יַם־סוּף בְּאֶרֶץ אֱדוֹם:

ג וַיִּשְׁלַח חוּרָם בָּאֳנִיּוֹת עֲבָדָיו אַנְשֵׁי־יָם יוֹדְעֵי יָם עִם־עַבְדֵי שְׁלֹמֹה: וַיָּבִיאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב
ד מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים כִּכַּר וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: וַיְהִי כְּבוֹא כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶל־
ה הַמֶּלֶךְ שְׁבָא וַתִּרְאֶה אֶת־חָכְמָתוֹ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה: וּמַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו
ו וּמַלְבּוּשָׁם וּמַשְׁקָיו וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ: וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱמֶת
ז הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־דְּבָרֶיךָ וְעַל־חָכְמָתֶךָ: וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר בָּאתִי
ח וַתִּרְאֶינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־הֻגַּד לִי חֲצִי הָרָב חָכְמָתְךָ וְטוּבְךָ עַל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי: אַשְׁרֵי
ט אֲנָשֶׁיךָ אַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשֹּׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
י בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפַץ בָּךְ לָתֶת אוֹתְךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידָם לְעוֹלָם
יא וַיִּתֶּנְךָ עָלֶיהָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה: וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים
יב הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא־בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא עוֹד לָרֹב אֲשֶׁר נָתְנָה הַמַּלְכָּה שְׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:
יג וְגַם־אֳנִיַּת חוּרָם אֲשֶׁר נָשְׂאָה זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאָה מֵאוֹפִיר עֲצֵי אַלְגֻּמִּים הַרְבֵּה מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה:
יד וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאַלְגֻּמִּים מְסִלּוֹת לְבֵית יְהוָה וְלַבָּתֵּי הַמֶּלֶךְ וְכִנֹּרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים
טו וְלַנְּגָנִים לֹא־בָא כָזֹאת עֲצֵי אַלְגֻּמִּים לֹא נִרְאָה כָּהֵיוֹם: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לַמַּלְכָּה שְׁבָא אֶת־כָּל־
טז חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כְּיַד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ:
יז וַיְהִי מִשְׁקַל זְהַב הַבָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וָשֶׁשׁ כִּכָּר זָהָב: מִלְּבַד אֲשֶׁר
יח הָיוּ אַנְשֵׁי הָרָכִיל וְסֹחֲרֵי הָרוֹכְלִים וְכָל־מַלְכֵי הָעֲרָב וּפַחוֹת הָאָרֶץ מְבִיאִים זָהָב וָכֶסֶף לִשְׁלֹמֹה:
יט וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָגֵן זָהָב מָאתַיִם זָהָב הָעָלָה יָצָא עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָד: וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מָגִנֵּי
כ זָהָב מְנָה אַחַת זָהָב הָעָלָה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָד וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא
כא שֵׁן־גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר: שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא וְרֶגֶל זָהָב לַכִּסֵּא דְּבֻקִים בַּמּוֹשָׁב וְיָדוֹת
כב מִזֶּה וּמִזֶּה לְיַד הַמָּקוֹם וּשְׁנֵי אֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל הַיָּדוֹת: וְשָׁנִים עָשָׂר אֲרָיוֹת עֹמְדִים שָׁם עַל־
כג שֵׁשׁ הַמַּעֲלוֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לֹא־נַעֲשָׂה כֵן לְכָל־מַמְלָכָה: וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכֹּל מַלְכֵי הָאָרֶץ
כד לְעֹשֶׁר וְלָחָכְמָה: וְכָל־הָאָרֶץ מְבַקְשִׁים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן הָאֱלֹהִים
כה בְּלִבּוֹ: וְהֵם מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת נֶשֶׁק וּבְשָׂמִים סוּסִים וּפְרָדִים
כו דָּבָר בְּשָׁנָה בְּשָׁנָה: וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים עָשָׂר
כז אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם: וַיִּתֵּן הַכֶּסֶף בִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים
כח וְאֶת־הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב: וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה
כט סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ יִקְחוּ מִקְוֵה בְמִחְיָר: וְעָלֶה וְיֹצֵא מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כָּסֶף וְסוּס בְּמֵאָה
ל וַחֲמִשִּׁים וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה הָרִאשֹׁנִים
א וְהָאַחֲרֹנִים הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וּבְנְבוּאַת אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי וּבְחֹזֵה עִדּוֹ הַחֹזֶה
ב עַל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט: וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִַם עַל־הָרִים אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיִּשְׁכַּב
ג שְׁלֹמֹה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִיד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו: וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם שְׁכֶמָה כִּי
ד שְׁכֶם בָּאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְהוּא עוֹדֶנּוּ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר
ה בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב יָרָבְעָם בְּמִצְרָיִם: וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֹא יָרָבְעָם וְכָל־קְהַל
ו יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל־רְחַבְעָם לֵאמֹר: אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת אָבִיךָ הַקָּשָׁה
ז וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד אֲשֶׁר נָתַן עָלֵינוּ וְנַעַבְדֶךָּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי וַיֵּלֶךְ הָעָם:
ח וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת־הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָיוּ עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו בִּהְיֹתוֹ חַי לֵאמֹר
ט אֵיכָה אַתֶּם נוֹעָצִים וְאָשִׁיב דָּבָר אֶל־הָעָם הַזֶּה: וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אִם־הַיּוֹם תִּהְיֶה עֶבֶד לָעָם
י הַזֶּה וַעֲבַדְתָּם וְעָנִיתָם וְדִבַּרְתָּ אֲלֵהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לְךָ עֲבָדִים כָּל־הַיָּמִים: וַיַּעֲזְבוּ אֶת־עֲצַת
יא הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יְעָצֻהוּ וַיִּוָּעַץ אֶת־הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ הָעֹמְדִים לְפָנָיו: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מָה
יב אַתֶּם נוֹעָצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶל־הָעָם הָאֹמְרִים אֵלַי לֵאמֹר הָקֵל מֵעַל הָעֹל אֲשֶׁר נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ:
יג וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר אֶל־הָעָם הָאֹמְרִים אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ
יד הִכְבִּיד אֶת־עֻלֵּנוּ וְאַתָּה הָקֵל מֵעָלֵינוּ כֹּה תְדַבֵּר אֲלֵהֶם קָטֹנִי עָבָה מִמָּתְנֵי אָבִי: וְעַתָּה אָבִי
טו הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד וַאֲנִי אוֹסִיף עַל־עֻלְּכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וַאֲנִי בָּעַקְרַבִּים:
טז וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם כִּי־הָיְתָה נְסִבָּה מֵעִם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
יז בְּיַד אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי אֶל־יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט: וַיִּרְאוּ כָל־יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיָּשֶׁב
יח הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֶן־יִשָׁי אִישׁ לְאֹהָלֶיךָ יִשְׂרָאֵל
יט עַתָּה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִיד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאָהֳלָיו: וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי
כ יְהוּדָה: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׁב יָרָבְעָם וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ עַל־הָעֵדָה וַיַּמְלִיכוּ אֶת־כָּל־
כא יִשְׂרָאֵל עַל־יָרָבְעָם לֹא־הָיָה אַחֲרֵי בֵּית דָּוִיד כִּי אִם־שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ: וַיָּבֹא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלִַם
כב וַיַּקְהֵל אֶת־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וְשֵׁבֶט בִּנְיָמִין מְאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בָּחוּר עֹשֵׂה מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם־
כג בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־הַמַּמְלָכָה לְרְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁמַעְיָה אִישׁ
כד הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: אֱמֹר אֶל־רְחַבְעָם בֶּן־שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל־כָּל־בֵּית יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְאֶל־
כה יֶתֶר הָעָם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ עִם־אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
כו לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ לָלֶכֶת כִּדְבַר יְהוָה: וְיָרָבְעָם
כז בָּנָה אֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת־פְּנוּאֵל: וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה
כח תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִיד: אִם־יַעֲלֶה הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם וְשָׁב לֵב
כט הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהָרְגוּנִי וְשָׁבוּ אֶל־רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: וַיִּוָּעַץ
ל הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם הִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
לא אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיָּשֶׂם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן: וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה
לב לְחַטָּאת וַיֵּלֶךְ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן: וַיַּעַשׂ בֵּית בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

ש בְּשִׁמְחָה.וְשִׁלַּח־אֵשׁ..וְלַמְּדֵנוּ.אֵשׁ־דָּת׃ שְׁלַח־לָנוּ
ת בְּעֵינֶיךָ.לָךְ שִׁירוּ:מַלְכֵּנוּ.מִי־כָמוֹךָ׃ מִי־כָמֹכָה:
ו לָנוּ..יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְיָ מַלְכֵּנוּ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.וְאֵין
ז בְּלָתֶךָ.מַלְכֵּנוּ:וְאֵין.מוֹשִׁיעֵנוּ׃ מִי־יִתֵּן.לָנוּ
ח יְיָ.אֱלֹהֵינוּ.בְּכָל־הָאָרֶץ׃ אַתָּה־הוּא.לְפָנֶיךָ.
ט אֶת־הַקְּטֹרֶת.הַסַּמִּים׃ אַתָּה־הוּא.שֶׁהִקְרִיבוּ.
י אֲבוֹתֵינוּ.לְפָנֶיךָ.בְּשָׁעָה.שֶׁבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.
יא הָיָה.קַיָּם׃ כְּמַה־שֶׁצִּוִּיתָ.אוֹתָם.עַל־יְדֵי.
יב מֹשֶׁה.נְבִיאֶךָ.כַּכָּתוּב.בְּתוֹרָתֶךָ׃ יַעֲשׂוּ.
יג בְנֵי־אַהֲרֹן.אֶת־הַקְּטֹרֶת.שִׂים.שָׂם.לְאַפֶּיךָ.
יד קְטֹרֶת.לַיְיָ׃ בְּרֹב.הַשָּׁנָה.בְּשָׁנָה.בְּאֶחָד.
טו בַּשְּׁבָט.הֵבִיא.שְׁנֵי.מְלֵאִים.דַּקָּה.וְשָׂם.
טז מִמֶּנָּה.לִפְנֵי.הָעֵדֻת.בְּאֹהֶל.מוֹעֵד׃ אֲשֶׁר.
יז אִוָּעֵד.לְךָ.שָׁמָּה.לְהַקְטִיר.לְפָנֶיךָ.קְטֹרֶת.
יח סַמִּים.כְּמִנְהָגָם.שֶׁל־כָּל־יָמִים.וְשֶׁל־כָּל־
יט שָׁנָה.וְשָׁנָה׃ וְהַקְטִיר.עָלֶיהָ.אַהֲרֹן.בְּבֹקֶר.
כ בְּבֹקֶר.בְּהֵיטִיבוֹ.אֶת־הַנֵּרוֹת.וּבְהַעֲלוֹת.
כא אַהֲרֹן.אֶת־הַנֵּרוֹת.בֵּין.הָעַרְבַּיִם.יַקְטִירֶנָּה׃
כב קְטֹרֶת.תָּמִיד.לִפְנֵי.יְיָ.לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וְלֹא־
כג תַעֲלוּ.עָלָיו.קְטֹרֶת.זָרָה.וְעוֹלָה.וּמִנְחָה.
כד וְנֶסֶךְ.לֹא־תַסֵּכוּ.עָלָיו׃ וְכִפֶּר.אַהֲרֹן.עַל־
כה קַרְנֹתָיו.אַחַת.בַּשָּׁנָה.מִדַּם.חַטַּאת.הַכִּפֻּרִים.
כו אַחַת.בַּשָּׁנָה.יְכַפֶּר.עָלָיו.לְדֹרֹתֵיכֶם.קֹדֶשׁ.
כז קָדָשִׁים.הוּא.לַיְיָ׃ וַיְדַבֵּר.יְיָ.אֶל־מֹשֶׁה.
כח לֵאמֹר׃

אַחֲרֵי

ר אשפלה. שבלים:- ואתה. בלע שם. בלה שוב. ואל תשב: ואתה. בלע שם. בלה שוב: ואל תשב: ואתה. בלע שם. בלה שוב: ואל תשב: ואתה. בלע שם. בלה שוב:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטרת עדת בני ישראל למי נדה חטאת הוא: וכבס האסף את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע עליו הנפל בחלל או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: וכל כלי אשר יזה עליו המים ונטמא ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יזה ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים וטמא

ואת־הכסף אשר־הביאו בבית יהוה נתן ביד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויוציאו אותו עשי המלאכה אשר־הם פעלים בבית יהוה׃ ואת־הכסף אשר־הובא לא יחשבו עליהם כי באמונה הם עשים׃ ואת־כסף אשמות וכסף חטאות לא הובא בית יהוה לכהנים היה׃ אז יעל יהוידע הכהן ויקח ארון אחד ויקב נקב בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את־הסף את־כל־הכסף המובא בית יהוה׃ ויהי כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך הסופר וכהן הפקד ויצרו ויספרו את־הכסף הנמצא בבית יהוה׃ ויתנו את־הכסף המתכן על־ידי עשי המלאכה הפקדים על־בית יהוה ויוציאו אותו אל־החרשים ואל־הבנים העשים בבית יהוה׃ ואל־הרעים ואל־החצבים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־בדק בית יהוה ולכל־אשר יצא על־הבית לחזקה׃ אך לא־יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי כסף מן־הכסף המובא בית יהוה׃ כי־לעשי המלאכה יתנו ושקדו בו את־בית יהוה׃ ולא־יחשבו את־האנשים אשר־יתנו את־הכסף על־ידם כי באמונה הם עשים׃ כסף אשם וכסף חטאת לא־הובא בית יהוה לכהנים היה׃ אז עלה חזאל מלך־ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על־ירושלם׃ ויקח יהושפט מלך־יהודה את־כל־הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך־ארם ויעל מעל ירושלם׃ ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא בית־המלך׃ יוזכר בן־שמעת ויהוזבד בן־שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד ולא־קברו בקברות המלכים׃ ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא בית־המלך׃ יוזכר בן־שמעת ויהוזבד בן־שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד ולא־קברו בקברות המלכים׃

ثم قال لهم: «هذا هو الكلام الذي كلمتكم به وأنا بعد معكم: أنه لا بد أن يتم كل ما كتب عني في ناموس موسى والأنبياء والمزامير». حينئذ فتح ذهنهم ليفهموا الكتب، وقال لهم: «هكذا هو مكتوب، وهكذا كان ينبغي أن المسيح يتألم ويقوم من الأموات في اليوم الثالث، وأن يكرز باسمه بالتوبة ومغفرة الخطايا في جميع الأمم، مبتدئين من أورشليم. وأنتم شهود لهذه الأمور. وها أنا أرسل إليكم موعد أبي، فأقيموا في مدينة أورشليم حتى تلبسوا قوة من العلاء».

* * *

ثم أخرجهم خارجاً إلى بيت عنيا، ورفع يديه وباركهم. وفيما هو يباركهم انفصل عنهم وارتفع إلى السماء. فسجدوا له ورجعوا إلى أورشليم بفرح عظيم، وكانوا دائماً في الهيكل يسبحون الله ويباركونه. آمين.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ: إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ. وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ. وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ. وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ. وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ. وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ. لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ. وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ. وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ. وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَا مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ. إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ. وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ. وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ. وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ. إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ. ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ. كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ. ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ. إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ. فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ. وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ. وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ. وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ. وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ. وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ. الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ. مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ. وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ. وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ. وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ. كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ. اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ. فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ. وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ. أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ. وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ. مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ. إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ. أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ. يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ. خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ. لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ. ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ. ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ. وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ. اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ. يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ. هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ. إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ. إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ. إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ. لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ. لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ. إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ. وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ. لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَ

وَ تَعْلَمُونَ مَا تُخْفُونَ: — وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُعْلِنُونَ. وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ. هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

وَ قَالُوا: — اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا. سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ. بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. وَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ: لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ. كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ. تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ. قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ. إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا. وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ. وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ. قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ. مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ. أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ. وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ. وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ. وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا. وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ. وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ. وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ.

ﻭ ﺻﻔﺔ ﺍﻟﻨﺎﺭ:- ﻭﻟﻬﺎ ﺳﺒﻌﺔ ﺃﺑﻮﺍﺏ:ـ
ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻷﻭﻝ ﻣﻨﻬﺎ ﻳﺪﺧﻞ ﻓﻴﻪ ﺍﻟﻤﺸﺮﻛﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﻨﺎﻓﻘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻤﺮﺗﺪﻭﻥ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺑﺄﻟﺴﻨﺘﻬﻢ ﻣﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺨﻼﻑ ﻣﺎ ﻳﻌﻠﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﻫﻢ ﻳﺤﺴﺒﻮﻥ ﺃﻧﻬﻢ ﻋﻠﻰ ﺷﻲﺀ ﺃﻻ ﺇﻧﻬﻢ ﻫﻢ ﺍﻟﻜﺎﺫﺑﻮﻥ ﻭﻫﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ ﻓﻴﻬﻢ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺍﻟﻀﻼﻟﺔ ﺑﺎﻟﻬﺪﻯ ﻭﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﺑﺎﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻓﻤﺎ ﺃﺻﺒﺮﻫﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﻫﻢ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﻣﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﻌﺎﺷﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻋﺸﺮ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻷﺭﺑﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﺨﻤﺴﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﺴﺘﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﺴﺒﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﺍﻟﺜﻤﺎﻧﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺝ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺎﺏ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﺍﻟﺘﺴﻌﻴﻦ ﻓﻴﺴﺘﻘﺮﻭﻥ ﻓﻴﻪ ﺇﻟﻰ

٤ وَيَقُولُ: لَا تَخَفْ يَا دَانِيآلُ، لِأَنَّ مُنْذُ أَوَّلِ يَوْمٍ جَعَلْتَ قَلْبَكَ لِلْفَهْمِ وَلِإِذْلَالِكَ أَمَامَ إِلٰهِكَ، سُمِعَتْ كَلِمَاتُكَ، وَأَنَا قَدْ جِئْتُ بِسَبَبِ كَلِمَاتِكَ.
٥ وَرَئِيسُ مَمْلَكَةِ فَارِسَ وَقَفَ مُقَاوِمًا لِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ يَوْمًا، وَإِذَا بِمِيخَائِيلَ، وَاحِدٍ مِنَ الرُّؤَسَاءِ الْعُظَمَاءِ، جَاءَ لِمُعَاوَنَتِي، وَأَنَا أَبْقَيْتُهُ هُنَاكَ عِنْدَ مُلُوكِ فَارِسَ.
٦ وَجِئْتُ لِأُفْهِمَكَ مَا يُصِيبُ شَعْبَكَ فِي الْأَيَّامِ الْأَخِيرَةِ، لِأَنَّ الرُّؤْيَا بَعْدُ إِلَى أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ.
٧ وَتَكَلَّمَ مَعِي بِهٰذَا الْكَلَامِ، وَأَنَا وَجَّهْتُ وَجْهِي نَحْوَ الْأَرْضِ وَصَمَتُّ.
٨ وَإِذَا بِيَدٍ لَمَسَتْنِي وَأَقَامَتْنِي عَلَى رُكْبَتَيَّ وَرَاحَتَيْ يَدَيَّ.
٩ وَقَالَ لِي: يَا دَانِيآلُ، يَا رَجُلَ الرَّغَبَاتِ، افْهَمِ الْكَلَامَ الَّذِي أُكَلِّمُكَ بِهِ، وَقِفْ عَلَى مَقَامِكَ، لِأَنِّي الْآنَ قَدْ أُرْسِلْتُ إِلَيْكَ. وَلَمَّا تَكَلَّمَ مَعِي بِهٰذَا الْكَلَامِ وَقَفْتُ مُرْتَعِدًا.
١٠ وَقَالَ لِي: لَا تَخَفْ يَا دَانِيآلُ، لِأَنَّ مُنْذُ أَوَّلِ يَوْمٍ جَعَلْتَ قَلْبَكَ لِلْفَهْمِ وَلِإِذْلَالِكَ أَمَامَ إِلٰهِكَ، سُمِعَتْ كَلِمَاتُكَ، وَأَنَا قَدْ جِئْتُ بِسَبَبِ كَلِمَاتِكَ.
١١ وَرَئِيسُ مَمْلَكَةِ فَارِسَ وَقَفَ مُقَاوِمًا لِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ يَوْمًا، وَإِذَا بِمِيخَائِيلَ، وَاحِدٍ مِنَ الرُّؤَسَاءِ الْعُظَمَاءِ، جَاءَ لِمُعَاوَنَتِي، وَأَنَا أَبْقَيْتُهُ هُنَاكَ عِنْدَ مُلُوكِ فَارِسَ.
١٢ وَجِئْتُ لِأُفْهِمَكَ مَا يُصِيبُ شَعْبَكَ فِي الْأَيَّامِ الْأَخِيرَةِ، لِأَنَّ الرُّؤْيَا بَعْدُ إِلَى أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ.
١٣ وَتَكَلَّمَ مَعِي بِهٰذَا الْكَلَامِ، وَأَنَا وَجَّهْتُ وَجْهِي نَحْوَ الْأَرْضِ وَصَمَتُّ.
١٤ وَإِذَا بِيَدٍ لَمَسَتْنِي وَأَقَامَتْنِي عَلَى رُكْبَتَيَّ وَرَاحَتَيْ يَدَيَّ.
١٥ وَقَالَ لِي: يَا دَانِيآلُ، يَا رَجُلَ الرَّغَبَاتِ، افْهَمِ الْكَلَامَ الَّذِي أُكَلِّمُكَ بِهِ، وَقِفْ عَلَى مَقَامِكَ، لِأَنِّي الْآنَ قَدْ أُرْسِلْتُ إِلَيْكَ. وَلَمَّا تَكَلَّمَ مَعِي بِهٰذَا الْكَلَامِ وَقَفْتُ مُرْتَعِدًا.
١٦ وَقَالَ لِي: لَا تَخَفْ يَا دَانِيآلُ، لِأَنَّ مُنْذُ أَوَّلِ يَوْمٍ جَعَلْتَ قَلْبَكَ لِلْفَهْمِ وَلِإِذْلَالِكَ أَمَامَ إِلٰهِكَ، سُمِعَتْ كَلِمَاتُكَ، وَأَنَا قَدْ جِئْتُ بِسَبَبِ كَلِمَاتِكَ.
١٧ وَرَئِيسُ مَمْلَكَةِ فَارِسَ وَقَفَ مُقَاوِمًا لِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ يَوْمًا، وَإِذَا بِمِيخَائِيلَ، وَاحِدٍ مِنَ الرُّؤَسَاءِ الْعُظَمَاءِ، جَاءَ لِمُعَاوَنَتِي، وَأَنَا أَبْقَيْتُهُ هُنَاكَ عِنْدَ مُلُوكِ فَارِسَ.
١٨ وَجِئْتُ لِأُفْهِمَكَ مَا يُصِيبُ شَعْبَكَ فِي الْأَيَّامِ الْأَخِيرَةِ، لِأَنَّ الرُّؤْيَا بَعْدُ إِلَى أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ.

ڤَرَاشَةٌ مِنْ وَرَقٍ مُجَفَّفٍ، عَلَّقَهَا طِفْلٌ عَلَى نَافِذَةِ غُرْفَتِهِ، فَظَنَّهَا أُمُّهُ فِي أَوَّلِ الْأَمْرِ ذُبَابَةً كَبِيرَةً. وَلَمَّا عَلِمَتْ أَنَّهَا لُعْبَةٌ، لَمْ تَرْضَ أَنْ تَرَاهَا فِي مَكَانِ الطَّعَامِ، فَأَمَرَتْ بِإِنْزَالِهَا.

وَفِي الْمَدْرَسَةِ الْمُتَوَسِّطَةِ بِالْقَرْيَةِ، أَقَامَ الْمُعَلِّمُ مُسَابَقَةً فِي الْأَشْكَالِ الْوَرَقِيَّةِ، فَجَاءَ كُلُّ تِلْمِيذٍ بِمَا صَنَعَ: سَفِينَةً، وَقُبَّعَةً، وَطَائِرَةً، وَقِطَارًا. وَكَانَ أَكْثَرُ الْحَاضِرِينَ دَهْشَةً مِنْ صُنْعِ غَيْرِهِ هُوَ صَاحِبُ الصُّنْعِ نَفْسِهِ.

وَقَدْ عَرَفَ أَهْلُ الْقَرْيَةِ أَنَّ الْوَرَقَ الَّذِي يُطْوَى مَرَّاتٍ كَثِيرَةً يَصِيرُ أَقْوَى مِمَّا كَانَ، وَأَنَّ الْيَدَ الَّتِي تَتْعَبُ فِي الطَّيِّ تَتَعَلَّمُ الصَّبْرَ. فَكَانَتِ الْأُمَّهَاتُ يَطْوِينَ لِبَنَاتِهِنَّ، وَالْآبَاءُ لِأَبْنَائِهِمْ، حَتَّى امْتَلَأَتِ الْبُيُوتُ بِالْأَشْكَالِ الْمُعَلَّقَةِ.

وَكَانَ لَهُ سَبْعَةُ بَنِينَ وَثَلَاثُ بَنَاتٍ. وَكَانَ مُقْتَنَاهُ سَبْعَةَ آلَافٍ مِنَ الْغَنَمِ وَثَلَاثَةَ آلَافٍ مِنَ الْإِبِلِ وَخَمْسَمِئَةِ فَدَّانٍ مِنَ الْبَقَرِ وَخَمْسَمِئَةِ أَتَانٍ. وَكَانَ خَدَمٌ كَثِيرُونَ جِدًّا لَهُ. فَكَانَ هٰذَا الرَّجُلُ أَعْظَمَ جَمِيعِ بَنِي الْمَشْرِقِ. وَكَانَ بَنُوهُ يَذْهَبُونَ وَيَعْمَلُونَ وَلِيمَةً فِي بَيْتِ كُلِّ وَاحِدٍ يَوْمَهُ. وَيُرْسِلُونَ وَيَدْعُونَ أَخَوَاتِهِمُ الثَّلَاثَ لِيَأْكُلْنَ وَيَشْرَبْنَ مَعَهُمْ. وَكَانَ لَمَّا دَارَتْ أَيَّامُ الْوَلِيمَةِ أَنَّ أَيُّوبَ أَرْسَلَ وَقَدَّسَهُمْ وَبَكَّرَ بِالْغَدَاةِ وَأَصْعَدَ مُحْرَقَاتٍ عَلَى عَدَدِ جَمِيعِهِمْ. لِأَنَّ أَيُّوبَ قَالَ: لَعَلَّ بَنِيَّ قَدْ أَخْطَأُوا وَجَدَّفُوا عَلَى اللهِ فِي قُلُوبِهِمْ. هٰكَذَا كَانَ أَيُّوبُ يَفْعَلُ كُلَّ الْأَيَّامِ. وَكَانَ يَوْمٌ أَنَّ بَنِي اللهِ جَاءُوا لِيَمْثُلُوا أَمَامَ الرَّبِّ وَجَاءَ الشَّيْطَانُ أَيْضًا فِي وَسْطِهِمْ. وَقَالَ الرَّبُّ لِلشَّيْطَانِ: مِنْ أَيْنَ جِئْتَ؟ فَأَجَابَ الشَّيْطَانُ الرَّبَّ وَقَالَ: مِنْ جَوَلَانِ فِي الْأَرْضِ وَمِنْ تَمَشِّي فِيهَا. فَقَالَ الرَّبُّ لِلشَّيْطَانِ: هَلْ جَعَلْتَ قَلْبَكَ عَلَى عَبْدِي أَيُّوبَ؟ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِثْلُهُ فِي الْأَرْضِ. رَجُلٌ كَامِلٌ وَمُسْتَقِيمٌ يَتَّقِي اللهَ وَيَحِيدُ عَنِ الشَّرِّ. وَأَجَابَ الشَّيْطَانُ الرَّبَّ وَقَالَ: هَلْ مَجَّانًا يَتَّقِي أَيُّوبُ اللهَ؟ أَلَسْتَ أَنْتَ قَدْ سَيَّجْتَ حَوْلَهُ وَحَوْلَ بَيْتِهِ وَحَوْلَ كُلِّ مَا لَهُ مِنْ كُلِّ جِهَةٍ؟ بَارَكْتَ أَعْمَالَ يَدَيْهِ وَمَوَاشِيهِ قَدْ انْتَشَرَتْ فِي الْأَرْضِ. وَلٰكِنِ ابْسُطْ يَدَكَ الْآنَ وَمَسَّ كُلَّ مَا لَهُ فَإِنَّهُ فِي وَجْهِكَ يُجَدِّفُ عَلَيْكَ. فَقَالَ الرَّبُّ لِلشَّيْطَانِ: هُوَذَا كُلُّ مَا لَهُ فِي يَدِكَ. وَإِنَّمَا فِيهِ لَا تَمُدَّ يَدَكَ. فَخَرَجَ الشَّيْطَانُ مِنْ أَمَامِ الرَّبِّ.

وَكَانَ يَوْمٌ أَنَّ بَنِيهِ وَبَنَاتِهِ كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ خَمْرًا فِي بَيْتِ أَخِيهِمُ الْبِكْرِ. وَإِذَا بِرَسُولٍ قَدْ جَاءَ إِلَى أَيُّوبَ وَقَالَ: كَانَتِ الْبَقَرُ تَحْرُثُ وَالْأَتُنُ تَرْعَى بِجَانِبِهَا. فَسَقَطَ عَلَيْهَا السَّبَئِيُّونَ وَأَخَذُوهَا وَقَتَلُوا الْغِلْمَانَ بِحَدِّ السَّيْفِ. وَأَنَا وَحْدِي نَجَوْتُ لِأُخْبِرَكَ. وَإِذَا بِآخَرَ قَدْ جَاءَ وَقَالَ: نَارُ اللهِ سَقَطَتْ مِنَ السَّمَاءِ وَأَحْرَقَتِ الْغَنَمَ وَالْغِلْمَانَ وَأَكَلَتْهُمْ. وَأَنَا وَحْدِي نَجَوْتُ لِأُخْبِرَكَ. وَإِذَا بِآخَرَ قَدْ جَاءَ وَقَالَ: الْكَلْدَانِيُّونَ جَعَلُوا ثَلَاثَ فِرَقٍ وَهَجَمُوا عَلَى الْجِمَالِ وَأَخَذُوهَا وَقَتَلُوا الْغِلْمَانَ بِحَدِّ السَّيْفِ. وَأَنَا وَحْدِي نَجَوْتُ لِأُخْبِرَكَ. وَإِذَا بِآخَرَ قَدْ جَاءَ وَقَالَ: بَنُوكَ وَبَنَاتُكَ كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ خَمْرًا فِي بَيْتِ أَخِيهِمُ الْبِكْرِ. وَإِذَا بِرِيحٍ عَظِيمَةٍ جَاءَتْ مِنْ عَبْرِ الْبَرِّيَّةِ وَصَدَمَتْ زَوَايَا الْبَيْتِ الْأَرْبَعَ فَسَقَطَ عَلَى الْغِلْمَانِ فَمَاتُوا. وَأَنَا وَحْدِي نَجَوْتُ لِأُخْبِرَكَ. فَقَامَ أَيُّوبُ وَمَزَّقَ جُبَّتَهُ وَجَزَّ رَأْسَهُ وَسَقَطَ عَلَى الْأَرْضِ وَسَجَدَ. وَقَالَ: عُرْيَانًا خَرَجْتُ مِنْ بَطْنِ أُمِّي وَعُرْيَانًا أَعُودُ إِلَى هُنَاكَ. الرَّبُّ أَعْطَى وَالرَّبُّ أَخَذَ. فَلْيَكُنِ اسْمُ الرَّبِّ مُبَارَكًا. فِي كُلِّ هٰذَا لَمْ يُخْطِئْ أَيُّوبُ وَلَا نَسَبَ لِلَّهِ جَهَالَةً.

وَلَا أَسْتَطِيعُ، يَا رَبِّ، أَنْ أَقُولَ: ٦ «أَنَا بَرِيءٌ مِنْ دَمِ هَذَا الرَّجُلِ؛ فَهُوَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلَادِكَ!»
وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَا أَعْرِفُ هَذَا الرَّجُلَ، وَلَا أَعْرِفُ مَا فَعَلَ!» ٧ فَإِنَّ ضَمِيرِي يُؤْلِمُنِي،
وَأَنْتَ تَعْرِفُ، يَا رَبِّ، أَنَّ هَذَا الرَّجُلَ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ مَا يَفْعَلُ. ٨ وَلَكِنَّ ذَلِكَ لَا يُبَرِّئُهُ مِنَ الذَّنْبِ،
وَلَا يُبَرِّئُنِي مِنَ الْمَسْؤُولِيَّةِ. ٩ فَإِنَّ الْجَرِيمَةَ قَدْ وَقَعَتْ، وَالدَّمَ قَدْ سُفِكَ، وَالْعَدَالَةَ تَطْلُبُ حَقَّهَا.

١٠ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ هُنَاكَ!» فَإِنَّ الْحَقَّ يَعْرِفُ أَنَّنِي كُنْتُ هُنَاكَ، وَأَنَّنِي رَأَيْتُ
وَسَمِعْتُ، وَأَنَّنِي لَمْ أَفْعَلْ شَيْئًا لِأَمْنَعَ الْجَرِيمَةَ. ١١ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْلَمُ!»
فَإِنَّ الْعِلْمَ قَدْ جَاءَنِي، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَتَحَرَّكْ. ١٢ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَسْتَطِيعُ!»
فَإِنَّ الْقُدْرَةَ قَدْ أُعْطِيَتْ لِي، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَسْتَخْدِمْهَا. ١٣ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَخَافُ!»
فَإِنَّ الْخَوْفَ قَدْ مَنَعَنِي، وَلَكِنَّ الْخَوْفَ لَا يُبَرِّرُ الْخَطِيئَةَ.

١٤ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْقَانُونَ!» فَإِنَّ الْقَانُونَ قَدْ عُرِفَ، وَالْجَهْلَ بِهِ لَا يُعْفِي
مِنَ الْعِقَابِ. ١٥ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْعَدَالَةَ!» فَإِنَّ الْعَدَالَةَ قَدْ عُرِفَتْ،
وَلَكِنَّنِي لَمْ أَسْعَ إِلَيْهَا. ١٦ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الرَّحْمَةَ!» فَإِنَّ الرَّحْمَةَ قَدْ
عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَرْحَمْ. ١٧ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْحَقَّ!» فَإِنَّ الْحَقَّ قَدْ
عُرِفَ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَتَّبِعْهُ. ١٨ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْخَطِيئَةَ!» فَإِنَّ الْخَطِيئَةَ
قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَتُبْ عَنْهَا. ١٩ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ التَّوْبَةَ!» فَإِنَّ
التَّوْبَةَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَرْجِعْ. ٢٠ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْمَغْفِرَةَ!»
فَإِنَّ الْمَغْفِرَةَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَطْلُبْهَا. ٢١ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْحَيَاةَ!»
فَإِنَّ الْحَيَاةَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَحْيَ.

٢٢ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْمَوْتَ!» فَإِنَّ الْمَوْتَ قَدْ عُرِفَ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَخَفْهُ.
٢٣ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْجَحِيمَ!» فَإِنَّ الْجَحِيمَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَهْرُبْ
مِنْهَا. ٢٤ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْجَنَّةَ!» فَإِنَّ الْجَنَّةَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ
أَسْعَ إِلَيْهَا. ٢٥ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ اللهَ!» فَإِنَّ اللهَ قَدْ عُرِفَ، وَلَكِنَّنِي لَمْ
أُحِبَّهُ. ٢٦ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ يَسُوعَ!» فَإِنَّ يَسُوعَ قَدْ عُرِفَ، وَلَكِنَّنِي لَمْ
أَتْبَعْهُ. ٢٧ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الرُّوحَ الْقُدُسَ!» فَإِنَّ الرُّوحَ الْقُدُسَ قَدْ عُرِفَ،
وَلَكِنَّنِي لَمْ أَسْمَحْ لَهُ بِأَنْ يُغَيِّرَنِي. ٢٨ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الْكِتَابَ!» فَإِنَّ
الْكِتَابَ قَدْ عُرِفَ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أَقْرَأْهُ. ٢٩ وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ: «لَمْ أَكُنْ أَعْرِفُ الصَّلَاةَ!»
فَإِنَّ الصَّلَاةَ قَدْ عُرِفَتْ، وَلَكِنَّنِي لَمْ أُصَلِّ.

ثم وَلَدَتْ حَوّا قايينَ، وقالَتْ: اقْتَنَيْتُ رَجُلًا مِنَ الرَّبِّ. ثم عادَتْ فَوَلَدَتْ أَخاهُ هابيلَ. وكانَ هابيلُ راعِيَ غَنَمٍ، وقايينُ كانَ فَلّاحًا. وبَعْدَ أَيّامٍ قَدَّمَ قايينُ مِنْ أَثْمارِ الأَرْضِ تَقْدِمَةً لِلرَّبِّ. وقَدَّمَ هابيلُ أَيْضًا مِنْ أَبْكارِ غَنَمِهِ وَمِنْ سِمانِها. فَنَظَرَ الرَّبُّ إِلى هابيلَ وَتَقْدِمَتِهِ، وَلَمْ يَنْظُرْ إِلى قايينَ وَتَقْدِمَتِهِ. فَاغْتاظَ قايينُ جِدًّا وَسَقَطَ وَجْهُهُ. فَقالَ الرَّبُّ لِقايينَ: لِماذا اغْتَظْتَ؟ وَلِماذا سَقَطَ وَجْهُكَ؟ أَلَيْسَ إِنْ أَحْسَنْتَ تُرْفَعُ؟ وَإِنْ لَمْ تُحْسِنْ فَعِنْدَ الْبابِ خَطِيَّةٌ رابِضَةٌ، وَإِلَيْكَ اشْتِياقُها، وَأَنْتَ تَسُودُ عَلَيْها. وقالَ قايينُ لِهابيلَ أَخيهِ: لِنَخْرُجْ إِلَى الْحَقْلِ. وَفيما هُما في الْحَقْلِ قامَ قايينُ عَلى هابيلَ أَخيهِ وَقَتَلَهُ. فَقالَ الرَّبُّ لِقايينَ: أَيْنَ هابيلُ أَخُوكَ؟ فَقالَ: لا أَعْلَمُ. أَحارِسٌ أَنا لأَخي؟ فَقالَ: ماذا فَعَلْتَ؟ صَوْتُ دَمِ أَخيكَ صارِخٌ إِلَيَّ مِنَ الأَرْضِ. وَالآنَ مَلْعُونٌ أَنْتَ مِنَ الأَرْضِ الَّتي فَتَحَتْ فاها وَقَبِلَتْ دَمَ أَخيكَ مِنْ يَدِكَ. إِذا حَرَثْتَ الأَرْضَ لا تَعُودُ تُعْطي قُوَّتَها لَكَ. تائِهًا وَهارِبًا تَكُونُ في الأَرْضِ. فَقالَ قايينُ لِلرَّبِّ: ذَنْبي أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُحْتَمَلَ. هُوَذا طَرَدْتَني الْيَوْمَ عَنْ وَجْهِ الأَرْضِ، وَعَنْ وَجْهِكَ أَسْتَتِرُ، وَأَكُونُ تائِهًا وَهارِبًا في الأَرْضِ، وَيَكُونُ كُلُّ مَنْ يَجِدُني يَقْتُلُني. فَقالَ لَهُ الرَّبُّ: لِذلِكَ كُلُّ مَنْ قَتَلَ قايينَ فَسَبْعَةَ أَضْعافٍ يُنْتَقَمُ مِنْهُ. وَجَعَلَ الرَّبُّ لِقايينَ عَلامَةً لِئَلّا يَقْتُلَهُ كُلُّ مَنْ وَجَدَهُ. فَخَرَجَ قايينُ مِنْ لَدُنِ الرَّبِّ وَسَكَنَ في أَرْضِ نُودَ شَرْقِيَّ عَدْنٍ. وَعَرَفَ قايينُ امْرَأَتَهُ فَحَبِلَتْ وَوَلَدَتْ حَنُوكَ. وَبَنى مَدينَةً وَسَمّاها بِاسْمِ ابْنِهِ حَنُوكَ. وَوُلِدَ لِحَنُوكَ عيرادُ، وَعيرادُ وَلَدَ مَحويائيلَ، وَمَحويائيلُ وَلَدَ متوشائيلَ، وَمتوشائيلُ وَلَدَ لامَكَ. وَاتَّخَذَ لامَكُ لِنَفْسِهِ امْرَأَتَيْنِ: اسْمُ الْواحِدَةِ عادَةُ، وَاسْمُ الثّانِيَةِ صِلَّةُ. وَوَلَدَتْ عادَةُ يابالَ، وَهُوَ كانَ أَبا سُكّانِ الْخِيامِ وَمُقْتَنِي الْمَواشي. وَاسْمُ أَخي يابالَ يوبالُ، وَهُوَ كانَ أَبا كُلِّ ضارِبٍ بِالْعُودِ وَالْمِزْمارِ. وَصِلَّةُ أَيْضًا وَلَدَتْ توبَلَ قايينَ، وَهُوَ كانَ صانِعَ كُلِّ آلَةٍ مِنْ نُحاسٍ وَحَديدٍ. وَكانَتْ أُخْتُ توبَلَ قايينَ نَعْمَةَ. وقالَ لامَكُ لامَرْأَتَيْهِ عادَةَ وَصِلَّةَ: اسْمَعْنَ صَوْتي يا نِساءَ لامَكَ، وَأَصْغَيْنَ إِلى كَلامي: إِنّي قَتَلْتُ رَجُلًا لِجُرْحي، وَفَتًى لِشَدْخي. إِنَّ قايينَ يُنْتَقَمُ مِنْهُ سَبْعَةَ أَضْعافٍ، وَلامَكَ سَبْعَةً وَسَبْعينَ ضِعْفًا. وَعَرَفَ آدَمُ امْرَأَتَهُ أَيْضًا فَوَلَدَتِ ابْنًا وَدَعَتِ اسْمَهُ شيثَ، لأَنَّ اللهَ قالَ: قَدْ وَضَعَ لي نَسْلًا آخَرَ عِوَضًا عَنْ هابيلَ، لأَنَّ قايينَ قَتَلَهُ. وَلِشيثَ أَيْضًا وُلِدَ ابْنٌ فَدَعا اسْمَهُ أَنوشَ. حينَئِذٍ ابْتُدِئَ أَنْ دُعِيَ بِاسْمِ الرَّبِّ.

هذا هُوَ كِتابُ مَوالِيدِ آدَمَ. يَوْمَ خَلَقَ اللهُ آدَمَ عَلى شِبْهِ اللهِ عَمِلَهُ. ذَكَرًا وَأُنْثى خَلَقَهُمْ، وَبارَكَهُمْ وَدَعا اسْمَهُمْ آدَمَ يَوْمَ خُلِقُوا. وَعاشَ آدَمُ مِئَةً وَثَلاثينَ سَنَةً وَوَلَدَ شَبيهًا بِصُورَتِهِ كَمِثالِهِ، وَدَعا اسْمَهُ شيثَ. وَكانَتْ أَيّامُ آدَمَ بَعْدَ وِلادَتِهِ شيثَ ثَمانَ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ آدَمَ الَّتي عاشَها تِسْعُ مِئَةٍ وَثَلاثُونَ سَنَةً، وَماتَ. وَعاشَ شيثُ مِئَةً وَخَمْسَ سِنينَ وَوَلَدَ أَنوشَ. وَعاشَ شيثُ بَعْدَ وِلادَتِهِ أَنوشَ سَبْعَ مِئَةٍ وَسَبْعَ سِنينَ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ شيثَ الَّتي عاشَها تِسْعُ مِئَةٍ وَاثْنَتا عَشْرَةَ سَنَةً، وَماتَ. وَعاشَ أَنوشُ تِسْعينَ سَنَةً وَوَلَدَ قينانَ. وَعاشَ أَنوشُ بَعْدَ وِلادَتِهِ قينانَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً وَسَبْعَ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ أَنوشَ الَّتي عاشَها خَمْسٌ وَتِسْعُونَ سَنَةً وَتِسْعُ مِئَةٍ سَنَةٍ، وَماتَ. وَعاشَ قينانُ سَبْعينَ سَنَةً وَوَلَدَ مَهْلَلْئيلَ. وَعاشَ قينانُ بَعْدَ وِلادَتِهِ مَهْلَلْئيلَ ثَمانِيَ مِئَةِ سَنَةٍ وَأَرْبَعينَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ قينانَ الَّتي عاشَها عَشْرٌ وَتِسْعُونَ سَنَةً وَتِسْعُ مِئَةٍ سَنَةٍ، وَماتَ. وَعاشَ مَهْلَلْئيلُ خَمْسًا وَسِتّينَ سَنَةً وَوَلَدَ يارَدَ. وَعاشَ مَهْلَلْئيلُ بَعْدَ وِلادَتِهِ يارَدَ ثَلاثينَ سَنَةً وَثَمانَ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ مَهْلَلْئيلَ الَّتي عاشَها خَمْسٌ وَتِسْعُونَ سَنَةً وَثَمانُ مِئَةِ سَنَةٍ، وَماتَ. وَعاشَ يارَدُ مِئَةً وَاثْنَتَيْنِ وَسِتّينَ سَنَةً وَوَلَدَ أَخْنوخَ. وَعاشَ يارَدُ بَعْدَ وِلادَتِهِ أَخْنوخَ ثَمانَ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ يارَدَ الَّتي عاشَها اثْنَتانِ وَسِتّونَ سَنَةً وَتِسْعُ مِئَةٍ سَنَةٍ، وَماتَ. وَعاشَ أَخْنوخُ خَمْسًا وَسِتّينَ سَنَةً وَوَلَدَ مَتوشالَحَ. وَسارَ أَخْنوخُ مَعَ اللهِ بَعْدَ وِلادَتِهِ مَتوشالَحَ ثَلاثَ مِئَةِ سَنَةٍ وَسَنَتَيْنِ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ أَخْنوخَ الَّتي عاشَها ثَلاثُ مِئَةٍ سَنَةٍ وَخَمْسٌ وَسِتّونَ سَنَةً. وَسارَ أَخْنوخُ مَعَ اللهِ، وَلَمْ يُوجَدْ لأَنَّ اللهَ أَخَذَهُ. وَعاشَ مَتوشالَحُ مِئَةً وَسَبْعًا وَثَمانينَ سَنَةً وَوَلَدَ لامَكَ. وَعاشَ مَتوشالَحُ بَعْدَ وِلادَتِهِ لامَكَ سَبْعَ مِئَةٍ وَاثْنَتَيْنِ وَثَمانينَ سَنَةً، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ مَتوشالَحَ الَّتي عاشَها تِسْعُ مِئَةٍ وَتِسْعٌ وَسِتّونَ سَنَةً، وَماتَ. وَعاشَ لامَكُ مِئَةً وَاثْنَتَيْنِ وَثَمانينَ سَنَةً وَوَلَدَ ابْنًا. وَدَعا اسْمَهُ نوحًا قائِلًا: هذا يُعَزّينا عَنْ تَعَبِ أَيْدينا وَعَنْ كَدِّ يَدَيْنا مِنَ الأَرْضِ الَّتي لَعَنَها الرَّبُّ. وَعاشَ لامَكُ بَعْدَ وِلادَتِهِ نوحًا خَمْسَ مِئَةِ سَنَةٍ وَخَمْسَ سِنينَ، وَوَلَدَ بَنينَ وَبَناتٍ. وَجَميعُ أَيّامِ لامَكَ سَبْعُ مِئَةٍ وَسَبْعٌ وَسَبْعونَ سَنَةً، وَماتَ. وَكانَ نوحٌ ابْنَ خَمْسِ مِئَةِ سَنَةٍ، وَوَلَدَ نوحٌ سامَ وَحامَ وَيافَثَ.

وَ وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ، أَيُّهَا الدَّيَّانُ الْعَادِلُ؟ أَيْنَ هُوَ الَّذِي يَنْتَقِمُ لِدَمِ عَبِيدِهِ؟ ٣ وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ، أَيُّهَا الدَّيَّانُ الْعَادِلُ؟ أَيْنَ هُوَ الَّذِي يَنْتَقِمُ لِدَمِ عَبِيدِهِ؟ ٤ وَلَمْ يَكُنْ يُرِيدُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا لِوَقْتٍ طَوِيلٍ. وَلَكِنَّهُ قَالَ فِي نَفْسِهِ: ٥ مَهْمَا يَكُنْ مِنْ أَمْرِ، فَإِنَّ هَذِهِ الْمَرْأَةَ تُزْعِجُنِي. سَأَنْتَقِمُ لَهَا، لِئَلَّا تَظَلَّ تَأْتِي وَتُزْعِجَنِي. ٦ وَقَالَ الرَّبُّ: اسْمَعُوا مَا يَقُولُ الْقَاضِي الظَّالِمُ. ٧ أَفَلَا يَنْتَقِمُ اللهُ لِمُخْتَارِيهِ الَّذِينَ يَصْرُخُونَ إِلَيْهِ نَهَارًا وَلَيْلًا؟ أَفَيُؤَخِّرُ نُصْرَتَهُمْ؟ ٨ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ سَيَنْتَقِمُ لَهُمْ سَرِيعًا. وَلَكِنْ، عِنْدَمَا يَأْتِي ابْنُ الإِنْسَانِ، هَلْ يَجِدُ الإِيمَانَ عَلَى الأَرْضِ؟

٩ وَقَالَ أَيْضًا هَذَا الْمَثَلَ لِقَوْمٍ وَثِقُوا بِأَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ أَبْرَارٌ، وَاحْتَقَرُوا سِوَاهُمْ: ١٠ «صَعِدَ رَجُلَانِ إِلَى الْهَيْكَلِ لِيُصَلِّيَا، أَحَدُهُمَا فَرِّيسِيٌّ وَالآخَرُ عَشَّارٌ. ١١ فَوَقَفَ الْفَرِّيسِيُّ يُصَلِّي فِي نَفْسِهِ هَكَذَا: اللهُمَّ أَشْكُرُكَ أَنِّي لَسْتُ مِثْلَ سَائِرِ النَّاسِ الْخَاطِفِينَ الظَّالِمِينَ الزُّنَاةِ، وَلَا مِثْلَ هَذَا الْعَشَّارِ. ١٢ أَصُومُ مَرَّتَيْنِ فِي الأُسْبُوعِ، وَأُعْطِي الْعُشُورَ عَنْ كُلِّ مَا أَقْتَنِي. ١٣ وَأَمَّا الْعَشَّارُ فَوَقَفَ مِنْ بَعِيدٍ، وَلَمْ يَشَأْ أَنْ يَرْفَعَ عَيْنَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، بَلْ قَرَعَ عَلَى صَدْرِهِ قَائِلًا: اللهُمَّ ارْحَمْنِي أَنَا الْخَاطِئَ. ١٤ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ هَذَا نَزَلَ إِلَى بَيْتِهِ مُبَرَّرًا دُونَ ذَاكَ، لأَنَّ كُلَّ مَنْ يَرْفَعُ نَفْسَهُ يُتَّضَعُ، وَمَنْ يَتَّضِعُ يُرْفَعُ».

١٥ وَكَانُوا يُقَدِّمُونَ إِلَيْهِ أَطْفَالَهُمْ لِيَلْمِسَهُمْ، فَلَمَّا رَأَى التَّلَامِيذُ ذَلِكَ انْتَهَرُوهُمْ. ١٦ فَدَعَاهُمْ يَسُوعُ وَقَالَ: دَعُوا الأَطْفَالَ يَأْتُونَ إِلَيَّ، وَلَا تَمْنَعُوهُمْ، لأَنَّ لِمِثْلِ هَؤُلَاءِ مَلَكُوتَ اللهِ. ١٧ اَلْحَقَّ أَقُولُ لَكُمْ: مَنْ لَا يَقْبَلُ مَلَكُوتَ اللهِ مِثْلَ وَلَدٍ، لَنْ يَدْخُلَهُ».

ש ׳ב ׳ג ׳ד ׳ה ׳ו ׳ז ׳ח ׳ט ׳י ׳כ ׳ל ׳מ ׳נ ׳ס ׳ע ׳פ ׳צ ׳ק ׳ר ׳ש ׳ת ׳א

אל אלפי. ויאמרו׃ — ואם־אמנם. עמכם. את־דברי. בספר. אשר. כתב. ספר. אל־ירמיהו׃ ויען ירמיהו. ויאמר. אליהם׃ כה תאמרון. אל־אדניכם׃ כה אמר יהוה. לא־אתם. תשלחוני. אל־יהונתן. פן־אמות־שם׃ ויתן צדקיהו המלך. ויפקדו. את־ירמיהו. במטרת החצר. ונתנו־לו. עגת־לחם. אחת ליום. מן־רחוב. הלחמים. עד־תם־כל־הלחם. מן־העיר. ויעמד ירמיהו. במטרת החצר׃ וישמעו שפטיה. בן־מתן. ואת־גדליהו. בן־פשחור. ואת־יוכל. בן־שלמיה. ואת־פשחור. בן־מלכיה. את־הדברים. אשר־דבר. ירמיהו. אל־כל־העם. לאמר׃ כה אמר יהוה. הישב. ימות. בחרב. ברעב. ובדבר. והיוצא. אל־הכשדים. יחיה. והיתה־לו. נפשו. לשלל. וחיה׃ כה אמר יהוה. נתון תנתן. העיר הזאת. ביד־חיל. מלך־בבל. ולכדה׃ ויאמרו השרים. אל־המלך. יומת־נא. האיש הזה. כי־על־כן. הוא מרפה. את־ידי. אנשי־המלחמה. הנשארים. בעיר הזאת. ואת־ידי. כל־העם. בדברו. אליהם. כדברים. האלה. כי־האיש. הזה. איננו. דורש. לשלום. לעם־הזה. כי־אם־לרעה׃ ויאמר. צדקיהו המלך. הנה־הוא. בידכם. כי־אין. המלך. יכול. אתכם. דבר׃ ויקחו. את־ירמיהו. וישליכו. אתו. אל־הבור. של־מלכיה. בן־המלך. אשר. במטרת החצר. וישלחו. את־ירמיהו. בחבלים׃ ואין. במים. כי־אם־בטיט. ויטבע. ירמיהו. בטיט׃ וישמע. עבד־מלך. הכושי. איש סריס. אשר. בבית המלך. כי־נתנו. את־ירמיהו. אל־הבור. והמלך. ישב. בשער בנימן׃ ויצא. עבד־מלך. מבית המלך. וידבר. אל־המלך. לאמר׃ אדני המלך. הרעו האנשים האלה. בכל־אשר עשו. את־כל־אשר עשו. לירמיהו הנביא. אשר השליכו. אל־הבור. ומת. ברעב. במקומו׃ כי־אין. עוד. לחם. בעיר׃ ויצו. המלך. את־עבד־מלך. הכושי. לאמר. קח. בידך. משם. שלשים. אנשים. והעלית. את־ירמיהו. הנביא. מן־הבור. בטרם. ימות׃ ויקח. עבד־מלך. את־האנשים. בידו. ויבא. בית המלך. תחת. האוצר. ויקח. משם. בלאים. ושחבים. וישלח. אותם. אל־ירמיהו. הבורה. אל־הבור׃ ויאמר. עבד־מלך. הכושי. אל־ירמיהו. שים־נא. בלאים. ושחבים. תחת. מתחת. לבטיך. תחת. החבלים. ויעש. ירמיהו. כן׃ ויעלו. את־ירמיהו. בחבלים. וישאהו. מן־הבור. וישב. ירמיהו. בחצר. המטרה׃ ויבא. צדקיהו המלך. אל־ירמיהו. אל־הכניסה. השלישית. אשר. בבית יהוה. ויאמר. המלך. אל־ירמיהו. דרש. אנכי. שאל. אותך. דבר. אל־תכחד. ממני׃ ויאמר. ירמיהו. אל־צדקיהו. אם־הגד. אגיד־לך. הלוא־המת. תמיתני. ואם־יעצתיך. לא תשמע. אלי׃ וישבע. המלך. צדקיהו. את־ירמיהו. בסתר. לאמר. חי־יהוה. אשר־עשה. לנו. את־הנפש. הזאת. אם־אמיתך. ואם־אתננך. ביד. האנשים. האלה. המבקשים. את־נפשך׃ ויאמר. צדקיהו. אל־ירמיהו. כה אמר יהוה. אלהי־צבאות. אלהי ישראל. אם־יצוא תצא. אל־שרי. מלך־בבל. וחיתה. נפשך. והעיר. הזאת. לא־תשרף. באש. וחית. אתה. וביתך׃ ואם־אינך. יוצא. אל־שרי. מלך־בבל. ונתנה. העיר. הזאת. ביד־הכשדים. ושרפו. אתה. באש. ואתה. לא־תמלט. מידם׃ ויאמר. צדקיהו. אל־ירמיהו. מתי. מן־היהודים. הנפלים. אל־הכשדים. פן־יתנוני. ביד. והתעללו. בי׃ ויאמר. ירמיהו. לא יתנו. שמע־נא. בקול יהוה. אשר־אני. דבר. אליך. וייטב־לך. וחיתה. נפשך׃ ואם־אתה. מאן. לצאת. זה. הדבר. אשר. הראני. יהוה׃ והנה. כל־הנשים. הנשארות. בבית מלך־יהודה. מובלות. אל־שרי. מלך־בבל. והנשים. האלה. אמרות. הסיתוך. ויכלו. לך. אנשי. שלומך. טבעו. בבוץ. רגליך. וישובו. אחור׃ ואת־כל־נשיך. ואת־בניך. מובלים. אל־הכשדים. ואתה. לא־תמלט. מידם. כי־ביד. מלך־בבל. תתפש. ואת־העיר. הזאת. תשרף. באש׃ ויאמר. צדקיהו. אל־ירמיהו. איש. אל־ידע. בדברים. האלה. ולא תמות׃ ואם־השרים. שמעו. כי־דברתי. עמך. ובאו. אליך. והגד־נא. לנו. מה־דברת. אל־המלך. אל־תכחד. ממנו. ולא־נהרגך. וגם־מה. דבר. אליך. המלך׃ והגדת. להם. כדברים. האלה. אשר־צויתני. המלך׃ ויבאו. כל־השרים. אל־ירמיהו. וישאלו. אתו. ויגד. להם. ככל־הדברים. האלה. אשר־צוה. המלך׃ ויעמדו. עליו. כי־לא נודע. דבר׃ וישב. ירמיהו. בחצר. המטרה. עד־יום. אשר־נלכדה. ירושלם׃ ויהי. בהלכדה. ירושלם׃ בשנת. התשעית. לצדקיהו. מלך־יהודה. בחדש. העשירי. בא. נבוכדנאצר. מלך־בבל. וכל־חילו. על־ירושלם. ויצרו. עליה׃ בשנת. עשתי־עשרה. לצדקיהו. בחדש. הרביעי. בתשעה. לחדש. הובקעה. העיר׃ ויבאו. כל־שרי. מלך־בבל. וישבו. בשער התוך. נרגל שראצר. סמגר נבו שרסכים. רב־סריס. נרגל שראצר. רב־מג. וכל־יתר. שרי. מלך־בבל׃ ויהי. כראות. צדקיהו. מלך־יהודה. וכל־אנשי. המלחמה. אתם. וינסו. וייצאו. לילה. מן־העיר. דרך. גן־המלך. בשער. בין־החמתים. ויצא. דרך. הערבה׃ ויקם. חיל. הכשדים. אחריהם. וישיגו. את־צדקיהו. בערבות. יריחו. ויתפשהו. ויעלו. אתו. אל־נבוכדנאצר. מלך־בבל. ריבלתה. בארץ. חמת. וידבר. אתו. משפטים׃ וישחט. מלך־בבל. את־בני. צדקיהו. ריבלתה. לעיניו. וגם. את־כל־חרי. יהודה. שחט. מלך־בבל׃ ואת־עיני. צדקיהו. עור. ויאסרהו. בנחשתים. להוליכו. בבלה. ויתן־אתו. מלך־בבל. בבית הכלא. עד־יום. מותו׃ ואת־בית המלך. ואת־בתי. העם. שרפו. הכשדים. באש. ואת־חומת. ירושלם. נתצו׃ ואת־יתר. העם. הנשארים. בעיר. ואת־הנפלים. אשר־נפלו. עליו. ואת־יתר. העם. הנשארים. הגלה. נבוזרדן. רב־טבחים. בבלה׃ ומן־דלת. הארץ. השאיר. נבוזרדן. רב־טבחים. אנשים. מכרמים. ואכרים׃ ואת־עמודי. הנחשת. אשר. לבית יהוה. ואת־המכנות. ואת־ים הנחשת. אשר. בבית יהוה. שברו. הכשדים. ויקחו. את־כל־נחשתם. בבלה׃ ואת־הסירות. ואת־היעים. ואת־המזמרות. ואת־הכפות. ואת־כל־כלי. הנחשת. אשר. ישרתו־בם׃ ואת־המחתות. ואת־המזרקות. מה־זהב. זהב. ומה־כסף. כסף. לקח. רב־טבחים׃ שני. העמודים. אחד. הים. ואחד. עשר. בקר. נחשת. אשר. לשלמה. עשה. לבית יהוה. לא־היה. משקל. לנחשת. כל־הכלים. האלה׃ ושמנה עשרה. אמה. קומת. העמוד. האחד. וחוט. שנים עשר. אמה. יסבנו. ועביו. ארבע. אצבעות. חלול׃ וכתר. עליו. נחשת. וקומת. הכתר. האחד. חמש. אמות. ושבכה. ורמונים. על־הכתר. סביב. הכל. נחשת. וכמו־אלה. לעמוד. השני. ורמונים׃ ויקח. רב־טבחים. את־שריה. כהן־הראש. ואת־צפניה. כהן־המשנה. ואת־שלשת. שמרי. הסף׃ ומן־העיר. לקח. סריס. אחד. אשר־הפקד. על־אנשי. המלחמה. וחמשה. אנשים. מראי. פני־המלך. אשר. נמצאו. בעיר. ואת־ספר. השר־הצבא. המפקד. את־עם־הארץ. ושישים. אנשים. מעם־הארץ. הנמצאים. בתוך. העיר׃ ויקח. נבוזרדן. רב־טבחים. אותם. וישלח. אותם. אל־מלך. בבל. ריבלתה׃ ויכם. מלך־בבל. ויהרגם. בריבלתה. בארץ. חמת. ויגל. יהודה. מעל. אדמתו׃ זאת. העם. אשר־הגלה. נבוכדנאצר. בשנת. שבע. יהודים. שלשת. אלפים. ועשרים. ושלשה׃ בשנת. שמנה עשרה. לנבוכדנאצר. מירושלם. נפש. שמנה מאות. שלשים. ושנים׃ בשנת. שלש ועשרים. לנבוכדנאצר. הגלה. נבוזרדן. רב־טבחים. יהודים. נפש. חמש מאות. ארבעים. וחמשה. כל־נפש. ארבעת אלפים. ושש מאות׃ ויהי. בשלשים. ושבע. שנה. לגלות. יהויכין. מלך־יהודה. בשנים עשר. חדש. בעשרים. ושבעה. לחדש. נשא. אויל מרדך. מלך־בבל. בשנת. מלכו. את־ראש. יהויכין. מלך־יהודה. ויוצא. אתו. מבית הכלא׃ וידבר. אתו. טובות. וישת. את־כסאו. מעל. כסאות. המלכים. אשר. אתו. בבבל׃ וישנא. את־בגדי. כלאו. ואכל. לחם. תמיד. לפניו. כל־ימי. חייו׃ וארחתו. ארחה. נתון. לו. מאת. המלך. תמיד. דבר־יום. ביומו. כל־ימי. חייו. עד־יום. מותו׃ ספר. דברי. הימים. אשר. למלכי. יהודה׃ הלא. הם. כתובים. על־ספר. דברי. הימים. למלכי. יהודה׃ ואת־אמלי. בנו. אשר. מלך. תחתיו׃ בשנת. שלשים. ושבע. שנה. לגלות. יהויכין. מלך־יהודה. בשנת. מלכו. אויל מרדך. מלך־בבל. נשא. את־ראש. יהויכין. מלך־יהודה. ויוצא. אתו. מבית הכלא׃ וידבר. אתו. טובות. וישת. את־כסאו. מעל. כסאות. המלכים. אשר. אתו. בבבל׃ וישנא. את־בגדי. כלאו. ואכל. לחם. תמיד. לפניו. כל־ימי. חייו׃ וארחתו. ארחה. נתון. לו. מאת. המלך. תמיד. דבר־יום. ביומו. כל־ימי. חייו. עד־יום. מותו׃ ספר. דברי. הימים. אשר. למלכי. יהודה׃ הלא. הם. כתובים. על־ספר. דברי. הימים. למלכי. יהודה׃ ואת־אמלי. בנו. אשר. מלך. תחתיו׃

מִי יַעֲלֶה · וּבְעִבְעֵי · אֲרוֹמְמֶךָ · כִּי · אֲמִשְׁלֵי :>:—
אֱלֹהַי · מַלְכִּי · וֵאלֹהַי · אֶתְפַּלֵּל :- שְׁמוֹ · וְנִשְׂגָּב · יְיָ · גָּדוֹל · וְהַלֵּל מְאֹד · וְלִגְדֻלָּתוֹ · אֵין חֵקֶר ׃
דּוֹר לְדוֹר · יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ · וּגְבוּרֹתֶיךָ · יַגִּידוּ ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ · וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ · אָשִׂיחָה ׃
וְלַעֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ · יֹאמֵרוּ · וּגְדֻלָּתְךָ · אֲסַפְּרֶנָּה ׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ · יַבִּיעוּ · וְצִדְקָתְךָ · יְרַנֵּנוּ ׃
חַנּוּן וְרַחוּם · יְיָ · אֶרֶךְ אַפַּיִם · וּגְדָל חָסֶד ׃ טוֹב יְיָ · לַכֹּל · וְרַחֲמָיו · עַל כָּל מַעֲשָׂיו ׃
יוֹדוּךָ יְיָ · כָּל מַעֲשֶׂיךָ · וַחֲסִידֶיךָ · יְבָרְכוּכָה ׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ · יֹאמֵרוּ · וְגִבֻּרָתְךָ · יְדַבֵּרוּ ׃
לְהוֹדִיעַ · לִבְנֵי הָאָדָם · גְּבוּרֹתָיו · וּכְהַדְרַ · כְּבוֹד · הוֹד מַלְכוּתוֹ ׃ מַלְכוּתְךָ · מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים · וּמֶמְשַׁלְתְּךָ · בְּכָל דּוֹר וָדֹר ׃
סוֹמֵךְ יְיָ · לְכָל הַנֹּפְלִים · וְזוֹקֵף · לְכָל הַכְּפוּפִים ׃ עֵינֵי כֹל · אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ · וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם · אֶת אָכְלָם · בְּעִתּוֹ ׃
פּוֹתֵחַ · אֶת יָדֶךָ · וּמַשְׂבִּיעַ · לְכָל חַי · רָצוֹן ׃ צַדִּיק יְיָ · בְּכָל דְּרָכָיו · וְחָסִיד · בְּכָל מַעֲשָׂיו ׃
קָרוֹב יְיָ · לְכָל קֹרְאָיו · לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ · בֶּאֱמֶת ׃ רְצוֹן יְרֵאָיו · יַעֲשֶׂה · וְאֶת שַׁוְעָתָם · יִשְׁמַע · וְיוֹשִׁיעֵם ׃
שׁוֹמֵר יְיָ · אֶת כָּל אֹהֲבָיו · וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים · יַשְׁמִיד ׃ תְּהִלַּת יְיָ · יְדַבֶּר פִּי · וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר · שֵׁם קָדְשׁוֹ · לְעוֹלָם וָעֶד ׃

ש שבתא:- בראשית. ויברא. שבתא. אלהים׃—

ש וישמע. אלהים. אל־נח. ואל־כל־החיה. ואל־כל־הבהמה. אשר. אתו. בתבה׃ ויעבר. אלהים. רוח. על־הארץ. וישכו. המים׃

ש ויסכרו. מעינת. תהום. והארבת. השמים. וייכלא. הגשם. מן־השמים׃ וישובו. המים. מעל. הארץ. הלוך. ושוב. ויחסרו. המים. מקצת. חמשים. יום׃

ש ותנח. התבה. בחדש. השביעי. בשבעה. עשר. יום. לחדש. על. הרי. אררט׃ והמים. היו. הלוך. וחסור. עד. החדש. העשירי. בעשירי. באחד. לחדש. נראו. ראשי. ההרים׃

ש ויהי. מקץ. ארבעים. יום. ויפתח. נח. את־חלון. התבה. אשר. עשה׃ וישלח. את־העורב. ויצא. יצוא. ושוב. עד־יבשת. המים. מעל. הארץ׃

ש וישלח. את־היונה. מאתו. לראות. הקלו. המים. מעל. פני. האדמה׃ ולא. מצאה. היונה. מנוח. לכף־רגלה. ותשב. אליו. אל־התבה. כי־מים. היו. על־פני. כל־הארץ. וישלח. ידו. ויקחה. ויבא־אתה. אליו. אל־התבה׃

ש ויחל. עוד. שבעת. ימים. אחרים. ויסף. שלח. את־היונה. מן־התבה׃ ותבא. אליו. היונה. לעת. ערב. והנה. עלה־זית. טרף. בפיה. וידע. נח. כי־קלו. המים. מעל. הארץ׃

ש וישלח. עוד. את־היונה. ולא. יספה. שוב. אליו. עוד׃ ויהי. בשנת. אחת. ושש. מאות. שנה. לחיי. נח. בראשון. באחד. לחדש. חרבו. המים. מעל. הארץ. ויסר. נח. את־מכסה. התבה. וירא. והנה. חרבו. פני. האדמה׃

ש ובחדש. השני. בשבעה. ועשרים. יום. לחדש. יבשה. הארץ׃ וידבר. אלהים. אל־נח. לאמר׃—

ש צא. מן־התבה. אתה. ואשתך. ובניך. ונשי־בניך. אתך׃ כל־החיה. אשר. אתך. מכל־בשר. בעוף. ובבהמה. ובכל־הרמש. הרמש. על־הארץ. הוצא. אתך. ושרצו. בארץ. ופרו. ורבו. על־הארץ׃

ש ויצא. נח. ובניו. ואשתו. ונשי־בניו. אתו׃ כל־החיה. כל־הרמש. וכל־העוף. כל־רומש. על־הארץ. למשפחתיהם. יצאו. מן־התבה׃

ש ויבן. נח. מזבח. ליהוה. ויקח. מכל. הבהמה. הטהורה. ומכל. העוף. הטהור. ויעל. עלות. במזבח׃ וירח. יהוה. את־ריח. הניחח. ויאמר. יהוה. אל־לבו. לא־אסף. לקלל. עוד. את־האדמה. בעבור. האדם. כי־יצר. לב־האדם. רע. מנעריו׃ ולא־אסף. עוד. להכות. את־כל־חי. כאשר. עשיתי׃

ש עד. כל־ימי. הארץ. זרע. וקציר. וקר. וחם. וקיץ. וחרף. ויום. ולילה. לא. ישבתו׃

ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﺁﺗَﻴْﻨَﺎ ﻣُﻮﺳَﻰٰ ﻭَﻫَﺎﺭُﻭﻥَ ﺍﻟْﻔُﺮْﻗَﺎﻥَ ﻭَﺿِﻴَﺎﺀً ﻭَﺫِﻛْﺮًﺍ ﻟِّﻠْﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ :٤٨ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﺨْﺸَﻮْﻥَ ﺭَﺑَّﻬُﻢ ﺑِﺎﻟْﻐَﻴْﺐِ ﻭَﻫُﻢ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﺴَّﺎﻋَﺔِ ﻣُﺸْﻔِﻘُﻮﻥَ ﴿٤٩﴾ ﻭَﻫَٰﺬَﺍ ﺫِﻛْﺮٌ ﻣُّﺒَﺎﺭَﻙٌ ﺃَﻧﺰَﻟْﻨَﺎﻩُ ﺃَﻓَﺄَﻧﺘُﻢْ ﻟَﻪُ ﻣُﻨﻜِﺮُﻭﻥَ ﴿٥٠﴾

* * *

ﻗ ﻣﻠﻜﻴﺎﻝ ﻭﻳﻘﺮﺍ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﻳﺠﻠﺲ ﻋﻠﻰ ﻛﺮﺳﻲ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻟﻠﻤﺮﺃﺓ ﺍﺟﻌﻠﻲ ﻟﻲ ﺍﻟﻌﺪﻝ ﻋﻠﻰ ﺿﺪﻱ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻗﺎﻟﺖ ﻟﻠﻤﻠﻚ ﻟﻴﺤﻴﺎ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺪﻫﻮﺭ ﻻ ﺑﻞ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻳﻘﻀﻲ ﻗﻀﺎﺀ ﻭﻳﻘﻮﻝ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻟﻠﻤﺮﺃﺓ

ثم كم. مَلْكُوتَهُ. فِي قُلُوبِكُمْ. لِئَلَّا تَعْثُرُوا. وَلَا تَكُونُوا: ﴿آمِينَ﴾

فَصْلٌ

فَصْلٌ. وَلَمَّا رَأَى الْمَسِيحُ. جُمُوعَ الْمُؤْمِنِينَ: صَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ.
وَجَلَسَ. وَدَعَا تَلَامِيذَهُ. إِلَيْهِ: وَفَتَحَ فَاهُ. وَعَلَّمَهُمْ. قَائِلًا:
طُوبَى. لِلْمَسَاكِينِ بِالرُّوحِ. لِأَنَّ لَهُمْ. مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ.
طُوبَى. لِلْحَزَانَى. لِأَنَّهُمْ. يَتَعَزَّوْنَ. طُوبَى. لِلْوُدَعَاءِ.
لِأَنَّهُمْ. يَرِثُونَ الْأَرْضَ. طُوبَى. لِلْجِيَاعِ. وَالْعِطَاشِ.
لِلْبِرِّ. لِأَنَّهُمْ يُشْبَعُونَ. طُوبَى. لِلرُّحَمَاءِ. لِأَنَّهُمْ.
يُرْحَمُونَ. طُوبَى. لِأَنْقِيَاءِ الْقُلُوبِ. لِأَنَّهُمْ. يُعَايِنُونَ اللَّهَ.
طُوبَى. لِصَانِعِي السَّلَامِ. لِأَنَّهُمْ. أَبْنَاءُ اللَّهِ. يُدْعَوْنَ.
طُوبَى. لِلْمَطْرُودِينَ. مِنْ أَجْلِ الْبِرِّ. لِأَنَّ لَهُمْ. مَلَكُوتَ
السَّمَاوَاتِ: طُوبَى. لَكُمْ. إِذَا عَيَّرُوكُمْ. وَطَرَدُوكُمْ.
وَقَالُوا عَلَيْكُمْ. كُلَّ كَلِمَةٍ. شِرِّيرَةٍ. مِنْ أَجْلِي. كَاذِبِينَ.
افْرَحُوا. وَتَهَلَّلُوا. لِأَنَّ أَجْرَكُمْ. كَثِيرٌ. فِي السَّمَاوَاتِ.

ב בְּרֵאשִׁית׃ בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ג וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ה וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ו וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ח וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ ט וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ יא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ת בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃

ב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

ה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

אשר לו. משכו. פלך. ויעתר אליו. ויחל. ויעתר. ויחל.

ואת־הבית אשר־בנה שלמה ליהוה׃ ויהי כאשר־כלה שלמה להתפלל את־התפלה הזאת ליהוה
וישב על־ברכיו נגד כל־קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין־כמוך
אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל־לבם׃
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאתה כיום הזה׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא־יכרת לך איש מלפני
ישב על־כסא ישראל רק אם־ישמרו בניך את־דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד אבי׃ כי האמנם ישב אלהים
את־האדם על־הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי־הבית הזה אשר בניתי׃
ופנית היום אל־תפלת עבדך ואל־תחנתו יהוה אלהי לשמע אל־הרנה ואל־התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום׃ להיות עיניך פתחות אל־הבית הזה יומם ולילה אל־המקום אשר אמרת
לשום שמך שם לשמע אל־התפלה אשר יתפלל עבדך אל־המקום הזה׃ ושמעת אל־תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל־המקום הזה ואתה תשמע אל־מקום שבתך אל־השמים ושמעת
וסלחת׃ אם־יחטא איש לרעהו ונשא־בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה׃
ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את־עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו׃ בהנגף עמך ישראל לפני אויב כי־יחטאו לך ושבו אליך והודו את־שמך
והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל־האדמה אשר נתתה לאבותם׃ בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי־יחטאו לך והתפללו אל־
המקום הזה והודו את־שמך ומחטאתם ישובון כי־תענם׃ אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל כי־תורם את־הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על־ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה׃ רעב כי־יהיה בארץ דבר כי־יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי־יהיה
כי־יצר לו אויבו בארץ שעריו כל־נגע כל־מחלה׃ כל־תפלה כל־תחנה אשר יהיה לכל־האדם
לכל־עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל־הבית הזה׃ ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש ככל־דרכיו אשר תדע את־לבבו כי־אתה לבדך ידעת את־לבב
כל־בני האדם׃ למען יראוך כל־הימים אשר־הם חיים על־פני האדמה אשר נתתה לאבותינו׃
גם אל־הנכרי אשר לא־מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך׃ כי־ישמעון את־שמך
הגדול ואת־ידך החזקה ואת־זרועך הנטויה ובא והתפלל אל־הבית הזה׃ אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית ככל אשר־יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל־עמי הארץ את־שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת כי־שמך נקרא על־הבית הזה אשר בניתי׃ כי־יצא עמך למלחמה
על־אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר
בניתי לשמך׃ ושמעת השמים את־תפלתם ואת־תחנתם ועשית משפטם׃ כי־יחטאו לך כי אין
אדם אשר לא־יחטא ואפת בם ונתתם לפני אויב והשבום שבים לפני שבים אל־ארץ רחוקה
או קרובה׃ והשבו אל־לבבם בארץ אשר־נשבו שם והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו׃ ושבו אליך בכל־לבבם ובכל־נפשם בארץ אויביהם אשר שבום והתפללו
אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת
השמים מכון שבתך את־תפלתם ואת־תחנתם ועשית משפטם׃ וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ולכל־פשעיהם אשר פשעו־בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום׃ כי עמך ונחלתך הם
אשר הוצאת מתוך כור הברזל ממצרים׃ להיות עיניך פתחות אל־תחנת עבדך ואל־תחנת
עמך ישראל להקשיב אליהם בכל־קראם אליך׃ כי־אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ
כאשר דברת ביד־משה עבדך בהוציאך את־אבותינו מצרים אדני יהוה׃ ויהי כאשר כלה
שלמה להתפלל את כל־התפלה והתחנה הזאת ליהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעו על־ברכיו
ופרשו כפיו השמים׃ ויעמד ויברך את כל־קהל ישראל קול גדול לאמר׃ ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא־נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו׃ יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל־יעזבנו ואל־יטשנו׃ להט
לבבנו אליו ללכת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את־אבתינו׃ והיו
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל־יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר־יום ביומו׃ למען דעת כל־עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
אין עוד׃ והי לבבכם שלם עם־יהוה אלהינו ללכת בחקתיו ולשמר מצותיו כהיום הזה׃
ומלך שלמה וכל־ישראל עמו זבח זבח לפני יהוה׃ ויזבח שלמה זבח השלמים אשר יזבח
ליהוה עשרים ושתים אלף בקר ומאה ועשרים אלף צאן ויחנכו את־בית יהוה המלך ושלמה
וכל־בני ישראל׃ ביום ההוא קדש המלך את־תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי־עשה שם
את־העלה ואת־מנחה ואת־חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את־
העלה ואת־המנחה ואת־חלבי השלמים׃ ויעש שלמה בעת ההיא את־החג ושבעת הימים כל־
ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד־נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים וארבעת
ימים ארבעה עשר יום׃ ביום השמיני שלח את־העם ויברכו את־המלך וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל־הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו׃

ט

ויהי ככלות שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־בית המלך ואת כל־חפץ שלמה אשר חשק
לעשות׃ וירא יהוה אל־שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון׃ ויאמר יהוה אליו שמעתי
את־תפלתך ואת־תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את־הבית הזה אשר בנית לשום שמי
שם עד־עולם והיו עיני ולבי שם כל־הימים׃ ואתה אם־תלך לפני כאשר הלך דויד אביך
בתם־לבב וביושר לעשות ככל אשר־צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃ והקמתי את־כסא ממלכתך
על־ישראל לעולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר לא־יכרת לך איש על־כסא ישראל׃ ואם־
שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ והכרתי את־ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי
להם ואת־הבית אשר הקדשתי לשמי אשטיח מעל פני ויהי ישראל למשל ולשנינה בכל־העמים׃
והבית הזה היה עליון כל־עבר עליו ישם ושרק ואמרו על־מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את־יהוה אלהיהם אשר הוציא את־אבותם מארץ מצרים
ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על־כן הביא יהוה עליהם את כל־הרעה הזאת׃
ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את־שני הבתים את־בית יהוה ואת־בית המלך׃
וחירם מלך־צר עזר לשלמה בעצי־ארז ובעצי־ברוש ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה
לחירם עשרים ערי בארץ הגליל׃ ויצא חירם מצר לראות את־הערים אשר נתן־לו שלמה
ולא־ישרו בעיניו׃ ויאמר מה־הערים האלה אשר נתתה־לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד
היום הזה׃ ותשלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב׃ ואת־דבר המס אשר העלה המלך
שלמה לבנות את־בית יהוה ואת־ביתו ואת־המלוא ואת־חומת ירושלם ואת־חצור ואת־מגדו
ואת־גזר׃ פרעה מלך־מצרים עלה ויתלכד את־גזר וישרפה באש וכנעני הישב בעיר הרג
ויתנה שלוחים לחתן לו אשה בת־פרעה׃ ויבן את־גזר ואת־בית חורון התחתון׃ ואת־בעלת
ואת־תדמר במדבר בארץ׃ וכל ערי המסכנות אשר היו לשלמה וערי הרכב וערי הפרשים
ואת כל־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ כל העם הנותר
מן־האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל הם׃ בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא־יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס־עבד עד היום הזה׃ ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו כי־המה אנשי מלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ורכבו
ופרשיו׃ אלה שרי הנצבים אשר־היו לשלמה חמשים ומאתים הרדים בעם העשים במלאכה׃
ואת בת־פרעה העלה שלמה מעיר דויד אל־הבית אשר בנה־לה אז בנה את־המלוא׃ אז יעלה
שלמה עלות ליהוה על־המזבח אשר בנה לפני האולם׃ ולהקטיר על־המקטרת אשר לפני יהוה
אשר עשה בית המועד׃ ולהעלות את־קרבנותיו ליהוה על־מזבח עולות יהוה אשר בנה על־
פני האולם׃ ולהקטיר את־הקטרת לפני יהוה׃ ואת־הבית בנה שלמה ויכלהו׃ ויעש שלמה
את־עציות אניות בעצין גבר אשר על־שפת ים־סוף בארץ אדום׃ וישלח חירם בידי עבדיו
אניות ואנשי חיל ים ויבאו עם־עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר
זהב ויבאו אל־המלך שלמה׃

י

ומלכת שבא את־שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃ ותבא ירושלם בחיל כבד
מאד בגמלים נשאים בשמים וזהב הרבה מאד ואבן יקרה ותבא אל־שלמה ותדבר אליו את
כל־אשר היה עם־לבבה׃ ויגד־לה שלמה את כל־דבריה ולא־היה דבר נעלם מן־המלך אשר
לא־הגיד לה׃ ותרא מלכת שבא את כל־חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ ומטעמי שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם ומשקיו ומלבושם ומעלתו אשר יעלה בית יהוה
ולא־היתה עוד בה רוח׃ ותאמר אל־המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על־דבריך
ועל־חכמתך׃ ולא האמנתי לדברים עד אשר־באתי ותראינה עיני והנה לא־הוגד לי חצי
הרבה חכמתך ותוספת על השמועה אשר שמעתי׃ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על־כסא
ישראל באהבת יהוה את־ישראל לעולם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה׃ ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא־בא כבשם הנתן מלכת שבא
למלך שלמה׃ וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי אלמגים הרבה
מאד ויעש המלך את־עצי האלמגים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים
לא־בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה׃ והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל־
חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן־לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃
ויהי משקל הזהב אשר־בא לשלמה בשנה אחת ששת מאות וששים ושש ככר זהב׃ מלבד
אנשי הרכלים וסחר הסוחר וכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ ויעש המלך שלמה מאתים צנות
זהב שש מאות זהב יעלה על־הצנה האחת׃ ושלש מאות מגנים זהב שלש מנים זהב יעלה
על־המגן האחד ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃ ויעש המלך כסא־שן גדול ויצפהו זהב
טהור׃ לכסא שש מעלות ורקבת הכסא בגבו עגלת בקצותיו משענת ושני אריות עמדים
אצל המשענת׃ ושנים עשר אריות עמדים שם על־שש המעלות מזה ומזה לא־נעשה כן
לכל ממלכות׃ וכל־כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין
כסף לא־נחשב היה לדבר בימי שלמה׃ כי אניות למלך הלכות תרשיש עם־עבדי חירם אחת
לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן ופים וקופים׃ ויגדל המלך שלמה
מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ וכל־מלכי הארץ מבקשים את־פני שלמה לשמע את־חכמתו
אשר נתן האלהים בלבבו׃ והמה מביאים איש מנחתו כלי־כסף וכלי־זהב ושמלות נשק
ובשם סוסים ופרדים דבר־שנה בשנה׃ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי־לו אלף וארבע מאות
רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם׃ ויתן המלך את־הכסף
בירושלם כאבנים ואת־הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים אשר לשלמה
מצרים ומקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃ ועלה ויצא מצרים מרכבה בשש מאות כסף
וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם בידם יוציאו׃

יא

והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת־פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות
חתיות׃ מן־הגוים אשר אמר יהוה אל־בני ישראל לא תבאו בהם והם לא־יבאו בכם אך
אם־נטה יטו את־לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃ ויהי לו נשים שרות שבע
מאות ופלגשים שלש מאות ותנשינה נשיו את־לבבו׃ ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את־
לבבו אחרי אלהים אחרים ולא־היה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ וילך
שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמנים׃ ויעש שלמה הרע בעיני יהוה
ולא מלא אחרי יהוה כדויד אביו׃ אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על־
פני ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון׃ וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטרות ומזבחות לאלהיהם׃
ויתאנף יהוה בשלמה כי־נטה לבבו מיהוה אלהי ישראל אשר נראה אליו פעמים׃ וצוה
אותו על־הדבר הזה לבלתי־לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר־צוה יהוה׃ ויאמר
יהוה אל־שלמה יען אשר־היתה זאת עמך ולא־שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרוע
אקרע את־הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ אך בימיך לא אעשנה למען דויד אביך מיד־
בנך אקרענה׃ רק את־כל־הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דויד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי׃ ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום׃
והיה בהיות דויד באדום ועלה יואב שר־הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום׃
כי ששה חדשים ישב־שם יואב וכל־ישראל עד־הכרית כל־זכר באדום׃ ויברח הדד הוא
ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃ ויקמו ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם ויבאו מצרים אל־פרעה מלך מצרים ויתן־לו בית וילחם לו ויתן־לו
אכל׃ ויתן־לו פרעה חן בעיני הדד ויתן־לו את־אחות אשתו אחות תחפנס הגבירה׃ ותלד
לו אחות תחפנס את־גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בית פרעה ותהי גנובת בבית פרעה
בתוך בני פרעה׃ ויהד במצרים כי־מת דויד עם־אבתיו ומת יואב שר־הצבא ויאמר הדד
אל־פרעה שלחני ואלכה לארצי׃ ויאמר לו פרעה כי־אם־אין־עמדי מאומה כי־פשוט תפשט
לארצך ויאמר הדד אל־תשלחני׃ ויקם־לו אלהים שטן את־רזון בן־אלידע אשר ברח מעם
אדרעזר מלך־צובא אדניו׃ ויקבץ עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג דויד אותם ויהלכו
דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק׃ ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה והרעה אשר הדד וישנא
את־ישראל וימלך על־ארם׃ וירבעם בן־נבט אפרתי מצרדה שם אמו אשה אלמנה עבד
לשלמה וישא ידו במלך׃ וזה הדבר אשר־נשא ידו במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־
פרץ עיר דויד אביו׃ והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא
ויפקדהו על כל־סבל בית יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה
השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והם שנים לבדם בשדה׃ ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃ ויאמר לירבעם קח־לך עשרה קרעים
כי כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך עשרה שבטים׃
ושבט אחד יהיה־לו למען עבדי דויד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
ישראל׃ כי־עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם ובדרכי לא
הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי וחקתי כדויד אביו׃ ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי
נשיא אשימנו כל ימי חייו למען דויד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי וחקתי׃
ומיד בנו אקח את־הממלכה ונתתי לך עשרת השבטים׃ ולבנו אתן שבט אחד למען אשר־יהיה
נר לדויד עבדי כל־הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לשום שמי שם׃ ואתך אקח
ומלכת בכל אשר־תאוה נפשך ומלכת על־ישראל׃ והיה אם־כל אשר אצוך תשמע ובדרכי
תלך ותעשה הישר בעיני לשמר חקתי ומצותי כאשר עשה דויד עבדי והייתי עמך ובניתי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדויד ונתתי לך את־ישראל׃ ואענה את־זרע דויד אך לא כל־
הימים׃ ויבקש שלמה להמית את־ירבעם ויקם ירבעם וינס מצרימה אל־שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד־מות שלמה׃ ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא־הם כתובים על־
ספר דברי שלמה׃ והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל־ישראל ארבעים שנה׃ וישכב
שלמה עם־אבתיו ויקברו בעיר דויד אביו ויתחנן רחבעם בנו תחתיו׃

יב

וילך רחבעם שכם כי שכם באו כל־ישראל להמליך אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן־נבט והוא
עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים׃ וישלחו ויקראו לו
ויבוא ירבעם וכל־קהל ישראל וידברו אל־רחבעם לאמר׃ אביך הקשה את־עלנו ועתה הקל
מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר אליהם עוד שלשת ימים
לכו ושובו אלי וילך העם׃ ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר־היו עמדים לפני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את־העם הזה דבר׃ וידברו אליו לאמר אם־
היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם וענית אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך
עבדים כל־הימים׃ ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את־הילדים אשר גדלו אתו
אשר עמדים לפניו׃ ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את־העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן־העול אשר נתן אביך עלינו׃ וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר
כה תאמר אל־העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את־עלנו ואתה הקל מעלינו כה
תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על־
עולכם אבי יסר אתכם בשבטים ואני אסר בעקרבים׃ וילך ירבעם וכל־העם אל־רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ וישב המלך אל־העם קשות
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את־
עלכם ואני אוסיף על־עלכם אבי יסר אתכם בשבטים ואני בעקרבים׃ וישמע המלך אל־העם
כי־היתה סבה מעם יהוה למען הקים את־דברו אשר־דבר יהוה ביד אחיה השלני אל־ירבעם
בן־נבט׃ וירא כל־ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את־המלך דבר לאמר מה־לנו
חלק בדויד ולא־נחלה בבן־ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃
ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ וישלח המלך רחבעם את־אדורם
אשר על־המס וירגמו אתו בני־ישראל באבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה
לנוס ירושלם׃ ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃ ויהי כשמע כל־ישראל כי־שב
ירבעם ויקראו אתו אל־העדה וימליכו אתו על כל־ישראל לא־היה אחרי בית דויד כי אם־
שבט יהודה לבדו׃ ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את כל־בית יהודה ושבט בנימין מאה
ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם־בית ישראל להשיב את־הממלכה לרחבעם בן־
שלמה׃ ויהי דבר־יהוה אל־שמעיה איש האלהים לאמר׃ אמר אל־רחבעם בן־שלמה מלך
יהודה ואל כל־בית יהודה ובנימין ואל־יתר העם לאמר׃ כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמו עם־אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את־
דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה׃ וירבעם בנה את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את־פנואל׃ ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דויד׃ אם־יעלה העם
הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לבב העם הזה אל־אדניהם אל־רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל־רחבעם מלך יהודה׃ ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם
רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ וישם את־האחד
בבית־אל ואת־האחד נתן בדן׃ ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני־האחד עד־דן׃
ויעש בית אלהים בבמות וישם כהנים מקצות העם אשר לא־היו מבני לוי׃ ויעש חג בחדש
השמיני בחמשה עשר יום בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח
לעגלים אשר עשה ויצג בבית־אל את כהני הבמות אשר עשה׃ ויעל על־המזבח אשר עשה
בבית־אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדה מלבו ויעש חג לבני ישראל
ויעל על־המזבח להקטיר׃

יג

והנה איש־אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל־בית־אל וירבעם עמד על־המזבח להקטיר׃
ויקרא על־המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דויד
יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך׃ ונתן
ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע והשפך הדשן אשר
עליו׃ ויהי כשמע המלך את דבר איש־האלהים אשר קרא על־המזבח בבית־אל וישלח ירבעם
את־ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו׃
והמזבח נקרע והשפך הדשן מן־המזבח כמופת אשר נתן איש־האלהים בדבר יהוה׃ ויען
המלך ויאמר אל־איש־האלהים חלה־נא את־פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
ויחל איש־האלהים את־פני יהוה ותשב יד־המלך אליו ותהי כבראשונה׃ וידבר המלך אל־
איש־האלהים בוא־אתי הבית ואסעדך ותן־לחם׃ ויאמר איש־האלהים אל־המלך אם־תתן־לי
חצי ביתך לא־אבוא עמך ולא־אכל־לחם ולא־אשתה־מים במקום הזה׃ כי־כן צוה־אלי בדבר
יהוה לאמר לא־תאכל־לחם ולא־תשתה־מים ולא תשוב בדרך אשר־הלכת׃ ויהי־הוא הולך
בדרך אחרת ולא־שב בדרך אשר־בא בה בבית־אל׃ ונביא זקן יושב בבית־אל ויבא בניו
ויספרו־לו את כל־המעשה אשר־עשה איש־האלהים ביום ההוא בבית־אל את הדברים אשר
דבר אל־המלך ויספרו לאביהם׃ ויאמר אליהם אביהם איזה דרך הלך ויראו בניו את־הדרך
אשר־הלך איש־האלהים הבא מיהודה׃ ויאמר אל־בניו חבשו־לי את־החמור ויחבשו־לו את־
החמור וירכב עליו׃ וילך אחרי איש־האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה
איש־האלהים הבא מיהודה ויאמר אני׃ ויאמר אליו בא אתי הבית ואכל לחם׃ ויאמר לא
אוכל לשוב ולבוא אתך ולא־אכל־לחם ולא־אשתה אתך מים במקום הזה׃ כי נאמר אלי בדבר
יהוה לא־תאכל־לחם ולא־תשתה־מים שם לא תשוב ללכת בדרך אשר־הלכת׃ ויאמר אליו גם
אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו אתך הבית ויאכל לחם ישתה
מים וישקרהו׃ ויכחש־לו׃ וישב עמו ויאכל לחם בביתו וישתה מים׃ ויהי הם יושבים
אל־השלחן ויהי דבר־יהוה אל־הנביא המשיבו׃ ויקרא אל־איש־האלהים הבא מיהודה לאמר
כה אמר יהוה יען כי־מריתה את־פי יהוה ולא שמרת את־המצוה אשר־צוך יהוה אלהיך׃
ותשב ותאכל־לחם ותשת־מים במקום אשר אמר אליך אכל־לחם ושתה־מים לא־תבוא נבלתך
אל־קבר אבתיך׃ ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתיו וישב לו את החמור לנביא אשר השיבו׃
וילך וימצא אריה בדרך ויהמתהו ותהי נבלתו מושלכת בגד והחמור עמד אצלה והאריה
עמד אצל הנבלה׃ והנה אנשים עברים ויראו את־הנבלה מושלכת בדרך והאריה עמד אצל
הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה׃ וישמע הנביא אשר־השיבו מדרך
וישב ויאמר איש־האלהים הוא אשר־מרה את־פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו ויהמתהו
כדבר יהוה אשר דבר אליו׃ וידבר אל־בניו לאמר חבשו־לי את־החמור ויחבשו׃ וילך וימצא
את־נבלתו מושלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא־אכל האריה את־הנבלה
ולא־טרף את־החמור׃ וישא הנביא את־נבלת איש־האלהים וישאה על־החמור וישבה ויבא
העיר הזקן לספוד ולקברו׃ וישם את־נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי׃ והיה אחרי
קברו אתי בקבר אשר־נקבר איש־האלהים בו אצל עצמותיו הניחו את־עצמותי׃ כי הקרא
יקרא בדבר יהוה אשר־קרא על־המזבח אשר בבית־אל ועל כל־בתי הבמות אשר בערי שמרון
תבואנה׃ אחרי הדבר הזה לא־שב ירבעם מדרכו הרעה ויעש שוב מקצות העם כהני במות
כל־הרוצה ימלא את־ידו ויהי לכהני הבמות׃ ויהי על־הדבר הזה לחטאת לבית ירבעם
להכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה׃ בעת ההיא חלה אביה בן־ירבעם׃ ויאמר ירבעם אל־
אשתו קומי־נא והשתנית ולא־ידעו כי־אשת ירבעם את׃ ולכי שלה אל־שלו ובאת שם הנה
שם אחיה הנביא הוא דבר עלי להיות מלך על־העם הזה׃ וקחת בידך עשרה לחם ונקדים
ונבש אל־הנער יגד־לך מה־יהיה׃ ותעש־כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה
ואחיה לא־יכל כי־קמו עיניו מזקנה׃ ויהוה אמר אל־אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש
את־יהוה בעבור בנה כי חלה אתה כה וכה תאמר אליה והיה בבואה והתנכרה׃ וילך אחיה
שלה ויבא בפתח ותשמע ברגליה בבואה בפתח ויאמר בוא אשת ירבעם למה זה את מתנכרה
ואני שלחתי אליך קשה׃ לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך
מתוך העם ואתנך נגיד על־עמי ישראל׃ ואקרע את־הממלכה מבית דויד ואתנה לך ולא־היית
כעבדי דויד אשר שמר מצותי ואשר־הלך אחרי בכל־לבבו לעשות רק הישר בעיני׃ ותרע
לעשות מכל אשר־היו לפני ותלך ותעש־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכתני
אחרי גוך׃ לכן הנני מביא רעה על־בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ואחרון
בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד־תמו׃ המת לירבעם בעיר יאכלו
הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר׃ ואתה קומי לכי לביתך וברגלותיך
בעיר תמות הנער׃ וכל־ישראל יספדו־לו וקברתם אתו כי־זה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם
כי־נמצא בו דבר טוב אל־יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם׃ והקים יהוה לו מלך על־ישראל
אשר יכרת את־בית ירבעם ביום ההוא ומה גם עתה׃ ונגף יהוה את־ישראל כאשר ינוד
הקנה במים והנתש את־הטוב הזה מעל האדמה הזאת אשר נתן לאבותם וזרם מעבר לנהר
על אשר עשו את־אשריהם מכעיסים את־יהוה׃ ויתן את־ישראל על־חטאות ירבעם אשר חטא
והחטיא את־ישראל׃ ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצה בבואה בפתח הבית והנער מת׃
ויקברו אתו ויספדו־לו כל־ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא׃ ויתר
דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ והימים
אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃

יד

ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־אחת ארבעים שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמונית׃
ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאהו במעשיהם אשר עשו מכל אשר עשו אבותם בחטאתם
אשר חטאו׃ ויבנו גם־המה להם במות ומצבות ואשרים על כל־גבעה גבהה ותחת כל־עץ
רענן׃ וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃
ויהי בשנת חמש לרחבעם המלך עלה שישק מלך־מצרים על־ירושלם׃ ויקח את אוצרות בית
יהוה ואת־אוצרות בית המלך את־הכל לקח וילקח את כל־מגני הזהב אשר עשה שלמה׃
ויעש תחתם המלך רחבעם מגני נחשת והפקיד על־יד שרי הרצים שמרי פתח בית המלך׃
והיה בבוא המלך בית יהוה ונשאום הרצים ושבו אל־משכת הרצים׃ ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ומלחמה היתה בין
רחבעם ובין ירבעם כל הימים׃ וישכב רחבעם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד
ושם אמו נעמה העמונית ויתחנן אבים בנו תחתיו׃ בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן־נבט
מלך אבים על־יהודה׃ שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום׃ וילך בכל
חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא־היה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ כי
למען דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם׃
יען אשר עשה דויד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי׃ ויהי מלחמה בין רחבעם ובין ירבעם

ש בְּיוֹם־הַהוּא יִהְיוּ מַיִם חַיִּים מֵירוּשָׁלַ֫͏ִם חֶצְיָם אֶל־יָם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל־יָם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבֶחֹרֶף׃ וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ כָּל־הָאָרֶץ תִּסּוֹב כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע רִמּוֹן דָּרוֹמָה לִירוּשָׁלָ֫͏ִם וְהָרִימָה וְיָשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ מִשַּׁעַר בִּנְיָמִין עַד־מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפִּנּוֹת וּמִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד־יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם לֹא־יִהְיֶה עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלָ֫͏ִם לָבֶטַח׃ וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלָ֫͏ִם מַקַּק בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְּחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא מְהוּמַת יְהוָה גְּדוֹלָה תִּהְיֶה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ בְּיַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם יְהוּדָה תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלָ֫͏ִם וְאָסַף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לְמַרְבֶּה מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלָ֫͏ִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה אֶת־מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַ֫͏ִם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיוּ הַדְּוָדִים בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקוֹת לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָל־דּוּד בִּירוּשָׁלַ֫͏ִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

מַלְאָכִי

א מַשָּׂא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי׃ ב אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלֹא אָח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב׃ ג וְאֶת־עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂם אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת־נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ ד כִּי תֹאמַר אֱדוֹם הֹרַסְנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה אֲתָרִים כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה עָדֵי־עַד׃ ה וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ ו בֵּן יְכַבֵּד עֶבֶד אֶת־אֲדֹנָיו וְעַבְדִּים אֶת־מָרֵיהֶם וְאִם־אָב אֲנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵיכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ׃ ז מַגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה גְאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְהוָה נִבְזֶה הוּא׃ ח וְכִי־תַגִּישׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ט וְעַתָּה חַלּוּ נָא אֶת־פְּנֵי אֵל וְיָחֹן לָנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ י מִי גַם־בָּכֶם וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם וְלֹא־תָאִירוּ אִישׁ אֶת־מִזְבְּחִי חִנָּם אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם׃ יא כִּי מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ גָּדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם וּבְכָל־מָקוֹם מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי גָדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ יב וְאַתֶּם מְחַלְּלִים אֹתוֹ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ יג וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אֹתוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת־הַפִּסֵּחַ וְאֶת־הַחוֹלֶה וְהֵבֵאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם אָמַר יְהוָה׃ יד וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֶשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נוֹרָא בַּגּוֹיִם׃

ב וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים׃ ב אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ וְאִם־לֹא תָשִׂימוּ עַל־לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־הַמְּאֵרָה וְאָרַרְתִּי אֶת־בִּרְכֹתֵיכֶם וְגַם אֲרַרְתִּיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל־לֵב׃ ג הִנֵּה גֹעֵר אֲנִי לָכֶם אֶת־הַזֶּרַע וְזֵרֵיתִי פֶרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו׃ ד וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת־לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ה בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא׃ ו תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְהֵשִׁיב רַבִּים מֵעָוֹן׃ ז כִּי שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא׃ ח וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית לֵוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ט וְגַם־אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפָלִים לְכָל־הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת־דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה׃ י הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ מַדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃ יא בָּגְדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלָ֫͏ִם כִּי חִלֵּל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְהוָה אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת־אֵל נֵכָר׃ יב יַכְרֵת יְהוָה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ מִנְחָה לַיהוָה צְבָאוֹת׃ יג וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פָּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה וְלָקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם׃ יד וַאֲמַרְתֶּם עַל־מָה עַל־כִּי יְהוָה הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בָגַדְתָּה־בָּהּ וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת בְּרִיתֶךָ׃ טו וְלֹא־עָשָׂה אֶחָד וּשְׁאֵרִית רוּחַ לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל־יִבְגֹּד׃ טז כִּי־שָׂנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃ יז הוֹגַעְתֶּם יְהוָה בִּדְבָרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל־עֹשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה הוּא בָהֶם וְאֵיפֹה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃

ג הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה־דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ב וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בֹּאוֹ וּמִי הָעוֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃ ג וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כָּסֶף וְטִהַר אֶת־בְּנֵי לֵוִי וְזָקַק אוֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה בִּצְדָקָה׃ ד וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ֫͏ִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ ה וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וְהַעֹשְׁקִים שְׂכַר־שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וְהַטֵּי גֵר וְלֹא יָרֵאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ו כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ ז לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה נָשׁוּב׃ ח הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה קְבַעֲנָךְ בַּמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ ט בָּאָרָה אַתֶּם נֶאֱרָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ י הָבִיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה־טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי דָי׃ יא וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא־יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא־תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ יב וְאִשְּׁרוּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ יג חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם מַה־נִּדַּבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ יד אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים וּמַה־בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ טו וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ טז אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ יז וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ יח וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לָרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃

ד כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ ב וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֵגְלֵי מַרְבֵּק׃ ג וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה זֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ ד זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ ה הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ ו וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם׃

אל שיט. ושש מים ועצי. ואין. קצה לו׃ ויאמר. אליו. קח־נא לך. ונבט השמים. והגד לככבים. ויאמר לו. כה יהיה זרעך׃ והאיש. האמין ביהוה. ויחשבה לו. צדקה׃ ויאמר אליו. אני יהוה. אשר הוצאתיך. מאור כשדים. לתת־לך. את־הארץ. הזאת לרשתה׃ ויאמר. אדני יהוה. במה אדע. כי אירשנה׃ ויאמר אליו. קחה־לי. עגלה משלשת. ועז משלשת. ואיל משלש. ותר. וגוזל׃ ויקח־לו. את־כל־אלה. ויבתר אתם. בתוך. ויתן איש־בתריו. לקראת רעהו. ואת־הציפור. לא בתר׃ וירד העיט. על־הפגרים. ויבדם אברם׃ ויהי. השמש לבוא. ותרדמה. נפלה על־אברם. והנה אימה. חשכה גדלה. נפלה עליו׃ ויאמר. לאברם. ידע תדע. כי־גר יהיה. זרעך. בארץ לא להם. ועבדום. וענו אתם. ארבע מאות שנה׃ וגם. את־הגוי. אשר יעבדו. דן אנכי. ואחרי־כן. יצאו. ברכש גדול׃ ואתה. תבוא אל־אבתיך. בשלום. תקבר. בשיבה טובה׃ ודור רביעי. ישובו הנה. כי לא־שלם. עון האמרי. עד־הנה׃ ויהי. השמש באה. ועלטה היתה. והנה תנור עשן. ולפיד אש. אשר עבר. בין. הגזרים האלה׃ ביום ההוא. כרת יהוה. את־אברם. ברית לאמר. לזרעך נתתי. את־הארץ הזאת. מנהר מצרים. עד הנהר הגדל. נהר־פרת׃ את־הקיני. ואת־הקנזי. ואת־הקדמני׃ ואת־החתי. ואת־הפרזי. ואת־הרפאים׃ ואת־האמרי. ואת־הכנעני. ואת־הגרגשי. ואת־היבוסי׃ ושרי. לא־תקרא את־שמה. כי שרה שמה׃ ובירכתי. אתה ברכתיה. וגם נתתי. ממנה לך בן. וברכתיה. והיתה לגוים. מלכי עמים. ממנה יהיו׃ ותפל. אברהם על־פניו. ויצחק׃ ויאמר. אברהם. אל־האלהים. לו. ישמעאל. יחיה לפניך׃ ויאמר. אלהים. אבל שרה אשתך. ילדת לך בן. וקראת. את־שמו. יצחק. והקמתי. את־בריתי. אתו. לברית עולם. לזרעו. אחריו׃ ואת־ישמעאל. שמעתיך. הנה ברכתי. אתו. והפריתי. אתו. והרביתי. אתו. במאד מאד. שנים עשר. נשאים. יוליד. ונתתיו. לגוי גדול׃ ואת־בריתי. אקים. את־יצחק. אשר תלד. לך שרה. למועד. הזה. בשנה. האחרת׃ ויכל. לדבר. אתו. ויעל. אלהים. מעל. אברהם׃ ויקח. אברהם. את־ישמעאל. בנו. ואת כל־ילידי. ביתו. ואת כל־מקנת. כספו. כל־זכר. באנשי. בית אברהם. וימל. את־בשר. ערלתם. בעצם. היום. הזה. כאשר. דבר. אתו. אלהים׃ ואברהם. בן־תשעים. שנה. ותשע. שנים. בהמלו. בשר. ערלתו׃ וישמעאל. בנו. בן־שלש. עשרה. שנה. בהמלו. את־בשר. ערלתו׃ בעצם. היום. הזה. נמול. אברהם. וישמעאל. בנו׃ וכל־אנשי. ביתו. ילידי. בית. וכספת. מאת. בן־נכר. נמלו. אתו׃

ואלהי אבותי ואלהי אבותיהם. ואלהי אבותינו ואלהי אבותיהם: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות:
ונתנו לך שם נעשה את כל חוקי רצונך ועבודתך בלבב שלם. למען לא נגע לריק ולא נלד לבהלה. ולא
יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו
ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל
צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד
עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע
ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו
ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו
ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו
עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר
רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה
בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע
זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי
צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם
שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר.
ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו
ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע
זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי
צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם
שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר.
ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו
ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע
זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי
צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם
שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר.
ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו
ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע
זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי
צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם
שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר.
ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו
ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע
זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי
צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם
שום דבר רע ומר. ולא יהיה בנו ובזרענו ובזרע זרענו ובכל צאצאי צאצאינו עד עולם שום דבר רע ומר.

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל

למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה

ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם

יהיו לאיש איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים אשר־יעמדו

אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃ ליהודה

נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃

לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃

לבנימן אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃

לגד אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי

מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויהי כל־פקודי בני־ישראל לבית

אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקדים

שש־מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ ובני לוי למטה אבתם

לא פקד בתוכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ רק את־מטה לוי לא תפקד

וראשם אל־תשא בתוך בני־ישראל׃ והפקד את־הלוים על־משכן העדות

ועל־כל־כליו ועל כל־אשר לו הם ישאו את־המשכן ואת־כל־כליו והם

ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים

ובהקים המשכן יעמידו אתו הלוים והזר הקרב יומת׃ ובחנו בני־ישראל

איש על־מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדות

ולא־יהיה קצף על עדת בני־ישראל ושמרו הלוים את־משמרת משכן העדות׃

ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו

איש למשפחתיו על־בית אבתיו׃ ואלה בני־אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה

בהר סיני׃ ואלה שמות בני־אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃

אלה שמות בני־אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את־ידם לכהן׃ וימת נדב

ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש־זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא־היו

להם ויכהן אלעזר ואיתמר על־פני אהרן אביהם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃

הקרב את־מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׃ ושמרו את־

משמרתו ואת־משמרת כל־העדה לפני אהל מועד לעבד את־עבדת המשכן׃

ושמרו את־כל־כלי אהל מועד ואת־משמרת בני־ישראל לעבד את־עבדת

המשכן׃ ונתת את־הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים הם לו מאת בני־

ישראל׃ ואת־אהרן ואת־בניו תפקד ושמרו את־כהנתם והזר הקרב יומת׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ואני הנה לקחתי את־הלוים מתוך בני־ישראל

תחת כל־בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃ כי לי כל־בכור ביום

הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל־בכור בישראל מאדם ועד־בהמה

לי יהיו אני יהוה׃ וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני לאמר׃ פקד את־בני

לוי לבית אבתם למשפחתם כל־זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃ ויפקד משה

על־פי יהוה כאשר צוה׃ ויהי אלה בני־לוי בשמותם ראובן ושמעון ולוי

ויהודה׃ ואלה שמות בני־לוי למשפחתם גרשון וקהת ומררי׃ ואלה שמות

בני־גרשון לבני ולשמעי׃ ובני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל׃ ובני מררי

מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׃ לגרשון משפחת הלבני

ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃ פקדיהם במספר כל־זכר מבן

חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות׃ משפחת הגרשני אחרי

המשכן יחנו ימה׃ ונשיא בית־אב לגרשני אליסף בן־לאל׃ ומשמרת בני־

גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ וקלעי

החצר ואת־המסך על־פתח החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח סביב ואת־

מיתריו לכל־עבדתו׃ ולקהת משפחת העמרמי והמשפחת היצהרי והמשפחת

החברני והמשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי׃ במספר כל־זכר מבן

חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃ משפחת בני־

הקהתי על־ירכת המשכן תימנה׃ ונשיא בית־אב למשפחת הקהתי אליצפן בן־

עזיאל׃ ומשמרתם ארון והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו

בהם והמסך ולכל־עבדתו׃ ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן־אהרן הכהן פקדת

שמרי משמרת הקדש׃ למררי משפחת המחלי והמשפחת המושי אלה הם

משפחת מררי׃ ופקדיהם במספר כל־זכר מבן חדש ומעלה שש־מאות׃

ונשיא בית־אב למשפחת מררי צורישדי בן־אביחיל על־ירכת המשכן יחנו

צפנה׃ ופקדת משמרת משאם הקרשים ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל־כליו

ולכל־עבדתו׃ ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם׃ ולמשה

ולאהרן ולבניו תהיה משמרת כל־עבדת המקדש ומשמרת בני־הקהתי לכל־

עבדתם במשא ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן־אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת

המקדש׃ למררי תפקדו את־משפחתם לבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד

בן־חמשים שנה תפקדם כל־הבא לצבא לעבד את־עבדת אהל מועד׃ ויהי

פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ אלה פקדי משפחת המררי אשר

פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ כל־הפקדים בלוים אשר פקדו משה

ואהרן ונשיאי ישראל את־בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים

שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה בעבדת אהל מועד׃ ויהי

פקדיהם לשמרתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃ אלה פקדי משפחת הקהתי

כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ ויהי

פקדי בני־גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים

שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי פקדיהם למשפחתם ולבית

אבתם׃ שנים ושבעים׃ אלה פקדי משפחת בני־גרשון כל־העבד באהל מועד

אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה׃ בני־מררי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן

שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי

פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ אלה פקדי משפחת בני־מררי

אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ כל־הפקדים בלוים אשר פקדו

משה ואהרן ונשיאי ישראל את־בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן

שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי

פקדיהם לשמרתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃ אלה פקדי משפחת הקהתי

כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ ויהי

פקדי בני־גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים

שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי פקדיהם למשפחתם ולבית

אבתם׃ שנים ושבעים׃ אלה פקדי משפחת בני־גרשון כל־העבד באהל מועד

אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה׃ בני־מררי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן

שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבדה באהל מועד׃ ויהי

פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ אלה פקדי משפחת בני־מררי

אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ כל־הפקדים בלוים אשר פקדו

משה ואהרן ונשיאי ישראל את־בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן

وَلَمَّا رَأَى مُوسَى رَبَّهُ قَالَ: «أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ». قَالَ: «لَنْ تَرَانِي، لِأَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَرَانِي وَيَعِيشُ». وَقَالَ الرَّبُّ: «هُوَذَا عِنْدِي مَكَانٌ، فَتَقِفُ عَلَى الصَّخْرَةِ، وَعِنْدَمَا يَجْتَازُ مَجْدِي أَضَعُكَ فِي نُقْرَةِ الصَّخْرَةِ، وَأَسْتُرُكَ بِيَدِي حَتَّى أَجْتَازَ. ثُمَّ أَرْفَعُ يَدِي فَتَرَى وَرَائِي، وَأَمَّا قُدَّامِي فَلَا يُرَى».

* * *

وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «انْحِتْ لَكَ لَوْحَيْنِ مِنْ حِجَارَةٍ كَالْأَوَّلِينَ، فَأَكْتُبَ عَلَى اللَّوْحَيْنِ الْكَلَامَ الَّذِي كَانَ عَلَى اللَّوْحَيْنِ الْأَوَّلِينَ اللَّذَيْنِ كَسَرْتَهُمَا. وَكُنْ مُسْتَعِدًّا فِي الصَّبَاحِ، وَاصْعَدْ فِي الصَّبَاحِ إِلَى جَبَلِ سِينَاءَ، وَقِفْ لِي هُنَاكَ عَلَى رَأْسِ الْجَبَلِ. وَلَا يَصْعَدْ مَعَكَ أَحَدٌ، وَلَا يُرَ أَحَدٌ فِي كُلِّ الْجَبَلِ، وَلَا الْغَنَمُ وَلَا الْبَقَرُ تَرْعَى قُدَّامَ ذَلِكَ الْجَبَلِ». فَنَحَتَ لَوْحَيْنِ مِنْ حِجَارَةٍ كَالْأَوَّلِينَ، وَبَكَّرَ مُوسَى فِي الصَّبَاحِ وَصَعِدَ إِلَى جَبَلِ سِينَاءَ كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ، وَأَخَذَ بِيَدِهِ لَوْحَيْنِ مِنْ حِجَارَةٍ. فَنَزَلَ الرَّبُّ فِي السَّحَابِ وَوَقَفَ مَعَهُ هُنَاكَ، وَنَادَى بِاسْمِ الرَّبِّ. وَاجْتَازَ الرَّبُّ قُدَّامَهُ وَنَادَى: «الرَّبُّ، الرَّبُّ إِلَهٌ رَحِيمٌ وَرَءُوفٌ، بَطِيءُ الْغَضَبِ وَكَثِيرُ الرَّحْمَةِ وَالْوَفَاءِ، حَافِظُ الرَّحْمَةِ لِأُلُوفٍ، غَافِرُ الْإِثْمِ وَالْمَعْصِيَةِ وَالْخَطِيَّةِ، وَلَكِنَّهُ لَا يُبَرِّئُ الْمُذْنِبَ، بَلْ يَفْتَقِدُ ذُنُوبَ الْآبَاءِ فِي الْبَنِينَ وَفِي أَبْنَاءِ الْبَنِينَ، إِلَى الْجِيلِ الثَّالِثِ وَالرَّابِعِ». فَأَسْرَعَ مُوسَى وَخَرَّ إِلَى الْأَرْضِ وَسَجَدَ، وَقَالَ: «إِنْ كُنْتُ قَدْ وَجَدْتُ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْكَ يَا سَيِّدُ، فَلْيَسِرِ السَّيِّدُ فِي وَسْطِنَا، لِأَنَّهُ شَعْبٌ قَسِيُّ الرَّقَبَةِ، وَاغْفِرْ إِثْمَنَا وَخَطِيَّتَنَا، وَاتَّخِذْنَا مِيرَاثًا».

ש ובאשר:- בך·אמיב·שלם·ובאך·שלמים:ג:—
אל ובאתך· שאבך ך בא: אם·אך· בעזך· ׳בסבאשמבך·· ב אל שש
ל בשמש·ובא·בא ·בש אשא·אבאשיב׃ בך· ופבא· בפבל ש
ב בא·בא·בא·ובא·ובא·בא·בא·ב

ב בְּרֵאשִׁית׃ בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ג וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ה וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ו וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ח וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ ט וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ יא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ יב וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ג וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ד וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קָיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ י וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ יא וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ יב כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֶף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ יד הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ טז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ יז וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ יח וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ יט וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ כא וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ כב וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל קַיִן נַעֲמָה׃ כג וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כד כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ כו וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃

ה זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ ב זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ ג וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ ד וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ה וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ו וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃ ז וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ח וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ י וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יב וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ יג וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יד וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ טו וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃ טז וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יח וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ יט וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כא וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ כב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כג וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ כד וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ כה וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ כו וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כח וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ ל וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ לא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ לב וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃

ו וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ ב וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ ד הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי־כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ ה וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ ו וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נ

וְשָׁם נָפַל חָלָל. וְהַנִּשְׁאָרִים הָלְכוּ וְנָפְלוּ בְּבָתֵּיהֶם. וְהַזְּקֵנִים מֵתוּ בְּמִטָּתָם. וְנָשִׁים וּבָנִים וּבָנוֹת נִשְׁחֲטוּ בַּחוּצוֹת. וְכָל הַבְּהֵמָה וְהַבָּקָר וְהַצֹּאן מֵתוּ בַּשָּׂדוֹת. וְכָל הַיְקָבִים וְהַגָּתוֹת נִמְלְאוּ דָם כְּמַיִם. וְכָל הַנְּחָלִים וְהַמַּעְיָנוֹת הָיוּ זָבִים דָּם. וְכָל הַבְּאֵרוֹת וְהַבּוֹרוֹת הָיוּ מְלֵאִים דָּם. וְכָל הַנְּהָרוֹת וְהַיַּמִּים הָיוּ כְּדָם. וְכָל הַדָּגִים שֶׁבַּיָּם מֵתוּ. וְהַמַּיִם הִבְאִישׁוּ. וְהַנְּהָרוֹת נִבְקְעוּ. וְהַיַּמִּים נִתְבַּקְּעוּ. וְהַמַּיִם הִבְאִישׁוּ. וְה

וְאִם־הַבְּכוֹר בְּנוֹ הוּא לְאֶחָד שְׂנוּאָה וְהִשְׁנִיאָה וְיָלְדָה־לוֹ בֵּן בְּכוֹר וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לִבְכֹּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי בֶּן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃

כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃

כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יֹאבֶה אֲלֵיהֶם׃

וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מְקוֹמוֹ׃

וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא׃

וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃

כִּי־יִהְיֶה בְאִישׁ חֵטְא מִשְׁפַּט־מָוֶת וְהוּמָת וְתָלִיתָ אֹתוֹ עַל־עֵץ׃

לֹא־תָלִין נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃

ז אֵלֶּה֙ פְּקוּדֵ֣י הַמִּשְׁכָּ֔ן מִשְׁכַּ֖ן הָעֵדֻ֑ת אֲשֶׁ֣ר פָּקַ֔ד עַל־פִּ֥י מֹשֶׁ֖ה עֲבֹדַ֣ת הַלְוִיִּ֑ם בְּיַד֙ אִיתָמָ֔ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵֽן׃ ח וּבְצַלְאֵ֣ל בֶּן־אוּרִ֔י בֶּן־ח֖וּר לְמַטֵּ֣ה יְהוּדָ֑ה עָשָׂ֕ה אֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ ט וְעִמּ֖וֹ אָהֳלִיאָ֣ב בֶּן־אֲחִיסָמָ֑ךְ לְמַטֵּ֣ה דָ֔ן חָרָ֥שׁ וְחֹשֵׁ֖ב וְרֹקֵ֥ם בַּתְּכֵ֛לֶת וּבָאַרְגָּמָ֥ן וְתוֹלַעַת֙ הַשָּׁנִ֔י וּבְשֵׁ֖שׁ וַיַּֽעַשׂ׃ י כָּל־הַזָּהָ֗ב הֶֽעָשׂוּי֙ לַמְּלָאכָ֔ה בְּכָל־מְלֶ֖אכֶת הַקֹּ֑דֶשׁ וַיְהִ֗י זְהַ֛ב הַתְּנוּפָ֥ה תֵּשַׁ֖ע וְעֶשְׂרִ֣ים כִּכָּ֑ר וּשְׁבַ֥ע מֵא֛וֹת וּשְׁלֹשִׁ֥ים שֶׁ֖קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ יא וְכֶ֣סֶף פְּקוּדֵ֣י הָעֵדָ֗ה מְאַ֤ת כִּכָּר֙ וְאֶ֣לֶף וּשְׁבַ֣ע מֵא֔וֹת וַחֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים שֶׁ֑קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ יב בֶּ֣קַע לַגֻּלְגֹּ֡לֶת מַחֲצִית֩ הַשֶּׁ֨קֶל בְּשֶׁ֤קֶל הַקֹּ֙דֶשׁ֙ לְכֹ֣ל הָעֹבֵ֔ר עַל־הַפְּקוּדִ֖ים מִבֶּן־עֶשְׂרִ֣ים שָׁנָ֑ה לְשֵׁשׁ־מֵא֥וֹת אֶ֙לֶף֙ וּשְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֔ים וַחֲמֵ֖שׁ מֵא֥וֹת וַחֲמִשִּׁ֖ים׃ יג וַיְהִ֗י מֵאַ֤ת כִּכַּר֙ הַכֶּ֔סֶף לָצֶ֖קֶת אֶת־אַדְנֵ֣י הַקֹּ֑דֶשׁ וְאֶת־אַדְנֵ֖י הַפָּרֹ֑כֶת מֵאָ֤ה אֲדָנִים֙ לְמֵאָ֣ה הַכִּכָּ֔ר כִּכָּ֖ר לָאָֽדֶן׃ יד וְאֶת־הָאֶ֣לֶף וּשְׁבַ֣ע הַמֵּא֔וֹת וַחֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים עָשָׂ֣ה וָוִ֑ים לָעַמּוּדִ֔ים וְצִפָּ֥ה רָאשֵׁיהֶ֖ם וְחִשַּׁ֥ק אֹתָֽם׃ טו וּנְחֹ֥שֶׁת הַתְּנוּפָ֖ה שִׁבְעִ֣ים כִּכָּ֑ר וְאַלְפַּ֥יִם וְאַרְבַּ֖ע מֵא֥וֹת שָֽׁקֶל׃ טז וַיַּ֣עַשׂ בָּהֶ֗ם אֶת־אַדְנֵי֙ פֶּ֣תַח אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הַנְּחֹ֖שֶׁת וְאֶת־מִכְבַּ֣ר הַנְּחֹ֑שֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ֙ וְאֵת֙ כָּל־כְּלֵ֣י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ יז וְאַדְנֵ֖י הֶחָצֵ֑ר וְאֶת־אַדְנֵ֖י שַׁ֣עַר הֶחָצֵ֑ר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹ֣ת הַמִּשְׁכָּ֗ן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹ֛ת הֶחָצֵ֖ר סָבִֽיב׃ יח וּפְתִ֣יל הַתְּכֵ֗לֶת וְהָֽאַרְגָּמָן֙ וְתוֹלַעַת֙ הַשָּׁנִ֔י וְשֵׁ֖שׁ מָשְׁזָ֑ר וְרֹ֣קֶם מַעֲשֶׂ֔ה לְשַׁ֖עַר הֶחָצֵ֑ר וְעֶשְׂרִ֣ים אַמָּ֔ה אֹ֖רֶךְ וְקוֹמָ֣ה בָרֹ֑חַב לְעֻמַּת֙ מָסַ֣כ הֶחָצֵ֔ר חָמֵ֖שׁ אַמּֽוֹת׃ יט וְעַמֻּדֵיהֶ֣ם אַרְבָּעָה֮ וְאַדְנֵיהֶם֒ אַרְבָּעָה֙ נְחֹ֔שֶׁת וָוֵיהֶ֖ם כָּ֣סֶף וְצִפָּ֣ה רָאשֵׁיהֶ֔ם וְחִשַּׁ֖ק אֹתָ֑ם וְכָל־יִתְדֹ֥ת הַמִּשְׁכָּ֛ן וְהֶחָצֵ֖ר סָבִ֥יב נְחֹֽשֶׁת׃ כ אֵ֚לֶּה פְּקוּדֵ֣י הַמִּשְׁכָּ֔ן מִשְׁכַּ֖ן הָעֵדֻ֑ת אֲשֶׁ֣ר פֻּקַּ֔ד עַל־פִּ֥י מֹשֶׁ֖ה עֲבֹדַ֣ת הַלְוִיִּ֑ם בְּיַד֙ אִיתָמָ֔ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן הַכֹּהֵֽן׃ כא וּבְצַלְאֵ֣ל בֶּן־אוּרִ֔י בֶּן־ח֖וּר לְמַטֵּ֣ה יְהוּדָ֑ה עָשָׂ֕ה אֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁ֛ר צִוָּ֥ה יְהוָ֖ה אֶת־מֹשֶֽׁה׃ כב וְעִמּ֖וֹ אָהֳלִיאָ֣ב בֶּן־אֲחִיסָמָ֑ךְ לְמַטֵּ֣ה דָ֔ן חָרָ֥שׁ וְחֹשֵׁ֖ב וְרֹקֵ֥ם בַּתְּכֵ֛לֶת וּבָאַרְגָּמָ֥ן וְתוֹלַעַת֙ הַשָּׁנִ֔י וּבְשֵׁ֖שׁ וַיַּֽעַשׂ׃ כג כָּל־הַזָּהָ֗ב הֶֽעָשׂוּי֙ לַמְּלָאכָ֔ה בְּכָל־מְלֶ֖אכֶת הַקֹּ֑דֶשׁ וַיְהִ֗י זְהַ֛ב הַתְּנוּפָ֥ה תֵּשַׁ֖ע וְעֶשְׂרִ֣ים כִּכָּ֑ר וּשְׁבַ֥ע מֵא֛וֹת וּשְׁלֹשִׁ֥ים שֶׁ֖קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ כד וְכֶ֣סֶף פְּקוּדֵ֣י הָעֵדָ֗ה מְאַ֤ת כִּכַּר֙ וְאֶ֣לֶף וּשְׁבַ֣ע מֵא֔וֹת וַחֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים שֶׁ֑קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ כה וּכְסֶ֣ף פְּקוּדֵ֣י הָעֲדָ֗ה מְאַ֤ת כִּכַּר֙ וְאֶ֣לֶף וּשְׁבַ֣ע מֵא֔וֹת וַחֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים שֶׁ֑קֶל בְּשֶׁ֥קֶל הַקֹּֽדֶשׁ׃ כו בֶּ֣קַע לַגֻּלְגֹּ֡לֶת מַחֲצִית֩ הַשֶּׁ֨קֶל בְּשֶׁ֤קֶל הַקֹּ֙דֶשׁ֙ לְכֹ֣ל הָעֹבֵ֔ר עַל־הַפְּקוּדִ֖ים מִבֶּן־עֶשְׂרִ֣ים שָׁנָ֑ה לְשֵׁשׁ־מֵא֥וֹת אֶ֙לֶף֙ וּשְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֔ים וַחֲמֵ֖שׁ מֵא֥וֹת וַחֲמִשִּׁ֖ים׃ כז וַיְהִ֗י מֵאַ֤ת כִּכַּר֙ הַכֶּ֔סֶף לָצֶ֖קֶת אֶת־אַדְנֵ֣י הַקֹּ֑דֶשׁ וְאֶת־אַדְנֵ֖י הַפָּרֹ֑כֶת מֵאָ֤ה אֲדָנִים֙ לְמֵאָ֣ה הַכִּכָּ֔ר כִּכָּ֖ר לָאָֽדֶן׃ כח וְאֶת־הָאֶ֣לֶף וּשְׁבַ֣ע הַמֵּא֔וֹת וַחֲמִשָּׁ֥ה וְשִׁבְעִ֖ים עָשָׂ֣ה וָוִ֑ים לָעַמּוּדִ֔ים וְצִפָּ֥ה רָאשֵׁיהֶ֖ם וְחִשַּׁ֥ק אֹתָֽם׃ כט וּנְחֹ֥שֶׁת הַתְּנוּפָ֖ה שִׁבְעִ֣ים כִּכָּ֑ר וְאַלְפַּ֥יִם וְאַרְבַּ֖ע מֵא֥וֹת שָֽׁקֶל׃ ל וַיַּ֣עַשׂ בָּהֶ֗ם אֶת־אַדְנֵי֙ פֶּ֣תַח אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וְאֶת־מִזְבַּ֥ח הַנְּחֹ֖שֶׁת וְאֶת־מִכְבַּ֣ר הַנְּחֹ֑שֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ֙ וְאֵת֙ כָּל־כְּלֵ֣י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ לא וְאַדְנֵ֖י הֶחָצֵ֑ר וְאֶת־אַדְנֵ֖י שַׁ֣עַר הֶחָצֵ֑ר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹ֣ת הַמִּשְׁכָּ֗ן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹ֛ת הֶחָצֵ֖ר סָבִֽיב׃

ש בְּרֵאשִׁית. אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ וְזהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ולא אמרתי אל תבקשוני לשוא ופי בפיהם ובלשונם לשקר הוכיחו לי ולא נכלמתי עמדתי ותראני ותשטם בי ואתה אלהי ישועתי חושה לעזרתי פדה מחרב נפשי ומיד כלב יחידתי הושיעני מפי אריה ומקרני ראמים עניתני ואענך אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך יראי יי׳ הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל כי לא בזה ולא שקץ עני ענותו ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו יאכלו ענוים וישבעו יהללו יי׳ דרשיו יחי לבבכם לעד יזכרו וישובו אל יי׳ כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים כי ליי׳ המלוכה ומושל בגוים אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לו לא חיתה זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור יבוא וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה

לדוד מזמור יי׳ רעי לא אחסר בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יי׳ לאורך ימים

לדוד מזמור ליי׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יי׳ וצדקה מאלהי ישעו זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יי׳ עזוז וגבור יי׳ גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה

לדוד אליך יי׳ נפשי אשא אלהי בטחתי בך אל אבושה אל יעלצו אויבי לי גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם דרכיך יי׳ הודיעני ארחותיך למדני והדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום זכר רחמיך יי׳ וחסדיך כי מעולם המה וחטאות נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען טובך יי׳ טוב וישר יי׳ על כן יורה חטאים בדרך ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו כל ארחות יי׳ חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו למען שמך יי׳ וסלחת לעוני כי רב הוא מי זה האיש ירא יי׳ יורנו בדרך יבחר נפשו בטוב ונפשו תלין לשכון ארץ וזרעו ינחל ארץ סוד יי׳ ליראיו וברית להודיעם מבטי אל יי׳ כי הוא יוציא ממצודה רגלי פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך תם וישר יצרוני כי קויתיך אלהים פדה ישראל מכל צרותיו

לדוד שפטני יי׳ כי אני בתמי ובייי בטחתי ולא אמעד בחנני יי׳ ונסני צרופה כליותי ולבי כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יי׳ לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך יי׳ אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייתי אשר בידיהם זמה ומלא שחד ימינם ואני בתמי אפדני וחנני רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי׳

לדוד יי׳ אורי וישעי ממי אירא יי׳ מעוז חיי ממי אפחד בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח אחת שאלתי מאת יי׳ אותה אבקש שבתי בבית יי׳ כל ימי חיי לחזות בנעם יי׳ ולבקר בהיכלו כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי׳ שמע יי׳ קולי אקרא וחנני וענני אמר לבי בקשו פני את פניך יי׳ אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי כי אבי ואמי עזבוני ויי׳ יאספני הורני יי׳ דרכך ונחני באורח מישור בעבור שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס לולא האמנתי לראות בטוב יי׳ בארץ חיים קוה אל יי׳ חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי׳

לדוד הבו ליי׳ בני אלים הבו ליי׳ כבוד ועז הבו ליי׳ כבוד שמו השתחוו ליי׳ בהדרת קדש קול יי׳ על המים אל הכבוד הרעים יי׳ על מים רבים קול יי׳ בכח קול יי׳ בהדר קול יי׳ שובר ארזים וישבר יי׳ את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים קול יי׳ חוצב להבות אש קול יי׳ יחיל מדבר יחיל יי׳ מדבר קדש קול יי׳ יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד יי׳ למבול ישב ויי׳ ישב מלך לעולם יי׳ עז לעמו יתן יי׳ יברך את עמו בשלום

מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יי׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי יי׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני יי׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור זמרו ליי׳ חסידיו והודו לזכר קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ילין ולבקר רנה ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם יי׳ ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל אליך יי׳ אקרא ואל יי׳ אתחנן מה בצעי בהרדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך יי׳ שמע יי׳ וחנני יי׳ היה עוזר לי הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה למען יזמרך כבוד ולא ידום יי׳ אלהי לעולם אודך

למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יי׳ כי גמר חסיד כי פסו אמונים מדברו שוא איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו דברי רמיה יכרת יי׳ כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי׳ אשית בישע יפיח לו צרופות אמרות יי׳ כספים בלילי עפר מזוקק שבעתים אתה יי׳ תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם

למנצח מזמור לדוד עד אנה יי׳ תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם ולילה עד אנה ירום אויבי עלי הבטה ענני יי׳ אלהי האירה עיני פן אישן המות פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט הלא בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי׳ כי גמל עלי

למנצח מזמור לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עושה טוב אין גם אחד יי׳ משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כלם סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד הלא ידעו כל פעלי און אוכלי עמי אכלו לחם יי׳ לא קראו שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק עצת עני תבישו כי יי׳ מחסיו מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יי׳ שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

מזמור לדוד יי׳ מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך הולך תמים ופעל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי׳ יכבד נשבע להרע ולא ימר כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך אמרת ליי׳ אדני אתה טובתי בל עליך לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא את שמותם על שפתי יי׳ מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי אברך את יי׳ אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי שויתי יי׳ לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת תודיעני ארח חיים שבעות שמחות את פניך נעימות בימינך נצחים

תפלה לדוד הטה יי׳ אזנך ענני כי עני ואביון אני שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי חנני אדני אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יי׳ תפלתי והקשיבה באזן בקשתי ביום צרתי אקרא כי תענני אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית יבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך הורני יי׳ דרכך אהלך באמתך יחד לבבי לירא שמך אודך אדני אלהי בכל לבבי וכבדתי שמך לעולם כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תן עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך עשה עמדי אות לטובה וראו שונאי ויבשו כי אתה יי׳ עזרתני ונחמתני

שיר מזמור לבני קרח יסודתו בהרי קדש אהב יי׳ שערי ציון מכל משכנות יעקב נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה זר וצור עם כוש זה ילד שם ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה יי׳ יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה וחללים כשוררים כלם בך

שיר מזמור לבני קרח לאיתן האזרחי יי׳ אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך תפלתי תבוא לפניך הטה אזנך לרנתי כי שבעה רעות נפשי וחיי לשאול הגיעו נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין חפשי מתים כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות עליך סמכת חמתך ובכל משבריך ענית סלה הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו נכלאתי ולא אצא עיני דאבה מעני קראתיך יי׳ כל היום שטחתי אליך כפי הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה האם יספר בקבר חסדך אמונתך באבדון הידוע בחשך נפלאתך וצדקתך בארץ נשיה ואני אליך יי׳ שועתי ובבקר תפלתי תקדמך למה יי׳ תזנח נפשי תסתיר פניך ממני עני אני ונוסע מנעורי נשאתי אמיך אפונתך עברו עלי חרוניך בעתותיך צמתוני כל היום הקיפו לי יחד הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך

משכיל לאיתן האזרחי חסדי יי׳ עולמים אשירה פי לדור ודור אודיע אמונתך כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור ודור כסאך סלה ויודו שמים פלאיך אף אמונתך בקהל קדשים כי מי בשחק יערך ליי׳ ידמה ליי׳ בבני אלים אל נערץ מאד בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו יי׳ אלהי צבאות מי כמוך חסין יי׳ ואמונתך סביב לך משל בגאון ים משא גליו אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננון לך זרוע עם גבורתך תעוז תרום ידך ימינך תנשא צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פני פנים יהלכון באור פניך יי׳ ברוך עם יודעי תרועה יי׳ באור פניך יהלכון ובשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומון כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי ליי׳ מגננו ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם אמצא דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו לא יאנה בו אויב ובן עולה לא יענה נו וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי אף אני בכור אתננהו עליון למלכי ארץ לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם ואף חסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי כירח יכון עד עולם ועד בשחק נאמן סלה ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו פרצת כל גדריו שתת מבצריו חתיו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו הרימות ימין צוריו שמחת כל אויביו אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגרת ימי עלומיו הקצרת העטית עליו בושת סלה עד מתי יי׳ תסתר לנצח תבער כאש חמתך זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול אי זה חסדיך הראשונים אדני נשבעת לדוד באמונתך זכר אדני חרפת עבדיך אשר נשאתי בחיקי כל רבים עמים אשר חרפו אויבי יי׳ אשר חרפו עקבות משיחך ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון היית לנו בדור ודור בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל מעולם ועד עולם אתה אל תשב דכא ותאמר שובו בני אדם כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף בבקר יציץ וחלף לערב ימלל יבש כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו שתת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה נבלה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך מי יכיר לימין כן הודע ונבא לבב חכמה למנות ימינו כן הודע ושובה יי׳ עד מתי והנחם על עבדיך שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה יראה אל פעלך והדרך על בניהם ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

יושב בסתר עליון בצל שדי יאמר ליי׳ מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יציל ממוקש לשון מדבר באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר יהלך אפל מקטב ישוד צהרים יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה כי אתה יי׳ מחסי עליון שמת מעונך לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי

מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליי׳ ולזמר לשמך עליון להגיד בבקר חסדך ואמונתך בעשור ועלי הגיון בכנור כי שמחתני יי׳ בפעלך במעשי ידיך ארנן מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא יבין זאת בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד ואתה מרום לעלם יי׳ כי הנה אויביך יי׳ כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן ותבט עיני בשורי במרעים הקמים עלי תשמענה אזני ברעות הנקמים עלי בקהל קדשים צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה שתולים בבית יי׳ בחצרות אלהינו יפרחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר יי׳ צורי ולא עולתה בו

יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז מעולם אתה נשאו נהרות יי׳ נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים מדברי מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי׳ עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יי׳ לאורך ימים

אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים עד רשעים יי׳ עד רשעים יעלזו יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און עמך יי׳ ידכאו ונחלתך יענו אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו ויאמרו לא יראה יי׳ ולא יבין אלהי יעקב בינו בערים בעם ואכסילים מתי תשכילו נטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט יסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת יי׳ יודע מחשבות אדם כי המה הבל אשרי הגבר אשר תיסרנו יי׳ ומתורתך תלמדנו להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת כי לא יטוש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזב כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און לולי יי׳ עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי כי אמרתי מטה רגלי חסדך יי׳ יסעדני ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי הייתה לי יי׳ למשגב ואלהי לצור מחסי ישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יכחידם יי׳ אלהינו

לכו נרננה ליי׳ נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה בזמרות נרוע לו כי אל גדול יי׳ ומלך גדול על כל אלהים אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי׳ עושנו כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליי׳ שיר חדש שירו ליי׳ כל הארץ שירו ליי׳ ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו כי גדול יי׳ ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים כי כל אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו הבו ליי׳ משפחות עמים הבו ליי׳ כבוד ועז הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי׳ בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ אמרו בגוים יי׳ מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי היער לפני יי׳ כי בא כי בא לשפוט את הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו

יי׳ מלך תגל הארץ ישמחו איי רבות סביביו ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ כדונג נמסו הרים מלפני יי׳ מלפני אדון כל הארץ הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יי׳ כי אתה יי׳ עליון מאד על כל הארץ נעלית מאד על כל אלהים אוהבי יי׳ שנאו רע שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה שמחו צדיקים ביי׳ והודו לזכר קדשו

מזמור לתודה הריעו ליי׳ כל הארץ עבדו את יי׳ בשמחה באו לפניו ברנה דעו כי יי׳ הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב יי׳ לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו

לדוד חסד ומשפט אשירה לך יי׳ אזמרה אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי לא אשית נגד עיני דבר בליעל עשה סטים לא אדבק בי לב עקש רע לא אדע מלושני בסתר רעהו אותו זה לא אוכיל גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דוברי שקרים לא יכון לנגד עיני בבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יי׳ כל פעלי און

תפלה לעני כי יעטף ויפך שיחו לפני יי׳ יי׳ שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו נכתה כחציר ולבי ושכחתי מאכל לקולי מבשרי דבקה עצמי לשאר יללתי נמלתי הייתי כקאת מדבר כינשוף חרבות דמיתי נצרתי ואהי כצפור בודד כל היום חרפוני אויבי מתוללי בי נשבעו כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מפני זעמך ואפך כי נשאתני ותשלכני ימי כצל נטיתי ואני כחציר אבש ואתה יי׳ לעולם תשב וזכרך לדר ודר אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו ויראו גוים את שמך וכל מלכי הארץ את כבודך כי בנה יי׳ ציון נראה בכבודו פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה כי השקיף ממרום קדשו יי׳ משמים אל ארץ הביט לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה לספר בציון שם יי׳ ותהלתו בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את יי׳ ענה בדרך כחי קצר ימי הגידה לי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך כלפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון

לדוד ברכי נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו ברכי נפשי את יי׳ ואל תשכחי כל גמוליו הסלח לכל עונך הרפא לכל תחלואיך הגואל משחת חייך העטרך חסד ורחמים המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך עשה צדקות יי׳ ומשפטים לכל עשוקים הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו רחום וחנון יי׳ ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב ולא לעולם יטור לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו כרחק מזרח ממערב הרחיק מעלינו את פשעינו כרחם אב על בנים רחם יי׳ על יראיו כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ כי רוח עברה בו ואינו והמקום לא יכירנו וחסד יי׳ מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים לשומרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם יי׳ בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה ברכו יי׳ מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו ברכו יי׳ כל צבאיו משרתיו עושי רצונו ברכו יי׳ כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי׳

הללויה הללי עבדי יי׳ הללו את שם יי׳ יהי שם יי׳ מברך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי׳ רם על כל גוים יי׳ על השמים כבודו מי כיי׳ אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה וינס הירדן יסב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב הופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים לא לנו יי׳ לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם ישראל בטח ביי׳ עזרם ומגנם הוא בית אהרן בטחו ביי׳ עזרם ומגנם הוא יראי יי׳ בטחו ביי׳ עזרם ומגנם הוא יי׳ זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן יברך יראי יי׳ הקטנים עם הגדלים יסף יי׳ עליכם עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליי׳ עושה שמים וארץ השמים שמים ליי׳ והארץ נתן לבני אדם לא המתים יהללו יי׳ ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה מעתה והלאה הללויה

אהבתי כי ישמע יי׳ את קולי תחנוני כי הטה אזנו לי ובימי אקרא כי אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם יי׳ אקרא אנה יי׳ מלטה נפשי חנון יי׳ וצדיק ואלהינו מרחם שמר פתאים יי׳ דלותי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי כי יי׳ גמל עליכי כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי׳ בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב מה אשיב ליי׳ כל תגמולוהי עלי אשא כוס ישועות ובשם יי׳ אקרא נדרי ליי׳ אשלם נגד כל עמו יקר בעיני יי׳ המותה לחסידיו אנה יי׳ כי אני עבדך אני עבד בן אמתך פתחת למוסרי לך אזבח זבח תודה ובשם יי׳ אקרא נדרי ליי׳ אשלם נגד כל עמו בחצרות בית יי׳ בתוכך ירושלים הללויה

אהבתי כי יי׳ אמרי ואזנו לי אטה כל הימים אשר אקרא נקפוני חבלי מות מצאוני מצוקי שאול אמצאוני צרה ויגון אמצא ובשם יי׳ אקרא אנה יי׳ מלטה נפשי חנון יי׳ וצדיק ואלהינו מרחם שמר פתאים יי׳ דלותי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי כי יי׳ גמל עליכי כי חלצת נפשי ממות את עיני מדמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יי׳ בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב מה אשיב ליי׳ כל תגמולוהי עלי אשא כוס ישועות ובשם יי׳ אקרא נדרי ליי׳ אשלם נגד כל עמו יקר בעיני יי׳ המותה לחסידיו אנה יי׳ כי אני עבדך אני עבד בן אמתך פתחת למוסרי לך אזבח זבח תודה ובשם יי׳ אקרא נדרי ליי׳ אשלם נגד כל עמו בחצרות בית יי׳ בתוכך ירושלים הללויה

הללו את יי׳ כל גוים שבחוהו כל האמים כי גבר עלינו חסדו ואמת יי׳ לעולם הללויה

הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי ימין יי׳ עשה חיל ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה יסר יסרני יה ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו אודך כי עניתני ותהי לי לישועה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳ אל יי׳ והאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח אלי אתה ואודך אלהי ארוממך אודך כי עניתני ותהי לי לישועה הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יי׳ אשרי נוצרי עדותיו בכל לב דרשוהו אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו אתה צויתה פקודיך לשמר מאד אחלי יכונו דרכי לשמר חקיך אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד בם יזכה נער את ארחו לשמר כדברך בכל לבבי דרשתיך אל תשגני מצפוניך בלבי צפנתי למען לא אחטא לך ברוך אתה יי׳ למדני חקיך בשפתי ספרתי כל משפטי פיך ברוך אתה יי׳ בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון בפקודיך אשיחה ואביטה בארחותיך בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך גמל על עבדך חי ואשמרה את דבריך גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך גר אנכי בארץ אל תסתר ממני את מצותיך גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת גערת זדים ארורים השגים ממצותיך גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי דבקה לעפר נפשי חיני כאמרתך דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני בחרתי אמונה משפטיך שויתי לנגדי דבקתי בעדותיך יי׳ אל תבישני דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי יסר יי׳ לי דרך חקיך ואצרנה עקבה אבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בנתיב מצותיך הדריכני כי בו חפצתי נטה לבי לעדותיך ואל לבצע העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך עבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים הנה לפקודיך בצדקתך חיני ויבואני חסדיך יי׳ ישועתך כאמרתך ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי ואשמרה תורתך תמיד ואלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש ואשתעה במצותיך אשר אהבתי ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני זאת עניי בכל עניי כי אמרתך חיתני זדים הליצוני עד מתורתך לא נטיתי זכרתי משפטיך מעולם יי׳ ואתנחם נחלתי לי חמה מרשעים עזבי תורתך זמרות היו לי חקיך בבית מגורי זכרתי בלילה שמך יי׳ ואשמרה תורתך זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי חלקי יי׳ אמרתי לשמר דבריך חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך חבלי רשעים עודוני תורתך לא שכחתי חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך חסדך יי׳ מלאה הארץ חקיך למדני טוב עשית עם עבדך יי׳ כדבר טוב וטעם ודעת למדני חקיך בטרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי טוב אתה וטיב חקיך למדני זדים טפלו עלי שקר בכל לב אני אצר פקודיך עפש כחלב לבם אני תורתך שעשעת

ש בראשית.אלהים:- ויברא.האלהים.את.התנינם.הגדלים.ואת.כל.הנפש:ר׳ יהושע.בן.לוי.פתח.
ר׳ כהן.ש.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.שרצו.המים.למינהם.ואת.כל.עוף.כנף.למינהו.
ש בראשית.אלהים:- ויברא.האלהים.את.התנינם.הגדלים.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.
ר׳ כהן.ש.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.שרצו.המים.למינהם.ואת.כל.עוף.כנף.למינהו.
ש בראשית.אלהים:- ויברא.האלהים.את.התנינם.הגדלים.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.
ר׳ כהן.ש.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.שרצו.המים.למינהם.ואת.כל.עוף.כנף.למינהו.
ש בראשית.אלהים:- ויברא.האלהים.את.התנינם.הגדלים.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.
ר׳ כהן.ש.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.שרצו.המים.למינהם.ואת.כל.עוף.כנף.למינהו.
ש בראשית.אלהים:- ויברא.האלהים.את.התנינם.הגדלים.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.
ר׳ כהן.ש.ואת.כל.הנפש.החיה.הרומשת.אשר.שרצו.המים.למינהם.ואת.כל.עוף.כנף.למינהו.

ו בראשית יב:- ויאמר יי אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך:
ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה:
ג ואברכה מברכיך ואר מקללך ונברכו בך כל משפחות האדמה:
ד וילך אברם כאשר דבר אליו יי וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:
ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ:
ז וירא יי אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו:
ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדם ויבן שם מזבח ליי ויקרא בשם יי:
ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה:
י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ:
יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את:
יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו:
יג אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך:
יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד:
טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה:
טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים:
יז ויגע יי את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם:
יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא:
יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך:
כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

* * *

ש שבתא׃ ואתכנעת בגוה. ואתרעת. ואתחרבת. ואתבדרת. ואתגלית. כל
ה ר׳ פנחס. משום דאתרעת: משום דאתכנעת. ואתר׳׳ש. ואתגל׳׳ת. ואתב׳׳ד׳׳ת.
ש ואתח׳׳ב׳׳ת. ואתג׳׳ל׳׳ת. ואתר׳׳ע׳׳ת. ואתכ׳׳נ׳׳ע׳׳ת. ואתב׳׳ד׳׳ת׃ ואתגלית
ע ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת
ב ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת׃

ר׳ יהושע דסכנין׃- ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת׃ ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת׃
ב ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית׃

ר׳ יוחנן. ואתגלית׃ ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת׃
ש ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת׃
ש ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת׃
ש ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית. ואתחרבת. ואתרעת. ואתכנעת. ואתבדרת. ואתגלית׃

ע שׁוֹמְעֵי תְּפִלָּה: כִּי־אֵלֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ עָלָי אַתָּה פִּשְׁעֵינוּ תְכַפְּרֵם׃—

פ אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָא תַּעֲנֵנוּ צֶדֶק אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קְצוֹת אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ מַכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיָּה לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מִמּוֹפְתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְהַשְׁקֶיתָהּ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה הַרְבֵּה נְתִיבוֹתֶיהָ בִּגְשָׁמִים תְּמוֹגְגִים תְּבָרֵךְ צִמְחָהּ׃ בֵּרַכְתָּ עֲטָרַת שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת חָגֹרָה׃ נָאוֹת כָּסוּ צֹאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

ק אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קְצוֹת אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ מַכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיָּה לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מִמּוֹפְתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְהַשְׁקֶיתָהּ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה הַרְבֵּה נְתִיבוֹתֶיהָ בִּגְשָׁמִים תְּמוֹגְגִים תְּבָרֵךְ צִמְחָהּ׃ בֵּרַכְתָּ עֲטָרַת שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת חָגֹרָה׃ נָאוֹת כָּסוּ צֹאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

ר אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָא תַּעֲנֵנוּ צֶדֶק אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קְצוֹת אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ מַכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיָּה לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מִמּוֹפְתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְהַשְׁקֶיתָהּ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה הַרְבֵּה נְתִיבוֹתֶיהָ בִּגְשָׁמִים תְּמוֹגְגִים תְּבָרֵךְ צִמְחָהּ׃ בֵּרַכְתָּ עֲטָרַת שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת חָגֹרָה׃ נָאוֹת כָּסוּ צֹאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

ש אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָא תַּעֲנֵנוּ צֶדֶק אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קְצוֹת אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ מַכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיָּה לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מִמּוֹפְתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְהַשְׁקֶיתָהּ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה הַרְבֵּה נְתִיבוֹתֶיהָ בִּגְשָׁמִים תְּמוֹגְגִים תְּבָרֵךְ צִמְחָהּ׃ בֵּרַכְתָּ עֲטָרַת שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת חָגֹרָה׃ נָאוֹת כָּסוּ צֹאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

ת אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָא תַּעֲנֵנוּ צֶדֶק אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קְצוֹת אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃ מַכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיָּה לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָווֹת מִמּוֹפְתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃ פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וְהַשְׁקֶיתָהּ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ גְּדוּדֶיהָ רַוֵּה הַרְבֵּה נְתִיבוֹתֶיהָ בִּגְשָׁמִים תְּמוֹגְגִים תְּבָרֵךְ צִמְחָהּ׃ בֵּרַכְתָּ עֲטָרַת שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת חָגֹרָה׃ נָאוֹת כָּסוּ צֹאן וְעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ: إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ. وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ. وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ. وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ. وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ. وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ.

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ. وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ. وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ. وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ. لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ.

ש קֶשֶׁת בַּעֲנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ יח וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וָיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ יט שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָּל הָאָרֶץ׃ כ וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ כא וַיִּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ כב וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ כג וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ כד וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃ כה וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃

כו וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ כז יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ כח וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ כט וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

י וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ ב בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ ג וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃ ד וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ ה מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ ו וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ ז וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ ח וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ ט הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ י וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ יא מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃ יב וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ יג וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים וְאֶת נַפְתֻּחִים׃ יד וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹרִים׃ טו וּכְנַעַן יָלַד אֶת צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת חֵת׃ טז וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי׃ יז וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי׃ יח וְאֶת הָאַרְוָדִי וְאֶת הַצְּמָרִי וְאֶת הַחֲמָתִי וְאַחַר נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ יט וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד לָשַׁע׃ כ אֵלֶּה בְנֵי חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ כא וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם הוּא אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ כב בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד וַאֲרָם׃ כג וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ׃ כד וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת שָׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר׃ כה וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ כו וְיָקְטָן יָלַד אֶת אַלְמוֹדָד וְאֶת שָׁלֶף וְאֶת חֲצַרְמָוֶת וְאֶת יָרַח׃ כז וְאֶת הֲדוֹרָם וְאֶת אוּזָל וְאֶת דִּקְלָה׃ כח וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל וְאֶת שְׁבָא׃ כט וְאֶת אוֹפִר וְאֶת חֲוִילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ ל וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ לא אֵלֶּה בְנֵי שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם׃ לב אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃

יא וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ ב וַיְהִי בְנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ ג וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמָר׃ ד וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ ה וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ ז הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ ח וַיָּפֶץ יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנוֹת אֶת הָעִיר׃ ט עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃

י אֵלֶּה תּוֹלְדֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן מְאַת שָׁנָה וְיָלֶד אַרְפַּכְשַׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ יא וַיְחִי שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשַׁד חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יב וְאַרְפַּכְשַׁד חַי חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שָׁלַח׃ יג וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יד וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת עֵבֶר׃ טו וַיְחִי שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ טז וְעֵבֶר חַי אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת פָּלֶג׃ יז וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יח וּפֶלֶג חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת רְעוּ׃ יט וַיְחִי פֶּלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כ וּרְעוּ חַי שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שְׂרוּג׃ כא וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כב וּשְׂרוּג חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת נָחוֹר׃ כג וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כד וְנָחוֹר חַי תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת תָּרַח׃ כה וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תֶּרַח תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כו וַיְחִי תֶּרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן׃ כז וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח הוֹלִיד אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת לוֹט׃ כח וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תֶרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃ כט וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת אַבְרָם שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת נָחוֹר מִלְכָּה בַּת הָרָן אֲבִי מִלְכָּה וַאֲבִי יִסְכָּה׃ ל וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃ לא וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן בֶּן בְּנוֹ וְאֶת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ לב וַיִּהְיוּ יְמֵי תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ ב וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃ ג וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ ד וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ ה וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַתָּבֹאנָה אַרְצָה כְּנָעַן׃ ו וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ ז וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ ח וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃ ט וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ י וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ יא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה אָתְּ׃ יב וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ יג אִמְרִי נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַּעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ יד וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת הָאִשָּׁה כִּי יָפָה הִוא מְאֹד׃ טו וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ טז וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ יז וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת בֵּיתוֹ עַל דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ יח וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ יט לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ כ וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לוֹ׃

יג וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ ב וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ ג וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעָי׃ ד אֶל מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ ה וְגַם לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת אַבְרָם הָיָה צֹאן וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ ו וְלֹא נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ ז וַיְהִי רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ ח וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט אַל נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ׃ ט הֲלֹא כָל הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ י וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת כָּל כִּכַּר הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה לִפְנֵי שַׁחֵת יְהוָה אֶת סְדֹם וְאֶת עֲמֹרָה כְּגַן יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃ יא וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֵת כָּל כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃ יב אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד סְדֹם׃ יג וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃ יד וַיהוָה אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃ טו כִּי אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד עוֹלָם׃ טז וְשַׂמְתִּי אֶת זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת עֲפַר הָאָרֶץ גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה׃ יז קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ יח וַיֶּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃

יד וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אלסר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ ב עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר׃ ג כָּל אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל עֵמֶק הַשִּׂדִּים הִוא יָם הַמֶּלַח׃ ד שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ׃ ה וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ ו וְאֶת הַחֹרִי בְּהַר שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר׃ ז וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ ח וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃ ט אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אלסר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת הַחֲמִשָּׁה׃ י וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בְּארֹת בְּארֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הָהָרָה נָסוּ׃ יא וַיִּקְחוּ אֶת כָּל רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת כָּל אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ יב וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכוּשׁוֹ בֶּן אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב בִּסְדֹם׃ יג וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם׃ יד וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד דָּן׃ טו וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם חוֹבָה אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ טז וַיָּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הָעָם׃ יז וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל עֵמֶק שָׁוֵה הִוא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃ יח וּמַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן׃ יט וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ כ וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדֹם אֶל אַבְרָם תֶּן לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח לָךְ׃ כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ כג אִם מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת אַבְרָם׃ כד בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקָּחוּ חֶלְקָם׃

טו אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ ב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה תִּתֶּן לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃ ג וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ ד וְהִנֵּה דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ ה וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ ו וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה׃ ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃ ח וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל׃ י וַיִּקַּח לוֹ אֶת כָּל אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ יא וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃ יב וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃ יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ יד וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ טז וְדוֹר רְבִיעִי יָשֻׁבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה׃ יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָתָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ יח בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת׃ יט אֶת הַקֵּינִי וְאֶת הַקְּנִזִּי וְ

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל המה׃ ויקח משה ואהרן את־האנשים האלה אשר
נקבו בשמות׃ ואת־כל־העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על־משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
את־משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני־ראובן בכור ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים
וחמש מאות׃ למטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
שמות לגלגלתם כל־זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה
שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃ למטה גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם
למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ לבני יהודה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא׃
פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ למטה יששכר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני זבולן
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני יוסף
לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף ושלשים אלף ומאתים׃
ולבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃
לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ומאתים׃
לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ לבני אשר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא
צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ לבני נפתלי
לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
אלה פקדי אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו׃ ויהי כל־פקדי בני־ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׃ וידבר יהוה
אל־משה לאמר׃ רק את־מטה לוי לא תפקד ואת־ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל׃ והפקדת את־הלוים על־משכן העדות ועל־כל־כליו ועל־כל־אשר לו
המה ישאו את־המשכן ואת־כל־כליו והמה ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר
הקרב יומת׃ ובני־ישראל יחנו איש על־מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם׃
והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא־יהיה קצף על־עדת בני־ישראל
ושמרו הלוים את־משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה
את־משה כן עשו׃

ב וּמִבְּלִי שִׁבְעָה. אֲבָל לְאַחַר שִׁבְעָה מֻתָּר בַּכֹּל. וְאֵין מְלַמְּדִין תּוֹרָה לְאֵבֶל אֲפִלּוּ לִבְנוֹ וְלִבְתּוֹ. וְאֵין אֵבֶל אוֹכֵל בְּבָשָׂר וְיַיִן בְּשִׁבְעָה. וְאֵין מְבָרְכִין עִמּוֹ בִּרְכַּת הַמָּזוֹן. וְאֵין שׁוֹלְחִין לוֹ מִבֵּיתוֹ. וְאֵין מְנַחֲמִין אוֹתוֹ בַּדֶּרֶךְ. וְאֵין מְנַחֲמִין אוֹתוֹ אֶלָּא בְּבֵיתוֹ. וְאֵין מְנַחֲמִין אוֹתוֹ אֶלָּא בְּבֵית הָאֲבֵלוּת

ש֣ אֵ֭ת כָּל־דְּבָרָ֑יו׃ וַיְהִ֗י כִּשְׁלֹ֣ם שְׁלֹמֹה֮ בֶּן־שָׁנִים֒ וְאֵת־בִּתְיָ֣ה בַת־פַּרְעֹ֔ה לָקַ֥ח
שְׁלֹמֹ֖ה וַיְבִיאֶ֑הָ עִ֣יר דָּוִ֔ד עַ֚ד כַּלֹּתוֹ֙ לִבְנ֣וֹת אֶת־בֵּית֔וֹ וְאֵ֖ת בֵּ֣ית יְהוָ֑ה וְאֵת֙
חוֹמַ֣ת יְרוּשָׁלִָ֔ם סָבִֽיב׃ רַ֣ק הָעָ֔ם מְזַבְּחִ֖ים בַּבָּמ֑וֹת כִּ֣י לֹא־נִבְנָ֥ה בַ֛יִת לְשֵׁ֥ם
יְהוָ֖ה עַד־הַיָּמִ֥ים הָהֵֽם׃ וַיֵּ֣לֶךְ הַמֶּ֗לֶךְ גִּבְעוֹנָה֙ לִזְבֹּ֣חַ שָׁ֔ם כִּ֥י הִ֖יא הַבָּמָ֣ה
הַגְּדוֹלָ֑ה עֹלֹ֣ת אֶ֔לֶף יַעֲלֶ֥ה הַמִּזְבֵּ֖חַ הַה֥וּא בְּיָדֽוֹ׃ בְּגִבְע֣וֹן נִרְאָ֤ה יְהוָה֙
אֶל־שְׁלֹמֹ֔ה בַּחֲל֖וֹם הַלָּ֑יְלָה וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֔ים שְׁאַ֖ל מָ֥ה אֶתֶּן־לָֽךְ׃ וַיֹּ֣אמֶר
שְׁלֹמֹ֗ה אַתָּ֤ה עָשִׂ֙יתָ֙ עִם־עַבְדְּךָ֣ דָוִ֣ד אָבִ֔י חֶ֖סֶד גָּד֑וֹל כַּאֲשֶׁ֨ר הָלַ֤ךְ לְפָנֶ֙יךָ֙
בֶּאֱמֶ֣ת וּבְצֶ֔דֶק וּבְיֹ֥שֶׁר לֵבָ֖ב עִמָּ֑ךְ וַתִּשְׁמָר־לוֹ֙ אֶת־הַחֶ֣סֶד הַגָּד֤וֹל הַזֶּה֙
וַתִּתֶּן־לוֹ֙ בֵּ֔ן יוֹשֵׁ֖ב עַל־כִּסְא֑וֹ כַּיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ וְעַתָּ֣ה יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֗י אַתָּ֤ה הִמְלַכְתָּ֙
אֶת־עַבְדְּךָ֣ תַּחַ֣ת דָּוִ֣ד אָבִ֔י וְאָנֹכִ֖י נַ֣עַר קָטֹ֑ן לֹ֥א אֵדַ֖ע צֵ֥את וָבֽוֹא׃ וְעַבְדְּךָ֣
בְּת֣וֹךְ עַמְּךָ֔ אֲשֶׁ֥ר בָּחָ֖רְתָּ עַ֣ם רָ֑ב אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־יִמָּנֶ֖ה וְלֹ֥א יִסָּפֵ֖ר מֵרֹֽב׃
וְנָתַתָּ֣ה לְעַבְדְּךָ֣ לֵ֣ב שֹׁמֵ֔עַ לִשְׁפֹּ֖ט אֶת־עַמְּךָ֑ לְהָבִ֣ין בֵּ֔ין ט֖וֹב לְרָ֑ע כִּ֣י מִ֤י
יוּכַל֙ לִשְׁפֹּ֔ט אֶת־עַמְּךָ֥ הַכָּבֵ֖ד הַזֶּֽה׃ וַיִּיטַ֤ב הַדָּבָר֙ בְּעֵינֵ֣י אֲדֹנָ֔י כִּ֥י שָׁאַ֖ל
שְׁלֹמֹ֥ה אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו אֱלֹהִ֗ים יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר שָׁאַ֣לְתָּ אֶת־הַדָּבָ֣ר
הַזֶּ֔ה וְלֹֽא־שָׁאַ֥לְתָּ לְךָ֛ יָמִ֖ים רַבִּ֑ים וְלֹֽא־שָׁאַ֥לְתָּ לְךָ֛ עֹ֖שֶׁר וְלֹֽא־שָׁאַ֥לְתָּ
נֶ֣פֶשׁ אֹיְבֶ֑יךָ כִּ֥י אִם־שָׁאַ֥לְתָּ לְךָ֛ הָבִ֥ין לִשְׁמֹ֖עַ מִשְׁפָּֽט׃ הִנֵּ֥ה עָשִׂ֖יתִי כִּדְבָרֶ֑יךָ
הִנֵּ֤ה נָתַ֙תִּי֙ לְךָ֣ לֵ֔ב חָכָ֖ם וְנָב֑וֹן אֲשֶׁ֨ר כָּמ֜וֹךָ֗ לֹֽא־הָיָ֤ה לְפָנֶ֙יךָ֙ וְאַחֲרֶ֣יךָ֔
לֹ֥א יָק֖וּם כָּמֽוֹךָ׃ וְגַם֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־שָׁאָ֔לְתָּ נָתַ֥תִּי לָ֖ךְ גַּם־עֹ֣שֶׁר גַּם־כָּב֑וֹד אֲשֶׁ֨ר
לֹֽא־הָיָ֤ה אִישׁ֙ כָּמ֣וֹךָ֔ בַּמְּלָכִ֖ים כָּל־יָמֶֽיךָ׃ וְאִם־תֵּלֵ֣ךְ בִּדְרָכַ֗י לִשְׁמֹר֙ חֻקַּ֣י
וּמִצְוֹתַ֔י כַּאֲשֶׁ֥ר הָלַ֖ךְ דָּוִ֣ד אָבִ֑יךָ וְהַאֲרַכְתִּ֖י אֶת־יָמֶֽיךָ׃ וַיִּקַ֣ץ שְׁלֹמֹ֔ה וְהִנֵּ֖ה
חֲלֽוֹם׃ וַיָּבֹ֣א יְרוּשָׁלִַ֗ם וַיַּעֲמֹ֙ד֙ לִפְנֵ֣י אֲר֣וֹן בְּרִית־אֲדֹנָ֔י וַיַּעַל֙ עֹל֣וֹת וַיַּעַ֔שׂ
שְׁלָמִ֖ים וַיַּ֥עַשׂ מִשְׁתֶּ֖ה לְכָל־עֲבָדָֽיו׃ אָ֣ז תָּבֹ֔אנָה שְׁתַּ֥יִם נָשִׁ֛ים זֹנ֖וֹת אֶל־הַמֶּ֑לֶךְ
וַתַּעֲמֹ֖דְנָה לְפָנָֽיו׃ וַתֹּ֨אמֶר הָֽאִשָּׁ֤ה הָֽאַחַת֙ בִּ֣י אֲדֹנִ֔י אֲנִ֣י וְהָֽאִשָּׁ֥ה הַזֹּ֛את
יוֹשְׁבֹ֥ת בַּבַּ֖יִת אֶחָ֑ד וָאֵלֵ֥ד עִמָּ֖הּ בַּבָּֽיִת׃ וַתְּהִ֗י בַּיּוֹם֙ הַשְּׁלִשִׁ֔י לְלִדְתִּ֖י וַתֵּלֶד֙
גַּם־הָֽאִשָּׁ֣ה הַזֹּ֔את וַאֲנַ֥חְנוּ יַחְדָּ֖ו אֵ֣ין זָ֑ר אֵ֚ין אִתָּ֣נוּ בַבַּ֔יִת זוּלָתֵ֥נוּ שְׁנֵ֖ינוּ
בַּבָּֽיִת׃ וַיָּ֣מָת בֶּן־הָֽאִשָּׁ֤ה הַזֹּאת֙ לָ֔יְלָה כִּ֥י שָׁכְבָ֖ה עָלָֽיו׃ וַתָּ֣קָם בְּת֣וֹךְ הַלַּ֔יְלָה
וַתִּקַּ֥ח אֶת־בְּנִ֖י מִצִּדִּ֑י בְּשָׁפְחֶ֣ךָ יְשֵׁנָ֔ה וַתַּשְׁכִּבֵ֖הוּ בְּחֵיקָ֑הּ וְאֶת־בְּנָ֥הּ הַמֵּ֛ת
תַּשְׁכִּבֵ֖הוּ בְּחֵיקִֽי׃ וָאָ֣קָם בַּבֹּ֔קֶר לְהֵינִ֖יק אֶת־בְּנִ֑י וְהִנֵּ֣ה מֵ֔ת וָאֶתְבֹּ֥נֶן אֵלָ֖יו
בַּבֹּ֑קֶר וְהִנֵּ֖ה לֹ֥א בְנִ֛י אֲשֶׁ֥ר יָלָֽדְתִּי׃ וַתֹּ֣אמֶר הָֽאִשָּׁ֣ה הָֽאַחֶ֗רֶת לֹ֚א כִּ֣י בְנִ֣י
הַחַ֔י וּבְנֵ֥ךְ הַמֵּ֖ת וְזֹ֣את אֹמֶ֑רֶת לֹ֚א כִּ֣י בִנֵּ֔ךְ הַמֵּ֖ת וּבְנִ֥י הַחָ֛י וַתְּדַבֵּ֥רְנָה
לִפְנֵ֖י הַמֶּֽלֶךְ׃ וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ זֹ֣את אֹמֶ֣רֶת זֶ֣ה בְּנִ֣י הַחַ֔י וּבִנֵּ֥ךְ הַמֵּ֖ת וְזֹ֣את
אֹמֶ֑רֶת לֹ֚א כִּ֣י בִנֵּ֔ךְ הַמֵּ֖ת וּבְנִ֥י הַחָֽי׃ וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ קְח֤וּ לִי֙ חֶ֔רֶב וַיָּבִ֥יאוּ
חֶ֖רֶב לִפְנֵ֥י הַמֶּֽלֶךְ׃ וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֗לֶךְ גִּזְרוּ֙ אֶת־הַיֶּלֶד֙ הַחַ֔י לִשְׁנָ֑יִם וְתֵ֥ן אֶת־
הַחֲצִ֖י לָזֹ֑את וְאֶת־הַחֲצִ֖י לָזֹֽאת׃ וַתֹּ֣אמֶר הָֽאִשָּׁ֗ה אֲשֶׁ֤ר בְּנָהּ֙ הַחַ֔י כִּֽי־נִכְמְר֥וּ
רַחֲמֶ֖יהָ עַל־בְּנָ֑הּ וַתֹּ֗אמֶר בִּ֚י אֲדֹנִי֙ תְּנ֣וּ לָ֣הּ אֶת־הַיֶּלֶד֮ הַחַי֒ וְהָמֵ֣ת לֹא־תָמִ֔יתוּ
אֹת֖וֹ וְזֹ֣את אֹמֶ֑רֶת גַּם־לִ֥י גַם־לָ֛ךְ לֹ֥א יִהְיֶ֖ה גִּזְר֥וּ׃ וַיַּ֣עַן הַמֶּ֗לֶךְ וַיֹּ֣אמֶר תְּנ֣וּ
לָ֣הּ אֶת־הַיֶּלֶד֮ הַחַי֒ וְהָמֵ֣ת לֹא־תָמִ֔יתוּ אֹת֖וֹ הִ֥וא אִמּֽוֹ׃ וַיִּשְׁמְע֣וּ כָל־יִשְׂרָאֵ֗ל
אֶת־הַמִּשְׁפָּט֙ אֲשֶׁ֣ר שָׁפַ֣ט הַמֶּ֔לֶךְ וַיִּֽירְא֖וּ מִפְּנֵ֣י הַמֶּ֑לֶךְ כִּ֣י רָא֗וּ כִּ֤י חָכְמַת֙
אֱלֹהִ֣ים בְּקִרְבּ֔וֹ לַעֲשׂ֖וֹת מִשְׁפָּֽט׃ וְהַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֔ה הָיָ֖ה מֶ֥לֶךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵֽל׃
וְאֵ֖לֶּה שָׂרִ֣ים אֲשֶׁר־ל֑וֹ עֲזַרְיָ֥ה בֶן־צָד֖וֹק הַכֹּהֵֽן׃ אֱלִיחׇרֹ֣ף וַאֲחִיָּ֔ה בְּנֵ֥י שִׁישָׁ֖א
סֹפְרִ֑ים יְהוֹשָׁפָ֥ט בֶּן־אֲחִילֽוּד׃ מַזְכִּ֖יר בְּנָיָ֣הוּ בֶן־יְהוֹיָדָ֑ע עַל־הַצָּבָ֖א וְצָד֥וֹק
וְאֶבְיָתָ֖ר כֹּהֲנִֽים׃ עֲזַרְיָ֥הוּ בֶן־נָתָ֖ן עַל־הַנִּצָּבִ֑ים וְזָבֻ֣ד בֶּן־נָתָ֔ן כֹּהֵ֖ן רֵ֥עֶה
לַמֶּֽלֶךְ׃ וַאֲחִישָׁ֖ר עַל־הַבָּ֑יִת וַאֲדֹנִירָ֥ם בֶּן־עַבְדָּ֖א עַל־הַמַּֽס׃ וַיְהוֹשָׁפָ֥ט בֶּן־פָּרֻ֖חַ
בְּיִשָּׂשכָֽר׃ בֶּן־חֶ֖סֶד בְּמָכָ֑רֶץ וּבְשַׁעְלְבִ֗ים וּבֵ֤ית שֶׁ֙מֶשׁ֙ וְאֵילֽוֹן־בֵּ֣ית חָנָֽן׃ בֶּן־חוּר֙
בְּהַ֣ר אֶפְרָ֔יִם׃ בֶּן־דֶּ֖קֶר בְּמָקַ֣ץ וּבְשַׁעַלְבִ֑ים וּבֵ֤ית שֶׁ֙מֶשׁ֙ וְאֵילֽוֹן־בֵּ֣ית חָנָֽן׃
בֶּן־חֶ֖סֶד בְּאַרְבּ֑וֹת לוֹ־שׂוֹכֹ֥ה וְכׇל־אֶ֖רֶץ חֵ֥פֶר׃ בֶּן־אֲבִינָדָ֗ב כׇּל־נָפַ֤ת דֹּאר֙ לוֹ֣
טָפַ֣ת בַּת־שְׁלֹמֹ֔ה לְאִשָּׁ֖ה׃ בַּעֲנָ֥א בֶן־אֲחִילֽוּד׃ וְתַעְנַ֥ךְ וּמְגִדּ֖וֹ וְכׇל־בֵּ֣ית שְׁאָ֑ן
אֲשֶׁ֣ר אֵ֔צֶל צָרְתָ֖ן מִתַּ֣חַת לְיִזְרְעֶ֑אל מִבֵּ֤ית שְׁאָן֙ עַד־אָבֵ֣ל מְחוֹלָ֔ה עַל־יָקְמְעָֽם׃
בֶּן־גֶּ֖בֶר בְּרָמֹ֣ת גִּלְעָ֑ד לוֹ֙ חַוֹּ֣ת יָאִ֔יר אֲשֶׁ֥ר בַּגִּלְעָ֖ד לוֹ֙ חֶ֣בֶל אַרְגֹּ֔ב שִׁשִּׁ֥ים
עָרִ֖ים גְּדֹלֹ֑ות חוֹמָ֥ה וּבְרִ֛יחַ נְחֹֽשֶׁת׃ אֲחִינָדָ֖ב בֶּן־עִדֹּ֥א בְּמָחֲנָֽיִם׃ אֲחִימַ֖עַץ
בְּנַפְתָּלִ֑י גַּם־הוּא֙ לָקַ֣ח אֶת־בָּשְׂמַ֔ת בַּת־שְׁלֹמֹ֖ה לְאִשָּֽׁה׃ בַּעֲנָ֖א בֶּן־חוּשַׁ֑י בְּאָשֵׁ֖ר
וּבְבָעְלֹֽת׃ יְהוֹשָׁפָ֥ט בֶּן־פָּרֻ֖חַ בְּיִשָּׂשכָֽר׃ שִׁמְעִ֥י בֶן־אֵלָ֖א בְּבִנְיָמִֽן׃ גֶּ֥בֶר בֶּן־אוּרִ֖י
בְּאֶ֣רֶץ גִּלְעָ֑ד בְּאֶ֣רֶץ סִיחֹ֤ן מֶֽלֶךְ־הָאֱמֹרִי֙ וּבְעוֹג֙ מֶ֣לֶךְ הַבָּשָׁ֔ן וְהָיָ֥ה נָצִ֖יב אֶחָ֥ד
בָּאָֽרֶץ׃ יְהוּדָ֣ה וְיִשְׂרָאֵ֗ל רַבִּים֙ כַּח֣וֹל אֲשֶׁ֣ר עַל־שְׂפַת־הַיָּ֔ם לָרֹ֖ב אֹכְלִ֣ים וְשֹׁתִ֑ים
וְשְׂמֵחִֽים׃ וְשְׁלֹמֹ֗ה הָיָ֤ה מוֹשֵׁל֙ בְּכׇל־הַמַּמְלָכ֔וֹת מִן־הַנָּהָ֖ר אֶ֣רֶץ פְּלִשְׁתִּ֑ים וְעַד־גְּב֣וּל
מִצְרָ֔יִם מַגִּשִׁ֥ים מִנְחָ֖ה וַֽיַּעַבְד֣וּ אֶת־שְׁלֹמֹ֔ה כׇּל־יְמֵ֖י חַיָּֽיו׃ וַיְהִ֣י לֶחֶם֩ שְׁלֹמֹ֨ה
לְי֜וֹם שְׁלֹשִׁ֣ים כֹּ֗ר וְשִׁשִּׁים֙ כֹּ֣ר סֹ֔לֶת וְעֶשֶׂר֙ בָּקָ֣ר בְּרִיאִ֔ים וְעֶשְׂרִ֥ים בָּקָ֖ר מִן־
הַנָּאֹ֑ת וּמֵאָ֥ה צֹ֖אן לְבַ֣ד מֵאַיָּ֣ל וּצְבִ֔י וְיַחְמ֖וּר וְעׇפִ֥ים אֲבוּסִֽים׃ כִּ֣י הוּא֩ רָדָ֨ה
בְכׇל־עֵ֜בֶר לְכׇל־הַמְּלָכִ֗ים מִתִּפְסַח֙ וְעַד־עַזָּ֔ה בְּכׇל־מַלְכֵ֖י עֵ֣בֶר הַנָּהָ֑ר וַיְהִי־לוֹ֙
שָׁל֔וֹם מִכׇּל־עֵ֥בֶר סְבִיבֹתָֽיו׃ וַיֵּ֣שֶׁב יְהוּדָ֣ה וְיִשְׂרָאֵ֗ל לָבֶ֤טַח֙ אִ֣ישׁ תַּחַת־גַּפְנ֔וֹ
וְתַחַ֖ת תְּאֵנָת֑וֹ מִדָּ֣ן וְעַד־בְּאֵ֣ר שֶׁ֔בַע כֹּ֖ל יְמֵ֥י שְׁלֹמֹֽה׃ וַיְהִ֣י לִשְׁלֹמֹ֗ה אַרְבָּעִ֤ים
אֶ֙לֶף֙ אֲב֣וּסֵי סוּסִ֔ים לְמֶרְכָּבֹתָ֑יו וּשְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר אֶ֥לֶף פָּרָשִֽׁים׃ וְהַנִּצָּבִ֗ים הָי֤וּ
הַסֹּֽכְנִים֙ הָאֵ֔לֶּה עַל־הַמֶּ֖לֶךְ שְׁלֹמֹ֑ה וְעַל־כׇּל־הַבָּ֣א אֶל־שֻׁלְחַ֣ן הַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֔ה
אִ֖ישׁ חׇדְשׁ֑וֹ לֹ֥א יַחְסְר֖וּ דָּבָֽר׃ וְשַׂעֹרָה֙ וְתֶ֣בֶן לַסּוּסִ֔ים וְלָרֶ֖כֶשׁ הֵבִ֣יאוּ אֶל־
הַמָּק֑וֹם אִ֚ישׁ כְּמִשְׁפָּטֽוֹ׃ וַיִּתֵּ֨ן אֱלֹהִ֤ים חׇכְמָה֙ לִשְׁלֹמֹ֔ה וּתְבוּנָ֥ה יְתֵרָ֖ה מְאֹ֑ד
וְרׇחַב־לֵ֕ב כַּח֖וֹל אֲשֶׁ֥ר עַל־שְׂפַת־הַיָּֽם׃ וַתֵּרֶב֙ חׇכְמַ֣ת שְׁלֹמֹ֔ה מֵחׇכְמַ֖ת כׇּל־בְּנֵ֣י
קֶ֑דֶם וּמִכֹּ֖ל חׇכְמַ֥ת מִצְרָֽיִם׃ וַיֶּחְכַּ֗ם מִכׇּל־הָאָדָם֙ מֵאֵיתָ֣ן הָאֶזְרָחִ֔י וְהֵימָ֣ן
וְכַלְכֹּ֔ל וְדַרְדַּ֖ע בְּנֵ֣י מָח֑וֹל וַיְהִ֥י שְׁמ֖וֹ בְּכׇל־הַגּוֹיִ֥ם סָבִֽיב׃ וַיְדַבֵּ֣ר שְׁלֹמֹ֔ה
שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִ֖ים מָשָׁ֑ל וַיְהִ֥י שִׁיר֖וֹ חֲמִשָּׁ֥ה וְאָֽלֶף׃ וַיְדַבֵּ֣ר עַל־הָעֵצִ֗ים מִן־הָאֶ֙רֶז֙
אֲשֶׁ֣ר בַּלְּבָנ֔וֹן וְעַד־הָאֵז֖וֹב אֲשֶׁ֣ר יֹצֵ֣א בַקִּ֑יר וַיְדַבֵּ֥ר עַל־הַבְּהֵמָ֖ה וְעַל־הָע֥וֹף
וְעַל־הָרֶ֖מֶשׂ וְעַל־הַדָּגִֽים׃ וַיָּבֹ֣אוּ מִכׇּל־הָעַמִּ֗ים לִשְׁמֹ֛עַ אֶת־חׇכְמַ֥ת שְׁלֹמֹ֖ה מֵאֵ֣ת
כׇּל־מַלְכֵ֣י הָאָ֑רֶץ אֲשֶׁ֥ר שָׁמְע֖וּ אֶת־חׇכְמָתֽוֹ׃ וַיִּשְׁלַ֣ח חִירָ֣ם מֶֽלֶךְ־צ֠וֹר אֶת־עֲבָדָ֨יו
אֶל־שְׁלֹמֹ֜ה כִּ֣י שָׁמַ֗ע כִּ֤י אֹתׇ֙הוּ֙ מָשְׁח֣וּ לְמֶ֔לֶךְ תַּ֖חַת כׇּל־בֵּ֣ית אָבִ֑יו כִּ֣י חִירָ֔ם
הָיָ֥ה אֹהֵ֖ב לְדָוִ֥ד כׇּל־הַיָּמִֽים׃ וַיִּשְׁלַ֣ח שְׁלֹמֹ֔ה אֶל־חִירָ֖ם לֵאמֹֽר׃ אַתָּ֣ה יָדַ֔עְתָּ
אֶת־דָּוִ֣ד אָבִ֔י וְלֹא־יָכֹ֣ל לִבְנ֣וֹת בַּ֣יִת לְשֵׁם־יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔יו מִפְּנֵ֣י הַמִּלְחָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר
סְבָב֖וּהוּ עַד־תֵּ֥ת יְהוָ֖ה אֹתָ֑ם תַּ֖חַת כַּפּ֥וֹת רַגְלָֽי׃ וְעַתָּ֣ה הֵנִ֤יחַ יְהוָה֙ אֱלֹהָ֔י לִ֖י
מִסָּבִ֑יב אֵ֤ין שָׂטָן֙ וְאֵ֣ין פֶּ֣גַע רָֽע׃ וְהִנֵּ֨ה אֹמֵ֜ר לִבְנ֣וֹת בַּ֗יִת לְשֵׁם֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔י
כַּאֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־דָּוִ֣ד אָבִ֔י לֵאמֹ֑ר בִּנְךָ֣ אֲשֶׁר־אֶתֵּ֣ן תַּחְתֶּ֗יךָ הוּא֙ יִבְנֶ֣ה
הַבַּ֔יִת לִשְׁמִֽי׃ וְעַתָּ֗ה צַ֚ו וְיִכְרְת֣וּ לִ֔י אֲרָזִ֖ים מִן־הַלְּבָנ֑וֹן וְעַבְדַ֙י֙ יִהְי֣וּ עִם־עַבְדֶּ֔יךָ
וּשְׂכַ֤ר עַבְדֶּ֙יךָ֙ אֶתֵּ֣ן לָ֔ךְ כְּכֹ֖ל אֲשֶׁ֣ר תֹּאמַ֑ר כִּ֣י אַתָּ֗ה יָדַ֙עְתָּ֙ אֵ֣ין בָּ֔נוּ אִ֖ישׁ
יוֹדֵ֥עַ לִכְרֹ֛ת עֵצִ֖ים כַּצִּדֹנִֽים׃ וַיְהִ֣י כִשְׁמֹ֣עַ חִירָ֗ם אֶת־דִּבְרֵ֤י שְׁלֹמֹה֙ וַיִּשְׂמַ֣ח
מְאֹ֔ד וַיֹּ֕אמֶר בָּר֥וּךְ הַיּ֖וֹם לַיהוָ֑ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לְדָוִד֙ בֵּ֣ן חָכָ֔ם עַל־הָעָ֥ם הָרַ֖ב
הַזֶּֽה׃ וַיִּשְׁלַ֣ח חִירָ֔ם אֶל־שְׁלֹמֹ֖ה לֵאמֹ֑ר שָׁמַ֙עְתִּי֙ אֶת־אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֔חְתָּ אֵלַ֔י אָנֹכִ֥י
אֶֽעֱשֶׂ֖ה אֶת־כׇּל־חֶפְצְךָ֥ בַּעֲצֵי־אֶ֖רֶז וּבַעֲצֵי־בְרוֹֽשׁ׃ עֲבָדַ֙י֙ יוֹרִ֣דוּם מִן־הַלְּבָנ֔וֹן
הַיָּ֑מָּה וַאֲנִ֣י אֲשִׂימֵ֔ם לְדֹבָרֹ֖ת יָ֑ם וְהַשִּׁיתִ֣ים לִ֔י שָׁ֖ם וְהַפִּרֹתִ֑ים וְאַתָּ֣ה תִּשָּׂ֔א
וְאֶת־בֵּיתִ֖י תַּעֲשֶׂ֥ה נְתִינָתִֽי׃ וְחִירָ֗ם נָתַ֤ן לִשְׁלֹמֹה֙ עֲצֵי־אֶ֣רֶז וַעֲצֵי־בְרוֹ֔שׁ כׇּל־חֶפְצֽוֹ׃
וּשְׁלֹמֹ֗ה נָתַ֤ן לְחִירָם֙ עֶשְׂרִ֣ים אֶ֣לֶף כֹּ֣ר חִטִּ֔ים מַאֲכַ֖ל לְבֵיתוֹ֑ וְעֶשְׂרִ֥ים כּ֖וֹר שֶׁ֥מֶן
כָּתִ֛ית כָּזֹ֥את יִתֵּ֛ן שְׁלֹמֹ֖ה לְחִירָֽם׃ וַיהוָ֣ה נָתַ֤ן חׇכְמָה֙ לִשְׁלֹמֹ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר לוֹ֑
וַיְהִ֣י שָׁל֗וֹם בֵּ֤ין חִירָם֙ וּבֵ֣ין שְׁלֹמֹ֔ה וַיִּכְרְת֥וּ בְרִ֖ית שְׁנֵיהֶֽם׃ וַיַּ֣עַל הַמֶּ֣לֶךְ שְׁלֹמֹ֔ה
מַ֖ס מִכׇּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וַיְהִ֥י הַמַּ֛ס שְׁלֹשִׁ֥ים אֶ֖לֶף אִֽישׁ׃ וַיִּשְׁלָחֵ֣ם לְבָנ֔וֹנָה עֲשֶׂרֶת֙
אֲלָפִ֣ים בַּחֹ֔דֶשׁ חֳלִפִ֖ים הָי֣וּ חֹ֣דֶשׁ יִהְי֑וּן שְׁנַ֥יִם חֳדָשִׁ֖ים בְּבֵיתֽוֹ׃ וְאֲדֹנִירָ֖ם עַל־
הַמַּֽס׃ וַיְהִ֣י לִשְׁלֹמֹ֗ה שִׁבְעִ֤ים אֶ֙לֶף֙ סַבָּ֣ל וּשְׁמֹנִ֣ים אֶ֔לֶף חֹצֵ֖ב בָּהָ֑ר לְבַ֖ד
מִשָּׂרֵ֥י שְׁלֹמֹ֛ה אֲשֶׁ֥ר עַל־הַמְּלָאכָ֖ה שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִ֑ים הָרֹדִ֣ים בָּעָ֔ם עֹשֵׂ֖י
הַמְּלָאכָֽה׃ וַיְצַ֣ו הַמֶּ֗לֶךְ וַיַּסִּ֤עוּ אֲבָנִים֙ גְּדֹלֹ֔ות אַבְנֵ֥י יְקָרָ֖ה לְיַסֵּ֣ד הַבַּ֑יִת גָּזִֽית׃
וַיִּפְעֲל֣וּ בוֹנֵ֣י שְׁלֹמֹ֗ה וּבוֹנֵי֙ חִירָ֔ם וְהַגִּבְלִ֖ים וַיָּכִ֣ינוּ עֵצִ֣ים וְאֲבָנִ֑ים לִבְנ֖וֹת
הַבָּֽיִת׃ וַיְהִ֣י בִשְׁנַת֩ אַרְבַּ֨ע מֵא֜וֹת שָׁנָ֗ה וּשְׁמֹנִים֙ לְצֵ֣את בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל מֵאֶ֖רֶץ
מִצְרַ֑יִם בַּשָּׁנָ֣ה הָרְבִיעִ֗ית בְּחֹ֙דֶשׁ֙ זִ֣ו הוּא֮ הַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִי֒ לִמְלֹ֣ךְ שְׁלֹמֹ֔ה עַל־
יִשְׂרָאֵ֖ל וַיִּבֶן֙ הַבַּ֣יִת לַיהוָ֔ה שִׁשִּׁ֥ים אַמָּ֖ה אָרְכּ֑וֹ וְעֶשְׂרִ֤ים אַמָּה֙ רׇחְבּ֔וֹ וּשְׁלֹשִׁ֥ים
אַמָּ֖ה קוֹמָתֽוֹ׃ וַיִּבֶן֙ עַל־פְּנֵ֣י הֵיכַ֔ל הַבַּ֖יִת עֶשְׂרִ֣ים אַמָּ֑ה אׇרְכּ֣וֹ עַל־פְּנֵ֣י רׇחְבַ֔ת
הַבַּ֖יִת עֲשֶׂ֣ר אַמּ֑וֹת רׇחְבּ֖וֹ עַל־פְּנֵ֥י הַבָּֽיִת׃ וַיַּ֣עַשׂ לַבַּ֔יִת חַלֹּנֵ֖י שְׁקֻפִ֥ים אֲטוּמִֽים׃
וַיִּבֶן֙ עַל־קִ֣יר הַבַּ֔יִת יְצִיעֹ֖ת סָבִ֣יב ׀ לְקִירֹ֣ת הַבַּ֗יִת לַהֵיכָל֙ וְלִדְבִ֔יר וַיַּ֥עַשׂ צְלָעֹ֖ות
סָבִֽיב׃ הַיְצִיעָ֣ה הַתַּחְתּוֹנָ֗ה חָמֵ֤שׁ אַמּוֹת֙ רׇחְבָּ֔הּ וְהָאֶמְצָעִ֕ית שֵׁ֥שׁ אַמּ֖וֹת רׇחְבָּ֑הּ
וְהַשְּׁלִשִׁ֕ית שֶׁ֥בַע אַמּ֖וֹת רׇחְבָּ֑הּ כִּ֣י מִגְרָעֹ֗ות נָתַ֤ן לַבַּ֙יִת֙ סָבִ֣יב חוּצ֔וֹת בִּלְתִּ֥י
נָג֖וֹעַ בְּקִ֥יר הַבָּֽיִת׃ וְהַבַּ֗יִת בְּבִנֹתֹו֙ אֶ֣בֶן שְׁלֵמָ֣ה מְסֻתָּ֔ת בְּנ֖וּי וְלֹא־נִשְׁמַ֣ע בַּבַּ֑יִת
פַּטִּ֥ישׁ וְקַדּ֛וּם כׇּל־כְּלִ֥י בַרְזֶ֖ל בְּהִבָּנֹתֽוֹ׃ פֶּ֣תַח הַצֶּ֣לַע הַתִּיכֹנָ֔ה אֶל־כֶּ֖תֶף הַבָּֽיִת
הַיְמָנִ֑ית וְעָל֣וּ בְלוּלִ֔ית אֶל־הַתִּיכֹנָ֖ה וּמִן־הַתִּיכֹנָ֖ה אֶל־הַשְּׁלִשִֽׁית׃ וַיִּבֶן֙ אֶת־הַבַּ֔יִת
וַיְכַלֵּ֑הוּ וַיִּסְפֹּ֤ן אֶת־הַבַּ֙יִת֙ בְּקׇרוֹת֙ וְחֹ֣בֶב אֲרָזִ֔ים׃ וַיִּבֶן֙ אֶת־הַצֶּ֣לַע עַל־כׇּל־הַבַּ֔יִת
חֲמֵ֥שׁ אַמּ֖וֹת גָּבְהָ֑הּ וַיִּתְמֹ֥ךְ אֶת־הַבַּ֖יִת בַּעֲצֵי־אָֽרֶז׃ וַיְהִ֣י דְבַר־יְהוָ֣ה אֶל־שְׁלֹמֹ֔ה
לֵאמֹֽר׃ הַבַּ֣יִת הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֖ה בֹּנֶ֑ה אִם־בְּחֻקֹּתַ֤י תֵּלֵךְ֙ וְאֶת־מִשְׁפָּטַ֣י תַּעֲשֶׂ֔ה
וְשָׁמַרְתָּ֙ אֶת־כׇּל־מִצְוֹתַ֔י לָלֶ֖כֶת בָּהֶ֑ם וַהֲקִמֹתִ֤י אֶת־דְּבָרִי֙ אִתָּ֔ךְ אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי
אֶל־דָּוִ֥ד אָבִֽיךָ׃ וְשָׁכַנְתִּ֖י בְּת֣וֹךְ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹֽא־אֶעֱזֹ֖ב אֶת־עַמִּ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
וַיִּבֶן֙ אֶת־הַבַּ֔יִת וַיְכַלֵּ֑הוּ וַיִּבֶן֙ אֶת־קִ֣יר הַבַּ֔יִת מִבֵּ֖ית לִדְבִ֣יר וְהֵיכָ֑ל וַיַּ֥עַשׂ צְלָעֹ֖ות
סָבִֽיב׃ וַיִּצַּ֣ף אֶת־הַבַּ֔יִת מִבֵּ֖ית לִדְבִ֣יר וְהֵיכָ֑ל וַיַּ֥עַשׂ זְזִ֖ים לַבָּֽיִת׃ וְאֶת־הַדְּבִ֣יר
בְּת֣וֹךְ הַבַּ֔יִת בָּנָ֖ה לִתְּנ֣וֹת שָׁ֑מָּה אֶת־אֲר֖וֹן בְּרִית־יְהוָֽה׃ וְאֹ֣רֶךְ הַדְּבִ֣יר עֶשְׂרִ֣ים
אַמָּ֔ה וְרֹ֥חַב עֶשְׂרִ֖ים אַמָּ֑ה וְקֹמָתֹ֣ו עֶשְׂרִ֣ים אַמָּ֔ה וַיְצַפֵּ֣הוּ זָהָ֣ב סָג֔וּר וַיְצַפֶּ֥ה
מִזְבַּ֖ח אֲרָזִֽים׃ וַיְצַפֵּ֣ה שְׁלֹמֹ֔ה אֶת־הַבַּ֖יִת זָהָ֣ב סָג֑וּר וַיַּעֲבֵ֗ר בַּדֵּי֙ זָהָ֔ב בִּפְנֵ֖ימָה
לִדְבִ֑יר וַיְצַפֵּ֖הוּ זָהָֽב׃ וְאֶת־כׇּל־הַבַּ֣יִת צִפָּ֔ה זָהָ֖ב עַד־תֵּ֣כֶל כׇּל־הַבָּ֑יִת וְאֶת־כׇּל־
הַמִּזְבֵּ֖חַ אֲשֶׁ֥ר לִדְבִ֖יר צִפָּ֥ה זָהָֽב׃ וַיַּ֣עַשׂ בַּדְּבִ֗יר שְׁנֵ֤י כְרוּבִ

ז זפל:- ש פּאָ֥ט֛ פּ֭ל֣כל֑ אמר֙ פּ֣לגא֔ ׳ פּ֝ע֗ט֣ש֘ט֣ ׳ ט֣ש֣ט֣ ׳
ח פּאָ֥ר֣כל֑ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ כ֣ל֣ל֣ ׳ ש֣ט֣ל֣ ׳ ש֣ט֣ל֣ ׳ ל֣ ׳ ש֣ט֣כ֣ ׳ כ֣ל֣ל֣
ט ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
י ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יא ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יב ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יג ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יד ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
טו ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
טז ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יז ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יח ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
יט ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כא ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כב ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כג ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כד ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כה ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כו ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כז ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כח ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
כט ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
ל ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
לא ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
לב ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
לג ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣
לד ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣ ׳ ש֣ט֣ש֣ט֣

ב בְּרֵאשִׁית. בָּרָא אֱלֹהִים. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ג וְהָאָרֶץ. הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ. וְחֹשֶׁךְ. עַל פְּנֵי תְהוֹם. וְרוּחַ אֱלֹהִים. מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. יְהִי אוֹר. וַיְהִי אוֹר׃ ה וַיַּרְא אֱלֹהִים. אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב. וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים. בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ו וַיִּקְרָא אֱלֹהִים. לָאוֹר יוֹם. וְלַחֹשֶׁךְ. קָרָא לָיְלָה. וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם אֶחָד׃ ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. יְהִי רָקִיעַ. בְּתוֹךְ הַמָּיִם. וִיהִי מַבְדִּיל. בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ח וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים. אֶת הָרָקִיעַ. וַיַּבְדֵּל. בֵּין הַמַּיִם. אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ. וּבֵין הַמַּיִם. אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ. וַיְהִי כֵן׃ ט וַיִּקְרָא אֱלֹהִים. לָרָקִיעַ שָׁמָיִם. וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם שֵׁנִי׃ י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. יִקָּווּ הַמַּיִם. מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. אֶל מָקוֹם אֶחָד. וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה. וַיְהִי כֵן׃ יא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים. לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ. וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם. קָרָא יַמִּים. וַיַּרְא אֱלֹהִים. כִּי טוֹב׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ. דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע. לְמִינֵהוּ. וְעֵץ פֹּרֶה. עֹשֶׂה פְרִי. אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ. לְמִינֵהוּ. וַיַּרְא אֱלֹהִים. כִּי טוֹב׃ יג וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. יְהִי מְאֹרֹת. בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם. לְהַבְדִּיל. בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה. וְהָיוּ לְאֹתֹת. וּלְמוֹעֲדִים. וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת. בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. לְהָאִיר. עַל הָאָרֶץ. וַיְהִי כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים. אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל. לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם. וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן. לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה. וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים. בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם. לְהָאִיר. עַל הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל. בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. וּלְהַבְדִּיל. בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. וַיַּרְא אֱלֹהִים. כִּי טוֹב׃ יט וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם. שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה. וְעוֹף יְעוֹפֵף. עַל הָאָרֶץ. עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים. אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים. וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת. אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם. לְמִינֵהֶם. וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף. לְמִינֵהוּ. וַיַּרְא אֱלֹהִים. כִּי טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. לֵאמֹר. פְּרוּ וּרְבוּ. וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם. בַּיַּמִּים. וְהָעוֹף. יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. תּוֹצֵא הָאָרֶץ. נֶפֶשׁ חַיָּה. לְמִינָהּ. בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ. וְחַיְתוֹ אֶרֶץ. לְמִינָהּ. וַיְהִי כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים. אֶת חַיַּת הָאָרֶץ. לְמִינָהּ. וְאֶת הַבְּהֵמָה. לְמִינָהּ. וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה. לְמִינֵהוּ. וַיַּרְא אֱלֹהִים. כִּי טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. נַעֲשֶׂה אָדָם. בְּצַלְמֵנוּ. כִּדְמוּתֵנוּ. וְיִרְדּוּ. בִּדְגַת הַיָּם. וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם. וּבַבְּהֵמָה. וּבְכָל הָאָרֶץ. וּבְכָל הָרֶמֶשׂ. הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים. אֶת הָאָדָם. בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם אֱלֹהִים. בָּרָא אֹתוֹ. זָכָר וּנְקֵבָה. בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים. וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים. פְּרוּ וּרְבוּ. וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. וְכִבְשֻׁהָ. וּרְדוּ. בִּדְגַת הַיָּם. וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם. וּבְכָל חַיָּה. הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם. אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע. אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. וְאֶת כָּל הָעֵץ. אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ. זֹרֵעַ זָרַע. לָכֶם יִהְיֶה. לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ. וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ. אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה. אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב. לְאָכְלָה. וַיְהִי כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים. אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וַיְהִי עֶרֶב. וַיְהִי בֹקֶר. יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

* * *

ל בְּכוֹר. אֱלֹהִים. אֲשֶׁר:- הִשְׁמִיעֲךָ. אֶת־קוֹלוֹ: מִן־הַשָּׁמַיִם. לְיַסְּרֶךָ. עַל־הָאָרֶץ. הֶרְאֲךָ. אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה. וּדְבָרָיו. שָׁמַעְתָּ. מִתּוֹךְ. הָאֵשׁ: כִּי. תַחַת. כִּי־אָהַב. אֶת־אֲבֹתֶיךָ. וַיִּבְחַר. בְּזַרְעוֹ. אַחֲרָיו. וַיּוֹצִאֲךָ. בְּפָנָיו. בְּכֹחוֹ. הַגָּדֹל. מִמִּצְרָיִם: לְהוֹרִישׁ. גּוֹיִם. גְּדֹלִים. וַעֲצוּמִים. מִמְּךָ. מִפָּנֶיךָ. לַהֲבִיאֲךָ. לָתֵת. אֶת־אַרְצָם. לְךָ. נַחֲלָה. כַּיּוֹם. הַזֶּה: וְיָדַעְתָּ. הַיּוֹם. כִּי. יְהוָה. הוּא. הָאֱלֹהִים. בַּשָּׁמַיִם. מִמַּעַל. וְעַל־הָאָרֶץ. מִתָּחַת. אֵין. עוֹד: וְשָׁמַרְתָּ. אֶת־חֻקָּיו. וְאֶת־מִצְוֹתָיו. אֲשֶׁר. אָנֹכִי. מְצַוְּךָ. הַיּוֹם. אֲשֶׁר. יִיטַב. לְךָ. וְלִבָנֶיךָ. אַחֲרֶיךָ. וּלְמַעַן. תַּאֲרִיךְ. יָמִים. עַל־הָאֲדָמָה. אֲשֶׁר. יְהוָה. אֱלֹהֶיךָ. נֹתֵן. לְךָ. כָּל־הַיָּמִים: אָז. תַּבְדִּיל. מֹשֶׁה. שְׁלֹשׁ. עָרִים. בְּעֵבֶר. הַיַּרְדֵּן. מִזְרְחָה. שֶׁמֶשׁ: לָנוּס. שָׁמָּה. רוֹצֵחַ. אֲשֶׁר. יִרְצַח. אֶת־רֵעֵהוּ. בִּבְלִי. דַעַת. וְהוּא. לֹא־שֹׂנֵא. לוֹ. מִתְּמוֹל. שִׁלְשׁוֹם. וְנָס. אֶל־אַחַת. מִן־הֶעָרִים. הָאֵל. וְחָי: פֶּן־יַכֶּה. גֹּאֵל־הַדָּם. אֶת־הָרוֹצֵחַ. בְּחָרוֹן. אַפּוֹ. כִּי־יַרְחַק. הַדֶּרֶךְ. וְנָשָׂג. בְּנַפְשׁוֹ. וְהִכָּהּ. נֶפֶשׁ. וְלוֹ. אֵין. מִשְׁפַּט. מָוֶת. כִּי. לֹא־שֹׂנֵא. הוּא. לוֹ. מִתְּמוֹל. שִׁלְשׁוֹם: עַל־כֵּן. אָנֹכִי. מְצַוְּךָ. לֵאמֹר. שָׁלוֹשׁ. עָרִים. תַּבְדִּיל. לָךְ: וְאִם־יַרְחִיב. יְהוָה. אֱלֹהֶיךָ. אֶת־גְּבֻלְךָ. כַּאֲשֶׁר. נִשְׁבַּע. לַאֲבֹתֶיךָ. וְנָתַן. לְךָ. אֶת־כָּל־הָאָרֶץ. אֲשֶׁר. דִּבֶּר. לָתֵת. לַאֲבֹתֶיךָ: כִּי־יִשְׁמֹר. אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה. הַזֹּאת. לַעֲשׂתָהּ. אֲשֶׁר. אָנֹכִי. מְצַוְּךָ. הַיּוֹם. לְאַהֲבָה. אֶת־יְהוָה. אֱלֹהֶיךָ. וְלָלֶכֶת. בִּדְרָכָיו. כָּל־הַיָּמִים. וְיָסַפְתָּ. עוֹד. שָׁלוֹשׁ. עָרִים. לָךְ. עַל־שָׁלֹשׁ. הָעָרִים. הָאֵלֶּה: וְלֹא. יִשָּׁפֵךְ. דָּם. נָקִי. בְּקֶרֶב. אַרְצְךָ. אֲשֶׁר. יְהוָה. אֱלֹהֶיךָ. נֹתֵן. לְךָ. נַחֲלָה. וְהָיָה. עָלֶיךָ. דָּמִים:

ﻭ ﻭﻣﻨ.. ﺑﻨﺎﺳ. ﻟﻤﺴﻜﻦ :ﺱ:—
ﻟﻪ ﺩﺭﺑ.. ﻫﻤﻲ. ﻭﻟﻮﻟﻮ. ﻓﺮ. ﻟﻜﻠﻪ:- ﺧﻢ. ﻣﺤﻘﻨﺎ. ﺍﻟﻤﻴﻨﺎ
ﻟﻪ ﺩﻠﻒ: ﻓﻮﺍﻟﺒ. ﻫﺮ. ﻓﺠﺴﻤﻮﺍ: ﻫﺮ . ﻫﻨﺎ. ﺧﺮ. ﺧﺮﻡ
ﻟﻪ ﺳﻨﺎ: ﺳﻤﻴﺠ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﺮﺱ .. ﻫﺮ.ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻤﻤﻮ. ﻫﺮ. ﻫﻨﺎ
ﻟﻪ ﺩﺭﺑ. ﻫﻮﻤﻮ. ﻫﺮ. ﻓﺪﻠﻒ.. ﻫﺮ. ﻓﺪﺭﺑ: ﺭﺧﺮ.ﻫﻨﺎ.ﻭﻣﻲ ﻤﻲ
ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻓﻮﺳﺨ. ﻟﻪ ﻤﻲ ﻓﻮﻠﻮ.. ﺧﻢ. ﺟﻤﻲ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻓﺎﻟﺮ
ﻟﻪ ﻟﻪﻲ ﻟﻮﺑ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻤﻲ ﻓﻠﻮ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ:
ﻟﻪ ﺩﻠﻒ: ﻫﻨﺎ. ﻓﺪﺭﺑ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ
ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪ ﻟﻠﺪ. ﻫﻨﺎ

ﻫ ﻫﻨﺎ. ﻟﻪﻲ:- ﻓﺮﺭ. ﻤﻤﻲ.. ﻫﻨﻪﻲ. ﺭﻫﻨﻪ ﻟ. ﻫﻨﻤﻲ. ﻓﻲ:-:ﺱ:
ﻟﻪ ﻫﻨﺎ. ﻫﻨﺎ. ﻫﻨﺎ. ﻟﻪﻲ. ﻓﺮ.ﻤﻤﻲ.ﻟﻪ: ﻫﻨﺎ. ﻓﻲ.ﻟﻠﺪ. ﻓﻲ..ﻤﻫﻨﺎ:
ﻟ ﻓﻲ.ﻫﻨﻤ: ﻟﻓﻨﺎ.ﻫﻨﻲ.ﻤ ﻟﻤﻤ. ﻫ.ﻟﻓﻲ:ﻟﻨﺮ.ﺭ.ﻫ.ﻤﻨﻫﻨ:
ﻟ ﻟﻨﻲ:: ﻟﻤﻤﻲ.ﻫﻨﻲ. ﻫ.ﻓﻨﻫ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻤ.ﻤﻤﻲ.ﻫﻨﻲ
ﻟﻪ ﻫﻨﺎ. ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ

ﻫ ﻫﻨﺎ.ﻫﻨﻲ:- ﻓﻨﻨ.ﻤﻤﻲ..ﻫﻨﻪﻲ.ﻫﻨﻲ:ﺭﻫﻨﻪ ﻟ.ﻫﻨﻤﻲ.ﻓﻲ:ﺱ:-
ﻟﻪ ﻫﻨﺎ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻤﻤﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ:
ﻟ ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ:
ﻟﻪ ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ
ﻟﻪ ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ.ﻫﻨﻲ

ﻣ ﻣﻦ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ ׃ ﻳﻤﻨﻪ. ﻓﻲ ﻳﻤﻴﻨﻪ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ. ﻣﻠﻚ. ﻣﻨﻪ.
ﻫ ﻣﻴ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ. ﻣﻨﻪ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ. ﻣﻠﻚ. ﻣﻨﻪ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ. ﻣﻠﻚ. ﻣﻨﻪ.
ﻫ ﻣﻴ. ﻫﻮ ﻳﻤﻴﻦ. ﻣﻠﻚ

ﻭ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻋﻄﻴﻪ ﻓﺈﻧﻪ ﻟﻦ ﻳﻌﻄﺶ ﺃﺑﺪًا. ﻭﺍﻟﻤﺎﺀ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻋﻄﻴﻪ ﻳﺼﻴﺮ ﻓﻴﻪ ﻳﻨﺒﻮﻉ ﻣﺎﺀ ﺇﻟﻰ ﺣﻴﺎﺓ ﺃﺑﺪﻳﺔ.

ﻓ ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ ﻟﻪ: ﺍﻵﻥ ﻋﻠﻤﻨﺎ ﺃﻥ ﺑﻚ ﺷﻴﻄﺎﻧًﺎ. ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﻣﺎﺕ، ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ، ﻭﺃﻧﺖ ﺗﻘﻮﻝ: ﺇﻥ ﺃﺣﺪًا ﻟﻦ ﻳﺬﻭﻕ ﻣﻮﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺑﺪ.
ﻫ ﺃﻟﻌﻠﻚ ﺃﻧﺖ ﺃﻋﻈﻢ ﻣﻦ ﺃﺑﻴﻨﺎ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﻣﺎﺕ، ﻭﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻣﺎﺗﻮﺍ؟ ﻣﻦ ﺗﺪﻋﻲ ﻧﻔﺴﻚ؟
ﻭ ﻓﺄﺟﺎﺏ ﻳﺴﻮﻉ: ﺇﻥ ﻛﻨﺖ ﺃﻣﺠﺪ ﻧﻔﺴﻲ ﻓﻠﻴﺴﺖ ﺗﻤﺠﻴﺪﻱ ﺷﻴﺌًﺎ. ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻤﺠﺪﻧﻲ ﻫﻮ ﺃﺑﻲ، ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺘﻢ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﻋﻨﻪ ﺇﻧﻪ ﺇﻟﻬﻜﻢ.
ﺯ ﻭﻟﻢ ﺗﻌﺮﻓﻮﻩ، ﻭﺃﻣﺎ ﺃﻧﺎ ﻓﺄﻋﺮﻓﻪ. ﻭﺇﻥ ﻗﻠﺖ ﺇﻧﻲ ﻟﺴﺖ ﺃﻋﺮﻓﻪ ﻛﻨﺖ ﻣﺜﻠﻜﻢ ﻛﺎﺫﺑًﺎ. ﻟﻜﻨﻲ ﺃﻋﺮﻓﻪ ﻭﺃﺣﻔﻆ ﻛﻠﻤﺘﻪ.
ﺡ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﺃﺑﻮﻛﻢ ﺗﻬﻠﻞ ﺑﺄﻥ ﻳﺮﻯ ﻳﻮﻣﻲ، ﻓﺮﺃﻯ ﻭﻓﺮﺡ.
ﻁ ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﺍﻟﻴﻬﻮﺩ: ﻟﻴﺲ ﻟﻚ ﺧﻤﺴﻮﻥ ﺳﻨﺔ ﺑﻌﺪ، ﻭﺃﺑﺼﺮﺕ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ؟
ﻱ ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻳﺴﻮﻉ: ﺍﻟﺤﻖ ﺍﻟﺤﻖ ﺃﻗﻮﻝ ﻟﻜﻢ: ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﻳﻜﻮﻥ ﺇﺑﺮﺍﻫﻴﻢ ﺃﻧﺎ ﻛﺎﺋﻦ.
ﻳ ﻓﺮﻓﻌﻮﺍ ﺣﺠﺎﺭﺓ ﻟﻴﺮﺟﻤﻮﻩ، ﻓﺘﻮﺍﺭﻯ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﺧﺮﺝ ﻣﻦ ﺍﻟﻬﻴﻜﻞ.

ﻙ ﻭﺟﺎﺯ ﻓﻲ ﺃﺛﻨﺎﺋﻪ ﻭﺍﺟﺘﺎﺯ ﻫﻜﺬﺍ.
ﻛ ﻭﺭﺃﻯ ﺗﻼﻣﻴﺬﻩ ﻓﺴﺄﻟﻮﻩ ﻗﺎﺋﻠﻴﻦ: ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ، ﻣﻦ ﺃﺧﻄﺄ ﻫﺬﺍ ﺃﻡ ﻭﺍﻟﺪﺍﻩ ﺣﺘﻰ ﻭﻟﺪ ﺃﻋﻤﻰ؟
ﻝ ﻓﺄﺟﺎﺏ ﻳﺴﻮﻉ: ﻟﻴﺲ ﻫﺬﺍ ﺃﺧﻄﺄ ﻣﻦ ﺫﺍﻙ، ﻭﻟﻜﻦ ﻟﺘﻈﻬﺮ ﻓﻴﻪ ﺃﻋﻤﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ.
ﻡ ﻭﻳﺠﺐ ﻋﻠﻲ ﺃﻥ ﺃﻋﻤﻞ ﺃﻋﻤﺎﻝ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺭﺳﻠﻨﻲ ﻣﺎ ﺩﺍﻡ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ؛ ﻳﺄﺗﻲ ﻟﻴﻞ ﺣﻴﻦ ﻻ ﻳﻘﺪﺭ ﺃﺣﺪ ﺃﻥ ﻳﻌﻤﻞ.
ﻥ ﻣﺎ ﺩﺍﻣﺖ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ ﻓﺄﻧﺎ ﻧﻮﺭ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ.
ﺱ ﻓﻠﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﻫﺬﺍ ﺗﻔﻞ ﻭﺑﺼﻖ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﺻﻨﻊ ﻃﻴﻨًﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺘﻔﻞ،
ﻉ ﻭﻃﻠﻰ ﺑﺎﻟﻄﻴﻦ ﻋﻴﻨﻲ ﺍﻷﻋﻤﻰ،
ﻑ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻪ: ﺍﺫﻫﺐ ﻭﺍﻏﺘﺴﻞ ﻓﻲ ﺑﺮﻛﺔ ﺳﻠﻮﺍﻡ. ﻓﻤﻀﻰ ﻭﻏﺘﺴﻞ ﻭﺟﺎﺀ ﺑﺼﻴﺮًﺍ.
ﺹ ﻓﻘﺎﻝ ﺟﻴﺮﺍﻧﻪ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺮﻭﻧﻪ ﻗﺒﻼً ﺃﻧﻪ ﻛﺎﻥ ﺃﻋﻤﻰ، ﺃﻟﻴﺲ ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻛﺎﻥ ﻳﺠﻠﺲ ﻭﻳﺴﺘﻌﻄﻲ؟
ﻕ ﻓﻘﺎﻝ ﺁﺧﺮﻭﻥ: ﻫﻮ ﻫﺬﺍ، ﻭﺁﺧﺮﻭﻥ: ﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﺑﻞ ﻳﺸﺒﻬﻪ. ﻓﻘﺎﻝ ﺍﻟﺮﺟﻞ: ﺃﻧﺎ ﻫﻮ.
ﺭ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ: ﻛﻴﻒ ﺍﻧﻔﺘﺤﺖ ﻋﻴﻨﺎﻙ؟
ﺵ ﻓﺄﺟﺎﺏ ﺫﺍﻙ: ﺍﻟﺮﺟﻞ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﻳﺴﻮﻉ ﺻﻨﻊ ﻃﻴﻨًﺎ ﻭﻃﻠﻰ ﻋﻴﻨﻲ ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻲ: ﺍﺫﻫﺐ ﻭﺍﻏﺘﺴﻞ ﻓﻲ ﺳﻠﻮﺍﻡ، ﻓﻤﻀﻴﺖ ﻭﻏﺘﺴﻠﺖ ﻓﺄﺑﺼﺮﺕ.
ﺕ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ: ﺃﻳﻦ ﻫﻮ؟ ﻓﻘﺎﻝ: ﻻ ﺃﻋﻠﻢ.

ב וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ ב כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ ג אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ ד אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לּוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃ ה וְאִם אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ ו וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ ז וְכִי יִמְכֹּר אִישׁ אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ ח אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ׃ ט וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ׃ י אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃ יא וְאִם שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ יב מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃ יג וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ יד וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לַהַרְגּוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃ טו וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ טז וְגֹנֵב אִישׁ וּמָכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃ יז וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ יח וְכִי יְרִבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ יט אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃ כ וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ כא אַךְ אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ כב וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ כג וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ כד עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ כה כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ כו וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ כז וְשֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ כח וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃ כט וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃ ל אִם כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו׃ לא אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ לב אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ לג וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ לד בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ לה וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וְהָיוּ לְאֶחָד אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וּמָכְרוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ לו וְאִם נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יַשְׁמִירֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ לז כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ א אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ ב אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ ג אִם הַגְּנֵבָה הִמָּצֵא תִמָּצֵא בְיָדוֹ מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ ד כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ ה כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמֹּשׁ וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה׃ ו כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִן הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ ז אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ ח עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל כְּסוּת עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ ט כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ י שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יְשַׁלֵּם׃ יא וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ יב אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ יג וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃ יד אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ טו וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ טז אִם מָאֵן יְמָאֲנ֣וּ אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ יז מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃ יח כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ יט זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ כ וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ כא כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ כב אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ כג וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ כד אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ כה אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כו כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמָּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי׃ כז אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ כח בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃ כט וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ. وَكَانَتِ امْرَأَتُهُ حَزِينَةً عَلَيْهِ. وَبَكَتْ عَلَيْهِ وَعَلَى ابْنِهَا الْوَحِيدِ. وَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُ نَوْحِهَا أَرْسَلَ يَهُوذَا وَأَتَى بِهَا إِلَى بَيْتِهِ. وَصَارَتْ لَهُ زَوْجَةً. وَوَلَدَتْ لَهُ ابْنًا. وَدَعَا اسْمَهُ فَارَصَ. وَهَذَا لَمْ يَكُنْ مِنْ بَنِي شِيلَةَ. وَكَانَ فَارَصُ يَكْبَرُ عِنْدَ أَبِيهِ وَأُمِّهِ. وَكَانَ يَرْعَى غَنَمَ أَبِيهِ. وَكَانَ رَجُلًا قَوِيًّا. وَكَانَ يُشْبِهُ أَبَاهُ فِي الْقُوَّةِ. وَكَانَ يُشْبِهُ أُمَّهُ فِي الْجَمَالِ. وَكَانَ يَهُوذَا يُحِبُّهُ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ بَنِيهِ. وَكَانَ فَارَصُ يَرْعَى غَنَمَ أَبِيهِ. وَكَانَ يَهُوذَا يَأْتِي إِلَيْهِ وَيَتَفَقَّدُهُ

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ؟ أَيْنَ الْمُعْتَدِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ؟ أَيْنَ الْمُعْتَدِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ؟ أَيْنَ الْمُعْتَدِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ؟ أَيْنَ الْمُعْتَدِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟

وَيَقُولُ: أَيْنَ هُوَ؟ أَيْنَ الْمُعْتَدِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَظِّمُ؟ أَيْنَ الْمُتَجَبِّرُ؟ أَيْنَ الْمُتَعَالِي؟

فَأَسْكَنَهُ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ، فَأَخْرَجَ مِنْهَا آدَمَ وَحَوَّاءَ، وَأَهْبَطَهُمَا إِلَى الْأَرْضِ، وَأَمَرَهُمَا أَنْ يَعْبُدَاهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنْ يَتَّخِذَا مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ طَعَامًا، وَمِنْ مَاءِ الْأَنْهَارِ شَرَابًا، وَمِنْ وَرَقِ التِّينِ لِبَاسًا. وَكَانَ آدَمُ يَوْمَئِذٍ طُولُهُ سِتُّونَ ذِرَاعًا، وَعَرْضُهُ سَبْعَةُ أَذْرُعٍ، وَحَوَّاءُ عَلَى قَدْرِهِ. وَكَانَ آدَمُ أَبْيَضَ اللَّوْنِ، وَحَوَّاءُ سَوْدَاءَ الشَّعْرِ، وَكَانَ آدَمُ أَجْعَدَ الرَّأْسِ، وَحَوَّاءُ سَبِطَةَ الشَّعْرِ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا مَشَى يَتَكَفَّأُ، وَحَوَّاءُ إِذَا مَشَتْ تَتَثَنَّى. وَكَانَ آدَمُ إِذَا نَظَرَ إِلَى حَوَّاءَ غَضَّ بَصَرَهُ، وَحَوَّاءُ إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِ خَفَضَتْ طَرْفَهَا. وَكَانَ آدَمُ إِذَا تَكَلَّمَ سَكَتَتْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا تَكَلَّمَتْ سَكَتَ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا ضَحِكَ لَمْ تَضْحَكْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا ضَحِكَتْ لَمْ يَضْحَكْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا بَكَى لَمْ تَبْكِ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا بَكَتْ لَمْ يَبْكِ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا حَزِنَ لَمْ تَحْزَنْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا حَزِنَتْ لَمْ يَحْزَنْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا فَرِحَ لَمْ تَفْرَحْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا فَرِحَتْ لَمْ يَفْرَحْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا غَضِبَ لَمْ تَغْضَبْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا غَضِبَتْ لَمْ يَغْضَبْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا رَضِيَ لَمْ تَرْضَ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا رَضِيَتْ لَمْ يَرْضَ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا أَكَلَ لَمْ تَأْكُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا أَكَلَتْ لَمْ يَأْكُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا شَرِبَ لَمْ تَشْرَبْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا شَرِبَتْ لَمْ يَشْرَبْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا نَامَ لَمْ تَنَمْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا نَامَتْ لَمْ يَنَمْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا قَامَ لَمْ تَقُمْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا قَامَتْ لَمْ يَقُمْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا قَعَدَ لَمْ تَقْعُدْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا قَعَدَتْ لَمْ يَقْعُدْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا مَرِضَ لَمْ تَمْرَضْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا مَرِضَتْ لَمْ يَمْرَضْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا مَاتَ لَمْ تَمُتْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا مَاتَتْ لَمْ يَمُتْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ الْجَنَّةَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ النَّارَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ النَّارَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ النَّارِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ النَّارِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ الْجَنَّةَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ النَّارَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ النَّارَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ النَّارِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ النَّارِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ الْجَنَّةَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ الْجَنَّةَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ الْجَنَّةِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا دَخَلَ النَّارَ لَمْ تَدْخُلْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا دَخَلَتِ النَّارَ لَمْ يَدْخُلْ آدَمُ. وَكَانَ آدَمُ إِذَا خَرَجَ مِنَ النَّارِ لَمْ تَخْرُجْ حَوَّاءُ، وَحَوَّاءُ إِذَا خَرَجَتْ مِنَ النَّارِ لَمْ يَخْرُجْ آدَمُ.

وَهٰذَا آخِرُ مَا وَجَدْنَا مِنْ أَخْبَارِ آدَمَ وَحَوَّاءَ، وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ.

ثم قال: ما أعظم شأن هذه الأمة، وما أكثر خيرها، وما أوسع رحمة الله بها، فيها الأبرار والصالحون، وفيها الشهداء والمجاهدون، وفيها العلماء والعاملون، وفيها الدعاة والمصلحون، وفيها الأتقياء والأولياء، وفيها الأخيار والأطهار، وفيها الأحرار والأبطال، وفيها الأوفياء والأنقياء، وفيها الأسخياء والأجواد، وفيها الأشداء والأقوياء، وفيها الأذكياء والألباء، وفيها الأدباء والشعراء، وفيها الأطباء والمهندسون، وفيها الأساتذة والمعلمون، وفيها الآباء والأمهات، وفيها الأبناء والبنات، وفيها الإخوة والأخوات، وفيها الأعمام والعمات، وفيها الأخوال والخالات، وفيها الأحفاد والأسباط، وفيها الأصهار والأنسباء، وفيها الأقارب والأرحام، وفيها الجيران والأصدقاء، وفيها الزملاء والرفقاء، وفيها الشركاء والمتعاونون، وفيها المحسنون والمتصدقون، وفيها الذين يعطون ولا يمنون، وفيها الذين يبذلون ولا يبخلون، وفيها الذين يعفون ولا ينتقمون، وفيها الذين يصلون ولا يقطعون، وفيها الذين يحلمون ولا يغضبون، وفيها الذين يصبرون ولا يجزعون، وفيها الذين يشكرون ولا يكفرون، وفيها الذين يذكرون الله كثيرا والذاكرات، وفيها الذين يستغفرون بالأسحار والساعات، وفيها الذين يقومون الليل ويتهجدون، وفيها الذين يصومون النهار ويصلون، وفيها الذين يتلون القرآن ويتدبرون، وفيها الذين يحفظون كتاب الله ويعلمون، وفيها الذين يعملون بما علموا ويخلصون، وفيها الذين يدعون إلى الله على بصيرة ويحتسبون، وفيها الذين يأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر ولا يخافون، وفيها الذين يجاهدون في سبيل الله ويرابطون، وفيها الذين يبيعون أنفسهم ابتغاء مرضاة الله والله رؤوف بالعباد، وفيها الذين يهاجرون في سبيل الله ويتركون الأوطان والديار، وفيها الذين يتركون الأهل والأولاد، وفيها الذين يتركون الأموال والتجارات، وفيها الذين يتركون الأعمال والوظائف، وفيها الذين يتركون الدنيا وما فيها، وفيها الذين يتركون الأحباب والخلان، وفيها الذين يتركون الأصحاب والجيران، وفيها الذين يتركون الأقارب والأرحام، وفيها الذين يتركون الأصدقاء والزملاء، وفيها الذين يتركون الأشياء والأمتعة، وفيها الذين يتركون الأثاث والمتاع، وفيها الذين يتركون الأرض والعقار، وفيها الذين يتركون البيوت والقصور، وفيها الذين يتركون الحدائق والبساتين، وفيها الذين يتركون الأنهار والعيون، وفيها الذين يتركون الجبال والوديان، وفيها الذين يتركون السهول والتلال، وفيها الذين يتركون الصحاري والقفار، وفيها الذين يتركون البحار والمحيطات، وفيها الذين يتركون الشواطئ والموانئ، وفيها الذين يتركون المدن والقرى، وفيها الذين يتركون الأمصار والعواصم، وفيها الذين يتركون الدول والممالك، وفيها الذين يتركون الأنظمة والحكومات، وفيها الذين يتركون الجيوش والأساطيل، وفيها الذين يتركون الأسلحة والذخائر، وفيها الذين يتركون الطائرات والدبابات، وفيها الذين يتركون السفن والغواصات، وفيها الذين يتركون الصواريخ والقنابل، وفيها الذين يتركون الأقمار والمحطات، وفيها الذين يتركون الأجهزة والمعدات، وفيها الذين يتركون الآلات والمكائن، وفيها الذين يتركون المصانع والمعامل، وفيها الذين يتركون المزارع والحقول، وفيها الذين يتركون البساتين والكروم، وفيها الذين يتركون الأشجار والثمار، وفيها الذين يتركون الزروع والمحاصيل، وفيها الذين يتركون المواشي والأنعام، وفيها الذين يتركون الإبل والبقر، وفيها الذين يتركون الغنم والماعز، وفيها الذين يتركون الخيل والبغال، وفيها الذين يتركون الحمير والكلاب، وفيها الذين يتركون القطط والطيور، وفيها الذين يتركون الأسماك والحيتان، وفيها الذين يتركون الدلافين والفقمات، وفيها الذين يتركون السلاحف والضفادع، وفيها الذين يتركون الثعابين والأفاعي، وفيها الذين يتركون العقارب والحشرات، وفيها الذين يتركون النمل والنحل، وفيها الذين يتركون الفراش والذباب، وفيها الذين يتركون البعوض والناموس، وفيها الذين يتركون الديدان والجراثيم، وفيها الذين يتركون الفيروسات والبكتيريا، وفيها الذين يتركون الأوبئة والأمراض، وفيها الذين يتركون الحمى والطاعون، وفيها الذين يتركون الكوليرا والجدري، وفيها الذين يتركون السل والحصبة، وفيها الذين يتركون الإيدز والسرطان، وفيها الذين يتركون الشلل والعمى، وفيها الذين يتركون الصمم والبكم، وفيها الذين يتركون الإعاقة والتخلف، وفيها الذين يتركون الشيخوخة والهرم، وفيها الذين يتركون الموت والفناء، وفيها الذين يتركون القبور والأكفان، وفيها الذين يتركون الدود والرمم، وفيها الذين يتركون العظام والرفات، وفيها الذين يتركون الجماجم والأشلاء، وفيها الذين يتركون الدماء والأعضاء، وفيها الذين يتركون الأحشاء والأمعاء، وفيها الذين يتركون القلوب والأكباد، وفيها الذين يتركون الرئات والكلى، وفيها الذين يتركون الطحال والمرارة، وفيها الذين يتركون المثانة والأمعاء، وفيها الذين يتركون الدماغ والنخاع، وفيها الذين يتركون الأعصاب والأوتار، وفيها الذين يتركون العضلات والأنسجة، وفيها الذين يتركون الجلد والشعر، وفيها الذين يتركون الأظافر والأسنان، وفيها الذين يتركون العيون والآذان، وفيها الذين يتركون الأنوف والأفواه، وفيها الذين يتركون الألسنة والشفاه، وفيها الذين يتركون الحناجر والأعناق، وفيها الذين يتركون الأكتاف والأذرع، وفيها الذين يتركون الأيدي والأرجل، وفيها الذين يتركون الأصابع والأظافر، وفيها الذين يتركون الأفخاذ والسيقان، وفيها الذين يتركون الركب والكعوب، وفيها الذين يتركون الأقدام والنعال، وفيها الذين يتركون الأحذية والجوارب، وفيها الذين يتركون الملابس والثياب، وفيها الذين يتركون القمصان والسراويل، وفيها الذين يتركون الجلابيب والعباءات، وفيها الذين يتركون الأوشحة والعمائم، وفيها الذين يتركون القبعات والطرابيش، وفيها الذين يتركون النظارات والأقنعة، وفيها الذين يتركون الساعات والخواتم، وفيها الذين يتركون الأساور والقلائد، وفيها الذين يتركون الأقراط والدبابيس، وفيها الذين يتركون الحقائب والمحافظ، وفيها الذين يتركون الجوازات والهويات، وفيها الذين يتركون الأوراق والمستندات، وفيها الذين يتركون الأقلام والمحابر، وفيها الذين يتركون الكتب والمجلات، وفيها الذين يتركون الصحف والجرائد، وفيها الذين يتركون الرسائل والبرقيات، وفيها الذين يتركون الهواتف والحواسيب، وفيها الذين يتركون الشاشات والأجهزة، وفيها الذين يتركون الكاميرات والتسجيلات، وفيها الذين يتركون الأفلام والصور، وفيها الذين يتركون الذكريات والأحلام، وفيها الذين يتركون الأمنيات والطموحات، وفيها الذين يتركون الآمال والتطلعات، وفيها الذين يتركون الأفراح والمسرات، وفيها الذين يتركون الأتراح والأحزان، وفيها الذين يتركون الدموع والآهات، وفيها الذين يتركون الزفرات والحسرات، وفيها الذين يتركون الأنين والصراخ، وفيها الذين يتركون الصمت والسكون، وفيها الذين يتركون الراحة والطمأنينة، وفيها الذين يتركون الأمن والسلام، وفيها الذين يتركون الجنة ونعيمها، وفيها الذين يتركون الحور والولدان، وفيها الذين يتركون الأنهار والعيون، وفيها الذين يتركون الفواكه والثمار، وفيها الذين يتركون الطيور والأشجار، وفيها الذين يتركون الظل والنعيم، وفيها الذين يتركون الرضوان والرحمة، وفيها الذين يتركون المغفرة والعفو، وفيها الذين يتركون الجنة ونعيمها، وفيها الذين يتركون الحور والولدان، وفيها الذين يتركون الأنهار والعيون، وفيها الذين يتركون الفواكه والثمار، وفيها الذين يتركون الطيور والأشجار، وفيها الذين يتركون الظل والنعيم، وفيها الذين يتركون الرضوان والرحمة، وفيها الذين يتركون المغفرة والعفو.

ש֣וֹמְרִ֔ים לְבַלְתִּ֥י הָבִ֖יא מַשָּׂ֑א בְּי֣וֹם הַשַּׁבָּ֗ת וּלְהָבִ֛יא בְּשַׁעֲרֵ֥י יְרוּשָׁלִָֽם׃ וְלֹ֤א הוֹצִ֙יאוּ֙ מַשָּׂ֣א מִבָּתֵּיכֶ֔ם בְּי֥וֹם הַשַּׁבָּ֖ת וְכָל־מְלָאכָ֣ה לֹ֣א תַעֲשׂ֑וּ וְקִדַּשְׁתֶּ֣ם אֶת־י֠וֹם הַשַּׁבָּ֨ת כַּאֲשֶׁ֤ר צִוִּיתִי֙ אֶת־אֲבֹתֵיכֶֽם׃ וְלֹ֥א שָׁמְע֖וּ וְלֹ֣א הִטּ֣וּ אֶת־אָזְנָ֑ם וַיַּקְשׁ֤וּ אֶת־עָרְפָּם֙ לְבִלְתִּ֣י שְׁמֹ֔עַ וּלְבִלְתִּ֥י קַבֵּ֖ל מוּסָֽר׃ וְהָיָ֡ה אִם־שָׁמֹ֣עַ תִּשְׁמְעוּ֩ אֵלַ֨י נְאֻם־יְהוָ֜ה לְבִלְתִּ֣י הָבִ֣יא מַשָּׂ֗א בְּשַׁעֲרֵ֤י הָעִיר֙ הַזֹּ֔את בְּי֥וֹם הַשַּׁבָּ֖ת וּלְקַדֵּ֣שׁ אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֑ת לְבִלְתִּ֥י עֲשׂ֖וֹת בּ֥וֹ כָּל־מְלָאכָֽה׃ וּבָ֣אוּ בְשַׁעֲרֵ֣י הָעִ֣יר הַזֹּ֗את מְלָכִים֙ וְשָׂרִ֔ים יֹשְׁבִ֣ים עַל־כִּסֵּ֣א דָוִ֔ד רֹכְבִ֥ים בָּרֶ֖כֶב וּבַסּוּסִ֑ים הֵ֣מָּה וְשָׂרֵיהֶ֗ם אִ֚ישׁ יְהוּדָ֔ה וְיֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִָ֑ם וְנוֹשְׁבָ֥ה הָעִ֖יר הַזֹּ֥את לְעוֹלָֽם׃ וּבָ֣אוּ מֵעָרֵ֣י יְהוּדָ֗ה וּמִסְבִּיבוֹת֙ יְרוּשָׁלִַ֔ם וּמֵאֶ֥רֶץ בִּנְיָמִ֖ן וּמִשְּׁפֵלָ֑ה וּמֵהָהָ֣ר וּמִנֶּ֔גֶב מְבִיאִ֥ים עֹלָ֛ה וְזֶ֖בַח וּמִנְחָ֣ה וּלְבוֹנָ֑ה וּמְבִיאִ֥ים תּוֹדָ֖ה בֵּ֥ית יְהוָֽה׃ וְאִם־לֹ֣א תִשְׁמְע֣וּ אֵלַ֗י לְקַדֵּשׁ֙ אֶת־י֣וֹם הַשַּׁבָּ֔ת וְלִבְלְתִּ֥י שְׂאֵ֛ת מַשָּׂ֖א וּבָא֑ת בְּשַׁעֲרֵ֣י יְרוּשָׁלִַ֔ם וְהִצַּתִּ֥י אֵ֛שׁ בְּשְׁעָרֶ֖יהָ וְאָכְלָ֣ה אַרְמְנ֣וֹת יְרוּשָׁלִַ֔ם וְלֹ֥א תִכְבֶּֽה׃ פ

כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה לֵ֥ךְ וְיָרַדְתָּ֖ בֵּ֣ית הַיּוֹצֵ֑ר וְשָׁ֣ם אַשְׁמִ֣יעֲךָ֔ אֶת־דְּבָרָֽי׃ וָאֵ֣רֵד בֵּית־הַיּוֹצֵ֔ר וְהִנֵּ֥ה הוּא֙ עֹשֶׂ֣ה מְלָאכָ֔ה עַ֖ל הָאָבְנָֽיִם׃ וְנִשְׁחַת֙ הַכְּלִ֣י אֲשֶׁר־הוּא֙ עֹשֶׂ֣ה בַחֹ֔מֶר בְּיַד־הַיּוֹצֵ֑ר וְשָׁ֗ב וְעָשָׂ֤ה כְלִי־אַחֵר֙ כַּאֲשֶׁ֣ר טוֹב֔ בְּעֵינֵ֖י הַיּוֹצֵ֥ר לַעֲשֽׂוֹת׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ הַכְּיוֹצֵ֥ר הַזֶּ֖ה לֹא־יָכֹ֣לְתִּי לַעֲשׂ֣וֹת לָכֶ֗ם בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל נְאֻם־יְהוָ֑ה הִנֵּ֣ה כַחֹ֣מֶר בְּיַד־הַיּוֹצֵ֔ר כֵּ֥ן אַתֶּ֖ם בְּיָדִ֥י בֵּית־יִשְׂרָאֵֽל׃ רֶ֣גַע אֲדַבֵּ֣ר עַל־גּ֠וֹי וְעַל־מַמְלָכָ֨ה לִנְתֹּ֤שׁ וְלִנְתֹּץ֙ וּלְהַאֲבִ֔יד׃ וְשָׁ֥ב הַגּ֖וֹי הַה֣וּא מֵרָעָתוֹ֑ אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתִּי עָלָ֣יו וְנִחַמְתִּ֔י עַל־הָרָעָ֕ה אֲשֶׁ֥ר חָשַׁ֖בְתִּי לַעֲשׂ֥וֹת לֽוֹ׃ וְרֶ֣גַע אֲדַבֵּ֣ר עַל־גּ֠וֹי וְעַל־מַמְלָכָ֨ה לִבְנ֤וֹת וְלִנְטֹע֙ אוֹתָ֔הּ׃ וְעָשָׂ֥ה הָרַ֖ע בְּעֵינַ֑י לְבִלְתִּ֥י שְׁמֹ֖עַ בְּקוֹלִ֑י וְנִחַמְתִּי֙ עַל־הַטּוֹבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אָמַ֖רְתִּי לְהֵיטִ֥יב אֹתָֽם׃ וְעַתָּ֗ה אִמְרִ֤י נָא֙ אֶל־אִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה וְאֶל־יֹשְׁבֵ֖י יְרוּשָׁלִַ֑ם לֵאמֹ֗ר כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנֵּ֥ה אָנֹכִ֖י יוֹצֵ֣ר עֲלֵיכֶ֣ם רָעָ֔ה וְחֹשֵׁ֥ב עֲלֵיכֶ֖ם מַחֲשָׁבָ֑ה שׁ֣וּבוּ נָ֤א אִישׁ֙ מִדַּרְכּ֣וֹ הָרָעָ֔ה וְהֵיטִ֥יבוּ דַרְכֵיכֶ֖ם וּמַעַלְלֵיכֶֽם׃ וְאָמְר֖וּ נוֹאָ֑שׁ כִּ֣י אַחַ֤ר מַחְשְׁבוֹתֵ֙ינוּ֙ נֵלֵ֔ךְ וְאִ֣ישׁ שְׁרִרֻ֥ת לִבּ֖וֹ הָרָ֥ע נַעֲשֶֽׂה׃ פ

לָכֵ֗ן כֹּ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֔ה שַׁאֲל֥וּ נָ֖א בַּגּוֹיִ֑ם מִ֣י שָׁמַ֔ע כָּאֵ֕לֶּה שָׁמְמָ֥ה עָשְׂתָ֖ה מְאֹ֥ד בְּתוּלַ֥ת יִשְׂרָאֵֽל׃ הֲיַעֲזֹ֤ב מִצּוּר֙ שְׂדִ֣י לְבָנ֔וֹן אִם־יִנָּתְשׁ֥וּ מֵי־שֶׁ֖לֶג צוּר֑ מִשָּׂדִ֣י נָכְרִ֔י קָרִ֖ים נִזָּלִֽים׃ כִּ֣י שָׁכְחָ֤ה עַמִּי֙ לִ֣י קִטְּרוּ־שָׁ֔וְא וַיַּכְשְׁל֥וּ בְדַרְכָּ֖ם מֵעֹלָ֑ם נְתִיב֣וֹת עוֹלָ֔ם לָלֶ֖כֶת בְּאֹ֥רַח לֹא־סְלוּלָֽה׃ לָשׂ֤וּם אַרְצָם֙ לִשַּׁמָּ֔ה שְׁרֻקַ֥ת עוֹלָ֖ם כָּל־עוֹבֵ֣ר עָלֶ֑יהָ יָנ֥וּד יָנִ֛יעַ בְּרֹאשׁ֖וֹ כְּקָדִ֥ים אֹיְבִ֖ים אֶפִּיצֵ֑ם עֹ֥רֶף וְלֹא־פָנִ֖ים אַרְאֵ֥ם בְּי֥וֹם אֵידָֽם׃ פ

וַיֹּאמְר֣וּ מַחֲשְׁב֣וֹת עָלַ֣י חָשָׁ֔בוּ וְנֵלְכָ֥ה אֶל־הַחֹשֵׁ֖ב מַחֲשָׁבָ֑ה כִּ֣י לֹא־תֹאבַ֤ד תּוֹרָה֙ מִכֹּהֵ֔ן וְעֵצָ֖ה מֵחָכָ֑ם וְדָבָ֖ר מִנָּבִ֑יא לְכ֣וּ וְנַכֶּ֤נּוּ אֶל־הַלָּשׁוֹן֙ וְאַל־נַקְשִׁ֣יבָה אֶל־כָּל־דְּבָרָ֔יו׃ הַשְׁקִ֤יבָה אֵלַי֙ יְהוָ֔ה וְקוֹל֙ רִיבֹ֣ת יָרִ֔יבוּ אִתִּֽי׃ הֲיְשֻׁלַּ֥ם תַּ֖חַת רָעָ֑ה כִּֽי־כָר֥וּ שׁוּחָ֖ה לְנַפְשִׁ֑י זְכֹר֙ עָמְדִ֣י לְפָנֶ֔יךָ לְדַבֵּ֥ר עֲלֵיהֶ֖ם טּוֹבָ֑ה לְהָשִׁ֥יב חֲמָתְךָ֖ מֵהֶֽם׃ לָכֵ֗ן תְּנָה֙ אֶת־בְּנֵיהֶ֣ם לָרָעָ֔ב וְהַגִּירֵ֖ם עַל־יְדֵ֣י חָ֑רֶב וּתְהִ֨יֶינָה֙ נְשֵׁיהֶ֣ם שַׁכֻּל֔וֹת וְאַלְמָנ֖וֹת וַאֲנָשֵׁיהֶ֣ם יְהִי־מוֹתֵ֑ת בַּחוּרֵיהֶ֥ם מֻכֵּי־הֶ֖רֶג בַּקְרָ֥ב בַּמִּלְחָמָֽה׃ תִּשְׁמַ֥ע זְעָקָ֖ה מִבָּתֵּיהֶ֑ם כִּֽי־תָבִ֤יא גְדוּד֙ עָלֵ֣ימוֹ פִּתְאֹ֔ם כִּֽי־כָר֥וּ שׁוּחָ֖ה לִלְכְּדֵ֑נִי וּפַחִ֕ים טָמְנ֖וּ לְרַגְלָֽי׃ וְאַתָּ֣ה יְהוָ֗ה כָּל־עֲצָתָם֙ עָלַ֣י לָמָ֔וֶת אַל־תְּכַ֖פֶּר וְחַטָּאתָ֣ם מִלְּפָנֶ֣יךָ אַל־תִּמָּ֑חֶה וְיִהְי֥וּ כֹשְׁלִ֖ים לְפָנֶ֑יךָ בְּעֵ֥ת אַפְּךָ֖ עֲשֵׂ֥ה בָהֶֽם׃ פ

כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה לֵ֥ךְ וְקָנִ֖יתָ בַּ֣קְבֻק יוֹצֵ֑ר וּמִזִּקְנֵ֥י הָעָ֖ם וּמִזִּקְנֵ֥י הַכֹּהֲנִֽים׃ וְיָצָ֣אתָ אֶל־גֵּ֣יא בֶן־הִנֹּ֗ם אֲשֶׁ֤ר פֶּתַח֙ הַחֶ֔רֶשׂ וְקָרָ֣אתָ שָּׁ֔ם אֶת־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֣ר אֲדַבֵּ֑ר אֵלֶֽיךָ׃ וְאָמַרְתָּ֗ שִׁמְעוּ֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה מַלְכֵ֥י יְהוּדָ֖ה וְיֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלִָ֑ם כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה צְבָא֥וֹת אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל הִנְנִ֨י מֵבִ֤יא רָעָה֙ עַל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה אֲשֶׁר֙ כָּל־שֹׁמְעָ֔הּ תְּצִלֶּ֖ינָה אָזְנָֽיו׃ עַל־אֲשֶׁ֨ר עֲזָב֜וּנִי וַיְנַכְּר֣וּ אֶת־הַמָּק֗וֹם הַזֶּה֙ וַיְקַטְּר֣וּ בּ֔וֹ לֵאלֹהִ֖ים אֲחֵרִ֑ים אֲשֶׁ֨ר לֹא־יָדְע֜וּם הֵ֣מָּה וַאֲבוֹתָ֗ם וּמַלְכֵ֤י יְהוּדָה֙ וּמָלְא֣וּ אֶת־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה דָּ֖ם נְקִיִּֽם׃ וּבָנ֣וּ אֶת־בָּמ֣וֹת הַבַּ֗עַל לִשְׂרֹ֤ף אֶת־בְּנֵיהֶם֙ בָּאֵ֔שׁ עֹלוֹת֙ לַבַּ֔עַל אֲשֶׁ֥ר לֹא־צִוִּ֖יתִי וְלֹ֣א דִבַּ֑רְתִּי וְלֹ֥א עָלְתָ֖ה עַל־לִבִּֽי׃ לָכֵ֗ן הִנֵּ֤ה יָמִים֙ בָּאִ֔ים נְאֻם־יְהוָ֑ה וְלֹא־יֵאָמֵ֤ר עוֹד֙ הַתֹּ֔פֶת וְגֵ֖יא בֶּן־הִנֹּ֑ם כִּ֥י אִם־גֵּ֖יא הַהֲרֵגָֽה׃ וּבָקֹתִ֗י אֶת־עֲצַ֤ת יְהוּדָה֙ וִירוּשָׁלִַ֔ם בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְהִפַּלְתִּ֥י אוֹתָ֛ם בַּחֶ֖רֶב לִפְנֵ֣י אוֹיְבֵיהֶ֑ם וּבְיַד֙ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֔ם וְנָתַתִּ֤י אֶת־פִּגְרָתָם֙ מַאֲכָ֣ל לְע֣וֹף הַשָּׁמַ֔יִם וּלְבֶהֱמ֖וֹת הָאָֽרֶץ׃ וְנָתַתִּ֣י אֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֔את לִשַּׁמָּ֖ה וְלִשְׁרֻקָ֑ה כָּל־עוֹבֵ֣ר עָלֶ֔יהָ יִשֹּׁם֙ וְיִשְׁרֹ֔ק עַ֖ל כָּל־מַכּוֹתֶֽיהָ׃ וְהַאֲכַלְתִּ֞י אֶת־בְּשַׂ֤ר בְּנֵיהֶם֙ וְאֶת־בְּשַׂ֣ר בְּנוֹתֵיהֶ֔ם וְאִ֥ישׁ בְּשַׂ֖ר רֵעֵ֑הוּ בְּמָצ֤וֹר֙ וּבְמָצ֔וֹק אֲשֶׁ֥ר יָצִ֛יקוּ לָהֶ֖ם אוֹיְבֵיהֶ֥ם וּמְבַקְשֵׁ֖י נַפְשָֽׁם׃ וְשִׁבַּרְתָּ֣ הַבַּ֔קְבֻק לְעֵינֵ֖י הָאֲנָשִׁ֣ים הַהֹלְכִ֣ים אִתָּֽךְ׃ וְאָמַרְתָּ֣ אֲלֵהֶ֗ם כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת כָּזֹ֥את אֲשַׁבֵּ֛ר אֶת־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה וְאֶת־הָעִ֣יר הַזֹּ֑את כַּאֲשֶׁ֨ר יִשָּׁבֵ֜ר אֶת־כְּלִ֣י הַיּוֹצֵ֗ר אֲשֶׁ֤ר לֹא־יוּכַל֙ עוֹד֙ לְהֵרָפֵ֔א וּבְתֹפֶ֖ת יִקְבְּר֣וּ מֵאֵ֑ין מָקוֹם֙ לִקְבּ֔וֹר׃ כֹּ֣ה אֶֽעֱשֶׂ֤ה לַמָּקוֹם֙ הַזֶּ֔ה נְאֻם־יְהוָ֑ה וּלְיוֹשְׁבָ֣יו לָתֵ֔ת אֶת־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את כְּתֹֽפֶת׃ וְהָי֣וּ בָתֵּ֣י יְרוּשָׁלִַ֗ם וּבָתֵּי֙ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה כִּמְק֥וֹם הַתֹּ֖פֶת הַטְּמֵאִ֑ים כֹּ֚ל הַבָּתִּ֔ים אֲשֶׁ֨ר עַל־גַּגֹּתָ֜ם הִקְטִ֣ירוּ לְכָל־צְבָ֣א הַשָּׁמַ֗יִם וְהִסִּ֥יכוּ נְסָכִ֖ים לֵאלֹהִ֥ים אֲחֵרִֽים׃ פ

וַיָּבֹ֣א יִרְמְיָ֗הוּ מִן־הַתֹּ֙פֶת֙ אֲשֶׁ֣ר שָׁלְחוֹ־שָׁ֣ם יְהוָ֔ה לְהִנָּבֵ֑א וַיַּעֲמֹ֣ד בַּחֲצַ֣ר בֵּית־יְהוָ֔ה וַיֹּ֖אמֶר אֶל־כָּל־הָעָֽם׃ כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל הִנְנִ֨י מֵבִ֤יא עַל־הָעִיר֙ הַזֹּ֔את וְעַל־כָּל־עָרֶ֖יהָ אֵ֣ת כָּל־הָרָעָ֣ה אֲשֶׁר־דִּבַּ֣רְתִּי עָלֶ֑יהָ כִּֽי־הִקְשׁ֤וּ אֶת־עָרְפָּם֙ לְבִלְתִּ֣י שְׁמֹ֔עַ אֶת־דְּבָרָֽי׃ וַיִּשְׁמַ֣ע פַּשְׁח֗וּר בֶּן־אִמֵּר֙ הַכֹּהֵ֣ן וְה֔וּא פָּקִ֖יד רָאשׁ֑וֹן בְּבֵ֣ית יְהוָ֔ה וַיַּכֶּ֣ה פַּשְׁח֗וּר אֶת־יִרְמְיָ֤הוּ הַנָּבִיא֙ וַיִּתְּנֵ֣הוּ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶ֔ת אֲשֶׁ֖ר בְּשַׁ֣עַר בִּנְיָמִ֑ן הָעֶלְיוֹן֙ אֲשֶׁ֣ר בְּבֵ֣ית יְהוָ֔ה׃ וַיְהִ֗י מִֽמָּחֳרַת֙ וַיּוֹצֵ֣א פַּשְׁח֔וּר אֶת־יִרְמְיָ֖הוּ מִן־הַמַּהְפֶּכֶ֑ת וַיֹּ֨אמֶר֙ אֵלָ֣יו יִרְמְיָ֔הוּ לֹ֥א פַשְׁח֖וּר קָרָ֣א יְהוָ֑ה כִּ֥י אִם־מָגוֹר֙ מִסָּבִ֔יב׃ כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֔ה הִנְנִ֥י נֹתֶנְךָ֖ לְמָגוֹר֑ אַתָּ֣ה וְכָל־אֹהֲבֶ֗יךָ וְנָפְל֤וּ בְחֶרֶב֙ אוֹיְבֵיהֶ֔ם וְעֵינֶ֖יךָ רֹא֣וֹת וְכָל־יְהוּדָ֗ה בְּיַד֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל וְהִגְלָ֥ם בָּבֶ֖לָה וְהִכָּ֥ם בַּחֶֽרֶב׃ וְנָתַתִּ֣י אֶת־כָּל־ה֠וֹן הָעִ֨יר הַזֹּ֜את וְאֶת־כָּל־יְגִיעָ֗הּ וְאֶת־כָּל־מְחֻמַּדֶ֤יהָ וְאֶת־כָּל־אֹצְרוֹת֙ מַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה אֶתֵּ֗ן בְּיַד֙ אֹיְבֵיהֶ֔ם וּבָזְז֥וּם וְלָקְח֖וּם וְהֹבִלֻ֥ם בָּבֶֽלָה׃ וְאַתָּ֣ה פַשְׁח֗וּר וְכֹל֙ יוֹשְׁבֵ֣י בֵיתֶ֔ךָ בַּשֶּׁ֖בִי תֵּלֵכ֑וּ וְאֶל־בָּבֶל֙ תָּב֔וֹא וְשָׁ֣ם תָּמ֔וּת וְשָׁ֖ם תִּקָּבֵ֑ר אַתָּ֣ה וְכָל־אֹהֲבֶ֗יךָ אֲשֶׁ֤ר נִבָּֽאתָ֙ לָהֶ֔ם בַּשָּֽׁקֶר׃ פ

פְּתִיתַ֣נִי יְהוָ֔ה וָאֶפָּתֶ֑ה הֲזַקְתַּ֥נִי וַתּוּכָ֖ל הָיִ֣יתִי שְׂחֹ֥ק כָּל־הַיּ֖וֹם כֻּלּ֥וֹ לָעַ֖ג לִֽי׃ כִּֽי־מִדֵּ֤י דַבְּרִי֙ אֶזְעָ֔ק חָמָ֥ס וָשֹׁ֖ד אֶקְרָ֑א כִּֽי־הָיָ֨ה דְבַר־יְהוָ֜ה לִ֣י לְחֶרְפָּ֗ה וּלְקֶ֙לֶס֙ כָּל־הַיּֽוֹם׃ וְאָמַ֕רְתִּי לֹֽא־אַזְכִּ֥ירָה וְלֹֽא־אֲדַבֵּ֖ר ע֣וֹד בִּשְׁמ֑וֹ וְהָיָ֨ה בְלִבִּ֜י כְּאֵ֣שׁ בֹּעֶ֗רֶת עָצֻ֙רָה֙ בְּעַצְמוֹתַ֔י וְנִלְאֵ֥יתִי כַּלְכֵּ֖ל וְלֹ֥א יָכֹֽלְתִּי׃ כִּֽי־שָׁמַ֣עְתִּי דִבַּ֣ת רַבִּ֗ים מָגוֹר֙ מִסָּבִ֔יב הַגִּ֣ידוּ וְנַגִּידֶ֔נּוּ כָּל־אַנְשֵׁ֥י שְׁלֹמִ֖י שֹׁמְרֵ֣י צַלְעִ֑י אוּלַ֣י יְפֻתֶּ֗ה וְנוּכְלָה־לּ֙וֹ֙ וְנִקְחָ֣ה נִקְמָתֵ֔נוּ מִמֶּֽנּוּ׃ וַיהוָ֥ה אִתִּ֖י כְּגִבּ֣וֹר עָרִ֑יץ עַל־כֵּ֞ן רֹדְפַ֣י יִכָּשְׁל֗וּ וְלֹ֤א יָכְלוּ֙ בֹּ֣שׁוּ מְאֹ֔ד כִּ֥י לֹ֖א הִשְׂכִּ֑ילוּ עוֹלָ֥ם כְּלִמָּ֖ה לֹ֥א תִשָּׁכֵֽחַ׃ וַיהוָ֣ה צְבָא֔וֹת בֹּחֵ֖ן צַדִּ֑יק רֹאֵ֥ה כְלָיוֹת֙ וָלֵ֔ב אֶרְאֶ֥ה נִקְמָתְךָ֖ מֵהֶ֑ם כִּ֥י אֵלֶ֖יךָ גִּלִּ֥יתִי אֶת־רִיבִֽי׃ שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֔ה הַֽלְל֖וּ אֶת־יְהוָ֑ה כִּֽי־הִצִּ֥יל אֶת־נֶ֖פֶשׁ אֶבְי֥וֹן מִיַּד־מְרֵעִֽים׃ אָר֣וּר הַיּ֔וֹם אֲשֶׁ֥ר לֹא־יִוָּלַ֖ד בּ֑וֹ הַיּ֗וֹם אֲשֶׁ֤ר יָלְדָ֙תְנִי֙ אִמִּ֔י אַל־יְהִ֖י בָּרֽוּךְ׃ אָר֣וּר הָאִ֔ישׁ אֲשֶׁ֥ר בִּשַּׂ֖ר לְאָבִ֑י לֵאמֹ֗ר יֻלַּד־לְךָ֙ בֵּ֣ן זָכָ֔ר שַׂמֵּ֥חַ שִׂמְּחֵֽהוּ׃ וְיִהְיוּ֙ הָאִ֣ישׁ הַה֔וּא כֶּֽעָרִ֖ים אֲשֶׁ֣ר הָפַ֣ךְ יְהוָ֑ה וְלֹ֥א נִחָ֖ם וְיִשְׁמַ֥ע זְעָקָ֛ה בַּבֹּ֖קֶר וּתְרוּעָ֥ה בְּעֵ֥ת צָהֳרָֽיִם׃ אֲשֶׁ֨ר לֹ֤א הֲמִתַ֙נִי֙ מֵרֶ֔חֶם וַתְּהִי־לִ֥י אִמִּ֖י קִבְרִ֑י וְהֵרָת֖וֹ עֻבָּ֥ר עוֹלָֽם׃ לָמָּה־זֶּ֥ה מֵרֶ֖חֶם הֹצִיאָנִ֑י לִרְא֤וֹת עָמָל֙ וְיָגוֹן֙ וְכָלוּ֣ בַבּ֔שֶׁת יָמָֽי׃ פ

הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר הָיָ֤ה אֶל־יִרְמְיָהוּ֙ מֵאֵ֣ת יְהוָ֔ה בְּשָׁלֹ֣חַ אֵלָ֣יו הַמֶּ֣לֶךְ צִדְקִיָּ֗הוּ אֶת־פַּשְׁח֤וּר בֶּן־מַלְכִּיָּה֙ וְאֶת־צְפַנְיָ֣ה בֶן־מַעֲסֵיָ֔ה הַכֹּהֵ֖ן לֵאמֹֽר׃ דְּרָשׁ־נָ֣א בְעַדֵּ֔נוּ אֶת־יְהוָ֖ה כִּֽי־נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֗ל נִלְחָ֤ם עָלֵ֙ינוּ֙ אוּלַ֣י יַעֲשֶׂ֣ה יְהוָ֔ה אֶת־כָּל־נִפְלְאֹתָ֖יו וְיַעֲלֶ֥ה מֵעָלֵֽינוּ׃ וַיֹּ֤אמֶר יִרְמְיָהוּ֙ אֲלֵהֶ֔ם כֹּֽה־תֹאמְר֖וּן אֶל־צִדְקִיָּ֥הוּ׃ כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה אֱלֹהֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל הִנְנִ֨י מֵסֵ֜ב אֶת־כְּלֵ֣י הַמִּלְחָמָ֗ה אֲשֶׁ֤ר בְּיֶדְכֶם֙ אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם נִלְחָמִ֔ים אֹתָ֖ם עַל־מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֑ל וְעַל־הַכַּשְׂדִּ֗ים הַצָּרִ֤ים עֲלֵיכֶם֙ מִח֣וּץ לַחוֹמָ֔ה וְקִבַּצְתִּ֖ים אֶל־תּ֣וֹךְ הָעִ֥יר הַזֹּֽאת׃ וְנִלְחַמְתִּ֨י אֲנִ֜י אֶתְכֶ֗ם בְּיָד֙ נְטוּיָ֔ה וּבִזְרוֹעַ֖ חֲזָקָ֑ה בְּאַ֣ף וּבְחֵמָ֔ה וּבְקֶ֖צֶף גָּד֥וֹל׃ וְהִכֵּ֙יתִי֙ אֶת־יוֹשֵׁ֣ב הָעִ֣יר הַזֹּ֔את אֶת־הָאָדָ֥ם וְאֶת־הַבְּהֵמָ֖ה בְּדֶ֣בֶר גָּד֑וֹל יָמֻֽתוּ׃ וְאַחֲרֵי־כֵ֣ן נְאֻם־יְהוָ֗ה אֶתֵּ֞ן אֶת־צִדְקִיָּ֤הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָה֙ וְאֶת־עֲבָדָ֔יו וְאֶת־הָעָ֕ם וְאֶת־הַנִּשְׁאָרִ֥ים בָּעִ֛יר מִן־הַדֶּ֥בֶר מִן־הַחֶ֖רֶב וּמִן־הָרָעָ֑ב בְּיַד֙ נְבוּכַדְרֶאצַּ֣ר מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֔ל וּבְיַד֙ אֹיְבֵיהֶ֔ם וּבְיַד֙ מְבַקְשֵׁ֣י נַפְשָׁ֔ם וְהִכָּ֣ם לְפִי־חָ֔רֶב לֹא־יָח֥וֹס עֲלֵיהֶ֖ם וְלֹ֣א יַחְמֹ֑ל וְלֹ֥א יְרַחֵֽם׃ וְאֶל־הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה תֹּאמַ֑ר כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנֵּ֥ה נֹתֵ֛ן לִפְנֵיכֶ֖ם אֶת־דֶּ֥רֶךְ הַחַיִּ֖ים וְאֶת־דֶּ֥רֶךְ הַמָּֽוֶת׃ הַיּוֹשֵׁ֣ב בָּעִ֣יר הַזֹּ֔את יָמ֣וּת בַּחֶ֔רֶב וּבָרָעָ֖ב וּבַדָּ֑בֶר וְהַיֹּצֵ֣א וְנָפַ֗ל אֶל־הַכַּשְׂדִּים֙ הַצָּרִ֣ים עֲלֵיכֶ֔ם יִחְיֶ֥ה וְהָיְתָ֥ה לּ֛וֹ נַפְשׁ֖וֹ לְשָׁלָֽל׃ כִּֽי־שָׂ֤ם פָּנַי֙ בָּעִ֣יר הַזֹּ֔את לְרָעָ֖ה וְלֹ֣א לְט֑וֹב נְאֻם־יְהוָ֔ה בְּיַד֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל תִּנָּתֵ֖ן וּשְׂרָפָ֥ה בָאֵֽשׁ׃ פ

וְלֵ֣בֶת בֵּית־דָּוִ֗ד שִׁמְעוּ֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה בֹּ֣קֶר בֹּ֔קֶר וְהַצִּ֥ילוּ גָזֻ֖ל מִיַּד־עוֹשֵׁ֑ק פֶּן־תֵּצֵ֤א כָאֵשׁ֙ חֲמָתִ֔י וּבָעֲרָ֥ה וְאֵ֖ין מְכַבֶּ֑ה מִפְּנֵ֥י רֹ֖עַ מַעַלְלֵיכֶֽם׃ הִנְנִ֤י אֵלַ֙יִךְ֙ יוֹשֶׁ֣בֶת הָעֵ֔מֶק צ֖וּר הַמִּישׁ֑וֹר נְאֻם־יְהוָ֔ה הָאֹמְרִ֖ים מִ֣י יֵרֵ֣ד אֵלֵ֑ינוּ וּמִ֥י יָב֖וֹא בִּמְעֹנֹתֵֽינוּ׃ וּפָקַדְתִּ֖י עֲלֵיכֶ֑ם כְּפִרְי֥ מַעַלְלֵיכֶ֖ם נְאֻם־יְהוָ֑ה וְהִצַּתִּ֥י אֵ֛שׁ בְּיַעְרָ֖הּ וְאָכְלָ֥ה כָל־סְבִיבֹתֶֽיהָ׃ פ

כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה רֵ֥ד בֵּית־מֶ֖לֶךְ יְהוּדָ֑ה וְדִבַּרְתָּ֣ שָּׁ֔ם אֶת־הַדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ וְאָמַרְתָּ֗ שְׁמַ֤ע דְּבַר־יְהוָה֙ מֶ֣לֶךְ יְהוּדָ֔ה הַיֹּשֵׁ֖ב עַל־כִּסֵּ֣א דָוִ֑ד אַתָּ֣ה וַעֲבָדְךָ֗ וְעַמְּךָ֙ הַבָּאִ֣ים בַּשְּׁעָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה׃ כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה עֲשׂ֥וּ מִשְׁפָּ֖ט וָצֶ֑דֶק וְהַצִּ֨ילוּ גָזֻ֜ל מִיַּד־עוֹשֵׁ֗ק וְגֵ֤ר יָת֙וֹם וְאַלְמָנָ֔ה אַל־תּוֹנ֥וּ אַל־תָּחֳמ֖וּ וְדָ֣ם נָקִ֑י אַל־תִּשְׁפְּכ֖וּ בַּמָּק֥וֹם הַזֶּֽה׃ כִּ֣י אִם־עָשֹׂ֤ה תַעֲשׂוּ֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה וְנִכְנְס֣וּ בְשַׁעֲרֵ֣י הַבַּ֣יִת הַזֶּ֗ה מְלָכִים֙ יֹשְׁבִ֣ים לְדָוִ֔ד עַל־כִּסְא֔וֹ רֹכְבִ֥ים בָּרֶ֖כֶב וּבַסּוּסִ֑ים הֵ֣מָּה וַעֲבָדָ֗יו וְעַמּ֙וֹ֙ הַבָּאִ֣ים בַּשְּׁעָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה׃ וְאִם־לֹ֣א תִשְׁמְע֣וּ אֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה בִּ֥י נִשְׁבַּ֖עְתִּי נְאֻם־יְהוָ֑ה כִּ֤י לְשַׁמָּה֙ יִהְיֶ֣ה הַבַּ֣יִת הַזֶּ֔ה׃ כִּֽי־כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֔ה עַל־בֵּ֥ית מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֖ה גִּלְעָ֣ד אַתָּ֣ה לִ֔י רֹ֖אשׁ הַלְּבָנ֑וֹן אִם־לֹ֣א שִׂמְךָ֤ מִדְבָּר֙ עָרִ֣ים לֹא־נוֹשָׁ֔בוּ׃ וְקִדַּשְׁתִּ֥י עָלֶ֖יךָ מַשְׁחִתִ֑ים אִ֚ישׁ וְכֵלָ֔יו וְכָרְת֣וּ אֶת־מִבְחַ֣ר אֲרָזֶ֔יךָ וְהִפִּ֖ילוּ אֶל־הָאֵֽשׁ׃ וְעָבְר֤וּ גּוֹיִם֙ רַבִּ֔ים עַל־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את וְאָמְר֣וּ אִ֤ישׁ אֶל־רֵעֵ֙הוּ֙ עַל־מָ֣ה עָשָׂ֣ה יְהוָ֔ה כָּזֹ֖את לָעִ֥יר הַגְּדוֹלָֽה׃ וְאָמְר֗וּ עַל־אֲשֶׁ֨ר עָזְב֜וּ אֶת־בְּרִ֤ית יְהוָה֙ אֱלֹהֵיהֶ֔ם וַיִּשְׁתַּחֲו֥וּ לֵאלֹהִ֖ים אֲחֵרִ֑ים וַיָּעָבְד֖וּם׃ אַל־תִּבְכּ֣וּ לַמֵּת֮ וְאַל־תָּנ֣וּדוּ לוֹ֒ בְּכ֣וֹ בָכ֗וּ לַהֹלֵךְ֙ כִּ֣י לֹ֤א יָשׁ

ש בְּרֵאשִׁית. שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת רֵאשִׁית דְּרָכָיו קֶדֶם פְּעֻלָּתָיו מֵאָז. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת רֵאשִׁית כְּגוֹן רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי קֻצְרֵךָ. רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק. רֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יָרָבְעָם. רֵאשִׁית מַמְלֶכֶת אַחְאָב. רֵאשִׁית מַמְלֶכֶת יְהוֹיָקִים. רֵאשִׁית מַמְלֶכֶת צִדְקִיָּהוּ. וְכֻלָּם לְשׁוֹן תְּחִלָּה הֵן. וְכֵן אַתָּה אוֹמֵר בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. בִּשְׁבִיל הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרֵאת רֵאשִׁית דְּרָכָיו קֶדֶם פְּעֻלָּתָיו מֵאָז. וּבִשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאִים רֵאשִׁית כְּגוֹן קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת רֵאשִׁית כְּגוֹן יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאִים רֵאשִׁית כְּגוֹן וְהָיָה בְּהַנִּיחוֹ אֶת רֵאשִׁית שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת רֵאשִׁית כְּגוֹן וְהָיָה בְּהַנִּיחוֹ אֶת רֵאשִׁית שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת רֵאשִׁית כְּגוֹן יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז. וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאִים רֵאשִׁית כְּגוֹן קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ

ﷺ ﷺ ﷺ

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ٣٤ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻓﺎﺣﺸﺔ ﺃﻭ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺎﺳﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﻟﺬﻧﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻔﺮ ﺍﻟﺬﻧﻮﺏ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ٣٥ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻧﻌﻢ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻌﺎﻣﻠﻴﻦ ٣٦ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺳﻨﻦ ﻓﺴﻴﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺎﻧﻈﺮﻭﺍ ﻛﻴﻒ ﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺍﻟﻤﻜﺬﺑﻴﻦ ٣٧ ﻫﺬﺍ ﺑﻴﺎﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ٣٨ ﻭﻻ ﺗﻬﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺍﻷﻋﻠﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ٣٩ ﺇﻥ ﻳﻤﺴﺴﻜﻢ ﻗﺮﺡ ﻓﻘﺪ ﻣﺲ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻗﺮﺡ ﻣﺜﻠﻪ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﻧﺪﺍﻭﻟﻬﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﺘﺨﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﺷﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ٤٠ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﻤﺤﻖ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ٤١ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺪﺧﻠﻮﺍ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻟﻤﺎ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ٤٢ ﻭﻟﻘﺪ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻤﻨﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻮﻩ ﻓﻘﺪ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ٤٣ ﻭﻣﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻻ ﺭﺳﻮﻝ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﺃﻓﺈﻥ ﻣﺎﺕ ﺃﻭ ﻗﺘﻞ ﺍﻧﻘﻠﺒﺘﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻨﻘﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﻋﻘﺒﻴﻪ ﻓﻠﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﺳﻴﺠﺰﻱ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ٤٤ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﻔﺲ ﺃﻥ ﺗﻤﻮﺕ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺘﺎﺑﺎ ﻣﺆﺟﻼ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺳﻨﺠﺰﻱ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ٤٥ ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻧﺒﻲ ﻗﺎﺗﻞ ﻣﻌﻪ ﺭﺑﻴﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮ ﻓﻤﺎ ﻭﻫﻨﻮﺍ ﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺿﻌﻔﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﺍﺳﺘﻜﺎﻧﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ٤٦ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻗﻮﻟﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻏﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺫﻧﻮﺑﻨﺎ ﻭﺇﺳﺮﺍﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﻭﺛﺒﺖ ﺃﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻭﺍﻧﺼﺮﻧﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ٤٧ ﻓﺂﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺣﺴﻦ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ٤٨ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻥ ﺗﻄﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺮﺩﻭﻛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻓﺘﻨﻘﻠﺒﻮﺍ ﺧﺎﺳﺮﻳﻦ ٤٩ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﻟﺎﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﻨﺎﺻﺮﻳﻦ ٥٠ ﺳﻨﻠﻘﻲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺍﻟﺮﻋﺐ ﺑﻤﺎ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻨﺰﻝ ﺑﻪ ﺳﻠﻄﺎﻧﺎ ﻭﻣﺄﻭﺍﻫﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺑﺌﺲ ﻣﺜﻮﻯ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ٥١ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺪﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﺪﻩ ﺇﺫ ﺗﺤﺴﻮﻧﻬﻢ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﻓﺸﻠﺘﻢ ﻭﺗﻨﺎﺯﻋﺘﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻭﻋﺼﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺭﺍﻛﻢ ﻣﺎ ﺗﺤﺒﻮﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺛﻢ ﺻﺮﻓﻜﻢ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻴﺒﺘﻠﻴﻜﻢ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٥٢ ﺇﺫ ﺗﺼﻌﺪﻭﻥ ﻭﻻ ﺗﻠﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺃﺣﺪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺃﺧﺮﺍﻛﻢ ﻓﺄﺛﺎﺑﻜﻢ ﻏﻤﺎ ﺑﻐﻢ ﻟﻜﻴﻼ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﺎﺗﻜﻢ ﻭﻻ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ٥٣ ﺛﻢ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻐﻢ ﺃﻣﻨﺔ ﻧﻌﺎﺳﺎ ﻳﻐﺸﻰ ﻃﺎﺋﻔﺔ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻃﺎﺋﻔﺔ ﻗﺪ ﺃﻫﻤﺘﻬﻢ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﻇﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﺔ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻞ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺷﻲﺀ ﻗﻞ ﺇﻥ ﺍﻷﻣﺮ ﻛﻠﻪ ﻟﻠﻪ ﻳﺨﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺒﺪﻭﻥ ﻟﻚ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﺷﻲﺀ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻨﺎ ﻫﺎﻫﻨﺎ ﻗﻞ ﻟﻮ ﻛﻨﺘﻢ ﻓﻲ ﺑﻴﻮﺗﻜﻢ ﻟﺒﺮﺯ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺘﺐ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﻘﺘﻞ ﺇﻟﻰ ﻣﻀﺎﺟﻌﻬﻢ ﻭﻟﻴﺒﺘﻠﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺻﺪﻭﺭﻛﻢ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ ٥٤ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﺳﺘﺰﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ ٥٥ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﺇﺫﺍ ﺿﺮﺑﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺃﻭ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻏﺰﻯ ﻟﻮ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻋﻨﺪﻧﺎ ﻣﺎ ﻣﺎﺗﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻟﻴﺠﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺫﻟﻚ ﺣﺴﺮﺓ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﻴﻲ ﻭﻳﻤﻴﺖ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺼﻴﺮ ٥٦ ﻭﻟﺌﻦ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﻣﺘﻢ ﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺧﻴﺮ ﻣﻤﺎ ﻳﺠﻤﻌﻮﻥ ٥٧ ﻭﻟﺌﻦ ﻣﺘﻢ ﺃﻭ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻟﺈﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺤﺸﺮﻭﻥ ٥٨ ﻓﺒﻤﺎ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻨﺖ ﻟﻬﻢ ﻭﻟﻮ ﻛﻨﺖ ﻓﻈﺎ ﻏﻠﻴﻆ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﻻﻧﻔﻀﻮﺍ ﻣﻦ ﺣﻮﻟﻚ ﻓﺎﻋﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺍﺳﺘﻐﻔﺮ ﻟﻬﻢ ﻭﺷﺎﻭﺭﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻓﺈﺫﺍ ﻋﺰﻣﺖ ﻓﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻴﻦ ٥٩ ﺇﻥ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻼ ﻏﺎﻟﺐ ﻟﻜﻢ ﻭﺇﻥ ﻳﺨﺬﻟﻜﻢ ﻓﻤﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ٦٠ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺒﻲ ﺃﻥ ﻳﻐﻞ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻞ ﻳﺄﺕ ﺑﻤﺎ ﻏﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺛﻢ ﺗﻮﻓﻰ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﺖ ﻭﻫﻢ ﻻ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ٦١ ﺃﻓﻤﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﻤﻦ ﺑﺎﺀ ﺑﺴﺨﻂ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺄﻭﺍﻩ ﺟﻬﻨﻢ ﻭﺑﺌﺲ ﺍﻟﻤﺼﻴﺮ ٦٢ ﻫﻢ ﺩﺭﺟﺎﺕ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﺼﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ٦٣ ﻟﻘﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺇﺫ ﺑﻌﺚ ﻓﻴﻬﻢ ﺭﺳﻮﻻ ﻣﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﺘﻠﻮ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻭﻳﺰﻛﻴﻬﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻬﻢ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺇﻥ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻟﻔﻲ ﺿﻼﻝ ﻣﺒﻴﻦ ٦٤ ﺃﻭﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﺘﻜﻢ ﻣﺼﻴﺒﺔ ﻗﺪ ﺃﺻﺒﺘﻢ ﻣﺜﻠﻴﻬﺎ ﻗﻠﺘﻢ ﺃﻧﻰ ﻫﺬﺍ ﻗﻞ ﻫﻮ ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ٦٥ ﻭﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﻓﺒﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٦٦ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻧﺎﻓﻘﻮﺍ ﻭﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺗﻌﺎﻟﻮﺍ ﻗﺎﺗﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﺍﺩﻓﻌﻮﺍ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻮ ﻧﻌﻠﻢ ﻗﺘﺎﻻ ﻻﺗﺒﻌﻨﺎﻛﻢ ﻫﻢ ﻟﻠﻜﻔﺮ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺃﻗﺮﺏ ﻣﻨﻬﻢ ﻟﻺﻳﻤﺎﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺑﺄﻓﻮﺍﻫﻬﻢ ﻣﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻳﻜﺘﻤﻮﻥ ٦٧ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﻭﻗﻌﺪﻭﺍ ﻟﻮ ﺃﻃﺎﻋﻮﻧﺎ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻗﻞ ﻓﺎﺩﺭﺀﻭﺍ ﻋﻦ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ٦٨ ﻭﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻣﻮﺍﺗﺎ ﺑﻞ ﺃﺣﻴﺎﺀ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻬﻢ ﻳﺮﺯﻗﻮﻥ ٦٩ ﻓﺮﺣﻴﻦ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﺎﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻠﺤﻘﻮﺍ ﺑﻬﻢ ﻣﻦ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﺃﻻ ﺧﻮﻑ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﺤﺰﻧﻮﻥ ٧٠ ﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﻀﻴﻊ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٧١ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺠﺎﺑﻮﺍ ﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﺍﻟﻘﺮﺡ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺃﺣﺴﻨﻮﺍ ﻣﻨﻬﻢ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ٧٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻗﺪ ﺟﻤﻌﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﻓﺎﺧﺸﻮﻫﻢ ﻓﺰﺍﺩﻫﻢ ﺇﻳﻤﺎﻧﺎ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﺣﺴﺒﻨﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻧﻌﻢ ﺍﻟﻮﻛﻴﻞ ٧٣ ﻓﺎﻧﻘﻠﺒﻮﺍ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻟﻢ ﻳﻤﺴﺴﻬﻢ ﺳﻮﺀ ﻭﺍﺗﺒﻌﻮﺍ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻈﻴﻢ ٧٤ ﺇﻧﻤﺎ ﺫﻟﻜﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻳﺨﻮﻑ ﺃﻭﻟﻴﺎﺀﻩ ﻓﻼ ﺗﺨﺎﻓﻮﻫﻢ ﻭﺧﺎﻓﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ٧٥ ﻭﻻ ﻳﺤﺰﻧﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺴﺎﺭﻋﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺇﻧﻬﻢ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻻ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻬﻢ ﺣﻈﺎ ﻓﻲ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻋﻈﻴﻢ ٧٦ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺑﺎﻹﻳﻤﺎﻥ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ٧٧ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﺧﻴﺮ ﻟﺄﻧﻔﺴﻬﻢ ﺇﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﻟﻴﺰﺩﺍﺩﻭﺍ ﺇﺛﻤﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻣﻬﻴﻦ ٧٨ ﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺬﺭ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻋﻠﻴﻪ ﺣﺘﻰ ﻳﻤﻴﺰ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻣﻦ ﺍﻟﻄﻴﺐ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﻄﻠﻌﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺠﺘﺒﻲ ﻣﻦ ﺭﺳﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺸﺎﺀ ﻓﺂﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻠﻪ ﻭﺇﻥ ﺗﺆﻣﻨﻮﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﻠﻜﻢ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ٧٩ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﺨﻠﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻫﻮ ﺧﻴﺮﺍ ﻟﻬﻢ ﺑﻞ ﻫﻮ ﺷﺮ ﻟﻬﻢ ﺳﻴﻄﻮﻗﻮﻥ ﻣﺎ ﺑﺨﻠﻮﺍ ﺑﻪ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ ٨٠ ﻟﻘﺪ ﺳﻤﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻧﺤﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺀ ﺳﻨﻜﺘﺐ ﻣﺎ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻭﻗﺘﻠﻬﻢ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺑﻐﻴﺮ ﺣﻖ ﻭﻧﻘﻮﻝ ﺫﻭﻗﻮﺍ ﻋﺬﺍﺏ ﺍﻟﺤﺮﻳﻖ ٨١ ﺫﻟﻚ ﺑﻤﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺲ ﺑﻈﻼﻡ ﻟﻠﻌﺒﻴﺪ ٨٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺃﻟﺎ ﻧﺆﻣﻦ ﻟﺮﺳﻮﻝ ﺣﺘﻰ ﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﺑﻘﺮﺑﺎﻥ ﺗﺄﻛﻠﻪ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻗﻞ ﻗﺪ ﺟﺎﺀﻛﻢ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻲ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺑﺎﻟﺬﻱ ﻗﻠﺘﻢ ﻓﻠﻢ ﻗﺘﻠﺘﻤﻮﻫﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ٨٣ ﻓﺈﻥ ﻛﺬﺑﻮﻙ ﻓﻘﺪ ﻛﺬﺏ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﺟﺎﺀﻭ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺍﻟﺰﺑﺮ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺍﻟﻤﻨﻴﺮ ٨٤ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﺫﺍﺋﻘﺔ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺇﻧﻤﺎ ﺗﻮﻓﻮﻥ ﺃﺟﻮﺭﻛﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻓﻤﻦ ﺯﺣﺰﺡ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺃﺩﺧﻞ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻓﻘﺪ ﻓﺎﺯ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺇﻻ ﻣﺘﺎﻉ ﺍﻟﻐﺮﻭﺭ ٨٥ ﻟﺘﺒﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻣﻮﺍﻟﻜﻢ ﻭﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﻟﺘﺴﻤﻌﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺃﺫﻯ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﺇﻥ ﺗﺼﺒﺮﻭﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﺈﻥ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﻋﺰﻡ ﺍﻷﻣﻮﺭ ٨٦ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻟﺘﺒﻴﻨﻨﻪ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻻ ﺗﻜﺘﻤﻮﻧﻪ ﻓﻨﺒﺬﻭﻩ ﻭﺭﺍﺀ ﻇﻬﻮﺭﻫﻢ ﻭﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻓﺒﺌﺲ ﻣﺎ ﻳﺸﺘﺮﻭﻥ ٨٧ ﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻔﺮﺣﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺃﺗﻮﺍ ﻭﻳﺤﺒﻮﻥ ﺃﻥ ﻳﺤﻤﺪﻭﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻢ ﻳﻔﻌﻠﻮﺍ ﻓﻼ ﺗﺤﺴﺒﻨﻬﻢ ﺑﻤﻔﺎﺯﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ٨٨ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻠﻚ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ٨٩ ﺇﻥ ﻓﻲ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﺧﺘﻼﻑ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎ

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَاءَ الَّذِي يَتَوَضَّأُ بِهِ الْمُتَوَضِّئُ يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا، لِأَنَّ الْمَاءَ لَا يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ اسْتِعْمَالِهِ، بَلْ بِانْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَاءَ الَّذِي يَتَوَضَّأُ بِهِ الْمُتَوَضِّئُ يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ، لِأَنَّ الْمَاءَ لَا يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ، بَلْ بِانْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَاءَ الَّذِي يَتَوَضَّأُ بِهِ الْمُتَوَضِّئُ يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ، لِأَنَّ الْمَاءَ لَا يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ، بَلْ بِانْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَاءَ الَّذِي يَتَوَضَّأُ بِهِ الْمُتَوَضِّئُ يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ وَسُقُوطِهِ عَلَى الْأَرْضِ، لِأَنَّ الْمَاءَ لَا يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ وَسُقُوطِهِ عَلَى الْأَرْضِ، بَلْ بِانْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ وَسُقُوطِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ وَسُقُوطِهِ عَلَى الْأَرْضِ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ مَعْنَاهُ أَنَّ الْمَاءَ الَّذِي يَتَوَضَّأُ بِهِ الْمُتَوَضِّئُ يَصِيرُ مُسْتَعْمَلًا بِمُجَرَّدِ انْفِصَالِهِ عَنِ الْعُضْوِ وَاسْتِقْرَارِهِ فِي مَكَانٍ مُنْفَصِلٍ عَنِ الْعُضْوِ وَتَقَاطُرِهِ مِنْهُ وَانْفِصَالِهِ عَنْهُ وَسُقُوطِهِ عَلَى الْأَرْض

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך על מלכות שבע ועשרים ומאה מדינה׃ ויהי בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ בשנה השלישית למלכו עשה משתה לשריו ועבדיו חיל פרס ומדי והפרתמים והשרים על המדינות לפניו׃ בהראותו את עשר עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים מאה ושמונים יום׃ וכמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ חוורת כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש ושש ודרוקון׃ והשקות במשקה בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך׃ ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש׃ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלכות אשר למלך אחשורוש׃ ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא׃ ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר על יד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו׃ ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין׃ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי הרואים פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃ כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים׃ ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה ולא באה׃ ועתה היום תאמרנה שרות פרס ומדי השמעות את דבר המלכה אל כל שרי המלך ובזיון וקצף הרבה׃ אם על המלך טוב יצא דבר מלכותי מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא תעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה׃ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃ וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו׃ אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה׃ ויאמרו נערי המלך המשרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה׃ ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן תמרוקיהן׃ והנערה הטובה בעיניו תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן׃ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני׃ אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃ והוא אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו בהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים׃ ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ויעבירה ואת נערותיה בטוב בית הנשים׃ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד׃ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃ ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ ובזה תבוא הנערה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלכות׃ בערב היא באה וממחרת היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ המלך בה ונקראה בשם׃ בהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה׃ ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו׃ ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה ויעש מלכות תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ומדינה הניח ויתן שי כיד המלך׃ בהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער המלך׃ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה את אשר היתה באמנה אתו׃ בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך קצפו בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקר המלך בנערה ויתלוה ויתן אותה ואת נערותיה ויתן להם מתנות ויבקש מלפני המלך׃ ותלקח אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת ותבוא אל המלך בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו׃ ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה ויעש מלכות תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ומדינה הניח ויתן שי כיד המלך׃ בהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער המלך׃ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה את אשר היתה באמנה אתו׃ בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך קצפו בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקר המלך בנערה ויתלוה ויתן אותה ואת נערותיה ויתן להם מתנות ויבקש מלפני המלך׃

אל פשחה · ראו עלזיה: ויאמרו · איבותיהם · ושמרו ׃ בלעוני · ישמידוני
אויבי · חנם · צפנו לי · שחת · לנפשי · כרו · נפלו בתוכה ׃ בלעוני · ישמידוני
כי · אמרתי · פן · ישמח · אויבי · עלי · בהמוט · רגלי · עלי · הגדילו ׃
כי · אני · לצלע · נכון · ומכאובי · נגדי · תמיד · כי · עוני · אגיד · אדאג · מחטאתי ׃
ואויבי · חיים · עצמו · ורבו · שנאי · שקר · ורעי · תחתי · שטן · יתנכלו ׃
ואני · כחרש · לא · אשמע · וכאלם · לא · יפתח · פיו · והייתי · כאיש · אשר · לא · שומע
ואין · בפיו · תוכחות · כי · לך · יהוה · הוחלתי · אתה · תענה · אדני · אלהי ׃
כי · אמרתי · פן · ישמחו · לי · בהמוט · רגלי · עלי · הגדילו ׃
כי · אני · לצלע · נכון · ומכאובי · נגדי · תמיד · כי · עוני · אגיד · אדאג · מחטאתי ׃
ואויבי · חיים · עצמו · ורבו · שנאי · שקר · ורעי · תחתי · שטן · יתנכלו ׃
ואני · כחרש · לא · אשמע · וכאלם · לא · יפתח · פיו · והייתי · כאיש · אשר · לא · שומע
ואין · בפיו · תוכחות · כי · לך · יהוה · הוחלתי · אתה · תענה · אדני · אלהי ׃

ﻫ ﺳﻴﺪﻧﺎ ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻭﺍﻟﻤﻠﻜﻴﻦ ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﻭﺍﻟﺸﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺪ ﺭﻗﺪﻭﺍ ﻣﻨﺬ ﺍﻟﺪﻫﺮ ﻭﺍﻟﺼﺪﻳﻘﻴﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺪ ﺳﺒﻘﻮﺍ ﻭﺍﺳﺘﺮﺍﺣﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺪ ﺍﺳﺘﺸﻬﺪﻭﺍ

ع فِي الْحَالِ:- ثُمَّ. أَخَذَ. وَقَبَّلَهَا. وَضَمَّهَا إِلَى صَدْرِهِ:—

«أَنْتِ. أَنْتِ. أَخْتِي. أَنْتِ. لَا غَيْرُ. أَنْتِ. أَنْتِ. أَنْتِ

ثم قال: ما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا؟ فقال: تفسد صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو؟ فقال: تتم صلاته بسجدتي السهو. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى؟ فقال: تجزئه صلاته. قال: فما تقول في رجل صلى الظهر خمسًا وسجد للسهو وتشهد وسلم وتكلم وخرج من المسجد ودخل بيته ونام وقام وتوضأ وصلى وخرج ودخل ونام وقام وتوضأ وصلى

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃
ליהודה נחשון בן עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן גדעוני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד
אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
נקבו בשמות׃ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים ומאתים׃ על יד שמעון
תולדתם למשפחתם לבית אבתם מספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃
על יד גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ על
יד יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ על יד
יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ על יד
זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ בני יוסף
לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף וחמשת אלפים ומאתים׃
ולבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ על יד
בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ומאתים׃ בני דן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ על יד אשר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
אשר אחד וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ בני נפתלי למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש לבית אבתם היו׃ ויהי כל פקדי בני ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃ ויהי כל הפקדים שש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא
בתוך בני ישראל׃ והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל
אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃
ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב
יומת׃ ובחנות בני ישראל איש איש על מחנהו ואיש איש על דגלו לצבאתם׃
והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו
הלוים את משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו׃

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ לְשִׁבְטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק׃ לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ׃ וְלֹא תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כִּי יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי׃ וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל פִּי עֵד אֶחָד׃ יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשׁוֹנָה לַהֲמִתוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִדוּן עוֹד׃ כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי׃ שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אָחִיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא אָחִיךָ הוּא׃ רַק לֹא יַרְבֶּה לּוֹ סוּסִים וְלֹא יָשִׁיב אֶת הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תוֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ וְלֹא יַרְבֶּה לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃

ثلاثة أيام. وكان الناس يأتون إليه من كل مكان، وكانوا يتبعونه أينما ذهب. وفي أحد الأيام، كان يعلّم الناس في بيت، فجاء أربعة رجال يحملون رجلًا مشلولًا على سرير. وكانوا يريدون أن يضعوه أمام يسوع. ولكنهم لم يستطيعوا الوصول إليه بسبب الزحام. فصعدوا إلى السطح، ونزعوا جزءًا من القرميد، ودلّوا السرير من هناك حتى وصل أمام يسوع. فلما رأى يسوع إيمانهم، قال للمشلول: «يا بني، مغفورة لك خطاياك». فقال بعض الكتبة في قلوبهم: «لماذا يتكلم هذا الرجل هكذا؟ إنه يجدف! من يستطيع أن يغفر الخطايا إلا الله وحده؟» فعلم يسوع في نفسه ما يفكرون به، فقال لهم: «لماذا تفكرون بهذه الأمور في قلوبكم؟ أيما أسهل، أن أقول للمشلول: مغفورة لك خطاياك، أم أن أقول: قم واحمل سريرك وامشِ؟ ولكي تعلموا أن ابن الإنسان له سلطان على الأرض أن يغفر الخطايا» — قال للمشلول: «قم، احمل سريرك، واذهب إلى بيتك». فقام الرجل في الحال، وحمل سريره، وخرج أمام الجميع. فاندهش الناس جميعًا، ومجّدوا الله قائلين: «لم نرَ مثل هذا قط!»

ס וַיְהִי֙ אַחֲרֵ֣י הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְהָאֱלֹהִ֖ים נִסָּ֣ה אֶת־אַבְרָהָ֑ם וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ אַבְרָהָ֔ם וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃ ס
ס וַיֹּ֗אמֶר קַח־נָ֤א אֶת־בִּנְךָ֙ אֶת־יְחִֽידְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר אָהַ֖בְתָּ אֶת־יִצְחָ֑ק וְלֵ֣ךְ לְךָ֗ אֶל־אֶ֙רֶץ֙ הַמֹּרִיָּ֔ה וְהַעֲלֵ֥הוּ שָׁ֛ם לְעֹלָ֖ה עַל־אַחַ֣ד הֶהָרִ֑ים אֲשֶׁ֥ר אֹמַ֖ר אֵלֶֽיךָ׃ ס
ס וַיַּשְׁכֵּ֣ם אַבְרָהָם֮ בַּבֹּ֣קֶר וַיַּחֲבֹשׁ֒ אֶת־חֲמֹר֗וֹ וַיִּקַּח֙ אֶת־שְׁנֵ֣י נְעָרָ֔יו אִתּ֖וֹ וְאֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֑וֹ וַיְבַקַּע֙ עֲצֵ֣י עֹלָ֔ה וַיָּ֣קָם וַיֵּלֶךְ֙ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר אָמַר־ל֖וֹ הָאֱלֹהִֽים׃ ס
ס בַּיּ֣וֹם הַשְּׁלִשִׁ֗י וַיִּשָּׂ֤א אַבְרָהָם֙ אֶת־עֵינָ֔יו וַיַּ֥רְא אֶת־הַמָּק֖וֹם מֵרָחֹֽק׃ ס
ס וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָם֮ אֶל־נְעָרָיו֒ שְׁבוּ־לָכֶ֤ם פֹּה֙ עִם־הַחֲמ֔וֹר וַאֲנִ֥י וְהַנַּ֖עַר נֵלְכָ֣ה עַד־כֹּ֑ה וְנִשְׁתַּחֲוֶ֔ה וְנָשׁ֥וּבָה אֲלֵיכֶֽם׃ ס
ס וַיִּקַּ֣ח אַבְרָהָם֮ אֶת־עֲצֵ֣י הָעֹלָה֒ וַיָּ֣שֶׂם עַל־יִצְחָ֣ק בְּנ֗וֹ וַיִּקַּ֤ח בְּיָדוֹ֙ אֶת־הָאֵ֣שׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶ֔לֶת וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃ ס
ס וַיֹּ֣אמֶר יִצְחָק֮ אֶל־אַבְרָהָם֒ אָבִ֣י וַיֹּ֔אמֶר הִנֵּ֥נִי בְנִ֖י וַיֹּ֑אמֶר הִנֵּ֤ה הָאֵשׁ֙ וְהָעֵצִ֔ים וְאַיֵּ֥ה הַשֶּׂ֖ה לְעֹלָֽה׃ ס
ס וַיֹּ֣אמֶר אַבְרָהָ֗ם אֱלֹהִ֤ים יִרְאֶה־לּוֹ֙ הַשֶּׂ֣ה לְעֹלָ֔ה בְּנִ֑י וַיֵּלְכ֥וּ שְׁנֵיהֶ֖ם יַחְדָּֽו׃ ס
ס וַיָּבֹ֣אוּ אֶל־הַמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֤ר אָמַר־לוֹ֙ הָאֱלֹהִ֔ים וַיִּבֶן־שָׁ֥ם אַבְרָהָ֖ם אֶת־הַמִּזְבֵּ֑חַ וַיַּֽעֲרֹךְ֙ אֶת־הָעֵצִ֔ים וַיַּעֲקֹד֙ אֶת־יִצְחָ֣ק בְּנ֔וֹ וַיָּ֥שֶׂם אֹת֛וֹ עַל־הַמִּזְבֵּ֖חַ מִמַּ֥עַל לָעֵצִֽים׃ ס
ס וַיִּשְׁלַ֣ח אַבְרָהָ֗ם אֶת־יָדוֹ֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־הַמַּאֲכֶ֔לֶת לִשְׁחֹ֖ט אֶת־בְּנֽוֹ׃ ס
ס וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו מַלְאַ֤ךְ יְהוָה֙ מִן־הַשָּׁמַ֔יִם וַיֹּ֕אמֶר אַבְרָהָ֖ם אַבְרָהָ֑ם וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃ ס
ס וַיֹּ֗אמֶר אַל־תִּשְׁלַ֤ח יָדְךָ֙ אֶל־הַנַּ֔עַר וְאַל־תַּ֥עַשׂ לּ֖וֹ מְאוּמָ֑ה כִּ֣י עַתָּ֤ה יָדַ֙עְתִּי֙ כִּֽי־יְרֵ֣א אֱלֹהִ֔ים אַתָּ֔ה וְלֹ֥א חָשַׂ֛כְתָּ אֶת־בִּנְךָ֥ אֶת־יְחִידְךָ֖ מִמֶּֽנִּי׃ ס
ס וַיִּשָּׂ֨א אַבְרָהָ֜ם אֶת־עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּ֣ה אַ֔יִל אַחַ֕ר נֶאֱחַ֥ז בַּסְּבַ֖ךְ בְּקַרְנָ֑יו וַיֵּ֣לֶךְ אַבְרָהָ֗ם וַיִּקַּ֤ח אֶת־הָאַ֙יִל֙ וַיַּעֲלֵ֣הוּ לְעֹלָ֔ה תַּ֖חַת בְּנֽוֹ׃ ס
ס וַיִּקְרָ֣א אַבְרָהָ֗ם שֵׁם־הַמָּקוֹם֙ הַה֔וּא יְהוָ֖ה יִרְאֶ֑ה אֲשֶׁ֤ר יֵאָמֵר֙ הַיּ֔וֹם בְּהַ֖ר יְהוָ֥ה יֵרָאֶֽה׃ ס
ס וַיִּקְרָ֨א מַלְאַ֧ךְ יְהוָ֛ה אֶל־אַבְרָהָ֖ם שֵׁנִ֑ית מִן־הַשָּׁמָֽיִם׃ ס
ס וַיֹּ֗אמֶר בִּ֤י נִשְׁבַּ֙עְתִּי֙ נְאֻם־יְהוָ֔ה כִּ֣י יַ֔עַן אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ אֶת־הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה וְלֹ֥א חָשַׂ֛כְתָּ אֶת־בִּנְךָ֥ אֶת־יְחִידֶֽךָ׃ ס
ס כִּֽי־בָרֵ֨ךְ אֲבָרֶכְךָ֜ וְהַרְבָּ֨ה אַרְבֶּ֤ה אֶת־זַרְעֲךָ֙ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמַ֔יִם וְכַח֖וֹל אֲשֶׁ֣ר עַל־שְׂפַ֣ת הַיָּ֑ם וְיִרַ֣שׁ זַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת שַׁ֥עַר אֹיְבָֽיו׃ ס
ס וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֣י הָאָ֑רֶץ עֵ֕קֶב אֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֖עְתָּ בְּקֹלִֽי׃ ס
ס וַיָּ֣שָׁב אַבְרָהָם֮ אֶל־נְעָרָיו֒ וַיָּקֻ֣מוּ וַיֵּלְכ֤וּ יַחְדָּו֙ אֶל־בְּאֵ֣ר שָׁ֔בַע וַיֵּ֥שֶׁב אַבְרָהָ֖ם בִּבְאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ ס

ولما رأى الأمير أن الأمر قد استتب له، وأن الناس قد أذعنوا لحكمه، أمر بأن يُنادى في المدينة: ألا من أراد أن يبيع أو يشتري، فليفعل ذلك في السوق، ولا يُغلق أحد دكانه إلا بعد صلاة العصر. فلما سمع الناس هذا النداء، فرحوا به فرحًا شديدًا، لأنهم كانوا قد ضاقوا ذرعًا بالخوف الذي ملأ قلوبهم.

وكان في المدينة رجل يُقال له عبد الرحيم بن سليمان، وكان يملك حانوتًا للعطارة، وقد أغلقه منذ أيام خشية أن يُؤخذ منه شيء. فلما سمع النداء، فتح حانوته، ونظّف ما فيه من الغبار، ورتّب القوارير على الرفوف، وجلس ينتظر الزبائن. فلم يمض إلا قليل حتى جاءه رجل من الحرس، فاشترى منه دواء لوجع في ظهره، ودفع له ثمنه كاملًا.

ثم جاء بعده رجل آخر، ثم ثالث، حتى امتلأ الحانوت بالناس. وكان عبد الرحيم يبيع ويشتري، ويحمد الله في سره على أن الأيام قد تغيّرت، وأن الخوف قد زال عن القلوب. وقال في نفسه: لعل الأمير قد جاء بالخير لا بالشر، فإن العدل أحسن من الظلم، والأمن أغلى من المال.

وبينما هو كذلك، إذ دخل عليه رجل غريب، لم يكن من أهل المدينة، فسأله عن بعض الأعشاب التي لا تُوجد إلا في الجبال. فقال له عبد الرحيم: إنها عزيزة، ولكن عندي منها قليل، فإن شئت أخذته بثمن غالٍ. فقال الرجل: لا عليّ من الثمن، فإني أريد الشفاء لولدي، وقد طال به المرض.

ז אני אתכם היום׃ ח ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ט ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ י כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ יא והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ יב ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ יג והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ יד ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ טו ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ טז השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ יז וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ יח ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ יט ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ כ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ כא למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ כב כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ כג והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ כד כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ כה לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ כו ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ כז את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ כח והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ כט והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ ל הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ לא כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ לב ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ א אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ ב אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ ג ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ ד לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ ה כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ ו והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ ז ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ ח לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ ט כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ י ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ יא והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליהוה׃ יב ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ יג השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ יד כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ טו אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ טז רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ יז לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ יח כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ יט השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ כ כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ כא כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ כב אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו׃ כג רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ כד לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ כה לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ כו רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה׃ כז ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ כח שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ כט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם׃ ל השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ לא לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ לב את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃ א כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ ב ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ ג לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ד אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ ה והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ ו כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ ז מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ ח לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ ט כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ י וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ יא וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ יב כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ יג יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ יד ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ טו הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ טז ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ יז ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ יח כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ א בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ ב כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ ג לא תאכל כל תועבה׃ ד זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב אמר ושה עזים׃ ה איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ ו וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ ז אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסת את הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ ח והחזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שפה הוא ובגרה לא יגר טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ ט את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ י וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ יא כל צפור טהורה תאכלו׃ יב וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ יג והראה והאיה והדיה למינהו׃ יד ואת כל ערב למינו׃ טו ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו׃ טז את הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת׃ יז ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס׃ יח ואת החסידה והאנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ יט וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ כ כל עוף טהור תאכלו׃ כא לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ כב עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ כג ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים׃ כד וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך׃ כה ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ כו ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ כז והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך׃ כח מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ כט ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה אתך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃ א מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ ב וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃ ג את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך׃ ד אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ ה רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ ו כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלו בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ ז כי יהיה בך אביון מאחד אחיך בשעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ ח כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ ט השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ י נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ יא כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ יב כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ יג וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ יד העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃ טז והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך׃ יז ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן׃ יח לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ יט כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך׃ כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך׃ כא וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ כב בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ כג רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ א שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה׃ ב וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם׃ ג לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך׃ ד ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר׃ ה לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ ו כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים׃ ז ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך׃ ח ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃ ט שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות׃ י ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃ יא ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ יב וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה׃ יג חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך׃ יד ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך׃ טו שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח׃ טז שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם׃ יז איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך׃ יח שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק׃ יט לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים׃ כ צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ כא לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך׃ כב ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך׃ א לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ ב כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו׃ ג וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי׃ ד והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נאמנה נעשתה התועבה הזאת בישראל׃ ה והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו׃ ו על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד׃ ז יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך׃ ח כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ ט ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט׃ י ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך׃ יא על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל׃ יב והאיש אשר יעשה בזדון ולא ישמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל׃ יג וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד׃ יד כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי׃ טו שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא׃ טז רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד׃ יז ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד׃ יח והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים׃ יט והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם׃ כ לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל׃ א לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון׃ ב ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו׃ ג וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה׃ ד ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו׃ ה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים׃ ו וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה׃ ז ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה׃ ח חלק כחלק יאכלון לבד ממכריו על האבות׃ ט כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם׃ י לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף׃ יא וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים׃ יב כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך׃ יג תמים תהיה עם יהוה אלהיך׃ יד כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך׃ טו נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון׃ טז ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל ביום אמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות׃ יז ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו׃ יח נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו׃ יט והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃ כ אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא׃ כא וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה׃ כב אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו׃ א כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם׃ ב שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ ג תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל לך והיה לנוס שמה כל רוצח׃ ד וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום׃ ה וכאשר יבא אל אחד הערים האל ויחי בעד הרצח את נפשו׃ ו פן ירדף גאל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה בנפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום׃ ז על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך׃ ח ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך׃ ט כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואת שלש הערים יספת לך עוד על שלש הערים האלה׃ י ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ולא יהיה עליך דמים׃ יא ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל׃ יב ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת׃ יג לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך׃ יד לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה׃ טו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר׃ טז כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה׃ יז ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם׃ יח ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו׃ יט ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך׃ כ והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך׃ כא ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל׃ א כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים׃ ב והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם׃ ג ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם׃ ד כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם׃ ה ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו׃ ו ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו׃ ז ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה׃ ח וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו׃ ט והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם׃ י כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום׃ יא והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך׃ יב ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה׃ יג ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב׃ יד רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ טו כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃ טז רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃ יז כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃ יח למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם׃ יט כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור׃ כ רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה׃ א כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו׃ ב ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל׃ ג והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל׃ ד והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל׃ ה ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע׃ ו וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל׃ ז וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו׃ ח כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם׃ ט ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ י כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו׃ יא וראית בשביו אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה׃ יב והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה׃ יג והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה׃ יד והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה׃ טו כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה ויהי הבן הבכור לשנואה׃ טז והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור השנואה הבכר׃ יז כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה׃ יח כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם׃ יט ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו׃ כ ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא׃ כא ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו׃ כב וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ׃ כג לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ א לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך׃ ב ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו׃ ג וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם׃ ד לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו׃ ה לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה׃ ו כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים׃ ז שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים׃ ח כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו׃ ט לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׃ י לא תחרש בשור ובחמר יחדו׃ יא לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׃ יב גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה׃ יג כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאתה׃ יד ושם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים׃ טו ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה׃ טז ואמר נער אבי לאיש הזה את בתי נתתי לו לאשה וישנאה׃ יז והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר׃ יח ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו׃ יט וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו׃ כ ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה׃ כא והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך׃ כב כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל׃ כג כי יהיה נער בתולה מאורשה ומצאה איש בעיר ושכב עמה׃ כד והוצא

ויהי אחרי הדברים האלה ויהי האלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃ ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

* * *

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

ثم ذكر الله تعالى أنه لا يحب الفساد، وأن الفساد يؤدي إلى الهلاك، فقال: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ [البقرة: ٢٠٥]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦].

ثم ذكر الله تعالى أنه لا يحب الفساد، وأن الفساد يؤدي إلى الهلاك، فقال: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ [البقرة: ٢٠٥]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦].

ثم ذكر الله تعالى أنه لا يحب الفساد، وأن الفساد يؤدي إلى الهلاك، فقال: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ [البقرة: ٢٠٥]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦]. ثم ذكر أن من أسباب الفساد في الأرض: الكبر والعناد، فقال: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ [البقرة: ٢٠٦].

ﻭَﻗَﺎﻝَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻟَﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﺍ ﺇِﻟَٰﻬَﻴْﻦِ ﺍﺛْﻨَﻴْﻦِ ۖ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻫُﻮَ ﺇِﻟَٰﻪٌ ﻭَﺍﺣِﺪٌ ۖ ﻓَﺈِﻳَّﺎﻱَ ﻓَﺎﺭْﻫَﺒُﻮﻥِ ﴿٥١﴾ ﻭَﻟَﻪُ ﻣَﺎ ﻓِﻲ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﻭَﻟَﻪُ ﺍﻟﺪِّﻳﻦُ ﻭَﺍﺻِﺒًﺎ ۚ ﺃَﻓَﻐَﻴْﺮَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺗَﺘَّﻘُﻮﻥَ ﴿٥٢﴾ ﻭَﻣَﺎ ﺑِﻜُﻢ ﻣِّﻦ ﻧِّﻌْﻤَﺔٍ ﻓَﻤِﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺛُﻢَّ ﺇِﺫَﺍ ﻣَﺴَّﻜُﻢُ ﺍﻟﻀُّﺮُّ ﻓَﺈِﻟَﻴْﻪِ ﺗَﺠْﺄَﺭُﻭﻥَ ﴿٥٣﴾ ﺛُﻢَّ ﺇِﺫَﺍ ﻛَﺸَﻒَ ﺍﻟﻀُّﺮَّ ﻋَﻨكُﻢْ ﺇِﺫَﺍ ﻓَﺮِﻳﻖٌ ﻣِّﻨكُﻢ ﺑِﺮَﺑِّﻬِﻢْ ﻳُﺸْﺮِﻛُﻮﻥَ ﴿٥٤﴾ ﻟِﻴَﻜْﻔُﺮُﻭﺍ ﺑِﻤَﺂ ﺁﺗَﻴْﻨَٰﻬُﻢْ ۚ ﻓَﺘَﻤَﺘَّﻌُﻮﺍ ﻓَﺴَﻮْﻑَ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٥٥﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻤَﺎ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﻧَﺼِﻴﺒًﺎ ﻣِّﻤَّﺎ ﺭَﺯَﻗْﻨَٰﻬُﻢْ ۗ ﺗَﺎﻟﻠَّﻪِ ﻟَﺘُﺴْﺌَﻠُﻦَّ ﻋَﻤَّﺎ ﻛُﻨتُﻢْ ﺗَﻔْﺘَﺮُﻭﻥَ ﴿٥٦﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻠَّﻪِ ﺍﻟْﺒَﻨَﺎﺕِ ﺳُﺒْﺤَٰﻨَﻪُ ۙ ﻭَﻟَﻬُﻢ ﻣَّﺎ ﻳَﺸْﺘَﻬُﻮﻥَ ﴿٥٧﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺑُﺸِّﺮَ ﺃَﺣَﺪُﻫُﻢ ﺑِﺎﻷُﻧﺜَﻰٰ ﻇَﻞَّ ﻭَﺟْﻬُﻪُۥ ﻣُﺴْﻮَﺩًّﺍ ﻭَﻫُﻮَ ﻛَﻈِﻴﻢٌ ﴿٥٨﴾ ﻳَﺘَﻮَﺍﺭَﻯٰ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻘَﻮْﻡِ ﻣِﻦ ﺳُﻮٓءِ ﻣَﺎ ﺑُﺸِّﺮَ ﺑِﻪِۦٓ ۚ ﺃَﻳُﻤْﺴِﻜُﻪُۥ ﻋَﻠَﻰٰ ﻫُﻮْﻥٍ ﺃَﻡْ ﻳَﺪُﺳُّﻪُۥ ﻓِﻲ ﭐﻟﺘُّﺮَﺍﺏِ ۗ ﺃَﻟَﺎ ﺳَﺎٓءَ ﻣَﺎ ﻳَﺤْﻜُﻤُﻮﻥَ ﴿٥٩﴾ ﻟِﻠَّﺬِﻳﻦَ ﻟَﺎ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﺑِﭐﻟْﺂﺧِﺮَﺓِ ﻣَﺜَﻞُ ﭐﻟﺴَّﻮْﺀِ ۖ ﻭَﻟِﻠَّﻪِ ﭐﻟْﻤَﺜَﻞُ ﭐﻟْﺄَﻋْﻠَﻰٰ ۚ ﻭَﻫُﻮَ ﭐﻟْﻌَﺰِﻳﺰُ ﭐﻟْﺤَﻜِﻴﻢُ ﴿٦٠﴾ ﻭَﻟَﻮْ ﻳُﺆَﺍﺧِﺬُ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﭐﻟﻨَّﺎﺱَ ﺑِﻈُﻠْﻤِﻬِﻢ ﻣَّﺎ ﺗَﺮَﻙَ ﻋَﻠَﻴْﻬَﺎ ﻣِﻦ ﺩَآﺑَّﺔٍ ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻳُﺆَﺧِّﺮُﻫُﻢْ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃَﺟَﻞٍ ﻣُّﺴَﻤًّﻰ ۖ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﺟَﺂءَ ﺃَﺟَﻠُﻬُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﺄْﺧِﺮُﻭﻥَ ﺳَﺎﻋَﺔً ۖ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﻘْﺪِﻣُﻮﻥَ ﴿٦١﴾ ﻭَﻳَﺠْﻌَﻠُﻮﻥَ ﻟِﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻳَﻜْﺮَﻫُﻮﻥَ ۖ ﻭَﺗَﺼِﻒُ ﺃَﻟْﺴِﻨَﺘُﻬُﻢُ ﭐﻟْﻜَﺬِﺏَ ﺃَﻥَّ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۚ ﻟَﺎ ﺟَﺮَﻡَ ﺃَﻥَّ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟﻨَّﺎﺭَ ﻭَﺃَﻧَّﻬُﻢ ﻣُّﻔْﺮَﻃُﻮﻥَ ﴿٦٢﴾ ﺗَﺎﻟﻠَّﻪِ ﻟَﻘَﺪْ ﺃَﺭْﺳَﻠْﻨَﺂ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃُﻣَﻢٍ ﻣِّﻦ ﻗَﺒْﻠِﻚَ ﻓَﺰَﻳَّﻦَ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟﺸَّﻴْﻄَٰﻦُ ﺃَﻋْﻤَﺎﻟَﻬُﻢْ ﻓَﻬُﻮَ ﻭَﻟِﻴُّﻬُﻢُ ﭐﻟْﻴَﻮْﻡَ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﺃَﻟِﻴﻢٌ ﴿٦٣﴾ ﻭَﻣَﺂ ﺃَﻧﺰَﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﺇِﻟَّﺎ ﻟِﺘُﺒَﻴِّﻦَ ﻟَﻬُﻢُ ﭐﻟَّﺬِﻱ ﭐﺧْﺘَﻠَﻔُﻮﺍ ﻓِﻴﻪِ ۙ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﴿٦٤﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻧﺰَﻝَ ﻣِﻦَ ﭐﻟﺴَّﻤَﺂءِ ﻣَﺂءً ﻓَﺄَﺣْﻴَﺎ ﺑِﻪِ ﭐﻟْﺄَﺭْﺽَ ﺑَﻌْﺪَ ﻣَﻮْﺗِﻬَﺎ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻲ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﺴْﻤَﻌُﻮﻥَ ﴿٦٥﴾ ﻭَﺇِﻥَّ ﻟَﻜُﻢْ ﻓِﻲ ﭐﻟْﺄَﻧْﻌَٰﻢِ ﻟَﻌِﺒْﺮَﺓً ۖ ﻧُّﺴْﻘِﻴﻜُﻢ ﻣِّﻤَّﺎ ﻓِﻲ ﺑُﻄُﻮﻧِﻪِۦ ﻣِﻦۢ ﺑَﻴْﻦِ ﻓَﺮْﺙٍ ﻭَﺩَﻡٍ ﻟَّﺒَﻨًﺎ ﺧَﺎﻟِﺼًﺎ ﺳَﺎﺋِﻐًﺎ ﻟِّﻠﺸَّٰﺮِﺑِﻴﻦَ ﴿٦٦﴾ ﻭَﻣِﻦ ﺛَﻤَﺮَٰﺕِ ﭐﻟﻨَّﺨِﻴﻞِ ﻭَﭐﻟْﺄَﻋْﻨَٰﺐِ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﻥَ ﻣِﻨْﻪُ ﺳَﻜَﺮًﺍ ﻭَﺭِﺯْﻗًﺎ ﺣَﺴَﻨًﺎ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻲ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﻌْﻘِﻠُﻮﻥَ ﴿٦٧﴾ ﻭَﺃَﻭْﺣَﻰٰ ﺭَﺑُّﻚَ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻨَّﺤْﻞِ ﺃَﻥِ ﭐﺗَّﺨِﺬِﻱ ﻣِﻦَ ﭐﻟْﺠِﺒَﺎﻝِ ﺑُﻴُﻮﺗًﺎ ﻭَﻣِﻦَ ﭐﻟﺸَّﺠَﺮِ ﻭَﻣِﻤَّﺎ ﻳَﻌْﺮِﺷُﻮﻥَ ﴿٦٨﴾ ﺛُﻢَّ ﻛُﻠِﻲ ﻣِﻦ ﻛُﻞِّ ﭐﻟﺜَّﻤَﺮَٰﺕِ ﻓَﭐﺳْﻠُﻜِﻲ ﺳُﺒُﻞَ ﺭَﺑِّﻚِ ﺫُﻟُﻠًﺎ ۚ ﻳَﺨْﺮُﺝُ ﻣِﻦۢ ﺑُﻄُﻮﻧِﻬَﺎ ﺷَﺮَﺍﺏٌ ﻣُّﺨْﺘَﻠِﻒٌ ﺃَﻟْﻮَﺍﻧُﻪُۥ ﻓِﻴﻪِ ﺷِﻔَﺂءٌ ﻟِّﻠﻨَّﺎﺱِ ۗ ﺇِﻥَّ ﻓِﻲ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَﺔً ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﺘَﻔَﻜَّﺮُﻭﻥَ ﴿٦٩﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺧَﻠَﻘَﻜُﻢْ ﺛُﻢَّ ﻳَﺘَﻮَﻓَّﻰٰﻛُﻢْ ۗ ﻭَﻣِﻨكُﻢ ﻣَّﻦ ﻳُﺮَﺩُّ ﺇِﻟَﻰٰٓ ﺃَﺭْﺫَﻝِ ﭐﻟْﻌُﻤُﺮِ ﻟِﻜَﻴْﻠَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻢَ ﺑَﻌْﺪَ ﻋِﻠْﻢٍ ﺷَﻴْﺌًﺎ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠِﻴﻢٌ ﻗَﺪِﻳﺮٌ ﴿٧٠﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﻓَﻀَّﻞَ ﺑَﻌْﻀَﻜُﻢْ ﻋَﻠَﻰٰ ﺑَﻌْﺾٍ ﻓِﻲ ﭐﻟﺮِّﺯْﻕِ ۚ ﻓَﻤَﺎ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻓُﻀِّﻠُﻮﺍ ﺑِﺮَﺍﺩِّﻯ ﺭِﺯْﻗِﻬِﻢْ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﺎ ﻣَﻠَﻜَﺖْ ﺃَﻳْﻤَٰﻨُﻬُﻢْ ﻓَﻬُﻢْ ﻓِﻴﻪِ ﺳَﻮَﺍٓءٌ ۚ ﺃَﻓَﺒِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻳَﺠْﺤَﺪُﻭﻥَ ﴿٧١﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻜُﻢْ ﺃَﺯْﻭَٰﺟًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﺯْﻭَٰﺟِﻜُﻢ ﺑَﻨِﻴﻦَ ﻭَﺣَﻔَﺪَﺓً ﻭَﺭَﺯَﻗَﻜُﻢ ﻣِّﻦَ ﭐﻟﻄَّﻴِّﺒَٰﺖِ ۚ ﺃَﻓَﺒِﭐﻟْﺒَٰﻄِﻞِ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﻭَﺑِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻫُﻢْ ﻳَﻜْﻔُﺮُﻭﻥَ ﴿٧٢﴾ ﻭَﻳَﻌْﺒُﺪُﻭﻥَ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻥِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻟَﺎ ﻳَﻤْﻠِﻚُ ﻟَﻬُﻢْ ﺭِﺯْﻗًﺎ ﻣِّﻦَ ﭐﻟﺴَّﻤَٰﻮَٰﺕِ ﻭَﭐﻟْﺄَﺭْﺽِ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺴْﺘَﻄِﻴﻌُﻮﻥَ ﴿٧٣﴾ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻀْﺮِﺑُﻮﺍ ﻟِﻠَّﻪِ ﭐﻟْﺄَﻣْﺜَﺎﻝَ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﻌْﻠَﻢُ ﻭَﺃَﻧتُﻢْ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٧٤﴾ ﺿَﺮَﺏَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻣَﺜَﻠًﺎ ﻋَﺒْﺪًﺍ ﻣَّﻤْﻠُﻮﻛًﺎ ﻟَّﺎ ﻳَﻘْﺪِﺭُ ﻋَﻠَﻰٰ ﺷَﻲْءٍ ﻭَﻣَﻦ ﺭَّﺯَﻗْﻨَٰﻪُ ﻣِﻨَّﺎ ﺭِﺯْﻗًﺎ ﺣَﺴَﻨًﺎ ﻓَﻬُﻮَ ﻳُﻨفِﻖُ ﻣِﻨْﻪُ ﺳِﺮًّﺍ ﻭَﺟَﻬْﺮًﺍ ۖ ﻫَﻞْ ﻳَﺴْﺘَﻮُﻭﻥَ ۖ ﭐﻟْﺤَﻤْﺪُ ﻟِﻠَّﻪِ ۚ ﺑَﻞْ ﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٧٥﴾ ﻭَﺿَﺮَﺏَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻣَﺜَﻠًﺎ ﺭَّﺟُﻠَﻴْﻦِ ﺃَﺣَﺪُﻫُﻤَﺂ ﺃَﺑْﻜَﻢُ ﻟَﺎ ﻳَﻘْﺪِﺭُ ﻋَﻠَﻰٰ ﺷَﻲْءٍ ﻭَﻫُﻮَ ﻛَﻞٌّ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﻮْﻟَﺎﻩُ ﺃَﻳْﻨَﻤَﺎ ﻳُﻮَﺟِّﻬْﻪُ ﻟَﺎ ﻳَﺄْﺕِ ﺑِﺨَﻴْﺮٍ ۖ ﻫَﻞْ ﻳَﺴْﺘَﻮِﻱ ﻫُﻮَ ﻭَﻣَﻦ ﻳَﺄْﻣُﺮُ ﺑِﭐﻟْﻌَﺪْﻝِ ﻭَﻫُﻮَ ﻋَﻠَﻰٰ ﺻِﺮَٰﻁٍ ﻣُّﺴْﺘَﻘِﻴﻢٍ ﴿٧٦﴾ ﻭَﻟِﻠَّﻪِ ﻏَﻴْﺐُ ﭐﻟﺴَّﻤَٰﻮَٰﺕِ ﻭَﭐﻟْﺄَﺭْﺽِ ۗ ﻭَﻣَﺂ ﺃَﻣْﺮُ ﭐﻟﺴَّﺎﻋَﺔِ ﺇِﻟَّﺎ ﻛَﻠَﻤْﺢِ ﭐﻟْﺒَﺼَﺮِ ﺃَﻭْ ﻫُﻮَ ﺃَﻗْﺮَﺏُ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻰٰ ﻛُﻞِّ ﺷَﻲْءٍ ﻗَﺪِﻳﺮٌ ﴿٧٧﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﺧْﺮَﺟَﻜُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑُﻄُﻮﻥِ ﺃُﻣَّﻬَٰﺘِﻜُﻢْ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢُ ﭐﻟﺴَّﻤْﻊَ ﻭَﭐﻟْﺄَﺑْﺼَٰﺮَ ﻭَﭐﻟْﺄَﻓْﺌِﺪَﺓَ ۙ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺸْﻜُﺮُﻭﻥَ ﴿٧٨﴾ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺮَﻭْﺍ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻄَّﻴْﺮِ ﻣُﺴَﺨَّﺮَٰﺕٍ ﻓِﻲ ﺟَﻮِّ ﭐﻟﺴَّﻤَﺂءِ ﻣَﺎ ﻳُﻤْﺴِﻜُﻬُﻦَّ ﺇِﻟَّﺎ ﭐﻟﻠَّﻪُ ۚ ﺇِﻥَّ ﻓِﻲ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻟَﺂﻳَٰﺖٍ ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﴿٧٩﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑُﻴُﻮﺗِﻜُﻢْ ﺳَﻜَﻨًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦ ﺟُﻠُﻮﺩِ ﭐﻟْﺄَﻧْﻌَٰﻢِ ﺑُﻴُﻮﺗًﺎ ﺗَﺴْﺘَﺨِﻔُّﻮﻧَﻬَﺎ ﻳَﻮْﻡَ ﻇَﻌْﻨِﻜُﻢْ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﺇِﻗَﺎﻣَﺘِﻜُﻢْ ۙ ﻭَﻣِﻦْ ﺃَﺻْﻮَﺍﻓِﻬَﺎ ﻭَﺃَﻭْﺑَﺎﺭِﻫَﺎ ﻭَﺃَﺷْﻌَﺎﺭِﻫَﺎ ﺃَﺛَٰﺜًﺎ ﻭَﻣَﺘَٰﻌًﺎ ﺇِﻟَﻰٰ ﺣِﻴﻦٍ ﴿٨٠﴾ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻤَّﺎ ﺧَﻠَﻖَ ﻇِﻠَٰﻠًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﻣِّﻦَ ﭐﻟْﺠِﺒَﺎﻝِ ﺃَﻛْﻨَﺎﻧًﺎ ﻭَﺟَﻌَﻞَ ﻟَﻜُﻢ ﺳَﺮَﺍﻭِﻳﻞَ ﺗَﻘِﻴﻜُﻢُ ﭐﻟْﺤَﺮَّ ﻭَﺳَﺮَﺍﻭِﻳﻞَ ﺗَﻘِﻴﻜُﻢ ﺑَﺄْﺳَﻜُﻢْ ۚ ﻛَﺬَٰﻟِﻚَ ﻳُﺘِﻢُّ ﻧِﻌْﻤَﺘَﻪُۥ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗُﺴْﻠِﻤُﻮﻥَ ﴿٨١﴾ ﻓَﺈِﻥ ﺗَﻮَﻟَّﻮْﺍ ﻓَﺈِﻧَّﻤَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﺒَﻠَٰﻎُ ﭐﻟْﻤُﺒِﻴﻦُ ﴿٨٢﴾ ﻳَﻌْﺮِﻓُﻮﻥَ ﻧِﻌْﻤَﺖَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺛُﻢَّ ﻳُﻨكِﺮُﻭﻧَﻬَﺎ ﻭَﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢُ ﭐﻟْﻜَٰﻔِﺮُﻭﻥَ ﴿٨٣﴾ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﻧَﺒْﻌَﺚُ ﻣِﻦ ﻛُﻞِّ ﺃُﻣَّﺔٍ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﺛُﻢَّ ﻟَﺎ ﻳُﺆْﺫَﻥُ ﻟِﻠَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳُﺴْﺘَﻌْﺘَﺒُﻮﻥَ ﴿٨٤﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺭَﺃَﻯ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻇَﻠَﻤُﻮﺍ ﭐﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﻓَﻠَﺎ ﻳُﺨَﻔَّﻒُ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳُﻨظَﺮُﻭﻥَ ﴿٨٥﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺭَﺃَﻯ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺃَﺷْﺮَﻛُﻮﺍ ﺷُﺮَﻛَﺂءَﻫُﻢْ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺭَﺑَّﻨَﺎ ﻫَٰٓﺆُﻟَﺂءِ ﺷُﺮَﻛَﺂﺅُﻧَﺎ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛُﻨَّﺎ ﻧَﺪْﻋُﻮ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻧِﻚَ ۖ ﻓَﺄَﻟْﻘَﻮْﺍ ﺇِﻟَﻴْﻬِﻢُ ﭐﻟْﻘَﻮْﻝَ ﺇِﻧَّﻜُﻢْ ﻟَﻜَٰﺬِﺑُﻮﻥَ ﴿٨٦﴾ ﻭَﺃَﻟْﻘَﻮْﺍ ﺇِﻟَﻰ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻳَﻮْﻣَﺌِﺬٍ ﭐﻟﺴَّﻠَﻢَ ۖ ﻭَﺿَﻞَّ ﻋَﻨْﻬُﻢ ﻣَّﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻔْﺘَﺮُﻭﻥَ ﴿٨٧﴾ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﺻَﺪُّﻭﺍ ﻋَﻦ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺯِﺩْﻧَٰﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺑًﺎ ﻓَﻮْﻕَ ﭐﻟْﻌَﺬَﺍﺏِ ﺑِﻤَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳُﻔْﺴِﺪُﻭﻥَ ﴿٨٨﴾ ﻭَﻳَﻮْﻡَ ﻧَﺒْﻌَﺚُ ﻓِﻲ ﻛُﻞِّ ﺃُﻣَّﺔٍ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻬِﻢْ ﻭَﺟِﺌْﻨَﺎ ﺑِﻚَ ﺷَﻬِﻴﺪًﺍ ﻋَﻠَﻰٰ ﻫَٰٓﺆُﻟَﺂءِ ۚ ﻭَﻧَﺰَّﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻚَ ﭐﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﺗِﺒْﻴَﺎﻧًﺎ ﻟِّﻜُﻞِّ ﺷَﻲْءٍ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔً ﻭَﺑُﺸْﺮَﻯٰ ﻟِﻠْﻤُﺴْﻠِﻤِﻴﻦَ ﴿٨٩﴾ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﺄْﻣُﺮُ ﺑِﭐﻟْﻌَﺪْﻝِ ﻭَﭐﻟْﺈِﺣْﺴَٰﻦِ ﻭَﺇِﻳﺘَآﺉِ ﺫِﻯ ﭐﻟْﻘُﺮْﺑَﻰٰ ﻭَﻳَﻨْﻬَﻰٰ ﻋَﻦِ ﭐﻟْﻔَﺤْﺸَﺂءِ ﻭَﭐﻟْﻤُﻨكَﺮِ ﻭَﭐﻟْﺒَﻐْﻰِ ۚ ﻳَﻌِﻈُﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺬَﻛَّﺮُﻭﻥَ ﴿٩٠﴾ ﻭَﺃَﻭْﻓُﻮﺍ ﺑِﻌَﻬْﺪِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺇِﺫَﺍ ﻋَٰﻬَﺪْﺗُّﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻨقُﻀُﻮﺍ ﭐﻟْﺄَﻳْﻤَﺎﻥَ ﺑَﻌْﺪَ ﺗَﻮْﻛِﻴﺪِﻫَﺎ ﻭَﻗَﺪْ ﺟَﻌَﻠْﺘُﻢُ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻛَﻔِﻴﻠًﺎ ۚ ﺇِﻥَّ ﭐﻟﻠَّﻪَ ﻳَﻌْﻠَﻢُ ﻣَﺎ ﺗَﻔْﻌَﻠُﻮﻥَ ﴿٩١﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻜُﻮﻧُﻮﺍ ﻛَﭐﻟَّﺘِﻰ ﻧَﻘَﻀَﺖْ ﻏَﺰْﻟَﻬَﺎ ﻣِﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻗُﻮَّﺓٍ ﺃَﻧﻜَﺎﺛًﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭﻥَ ﺃَﻳْﻤَٰﻨَﻜُﻢْ ﺩَﺧَﻠًۢﺎ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢْ ﺃَﻥ ﺗَﻜُﻮﻥَ ﺃُﻣَّﺔٌ ﻫِﻰَ ﺃَﺭْﺑَﻰٰ ﻣِﻦْ ﺃُﻣَّﺔٍ ۚ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻳَﺒْﻠُﻮﻛُﻢُ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﺑِﻪِۦ ۚ ﻭَﻟَﻴُﺒَﻴِّﻨَﻦَّ ﻟَﻜُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﭐﻟْﻘِﻴَٰﻤَﺔِ ﻣَﺎ ﻛُﻨتُﻢْ ﻓِﻴﻪِ ﺗَﺨْﺘَﻠِﻔُﻮﻥَ ﴿٩٢﴾ ﻭَﻟَﻮْ ﺷَﺂءَ ﭐﻟﻠَّﻪُ ﻟَﺠَﻌَﻠَﻜُﻢْ ﺃُﻣَّﺔً ﻭَﺍﺣِﺪَﺓً ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻳُﻀِﻞُّ ﻣَﻦ ﻳَﺸَﺂءُ ﻭَﻳَﻬْﺪِﻯ ﻣَﻦ ﻳَﺸَﺂءُ ۚ ﻭَﻟَﺘُﺴْﺌَﻠُﻦَّ ﻋَﻤَّﺎ ﻛُﻨتُﻢْ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٣﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺘَّﺨِﺬُﻭٓﺍ ﺃَﻳْﻤَٰﻨَﻜُﻢْ ﺩَﺧَﻠًۢﺎ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢْ ﻓَﺘَﺰِﻝَّ ﻗَﺪَﻡٌۢ ﺑَﻌْﺪَ ﺛُﺒُﻮﺗِﻬَﺎ ﻭَﺗَﺬُﻭﻗُﻮﺍ ﭐﻟﺴُّﻮٓءَ ﺑِﻤَﺎ ﺻَﺪَﺩْﺗُّﻢْ ﻋَﻦ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ۖ ﻭَﻟَﻜُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ﴿٩٤﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺸْﺘَﺮُﻭﺍ ﺑِﻌَﻬْﺪِ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺛَﻤَﻨًﺎ ﻗَﻠِﻴﻠًﺎ ۚ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻋِﻨﺪَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﻫُﻮَ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻜُﻢْ ﺇِﻥ ﻛُﻨتُﻢْ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿٩٥﴾ ﻣَﺎ ﻋِﻨﺪَﻛُﻢْ ﻳَﻨفَﺪُ ۖ ﻭَﻣَﺎ ﻋِﻨﺪَ ﭐﻟﻠَّﻪِ ﺑَﺎﻕٍ ۗ ﻭَﻟَﻨَﺠْﺰِﻳَﻦَّ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺻَﺒَﺮُﻭٓﺍ ﺃَﺟْﺮَﻫُﻢ ﺑِﺄَﺣْﺴَﻦِ ﻣَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٦﴾ ﻣَﻦْ ﻋَﻤِﻞَ ﺻَﺎﻟِﺤًﺎ ﻣِّﻦ ﺫَﻛَﺮٍ ﺃَﻭْ ﺃُﻧﺜَﻰٰ ﻭَﻫُﻮَ ﻣُﺆْﻣِﻦٌ ﻓَﻠَﻨُﺤْﻴِﻴَﻨَّﻪُۥ ﺣَﻴَﻮٰﺓً ﻃَﻴِّﺒَﺔً ۖ ﻭَﻟَﻨَﺠْﺰِﻳَﻨَّﻬُﻢْ ﺃَﺟْﺮَﻫُﻢ ﺑِﺄَﺣْﺴَﻦِ ﻣَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿٩٧﴾ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﻗَﺮَﺃْﺕَ ﭐﻟْﻘُﺮْﺀَﺍﻥَ ﻓَﭐﺳْﺘَﻌِﺬْ ﺑِﭐﻟﻠَّﻪِ ﻣِﻦَ ﭐﻟﺸَّﻴْﻄَٰﻦِ ﭐﻟﺮَّﺟِﻴﻢِ ﴿٩٨﴾ ﺇِﻧَّﻪُۥ ﻟَﻴْﺲَ ﻟَﻪُۥ ﺳُﻠْﻄَٰﻦٌ ﻋَﻠَﻰ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺀَﺍﻣَﻨُﻮﺍ ﻭَﻋَﻠَﻰٰ ﺭَﺑِّﻬِﻢْ ﻳَﺘَﻮَﻛَّﻠُﻮﻥَ ﴿٩٩﴾ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺳُﻠْﻄَٰﻨُﻪُۥ ﻋَﻠَﻰ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﺘَﻮَﻟَّﻮْﻧَﻪُۥ ﻭَﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻫُﻢ ﺑِﻪِۦ ﻣُﺸْﺮِﻛُﻮﻥَ ﴿١٠٠﴾ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺑَﺪَّﻟْﻨَﺂ ﺀَﺍﻳَﺔً ﻣَّﻜَﺎﻥَ ﺀَﺍﻳَﺔٍ ۙ ﻭَﭐﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻠَﻢُ ﺑِﻤَﺎ ﻳُﻨَﺰِّﻝُ ﻗَﺎﻟُﻮٓﺍ ﺇِﻧَّﻤَﺂ ﺃَﻧتَ ﻣُﻔْﺘَﺮٍ ۚ ﺑَﻞْ ﺃَﻛْﺜَﺮُﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿١٠١﴾ ﻗُﻞْ ﻧَﺰَّﻟَﻪُ ﺭُﻭﺡُ ﭐﻟْﻘُﺪُﺱِ ﻣِﻦ ﺭَّﺑِّﻚَ ﺑِﭐﻟْﺤَﻖِّ ﻟِﻴُﺜَﺒِّﺖَ ﭐﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺀَﺍﻣَﻨُﻮﺍ ﻭَﻫُﺪًﻯ ﻭَﺑُﺸْﺮَﻯٰ ﻟِﻠْﻤُﺴْﻠِﻤِﻴﻦَ ﴿١

ם אַבְּרָם בֶּן־חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃—
ט וַיִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֶּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
י וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃
יא וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֶקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃
יב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ׃
יג וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃
יד וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי מִזֶּה בָּאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹּרַחַת׃
טו וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃
טז וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הָרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃
יז וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ׃

وَ سَمَّاهُ.. فَلَمَّا وَلَدَتْ حَوَّاءُ وَرَأَتْ أَنَّهُ غُلَامٌ وَسِيمٌ، وَلَدَتْ لَهُ شِيثًا وَسَمَّتْهُ هِبَةَ اللهِ، وَكَانَ شِيثُ نَبِيًّا وَصِيًّا لِأَبِيهِ آدَمَ، وَكَانَ لَهُ خَمْسَةُ أَوْلَادٍ: أَنُوشُ، وَقَيْنَانُ، وَمَهْلَائِيلُ، وَيَارِدُ، وَأَخْنُوخُ، وَكَانَ أَخْنُوخُ نَبِيًّا وَرَسُولًا، وَهُوَ أَوَّلُ مَنْ خَطَّ بِالْقَلَمِ، وَأَوَّلُ مَنْ نَظَرَ فِي عِلْمِ النُّجُومِ، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْحِسَابَ وَالْكِتَابَةَ، وَأَوَّلُ مَنْ لَبِسَ الثِّيَابَ مِنَ الْقُطْنِ وَالْكَتَّانِ، وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ يَلْبَسُونَ الْجُلُودَ، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْحَرْثَ وَالزَّرْعَ وَالْحَصَادَ وَالدِّرَاسَةَ وَالطَّحْنَ وَالْعَجْنَ وَالْخَبْزَ، وَكَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ يَأْكُلُونَ الْحَبَّ مَقْلِيًّا، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْبِنَاءَ وَالْعَمَلَ بِالْحِجَارَةِ وَالطِّينِ، وَكَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ يَسْكُنُونَ الْكُهُوفَ وَالْجِبَالَ، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْغَزْوَ وَالْقِتَالَ، وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ يَتَقَاتَلُونَ بِالْعِصِيِّ وَالْحِجَارَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْعِبَادَةَ وَالصَّلَاةَ وَالصِّيَامَ وَالزَّكَاةَ وَالْحَجَّ، وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ وَالْأَوْثَانَ، وَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمَ النَّاسَ الْحَرْب

ﻭ ﻣﻴﻨﺎ: ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻓﻲ ﺳﺘﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺛﻢ ﺍﺳﺘﻮﻯ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺵ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻓﺎﺳﺄﻝ ﺑﻪ ﺧﺒﻴﺮﺍ

ﺯ ﻭﺇﺫﺍ ﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ: ﺍﺳﺠﺪﻭﺍ ﻟﻠﺮﺣﻤﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ: ﻭﻣﺎ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺃﻧﺴﺠﺪ ﻟﻤﺎ ﺗﺄﻣﺮﻧﺎ ﻭﺯﺍﺩﻫﻢ ﻧﻔﻮﺭﺍ

ﺡ ﻭﺗﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﺬﻱ ﺟﻌﻞ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﺑﺮﻭﺟﺎ ﻭﺟﻌﻞ ﻓﻴﻬﺎ ﺳﺮﺍﺟﺎ ﻭﻗﻤﺮﺍ ﻣﻨﻴﺮﺍ

ﻁ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺟﻌﻞ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﺧﻠﻔﺔ ﻟﻤﻦ ﺃﺭﺍﺩ ﺃﻥ ﻳﺬﻛﺮ ﺃﻭ ﺃﺭﺍﺩ ﺷﻜﻮﺭﺍ

ﻱ ﻭﻋﺒﺎﺩ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻤﺸﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﻫﻮﻧﺎ ﻭﺇﺫﺍ ﺧﺎﻃﺒﻬﻢ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻮﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺳﻼﻣﺎ

ﻙ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﻴﺘﻮﻥ ﻟﺮﺑﻬﻢ ﺳﺠﺪﺍ ﻭﻗﻴﺎﻣﺎ

ﻝ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﺻﺮﻑ ﻋﻨﺎ ﻋﺬﺍﺏ ﺟﻬﻨﻢ ﺇﻥ ﻋﺬﺍﺑﻬﺎ ﻛﺎﻥ ﻏﺮﺍﻣﺎ

ﻡ ﺇﻧﻬﺎ ﺳﺎﺀﺕ ﻣﺴﺘﻘﺮﺍ ﻭﻣﻘﺎﻣﺎ

ﻥ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﺃﻧﻔﻘﻮﺍ ﻟﻢ ﻳﺴﺮﻓﻮﺍ ﻭﻟﻢ ﻳﻘﺘﺮﻭﺍ ﻭﻛﺎﻥ ﺑﻴﻦ ﺫﻟﻚ ﻗﻮﺍﻣﺎ

س ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻻ ﻳﺪﻋﻮﻥ ﻣﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻟﻬﺎ ﺁﺧﺮ ﻭﻻ ﻳﻘﺘﻠﻮﻥ ﺍﻟﻨﻔﺲ ﺍﻟﺘﻲ ﺣﺮﻡ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻻ ﺑﺎﻟﺤﻖ ﻭﻻ ﻳﺰﻧﻮﻥ

ع ﻭﻣﻦ ﻳﻔﻌﻞ ﺫﻟﻚ ﻳﻠﻖ ﺃﺛﺎﻣﺎ

ﻑ ﻳﻀﺎﻋﻒ ﻟﻪ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻳﺨﻠﺪ ﻓﻴﻪ ﻣﻬﺎﻧﺎ

ﺹ ﺇﻻ ﻣﻦ ﺗﺎﺏ ﻭﺁﻣﻦ ﻭﻋﻤﻞ ﻋﻤﻼ ﺻﺎﻟﺤﺎ ﻓﺄﻭﻟﺌﻚ ﻳﺒﺪﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺳﻴﺌﺎﺗﻬﻢ ﺣﺴﻨﺎﺕ ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭﺍ

ﻕ ﺭﺣﻴﻤﺎ

ﺭ ﻭﻣﻦ ﺗﺎﺏ ﻭﻋﻤﻞ ﺻﺎﻟﺤﺎ ﻓﺈﻧﻪ ﻳﺘﻮﺏ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺘﺎﺑﺎ

ﺵ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻻ ﻳﺸﻬﺪﻭﻥ ﺍﻟﺰﻭﺭ ﻭﺇﺫﺍ ﻣﺮﻭﺍ ﺑﺎﻟﻠﻐﻮ ﻣﺮﻭﺍ ﻛﺮﺍﻣﺎ

ﺕ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺑﺂﻳﺎﺕ ﺭﺑﻬﻢ ﻟﻢ ﻳﺨﺮ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﺻﻤﺎ ﻭﻋﻤﻴﺎﻧﺎ

ﺙ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺭﺑﻨﺎ ﻫﺐ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺃﺯﻭﺍﺟﻨﺎ ﻭﺫﺭﻳﺎﺗﻨﺎ ﻗﺮﺓ ﺃﻋﻴﻦ ﻭﺍﺟﻌﻠﻨﺎ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ﺇﻣﺎﻣﺎ

ﺝ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻳﺠﺰﻭﻥ ﺍﻟﻐﺮﻓﺔ ﺑﻤﺎ ﺻﺒﺮﻭﺍ ﻭﻳﻠﻘﻮﻥ ﻓﻴﻬﺎ ﺗﺤﻴﺔ ﻭﺳﻼﻣﺎ

ﺡ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﺣﺴﻨﺖ ﻣﺴﺘﻘﺮﺍ ﻭﻣﻘﺎﻣﺎ

ﺥ ﻗﻞ ﻣﺎ ﻳﻌﺒﺄ ﺑﻜﻢ ﺭﺑﻲ ﻟﻮﻻ ﺩﻋﺎﺅﻛﻢ ﻓﻘﺪ ﻛﺬﺑﺘﻢ ﻓﺴﻮﻑ ﻳﻜﻮﻥ ﻟﺰﺍﻣﺎ

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ. ٱلَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُم بَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ. وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ. وَلَمَنِ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ. إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ. وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ. وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ. وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ. وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن سَبِيلٍ. ٱسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ. فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنسَانَ كَفُورٌ. لِّلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ. أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ. وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ. وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ. صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ.

ولا يُعطَى:- مَسْحَةُ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، مِنَ الزَّيتِ المُقدَّسِ:٦:—
وَلا يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ
قَد تَطَهَّرَ: لِأَنَّهُ مَكتوبٌ: لا تَمَسَّ. وَلا تَذُق. وَلا تُلامِس. لِئَلّا
يَموتَ: لِأَنَّ هَذِهِ الأَشياءَ مُقدَّسَةٌ. وَلا يَجوزُ أَن يَلبَسَ
مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ:

وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ إِلى الهَيكَلِ. وَلا يَقتَرِبَ مِنَ المَذبَحِ. وَلا
يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ
قَد تَطَهَّرَ: لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّهُ مَكتوبٌ: لا تَمَسَّ. وَلا تَذُق. وَلا
تُلامِس. لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّ هَذِهِ الأَشياءَ مُقدَّسَةٌ. وَلا يَجوزُ
أَن يَلبَسَ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد
تَطَهَّرَ: وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ إِلى الهَيكَلِ. وَلا يَقتَرِبَ مِنَ
المَذبَحِ. وَلا يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا
بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّهُ مَكتوبٌ: لا
تَمَسَّ. وَلا تَذُق. وَلا تُلامِس. لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّ هَذِهِ الأَشياءَ
مُقدَّسَةٌ. وَلا يَجوزُ أَن يَلبَسَ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا
بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ إِلى الهَيكَلِ.
وَلا يَقتَرِبَ مِنَ المَذبَحِ. وَلا يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ مَلابِسَ الكَهَنوتِ
المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّهُ
مَكتوبٌ: لا تَمَسَّ. وَلا تَذُق. وَلا تُلامِس. لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّ
هَذِهِ الأَشياءَ مُقدَّسَةٌ. وَلا يَجوزُ أَن يَلبَسَ مَلابِسَ الكَهَنوتِ
المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ
إِلى الهَيكَلِ. وَلا يَقتَرِبَ مِنَ المَذبَحِ. وَلا يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ
مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ:
لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّهُ مَكتوبٌ: لا تَمَسَّ. وَلا تَذُق. وَلا تُلامِس.
لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّ هَذِهِ الأَشياءَ مُقدَّسَةٌ. وَلا يَجوزُ أَن يَلبَسَ
مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن يَكونَ قَد تَطَهَّرَ:
وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ إِلى الهَيكَلِ. وَلا يَقتَرِبَ مِنَ المَذبَحِ.
وَلا يَتَّخِذُ لِنَفسِهِ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن
يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّهُ مَكتوبٌ: لا تَمَسَّ. وَلا
تَذُق. وَلا تُلامِس. لِئَلّا يَموتَ: لِأَنَّ هَذِهِ الأَشياءَ مُقدَّسَةٌ.
وَلا يَجوزُ أَن يَلبَسَ مَلابِسَ الكَهَنوتِ المُقدَّسِ، إِلّا بَعدَ أَن
يَكونَ قَد تَطَهَّرَ: وَلا يَجوزُ أَن يَدخُلَ إِلى الهَيكَلِ. وَلا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ۝ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ۝ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۝ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ۝ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ۝ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ۝ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝

ﻭ ﺑ. ﻭﺩﺑﻭﻫ :ﺑ:—

ﺑ ﻭﻣﻬﻭﻫﺩﻡ.ﻭﻍ ﻭ.ﻭ ﺳﺑﻣﻫ.ﻣﻭﺳ. ﻭﻣﻬﻭﺟﺑ ..ﻫﻣ.ﻣ ﺑﻫﻣ

ﻣ ﻭﺑﻭﻫﺩﻡ: ﻫﺑﻣ.ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻭﻫﻫﻡ..ﻭﻫﻡ.ﻣﻭﻭﻫﺑﻫ:-

ﻣ ﻭﻫﻭﺑ.ﻫﻫﻡ.ﻫﻣﻬﻭﺟ ﻭﻫﻡ.ﻫﻫﻫﻡ . ﻫﻡﻫﻡ.ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻫﻫﻡ.ﻫﻭﻫﻭﻫﻡ:

ﻣ ﻭﻡ ﻭﻫﻭﻫﻡ.ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻫﻫﻡ.ﻫﻭﻫﻭﻫﻡ..ﻫﻡﻫﻡ.ﻫﻭﻫﻭﻫﻡ..

ﻫﻫ ﻭﻫﻭﻫﻡ.ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻫﻫﻡ.ﻫﻭﻫﻭﻫﻡ ﻫﻣﻬﻭﺟ.ﻫﻫﻫﻡ.ﻫﻭﻫﻭﻫﻡ:

ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻬﺪﻯ ... ﻭﺑﻌﺪ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﻤﺴﻤﻰ ﺑﺎﻟﻤﻮﺳﻮﻡ ﺑﺎﻟﻤﻴﺰﺍﻥ ﺍﻟﺼﺮﻑ ﻗﺪ ﺳﺄﻟﻨﻲ ﺑﻌﺾ ﺍﻟﻤﺤﺒﻴﻦ ﺃﻥ ﺃﻛﺘﺐ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻳﺴﻬﻞ ﻋﻠﻴﻪ ﻣﻌﺮﻓﺔ ﻣﺎ ﻳﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻪ ﻣﻦ ﻋﻠﻢ ﺍﻟﺼﺮﻑ ﻭﻗﺪ ﺃﺟﺒﺘﻪ ﺇﻟﻰ ﺫﻟﻚ ﻟﻤﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻣﻦ ﺣﺮﺻﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﺘﻌﻠﻢ ﻭﻟﻤﺎ ﺭﺃﻳﺖ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺍﻹﻋﺮﺍﺽ ﻋﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻔﻦ ﻭﺍﻟﺰﻫﺪ ﻓﻴﻪ ﻭﻗﺪ ﺻﺎﺭ ﻛﺎﻟﻤﺘﻌﺬﺭ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺰﻣﺎﻥ ﻟﻘﻠﺔ ﺍﻟﻤﺘﻌﻠﻤﻴﻦ ﻭﺍﻟﻤﺘﻔﻘﻬﻴﻦ ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻌﻔﻰ ﻛﺜﻴﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻋﻦ ﺍﻟﺘﻌﻠﻢ ﻭﺍﻟﺘﻔﻘﻪ ﻓﻴﻪ ﻭﺍﻟﻤﺸﺘﻐﻠﻮﻥ ﺑﻪ ﻗﻠﻴﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺰﻣﺎﻥ ﻭﻗﺪ ﺭﺃﻳﺖ ﺃﻥ ﺃﺟﻤﻊ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻳﺴﻬﻞ ﻋﻠﻴﻪ ﻣﻌﺮﻓﺔ ﻣﺎ ﻳﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻪ ﻣﻦ ﻋﻠﻢ ﺍﻟﺼﺮﻑ ﻭﻗﺪ ﺳﻤﻴﺘﻪ ﺑﺎﻟﻤﻴﺰﺍﻥ ﺍﻟﺼﺮﻓﻲ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﺆﻝ ﺃﻥ ﻳﻨﻔﻊ ﺑﻪ ﻭﺃﻥ ﻳﺠﻌﻠﻪ ﺧﺎﻟﺼﺎ ﻟﻮﺟﻬﻪ ﺍﻟﻜﺮﻳﻢ ﻭﺃﻥ ﻳﺠﻌﻠﻨﺎ ﻭﺇﻳﺎﻛﻢ ﻣﻤﻦ ﻳﺘﺒﻊ ﺍﻟﻌﻠﻢ ﻟﻮﺟﻬﻪ ﺍﻟﻜﺮﻳﻢ ﻭﻳﺴﺘﻌﻤﻠﻪ ﻓﻲ ﻃﻠﺐ ﺍﻟﺜﻮﺍﺏ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﻌﺎﺩ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﺴﺆﻝ

אָז יֹאמְרוּ׃ לֹא־נִכְלְמָה אֲדֹנָי֮ כִּי־קָרָאנוּ לְךָ֒ יִבְשׁוּ רְשָׁעִים֮ וְיִדְּמוּ֒ לִשְׁאוֹל׃
אָז יֹאמְרוּ׃ לֹא־נִכְלְמָה אֲדֹנָי֮ כִּי־קָרָאנוּ לְךָ֒ יִבְשׁוּ רְשָׁעִים֮ וְיִדְּמוּ֒ לִשְׁאוֹל׃

אָז יֹאמְרוּ׃ לֹא־נִכְלְמָה אֲדֹנָי֮ כִּי־קָרָאנוּ לְךָ֒ יִבְשׁוּ רְשָׁעִים֮ וְיִדְּמוּ֒ לִשְׁאוֹל׃ שִׂפְתֵי־שֶׁקֶר֮ תֵּאָלַמְנָה֒ הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק֮ בְּגַאֲוָה֒ וּבְבִזָּיוֹן׃ כִּי־תִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ֮ יַחַד֒ כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ֮ וְעָזְבוּ֒ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם֮ בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם֒ מִשְׁכְּנֹתָם֮ לְדֹר וָדֹר֒ קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי־אֲדָמוֹת׃ וְאָדָם בִּיקָר֮ בַּל־יָלִין֒ נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃ זֶה דַרְכָּם֮ כְּסָל לָמוֹ֒ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל֮ שַׁתּוּ֒ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם֮ יְשָׁרִים לַבֹּקֶר֒ וְצוּרָם֮ לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃ אַךְ אֱלֹהִים֮ יִפְדֶּה נַפְשִׁי֒ מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל־תִּירָא֮ כִּי־יַעְשִׁר אִישׁ֒ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ֮ יִקַּח הַכֹּל֒ לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ כִּי נַפְשׁוֹ֮ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ֒ וְיוֹדֶה כִּי־תֵיטִיב לָךְ׃ תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו֮ עַד־נֶצַח֒ לֹא יִרְאוּ אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר֮ וְלֹא יָבִין֒ נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

לַמְנַצֵּחַ֮ לִבְנֵי־קֹרַח֒ מִזְמוֹר׃ אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמָעְנוּ֮ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ־לָנוּ֒ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם֮ בִּימֵי קֶדֶם׃ אַתָּה֮ יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ֒ וַתִּטָּעֵם֮ רַע לְאֻמִּים֒ וַתְּשַׁלְּחֵם׃ כִּי לֹא בְחַרְבָּם֮ יָרֵשׁוּ אָרֶץ֒ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ׃ כִּי אִם־יְמִינְךָ֮ וּזְרוֹעֲךָ֒ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם׃ אַתָּה־הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים֮ צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב׃ בְּךָ֮ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ֒ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃ כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח֮ וְחַרְבִּי֒ לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ֮ מִצָּרֵינוּ֒ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃ בֵּאלֹהִים֮ הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם֒ וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה׃ אַךְ־זָנַחְתָּ֮ וַתַּכְלִימֵנוּ֒ וְלֹא־תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ תָּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר֮ מִצָּר֒ וּמְשַׂנְאֵינוּ לָמוֹ בָזְזוּ׃ תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל֮ וּבַגּוֹיִם֒ זֵרִיתָנוּ׃ תִּמְכֹּר עַמְּךָ֮ בְּלֹא־הוֹן֒ וְלֹא־רָב בִּמְחִירֵיהֶם׃ תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה֮ לִשְׁכֵנֵינוּ֒ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל֮ בַּגּוֹיִם֒ מְנוֹד רֹאשׁ בְּלְאֻמִּים׃ כָּל־הַיּוֹם֮ כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי֒ וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל מְחָרֵף֮ וּמְגַדֵּף֒ מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל־זֹאת בָּאָה עָלֵינוּ֮ וְלֹא שְׁכַחְנוּךָ֒ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃ לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ֮ וַתַּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּתִיבָתֶךָ׃ כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים֮ וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת׃ אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ֮ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל נֵכָר׃ הֲלֹא־אֱלֹהִים יַחְקֹר־זֹאת֮ כִּי־הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃ כִּי עָלֶיךָ֮ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם֒ נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ עוּרָה֮ לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי֒ הָקִיצָה אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃ לָמָּה פָנֶיךָ תַּסְתִּיר֮ תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃ כִּי־שֻׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ֮ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ קוּמָה֮ עֶזְרַת־לָנוּ֒ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

ثم كَمَلَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَكُلَّ جُنْدِهِمْ. وَفَرَغَ ٱللَّهُ فِي ٱلْيَوْمِ ٱلسَّادِسِ مِنْ عَمَلِهِ ٱلَّذِي عَمِلَ، وَٱسْتَرَاحَ فِي ٱلْيَوْمِ ٱلسَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ ٱلَّذِي عَمِلَ. وَبَارَكَ ٱللَّهُ ٱلْيَوْمَ ٱلسَّابِعَ وَقَدَّسَهُ، لِأَنَّهُ فِيهِ ٱسْتَرَاحَ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ ٱلَّذِي ٱبْتَدَأَ ٱللَّهُ لِيَعْمَلَ.

هٰذَا هُوَ أَصْلُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ حِينَ ٱنْخَلَقَتْ، يَوْمَ عَمِلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ. وَكُلُّ شِيحِ ٱلْبَرِّيَّةِ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ فِي ٱلْأَرْضِ، وَكُلُّ عُشْبِ ٱلْبَرِّيَّةِ قَبْلَ أَنْ يَنْبُتَ، لِأَنَّ ٱلرَّبَّ ٱلْإِلٰهَ لَمْ يُمْطِرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ، وَلَا كَانَ إِنْسَانٌ لِيَعْمَلَ ٱلْأَرْضَ. وَكَانَ يَصْعَدُ مِنَ ٱلْأَرْضِ ضَبَابٌ وَيَسْقِي كُلَّ وَجْهِ ٱلْأَرْضِ. وَجَبَلَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْإِنْسَانَ تُرَابًا مِنَ ٱلْأَرْضِ، وَنَفَخَ فِي أَنْفِهِ نَسَمَةَ حَيَاةٍ، فَصَارَ ٱلْإِنْسَانُ نَفْسًا حَيَّةً. وَغَرَسَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ جَنَّةً فِي عَدْنٍ شَرْقِيًّا، وَوَضَعَ هُنَاكَ ٱلْإِنْسَانَ ٱلَّذِي جَبَلَ. وَأَنْبَتَ ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ مِنَ ٱلْأَرْضِ كُلَّ شَجَرَةٍ شَهِيَّةٍ لِلنَّظَرِ وَجَيِّدَةٍ لِلْأَكْلِ، وَشَجَرَةَ ٱلْحَيَاةِ فِي وَسْطِ ٱلْجَنَّةِ، وَشَجَرَةَ مَعْرِفَةِ ٱلْخَيْرِ وَٱلشَّرِّ. وَنَهْرٌ يَخْرُجُ مِنْ عَدْنٍ لِيَسْقِيَ ٱلْجَنَّةَ، وَمِنْ هُنَاكَ يَنْقَسِمُ فَيَصِيرُ أَرْبَعَةَ رُؤُوسٍ. ٱسْمُ ٱلْوَاحِدِ فِيشُونُ، هُوَ ٱلْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ ٱلْحَوِيلَةِ حَيْثُ يُوجَدُ ٱلذَّهَبُ، وَذَهَبُ تِلْكَ ٱلْأَرْضِ جَيِّدٌ. هُنَاكَ ٱلْبُدَلْحُ وَحَجَرُ ٱلْجَزْعِ. وَٱسْمُ ٱلنَّهْرِ ٱلثَّانِي جِيحُونُ، هُوَ ٱلْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ كُوشٍ. وَٱسْمُ ٱلنَّهْرِ ٱلثَّالِثِ حِدَقَلُ، هُوَ ٱلذَّاهِبُ قُدَّامَ أَشُّورَ. وَٱلنَّهْرُ ٱلرَّابِعُ هُوَ ٱلْفُرَاتُ.

ש פּוֹרְעִים. אוֹתָן. בְּשִׁנּוּי. וּבְלֹא: שֶׁאֵינוֹ. אוֹתָן. בְּשִׁנּוּי

וּ כְּשֶׁיֵּשׁ. אוֹתָן. בְּשִׁרְטָט׃— שֶׁאֵינוֹ. אוֹ. וּשְׁנֵיהֶם. בְּשִׁרְטָט: אוֹ כְּשֶׁהֵם. בְּשִׁרְטָט. בְּשִׁנּוּי. אוֹתָן

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ۝١٠٣ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١٠٤ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝١٠٥ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠٦ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝١٠٧ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝١٠٨ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝١٠٩ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١١٠ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝١١١ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝١١٢ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝١١٣ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝١١٤ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١١٥ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝١١٦ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١١٧ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝١١٨ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١١٩ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١٢٠ شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝١٢١ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٢٢ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝١٢٣ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝١٢٤ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۖ وَجَادِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝١٢٥ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِ ۖ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ۝١٢٦ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ۝١٢٧ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَّالَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ۝١٢٨

ﻣ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ ﻣﺎﻟﻚ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﺇﻳﺎﻙ ﻧﻌﺒﺪ ﻭﺇﻳﺎﻙ ﻧﺴﺘﻌﻴﻦ ﺍﻫﺪﻧﺎ ﺍﻟﺼﺮﺍﻁ ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻢ ﺻﺮﺍﻁ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻧﻌﻤﺖ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﻤﻐﻀﻮﺏ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﺍﻟﻀﺎﻟﻴﻦ

ﻗ ﺍﻟﻢ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻻ ﺭﻳﺐ ﻓﻴﻪ ﻫﺪﻯ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺆﻣﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻐﻴﺐ ﻭﻳﻘﻴﻤﻮﻥ ﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﻣﻤﺎ ﺭﺯﻗﻨﺎﻫﻢ ﻳﻨﻔﻘﻮﻥ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺆﻣﻨﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﺇﻟﻴﻚ ﻭﻣﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﻭﺑﺎﻵﺧﺮﺓ ﻫﻢ ﻳﻮﻗﻨﻮﻥ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﻋﻠﻰ ﻫﺪﻯ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺃﻭﻟﺌﻚ ﻫﻢ ﺍﻟﻤﻔﻠﺤﻮﻥ

ﻕ ﺍﻟﻢ ﺗﻨﺰﻳﻞ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻻ ﺭﻳﺐ ﻓﻴﻪ ﻣﻦ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ ﺃﻡ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺍﻓﺘﺮﺍﻩ ﺑﻞ ﻫﻮ ﺍﻟﺤﻖ ﻣﻦ ﺭﺑﻚ ﻟﺘﻨﺬﺭ ﻗﻮﻣﺎ ﻣﺎ ﺃﺗﺎﻫﻢ ﻣﻦ ﻧﺬﻳﺮ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﻟﻌﻠﻬﻢ ﻳﻬﺘﺪﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ ﻓﻲ ﺳﺘﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺛﻢ ﺍﺳﺘﻮﻯ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻌﺮﺵ ﻣﺎ ﻟﻜﻢ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﻣﻦ ﻭﻟﻲ ﻭﻻ ﺷﻔﻴﻊ ﺃﻓﻼ ﺗﺘﺬﻛﺮﻭﻥ ﻳﺪﺑﺮ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎء ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺛﻢ ﻳﻌﺮﺝ ﺇﻟﻴﻪ ﻓﻲ ﻳﻮﻡ ﻛﺎﻥ ﻣﻘﺪﺍﺭﻩ ﺃﻟﻒ ﺳﻨﺔ ﻣﻤﺎ ﺗﻌﺪﻭﻥ ﺫﻟﻚ ﻋﺎﻟﻢ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﺍﻟﺸﻬﺎﺩﺓ ﺍﻟﻌﺰﻳﺰ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺣﺴﻦ ﻛﻞ ﺷﻲء ﺧﻠﻘﻪ ﻭﺑﺪﺃ ﺧﻠﻖ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﻦ ﻃﻴﻦ ﺛﻢ ﺟﻌﻞ ﻧﺴﻠﻪ ﻣﻦ ﺳﻼﻟﺔ ﻣﻦ ﻣﺎء ﻣﻬﻴﻦ ﺛﻢ ﺳﻮﺍﻩ ﻭﻧﻔﺦ ﻓﻴﻪ ﻣﻦ ﺭﻭﺣﻪ ﻭﺟﻌﻞ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﺴﻤﻊ ﻭﺍﻷﺑﺼﺎﺭ ﻭﺍﻷﻓﺌﺪﺓ ﻗﻠﻴﻼ ﻣﺎ ﺗﺸﻜﺮﻭﻥ

ﺹ ﺍﻟﻤﺮ ﻛﺘﺎﺏ ﺃﻧﺰﻝ ﺇﻟﻴﻚ ﻓﻼ ﻳﻜﻦ ﻓﻲ ﺻﺪﺭﻙ ﺣﺮﺝ ﻣﻨﻪ ﻟﺘﻨﺬﺭ ﺑﻪ ﻭﺫﻛﺮﻯ ﻟﻠﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺍﺗﺒﻌﻮﺍ ﻣﺎ ﺃﻧﺰﻝ ﺇﻟﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺭﺑﻜﻢ ﻭﻻ ﺗﺘﺒﻌﻮﺍ ﻣﻦ ﺩﻭﻧﻪ ﺃﻭﻟﻴﺎء ﻗﻠﻴﻼ ﻣﺎ ﺗﺬﻛﺮﻭﻥ ﻭﻛﻢ ﻣﻦ ﻗﺮﻳﺔ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎﻫﺎ ﻓﺠﺎءﻫﺎ ﺑﺄﺳﻨﺎ ﺑﻴﺎﺗﺎ ﺃﻭ ﻫﻢ ﻗﺎﺋﻠﻮﻥ ﻓﻤﺎ ﻛﺎﻥ ﺩﻋﻮﺍﻫﻢ ﺇﺫ ﺟﺎءﻫﻢ ﺑﺄﺳﻨﺎ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻧﺎ ﻛﻨﺎ ﻇﺎﻟﻤﻴﻦ ﻓﻠﻨﺴﺄﻟﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺭﺳﻞ ﺇﻟﻴﻬﻢ ﻭﻟﻨﺴﺄﻟﻦ ﺍﻟﻤﺮﺳﻠﻴﻦ ﻓﻠﻨﻘﺼﻦ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺑﻌﻠﻢ ﻭﻣﺎ ﻛﻨﺎ ﻏﺎﺋﺒﻴﻦ ﻭﺍﻟﻮﺯﻥ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺍﻟﺤﻖ ﻓﻤﻦ ﺛﻘﻠﺖ ﻣﻮﺍﺯﻳﻨﻪ ﻓﺄﻭﻟﺌﻚ ﻫﻢ ﺍﻟﻤﻔﻠﺤﻮﻥ ﻭﻣﻦ ﺧﻔﺖ ﻣﻮﺍﺯﻳﻨﻪ ﻓﺄﻭﻟﺌﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺧﺴﺮﻭﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺑﻤﺎ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﺑﺂﻳﺎﺗﻨﺎ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ﻭﻟﻘﺪ ﻣﻜﻨﺎﻛﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﺟﻌﻠﻨﺎ ﻟﻜﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﻣﻌﺎﻳﺶ ﻗﻠﻴﻼ ﻣﺎ ﺗﺸﻜﺮﻭﻥ

ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺘﻮﺍﺿﻊ ﻭﺍﻟﺘﻮﺍﺿﻊ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٦:—

ﻭﺍﻟﺘﻮﺍﺿﻊ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻫ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٧:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻭ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٨:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺯ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٩:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺡ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٠:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻁ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١١:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻱ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٢:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻙ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٣:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻝ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٤:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻡ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٥:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻥ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٦:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺱ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٧:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻉ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٨:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻍ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :١٩:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻑ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢٠:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺹ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢١:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻕ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢٢:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺭ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢٣:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺵ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢٤:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﺕ ﺍﻟﺘﻮﺭﺍﺓ :٢٥:—

ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ ﻭﺍﻟﺘﻘﻮﻯ ﻭﺍﻟﺼﺒﺮ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﻳﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻣﺎ ﺗﻮﺭﺍﺕ

ﻭ ﻗﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ: ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ

* * *

ﻓ ﻗﻞ ﻟﻠﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻳﻐﻀﻮﺍ ﻣﻦ ﺃﺑﺼﺎﺭﻫﻢ ﻭﻳﺤﻔﻈﻮﺍ ﻓﺮﻭﺟﻬﻢ ﺫﻟﻚ ﺃﺯﻛﻰ ﻟﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﺼﻨﻌﻮﻥ

ﻭ ﻗﻞ ﻟﻠﻤﺆﻣﻨﺎﺕ ﻳﻐﻀﻦ ﻣﻦ ﺃﺑﺼﺎﺭﻫﻦ ﻭﻳﺤﻔﻈﻦ ﻓﺮﻭﺟﻬﻦ ﻭﻻ ﻳﺒﺪﻳﻦ ﺯﻳﻨﺘﻬﻦ ﺇﻻ ﻣﺎ ﻇﻬﺮ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻟﻴﻀﺮﺑﻦ ﺑﺨﻤﺮﻫﻦ ﻋﻠﻰ ﺟﻴﻮﺑﻬﻦ ﻭﻻ ﻳﺒﺪﻳﻦ ﺯﻳﻨﺘﻬﻦ ﺇﻻ ﻟﺒﻌﻮﻟﺘﻬﻦ ﺃﻭ ﺁﺑﺎﺋﻬﻦ ﺃﻭ ﺁﺑﺎﺀ ﺑﻌﻮﻟﺘﻬﻦ ﺃﻭ ﺃﺑﻨﺎﺋﻬﻦ ﺃﻭ ﺃﺑﻨﺎﺀ ﺑﻌﻮﻟﺘﻬﻦ ﺃﻭ ﺇﺧﻮﺍﻧﻬﻦ ﺃﻭ ﺑﻨﻲ ﺇﺧﻮﺍﻧﻬﻦ ﺃﻭ ﺑﻨﻲ ﺃﺧﻮﺍﺗﻬﻦ ﺃﻭ ﻧﺴﺎﺋﻬﻦ ﺃﻭ ﻣﺎ ﻣﻠﻜﺖ ﺃﻳﻤﺎﻧﻬﻦ ﺃﻭ ﺍﻟﺘﺎﺑﻌﻴﻦ ﻏﻴﺮ ﺃﻭﻟﻰ ﺍﻹﺭﺑﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﺃﻭ ﺍﻟﻄﻔﻞ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻈﻬﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻋﻮﺭﺍﺕ ﺍﻟﻨﺴﺎﺀ ﻭﻻ ﻳﻀﺮﺑﻦ ﺑﺄﺭﺟﻠﻬﻦ ﻟﻴﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﺨﻔﻴﻦ ﻣﻦ ﺯﻳﻨﺘﻬﻦ ﻭﺗﻮﺑﻮﺍ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺟﻤﻴﻌﺎ ﺃﻳﻪ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﻟﻌﻠﻜﻢ ﺗﻔﻠﺤﻮﻥ

ﻭ ﺃﻧﻜﺤﻮﺍ ﺍﻷﻳﺎﻣﻰ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﺼﺎﻟﺤﻴﻦ ﻣﻦ ﻋﺒﺎﺩﻛﻢ ﻭﺇﻣﺎﺋﻜﻢ ﺇﻥ ﻳﻜﻮﻧﻮﺍ ﻓﻘﺮﺍﺀ ﻳﻐﻨﻬﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﺳﻊ ﻋﻠﻴﻢ

ﻭ ﻟﻴﺴﺘﻌﻔﻒ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻻ ﻳﺠﺪﻭﻥ ﻧﻜﺎﺣﺎ ﺣﺘﻰ ﻳﻐﻨﻴﻬﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﺘﻐﻮﻥ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻤﺎ ﻣﻠﻜﺖ ﺃﻳﻤﺎﻧﻜﻢ ﻓﻜﺎﺗﺒﻮﻫﻢ ﺇﻥ ﻋﻠﻤﺘﻢ ﻓﻴﻬﻢ ﺧﻴﺮﺍ ﻭﺁﺗﻮﻫﻢ ﻣﻦ ﻣﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺁﺗﺎﻛﻢ ﻭﻻ ﺗﻜﺮﻫﻮﺍ ﻓﺘﻴﺎﺗﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺒﻐﺎﺀ ﺇﻥ ﺃﺭﺩﻥ ﺗﺤﺼﻨﺎ ﻟﺘﺒﺘﻐﻮﺍ ﻋﺮﺽ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﻜﺮﻫﻬﻦ ﻓﺈﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺇﻛﺮﺍﻫﻬﻦ ﻏﻔﻮﺭ ﺭﺣﻴﻢ

ש שבשב. אלה. יהוה:- שובבלא בני. בנכבני. חפץ:ג :—
מ בני בנבני. יהוה. יהוה. שלא. אבדרב. ראיתיך. ראיתיך. בראשית.
ב ר. יהוה. שמחה. שלא. יהוה. בראשית. ראיתיך. ראיתיך. יהוה.
ש שבשבשב. בני. בנבני. יהוה. יהוה. שלא. אבדרב. ראיתיך. ראיתיך.
ש שבשב. אלה. יהוה:- שובבלא בני. בנכבני. חפץ:ג :—
מ בני בנבני. יהוה. יהוה. שלא. אבדרב. ראיתיך. ראיתיך. בראשית.
ב ר. יהוה. שמחה. שלא. יהוה. בראשית. ראיתיך. ראיתיך. יהוה.

ﻫ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ:﴾ —
ﻟﻪ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻓﻲ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻭﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ. ﴿ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻠﺞ ﻓﻲ
ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺮﺝ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ
ﺍﻟﻐﻔﻮﺭ. ﴿ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻻ ﺗﺄﺗﻴﻨﺎ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﻞ ﺑﻠﻰ ﻭﺭﺑﻲ ﻟﺘﺄﺗﻴﻨﻜﻢ
ﻋﺎﻟﻢ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻻ ﻳﻌﺰﺏ ﻋﻨﻪ ﻣﺜﻘﺎﻝ ﺫﺭﺓ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻻ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺃﺻﻐﺮ
ﻣﻦ ﺫﻟﻚ ﻭﻻ ﺃﻛﺒﺮ ﺇﻻ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ ﻣﺒﻴﻦ.

ﻫ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ:﴾ —
ﻟﻪ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻓﻲ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻭﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ. ﴿ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻠﺞ ﻓﻲ
ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺮﺝ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ
ﺍﻟﻐﻔﻮﺭ. ﴿ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻻ ﺗﺄﺗﻴﻨﺎ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﻞ ﺑﻠﻰ ﻭﺭﺑﻲ ﻟﺘﺄﺗﻴﻨﻜﻢ
ﻋﺎﻟﻢ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻻ ﻳﻌﺰﺏ ﻋﻨﻪ ﻣﺜﻘﺎﻝ ﺫﺭﺓ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻻ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺃﺻﻐﺮ
ﻣﻦ ﺫﻟﻚ ﻭﻻ ﺃﻛﺒﺮ ﺇﻻ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ ﻣﺒﻴﻦ.

ﻫ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ:﴾ —
ﻟﻪ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻓﻲ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻭﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ. ﴿ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻠﺞ ﻓﻲ
ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺮﺝ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ
ﺍﻟﻐﻔﻮﺭ. ﴿ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻻ ﺗﺄﺗﻴﻨﺎ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﻞ ﺑﻠﻰ ﻭﺭﺑﻲ ﻟﺘﺄﺗﻴﻨﻜﻢ
ﻋﺎﻟﻢ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻻ ﻳﻌﺰﺏ ﻋﻨﻪ ﻣﺜﻘﺎﻝ ﺫﺭﺓ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻻ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺃﺻﻐﺮ
ﻣﻦ ﺫﻟﻚ ﻭﻻ ﺃﻛﺒﺮ ﺇﻻ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ ﻣﺒﻴﻦ.

ﻫ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﺑﻴﻨﻬﻤﺎ:﴾ —
ﻟﻪ ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻓﻲ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻭﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻪ ﺍﻟﺤﻜﻢ ﻭﺇﻟﻴﻪ ﺗﺮﺟﻌﻮﻥ. ﴿ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻠﺞ ﻓﻲ
ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻣﺎ ﻳﺨﺮﺝ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﺎ ﻳﻨﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﻣﺎ ﻳﻌﺮﺝ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ
ﺍﻟﻐﻔﻮﺭ. ﴿ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻻ ﺗﺄﺗﻴﻨﺎ ﺍﻟﺴﺎﻋﺔ ﻗﻞ ﺑﻠﻰ ﻭﺭﺑﻲ ﻟﺘﺄﺗﻴﻨﻜﻢ
ﻋﺎﻟﻢ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻻ ﻳﻌﺰﺏ ﻋﻨﻪ ﻣﺜﻘﺎﻝ ﺫﺭﺓ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻻ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﺃﺻﻐﺮ
ﻣﻦ ﺫﻟﻚ ﻭﻻ ﺃﻛﺒﺮ ﺇﻻ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ ﻣﺒﻴﻦ.

ع ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ۝٣

ع ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ۝٣

ع ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ۝٣

ع ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ۝٣

וְאֵת כָּל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶת־אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃

וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד־מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃

וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃

וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃

וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃

אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃

וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃

וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃

וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃

וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃

וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃

לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃

וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃

ג אַחֲרֵי־כֵן יָצָא הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִקְרַאת הָמָן אֶל־מִשְׁתֵּה הַיַּיִן אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּיוֹם מִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי בַּקָּשָׁתִי וְעָשׂוֹת שְׁאֵלָתִי מִשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם מָחָר וְכִדְבָרְךָ אֶעֱשֶׂה׃ וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרְאוֹת הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי חֵמָה׃ וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עָשְׁרוֹ וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשָּׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם־אֹתִי וְגַם־לְמָחָר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ וְכָל־זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו וּבֹא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃

ד בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמָּצֵא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל־בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה־נֵּעֲשָׂה יְקָר וְגֹדֶל לְמָרְדֳּכַי עַל־זֹאת וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא־נֵעָשָׂה עִמּוֹ דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הָמָן יָבוֹא׃ וַיָּבֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה־לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי׃ וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל־הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ־בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ׃ וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל־יַד־אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַמַּרְעִים וְהִלְבִּישׁוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבֻהוּ עַל־סוּס רְחוֹב־הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מַהֵר קַח אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְעֲשֵׂה כֵן לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אַל־תַּפֵּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וַיִּקַּח הָמָן אֶת־הַלְּבוּשׁ וְאֶת־הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת־מָרְדֳּכַי וַיַּרְכִּבֵהוּ רְחוֹב־הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ׃ וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדַּף אֶל־בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ׃ וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֹהֲבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם־מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו׃ עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיַּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הָמָן אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר׃

ה וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי בַּקָּשָׁתִי וְעָשׂוֹת שְׁאֵלָתִי מִשְׁתִּי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ׃ וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא טוֹב לֵב וְשָׂמֵחַ וּכְרְאוֹת הָמָן אֶת־מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מָרְדֳּכַי חֵמָה׃ וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֹהֲבָיו וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ׃ וַיְסַפֵּר הָמָן לָהֶם אֶת־כְּבוֹד עָשְׁרוֹ וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשָּׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא־הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם־אֹתִי וְגַם־לְמָחָר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם־הַמֶּלֶךְ׃ וְכָל־זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת־מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת־מָרְדֳּכַי עָלָיו וּבֹא עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ׃

ש כלשון.. משמים. שאינם בפשוטה. אלכה. שבה נשמה. נאמרו׃
ש ובשלמה. בקשתי. נשבע. משנאמרו: שלמה. ויקרא
מ שנאמר.. משמיעין: שהשמיעו: שהשלישי.כלשון..
ע שבשמים. שבשמיעה. אלכה. שמשמים. נאמרו׃ שנשבע. ל:
ל לשון. ויקרא. שהשלישי: שהשמיעו. פה. בשלמה. אלכה
ש שבשמיעה.. משמים. שאינם בפשוטה. אלכה. שבה נשמה. נאמרו׃
ש כלשון.. משמים. שאינם בפשוטה. אלכה. שבה נשמה. נאמרו׃
ש ובשלמה. בקשתי. נשבע. משנאמרו: שלמה. ויקרא
מ שנאמר.. משמיעין: שהשמיעו: שהשלישי.כלשון..
ע שבשמים. שבשמיעה. אלכה. שמשמים. נאמרו׃ שנשבע. ל:
ל לשון. ויקרא. שהשלישי: שהשמיעו. פה. בשלמה. אלכה
ש שבשמיעה.. משמים. שאינם בפשוטה. אלכה. שבה נשמה. נאמרו׃
ש כלשון.. משמים. שאינם בפשוטה. אלכה. שבה נשמה. נאמרו׃

ואמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־קהת מתוך בני־לוי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד׃ זאת עבדת משפחת הקהתי לעבד ולמשא׃ ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת׃ ונתנו על כסי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃ ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והשימו על הקערת ועל הכפת ועל המנקית ואת קשות הנסך יהי עליו לחם התמיד׃ ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו את מכסהו כסי עור תחש ושמו בדיו׃ ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחתיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו אתה לה׃ ונתנו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בבגד תכלת וכסו אתם בכסי עור תחש ושמו על המוט׃ ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו בכסי עור תחש ושמו בדיו׃ ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו בבגד תכלת וכסו אתם בכסי עור תחש ושמו על המוט׃ ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן׃ ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו את המחתת המזלגת והיעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסי עור תחש ושמו בדיו׃ ולא יבאו הקהתים לשאת בקדש ומת לא יגעו בקדש ומתו אלה משאי בני־קהת באהל מועד ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־העם בכל־מקדשו ובכל אשר־הם בו׃ ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן׃ אל־תכריתו את־שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים׃ וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את־קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אתם איש איש על־עבדתו ואל־משאו׃ ולא יבאו לראות כבלע את־הקדש ומתו׃ ונשא אלעזר בן־אהרן הכהן פקדת שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל־המשכן וכל־אשר־בו בקדש ובכליו׃ ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ נשא את־ראש בני גרשון גם־הם לבית אבתם למשפחתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה תפקד אתם כל־הבא לצבא לעבד עבדת באהל מועד׃ זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא׃ ונשאו את־יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד׃ ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל־כלי עבדתם ואת כל־אשר יעשה להם ועבדו׃ על־פי אהרן ובניו תהיה כל־עבדת בני־הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל־משאם׃ זאת עבדת משפחת בני־הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃ בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה תפקדם כל־הבא לצבא לעבד את־עבדת אהל מועד׃ וזאת משמרת משאם לכל־עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו׃ וכל־כלי עמדו וכל־עבדתו ולו תתנו במספר שמות את־כלי משמרת משאם׃ ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל־כליהם ולכל־עבדתם ובשמות תפקדו את־כלי משמרת משאם׃ זאת עבדת משפחת בני־מררי לכל־עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן־אהרן הכהן׃ ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני־הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃ אלה פקדי משפחת הקהתי כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ פקדי בני־גרשון למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ועשרים׃ אלה פקדי משפחת בני־גרשון כל־העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה׃ פקדי משפחת בני־מררי למשפחתם לבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לצבא לעבד עבדת אהל מועד׃ ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ אלה פקדי משפחת בני־מררי אשר פקד משה ואהרן על־פי יהוה ביד־משה׃ כל־הפקדים אשר פקדו משה ואהרן ונשיאי ישראל את־הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃ מבן שלשים שנה ועד בן־חמשים שנה כל־הבא לעבדת עבדת־משא ועבדת משא באהל מועד׃ ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושלשים׃ על־פי יהוה פקדם ביד־משה איש איש על־עבדתו ועל־משאו ויהי פקדיו אשר־פקד יהוה את־משה׃

ת בְּלֵילוֹת. שֶׁהֵם מְעוֹרְרִים אֶת הַנְּשָׁמָה, וְהַנְּשָׁמָה מְעוֹרֶרֶת אֶת הַגּוּף. וְהַגּוּף אֵינוֹ יָכוֹל לִישֹׁן. וְהוּא מִתְהַפֵּךְ מִצַּד לְצַד. וְאֵינוֹ יָכוֹל לִמְצֹא מְנוּחָה. וְהוּא מִתְחַנֵּן לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתֵּן לוֹ מְנוּחָה. וְאֵינוֹ יָכוֹל לִישֹׁן

ס לְמִלְחָמָה. וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי־עַמּוֹן: וַיִּתְקַבְּצוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּרַבָּה. וְאִישׁ־בֹּשֶׁת וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לֹא הָיָה כִּי נָפְלוּ בְּנֵי־עַמּוֹן מִן־הָעִיר. וַיֵּצְאוּ וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה אֶל־פֶּתַח הַשָּׁעַר: וְהָאֲרָם לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה. וַיִּרְאוּ כִּי נָגַף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיַּקְהִלוּ אֶת־הָאֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשׁוֹבָךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם: וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא עֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ לִקְרָאתָם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִד לִקְרַאת אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ: וַיָּנֻסוּ אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעִים אֶלֶף רֹכְבֵי רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ פָּרָשִׁים וְאֶת־שוֹבָךְ שַׂר־צְבָאָם הִכָּה וַיָּמָת שָׁם: וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד: וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם וְדָוִד הִכָּה אֶת־רַבָּה וַיַּהֲרְסֶהָ: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאֶהָ כִּכַּר זָהָב בְּמִשְׁקָלָהּ וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד: וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמַּגְזֵרוֹת וְכֵן עָשָׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלִָם: וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּפָּתַח מִלְחָמָה בְּגֶזֶר עִם־פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְכַּי הַחֻשָׁתִי אֶת־סִפַּי מִיַּלְדֵי הָרָפָא וַיִּכָּנְעוּ: וַתְּהִי מִלְחָמָה עוֹד בְּגֶזֶר וְהִכָּה אֶלְחָנָן בֶּן־יָעְרֵי אֳרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי אֶת־גָּלְיָת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים: וַתְּהִי עוֹד מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מָדוֹן וְלוֹ עֲשֶׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶצְבְּעוֹת מִסְפָּר וְגַם־הוּא יֻלַּד לָרָפָא: וַיְחָרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד: אֵלֶּה יֻלְּדוּ לָרָפָא בְּגַת וַיִּפְּלוּ בְּיַד דָּוִד וּבְיַד עֲבָדָיו:

ב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בְּיַד עֲבָדָיו אֶת־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל־חָנוּן אֲדֹנָיו הֲמְכַבֵּד דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מְנַחֲמִים הֲלֹא בַּעֲבוּר חֲקֹר אֶת־הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ וּלְהָפְכָהּ שָׁלַח דָּוִד אֶת־עֲבָדָיו אֵלֶיךָ: וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיְגַלַּח אֶת־זְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת־מַדֵּיהֶם בָּאֶמְצַע עַד־מִשְׁפְּתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵם: וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־נִכְלְמִים הָאֲנָשִׁים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד־יְצִמַּח זְקָנְכֶם וְשַׁבְתֶּם: וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאֲשׁוּ בְדָוִד וַיִּשְׁלַח חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כִּכַּר כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מֵאֲרַם נַהֲרַיִם וּמֵאֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָא: וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת־אִישׁוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ נֶגֶד מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן מֵעָרֵיהֶם נֶאֶסְפוּ וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה: וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־יוֹאָב וְאֶת־כָּל־צְבָא הַגִּבֹּרִים: וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְהָאֲרָם צוֹבָה וְרְחוֹב וְאִישׁ טוֹב וּמַעֲכָה לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה: וַיַּרְא יוֹאָב אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר וַיִּבְחַר מִכֹּל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם: וְאֶת־יֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם־חָזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִי לִתְשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יֶחֱזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ: חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו: וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲרָם וַיָּנֻסוּ גַּם־הֵם מִפְּנֵי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלִָם: וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקָּבְצוּ יָחַד: וַיֹּסֶף הֲדַדְעֶזֶר וַיּוֹצֵא אֶת־אֲרָם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וְשׁוֹבָךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם: וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא עֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ לִקְרָאתָם וַיַּעֲרֹךְ דָּוִד לִקְרַאת אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיִּלָּחֲמוּ עִמּוֹ: וַיָּנֻסוּ אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעִים אֶלֶף רֹכְבֵי רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ פָּרָשִׁים וְאֶת־שוֹבָךְ שַׂר־צְבָאָם הִכָּה וַיָּמָת שָׁם: וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד: וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם וְדָוִד הִכָּה אֶת־רַבָּה וַיַּהֲרְסֶהָ: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיִּמְצָאֶהָ כִּכַּר זָהָב בְּמִשְׁקָלָהּ וְאֶבֶן יְקָרָה וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד: וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבַחֲרִצֵי הַבַּרְזֶל וּבַמַּגְזֵרוֹת וְכֵן עָשָׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלִָם:

בְּשַׁבָּתוֹת וּבְיָמִים טוֹבִים: — אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה וְאוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. כִּבּוּד אָב וָאֵם. וּגְמִילוּת חֲסָדִים. וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וּבִקּוּר חוֹלִים. וְהַכְנָסַת כַּלָּה. וּלְוָיַת הַמֵּת. וְעִיּוּן תְּפִלָּה. וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם. שֶׁהַתּוֹרָה הִיא שֶׁהוֹבִילָה לְכָל אֵלּוּ. וְאֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה וְאוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶן בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. תְּשׁוּבָה. וּתְפִלָּה בְּעֵת הַצָּרָה. וְקִרְיַאת שְׁמַע שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית. וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים. וּבִקּוּר חוֹלִים. וְהַכְנָסַת כַּלָּה. וּלְוָיַת הַמֵּת. וְעִיּוּן תְּפִלָּה. וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם. שֶׁהַתּוֹרָה הִיא שֶׁהוֹבִילָה לְכָל אֵלּוּ. וְא

ש שלשה: ואלו הן: שלשה. שלשה. שלשה. אלו. הנשים: ואלו הן: שלשה. שלשה. אלו. הנשים. שלשה. שלשה. אלו. הנשים. שלשה. שלשה. אלו. הנשים.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃ ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו עדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת׃ ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת׃ ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃ ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר נתן מום באדם כן ינתן בו׃ ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃ וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה׃ וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃ שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃ ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃ את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃ ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃ וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים שנה׃ והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃ וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃ יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה׃ כי יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו׃ וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃ במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מוכר לך׃ ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃ ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח׃ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה׃ וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים׃ וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן׃ והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃ ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ כנען לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך׃ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃ כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃ לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃ ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃ וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃ וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃ אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃ או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל׃ וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר כימי שכיר יהיה עמו׃ אם עוד רבות בשנים לפיהן מכסף גאלתו יתן מכסף קנינו׃ ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃ ואם לא ייגאל בכסף האלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו׃ כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם׃ את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם׃ ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו׃ והשיג לכם דיש את בצר ובצר יגיע את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם׃ ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב׃ ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו איביכם לפניכם לחרב׃ ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם׃ ואכלתם ישן נושן ומפני חדש תוציאו׃ ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם׃ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולך אתכם קוממיות׃ ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה׃ ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃ אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם׃ ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי לייסר אתכם שבע על חטאתיכם׃ ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת׃ ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו׃ ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם׃ ושלחתי בכם את חיה השדי ושכלה אתכם ואת בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם חרבות׃ ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם׃ והבאתי עליכם חרב עשת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב׃ בשברי לכם מטה לחם ואפו עשרה נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו׃ ואם עד זאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי׃ והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם׃ ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו׃ והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם׃ ושמתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם׃ והשמותי אני את הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה׃ ואתכם אזרה בגוים וארק אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה׃ אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את שבתתיה׃ כל ימי הנשמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה׃ והנשארים מכם והבאתי מרך בלבבתם בארצות אויביהם ורדף עלה קול נדף ונסו כנוס מפני חרב ונפלו ואין רדף׃ וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין תקום לפני אויביכם׃ ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם׃ והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו׃ אשר יאמרו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי וגם אשר הלכו עמי קרי׃ גם אני אלך עמם בקרי והבאתים בארץ אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם׃ וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר׃ והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובגלל יען מאסתם את משפטי וגפשכם את חקתי געלה׃ וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם׃ וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה׃ אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה׃ והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש׃ אם נקבה הוא וערכתה׃ והיה ערכך מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערך הזכר עשרים שקל והנקבה עשרת שקלים׃ ומבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערך הזכר חמשה שקלים כסף וערך הנקבה שלשת שקלי כסף׃ ומבן שלשים שנה ומעלה אם זכר הוא והיה ערכך חמשה עשר שקל והנקבה עשרה שקלים׃ ואם מך הוא מערכך והעמיד אתו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריך אתו הכהן׃ וכי בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה קדש יהיה׃ לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש׃ וכי כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן׃ והתעריך הכהן בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם גאל יגאלנו ויסף חמשיתו על ערכך׃ ואיש כי יקדיש את ביתו קדש ליהוה והתעריך הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום׃ ואם גאל יגאל את ביתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו׃ ואם שדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שעורים בחמשים שקל כסף׃ אם משדה מועד יקדיש ולפי ערכך יקום׃ ואם מאחר השדה יקדיש מועד כפי אשר יהיה שדה אחזת הכהן עליו יקימו את הכסף ערכך ונתן ביום ההוא קדש ליהוה׃ בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ׃ וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל׃ אך בכור אשר יבכרו ליהוה בבהמה איש לא יקדיש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא׃ ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃ אך כל חרם אשר יחרים איש לאדניו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה׃ כל חרם מן האדם לא יפדה מות יומת׃ וכל מעשר הארץ מזרע הארץ ליהוה קדש הוא ליהוה׃ ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה׃ לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל׃ אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני׃ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני לשנת השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב בן חלון׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן בן גדעוני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃ לנפתלי אחירע בן עינן׃ אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃ ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃ ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה ראובן ששים אלף וחמשת אלפים ומאתים׃ למטה שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה שמעון חמשים אלף ושלשת אלפים ומאתים׃ למטה גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ למטה יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ למטה יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר חמשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ למטה זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפרים מאה אלף וחמשת אלפים ומאתים׃ ולבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃ למטה בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ למטה דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ למטה אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ למטה נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו׃ ויהי כל פקדי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל׃ ויהי כל הפקדים ששים אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוך בני ישראל׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃ והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת׃ ובני ישראל יחנו איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃ והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל׃ ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והוא נטמא ועד אין בה והוא לא נתפשה׃ ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו והיא לא נטמאה׃ והעמיד האיש את אשתו לפני יהוה והקריב את קרבנה עליה עשרון קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת היא מנחת זכרון מזכרת עון׃ והקריב אתה הכהן והעמיד אתה לפני יהוה׃ ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה על קרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים׃ ועמד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת היא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים והשבע הכהן אתה והאמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך נקי היי ממי המרים המאררים האלה׃ ואת תשבעה לאלה האשה יתן יהוה אתך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה׃ ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך והאמרה האשה אמן אמן׃ ואת האלת האלה יכתב הכהן בספר וימחה אל מי המרים׃ והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים לתמרים׃ ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח׃ וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים׃ והשקה את האשה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים לתמרים ותצבה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ ואם לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה ונזרעה זרע׃ זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃ או איש אשר עבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׃ ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נזיר להזיר ליהוה׃ מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה ומכל משרת ענבים לא ישתה ענבים לחים ויבשים לא יאכל׃ כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל׃ כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃ כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא׃ לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו׃ כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה׃ וכי ימת מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃ וביום השמיני יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן אחד לחטאת והאחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש והקדש את ראשו ביום ההוא׃ והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃ וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד׃ והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה בת שנתה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים׃ וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם׃ והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו׃ ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו׃ ופתח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים׃ ולקח הכהן את הזרע המבשל ואחת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את נזרו׃ והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׃ זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמר להם׃ יברכך יהוה וישמרך׃ יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃ ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם׃ ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם׃ ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃ ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃ ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ ויקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃ ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער׃ ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׃ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישור בן שדיאור׃ ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל׃ ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור׃ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבידן בן גדעוני׃ ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן׃ ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה בלולה בשמן לנחת׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן׃ זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שנים עשר מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב׃ שלשים ומאה הקערה האחת שבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ כף זהב מלאה קטרת עשרה זהב בשקל הקדש כל זהב הכפות מאה ועשרים׃ כל בקר לעלה שנים עשר פרים איל אחד עשר כבש אחד עשר בני שנה ומנחתם ושעיר עזים שנים עשר לחטאת׃ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה׃ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא באהל מועד׃ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם׃ וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר׃ ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו׃ בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו׃ ויאמר משה אל בני ישראל ויעשו את הפסח׃ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל׃ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל׃ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃ בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו׃ לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו יישא האיש ההוא׃ וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ולערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׃ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃ ולפי העלות הענן מע

ואת־בית־אביו ואת־משפחתו ויבך־שם׃ ויבא יעקב אל־בית־אל הוא ובל־העם אשר־עמו ויבן־שם מזבח ויקרא למקום אל־בית־אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דבורת מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית־אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ וירא אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל יהיה שמך ויקרא את־שמו ישראל׃ ויאמר לו אלהים אני אל־שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את־הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב את־שם־המקום אשר דבר־שם אתו אלהים בית־אל׃ ויסעו מבית־אל ועוד כברת־הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל־תיראי כי־גם־זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן־אוני ואביו קרא־לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על־קברתה הוא מצבת קבר־רחל עד־היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל־עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את־בלהה פלגש אביו ויישמע ישראל ויהיו בני־יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני־יעקב אשר־ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל־יצחק אביו ממרא קרית־ארבע הוא חברון אשר־גרו־שם אברהם ויצחק׃ ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושבעים שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל־עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃ ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ עשו לקח את־נשיו מבנות כנען את־עדה בת־אילון החתי ואת־אהליבמה בת־ענה בת־צבעון החוי׃ ואת־בשמת בת־ישמעאל אחות נבית׃ ותלד עדה לעשו את־אליפז ולרעואל ילדה את־נחת׃ ואהליבמה ילדה את־יעוש ואת־יעלם ואת־קרח אלה בני־עשו אשר נולד־לו בארץ כנען׃ ויקח עשו את־נשיו ואת־בניו ואת־בנותיו ואת כל־נפשות ביתו ואת־מקנהו ואת כל־בהמתו ואת כל־קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל־ארץ מפני יעקב אחיו׃ כי־היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם׃ וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃ ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃ אלה שמות בני־עשו אליפז בן־עדה אשת עשו רעואל בן־בשמת אשת עשו׃ ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ ותמנע היתה פלגש לאליפז בן־עשו ותלד לאליפז את־עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃ ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו׃ ואלה היו בני אהליבמה בת־ענה בת־צבעון אשת עשו ותלד לעשו את־יעוש ואת־יעלם ואת־קרח׃ אלה אלופי בני־עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃ אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ ואלה בני רעואל בן־עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת־ענה אשת עשו׃ אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום׃ ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ ויהי לוטן חרי ואחתו תמנע׃ ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר־מצא את־הימים במדבר ברעתו את־החמרים לצבעון אביו׃ ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת־ענה׃ ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃ אלה בני אצר בלהן וזעוון וענן׃ אלה בני דישן עוץ וארן׃ אלה אלופי החרי בני שעיר׃ ויתרו בארץ אדום בני שעיר וישבו אחזת בניהם׃ ויהי בני־עשו הבכור אדום׃ וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃ ואלה תולדות יעקב יוסף בן־שבע עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם׃ וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ וירא אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתיו ועל־דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר את־הדבר׃ ויהי אחיו רעים את־צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש׃ ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃ וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אליהם ראובן אל־תשפכו דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו׃ ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃ ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה ויבך אתו אביו׃ ויעתרו אתו הישמעאלים מצרימה לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃ ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃ ותאמר תמר אלמנת בנך בית אביך עד־שלה בני גדל כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה׃ ויהי ימים רבים ותמת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה־הערבון אשר אתן־לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ וישלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את־אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה׃ וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח־לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא שלחה אל־חמיה לאמר להאיש אשר־אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח׃ ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ ויהי יוסף איש משכיל ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא אדניו כי־יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־לו נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל־אשר־יש־לו והברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר־יש־לו בבית ובשדה׃ ויעזב כל־אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אם־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה־תואר ויפה מראה׃ ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי׃ וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית ואת כל־אשר־יש־לו נתן בידי׃ אין־גדול בבית הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אתך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ ויהי כדברה אל־יוסף יום ויום ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי ואקרא בקול גדול׃ ויהי כשמעו כי־הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ ותניח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו׃ ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃ ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי־שם בבית הסהר׃ ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר׃ ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר־עשים שם הוא עשה׃ אין שר בית הסהר רואה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר־הוא עשה יהוה מצליח׃ ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך־מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על שני סריסיו על־שר המשקים ועל־שר האפים׃ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃ וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי׃ ויספר שר המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן הכוס על־כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך ונתת כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם־זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־הבית הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־שמו אתי בבור׃ ויראה שר האפים כי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף גם־אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על־ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן־הסל מעל ראשי׃ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ בעוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך מעליך והתלה אתך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך׃ ויהי ביום השלישי יום־הולדת את־פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו ויישא את־ראש שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ וישב את־שר המשקים על־משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה׃ ואת־שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ ולא־זכר שר המשקים את־יוסף וישכחהו׃ ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־היאר׃ והנה מן־היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר׃ ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃ וישן ויחלם שנית והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל־חרטמי מצרים ואת כל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלומו ואין־פותר אותם לפרעה׃ וידבר שר המשקים את־פרעה לאמר את־חטאי אזכיר היום׃ פרעה קצף על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃ ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃ והיה כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה׃ וישלח פרעה ויקרא את־יוסף ויריצהו מן־הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל־פרעה׃ ויאמר פרעה אל־יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃ ויען יוסף את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את־שלום פרעה׃ וידבר פרעה אל־יוסף בחלומי הנני עמד על־שפת היאר׃ והנה מן־היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת תואר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר ודקות בשר לא־ראיתי כהנה ברעה במצרים׃ ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות׃ ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלומי והנה עלות שבע שבלים בקנה אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל־החרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר־האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃ ושבע הפרות הדקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות השדופות קדים יהיו שבע שנים רעב הנה׃ הוא הדבר אשר דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה׃ הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל־ארץ מצרים׃ וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכל־השבע יישכח בארץ מצרים וכלה הרעב את־הארץ׃ ולא־יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי־כבד הוא מאד׃ ועל־השנות חלום פרעה פעמים כי־נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃ ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על־ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקידים על־הארץ וחמש את־ארץ מצרים בשבע שנות השבע׃ ויקבצו את כל־אכל שבע השנים הטובות הבאות האלה ויצברו־בר תחת יד־פרעה אכל בערים ושמרו׃ והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל־זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי אתך על כל־ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי שש ויתן רבד הזהב על־צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃ ויוסף בן־שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים׃ ויקבץ את כל־אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל השדה אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין מספר׃ וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל־עמלי ואת כל־בית אבי׃ ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על כל־פני הארץ ויפתח יוסף את כל־אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארצות באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי חזק הרעב בכל־הארץ׃ ויעקב ראה כי יש־שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ ויאמר הנה שמעתי כי יש־שבר במצרים רדו שמה ושברו־לנו משם ונחיה ולא נמות׃ וירדו אחי־יוסף עשרה לשבר־בר ממצרים׃ ואת־בנימין אחי יוסף לא־שלח יעקב אל־אחיו כי אמר פן־יאסון אסון׃ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃ ויוסף הוא השליט על־הארץ הוא המשביר לכל־עם הארץ ויבאו אחי־יוסף וישתחוו־לו אפים ארצה׃ ויראם יוסף ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר־אכל׃ ויכר יוסף את־אחיו והמה לא הכרהו׃ ויזכר יוסף את־החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את־ערות הארץ באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר־אכל׃ כלנו בני איש אחד נכנים אנחנו לא־היו עבדיך מרגלים׃ ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את־אבינו היום והאחד איננו׃ ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃ בזאת תנסו חי־פרעה אם־תצאו מזה כי אם־בבוא אחיכם הקטן הזה הלום׃ שלחו מכם אחד ויקח את־אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם־לא חי־פרעה כי מרגלים אתם׃ ויאסף אתם אל־משמר שלשת ימים׃ ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את־האלהים אני ירא׃ אם־כנים אתם אחי אחד מאחיכם יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃ ואת־אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו־כן׃ ויאמרו איש אל־אחיו אבל אשמים אנחנו על־אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על־כן באה אלינו הצרה הזאת׃ ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל־תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃ והמה לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינותם׃ וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את־שמעון ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו את־כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל־שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃ וישאו את־שבריהם על־חמריהם וילכו משם׃ ויפתח האחד את־שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את־כספו והנה־הוא בפי אמתחתו׃ ויאמר אל־אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל־אחיו לאמר מה־זאת עשה אלהים לנו׃ ויבאו אל־יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו־לו את כל־הקרות אתם לאמר׃ דבר האיש אדון הארץ אלינו ויתן אתנו את־ארצנו במרגלים׃ ויאמר אלינו האיש לא אדע אתכם אם־כנים אתם אחי אחד מאחיכם הניחו אתי ואת־רעב בתיכם קחו ולכו׃ ואת־אחיכם הקטן הביאו אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי אם־כנים אתם אחיכם אתן לכם ואת־הארץ תסחרו׃ ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את־צרורות כספיהם הם ואביהם וייראו׃ ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת־בנימין תקחו עלי היו כלם׃ ויאמר ראובן אל־אביו לאמר את־שני בני תמית אם־לא אביאנו אליך תן אתו על־ידי ואנכי אשיבנו אליך׃ ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאולה׃ והרעב כבד בארץ׃ ויהי כאשר כלו לאכל את־השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו־לנו מעט־אכל׃ ויען אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא־תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃ אם־יש אתה משלח את־אחינו אתנו נרדה ונשברה־לך אכל׃ ואם־אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא־תראו פני זולתי אחיכם אתכם׃ ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃ ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ כי לולא התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים׃ ויאמר אלהם ישראל אביהם אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ וכספים משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃ ואחיכם קחו ועמדו שובו אל־האיש׃ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת־בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃ ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ וירא יוסף אתם ואת־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים הבית יוסף׃ ויראו האנשים כי הובאו הבית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃ ויגשו אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר־אכל׃ והיה כי־באנו אל־המלון ונפתחה את־שקינו והנה־איש כספו בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃ וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי־שם כספנו בשקינו׃ ויאמר שלום לכם אל־תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את־שמעון׃ ויבא האיש הבית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ ויכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי־שם יאכלו לחם׃ ויבא יוסף הבית ויביאו־לו את־המנחה אשר בידם הבית וישתחוו־לו ארצה׃ וישאל־להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ וישא עיניו ויראה את־בנימין אחיו בן־אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ ויבהל יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה׃ וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ וישימו־לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את־העברים לחם כי תועבה־הוא למצרים׃ וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃ וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין מכל משאת כל־אחיו וישתו וישכרו עמו׃ ויצו את אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים אכל כאשר תוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו׃ וגביעי הגביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃ האנשים שלחו המה וחמריהם׃ הם יצאו מן־העיר לא רחקו ויוסף אמר לאשר על־ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה׃ הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ וישגם וידבר אליהם את־הדברים האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃ הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לכסף או זהב׃ אשר ימצא את־אחד מעבדיך ומת וגם־אנחנו נהיה לאדני לעבדים׃ ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו נקים׃ וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין׃ ויקרעו שמלותם ויעמס איש על־חמרו וישובו העירה׃ ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי־נחש ינחש איש כמוני׃ ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם־אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם׃ ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח׃ ונאמר לאדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו

ב אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ

ד אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ ס אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים

ה אֶרֶץ וְכָל־שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃

ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה

ח וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ס וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם

ט אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים

י בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃

יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ יב וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב

יג הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי

טו חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טז וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן

יז לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ יז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יח וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב

יט וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם

כ לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם

כא וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה

כב אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים

כג אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי

כד וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק

כה בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ ס

ג א וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים

ב לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ

ד הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת

ה תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃

ו ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ

ז וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה־תְאֵנָה

ח וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ

ט מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר

יא אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ

יב אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי

יג מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי

יד וָאֹכֵל׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

טו עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ

טז הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב

יז תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל

יח מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי

יט חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ

כ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא

כא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים

כג הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי

כד לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם

וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ג אַשְׁרֵי־אִישׁ לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים׃ וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃
ב כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃
ג וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא־יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ׃
ד לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם־כַּמֹּץ אֲשֶׁר־תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ׃
ה עַל־כֵּן לֹא־יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃
ו כִּי יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

א לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
ב בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹתוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
ג כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
ד רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃
ה יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
ו אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בְרָע׃
ז אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ וְתַרְמִית וְעשֶׁק תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
ח יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ׃
ט אָרַב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ אָרַב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
י וְדָכָא יָשֹׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֲלָלִים׃
יא אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־יִרְאֶה לָנֶצַח׃
יב קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
יג עַל־מָה נִּאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרוֹשׁ׃
יד רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם׃
טו שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃
טז יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
יז תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
יח לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אֶרֶץ׃

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר׃
ב כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּאָפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃
ג כִּי הָרְסוּן יְסוֹדוֹת צַדִּיק מָה פָּעָל׃
ד יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזָיוּן עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
ה יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
ו יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
ז כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

ה אמיר כפיה ושבחוהו אנשי ביתו ויקברוהו בעפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא בשדה המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו שם קברו יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה

ו ויקנו השדה ומערתו אשר בו מאת בני חת בכסף מלא כסף שקלים ארבע מאות שקל עובר לסוחר ויהי שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו ואל כל העצים אשר בכל גבול השדה סביב לו לקנין לאברהם לעיני בני חת בכל באי שער עירו

ז ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני חת

ח ויהי אברהם זקן בא בימים ויברך את יצחק בנו ואת ישמעאל בנו ויאמר להם אני הולך בדרך כל הארץ ואתם חזקו ואמצו ושמרו את משמרת ה׳ אלהיכם ללכת בדרכיו ולשמור חקותיו ומצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה

ט ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ויצחק יושב בארץ הנגב ויהי כאשר ישב יצחק בבאר לחי ראי ויבא אל אהל שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה יצחק ויתנחם יצחק אחרי אמו

י ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ותלד לו שני בנים את עשו ואת יעקב ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ויהי יצחק בן ששים שנה בלדת אותם

יא ויהי יעקב בן שלשים ושלש שנה בבוא אל פרעה מצרים ויהי ימי שני חייו מאה ארבעים ושבע שנה ויקבר בעפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא בשדה המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו שם קברו יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה

יב ויהי אחרי מות יעקב ויברך אלהים את יוסף בנו ויהי יוסף בן מאה ועשר שנים בבוא אל ארץ מצרים ויהי ימי שני חייו מאה ועשרים שנה ויקבר בעפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא בשדה המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו שם קברו יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה

יג ויהי אחרי מות יוסף ויברך אלהים את בני יוסף ויהי בני יוסף בן מאה ועשרים שנה בבוא אל ארץ מצרים ויהי ימי שני חייו מאה ועשרים שנה ויקבר בעפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא בשדה המכפלה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו שם קברו יצחק ורבקה אשתו ושם קברתי את לאה

ז וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

ח וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּלָעִים לִירֵכָתַיִם נֶגְבָּה קְלָעִים שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה׃

ט עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

י וְכֵן לִצְפוֹנָה קְלָעִים מֵאָה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

יא וְלִירֵכָתָה יָמָּה קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

יב וְקָדְמָה יָמָּה קְלָעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה׃

יג וְרֹחַב הַחָצֵר לִפְנֵי קָדִים יָמָּה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃

יד קְלָעִים לַכָּתֵף עֲשָׂרָה אַמּוֹת עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃

טו וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לִשְׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃

טז כָּל־הַקְּלָעִים סָבִיב לֶחָצֵר מָשְׁזָר׃

יז וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וַחֻשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְכָל־עַמֻּדֵי הֶחָצֵר מְחֻשָּׁקִים כָּסֶף׃

יח וְסֵךְ שַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃

יט וְעַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם וַחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃

כ וְכָל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְהֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃

כא אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

כב וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

כג וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃

כד כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְלָאכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃

כה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃

כו בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וַחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃

כז וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃

כח וְאֶת־הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמֻּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם׃

כט וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

ל וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃

לא וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃

אין בו. אין בו כלום. אין בו כלום. אין בו כלום

ב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְזְבוּלֻן׃ בְּנֵי בִלְהָה דָּן וְנַפְתָּלִי׃ בְּנֵי זִלְפָּה גָּד וְאָשֵׁר׃ אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדָּן אֲרָם׃ וְאֶת דִּינָה בַּת לֵאָה׃ וַיִּבֶן שָׁם יַעֲקֹב מִזְבֵּחַ׃ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל׃ כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵנֶקֶת רִבְקָה׃ וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן׃ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדָּן אֲרָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב׃ לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ׃ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי׃ פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ׃ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ׃ וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ׃ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ׃ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם בֵּית אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל׃ וַיְהִי עוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה׃ וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל תִּירְאִי כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה׃ וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּנוֹנִי׃ וְשֵׁם אָבִיו קָרָא לוֹ בִּנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל׃ וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת׃ הִיא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קְבֻרָתָהּ׃ הִיא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּט אָהֳלָה מִלְּאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר׃ וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא׃ וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו׃ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃

ג בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְזְבוּלֻן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר׃ אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּפַדָּן אֲרָם׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן׃ אֲשֶׁר גָּר שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת׃ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ אֶת עָדָה בַּת אֵילוֹן הַחִתִּי׃ וְאֶת אָהֳלִיבָמָה בַּת עֲנָה בַּת צִבְעוֹן הַחִוִּי׃ וְאֶת בָּשְׂמַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו׃ וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי יַעֲקֹב אֶת אֲבִיהֶם׃ וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ׃ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ וַיַּגֶּד יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו שִׁמְעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה׃ וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה׃ וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ׃ אִם מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ׃ וַיֹּסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הִנֵּה נָא חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד׃ וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיְסַפֵּר אֶל אָבִיו וְאֶל אֶחָיו׃ וַיִּגְעַר בּוֹ אָבִיו׃ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ׃ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ׃ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו׃ וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר׃ וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם׃ לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָבָר׃ וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן׃ וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה׃ וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֶת אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ׃ הַגִּידָה נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה׃ וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו׃ וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃ וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק׃ וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם׃ וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַזֶּה בָּא׃ וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ׃ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת׃ וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ׃ וְנִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם׃ וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל תִּשְׁפְּכוּ דָם׃ הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר׃ וְיָד אַל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ׃ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם׃ לְהָשִׁיבוֹ אֶל אָבִיו׃ וַיְהִי כְּבוֹא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו׃ וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה׃ וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם׃ וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד׃ וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוֹט׃ הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל אֶחָיו מַה בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ׃ לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים׃ וְיָדֵנוּ אַל תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים׃ וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת יוֹסֵף מִן הַבּוֹר׃ וַיִּמְכְּרוּ אֶת יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף׃ וַיּוֹלִיכוּ אֶת יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר׃ וְהִנֵּה אֵין יוֹסֵף בַּבּוֹר׃ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃ וַיָּשָׁב אֶל אֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ׃ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף׃ וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים׃ וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים׃ וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ׃ הַכֶּר נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם לֹא׃ וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ׃ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו׃ וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו׃ וַיִּתְאַבֶּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ וַיָּקֻמוּ כָּל בָּנָיו וְכָל בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ׃ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶרֶד אֶל בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה׃ וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ אָבִיו׃ וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל מִצְרַיִם׃ לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃ וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא׃ וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו׃ וַיֵּט עַד אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ וַיַּרְא שָׁם יְהוּדָה בַּת אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ׃ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן׃ וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁלָה׃ וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר׃ וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַיָּמֶת אֹתוֹ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ׃ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃ וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע׃ וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיו׃ וְנָתוֹן זַרְעוֹ לְבִלְתִּי נְתָן לְאָחִיו׃ וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיָּמֶת גַּם אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ׃ עַד יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי׃ כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֶחָיו׃ וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃ וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים׃ וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה׃ וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה׃ וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃ וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ׃ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף׃ וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה׃ כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיִּרְאֶהָ יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה׃ כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ׃ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא׃ וַתֹּאמֶר מָה תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן׃ וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֲךָ׃ וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לָךְ׃ וַתֹּאמֶר חָתִמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ׃ וַיִּתֶּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ וַתַּהַר לוֹ׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ׃ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדִי הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי׃ לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה׃ וְלֹא מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בְּעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ׃ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז׃ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים׃ וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ׃ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ הִוא מֻצֵּאת׃ וְהִוא שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר מֵאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה׃ וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי׃ כִּי עַל כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְּנִי׃ וְלֹא יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ׃ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ׃ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ׃ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו׃ וַתֹּאמֶר מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ׃ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי׃ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃ וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה׃ וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃ וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ׃ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃ וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיו אֶת יוֹסֵף׃ וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו׃ וַיְשָׁרְתֵהוּ׃ וַיַּפְקִדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ׃ וְכָל יֶשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ׃ וַיְהִי מֵאָז הִפְקִיד בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ׃ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת בֵּית הַמִּצְרִי׃ בִּגְלַל יוֹסֵף׃ וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ בַּבַּיִת וּבַשָּׂדֶה׃ וַיַּעֲזֹב כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד יוֹסֵף׃ וְלֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה׃ כִּי אִם הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל׃ וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה תֹאַר וְיָפֶה מַרְאֶה׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף׃ וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי׃ וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אֵשֶׁת אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא יָדַע אִתִּי מַה בַּבָּיִת׃ וְכֹל אֲשֶׁר יֶשׁ לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃ אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת הַזֶּה כָּמוֹנִי׃ וְלֹא חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה כִּי אִם אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר אְשֶׁת אָתָּה׃ וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃ וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל יוֹסֵף יוֹם יוֹם׃ וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ׃ לִשְׁכַּב אֵצֶל לִהְיוֹת עִמָּהּ׃ וַיְהִי כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ׃ וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבָּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃ וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְבִגְדּוֹ לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי׃ וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי עָזַב בִּגְדּוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנָס הַחוּצָה׃ וַתִּקְרָא לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ׃ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב עִמִּי׃ וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל׃ וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ כִּי הֲרִימֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא׃ וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ וַתַּנַּח בִּגְדוֹ אֵצֶל עַד בֹּא אֲדֹנָיו אֶל בֵּיתוֹ׃ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי׃ וַיְהִי כְּהָרִים קוֹלִי וָאֶקְרָא׃ וַיַּעֲזֹב בִּגְדּוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו אֶת דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ׃ וַיִּחַר אַפּוֹ׃ וַיִּקַּח אֲדוֹן יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הָאֲסִיר׃ מְקוֹם אֲשֶׁר אסירי [אֲסִירֵי] הַמֶּלֶךְ אֲסִירִים׃ וַיְהִי שָׁם בְּבֵית הָאֲסִיר׃ וַיְהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד׃ וַיִּתֵּן חִנּוֹ בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הָאֲסוּרִים׃ וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הָאֲסוּרִים בְּיַד יוֹסֵף אֵת כָּל הָאֲסִיר אֲשֶׁר בְּבֵית הָאֲסוּרִים׃ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃ אֵין שַׂר בֵּית הָאֲסוּרִים רֹאֶה אֶת כָּל מְאוּמָה בְּיָדוֹ׃ בַּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ׃ וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֶּחֱטְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ הָאֹפֶה וְהַמַּשְׁקֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם לַאדֹנֵיהֶם׃ וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו׃ עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאֹפִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים׃ אֶל בֵּית הָאֲסוּרִים מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אָסִיר שָׁם׃ וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת יוֹסֵף אִתָּם׃ וַיְשָׁרְתֵם׃ וַיִּהְיוּ יָמִים בְּמִשְׁמָר׃ וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם׃ אִישׁ חֲלוֹמוֹ כְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ׃ הַמַּשְׁקֶה וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר׃ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר וַיַּרְא אֹתָם וְהִנָּם זֹעֲפִים׃ וַיִּשְׁאַל אֶת סְרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפוֹתֵר אֵין אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים׃ סַפְּרוּ נָא לִי׃ וַיְסַפֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת חֲלוֹמוֹ לְיוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה גֶפֶן לְפָנָי׃ וּבַגֶּפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִגִים׃ וְהִוא כְּפָרְחָה עָלְתָה נִצָּתָהּ׃ הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים׃ וְכוֹס פַּרְעֹה בְּיָדִי׃ וָאֶקַּח אֶת הָעֲנָבִים וָאֶשְׂחַט אֹתָם אֶל כּוֹס פַּרְעֹה׃ וְנָתַתִּי אֶת הַכּוֹס עַל כַּף פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵלָיו זֹאת פִּתְרֹנוֹ׃ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשֶׁךָ׃ וְהֵשִׁיבְךָ עַל כַּנֶּךָ׃ וְנָתַתָּה כוס [כוֹס] פַּרְעֹה בְּיָדוֹ׃ כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מַשְׁקֵהוּ׃ כִּי אִם זְכַרְתַּנִי אִתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִיטַב לָךְ׃ וְעָשִׂיתָ נָּא עִמָּדִי חָסֶד׃ וְהִזְכַּרְתַּנִי אֶל פַּרְעֹה׃ וְהוֹצֵאתַנִי מִן הַבַּיִת הַזֶּה׃ כִּי גֻנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים׃ וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר׃ וַיַּרְא שַׂר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתַר׃ וַיֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף גַּם אָנִי בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי עַל רֹאשִׁי׃ וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל מַאֲכַל פַּרְעֹה מַעֲשֵׂה אֹפֶה׃ וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃ וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֹאת פִּתְרֹנוֹ׃ שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם׃ עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ׃ וְתָלָה אֹתְךָ עַל עֵץ׃ וְאָכַל הָעוֹף אֶת בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת פַּרְעֹה׃ וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו׃ וַיִּשָּׂא אֶת רֹאשׁ שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ וַיָּשֶׁב שַׂר הַמַּשְׁקִים עַל מַשְׁקֵהוּ׃ וַיִּתֵּן כוס [כוֹס] פַּרְעֹה בְּיָדוֹ׃ וְאֶת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה׃ כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ וְלֹא הִזְכִּיר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְ

ש בְּשַׁבָּת בְּרֵאשִׁית. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת מִי כָמֹכָה בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח וּבְשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל סֻכּוֹת. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל שָׁבוּעוֹת. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל חֲנֻכָּה. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל פּוּרִים. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל חֹל הַמּוֹעֵד. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם טוֹב. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל שַׁבָּת. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי.

* * *

א אֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי.

ב אֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי.

ג אֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי.

ד אֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשִּׁשִּׁי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וְאֵין מַפְסִיקִין בְּפָרָשַׁת וַיְדַבֵּר בְּשַׁבָּת רִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם הַשְּׁמִינִי.

ואת־הכסף אשר־הוא בא בתוך־כל־הכסף אשר־נמצא בבית־יהוה
ויוציא יואש הכהן את־הכסף אשר־נמצא בבית־יהוה ויספרו את־הכסף
ויתנו את־הכסף הנמצא בבית־יהוה ביד עשי מלאכה הממנים על־בית־יהוה
ויוציאו אל־עשי המלאכה אשר־בבית־יהוה לחדש ולחזק בית־יהוה
וגם־לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־שבר בית־יהוה
ולכל־אשר יצא על־הבית לחזקה ולמרמות׃ אך לא־יעשה בבית־יהוה
סכות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי כסף מן־הכסף
הנתן ביד עשי המלאכה וחזקו בו את־בית יהוה׃ ויתנו את־האנשים
אשר־עשו את־המלאכה ואת־הכסף הנתן על־ידם ולא־יחשבו את־האנשים
אשר־יתנו את־הכסף על־ידם כי־באמונה הם עשים׃ כסף אשם
וכסף חטאת לא־יובא בית יהוה לכהנים יהיו׃ אז עלה חזאל
מלך־ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על־ירושלם׃
ויקח יהואש מלך־יהודה את־כל־הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות
בית־יהוה ובית המלך וישלח אל־חזאל מלך־ארם ויעל מעל ירושלם׃
ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים
למלכי יהודה׃ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא
בית־המלך׃ יוזכר בן־שמעת ויהוזבד בן־שומר עבדיו הכוהו ויקבר
אתו עם־אבתיו בעיר דוד ויהי אמציהו בנו תחתיו׃ בשנת עשרים
ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו מלך־ישראל מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל
בשמרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא סר ממנה׃ ויחר אף־יהוה
בישראל ויתנם ביד חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל כל־הימים׃
ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו יהוה כי־ראה את־לחץ ישראל
כי־לחצם מלך ארם׃ ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד־ארם
וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשם׃ אך לא־סרו מחטאות בית
ירבעם אשר החטיא את־ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃
כי לא־הותיר ליהואחז עם כי אם־חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת
אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ ויתר דברי יהואחז
וכל־אשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי

ש בְּמִצְוֹתֶיךָ: בְּרִיתְךָ סְגֻלָּה. אֲשֶׁר בָּחַר. בְּנֵי. בְּכוֹר. יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה. הוֹדַעְתָּנוּ.
לְ אֶלְעָזָר. פִּנְחָס. וּמִצְוָתָם. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם: וְכֵן. הוֹדַעְתָּנוּ. לְיהוֹשֻׁעַ.
בִּן נוּן. וְלַנְּבִיאִים. וְלַכְּתוּבִים. וְלַסּוֹפְרִים. וְלַתַּלְמִידִים. וְלַחֲכָמִים. וְלַנְּשִׂיאִים.
וְלַפַּרְנָסִים. וְלַגְּבִירִים. וְלַיְתוֹמִים. וְלָאַלְמָנוֹת. וְלַגֵּרִים. וְלַכֹּל. מִיִּשְׂרָאֵל:
וְלַעֲשׂוֹת. בְּמִצְוֹתֶיךָ. בְּרִיתְךָ. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם. וְכֵן. הוֹדַעְתָּנוּ. לְכָל.
מִי שֶׁנִּכְנָס. בִּבְרִיתְךָ. וְלַעֲשׂוֹת. בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם. וְכֵן.
הוֹדַעְתָּנוּ. לְכָל. מִי שֶׁנִּכְנָס. בִּבְרִיתְךָ. וְלַעֲשׂוֹת. בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם:

ש בְּמִצְוֹתֶיךָ. בְּרִיתְךָ סְגֻלָּה. אֲשֶׁר בָּחַר. בְּנֵי. בְּכוֹר. יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה. הוֹדַעְתָּנוּ.
לְ אֶלְעָזָר. פִּנְחָס. וּמִצְוָתָם. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם: וְכֵן. הוֹדַעְתָּנוּ. לְיהוֹשֻׁעַ.
בִּן נוּן. וְלַנְּבִיאִים. וְלַכְּתוּבִים. וְלַסּוֹפְרִים. וְלַתַּלְמִידִים. וְלַחֲכָמִים. וְלַנְּשִׂיאִים.
וְלַפַּרְנָסִים. וְלַגְּבִירִים. וְלַיְתוֹמִים. וְלָאַלְמָנוֹת. וְלַגֵּרִים. וְלַכֹּל. מִיִּשְׂרָאֵל:
וְלַעֲשׂוֹת. בְּמִצְוֹתֶיךָ. בְּרִיתְךָ. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם. וְכֵן. הוֹדַעְתָּנוּ. לְכָל.
מִי שֶׁנִּכְנָס. בִּבְרִיתְךָ. וְלַעֲשׂוֹת. בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְחֻקֵּיהֶם. וּמִשְׁפָּטֵיהֶם:

אַ בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

בּ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃

ג וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃

ואת כל־משפחת בני־קהת׃ ואת משפחת גרשון בני־לוי בתולדתם ולבית אבתם׃
ופקדתם את־כל־העבדה באהל מועד ושמו את־משכן ואת־אהלו את־מכסהו ואת־מסך
פתח אהל מועד׃ ואת קלעי החצר ואת־המסך אשר על־פתח שער החצר אשר על־
המשכן ועל־המזבח סביב ואת־מיתריהם לכל־עבדתם ואתם עבדו׃ על־פי אהרן
ובניו תהיה כל־עבדת בני־הגרשני לכל־משאם ולכל־עבדתם ופקדתם אליהם
את כל־משמרת משאם׃ זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא׃ ביד איתמר
בן־אהרן הכהן תהיה פקדתם׃ ואת בני קהת לא־הכרית את־שבט משפחתם
מתוך הלוים׃ כי־אם־זאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם אל־קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו ושמו אתם איש איש על־עבדתו ועל־משאו׃ ולא־יבאו לראות
כבלע את־הקדש ומתו׃ ונשאו בני־קהת במשכן אהל מועד ונטשו את־הקרשים
את־הבריחים ואת־העמדים ואת־האדנים׃ ואת־כל־כליו ואת כל־עבדתו ואת כל־
אשר יעשה־להם ועבדו׃ ופקדת אלעזר בן־אהרן הכהן נשיא נשיאם לכל־הצבא
פקדת שמרת משמרת הקדש׃ ואת־בני מרי תפקד לפי שמתם׃ לפי שמות
הפקדתם איש איש על־עבדתו׃ ועל־משאו׃ ואת־בני גרשון תפקד לפי שמתם׃
לפי שמות הפקדתם איש איש על־עבדתו׃ ועל־משאו׃ ואת־בני מרי תפקד לפי
שמתם׃ לפי שמות הפקדתם איש איש על־עבדתו׃ ועל־משאו׃ ואת־בני גרשון תפקד לפי
שמתם׃ לפי שמות הפקדתם איש איש על־עבדתו׃ ועל־משאו׃ ואת־בני מרי תפקד לפי

אל בשלח. ויסע אלהים את העם דרך ארץ פלשתים הקרובה כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסבב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

אל בשלח. ויסע אלהים את העם דרך ארץ פלשתים הקרובה כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסבב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

אל בשלח. ויסע אלהים את העם דרך ארץ פלשתים הקרובה כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ ויסבב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

ס שֶׁלְּךָ. וּבְלֹא כְּשֵׁרִים: כְּלוֹמַר, שֶׁאֵינָם מְכֻוָּנִים. פִּי רַבִּי. כְּמוֹ שֶׁתִּרְגֵּם יוֹנָתָן: כְּמִשְׁפָּטֵי
ע שֶׁלְּךָ. וּבְלֹא כְּשֵׁרִים: כְּלוֹמַר, שֶׁאֵינָם מְכֻוָּנִים. פִּי רַבִּי. כְּמוֹ שֶׁתִּרְגֵּם יוֹנָתָן: כְּמִשְׁפָּטֵי
פ שֶׁלְּךָ. וּבְלֹא כְּשֵׁרִים: כְּלוֹמַר, שֶׁאֵינָם מְכֻוָּנִים. פִּי רַבִּי. כְּמוֹ שֶׁתִּרְגֵּם יוֹנָתָן: כְּמִשְׁפָּטֵי

כִּי בְרִית אַתָּה כָּרַתְּ לָהֶם:— בְּרִית. שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית
שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית
שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית

הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.
הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.
הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.

כִּי בְרִית אַתָּה כָּרַתְּ לָהֶם:— בְּרִית. שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית
שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית
שֶׁלֹּא יְהֵא מַבּוּל עוֹד. וְכֵן בְּרִית הַמֶּלַח. וְכֵן בְּרִית

הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.
הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.
הַשַּׁבָּת. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא שַׁבָּת. וְכֵן בְּרִית הַתּוֹרָה. שֶׁלֹּא יְהֵא עוֹנָה בְּלֹא תוֹרָה.

وَ كَانَ فِي الْمَدِينَةِ: بَعْضُ الْمُؤْمِنِينَ، وَبَعْضُ الْمُنَافِقِينَ، وَبَعْضُ الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا.
وَكَانَ الْمُنَافِقُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَعْمَى، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا
أَبْكَمَ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَصَمَّ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَخْرَسَ.
وَكَانَ الْمُؤْمِنُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ الْمُنَافِقِينَ، وَإِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا.
وَكَانَ الْمُنَافِقُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَعْمَى، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا
أَبْكَمَ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَصَمَّ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَخْرَسَ.
وَكَانَ الْمُؤْمِنُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ الْمُنَافِقِينَ، وَإِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا.
وَكَانَ الْمُنَافِقُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَعْمَى، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا
أَبْكَمَ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَصَمَّ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَخْرَسَ.
وَكَانَ الْمُؤْمِنُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ الْمُنَافِقِينَ، وَإِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا.
وَكَانَ الْمُنَافِقُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَعْمَى، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا
أَبْكَمَ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَصَمَّ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَتْبَعُونَ رَجُلًا أَخْرَسَ.
وَكَانَ الْمُؤْمِنُونَ يَقُولُونَ: إِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ الْمُنَافِقِينَ، وَإِنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِ
الَّذِينَ لَا يَعْرِفُونَ شَيْئًا.

ה וְאֶת־בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא קָרַבְתָּ כָּל־יְמִיתַ נַחַל יַבֹּק וְעָרֵי הָהָר וּבְכָל־אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
ו וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁנָה וַיֵּצֵא עוֹג מַלְכֹּבָשָׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃
ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר
ח עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת־עוֹג מֶלֶךְ
ט הַבָּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד׃ וַנִּלְכֹּד אֶת־כָּל־עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא
י הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים עִיר כָּל־חֶבֶל אַרְגֹּב מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ כָּל־אֵלֶּה
יא עָרִים בְּצוּרוֹת חוֹמָה גְּבֹהָה דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיִּשָּׁאֵר מִיֶּתֶר רְפָאִים
יב הוּא עוֹג מַלְכֹּבָשָׁן הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹא־הִוא בְּרַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַרְבַּע
יג אַמּוֹת רָחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנֹן
וַחֲצִי הַר הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָרֻאוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃ וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבָּשָׁן מַמְלְכוּת עוֹג נָתַתִּי
יד לַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי כָּל־חֶבֶל הָאַרְגֹּב עִם־כָּל־הַבָּשָׁן הַהוּא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים׃ יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
לָקַח אֶת־כָּל־חֶבֶל הָאַרְגֹּב עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־הַבָּשָׁן חַוֹּת
טו יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְלַמָּכִיר נָתַתִּי גִּלְעָד׃ וְלָרֻאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן
תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבוּל וְעַד־יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ בָּעֲרָבָה הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל וְכִנֶּרֶת וְעַד־יָם הָעֲרָבָה
יז יָם הַמֶּלַח תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃ וָאֲצַו אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעַבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי־חַיִל כָּל־חֲלוּצֵי הַצָּבָא׃ רַק נְשֵׁיכֶם
וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵכֶם יָדַעְתִּי כִּי מִקְנֶה רָב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתָתִי לָכֶם׃ עַד אֲשֶׁר־יָנִיחַ יְהוָה
לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְשַׁבְתֶּם
כא אִישׁ אֶל־יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ צִוֵּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הָרֹאוֹת אֵת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה
כב עֹבֵר שָׁמָּה׃ לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלָּחֶם לָכֶם׃ וָאֶתְחַנַּן אֶל־יְהוָה בָּעֵת הַהִוא
כג לֵאמֹר׃ אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גָּדְלְךָ וְאֶת־יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי־אֵל
כד בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶךָ׃ אֶעְבְּרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
כה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן׃ וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר
כו יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אַל־תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדָּבָר הַזֶּה׃ עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה
וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ
כח וְאַמְּצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וַנֵּשֶׁב בַּגַּיְא

ש שבתא. אתן. ניסיא. בֿי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- ׳כהנא. אתיב. שיבֿי
בֿי יהבו ׳לוי. אתבֿקש. בֿאתרא. שבועתא. ׳כהנא. אתיב. שיבֿי. דאבא. בֿי. בֿיתי
ש שבתא. אתן. ניסיא. בֿי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- בכל. בֿי. שבועתא.
ש שבתא. אתן. ניסיא. בֿי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- בכל. בֿי. שבועתא.

ש אבֿיתי:- בכל. אתן. אבֿיתי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- בכל. בֿי. שבועתא.
בֿי יהבו ׳לוי. אתבֿקש. בֿאתרא. שבועתא. ׳כהנא. אתיב. שיבֿי. דאבא. בֿי. בֿיתי
ש שבתא. אתן. ניסיא. בֿי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- בכל. בֿי. שבועתא.
ש שבתא. אתן. ניסיא. בֿי. שבועתא. בכל. בֿי. בֿיתי. דאבא:- בכל. בֿי. שבועתא.

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝٢٨
فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝٢٩
ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝٣٠
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝٣١
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝٣٢
إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝٣٣
مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝٣٤
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا ۚ وَإِن تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝٣٥

ﻭ ﻛﻠﻤﺎﺕ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺘﺎﻣﺎﺕ ﺍﻟﺘﻲ ﻻ ﻳﺠﺎﻭﺯﻫﻦ ﺑﺮ ﻭﻻ ﻓﺎﺟﺮ ﻣﻦ ﺷﺮ ﻣﺎ ﺧﻠﻖ ﻭﺫﺭﺃ ﻭﺑﺮﺃ ﻭﻣﻦ ﺷﺮ ﻓﺘﻨﺔ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻭﻣﻦ ﺷﺮ ﻃﺎﺭﻕ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﺇﻻ ﻃﺎﺭﻕ ﻳﻄﺮﻕ ﺑﺨﻴﺮ ﻳﺎ ﺭﺣﻤﻦ ﻭﻣﻦ ﺷﺮ ﻛﻞ ﺷﻴﻄﺎﻥ ﻣﺮﻳﺪ ﻭﺟﺒﺎﺭ ﻋﻨﻴﺪ ﻭﻣﻦ ﺷﺮ ﻛﻞ ﺩﺍﺑﺔ ﺃﻧﺖ ﺁﺧﺬ ﺑﻨﺎﺻﻴﺘﻬﺎ ﺇﻥ ﺭﺑﻲ ﻋﻠﻰ ﺻﺮﺍﻁ ﻣﺴﺘﻘﻴﻢ ﻓﺈﻥ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻓﻘﻞ ﺣﺴﺒﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﻋﻠﻴﻪ ﺗﻮﻛﻠﺖ ﻭﻫﻮ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺮﺵ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻬﺪﻯ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺧﺸﻲ ﻋﻮﺍﻗﺐ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻘﺮﺁﻥ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺧﺸﻲ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻤﺼﻄﻔﻰ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻤﺮﺳﻠﻴﻦ

ת כִּי־אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
נ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃ אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
ל יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכַּבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
מ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֶתְהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי
נ וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי
ס וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
ע וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי
פ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

צ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר׃ יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
ק נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
ר וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃
ש וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל־מַעְיָנָי בָּךְ׃ שִׁר־אֶפְתָּח וְנַגֵּן לְךָ כָּל־מַעְיָנָי בָּךְ׃ שִׁר־אֶפְתָּח וְנַגֵּן לְךָ כָּל־מַעְיָנָי בָּךְ׃

ת תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע
א אַתָּה עַבְדְּךָ אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָל־הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי
ב אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי
ג וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃ אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
ד כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכַּבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
ה אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֶתְהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי
ו אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
ז אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם
ח וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
ט עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

ש שלמה׃—

ב כי־אתה יהוה׀ לבדך׃ את־השמים׀ את־שמי השמים וכל־צבאם הארץ וכל־אשר עליה הימים וכל־אשר בהם ואתה מחיה את־כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ ג אתה־הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ ד ומצאת את־לבבו נאמן לפניך וכרת עמו הברית לתת לזרעו את־ארץ הכנעני החתי והאמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לו׃ ה ותקם את־דבריך כי צדיק אתה׃ ו ותרא את־עני אבותינו במצרים ואת־זעקתם שמעת על־ים סוף׃ ז ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל־עבדיו ובכל־עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם וותעש לך שם כהיום הזה׃ ח והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת־רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ ט ובעמוד ענן נחית עליהם יומם ובעמוד אש בלילה להאיר להם את־הדרך אשר ילכו בה׃ י גם על־הר סיני ירדת ותתן להם מצות ותורות ואת־השבת הקדש הודעתם׃ יא ומן־השמים לחם נתת להם לרעבם ומים הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את־הארץ אשר נשאת את־ידך לתת להם׃ יב אבל אנחנו ואבותינו הזידו ויקשו את־עורפם ולא שמעו אל־מצותיך׃ יג וימאנו לשמע ולא זכרו את־נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את־עורפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם בארץ מצרים׃ יד ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת לא עזבתם׃ טו גם כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדולות׃ טז אתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר עמוד הענן לא סר מעליהם יומם לנחותם בדרך ועמוד האש בלילה להאיר להם את־הדרך אשר ילכו בה׃ יז ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם׃ יח ארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלו ורגליהם לא נפחו׃ יט וגם נתת להם ממלכות ועמים ותחלקם לפאה ויירשו את־ארץ סיחון ואת־ארץ מלך חשבון ואת־ארץ עוג מלך הבשן׃ כ והרבית את־בניהם ככוכבי השמים ותביאם אל־הארץ אשר אמרת לאבותם שיבאו וירשוה׃ כא ויבאו בנים וירשו את־הארץ ותכנע לפניהם את־יושבי הארץ הכנענים ותתן אותם בידם עם מלכיהם ואת־עמי הארץ לעשות בהם כרצונם׃ כב וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל־טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרוב ויאכלו ושבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול׃ כג ולא־הלכו לפניך ויתרו בך ויטלו את־תורתך אחרי גוום׃ כד ואת־נביאיך שלחת אליהם להעידם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות׃ כה ותתנם ביד צריהם ויצרו להם׃ כו ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה מן־השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ כז וכנחת לך עשו רעות לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם׃ כח ושבו וזעקו אליך ואתה מן־השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים רבות׃ כט ותעד בם להשיבם אל־תורתך ויזידו ולא־שמעו למצותיך וחטאו במשפטיך אשר יעשה אדם וחי בהם ויתנו כתף סוררת ועורפם הקשו ולא שמעו׃ ל ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו׃ לא ובחמלתך הרבה לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃ לב ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל־תעש את־כל־התלאה הזאת לפנינו על־מלכינו ועל־שרינו ועל־כהנינו ועל־נביאינו ועל־אבותינו ועל־כל־עמך מימות מלכי אשור עד היום הזה׃ לג ואתה צדיק בכל־הבא עלינו כי־אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ לד ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ולעדותיך אשר העדת בם׃ לה והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ לו הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת לאבותינו לאכול את־פריה וטובה הנה אנחנו עבדים עליה׃ לז ותבואתה מרבה למלכים אשר נתת עלינו בחטאתינו וגם על־גופותינו ימשלו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו׃ לח ובכל־זאת אנחנו כורתים אמנה ואנחנו כותבים ועל־החתומים שרינו לוינו כהנינו׃

٤ وَمَلَكُ ٱلسَّبْعِ ٱلْأَخِيرِ. وَرَأَيْتُ كَأَنَّ بَحْرًا مِنْ زُجَاجٍ مَخْلُوطٍ بِنَارٍ. وَٱلَّذِينَ
يَغْلِبُونَ ٱلْوَحْشَ وَصُورَتَهُ وَسِمَةَ ٱسْمِهِ وَعَدَدَ ٱسْمِهِ، قِيَامًا عَلَى ٱلْبَحْرِ ٱلزُّجَاجِيِّ،
٣ وَمَعَهُمْ قِيثَارَاتُ ٱللهِ. وَهُمْ يُرَنِّمُونَ تَرْنِيمَةَ مُوسَى عَبْدِ ٱللهِ وَتَرْنِيمَةَ ٱلْخَرُوفِ قَائِلِينَ:
عَظِيمَةٌ وَعَجِيبَةٌ أَعْمَالُكَ أَيُّهَا ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْقَادِرُ عَلَى ٱلْكُلِّ. عَادِلَةٌ وَحَقٌّ طُرُقُكَ
يَا مَلِكَ ٱلْقِدِّيسِينَ. ٤ مَنْ لَا يَخَافُكَ يَا رَبُّ وَيُمَجِّدُ ٱسْمَكَ، لِأَنَّكَ وَحْدَكَ قُدُّوسٌ؟ لِأَنَّ
جَمِيعَ ٱلْأُمَمِ سَيَأْتُونَ وَيَسْجُدُونَ أَمَامَكَ، لِأَنَّ أَحْكَامَكَ قَدْ أُظْهِرَتْ. ٥ وَبَعْدَ هٰذَا نَظَرْتُ،
وَإِذَا هَيْكَلُ ٱلْمَسْكِنِ فِي ٱلسَّمَاءِ قَدِ ٱنْفَتَحَ. ٦ وَخَرَجَ مِنَ ٱلْهَيْكَلِ ٱلسَّبْعَةُ ٱلْمَلَائِكَةِ
ٱلَّذِينَ مَعَهُمُ ٱلسَّبْعُ ٱلضَّرَبَاتُ، وَهُمْ مُتَسَرْبِلُونَ بِكَتَّانٍ نَقِيٍّ بَهِيٍّ، وَمُتَمَنْطِقُونَ عِنْدَ
٧ صُدُورِهِمْ بِمَنَاطِقَ ذَهَبِيَّةٍ. وَوَاحِدٌ مِنَ ٱلْأَرْبَعَةِ ٱلْحَيَوَانَاتِ أَعْطَى ٱلسَّبْعَةَ ٱلْمَلَائِكَةِ
سَبْعَ جَامَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوَّةٍ مِنْ غَضَبِ ٱللهِ ٱلْحَيِّ إِلَى أَبَدِ ٱلْآبِدِينَ. ٨ وَٱمْتَلَأَ ٱلْهَيْكَلُ
دُخَانًا مِنْ مَجْدِ ٱللهِ وَمِنْ قُدْرَتِهِ، وَلَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ أَنْ يَدْخُلَ ٱلْهَيْكَلَ حَتَّى تَتِمَّ ٱلسَّبْعُ
١٦ ٱلضَّرَبَاتُ ٱلسَّبْعَةُ لِلسَّبْعَةِ ٱلْمَلَائِكَةِ. ١ وَسَمِعْتُ صَوْتًا عَظِيمًا مِنَ ٱلْهَيْكَلِ قَائِلًا
لِلسَّبْعَةِ ٱلْمَلَائِكَةِ: ٱمْضُوا وَٱسْكُبُوا جَامَاتِ غَضَبِ ٱللهِ عَلَى ٱلْأَرْضِ. ٢ فَمَضَى ٱلْأَوَّلُ
وَسَكَبَ جَامَهُ عَلَى ٱلْأَرْضِ، فَحَدَثَتْ دَمَامِلُ قَبِيحَةٌ وَخَبِيثَةٌ عَلَى ٱلنَّاسِ ٱلَّذِينَ كَانَتْ لَهُمْ
سِمَةُ ٱلْوَحْشِ وَٱلَّذِينَ سَجَدُوا لِصُورَتِهِ. ٣ وَٱلثَّانِي سَكَبَ جَامَهُ عَلَى ٱلْبَحْرِ، فَصَارَ دَمًا
كَدَمِ مَيِّتٍ، وَكُلُّ نَفْسٍ حَيَّةٍ مَاتَ كُلُّ مَا فِي ٱلْبَحْرِ. ٤ وَٱلثَّالِثُ سَكَبَ جَامَهُ عَلَى ٱلْأَنْهَارِ
وَيَنَابِيعِ ٱلْمِيَاهِ، فَصَارَتْ دَمًا. ٥ وَسَمِعْتُ مَلَاكَ ٱلْمِيَاهِ يَقُولُ: عَادِلٌ أَنْتَ أَيُّهَا ٱلْكَائِنُ
وَٱلَّذِي كَانَ، ٱلْقُدُّوسُ، لِأَنَّكَ قَضَيْتَ بِهٰذِهِ ٱلْأَحْكَامِ. ٦ لِأَنَّهُمْ سَفَكُوا دَمَ ٱلْقِدِّيسِينَ
وَٱلْأَنْبِيَاءِ، وَدَمًا سَقَيْتَهُمْ إِيَّاهُ. فَهُمْ مُسْتَحِقُّونَ. ٧ وَسَمِعْتُ ٱلْمَذْبَحَ يَقُولُ: نَعَمْ أَيُّهَا
ٱلرَّبُّ ٱلْإِلٰهُ ٱلْقَادِرُ عَلَى ٱلْكُلِّ، ٱلْحَقَّةُ وَٱلْعَادِلَةُ أَحْكَامُكَ. ٨ وَٱلرَّابِعُ سَكَبَ جَامَهُ عَلَى
ٱلشَّمْسِ، فَأُعْطِيَ أَنْ يُحْرِقَ ٱلنَّاسَ بِنَارٍ. ٩ فَٱحْتَرَقَ ٱلنَّاسُ حَرْقًا عَظِيمًا، وَجَدَّفُوا عَلَى ٱسْمِ
ٱللهِ ٱلَّذِي لَهُ ٱلسُّلْطَانُ عَلَى هٰذِهِ ٱلضَّرَبَاتِ، وَلَمْ يَتُوبُوا حَتَّى يُعْطُوهُ مَجْدًا. ١٠ وَٱلْخَامِسُ
سَكَبَ جَامَهُ عَلَى كُرْسِيِّ ٱلْوَحْشِ، فَصَارَتْ مَمْلَكَتُهُ مُظْلِمَةً، وَعَضُّوا أَلْسِنَتَهُمْ مِنَ ٱلْوَجَعِ.

ב וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃ ב וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם׃ ג וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ ד וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ ה וַיָּמוּתוּ גַּם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ ו וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב בִּשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ ז וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה הִיא וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַּדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה׃ ח וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ לְכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ ט יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאנָה מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂנָה אֶת קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ י וַתֹּאמַרְנָה לָהּ כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ יא וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעָי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ יב שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְנָה כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ יג הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְהוָה׃ יד וַתִּשֶּׂנָה אֶת קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ׃ טו וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ טז וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֶל אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ יז בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁם אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ יח וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִוא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃ יט וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן עַד בֹּאָנָה בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֶּהֱמֶה כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃ כ וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶן אַל תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאנָה לִי מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ כא אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ כב וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמֹּאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃ א וּלְנָעֳמִי מוֹדָע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ ב וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקְטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ ג וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֵלֶק הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ ד וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקֹּצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃ ה וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל הַקֹּצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הָזֹאת׃ ו וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל הַקֹּצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִוא הַשָּׁבָה עִם נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ ז וַתֹּאמֶר אֲלַקֳטָה נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ ח וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעַבְרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם נַעֲרֹתָי׃ ט עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ י וַתִּפֹּל עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ יא וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ יב יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ יג וַתֹּאמֶר תִּמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ יד וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתֹּתַר׃ טו וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ טז וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָּהּ׃ יז וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃ יח וַתִּשָּׂא וַתָּבֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ יט וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לָקַטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ כ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ אֶת חַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ כא וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כָּלוּ אֶת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי׃ כב וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ כג וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וְקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃ א וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ מָנוֹחַ לָךְ אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ׃ ב וְעַתָּה הֲלוֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ ג וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ ד וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגָלִית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ ה וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃ ו וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ חֲמוֹתָהּ׃ ז וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבוֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ ח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ ט וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ י וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי בַחוּרִים אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר׃ יא וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃ יב וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ יג לִינִי הַלָּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי יְהוָה שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר׃ יד וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל יִוָּדַע כִּי בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ טו וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְהַחֲזִיקִי בָּהּ וַתַּחֲזֵק בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ טז וַתָּבוֹא אֶל חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד לָהּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ׃ יז וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ׃ יח וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃ א וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ ב וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ ג וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ ד וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאַל גְּאָל וְאִם לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדָעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ ה וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתָ לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ׃ ו וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל לִי פֶּן אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאָל׃ ז וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת תְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ ח וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ ט וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל הַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃ י וְגַם אֶת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃ יא וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ יב וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לְךָ מִן הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ יג וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ יד וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ טו וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נָפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךְ יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָנִים׃ טז וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בְּחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאוֹמֶנֶת׃ יז וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת חֶצְרוֹן׃ יט וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב׃ כ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָה׃ כא וְשַׂלְמָה הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃ כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד׃

ثم قال: يا أبا عبد الله، ما تقول في رجل أتى امرأته في دبرها؟ فقال: حدثني أبي، عن جدي، عن آبائه، عن علي عليه السلام، أنه قال: إن الله لا يستحيي من الحق، لا تأتوا النساء في أدبارهن. فقال: يا أبا عبد الله، أرأيت إن رضيت بذلك؟ فق

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

ש שמעתי מפי רבי יוסף בר חנינא: כל המתפלל תפלת שחרית בעונתה ומקדים לבוא לבית הכנסת ומתפלל בעונתה, כאילו הקריב לפניו קרבן בכורים. ומה הן קרבן בכורים? כל מה שהיו מביאין מן הראשון לאילן, ומן הראשון לתבואה, ומן הראשון לגפן, ומן הראשון לזית, ומן הראשון לתמרים, ומן הראשון לרמונים, ומן הראשון לתאנים, ומן הראשון לחרובים, ומן הראשון לאגוזים, ומן הראשון לשקדים, ומן הראשון לתפוחים, ומן הראשון לאתרוגים, ומן הראשון לכל מיני פירות. ומה היו עושין? נוטלין סל חדש ומביאין בתוכו

אֲשֶׁר־יָשִׂים אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשַׁכֵּן אֶת־שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵיכֶם לְכָל־שִׁבְטְכֶם
לְדָרְשׁוֹ וּבָאתָ שָׁמָּה׃ וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וּמַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרוּמַת
יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרוֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃ כִּי לֹא
בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ וְעָבַרְתֶּם
אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־
אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם בֶּטַח׃ וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
וּמַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ וּשְׂמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּכֶם׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־
מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ כִּי אִם־בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה
עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃ אַךְ בְּכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ
בָשָׂר בְּכָל־שַׁעֲרֶיךָ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ
כַּצְבִי וְכָאַיָּל׃ רַק הַדָּם לֹא תֹאכֵלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל
בִּשְׁעָרֶיךָ מַעְשַׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר
תִּדֹּר וְנִדְבֹתֶיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ׃ כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי
כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמָתֶךָ׃

* * *

כִּי־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר כִּי־תְאַוֶּה
נַפְשְׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכֹל אַוַּת נַפְשְׁךָ תֹּאכַל בָּשָׂר׃ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת נַפְשֶׁךָ׃ אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכַל אֶת־הַצְּבִי
וְאֶת־הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו יֹאכְלֶנּוּ׃ רַק חֲזַק לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי
הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא־תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם־הַבָּשָׂר׃ לֹא תֹאכְלֶנּוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמָּיִם׃ לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה׃
רַק קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ וְנִדָּרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה׃
וְעָשִׂיתָ עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדַם־זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל־מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֵל׃ שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד־עוֹלָם כִּי־תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי־יַכְרִית יְהוָה מִפָּנֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אוֹתָם
מִפָּנֶיךָ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּאַרְצָם׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי
הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי׃ לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תּוֹעֲבַת יְהוָה
אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם־אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם׃

כ׳ אשתו. אומר. אומנת. הלכה:>:—

אין. לשחוט. והיכא דאמרה. ושבקה. ואזלה. ואתיא. ואמרה: לא שחטתי. אלא

ש בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ פ

ש וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ פ

ש וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ פ

ש וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ פ

ש וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ פ

ש וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ פ

ש שבתא. ובשבעתן. אלהיך. את. שבתות. ובמועדות. תלמוד. פ׳ בהר. פ׳ בחקתי. ואת. תורת. ה׳ אלהיך: ע׳ תלמוד. תורת. ה׳ אלהיך. ואת. תורת. ה׳ אלהיך. פ׳ בהר. פ׳ בחקתי. ואת. שבתות. ובמועדות. תלמוד

ولا يجوز أن يكون الأمر بالتوبة والاستغفار لأجل الذنوب، لأن الأنبياء معصومون من الذنوب، فلا يجوز أن يكون الأمر بالتوبة والاستغفار لأجل الذنوب، بل لأجل أن يكون ذلك سنة للأمة، وأن يكون ذلك تعليماً لهم، وأن يكون ذلك تعظيماً لله تعالى، وأن يكون ذلك شكراً لله تعالى على نعمه، وأن يكون ذلك طلباً لمزيد نعمه، وأن يكون ذلك خوفاً من سلب نعمه، وأن يكون ذلك رجاءً لرحمته، وأن يكون ذلك تواضعاً لعظمته، وأن يكون ذلك انكساراً لجلاله، وأن يكون ذلك ذلاً لعزته، وأن يكون ذلك افتقاراً إلى رحمته، وأن يكون ذلك استكانة لقدرته، وأن يكون ذلك خضوعاً لكبريائه، وأن يكون ذلك استسلاماً لمشيئته، وأن يكون ذلك رضاً بقضائه، وأن يكون ذلك تسليماً لحكمه، وأن يكون ذلك صبراً على بلائه، وأن يكون ذلك شكراً على آلائه، وأن يكون ذلك حمداً لأفعاله، وأن يكون ذلك ثناءً على أسمائه، وأن يكون ذلك تمجيداً لصفاته، وأن يكون ذلك تعظيماً لذاته، وأن يكون ذلك توحيداً له في ربوبيته، وأن يكون ذلك توحيداً له في ألوهيته، وأن يكون ذلك توحيداً له في أسمائه وصفاته، وأن يكون ذلك توحيداً له في أفعاله، وأن يكون ذلك توحيداً له في عبادته، وأن يكون ذلك توحيداً له في طاعته، وأن يكون ذلك توحيداً له في محبته، وأن يكون ذلك توحيداً له في خوفه، وأن يكون ذلك توحيداً له في رجائه، وأن يكون ذلك توحيداً له في توكله، وأن يكون ذلك توحيداً له في إنابته، وأن يكون ذلك توحيداً له في خشيته، وأن يكون ذلك توحيداً له في تقواه، وأن يكون ذلك توحيداً له في ذكره، وأن يكون ذلك توحيداً له في شكره، وأن يكون ذلك توحيداً له في دعائه، وأن يكون ذلك توحيداً له في سؤاله، وأن يكون ذلك توحيداً له في استعاذته، وأن يكون ذلك توحيداً له في استغاثته، وأن يكون ذلك توحيداً له في استعانته، وأن يكون ذلك توحيداً له في استغفاره، وأن يكون ذلك توحيداً له في توبته

א כאשיב. לאשאל. ראבה. בגבעה. בגבעות. ובאבנים. ובאלה׃—

ב אבא־נא. ראה־נא. בגבעה. ובגבעות. ובאבנים. ובאלה׃ ג ואמר. אין. כי. אם־ עברו. שמע. בקולי. הנה. עמי. כמו־עם. הכהן׃ ד ובאבנים. אשים־נא. את־ עברו. ואת־נשיו. את־בניו. ואת־בנותיו. כל־יגיעם. אשר־יגעו׃ ה כי־אתה. שמעת. אלהים. נדריי. נתתה. ירשת. יראי־שמך׃ ו ימים. על־ימי־ מלך. תוסיף. שנותיו. כמו־דר־ודר׃ ז ישב. עולם. לפני־אלהים. חסד. ואמת. מנהו׃ ח כן־אזמרה־שמך. לעד. לשלם. נדריי. יום־ביום׃ ט ואני. כמעט. רגלי. נטיתי. אשרי׃

י כי־קנאתי. ברשעים. בראותי. שלום. רשעים׃ יא כי־אין. חרצבות. למותם. בריא. ואין־ יגיעה. בעמל. אנוש. ולא־עם. יגעו׃ יב לכן. גאותם. תחזיק. כעדי. יעטפו. חמס. כלבושם׃ יג יצא. כחלב. עינמו. עברו. לבב׃ יד יחמדו. ויבזו. ברע. בגבה. ידברו׃ טו בשמים. שתו. בפיהם. ולשונם. תהלך. בארץ׃ טז לכן. ישוב. עמי. הלום. ומי־מצא. בהם׃ יז ואמרו. איכה. ידע. אל. ויש. דעה. בעליון׃ יח הנה־אלה. רשעים. ושלוי־עולם. השגו. חיל׃ יט אך־לשוא. זכיתי. לבבי. וארחץ. בנקיון. כפי׃ כ ואהי. נגוע. כל־היום. ותוכחתי. לבקרים׃ כא לולי. אמרתי. הנה. דור. בניך. בגדתי׃ כב ואחשבה. לדעת. זאת. עמל. הוא. בעיני׃ כג עד. אבוא. אל־מקדשי־אל. אבינה. לאחריתם׃ כד אך. בחלקות. תשיתם. הפלתם. למשואות׃ כה איך. היו. לשמה. כרגע. ספו. אבדו. מתי׃ כו כחלום. מהקיץ. אדני. בעירך. צלמם. תבזה׃ כז כי־יתחמץ. לבבי. וכליותי. אחלף. צורי. וחלקי. אלהים׃ כח ואני. קרבת־אלהים. לי־טוב. שתי. באדני־יהוה. מחסי. לספר. כל־מלאכותיך׃

ﻭ ﻗﺎﻝ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﻌﺎﻟﻰ ﻟﻤﻮﺳﻰ ﻭﻫﺎﺭﻭﻥ ﺍﺫﻫﺒﺎ ﺃﻧﺘﻤﺎ ﻭﺃﺧﻮﻛﻤﺎ ﺑﺂﻳﺎﺗﻲ ﻭﻻ ﺗﻨﻴﺎ ﻓﻲ ﺫﻛﺮﻱ ﺍﺫﻫﺒﺎ ﺇﻟﻰ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﺇﻧﻪ ﻃﻐﻰ ﻓﻘﻮﻻ ﻟﻪ ﻗﻮﻻ ﻟﻴﻨﺎ ﻟﻌﻠﻪ ﻳﺘﺬﻛﺮ ﺃﻭ ﻳﺨﺸﻰ ﻗﺎﻻ ﺭﺑﻨﺎ ﺇﻧﻨﺎ ﻧﺨﺎﻑ ﺃﻥ ﻳﻔﺮﻁ ﻋﻠﻴﻨﺎ ﺃﻭ ﺃﻥ ﻳﻄﻐﻰ ﻗﺎﻝ ﻻ ﺗﺨﺎﻓﺎ ﺇﻧﻨﻲ ﻣﻌﻜﻤﺎ ﺃﺳﻤﻊ ﻭﺃﺭﻯ ﻓﺄﺗﻴﺎﻩ ﻓﻘﻮﻻ ﺇﻧﺎ ﺭﺳﻮﻻ ﺭﺑﻚ ﻓﺄﺭﺳﻞ ﻣﻌﻨﺎ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻭﻻ ﺗﻌﺬﺑﻬﻢ ﻗﺪ ﺟﺌﻨﺎﻙ ﺑﺂﻳﺔ ﻣﻦ ﺭﺑﻚ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﻬﺪﻯ ﺇﻧﺎ ﻗﺪ ﺃﻭﺣﻲ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺃﻥ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻋﻠﻰ ﻣﻦ ﻛﺬﺏ ﻭﺗﻮﻟﻰ ﻗﺎﻝ ﻓﻤﻦ ﺭﺑﻜﻤﺎ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻗﺎﻝ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻋﻄﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﺧﻠﻘﻪ ﺛﻢ ﻫﺪﻯ ﻗﺎﻝ ﻓﻤﺎ ﺑﺎﻝ ﺍﻟﻘﺮﻭﻥ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻗﺎﻝ ﻋﻠﻤﻬﺎ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻲ ﻓﻲ ﻛﺘﺎﺏ ﻻ ﻳﻀﻞ ﺭﺑﻲ ﻭﻻ ﻳﻨﺴﻰ ﺍﻟﺬﻱ ﺟﻌﻞ ﻟﻜﻢ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻬﺪﺍ ﻭﺳﻠﻚ ﻟﻜﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﺳﺒﻼ ﻭﺃﻧﺰﻝ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻣﺎﺀ ﻓﺄﺧﺮﺟﻨﺎ ﺑﻪ ﺃﺯﻭﺍﺟﺎ ﻣﻦ ﻧﺒﺎﺕ ﺷﺘﻰ ﻛﻠﻮﺍ ﻭﺍﺭﻋﻮﺍ ﺃﻧﻌﺎﻣﻜﻢ ﺇﻥ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﻵﻳﺎﺕ ﻟﺄﻭﻟﻲ ﺍﻟﻨﻬﻰ ﻣﻨﻬﺎ ﺧﻠﻘﻨﺎﻛﻢ ﻭﻓﻴﻬﺎ ﻧﻌﻴﺪﻛﻢ ﻭﻣﻨﻬﺎ ﻧﺨﺮﺟﻜﻢ ﺗﺎﺭﺓ ﺃﺧﺮﻯ ﻭﻟﻘﺪ ﺃﺭﻳﻨﺎﻩ ﺁﻳﺎﺗﻨﺎ ﻛﻠﻬﺎ ﻓﻜﺬﺏ ﻭﺃﺑﻰ ﻗﺎﻝ ﺃﺟﺌﺘﻨﺎ ﻟﺘﺨﺮﺟﻨﺎ ﻣﻦ ﺃﺭﺿﻨﺎ ﺑﺴﺤﺮﻙ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻓﻠﻨﺄﺗﻴﻨﻚ ﺑﺴﺤﺮ ﻣﺜﻠﻪ ﻓﺎﺟﻌﻞ ﺑﻴﻨﻨﺎ ﻭﺑﻴﻨﻚ ﻣﻮﻋﺪﺍ ﻻ ﻧﺨﻠﻔﻪ ﻧﺤﻦ ﻭﻻ ﺃﻧﺖ ﻣﻜﺎﻧﺎ ﺳﻮﻯ ﻗﺎﻝ ﻣﻮﻋﺪﻛﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺰﻳﻨﺔ ﻭﺃﻥ ﻳﺤﺸﺮ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺿﺤﻰ ﻓﺘﻮﻟﻰ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﻓﺠﻤﻊ ﻛﻴﺪﻩ ﺛﻢ ﺃﺗﻰ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻣﻮﺳﻰ ﻭﻳﻠﻜﻢ ﻻ ﺗﻔﺘﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺬﺑﺎ ﻓﻴﺴﺤﺘﻜﻢ ﺑﻌﺬﺍﺏ ﻭﻗﺪ ﺧﺎﺏ ﻣﻦ ﺍﻓﺘﺮﻯ ﻓﺘﻨﺎﺯﻋﻮﺍ ﺃﻣﺮﻫﻢ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻭﺃﺳﺮﻭﺍ ﺍﻟﻨﺠﻮﻯ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﻫﺬﺍﻥ ﻟﺴﺎﺣﺮﺍﻥ ﻳﺮﻳﺪﺍﻥ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺟﺎﻛﻢ ﻣﻦ ﺃﺭﺿﻜﻢ ﺑﺴﺤﺮﻫﻤﺎ ﻭﻳﺬﻫﺒﺎ ﺑﻄﺮﻳﻘﺘﻜﻢ ﺍﻟﻤﺜﻠﻰ ﻓﺄﺟﻤﻌﻮﺍ ﻛﻴﺪﻛﻢ ﺛﻢ ﺍﺋﺘﻮﺍ ﺻﻔﺎ ﻭﻗﺪ ﺃﻓﻠﺢ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻣﻦ ﺍﺳﺘﻌﻠﻰ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻲ ﻭﺇﻣﺎ ﺃﻥ ﻧﻜﻮﻥ ﻧﺤﻦ ﺍﻟﻤﻠﻘﻴﻦ ﻗﺎﻝ ﺑﻞ ﺃﻟﻘﻮﺍ ﻓﺈﺫﺍ ﺣﺒﺎﻟﻬﻢ ﻭﻋﺼﻴﻬﻢ ﻳﺨﻴﻞ ﺇﻟﻴﻪ ﻣﻦ ﺳﺤﺮﻫﻢ ﺃﻧﻬﺎ ﺗﺴﻌﻰ ﻓﺄﻭﺟﺲ ﻓﻲ ﻧﻔﺴﻪ ﺧﻴﻔﺔ ﻣﻮﺳﻰ ﻗﻠﻨﺎ ﻻ ﺗﺨﻒ ﺇﻧﻚ ﺃﻧﺖ ﺍﻷﻋﻠﻰ ﻭﺃﻟﻖ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻳﻤﻴﻨﻚ ﺗﻠﻖ ﻣﺎ ﺻﻨﻌﻮﺍ ﺇﻧﻤﺎ ﺻﻨﻌﻮا ﻛﻴﺪ ﺳﺎﺣﺮ ﻭﻻ ﻳﻔﻠﺢ ﺍﻟﺴﺎﺣﺮ ﺣﻴﺚ ﺃﺗﻰ ﻓﺄﻟﻘﻲ ﺍﻟﺴﺤﺮﺓ ﺳﺠﺪﺍ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺁﻣﻨﺎ ﺑﺮﺏ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﻭﻣﻮﺳﻰ ﻗﺎﻝ ﺁﻣﻨﺘﻢ ﻟﻪ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺁﺫﻥ ﻟﻜﻢ ﺇﻧﻪ ﻟﻜﺒﻴﺮﻛﻢ ﺍﻟﺬﻱ ﻋﻠﻤﻜﻢ ﺍﻟﺴﺤﺮ ﻓﻠﺄﻗﻄﻌﻦ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺃﺭﺟﻠﻜﻢ ﻣﻦ ﺧﻼﻑ ﻭﻟﺄﺻﻠﺒﻨﻜﻢ ﻓﻲ ﺟﺬﻭﻉ ﺍﻟﻨﺨﻞ ﻭﻟﺘﻌﻠﻤﻦ ﺃﻳﻨﺎ ﺃﺷﺪ ﻋﺬﺍﺑﺎ ﻭﺃﺑﻘﻰ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻦ ﻧﺆﺛﺮﻙ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺟﺎﺀﻧﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺍﻟﺬﻱ ﻓﻄﺮﻧﺎ ﻓﺎﻗﺾ ﻣﺎ ﺃﻧﺖ ﻗﺎﺽ ﺇﻧﻤﺎ ﺗﻘﻀﻲ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺇﻧﺎ ﺁﻣﻨﺎ ﺑﺮﺑﻨﺎ ﻟﻴﻐﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺧﻄﺎﻳﺎﻧﺎ ﻭﻣﺎ ﺃﻛﺮﻫﺘﻨﺎ ﻋﻠﻴﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﺤﺮ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﻴﺮ ﻭﺃﺑﻘﻰ ﺇﻧﻪ ﻣﻦ ﻳﺄﺕ ﺭﺑﻪ ﻣﺠﺮﻣﺎ ﻓﺈﻥ ﻟﻪ ﺟﻬﻨﻢ ﻻ ﻳﻤﻮﺕ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻰ ﻭﻣﻦ ﻳﺄﺗﻪ ﻣﺆﻣﻨﺎ ﻗﺪ ﻋﻤﻞ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﻓﺄﻭﻟﺌﻚ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺪﺭﺟﺎﺕ ﺍﻟﻌﻠﻰ ﺟﻨﺎﺕ ﻋﺪﻥ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﺫﻟﻚ ﺟﺰﺍﺀ ﻣﻦ ﺗﺰﻛﻰ ﻭﻟﻘﺪ ﺃﻭﺣﻴﻨﺎ ﺇﻟﻰ ﻣﻮﺳﻰ ﺃﻥ ﺃﺳﺮ ﺑﻌﺒﺎﺩﻱ ﻓﺎﺿﺮﺏ ﻟﻬﻢ ﻃﺮﻳﻘﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﻳﺒﺴﺎ ﻻ ﺗﺨﺎﻑ ﺩﺭﻛﺎ ﻭﻻ ﺗﺨﺸﻰ ﻓﺄﺗﺒﻌﻬﻢ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﺑﺠﻨﻮﺩﻩ ﻓﻐﺸﻴﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻴﻢ ﻣﺎ ﻏﺸﻴﻬﻢ ﻭﺃﺿﻞ ﻓﺮﻋﻮﻥ ﻗﻮﻣﻪ ﻭﻣﺎ ﻫﺪﻯ ﻳﺎ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻗﺪ ﺃﻧﺠﻴﻨﺎﻛﻢ ﻣﻦ ﻋﺪﻭﻛﻢ ﻭﻭﺍﻋﺪﻧﺎﻛﻢ ﺟﺎﻧﺐ ﺍﻟﻄﻮﺭ ﺍﻷﻳﻤﻦ ﻭﻧﺰﻟﻨﺎ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻦ ﻭﺍﻟﺴﻠﻮﻯ ﻛﻠﻮﺍ ﻣﻦ ﻃﻴﺒﺎﺕ ﻣﺎ ﺭﺯﻗﻨﺎﻛﻢ ﻭﻻ ﺗﻄﻐﻮﺍ ﻓﻴﻪ ﻓﻴﺤﻞ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻏﻀﺒﻲ ﻭﻣﻦ ﻳﺤﻠﻞ ﻋﻠﻴﻪ ﻏﻀﺒﻲ ﻓﻘﺪ ﻫﻮﻯ ﻭﺇﻧﻲ ﻟﻐﻔﺎﺭ ﻟﻤﻦ ﺗﺎﺏ ﻭﺁﻣﻦ ﻭﻋﻤﻞ ﺻﺎﻟﺤﺎ ﺛﻢ ﺍﻫﺘﺪﻯ ﻭﻣﺎ ﺃﻋﺠﻠﻚ ﻋﻦ ﻗﻮﻣﻚ ﻳﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻗﺎﻝ ﻫﻢ ﺃﻭﻻﺀ ﻋﻠﻰ ﺃﺛﺮﻱ ﻭﻋﺠﻠﺖ ﺇﻟﻴﻚ ﺭﺏ ﻟﺘﺮﺿﻰ ﻗﺎﻝ ﻓﺈﻧﺎ ﻗﺪ ﻓﺘﻨﺎ ﻗﻮﻣﻚ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻙ ﻭﺃﺿﻠﻬﻢ ﺍﻟﺴﺎﻣﺮﻱ ﻓﺮﺟﻊ ﻣﻮﺳﻰ ﺇﻟﻰ ﻗﻮﻣﻪ ﻏﻀﺒﺎﻥ ﺃﺳﻔﺎ ﻗﺎﻝ ﻳﺎ ﻗﻮﻡ ﺃﻟﻢ ﻳﻌﺪﻛﻢ ﺭﺑﻜﻢ ﻭﻋﺪﺍ ﺣﺴﻨﺎ ﺃﻓﻄﺎﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﺍﻟﻌﻬﺪ ﺃﻡ ﺃﺭﺩﺗﻢ ﺃﻥ ﻳﺤﻞ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻏﻀﺐ ﻣﻦ ﺭﺑﻜﻢ ﻓﺄﺧﻠﻔﺘﻢ ﻣﻮﻋﺪﻱ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻣﺎ ﺃﺧﻠﻔﻨﺎ ﻣﻮﻋﺪﻙ ﺑﻤﻠﻜﻨﺎ ﻭﻟﻜﻨﺎ ﺣﻤﻠﻨﺎ ﺃﻭﺯﺍﺭﺍ ﻣﻦ ﺯﻳﻨﺔ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻓﻘﺬﻓﻨﺎﻫﺎ ﻓﻜﺬﻟﻚ ﺃﻟﻘﻰ ﺍﻟﺴﺎﻣﺮﻱ ﻓﺄﺧﺮﺝ ﻟﻬﻢ ﻋﺠﻼ ﺟﺴﺪﺍ ﻟﻪ ﺧﻮﺍﺭ ﻓﻘﺎﻟﻮﺍ ﻫﺬﺍ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﻭﺇﻟﻪ ﻣﻮﺳﻰ ﻓﻨﺴﻲ ﺃﻓﻼ ﻳﺮﻭﻥ ﺃﻻ ﻳﺮﺟﻊ ﺇﻟﻴﻬﻢ ﻗﻮﻻ ﻭﻻ ﻳﻤﻠﻚ ﻟﻬﻢ ﺿﺮﺍ ﻭﻻ ﻧﻔﻌﺎ ﻭﻟﻘﺪ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻳﺎ ﻗﻮﻡ ﺇﻧﻤﺎ ﻓﺘﻨﺘﻢ ﺑﻪ ﻭﺇﻥ ﺭﺑﻜﻢ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻓﺎﺗﺒﻌﻮﻧﻲ ﻭﺃﻃﻴﻌﻮﺍ ﺃﻣﺮﻱ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻦ ﻧﺒﺮﺡ ﻋﻠﻴﻪ ﻋﺎﻛﻔﻴﻦ ﺣﺘﻰ ﻳﺮﺟﻊ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻗﺎﻝ ﻳﺎ ﻫﺎﺭﻭﻥ ﻣﺎ ﻣﻨﻌﻚ ﺇﺫ ﺭﺃﻳﺘﻬﻢ ﺿﻠﻮﺍ ﺃﻻ ﺗﺘﺒﻌﻨﻲ ﺃﻓﻌﺼﻴﺖ ﺃﻣﺮﻱ ﻗﺎﻝ ﻳﺒﻨﺆﻡ ﻻ ﺗﺄﺧﺬ ﺑﻠﺤﻴﺘﻲ ﻭﻻ ﺑﺮﺃﺳﻲ ﺇﻧﻲ ﺧﺸﻴﺖ ﺃﻥ ﺗﻘﻮﻝ ﻓﺮﻗﺖ ﺑﻴﻦ ﺑﻨﻲ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻭﻟﻢ ﺗﺮﻗﺐ ﻗﻮﻟﻲ ﻗﺎﻝ ﻓﻤﺎ ﺧﻄﺒﻚ ﻳﺎ ﺍﻟﺴﺎﻣﺮﻱ ﻗﺎﻝ ﺑﺼﺮﺕ ﺑﻤﺎ ﻟﻢ ﻳﺒﺼﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﻓﻘﺒﻀﺖ ﻗﺒﻀﺔ ﻣﻦ ﺃﺛﺮ ﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻓﻨﺒﺬﺗﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺳﻮﻟﺖ ﻟﻲ ﻧﻔﺴﻲ ﻗﺎﻝ ﻓﺎﺫﻫﺐ ﻓﺈﻥ ﻟﻚ ﻓﻲ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺃﻥ ﺗﻘﻮﻝ ﻻ ﻣﺴﺎﺱ ﻭﺇﻥ ﻟﻚ ﻣﻮﻋﺪﺍ ﻟﻦ ﺗﺨﻠﻔﻪ ﻭﺍﻧﻈﺮ ﺇﻟﻰ ﺇﻟﻬﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻇﻠﺖ ﻋﻠﻴﻪ ﻋﺎﻛﻔﺎ ﻟﻨﺤﺮﻗﻨﻪ ﺛﻢ ﻟﻨﺴﻔﻨﻪ ﻓﻲ ﺍﻟﻴﻢ ﻧﺴﻔﺎ ﺇﻧﻤﺎ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﻭﺳﻊ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻋﻠﻤﺎ ﻛﺬﻟﻚ ﻧﻘﺺ ﻋﻠﻴﻚ ﻣﻦ ﺃﻧﺒﺎﺀ ﻣﺎ ﻗﺪ ﺳﺒﻖ ﻭﻗﺪ ﺁﺗﻴﻨﺎﻙ ﻣﻦ ﻟﺪﻧﺎ ﺫﻛﺮﺍ ﻣﻦ ﺃﻋﺮﺽ ﻋﻨﻪ ﻓﺈﻧﻪ ﻳﺤﻤﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﺯﺭﺍ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻪ ﻭﺳﺎﺀ ﻟﻬﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺣﻤﻼ ﻳﻮﻡ ﻳﻨﻔﺦ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﻮﺭ ﻭﻧﺤﺸﺮ ﺍﻟﻤﺠﺮﻣﻴﻦ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺯﺭﻗﺎ ﻳﺘﺨﺎﻓﺘﻮﻥ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﻟﺒﺜﺘﻢ ﺇﻻ ﻋﺸﺮﺍ ﻧﺤﻦ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺇﺫ ﻳﻘﻮﻝ ﺃﻣﺜﻠﻬﻢ ﻃﺮﻳﻘﺔ ﺇﻥ ﻟﺒﺜﺘﻢ ﺇﻻ ﻳﻮﻣﺎ ﻭﻳﺴﺄﻟﻮﻧﻚ ﻋﻦ ﺍﻟﺠﺒﺎﻝ ﻓﻘﻞ ﻳﻨﺴﻔﻬﺎ ﺭﺑﻲ ﻧﺴﻔﺎ ﻓﻴﺬﺭﻫﺎ ﻗﺎﻋﺎ ﺻﻔﺼﻔﺎ ﻻ ﺗﺮﻯ ﻓﻴﻬﺎ ﻋﻮﺟﺎ ﻭﻻ ﺃﻣﺘﺎ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﻳﺘﺒﻌﻮﻥ ﺍﻟﺪﺍﻉ ﻻ ﻋﻮﺝ ﻟﻪ ﻭﺧﺸﻌﺖ ﺍﻷﺻﻮﺍﺕ ﻟﻠﺮﺣﻤﻦ ﻓﻼ ﺗﺴﻤﻊ ﺇﻻ ﻫﻤﺴﺎ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﻻ ﺗﻨﻔﻊ ﺍﻟﺸﻔﺎﻋﺔ ﺇﻻ ﻣﻦ ﺃﺫﻥ ﻟﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﻭﺭﺿﻲ ﻟﻪ ﻗﻮﻻ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﻪ ﻋﻠﻤﺎ ﻭﻋﻨﺖ ﺍﻟﻮﺟﻮﻩ ﻟﻠﺤﻲ ﺍﻟﻘﻴﻮﻡ ﻭﻗﺪ ﺧﺎﺏ ﻣﻦ ﺣﻤﻞ ﻇﻠﻤﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﻌﻤﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺎﺕ ﻭﻫﻮ ﻣﺆﻣﻦ ﻓﻼ ﻳﺨﺎﻑ ﻇﻠﻤﺎ ﻭﻻ ﻫﻀﻤﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺃﻧﺰﻟﻨﺎﻩ ﻗﺮﺁﻧﺎ ﻋﺮﺑﻴﺎ ﻭﺻﺮﻓﻨﺎ ﻓﻴﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﻮﻋﻴﺪ ﻟﻌﻠﻬﻢ ﻳﺘﻘﻮﻥ ﺃﻭ ﻳﺤﺪﺙ ﻟﻬﻢ ﺫﻛﺮﺍ ﻓﺘﻌﺎﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺤﻖ ﻭﻻ ﺗﻌﺠﻞ ﺑﺎﻟﻘﺮﺁﻥ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﻳﻘﻀﻰ ﺇﻟﻴﻚ ﻭﺣﻴﻪ ﻭﻗﻞ ﺭﺏ ﺯﺩﻧﻲ ﻋﻠﻤﺎ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻬﺪﻧﺎ ﺇﻟﻰ ﺁﺩﻡ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻓﻨﺴﻲ ﻭﻟﻢ ﻧﺠﺪ ﻟﻪ ﻋﺰﻣﺎ ﻭﺇﺫ ﻗﻠﻨﺎ ﻟﻠﻤﻼﺋﻜﺔ ﺍﺳﺠﺪﻭﺍ ﻵﺩﻡ ﻓﺴﺠﺪﻭﺍ ﺇﻻ ﺇﺑﻠﻴﺲ ﺃﺑﻰ ﻓﻘﻠﻨﺎ ﻳﺎ ﺁﺩﻡ ﺇﻥ ﻫﺬﺍ ﻋﺪﻭ ﻟﻚ ﻭﻟﺰﻭﺟﻚ ﻓﻼ ﻳﺨﺮﺟﻨﻜﻤﺎ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻓﺘﺸﻘﻰ ﺇﻥ ﻟﻚ ﺃﻻ ﺗﺠﻮﻉ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻻ ﺗﻌﺮﻯ ﻭﺃﻧﻚ ﻻ ﺗﻈﻤﺄ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻻ ﺗﻀﺤﻰ ﻓﻮﺳﻮﺱ ﺇﻟﻴﻪ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻗﺎﻝ ﻳﺎ ﺁﺩﻡ ﻫﻞ ﺃﺩﻟﻚ ﻋﻠﻰ ﺷﺠﺮﺓ ﺍﻟﺨﻠﺪ ﻭﻣﻠﻚ ﻻ ﻳﺒﻠﻰ ﻓﺄﻛﻼ ﻣﻨﻬﺎ ﻓﺒﺪﺕ ﻟﻬﻤﺎ ﺳﻮﺁﺗﻬﻤﺎ ﻭﻃﻔﻘﺎ ﻳﺨﺼﻔﺎﻥ ﻋﻠﻴﻬﻤﺎ ﻣﻦ ﻭﺭﻕ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻋﺼﻰ ﺁﺩﻡ ﺭﺑﻪ ﻓﻐﻮﻯ ﺛﻢ ﺍﺟﺘﺒﺎﻩ ﺭﺑﻪ ﻓﺘﺎﺏ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﻫﺪﻯ ﻗﺎﻝ ﺍﻫﺒﻄﺎ ﻣﻨﻬﺎ ﺟﻤﻴﻌﺎ ﺑﻌﻀﻜﻢ ﻟﺒﻌﺾ ﻋﺪﻭ ﻓﺈﻣﺎ ﻳﺄﺗﻴﻨﻜﻢ ﻣﻨﻲ ﻫﺪﻯ ﻓﻤﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﻫﺪﺍﻱ ﻓﻼ ﻳﻀﻞ ﻭﻻ ﻳﺸﻘﻰ ﻭﻣﻦ ﺃﻋﺮﺽ ﻋﻦ ﺫﻛﺮﻱ ﻓﺈﻥ ﻟﻪ ﻣﻌﻴﺸﺔ ﺿﻨﻜﺎ ﻭﻧﺤﺸﺮﻩ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺃﻋﻤﻰ ﻗﺎﻝ ﺭﺏ ﻟﻢ ﺣﺸﺮﺗﻨﻲ ﺃﻋﻤﻰ ﻭﻗﺪ ﻛﻨﺖ ﺑﺼﻴﺮﺍ ﻗﺎﻝ ﻛﺬﻟﻚ ﺃﺗﺘﻚ ﺁﻳﺎﺗﻨﺎ ﻓﻨﺴﻴﺘﻬﺎ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺗﻨﺴﻰ ﻭﻛﺬﻟﻚ ﻧﺠﺰﻱ ﻣﻦ ﺃﺳﺮﻑ ﻭﻟﻢ ﻳﺆﻣﻦ ﺑﺂﻳﺎﺕ ﺭﺑﻪ ﻭﻟﻌﺬﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺃﺷﺪ ﻭﺃﺑﻘﻰ ﺃﻓﻠﻢ ﻳﻬﺪ ﻟﻬﻢ ﻛﻢ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎ ﻗﺒﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﻗﺮﻥ ﻳﻤﺸﻮﻥ ﻓﻲ ﻣﺴﺎﻛﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﻵﻳﺎﺕ ﻟﺄﻭﻟﻲ ﺍﻟﻨﻬﻰ ﻭﻟﻮﻻ ﻛﻠﻤﺔ ﺳﺒﻘﺖ ﻣﻦ ﺭﺑﻚ ﻟﻜﺎﻥ ﻟﺰﺍﻣﺎ ﻭﺃﺟﻞ ﻣﺴﻤﻰ ﻓﺎﺻﺒﺮ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻭﺳﺒﺢ ﺑﺤﻤﺪ ﺭﺑﻚ ﻗﺒﻞ ﻃﻠﻮﻉ ﺍﻟﺸﻤﺲ ﻭﻗﺒﻞ ﻏﺮﻭﺑﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﺁﻧﺎﺋﻲ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻓﺴﺒﺢ ﻭﺃﻃﺮﺍﻑ ﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻟﻌﻠﻚ ﺗﺮﺿﻰ ﻭﻻ ﺗﻤﺪﻥ ﻋﻴﻨﻴﻚ ﺇﻟﻰ ﻣﺎ ﻣﺘﻌﻨﺎ ﺑﻪ ﺃﺯﻭﺍﺟﺎ ﻣﻨﻬﻢ ﺯﻫﺮﺓ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻟﻨﻔﺘﻨﻬﻢ ﻓﻴﻪ ﻭﺭﺯﻕ ﺭﺑﻚ ﺧﻴﺮ ﻭﺃﺑﻘﻰ ﻭﺃﻣﺮ ﺃﻫﻠﻚ ﺑﺎﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﺻﻄﺒﺮ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻻ ﻧﺴﺄﻟﻚ ﺭﺯﻗﺎ ﻧﺤﻦ ﻧﺮﺯﻗﻚ ﻭﺍﻟﻌﺎﻗﺒﺔ ﻟﻠﺘﻘﻮﻯ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻮﻻ ﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﺑﺂﻳﺔ ﻣﻦ ﺭﺑﻪ ﺃﻭﻟﻢ ﺗﺄﺗﻬﻢ ﺑﻴﻨﺔ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺤﻒ ﺍﻷﻭﻟﻰ ﻭﻟﻮ ﺃﻧﺎ ﺃﻫﻠﻜﻨﺎﻫﻢ ﺑﻌﺬﺍﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﻟﻘﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﻟﻮﻻ ﺃﺭﺳﻠﺖ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺭﺳﻮﻻ ﻓﻨﺘﺒﻊ ﺁﻳﺎﺗﻚ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﻧﺬﻝ ﻭﻧﺨﺰﻯ ﻗﻞ ﻛﻞ ﻣﺘﺮﺑﺺ ﻓﺘﺮﺑﺼﻮﺍ ﻓﺴﺘﻌﻠﻤﻮﻥ ﻣﻦ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﺼﺮﺍﻁ ﺍﻟﺴﻮﻱ ﻭﻣﻦ ﺍﻫﺘﺪﻯ

وَلَمَّا رَأَى الْجُمُوعَ تَزْدَحِمُ عَلَيْهِ، انْتَهَرَ الرُّوحَ النَّجِسَ قَائِلًا لَهُ: أَيُّهَا الرُّوحُ الْأَخْرَسُ الْأَصَمُّ، أَنَا آمُرُكَ اخْرُجْ مِنْهُ وَلَا تَعُدْ تَدْخُلْ فِيهِ. فَصَرَخَ وَخَرَجَ مِنْهُ بِعُنْفٍ، وَصَارَ كَمَيِّتٍ حَتَّى قَالَ كَثِيرُونَ: إِنَّهُ مَاتَ. فَأَخَذَ يَسُوعُ بِيَدِهِ وَأَقَامَهُ، فَقَامَ مُنْتَصِبًا. ثُمَّ دَخَلَ بَيْتًا وَلَمْ يُرِدْ أَنْ يَعْلَمَ أَحَدٌ، فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَخْتَفِيَ. لِأَنَّ امْرَأَةً سَمِعَتْ بِهِ، الَّتِي كَانَتْ ابْنَتُهَا بِهَا رُوحٌ نَجِسٌ، فَأَتَتْ وَسَقَطَتْ عِنْدَ قَدَمَيْهِ. وَكَانَتِ الْمَرْأَةُ أُمًّا لِابْنَةٍ مَسْكُونَةٍ مِنْ رُوحٍ نَجِسٍ، وَهِيَ أَيْضًا كَانَتْ تَطْلُبُ إِلَيْهِ أَنْ يُخْرِجَ الشَّيْطَانَ مِنِ ابْنَتِهَا. وَكَانَتْ هِيَ

وَلَا يَأْكُلُونَ مِنْ ذَبَائِحِ سَلَامَتِهِمْ إِلَّا فِي يَوْمِ تَطْهِيرِهِمْ. وَيَأْكُلُهَا الْمُتَطَهِّرُ فِي مَكَانٍ طَاهِرٍ. وَلَحْمُ ذَبِيحَةِ
سَلَامَتِهِ لَا يُؤْكَلُ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ. وَإِنْ أُكِلَ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ فَلَا يُقْبَلُ وَلَا يُحْسَبُ لِلَّذِي قَدَّمَهُ. بَلْ يَكُونُ
رِجْسًا. وَالنَّفْسُ الَّتِي تَأْكُلُهُ تَحْمِلُ ذَنْبَهَا. لِأَنَّهُ قَدْ دَنَّسَ قُدْسَ الرَّبِّ. وَتُقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ بَيْنِ شَعْبِهَا.
وَالنَّفْسُ الَّتِي تَمَسُّ أَيَّ شَيْءٍ نَجِسٍ مِنْ نَجَاسَةِ إِنْسَانٍ، أَوْ بَهِيمَةٍ، أَوْ أَيِّ رِجْسٍ نَجِسٍ، وَتَأْكُلُ مِنْ ذَبِيحَةِ
سَلَامَتِهِ الَّتِي لِلرَّبِّ، تُقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ بَيْنِ شَعْبِهَا. وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا: كَلِّمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَائِلًا:
كُلُّ رَجُلٍ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ، أَوْ مِنَ الْغُرَبَاءِ فِي إِسْرَائِيلَ، يُقَرِّبُ قُرْبَانَهُ لِكُلِّ نَذْرِهِ وَلِكُلِّ نَدْبَتِهِ الَّتِي
يُقَرِّبُونَ لِلرَّبِّ مُحْرَقَةً، تَرْضَوْنَ بِهَا عَنْكُمْ. ذَكَرًا صَحِيحًا مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الْغَنَمِ أَوِ الْمَعْزِ. وَكُلُّ مَا فِيهِ عَيْبٌ لَا
تُقَرِّبُونَهُ، لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ مَرْضِيًّا عَنْكُمْ. وَذَبِيحَةُ سَلَامَةٍ يُقَرِّبُهَا إِنْسَانٌ لِلرَّبِّ لِإِتْمَامِ نَذْرٍ، أَوْ نَدْبَةٍ، مِنَ الْبَقَرِ أَوِ
الْغَنَمِ، صَحِيحًا يَكُونُ فِي الْقُرْبَانِ. لَا يَكُونُ فِيهِ عَيْبٌ. أَعْمَى، أَوْ مَكْسُورًا، أَوْ مَجْدُوعًا، أَوْ بِهِ دَبَلٌ، أَوْ حَكَّةٌ، أَوْ
كَيَّةٌ، لَا تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ، وَلَا تُقَرِّبُونَ مِنْهَا وَقُودًا لِلرَّبِّ عَلَى الْمَذْبَحِ. وَثَوْرٌ أَوْ خَرُوفٌ يَكُونُ لَهُ أُذُنٌ أَوْ
قَرْنٌ زَائِدٌ، تَتَطَوَّعُ بِهِ. وَلَكِنْ لِنَذْرٍ لَا يُقْبَلُ. وَالْمَرْضُوضُ وَالْمَسْحُوقُ وَالْمَقْطُوعُ وَالْمَقْلُوعُ لَا تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ،
وَفِي أَرْضِكُمْ لَا تَعْمَلُونَ. وَمِنْ يَدِ ابْنِ الْغَرِيبِ لَا تُقَرِّبُونَ قُرْبَانَ إِلَهِكُمْ مِنْ كُلِّ هَذِهِ، لِأَنَّ فَسَادَهَا فِيهَا. عَيْبٌ فِيهَا
لَا تُقْبَلُونَ بِهَا عَنْكُمْ. وَذَبِيحَةُ سَلَامَةٍ يُقَرِّبُهَا إِنْسَانٌ لِلرَّبِّ لِإِتْمَامِ نَذْرٍ، أَوْ نَدْبَةٍ، مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الْغَنَمِ، صَحِيحًا
يَكُونُ فِي الْقُرْبَانِ. لَا يَكُونُ فِيهِ عَيْبٌ. أَعْمَى، أَوْ مَكْسُورًا، أَوْ مَجْدُوعًا، أَوْ بِهِ دَبَلٌ، أَوْ حَكَّةٌ، أَوْ كَيَّةٌ، لَا
تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ، وَلَا تُقَرِّبُونَ مِنْهَا وَقُودًا لِلرَّبِّ عَلَى الْمَذْبَحِ. وَثَوْرٌ أَوْ خَرُوفٌ يَكُونُ لَهُ أُذُنٌ أَوْ قَرْنٌ زَائِدٌ،
تَتَطَوَّعُ بِهِ. وَلَكِنْ لِنَذْرٍ لَا يُقْبَلُ. وَالْمَرْضُوضُ وَالْمَسْحُوقُ وَالْمَقْطُوعُ وَالْمَقْلُوعُ لَا تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ، وَفِي
أَرْضِكُمْ لَا تَعْمَلُونَ. وَمِنْ يَدِ ابْنِ الْغَرِيبِ لَا تُقَرِّبُونَ قُرْبَانَ إِلَهِكُمْ مِنْ كُلِّ هَذِهِ، لِأَنَّ فَسَادَهَا فِيهَا. عَيْبٌ فِيهَا لَا
تُقْبَلُونَ بِهَا عَنْكُمْ. وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا:- كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ:- أَنْ يَتَنَزَّهُوا عَنْ أَقْدَاسِ بَنِي إِسْرَائِيلَ:- وَلَا
يُدَنِّسُوا اسْمَ قُدْسِي فِي الْأَشْيَاءِ الَّتِي يُقَدِّسُونَ لِي. أَنَا الرَّبُّ. قُلْ لَهُمْ:- كُلُّ رَجُلٍ مِنْ كُلِّ نَسْلِكُمْ فِي أَجْيَالِكُمْ
الَّذِي يَقْرَبُ إِلَى الْأَقْدَاسِ الَّتِي يُقَدِّسُ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِلرَّبِّ، وَعَلَيْهِ نَجَاسَتُهُ، تُقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ أَمَامِي. أَنَا
الرَّبُّ. أَيُّ رَجُلٍ مِنْ نَسْلِ هَارُونَ وَهُوَ أَبْرَصُ، أَوْ بِهِ سَيَلَانٌ، لَا يَأْكُلُ مِنَ الْأَقْدَاسِ حَتَّى يَطْهُرَ. وَمَنْ مَسَّ شَيْئًا
نَجِسًا بِنَجَاسَةِ نَفْسٍ، أَوْ رَجُلٍ تَنَجَّسَ بِهِ نَجَاسَةَ رَجُلٍ، أَوْ بِأَيِّ دَبِيبٍ تَنَجَّسَ بِهِ، أَوْ بِإِنْسَانٍ تَنَجَّسَ بِهِ بِأَيِّ
نَجَاسَةٍ، وَالنَّفْسُ الَّتِي تَمَسُّ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ تَكُونُ نَجِسَةً إِلَى الْمَسَاءِ، وَلَا تَأْكُلُ مِنَ الْأَقْدَاسِ إِلَّا إِذَا اغْتَسَلَ بِمَاءٍ.
وَإِذَا غَابَتِ الشَّمْسُ طَهُرَ، وَبَعْدَ ذَلِكَ يَأْكُلُ مِنَ الْأَقْدَاسِ، لِأَنَّهُ طَعَامُهُ. مَيْتَةٌ وَمُفْتَرَسٌ لَا يَأْكُلُ لِيَتَنَجَّسَ بِهِ. أَنَا
الرَّبُّ. فَلْيَحْفَظُوا فَرِيضَتِي لِئَلَّا يَحْمِلُوا خَطِيَّةً مِنْ أَجْلِهَا وَيَمُوتُوا بِهَا إِنْ هُمْ دَنَّسُوهَا. أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُهُمْ. وَكَلَّمَ
الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا: كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ:- كُلُّ رَجُلٍ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ، أَوْ مِنَ الْغُرَبَاءِ فِي
إِسْرَائِيلَ، يُقَرِّبُ قُرْبَانَهُ لِكُلِّ نُذُورِهِمْ وَلِكُلِّ نَدَبَاتِهِمِ الَّتِي يُقَرِّبُونَ لِلرَّبِّ مُحْرَقَةً، تَرْضَوْنَ بِهَا عَنْكُمْ. ذَكَرًا
صَحِيحًا مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الْغَنَمِ أَوِ الْمَعْزِ. وَكُلُّ مَا فِيهِ عَيْبٌ لَا تُقَرِّبُونَهُ، لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ مَرْضِيًّا عَنْكُمْ. وَذَبِيحَةُ سَلَامَةٍ
يُقَرِّبُهَا إِنْسَانٌ لِلرَّبِّ لِإِتْمَامِ نَذْرٍ، أَوْ نَدْبَةٍ، مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الْغَنَمِ، صَحِيحًا يَكُونُ فِي الْقُرْبَانِ. لَا يَكُونُ فِيهِ عَيْبٌ. أَعْمَى،
أَوْ مَكْسُورًا، أَوْ مَجْدُوعًا، أَوْ بِهِ دَبَلٌ، أَوْ حَكَّةٌ، أَوْ كَيَّةٌ، لَا تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ، وَلَا تُقَرِّبُونَ مِنْهَا وَقُودًا لِلرَّبِّ عَلَى
الْمَذْبَحِ. وَثَوْرٌ أَوْ خَرُوفٌ يَكُونُ لَهُ أُذُنٌ أَوْ قَرْنٌ زَائِدٌ، تَتَطَوَّعُ بِهِ. وَلَكِنْ لِنَذْرٍ لَا يُقْبَلُ. وَالْمَرْضُوضُ وَالْمَسْحُوقُ
وَالْمَقْطُوعُ وَالْمَقْلُوعُ لَا تُقَرِّبُونَ هَذِهِ لِلرَّبِّ، وَفِي أَرْضِكُمْ لَا تَعْمَلُونَ. وَمِنْ يَدِ ابْنِ الْغَرِيبِ لَا تُقَرِّبُونَ قُرْبَانَ
إِلَهِكُمْ مِنْ كُلِّ هَذِهِ، لِأَنَّ فَسَادَهَا فِيهَا. عَيْبٌ فِيهَا لَا تُقْبَلُونَ بِهَا عَنْكُمْ. وَإِذَا قَرَّبَ إِنْسَانٌ ذَبِيحَةَ سَلَامَةٍ لِلرَّبِّ
لِيُتِمَّ نَذْرَهُ، أَوْ نَدْبَتَهُ، مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الْغَنَمِ، فَفِي يَوْمِ تَقْرِيبِهِ يُؤْكَلُ. لَا يُتْرَكُ مِنْهُ إِلَى الصَّبَاحِ. أَنَا الرَّبُّ.

ת כִּי־לְךָ֣ הַגְּבוּרָ֔ה וְהַנְּצַ֖ח וְהַהוֹד֑ כִּ֤י כֹל֙ בַּשָּׁמַ֣יִם וּבָאָ֔רֶץ לְךָ֥ יְהוָ֖ה הַמַּמְלָכָ֑ה וְהַמִּתְנַשֵּׂ֖א לְכֹ֥ל לְרֹֽאשׁ׃

כ וְהָרוֹמְמ֥וּ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ֖וּ לַהֲדֹ֣ם רַגְלָ֔יו קָד֖וֹשׁ הֽוּא׃ וְהָרוֹמְמ֥וּ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ֖וּ לְהַ֣ר קָדְשׁ֔וֹ כִּ֣י קָד֔וֹשׁ יְהוָ֖ה אֱלֹהֵֽינוּ׃

כא וַיְהִ֣י בַנַּ֔חַת וַיֹּ֕אמֶר שׁ֖וּבָה יְהוָ֑ה רִבְב֥וֹת אַלְפֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃ וַיְהִ֣י בַנַּ֔חַת וַיֹּ֕אמֶר שׁ֖וּבָה יְהוָ֑ה רִבְב֥וֹת אַלְפֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃

כב וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֣י בָּ֔א אֵלֶ֖יךָ בְּעַ֣ב הֶֽעָנָ֑ן בַּעֲב֡וּר יִשְׁמַ֣ע הָעָם֩ בְּדַבְּרִ֨י עִמָּ֜ךְ וְגַם־בְּךָ֣ יַאֲמִ֗ינוּ לְעֹלָ֔ם וַיַּגֶּד־מֹשֶׁ֥ה אֶת־דִּבְרֵ֖י הָעָ֑ם אֶל־יְהוָֽה׃

כג וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה עֲלֵ֣ה אַתָּ֑ה וְאַהֲרֹ֖ן אִתָּ֑ךְ וְהַכֹּהֲנִ֣ים וְהָעָ֔ם אַל־יֶהֶרְס֖וּ לַעֲל֥וֹת אֶל־יְהוָ֖ה פֶּן־יִפְרָ֥ץ בָּהֶֽם׃

כד וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה עֲלֵ֣ה אַתָּ֑ה וְאַהֲרֹ֖ן אִתָּ֑ךְ וְהַכֹּהֲנִ֣ים וְהָעָ֔ם אַל־יֶהֶרְס֖וּ לַעֲל֥וֹת אֶל־יְהוָ֖ה פֶּן־יִפְרָ֥ץ בָּהֶֽם׃

כה וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־מֹשֶׁ֖ה עֲלֵ֣ה אַתָּ֑ה וְאַהֲרֹ֖ן אִתָּ֑ךְ וְהַכֹּהֲנִ֣ים וְהָעָ֔ם אַל־יֶהֶרְס֖וּ לַעֲל֥וֹת אֶל־יְהוָ֖ה פֶּן־יִפְרָ֥ץ בָּהֶֽם׃

ש שׁוּלְמִית:- הַגִּידִי־נָא שֶׁהָיָה שִׁבְעָה. שֶׁאֵין. שֶׁיֵּשׁ:—

ת שֶׁהָיָה שִׁבְעָה. שֶׁאֵין. שֶׁיֵּשׁ.

ט וְיָרְדוּ. וְיִכְלְמוּ. וְיֵשְׁבוּ:־ מִכִּסְאוֹתָם. וְיַעַבְרוּ. מַעַל. מַעְטְפוֹתָם. וּבִגְדֵי. רִקְמָתָם. יַלְבִּשׁוּן. חִתִּים. יֶחֱרָדוּן. בְּכָל. רֶגַע. אִישׁ. עַל. נַפְשׁוֹתָיו. בְּיוֹם. מַפַּלְתֶּךָ:

יא בְּהָרְגַת. חֲלָלַיִךְ. בְּקֶרֶב. בָּתַּיִךְ. אָז. תִּרְעַשְׁנָה. הָאִיִּים. מִקּוֹל. נְפִלַּת. יוֹשְׁבֵי. מְרוֹמִים. בְּהַנְהִיג. חֲלָלַיִךְ. בְּתוֹכֵךְ

ת וּמִן־הַמַּיִם֙ אֲשֶׁ֣ר עַל־הָאָ֔רֶץ וַיָּבֵ֖שׁוּ הַמָּ֑יִם וַיִּגְרְע֥וּ מִקְצֵ֖ה חֲמִשִּׁ֥ים יוֹם׃

א וַיְהִ֣י ׀ בַּשָּׁנָ֣ה הַשִּׁשִּׁ֗ית בְּאַחַ֨ת לַחֹ֜דֶשׁ בְּשִׁבְעָ֤ה וְעֶשְׂרִים֙ יוֹם֙ לַחֹ֔דֶשׁ נָ֖שְׁתָה הָאָ֑רֶץ וַיָּ֣סַר נֹ֔חַ אֶת־מִכְסֵ֖ה הַתֵּבָ֑ה וַיַּ֕רְא וְהִנֵּ֥ה חָֽרְבוּ֙ פְּנֵ֣י הָֽאֲדָמָֽה׃

ב וַיֹּ֣אמֶר אֱלֹהִ֣ים אֶל־נֹ֔חַ לֵ֖אמֹר׃ צֵ֣א מִן־הַתֵּבָ֑ה אַתָּ֥ה וְאִשְׁתְּךָ֖ וּבָנֶ֥יךָ וְנְשֵׁ֥י בָנֶ֖יךָ אִתָּֽךְ׃

ג כָּל־הַחַיָּ֣ה אֲשֶׁר־אִתְּךָ֗ מִכָּל־בָּשָׂר֙ בָּע֣וֹף וּבַבְּהֵמָ֔ה וּבְכָל־הָרֶ֖מֶשׂ הָרֹמֵ֣שׂ עַל־הָאָ֑רֶץ הוֹצֵ֣א אִתָּ֗ךְ וְשָׁרְצ֤וּ בָאָ֙רֶץ֙ וּפָר֣וּ וְרָבוּ֔ עַל־הָאָֽרֶץ׃

ד וַיֵּצֵ֣א נֹ֔חַ וּבָנָ֥יו וְאִשְׁתּ֖וֹ וְנְשֵׁ֥י בָנָ֖יו אִתּֽוֹ׃

ה כָּל־הַחַיָּ֗ה כָּל־הָרֶ֙מֶשׂ֙ וְכָל־הָע֔וֹף כֹּ֖ל רוֹמֵ֣שׂ עַל־הָאָ֑רֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶ֖ם יָצְא֥וּ מִן־הַתֵּבָֽה׃

ו וַיְהִ֣י מִקְצֵ֣ה שִׁבְעַ֣ת יָמִ֔ים וּמֵ֥י הַמַּבּ֖וּל הָי֥וּ עַל־הָאָֽרֶץ׃

ז בִּשְׁנַת֩ שֵׁ֨שׁ מֵא֜וֹת שָׁנָ֗ה לְחַיֵּי־נֹ֙חַ֙ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֔י בְּשִׁבְעָ֥ה עָשָׂ֛ר י֖וֹם לַחֹ֑דֶשׁ בַּיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה נִבְקְעוּ֙ כָּל־מַעְיְנֹ֣ת תְּה֔וֹם רַבָּ֑ה וַאֲרֻבֹּ֥ת הַשָּׁמַ֖יִם נִפְתָּֽחוּ׃

ח וַיְהִ֥י גֶּ֙שֶׁם֙ עַל־הָאָ֔רֶץ אַרְבָּעִ֥ים י֖וֹם וְאַרְבָּעִ֣ים לָֽיְלָ֑ה וַיָּ֣סֶב יְהוָ֔ה אֶת־נֹ֖חַ וְאֶת־כָּל־הַחַיָּ֣ה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָ֗ה אֲשֶׁ֤ר אִתּוֹ֙ בַּתֵּבָ֔ה וַיַּעֲבֵ֥ר אֱלֹהִ֖ים רוּ֣חַ עַל־הָאָ֑רֶץ וַיָּשֹׁ֖כּוּ הַמָּֽיִם׃

ט וַיִּסָּכְר֣וּ מַעְיְנֹ֣ת תְּה֔וֹם וַאֲרֻבֹּ֖ת הַשָּׁמָ֑יִם וַיִּכָּלֵ֥א הַגֶּ֖שֶׁם מִן־הַשָּׁמָֽיִם׃

י וַיָּשֻׁ֣בוּ הַמַּ֗יִם מֵעַ֙ל֙ הָאָ֔רֶץ הָל֥וֹךְ וְשׁ֖וֹב וַיַּחְסְר֣וּ הַמַּ֑יִם מִקְצֵ֥ה מֵאָ֛ה וַחֲמִשִּׁ֥ים י֖וֹם׃

יא וַתָּ֣נַח הַתֵּבָ֗ה בַּחֹ֙דֶשׁ֙ הַשְּׁבִיעִ֔י בְּשִׁבְעָ֥ה עָשָׂ֖ר י֣וֹם לַחֹ֑דֶשׁ עַ֚ל הָרֵ֣י אֲרָרָֽט׃

יב וְהַמַּ֗יִם הָי֤וּ הָלוֹךְ֙ וְחָס֔וֹר עַ֖ד הַחֹ֣דֶשׁ הָעֲשִׂירִ֑י בָּֽעֲשִׂירִ֞י בְּאֶחָ֤ד לַחֹ֙דֶשׁ֙ נִרְא֣וּ רָאשֵׁ֔י הֶהָרִֽים׃

יג וַיְהִ֣י בְּשֵׁ֣שׁ מֵא֣וֹת שָׁנָ֗ה בָּֽאַחַת֙ לַחֹ֔דֶשׁ חָֽרְב֥וּ הַמַּ֖יִם מֵעַ֣ל הָאָ֑רֶץ וַיָּ֣סַר נֹ֔חַ אֶת־מִכְסֵ֖ה הַתֵּבָ֑ה וַיַּ֕רְא וְהִנֵּ֥ה פְנֵֽי־הָאֲדָמָ֖ה חָרָֽבוּ׃

יד וּבַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֗י בְּשִׁבְעָ֤ה וְעֶשְׂרִים֙ יוֹם֙ לַחֹ֔דֶשׁ יָבְשָׁ֖ה הָאָֽרֶץ׃

טו וַיְדַבֵּ֥ר אֱלֹהִ֖ים אֶל־נֹ֥חַ לֵאמֹֽר׃

טז צֵ֣א מִן־הַתֵּבָ֔ה אַתָּ֥ה וְאִשְׁתְּךָ֖ וּבָנֶ֥יךָ וְנְשֵׁ֥י בָנֶ֖יךָ אִתָּֽךְ׃

יז כָּל־הַחַיָּ֣ה אֲשֶׁר־אִתְּךָ֗ מִכָּל־בָּשָׂר֙ בָּע֣וֹף וּבַבְּהֵמָ֔ה וּבְכָל־הָרֶ֖מֶשׂ הָרֹמֵ֣שׂ עַל־הָאָ֑רֶץ הוֹצֵ֣א אִתָּ֗ךְ וְשָׁרְצ֤וּ בָאָ֙רֶץ֙ וּפָר֣וּ וְרָבוּ֔ עַל־הָאָֽרֶץ׃

יח וַיֵּצֵ֣א נֹ֔חַ וּבָנָ֥יו וְאִשְׁתּ֖וֹ וְנְשֵׁ֥י בָנָ֖יו אִתּֽוֹ׃

יט כָּל־הַחַיָּ֣ה כָל־הָרֶ֗מֶשׂ וְכָל־הָע֙וֹף֙ כֹּ֣ל רוֹמֵ֔שׂ עַל־הָאָ֑רֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶ֖ם יָצְא֥וּ מִן־הַתֵּבָֽה׃

כ וַיִּבֶן֩ נֹ֨חַ מִזְבֵּ֜חַ לַֽיהוָ֗ה וַיִּקַּ֞ח מִכֹּל֙ הַבְּהֵמָ֣ה הַטְּהוֹרָ֔ה וּמִכֹּל֙ הָע֣וֹף הַטָּה֔וֹר וַיַּ֥עַל עֹלֹ֖ת בַּמִּזְבֵּֽחַ׃

כא וַיָּ֣רַח יְהוָ֔ה אֶת־רֵ֥יחַ הַנִּיחֹ֖חַ וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה אֶל־לִבּ֑וֹ לֹֽא־אֹסִ֣ף עוֹד֩ לְקַלֵּ֨ל אֶת־הָֽאֲדָמָ֜ה בַּעֲב֣וּר הָֽאָדָ֗ם כִּ֣י יֵ֤צֶר לֵב־הָֽאָדָם֙ רַ֣ע מִנְּעֻרָ֔יו וְלֹֽא־אוֹסִ֥ף עוֹד֙ לְהַכּ֣וֹת אֶת־כָּל־חַ֔י כַּאֲשֶׁ֖ר עָשִֽׂיתִי׃

כב עֹ֚ד כָּל־יְמֵ֣י הָאָ֔רֶץ זֶ֥רַע וְקָצִ֖יר וְקֹ֣ר וָחֹ֑ם וְקַ֥יִץ וָחֹ֖רֶף וְי֥וֹם וָלָ֖יְלָה לֹ֥א יִשְׁבֹּתֽוּ׃

ס בְּנֵי־שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד לוּד וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ׃ ס וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת־שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת־עֵבֶר׃ ס וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ ס וְיָקְטָן יָלַד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שָׁלֶף וְאֶת־חֲצַרְמָוֶת וְאֶת־יָרַח׃ ס וְאֶת־הֲדוֹרָם וְאֶת־אוּזָל וְאֶת־דִּקְלָה׃ ס וְאֶת־עוֹבָל וְאֶת־אֲבִימָאֵל וְאֶת־שְׁבָא׃ ס וְאֶת־אוֹפִר וְאֶת־חֲוִילָה וְאֶת־יוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ ס וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה הַר־קֶדֶם׃ ס אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃ ס

ב אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנָיו וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְיָ וַיָּמֻתוּ׃ ג וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ ד בְּזֹאת יָבוֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ ה כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ ו וְלָקַח מֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ ז וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ ח וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ ט וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיְיָ וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ י וְהִקְרִב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיְיָ וְעָשָׂה אֹתוֹ חַטָּאת׃ יא וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד חַי לִפְנֵי יְיָ לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ יב וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ יג וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְיָ וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ יד וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים׃ טו וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ טז וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ יז וְכָל־אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ יח וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ יט וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ כא וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ כב וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ כג וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ כד וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ כה וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ כו וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ כז וְאֶת־פַּר הַחַטָּאת וְאֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃ כח וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ כט וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ ל כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ לא שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ לב וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ לג וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל־הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ לד וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃

ש שמעון: ואתה מנשה רבינו אמר: — ואני אומר לך שלא כדברי חכמים. ואם תאמר שלא כדברי חכמים, הרי הוא אומר: ואתה בן אדם קח לך לבנה ושים אותה לפניך וגו' (יחזקאל ד, א), ואומר: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך (שם, יב), ואומר: ואתה קח לך ברזל ונתתה אותו (שם, ג), ואומר: ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו (יחזקאל לז, טז), ואומר: ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה (יחזקאל יב, ג), ואומר: ואתה בן אדם חרב חדה קח לך (יחזקאל ה, א), ואומר: ואתה בן אדם הנבא על עצמות אלו (יחזקאל לז, ד), ואומר: ואתה בן אדם הנבא על הרים (יחזקאל לו, א), ואומר: ואתה בן אדם הנבא על הדגים (יחזקאל כט, ד), ואומר: ואתה בן אדם הנבא על הרוחות (יחזקאל לז, ט

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا ۙ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ ۖ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

سُورَةُ التَّوْبَةِ :—

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۖ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ ۚ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ۖ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟﺼَّﺎﺑِﺮِﻳﻦَ ﴿١٤٦﴾ ﻭَﻣَﺎ ﻛَﺎﻥَ ﻗَﻮْﻟَﻪُﻢْ ﺇِﻟَّﺎ ﺃَﻥْ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺭَﺑَّﻨَﺎ ﺍﻏْﻔِﺮْ ﻟَﻨَﺎ ﺫُﻧُﻮﺑَﻨَﺎ ﻭَﺇِﺳْﺮَﺍﻓَﻨَﺎ ﻓِﻲ ﺃَﻣْﺮِﻧَﺎ ﻭَﺛَﺒِّﺖْ ﺃَﻗْﺪَﺍﻣَﻨَﺎ ﻭَﺍﻧﺼُﺮْﻧَﺎ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻘَﻮْﻡِ ﺍﻟْﻜَﺎﻓِﺮِﻳﻦَ ﴿١٤٧﴾ ﻓَﺂﺗَﺎﻫُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺛَﻮَﺍﺏَ ﺍﻟﺪُّﻧْﻴَﺎ ﻭَﺣُﺴْﻦَ ﺛَﻮَﺍﺏِ ﺍﻟْﺂﺧِﺮَﺓِ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟْﻤُﺤْﺴِﻨِﻴﻦَ ﴿١٤٨﴾ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﺇِﻥْ ﺗُﻄِﻴﻌُﻮﺍ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻳَﺮُﺩُّﻭﻛُﻢْ ﻋَﻠَﻰ ﺃَﻋْﻘَﺎﺑِﻜُﻢْ ﻓَﺘَﻨْﻘَﻠِﺒُﻮﺍ ﺧَﺎﺳِﺮِﻳﻦَ ﴿١٤٩﴾ ﺑَﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣَﻮْﻟَﺎﻛُﻢْ ﻭَﻫُﻮَ ﺧَﻴْﺮُ ﺍﻟﻨَّﺎﺻِﺮِﻳﻦَ ﴿١٥٠﴾ ﺳَﻨُﻠْﻘِﻲ ﻓِﻲ ﻗُﻠُﻮﺏِ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﺍﻟﺮُّﻋْﺐَ ﺑِﻤَﺎ ﺃَﺷْﺮَﻛُﻮﺍ ﺑِﺎﻟﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻟَﻢْ ﻳُﻨَﺰِّﻝْ ﺑِﻪِ ﺳُﻠْﻄَﺎﻧًﺎ ﻭَﻣَﺄْﻭَﺍﻫُﻢُ ﺍﻟﻨَّﺎﺭُ ﻭَﺑِﺌْﺲَ ﻣَﺜْﻮَﻯ ﺍﻟﻈَّﺎﻟِﻤِﻴﻦَ ﴿١٥١﴾ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﺻَﺪَﻗَﻜُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻭَﻋْﺪَﻩُ ﺇِﺫْ ﺗَﺤُﺴُّﻮﻧَﻬُﻢْ ﺑِﺈِﺫْﻧِﻪِ ﺣَﺘَّﻰٰ ﺇِﺫَﺍ ﻓَﺸِﻠْﺘُﻢْ ﻭَﺗَﻨَﺎﺯَﻋْﺘُﻢْ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺄَﻣْﺮِ ﻭَﻋَﺼَﻴْﺘُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻣَﺂ ﺃَﺭَﺍﻛُﻢ ﻣَّﺎ ﺗُﺤِﺒُّﻮﻥَ ﻣِﻨﻜُﻢ مَّﻦ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﺍﻟﺪُّﻧْﻴَﺎ ﻭَﻣِﻨﻜُﻢ مَّﻦ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﺍﻟْﺂﺧِﺮَﺓَ ﺛُﻢَّ ﺻَﺮَﻓَﻜُﻢْ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﻟِﻴَﺒْﺘَﻠِﻴَﻜُﻢْ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﻋَﻔَﺎ ﻋَﻨكُمْ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺫُﻭ ﻓَﻀْﻞٍ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﴿١٥٢﴾ ﺇِﺫْ ﺗُﺼْﻌِﺪُﻭﻥَ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻠْﻮُﻭﻥَ ﻋَﻠَﻰٰ ﺃَﺣَﺪٍ ﻭَﺍﻟﺮَّﺳُﻮﻝُ ﻳَﺪْﻋُﻮﻛُﻢْ ﻓِﻲٓ ﺃُﺧْﺮَﺍﻛُﻢْ ﻓَﺄَﺛَﺎﺑَﻜُﻢْ ﻏَﻤًّﺎ ﺑِﻐَﻢٍّ ﻟِّﻜَﻴْﻠَﺎ ﺗَﺤْﺰَﻧُﻮﺍ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﺎ ﻓَﺎﺗَﻜُﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﻣَﺂ ﺃَﺻَﺎﺑَﻜُﻢْ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺧَﺒِﻴﺮٌۢ ﺑِﻤَﺎ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿١٥٣﴾ ﺛُﻢَّ ﺃَﻧﺰَﻝَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢ مِّﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﺍﻟْﻐَﻢِّ ﺃَﻣَﻨَﺔً ﻧُّﻌَﺎﺳًﺎ ﻳَﻐْﺸَﻰٰ ﻃَﺂﺋِﻔَﺔً ﻣِّﻨﻜُﻢْ ﻭَﻃَﺂﺋِﻔَﺔٌ ﻗَﺪْ ﺃَﻫَﻤَّﺘْﻬُﻢْ ﺃَﻧﻔُﺴُﻬُﻢْ ﻳَﻈُﻨُّﻮﻥَ ﺑِﺎﻟﻠَّﻪِ ﻏَﻴْﺮَ ﺍﻟْﺤَﻖِّ ﻇَﻦَّ ﺍﻟْﺠَﺎﻫِﻠِﻴَّﺔِ ﻳَﻘُﻮﻟُﻮﻥَ ﻫَﻞ لَّﻨَﺎ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﺄَﻣْﺮِ ﻣِﻦ ﺷَﻲْءٍ ﻗُﻞْ ﺇِﻥَّ ﺍﻟْﺄَﻣْﺮَ ﻛُﻠَّﻪُۥ ﻟِﻠَّﻪِ ﻳُﺨْﻔُﻮﻥَ ﻓِﻲٓ ﺃَﻧﻔُﺴِﻬِﻢ مَّﺎ ﻟَﺎ ﻳُﺒْﺪُﻭﻥَ ﻟَﻚَ ﻳَﻘُﻮﻟُﻮﻥَ ﻟَﻮْ ﻛَﺎﻥَ ﻟَﻨَﺎ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﺄَﻣْﺮِ ﺷَﻲْءٌ ﻣَّﺎ ﻗُﺘِﻠْﻨَﺎ ﻫَﺎٰﻫُﻨَﺎ ﻗُﻞ لَّﻮْ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﻓِﻲ ﺑُﻴُﻮﺗِﻜُﻢْ ﻟَﺒَﺮَﺯَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛُﺘِﺐَ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢُ ﺍﻟْﻘَﺘْﻞُ ﺇِﻟَﻰٰ ﻣَﻀَﺎﺟِﻌِﻬِﻢْ ﻭَﻟِﻴَﺒْﺘَﻠِﻲَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣَﺎ ﻓِﻲ ﺻُﺪُﻭﺭِﻛُﻢْ ﻭَﻟِﻴُﻤَﺤِّﺺَ ﻣَﺎ ﻓِﻲ ﻗُﻠُﻮﺑِﻜُﻢْ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻋَﻠِﻴﻢٌۢ ﺑِﺬَﺍﺕِ ﺍﻟﺼُّﺪُﻭﺭِ ﴿١٥٤﴾ ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺗَﻮَﻟَّﻮْﺍ ﻣِﻨﻜُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﺘَﻘَﻰ ﺍﻟْﺠَﻤْﻌَﺎﻥِ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺍﺳْﺘَﺰَﻟَّﻬُﻢُ ﺍﻟﺸَّﻴْﻄَﺎﻥُ ﺑِﺒَﻌْﺾِ ﻣَﺎ ﻛَﺴَﺒُﻮﺍ ﻭَﻟَﻘَﺪْ ﻋَﻔَﺎ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻏَﻔُﻮﺭٌ ﺣَﻠِﻴﻢٌ ﴿١٥٥﴾ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﻟَﺎ ﺗَﻜُﻮﻧُﻮﺍ ﻛَﺎﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﻟِﺈِﺧْﻮَﺍﻧِﻬِﻢْ ﺇِﺫَﺍ ﺿَﺮَﺑُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﺃَﻭْ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻏُﺰًّﻯ ﻟَّﻮْ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻋِﻨﺪَﻧَﺎ ﻣَﺎ ﻣَﺎﺗُﻮﺍ ﻭَﻣَﺎ ﻗُﺘِﻠُﻮﺍ ﻟِﻴَﺠْﻌَﻞَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺫَٰﻟِﻚَ ﺣَﺴْﺮَﺓً ﻓِﻲ ﻗُﻠُﻮﺑِﻬِﻢْ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤْﻴِﻲ ﻭَﻳُﻤِﻴﺖُ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺑِﻤَﺎ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﺑَﺼِﻴﺮٌ ﴿١٥٦﴾ ﻭَﻟَﺌِﻦ ﻗُﺘِﻠْﺘُﻢْ ﻓِﻲ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺃَﻭْ ﻣُﺘُّﻢْ ﻟَﻤَﻐْﻔِﺮَﺓٌ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔٌ ﺧَﻴْﺮٌ ﻣِّﻤَّﺎ ﻳَﺠْﻤَﻌُﻮﻥَ ﴿١٥٧﴾ ﻭَﻟَﺌِﻦ ﻣُّﺘُّﻢْ ﺃَﻭْ ﻗُﺘِﻠْﺘُﻢْ ﻟَﺈِﻟَﻰ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺗُﺤْﺸَﺮُﻭﻥَ ﴿١٥٨﴾ ﻓَﺒِﻤَﺎ ﺭَﺣْﻤَﺔٍ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻟِﻨﺖَ ﻟَﻬُﻢْ ﻭَﻟَﻮْ ﻛُﻨﺖَ ﻓَﻈًّﺎ ﻏَﻠِﻴﻆَ ﺍﻟْﻘَﻠْﺐِ ﻟَﺎﻧﻔَﻀُّﻮﺍ ﻣِﻦ ﺣَﻮْﻟِﻚَ ﻓَﺎﻋْﻒُ ﻋَﻨْﻬُﻢْ ﻭَﺍﺳْﺘَﻐْﻔِﺮْ ﻟَﻬُﻢْ ﻭَﺷَﺎﻭِﺭْﻫُﻢْ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺄَﻣْﺮِ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﻋَﺰَﻣْﺖَ ﻓَﺘَﻮَﻛَّﻞْ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟْﻤُﺘَﻮَﻛِّﻠِﻴﻦَ ﴿١٥٩﴾ ﺇِﻥ ﻳَﻨﺼُﺮْﻛُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻓَﻠَﺎ ﻏَﺎﻟِﺐَ ﻟَﻜُﻢْ ﻭَﺇِﻥ ﻳَﺨْﺬُﻟْﻜُﻢْ ﻓَﻤَﻦ ﺫَﺍ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳَﻨﺼُﺮُﻛُﻢ مِّﻦۢ ﺑَﻌْﺪِﻩِۦ ﻭَﻋَﻠَﻰ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻓَﻠْﻴَﺘَﻮَﻛَّﻞِ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨُﻮﻥَ ﴿١٦٠﴾ ﻭَﻣَﺎ ﻛَﺎﻥَ ﻟِﻨَﺒِﻲٍّ ﺃَﻥ ﻳَﻐُﻞَّ ﻭَﻣَﻦ ﻳَﻐْﻠُﻞْ ﻳَﺄْﺕِ ﺑِﻤَﺎ ﻏَﻞَّ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﻘِﻴَﺎﻣَﺔِ ﺛُﻢَّ ﺗُﻮَﻓَّﻰٰ ﻛُﻞُّ ﻧَﻔْﺲٍ ﻣَّﺎ ﻛَﺴَﺒَﺖْ ﻭَﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳُﻈْﻠَﻤُﻮﻥَ ﴿١٦١﴾ ﺃَﻓَﻤَﻦِ ﺍﺗَّﺒَﻊَ ﺭِﺿْﻮَﺍﻥَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻛَﻤَﻦۢ ﺑَﺎٓءَ ﺑِﺴَﺨَﻄٍ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﻣَﺄْﻭَﺍﻩُ ﺟَﻬَﻨَّﻢُ ﻭَﺑِﺌْﺲَ ﺍﻟْﻤَﺼِﻴﺮُ ﴿١٦٢﴾ ﻫُﻢْ ﺩَﺭَﺟَﺎﺕٌ ﻋِﻨﺪَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺑَﺼِﻴﺮٌ ﺑِﻤَﺎ ﻳَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﴿١٦٣﴾ ﻟَﻘَﺪْ ﻣَﻦَّ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﺇِﺫْ ﺑَﻌَﺚَ ﻓِﻴﻬِﻢْ ﺭَﺳُﻮﻟًﺎ مِّﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻬِﻢْ ﻳَﺘْﻠُﻮ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﺁﻳَﺎﺗِﻪِۦ ﻭَﻳُﺰَﻛِّﻴﻬِﻢْ ﻭَﻳُﻌَﻠِّﻤُﻬُﻢُ ﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏَ ﻭَﺍﻟْﺤِﻜْﻤَﺔَ ﻭَﺇِﻥ ﻛَﺎﻧُﻮﺍ ﻣِﻦ ﻗَﺒْﻞُ ﻟَﻔِﻲ ﺿَﻠَﺎﻝٍ ﻣُّﺒِﻴﻦٍ ﴿١٦٤﴾ ﺃَﻭَﻟَﻤَّﺎٓ ﺃَﺻَﺎﺑَﺘْﻜُﻢ مُّﺼِﻴﺒَﺔٌ ﻗَﺪْ ﺃَﺻَﺒْﺘُﻢ مِّﺜْﻠَﻴْﻬَﺎ ﻗُﻠْﺘُﻢْ ﺃَﻧَّﻰٰ ﻫَٰﺬَﺍ ﻗُﻞْ ﻫُﻮَ ﻣِﻦْ ﻋِﻨﺪِ ﺃَﻧﻔُﺴِﻜُﻢْ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻰٰ ﻛُﻞِّ ﺷَﻲْءٍ ﻗَﺪِﻳﺮٌ ﴿١٦٥﴾ ﻭَﻣَﺎٓ ﺃَﺻَﺎﺑَﻜُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﺘَﻘَﻰ ﺍﻟْﺠَﻤْﻌَﺎﻥِ ﻓَﺒِﺈِﺫْﻥِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﻟِﻴَﻌْﻠَﻢَ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﴿١٦٦﴾ ﻭَﻟِﻴَﻌْﻠَﻢَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻧَﺎﻓَﻘُﻮﺍ ﻭَﻗِﻴﻞَ ﻟَﻬُﻢْ ﺗَﻌَﺎﻟَﻮْﺍ ﻗَﺎﺗِﻠُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺃَﻭِ ﺍﺩْﻓَﻌُﻮﺍ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﻟَﻮْ ﻧَﻌْﻠَﻢُ ﻗِﺘَﺎﻟًﺎ ﻟَّﺎﺗَّﺒَﻌْﻨَﻜُﻢْ ﻫُﻢْ ﻟِﻠْﻜُﻔْﺮِ ﻳَﻮْﻣَﺌِﺬٍ ﺃَﻗْﺮَﺏُ ﻣِﻨْﻬُﻢْ ﻟِﻺِﻳﻤَﺎﻥِ ﻳَﻘُﻮﻟُﻮﻥَ ﺑِﺄَﻓْﻮَﺍﻫِﻬِﻢ مَّﺎ ﻟَﻴْﺲَ ﻓِﻲ ﻗُﻠُﻮﺑِﻬِﻢْ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻠَﻢُ ﺑِﻤَﺎ ﻳَﻜْﺘُﻤُﻮﻥَ ﴿١٦٧﴾ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﻟِﺈِﺧْﻮَﺍﻧِﻬِﻢْ ﻭَﻗَﻌَﺪُﻭﺍ ﻟَﻮْ ﺃَﻃَﺎﻋُﻮﻧَﺎ ﻣَﺎ ﻗُﺘِﻠُﻮﺍ ﻗُﻞْ ﻓَﺎﺩْﺭَﺀُﻭﺍ ﻋَﻦْ ﺃَﻧﻔُﺴِﻜُﻢُ ﺍﻟْﻤَﻮْﺕَ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺻَﺎﺩِﻗِﻴﻦَ ﴿١٦٨﴾ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺤْﺴَﺒَﻦَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻗُﺘِﻠُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺃَﻣْﻮَﺍﺗًﺎ ﺑَﻞْ ﺃَﺣْﻴَﺎٓءٌ ﻋِﻨﺪَ ﺭَﺑِّﻬِﻢْ ﻳُﺮْﺯَﻗُﻮﻥَ ﴿١٦٩﴾ ﻓَﺮِﺣِﻴﻦَ ﺑِﻤَﺎٓ ﺁﺗَﺎﻫُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣِﻦ ﻓَﻀْﻠِﻪِۦ ﻭَﻳَﺴْﺘَﺒْﺸِﺮُﻭﻥَ ﺑِﺎﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻟَﻢْ ﻳَﻠْﺤَﻘُﻮﺍ ﺑِﻬِﻢ مِّﻦْ ﺧَﻠْﻔِﻬِﻢْ ﺃَﻟَّﺎ ﺧَﻮْﻑٌ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳَﺤْﺰَﻧُﻮﻥَ ﴿١٧٠﴾ ﻳَﺴْﺘَﺒْﺸِﺮُﻭﻥَ ﺑِﻨِﻌْﻤَﺔٍ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﻓَﻀْﻞٍ ﻭَﺃَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻟَﺎ ﻳُﻀِﻴﻊُ ﺃَﺟْﺮَ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﴿١٧١﴾ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺳْﺘَﺠَﺎﺑُﻮﺍ ﻟِﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟﺮَّﺳُﻮﻝِ ﻣِﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻣَﺂ ﺃَﺻَﺎﺑَﻬُﻢُ ﺍﻟْﻘَﺮْﺡُ ﻟِﻠَّﺬِﻳﻦَ ﺃَﺣْﺴَﻨُﻮﺍ ﻣِﻨْﻬُﻢْ ﻭَﺍﺗَّﻘَﻮْﺍ ﺃَﺟْﺮٌ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ﴿١٧٢﴾ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻗَﺎﻝَ ﻟَﻬُﻢُ ﺍﻟﻨَّﺎﺱُ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻨَّﺎﺱَ ﻗَﺪْ ﺟَﻤَﻌُﻮﺍ ﻟَﻜُﻢْ ﻓَﺎﺧْﺸَﻮْﻫُﻢْ ﻓَﺰَﺍﺩَﻫُﻢْ ﺇِﻳﻤَﺎﻧًﺎ ﻭَﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺣَﺴْﺒُﻨَﺎ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻭَﻧِﻌْﻢَ ﺍﻟْﻮَﻛِﻴﻞُ ﴿١٧٣﴾ ﻓَﺎﻧﻘَﻠَﺒُﻮﺍ ﺑِﻨِﻌْﻤَﺔٍ ﻣِّﻦَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﻓَﻀْﻞٍ ﻟَّﻢْ ﻳَﻤْﺴَﺴْﻬُﻢْ ﺳُﻮٓءٌ ﻭَﺍﺗَّﺒَﻌُﻮﺍ ﺭِﺿْﻮَﺍﻥَ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺫُﻭ ﻓَﻀْﻞٍ ﻋَﻈِﻴﻢٍ ﴿١٧٤﴾ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺫَٰﻟِﻜُﻢُ ﺍﻟﺸَّﻴْﻄَﺎﻥُ ﻳُﺨَﻮِّﻑُ ﺃَﻭْﻟِﻴَﺂءَﻩُۥ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﺨَﺎﻓُﻮﻫُﻢْ ﻭَﺧَﺎﻓُﻮﻥِ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢ مُّﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﴿١٧٥﴾ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺤْﺰُﻧﻚَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳُﺴَﺎﺭِﻋُﻮﻥَ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻜُﻔْﺮِ ﺇِﻧَّﻬُﻢْ ﻟَﻦ ﻳَﻀُﺮُّﻭﺍ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻟَّﺎ ﻳَﺠْﻌَﻞَ ﻟَﻬُﻢْ ﺣَﻈًّﺎ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺂﺧِﺮَﺓِ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ﴿١٧٦﴾ ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺷْﺘَﺮَﻭُﺍ ﺍﻟْﻜُﻔْﺮَ ﺑِﺎﻹِﻳﻤَﺎﻥِ ﻟَﻦ ﻳَﻀُﺮُّﻭﺍ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﺃَﻟِﻴﻢٌ ﴿١٧٧﴾ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺤْﺴَﺒَﻦَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﺃَﻧَّﻤَﺎ ﻧُﻤْﻠِﻲ ﻟَﻬُﻢْ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟِّﺄَﻧﻔُﺴِﻬِﻢْ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻧُﻤْﻠِﻲ ﻟَﻬُﻢْ ﻟِﻴَﺰْﺩَﺍﺩُﻭٓﺍ ﺇِﺛْﻤًﺎ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﻣُّﻬِﻴﻦٌ ﴿١٧٨﴾ ﻣَّﺎ ﻛَﺎﻥَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻟِﻴَﺬَﺭَ ﺍﻟْﻤُﺆْﻣِﻨِﻴﻦَ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﺂ ﺃَﻧﺘُﻢْ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻳَﻤِﻴﺰَ ﺍﻟْﺨَﺒِﻴﺚَ ﻣِﻦَ ﺍﻟﻄَّﻴِّﺐِ ﻭَﻣَﺎ ﻛَﺎﻥَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻟِﻴُﻄْﻠِﻌَﻜُﻢْ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻐَﻴْﺐِ ﻭَﻟَٰﻜِﻦَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻳَﺠْﺘَﺒِﻲ ﻣِﻦ ﺭُّﺳُﻠِﻪِۦ ﻣَﻦ ﻳَﺸَﺂءُ ﻓَﺂﻣِﻨُﻮﺍ ﺑِﺎﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺭُﺳُﻠِﻪِۦ ﻭَﺇِﻥ ﺗُﺆْﻣِﻨُﻮﺍ ﻭَﺗَﺘَّﻘُﻮﺍ ﻓَﻠَﻜُﻢْ ﺃَﺟْﺮٌ ﻋَﻈِﻴﻢٌ ﴿١٧٩﴾ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﺤْﺴَﺒَﻦَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﺒْﺨَﻠُﻮﻥَ ﺑِﻤَﺂ ﺁﺗَﺎﻫُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣِﻦ ﻓَﻀْﻠِﻪِۦ ﻫُﻮَ ﺧَﻴْﺮًا ﻟَّﻬُﻢ ﺑَﻞْ ﻫُﻮَ ﺷَﺮٌّ ﻟَّﻬُﻢْ ﺳَﻴُﻄَﻮَّﻗُﻮﻥَ ﻣَﺎ ﺑَﺨِﻠُﻮﺍ ﺑِﻪِۦ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﻘِﻴَﺎﻣَﺔِ ﻭَﻟِﻠَّﻪِ ﻣِﻴﺮَﺍﺙُ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺑِﻤَﺎ ﺗَﻌْﻤَﻠُﻮﻥَ ﺧَﺒِﻴﺮٌ ﴿١٨٠﴾ ﻟَّﻘَﺪْ ﺳَﻤِﻊَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻗَﻮْﻝَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻗَﺎﻟُﻮٓﺍ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻓَﻘِﻴﺮٌ ﻭَﻧَﺤْﻦُ ﺃَﻏْﻨِﻴَﺂءُ ﺳَﻨَﻜْﺘُﺐُ ﻣَﺎ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﻭَﻗَﺘْﻠَﻬُﻢُ ﺍﻟْﺄَﻧۢﺒِﻴَﺂءَ ﺑِﻐَﻴْﺮِ ﺣَﻖٍّ ﻭَﻧَﻘُﻮﻝُ ﺫُﻭﻗُﻮﺍ ﻋَﺬَﺍﺏَ ﺍﻟْﺤَﺮِﻳﻖِ ﴿١٨١﴾ ﺫَٰﻟِﻚَ ﺑِﻤَﺎ ﻗَﺪَّﻣَﺖْ ﺃَﻳْﺪِﻳﻜُﻢْ ﻭَﺃَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻟَﻴْﺲَ ﺑِﻈَﻠَّﺎﻡٍ ﻟِّﻠْﻌَﺒِﻴﺪِ ﴿١٨٢﴾ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻗَﺎﻟُﻮٓﺍ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻬِﺪَ ﺇِﻟَﻴْﻨَﺂ ﺃَﻟَّﺎ ﻧُﺆْﻣِﻦَ ﻟِﺮَﺳُﻮﻝٍ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻳَﺄْﺗِﻴَﻨَﺎ ﺑِﻘُﺮْﺑَﺎﻥٍ ﺗَﺄْﻛُﻠُﻪُ ﺍﻟﻨَّﺎﺭُ ﻗُﻞْ ﻗَﺪْ ﺟَﺂءَﻛُﻢْ ﺭُﺳُﻞٌ مِّﻦ ﻗَﺒْﻠِﻲ ﺑِﺎﻟْﺒَﻴِّﻨَٰﺖِ ﻭَﺑِﺎﻟَّﺬِﻱ ﻗُﻠْﺘُﻢْ ﻓَﻠِﻢَ ﻗَﺘَﻠْﺘُﻤُﻮﻫُﻢْ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺻَﺎﺩِﻗِﻴﻦَ ﴿١٨٣﴾ ﻓَﺈِﻥ ﻛَﺬَّﺑُﻮﻙَ ﻓَﻘَﺪْ ﻛُﺬِّﺑَ ﺭُﺳُﻞٌ مِّﻦ ﻗَﺒْﻠِﻚَ ﺟَﺂءُﻭ ﺑِﺎﻟْﺒَﻴِّﻨَٰﺖِ ﻭَﺍﻟﺰُّﺑُﺮِ ﻭَﺍﻟْﻜِﺘَٰﺐِ ﺍﻟْﻤُﻨِﻴﺮِ ﴿١٨٤﴾ ﻛُﻞُّ ﻧَﻔْﺲٍ ﺫَﺂﺋِﻘَﺔُ ﺍﻟْﻤَﻮْﺕِ ﻭَﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺗُﻮَﻓَّﻮْﻥَ ﺃُﺟُﻮﺭَﻛُﻢْ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﻘِﻴَﺎﻣَﺔِ ﻓَﻤَﻦ ﺯُﺣْﺰِﺡَ ﻋَﻦِ ﺍﻟﻨَّﺎﺭِ ﻭَﺃُﺩْﺧِﻞَ ﺍﻟْﺠَﻨَّﺔَ ﻓَﻘَﺪْ ﻓَﺎﺯَ ﻭَﻣَﺎ ﺍﻟْﺤَﻴَﻮٰﺓُ ﺍﻟﺪُّﻧْﻴَﺎٓ ﺇِﻟَّﺎ ﻣَﺘَﺎﻉُ ﺍﻟْﻐُﺮُﻭﺭِ ﴿١٨٥﴾ ﻟَﺘُﺒْﻠَﻮُﻥَّ ﻓِﻲٓ ﺃَﻣْﻮَٰﻟِﻜُﻢْ ﻭَﺃَﻧﻔُﺴِﻜُﻢْ ﻭَﻟَﺘَﺴْﻤَﻌُﻦَّ ﻣِﻦَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺃُﻭﺗُﻮﺍ ﺍﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﻣِﻦ ﻗَﺒْﻠِﻜُﻢْ ﻭَﻣِﻦَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺃَﺷْﺮَﻛُﻮٓﺍ ﺃَﺫًﻯ ﻛَﺜِﻴﺮًا ﻭَﺇِﻥ ﺗَﺼْﺒِﺮُﻭﺍ ﻭَﺗَﺘَّﻘُﻮﺍ ﻓَﺈِﻥَّ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻣِﻦْ ﻋَﺰْﻡِ ﺍﻟْﺄُﻣُﻮﺭِ ﴿١٨٦﴾ ﻭَﺇِﺫْ ﺃَﺧَﺬَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣِﻴﺜَٰﻖَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺃُﻭﺗُﻮﺍ ﺍﻟْﻜِﺘَٰﺐَ ﻟَﺘُﺒَﻴِّﻨُﻨَّﻪُۥ ﻟِﻠﻨَّﺎﺱِ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻜْﺘُﻤُﻮﻧَﻪُۥ ﻓَﻨَﺒَﺬُﻭﻩُ ﻭَﺭَﺀَﺍ ﻇُﻬُﻮﺭِﻫِﻢْ ﻭَﺍﺷْﺘَﺮَﻭْﺍ ﺑِﻪِۦ ﺛَﻤَﻨًﺎ ﻗَﻠِﻴﻠًﺎ ﻓَﺒِﺌْﺲَ ﻣَﺎ ﻳَﺸْﺘَﺮُﻭﻥَ ﴿١٨٧﴾ ﻟَﺎ ﺗَﺤْﺴَﺒَﻦَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﻔْﺮَﺣُﻮﻥَ ﺑِﻤَﺂ ﺃَﺗَ

ع لَمْ. سَبْعِينَ. رَبِّ. سَلِّمْ. لِي: ﴿
ر رَبِّي. إِلَهِي. لَا. تَجْعَلْ. أَعْدَائِي. يَشْمَتُونَ بِي: ﴿ إِلَهِي
س سَبْعِينَ. رَبِّ. أَعِنِّي. لِأَشْكُرَ. ٱسْمَكَ. ٱلْقُدُّوسَ. ﴿ لِأَنَّكَ
ع لَمْ. سَبْعِينَ. رَبِّ. سَلِّمْ. لِي: ﴿
ر رَبِّي. إِلَهِي. لَا. تَجْعَلْ. أَعْدَائِي. يَشْمَتُونَ بِي: ﴿ إِلَهِي
س سَبْعِينَ. رَبِّ. أَعِنِّي. لِأَشْكُرَ. ٱسْمَكَ. ٱلْقُدُّوسَ. ﴿ لِأَنَّكَ
ص صَبْعِينَ. رَبِّ. صَلِّمْ. لِي: ﴿
ر رَبِّي. إِلَهِي. لَا. تَجْعَلْ. أَعْدَائِي. يَشْمَتُونَ بِي: ﴿ إِلَهِي
س سَبْعِينَ. رَبِّ. أَعِنِّي. لِأَشْكُرَ. ٱسْمَكَ. ٱلْقُدُّوسَ. ﴿ لِأَنَّكَ

ذ كَمْ وَ فَلْ وَ وَسْمَاهَرْ وَلَا . لَا هَرَرْتْ . تَرَلَا . هَلَاهَرْ وَلَا . هَلَاهَرْ وَلَا . هَلَاهَرْ و

ש שלום:- אבגד. הזחטיכלמ. נסעפצ:כ:— ק רשת. הוזח. טיכל. מנסע. פצקר. שתך. הזחט. יכלמנ. סעפצ ע ק. נשתך. שלום. הזחטי. כלמנס: עפצקר שתך הזחטי כלמנס עפצקר שתך הזחטי כלמנס עפצקר שתך הזחטי כלמנס

ש פְּעָנִיתִי:- וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. בֶּן־אָדָם. הַנְּבָאתָ עַל־רֹעֵי יִשְׂרָאֵל. הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם. כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה. אוֹי רֹעֵי יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אֹתָם. הֲלוֹא צֹאן מִן־הָרֹעִים. יִרְעוּ הָרוֹעִים׃ אֶת־הַחֵלֶב תֹּאכֵלוּ. וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבָּשׁוּ. הַבְּרִיא תִּזְבָּחוּ. אֶת־הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ׃ אֶת־הַנַּחֲלָה לֹא חִזַּקְתֶּם. וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשִׁבֹתֶם. וְאֶת־הַטְּרוּפָה לֹא חִבַּשְׁתֶּם. וְאֶת־הַחוֹלָה לֹא רְפָאתֶם. עַל־הַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא חִבַּשְׁתֶּם. וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשִׁבֹתֶם. וְאֶת־הָאֹבֶדֶת לֹא בִקַּשְׁתֶּם. וְאֶת־הַחֲזָקָה רְדִיתֶם בְּפֶרֶךְ וּבְחָזְקָה׃ וַתָּפוּצֶינָה מִבְּלִי רֹעֶה. וַתִּהְיֶינָה לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה. וַתִּפּוֹצֶינָה׃ צֹאנִי תִּשְׁגֶּינָה בְּכָל־הָרִים וְעַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה. וְעַל כָּל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ נָפוֹצָה צֹאנִי. וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ׃ לָכֵן רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ חַי־אֲנִי נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה. אִם־לֹא יַעַן הָיוֹת צֹאנִי לָבַז. וַתִּהְיֶינָה צֹאנִי לְאָכְלָה לְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה. מֵאֵין רוֹעֶה. וְלֹא דָרְשׁוּ רוֹעַי אֶת־צֹאנִי. וַיִּרְעוּ הָרוֹעִים אֶת־עַצְמָם. וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעָיוּ׃ לָכֵן רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה. הִנְנִי אֶל־הָרֹעִים. וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם. וְהִשְׁבַּתִּים מִלְּרְעוֹת צֹאן. וְלֹא־יִרְעוּ הָרוֹעִים עוֹד אֶת־עַצְמָם. וְהִצַּלְתִּי אֶת־צֹאנִי מִפִּיהֶם. וְלֹא תִהְיֶינָה לָהֶם לְמַאֲכָל׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה. הִנְנִי אֲנִי וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי. וּבִקַּרְתִּים׃ כַּאֲשֶׁר יְבַקֵּר רוֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם הֱיוֹתוֹ בְּתוֹךְ צֹאנוֹ נִפְרָדוֹת. כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי. וְהִצַּלְתִּי אוֹתָם מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַאֲפֵלָה׃ וְהוֹצֵאתִי אוֹתָם מִן־הָעַמִּים. וְקִבַּצְתִּים מִן־הָאֲרָצוֹת. וְהֵבֵאתִים אֶל־אַדְמָתָם. וְרָעִיתִים עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל. בַּנְּחָלִים וּבְכֹל מוֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ׃ בְּמִרְעֶה טוֹב אֶרְעֵם. וּבְהַר מְרוֹם גָּבְהֵי יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה נָוָתָם. שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנָוֶה טוֹב. וּבְמִרְעֶה שָׁמֵן יִרְעוּ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲנִי אֶרְעֶה אֶת־צֹאנִי. וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ אֶת־הָאֲבֵדָה אְבַקֵּשׁ. וְהַנִּדָּחַת אָשִׁיב. וְהַנִּשְׁבֶּרֶת אֲחַבֹּשׁ. וְהַחוֹלָה אְחַזֵּק. וְאֶת־הַשְּׁמֵנָה וְאֶת־הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד. אֶרְעֶנָּה בְּמִשְׁפָּט׃ וְאַתֶּן צֹאנִי כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה. הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֶׂה לְשֶׂה. בֵּין אֵילִים וּבֵין עַתֻּדִים׃ הַמְעַט מִרְעֵה הַטּוֹב. כִּי אֶת־הַשְּׁאָר מִרְעִיתֶם בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְמֹסוּן. וּמִשְׁתֹּת הַמַּיִם תִּשְׁתּוּ. וְאֶת־הַשְּׁאָר בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפָּשׁוּן׃ וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם יִרְעוּ. וּשְׂאוֹר רַגְלֵיכֶם יִשְׁתּוּ׃

ز وشعاهم. ذهب وفضة: ـ ساسم. بالصبر. ساعة. ـ ساسم. بالصبر. ساعة. ـ ساسم. بالصبر. ساعة.

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ :-

ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻨﻔﻘﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻀﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﻜﺎﻇﻤﻴﻦ ﺍﻟﻐﻴﻆ ﻭﺍﻟﻌﺎﻓﻴﻦ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ

ﻭ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻓﺎﺣﺸﺔ ﺃﻭ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺎﺳﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﻟﺬﻧﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻔﺮ ﺍﻟﺬﻧﻮﺏ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ

ﻭ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻧﻌﻢ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻌﺎﻣﻠﻴﻦ

ﻭ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺳﻨﻦ ﻓﺴﻴﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺎﻧﻈﺮﻭﺍ ﻛﻴﻒ ﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺍﻟﻤﻜﺬﺑﻴﻦ

ﻭ ﻫﺬﺍ ﺑﻴﺎﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ﻭﻻ ﺗﻬﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺍﻷﻋﻠﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ

ﻭ ﺇﻥ ﻳﻤﺴﺴﻜﻢ ﻗﺮﺡ ﻓﻘﺪ ﻣﺲ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻗﺮﺡ ﻣﺜﻠﻪ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﻧﺪﺍﻭﻟﻬﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﺘﺨﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﺷﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ

ﻭ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﻤﺤﻖ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺪﺧﻠﻮﺍ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻟﻤﺎ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ

ﻭ ﻭﻟﻘﺪ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻤﻨﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻮﻩ ﻓﻘﺪ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ

ﻭ ﻭﻣﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻻ ﺭﺳﻮﻝ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﺃﻓﺈﻥ ﻣﺎﺕ ﺃﻭ ﻗﺘﻞ ﺍﻧﻘﻠﺒﺘﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻨﻘﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﻋﻘﺒﻴﻪ ﻓﻠﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﺳﻴﺠﺰﻱ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ

ﻭ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﻔﺲ ﺃﻥ ﺗﻤﻮﺕ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺘﺎﺑﺎ ﻣﺆﺟﻼ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺳﻨﺠﺰﻱ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ

ﻭ ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻧﺒﻲ ﻗﺎﺗﻞ ﻣﻌﻪ ﺭﺑﻴﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮ ﻓﻤﺎ ﻭﻫﻨﻮﺍ ﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺿﻌﻔﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﺍﺳﺘﻜﺎﻧﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ

ﻭ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻗﻮﻟﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻏﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺫﻧﻮﺑﻨﺎ ﻭﺇﺳﺮﺍﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﻭﺛﺒﺖ ﺃﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻭﺍﻧﺼﺮﻧﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ

ﻭ ﻓﺂﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺣﺴﻦ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ

ﻭ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻥ ﺗﻄﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺮﺩﻭﻛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻓﺘﻨﻘﻠﺒﻮﺍ ﺧﺎﺳﺮﻳﻦ

ﻭ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﻟﺎﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﻨﺎﺻﺮﻳﻦ

ﻭ ﺳﻨﻠﻘﻲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺍﻟﺮﻋﺐ ﺑﻤﺎ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻨﺰﻝ ﺑﻪ ﺳﻠﻄﺎﻧﺎ ﻭﻣﺄﻭﺍﻫﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺑﺌﺲ ﻣﺜﻮﻯ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ

ﻭ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺪﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﺪﻩ ﺇﺫ ﺗﺤﺴﻮﻧﻬﻢ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﻓﺸﻠﺘﻢ ﻭﺗﻨﺎﺯﻋﺘﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻭﻋﺼﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺭﺍﻛﻢ ﻣﺎ ﺗﺤﺒﻮﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺛﻢ ﺻﺮﻓﻜﻢ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻴﺒﺘﻠﻴﻜﻢ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ

ﻭ ﺇﺫ ﺗﺼﻌﺪﻭﻥ ﻭﻻ ﺗﻠﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺃﺣﺪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺃﺧﺮﺍﻛﻢ ﻓﺄﺛﺎﺑﻜﻢ ﻏﻤﺎ ﺑﻐﻢ ﻟﻜﻴﻼ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﺎﺗﻜﻢ ﻭﻻ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ

ﻭ ﺛﻢ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻐﻢ ﺃﻣﻨﺔ ﻧﻌﺎﺳﺎ ﻳﻐﺸﻰ ﻃﺎﺋﻔﺔ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻃﺎﺋﻔﺔ ﻗﺪ ﺃﻫﻤﺘﻬﻢ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﻇﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﺔ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻞ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺷﻲﺀ ﻗﻞ ﺇﻥ ﺍﻷﻣﺮ ﻛﻠﻪ ﻟﻠﻪ ﻳﺨﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺒﺪﻭﻥ ﻟﻚ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﺷﻲﺀ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻨﺎ ﻫﺎﻫﻨﺎ ﻗﻞ ﻟﻮ ﻛﻨﺘﻢ ﻓﻲ ﺑﻴﻮﺗﻜﻢ ﻟﺒﺮﺯ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺘﺐ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﻘﺘﻞ ﺇﻟﻰ ﻣﻀﺎﺟﻌﻬﻢ ﻭﻟﻴﺒﺘﻠﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺻﺪﻭﺭﻛﻢ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ

ﻭ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﺳﺘﺰﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ

ש מִלְּפָנַי. יִשָּׂרְאֵל. מִמִּצְרַיִם. מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר
א אֵלַי. בְּנִי־אָדָם. הִנָּבֵא עַל־עַצְמוֹת. הָאֵלֶּה. וְאָמַרְתָּ
ב אֲלֵהֶם. עַצְמוֹת. הַיְבֵשׁוֹת. שִׁמְעוּ. דְּבַר־יְהוָה:
ג כֹּה. אָמַר. אֲדֹנָי. יְהוִה. לָעֲצָמוֹת. הָאֵלֶּה. הִנֵּה
ד אֲנִי. מֵבִיא. בָּכֶם. רוּחַ. וִחְיִיתֶם. וְנָתַתִּי. עֲלֵיכֶם
ה גִּידִים. וְהַעֲלֵיתִי. עֲלֵיכֶם. בָּשָׂר. וְקָרַמְתִּי. עֲלֵיכֶם
ו עוֹר. וְנָתַתִּי. בָכֶם. רוּחַ. וִחְיִיתֶם. וִידַעְתֶּם. כִּי
ז אֲנִי. יְהוָה. וָאֶתְנַבֵּא. כַּאֲשֶׁר. צֻוֵּיתִי. וַיְהִי
ח כְּהִתְנַבְּאִי. קוֹל. וְהִנֵּה. רַעַשׁ. וַתִּקְרְבוּ. עֲצָמוֹת.
ט עֶצֶם. אֶל־עַצְמוֹ. וַיִּרְאֶה. וְהִנֵּה. עֲלֵיהֶם. גִּידִים.
י וּבָשָׂר. עָלָה. וַיִּקְרַם. עֲלֵיהֶם. עוֹר. מִלְמָעְלָה.
יא וְרוּחַ. אֵין. בָּהֶם. וַיֹּאמֶר. אֵלַי. הִנָּבֵא. אֶל־הָרוּחַ.
יב הִנָּבֵא. בֶּן־אָדָם. וְאָמַרְתָּ. אֶל־הָרוּחַ. כֹּה. אָמַר
יג אֲדֹנָי. יְהוִה. מֵאַרְבַּע. רוּחוֹת. בֹּאִי. הָרוּחַ. וּפְחִי
יד בַּהֲרוּגִים. הָאֵלֶּה. וְיִחְיוּ. וְהִנָּבֵאתִי. כַּאֲשֶׁר. צִוָּנִי
טו וַתָּבוֹא. בָהֶם. הָרוּחַ. וַיִּחְיוּ. וַיַּעַמְדוּ. עַל־רַגְלָם.
טז חַיִל. גָּדוֹל. מְאֹד. מְאֹד. מְאֹד. וַתְּהִי. עַל־הָעֲצָמוֹת.
יז הָאֵלֶּה. כָּל־בֵּית. יִשְׂרָאֵל. כֻּלָּה. הֵמָּה. הָאֹמְרִים.
יח יָבְשָׁה. עַצְמוֹתֵינוּ. וְאָבְדָה. תִקְוָתֵנוּ. נִגְזַרְנוּ. לָנוּ:
יט לָכֵן. הִנָּבֵא. וְאָמַרְתָּ. אֲלֵהֶם. כֹּה. אָמַר. אֲדֹנָי
כ יְהוִה. הִנֵּה. אֲנִי. פֹתֵחַ. אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם. וְהַעֲלֵיתִי
כא אֶתְכֶם. מִקִּבְרוֹתֵיכֶם. עַמִּי. וְהֵבֵאתִי. אֶתְכֶם. אֶל־אַדְמַת
כב יִשְׂרָאֵל. וִידַעְתֶּם. כִּי־אֲנִי. יְהוָה. בְּפִתְחִי. אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם
כג וּבְהַעֲלוֹתִי. אֶתְכֶם. מִקִּבְרוֹתֵיכֶם. עַמִּי. וְנָתַתִּי
כד רוּחִי. בָּכֶם. וְחִיִּיתֶם. וְהִנַּחְתִּי. אֶתְכֶם. עַל־אַדְמַתְכֶם.
כה וִידַעְתֶּם. כִּי־אֲנִי. יְהוָה. דִּבַּרְתִּי. וְעָשִׂיתִי. נְאֻם
כו יְהוָה. וַיְהִי. דְבַר־יְהוָה. אֵלַי. לֵאמֹר. וְאַתָּה. בֶּן־אָדָם
כז קַח־לְךָ. עֵץ־אֶחָד. וְכְתֹב. עָלָיו. לִיהוּדָה. וְלִבְנֵי
כח יִשְׂרָאֵל. חֲבֵרָיו. וְלָקַחְתָּ. עֵץ־אֶחָד. וְכָתַבְתָּ. עָלָיו
כט לְיוֹסֵף. עֵץ־אֶפְרַיִם. וְכָל־בֵּית. יִשְׂרָאֵל. חֲבֵרָיו. וְקָרַב
ל אֹתָם. לְךָ. לְעֵץ. אֶחָד. וְהָיוּ. לְאֶחָד. בְּיָדֶךָ. וְהָיָה
לא כִּי־יֹאמְרוּ. אֵלֶיךָ. בְּנֵי. עַמְּךָ. לֵאמֹר. הֲלוֹא. תַגִּיד
לב לָנוּ. מָה־אֵלֶּה. לָךְ. דַּבֵּר. אֲלֵהֶם. כֹּה. אָמַר. אֲדֹנָי
לג יְהוִה. הִנֵּה. אֲנִי. לֹקֵחַ. אֶת־עֵץ. יוֹסֵף. אֲשֶׁר. בְּיַד
לד אֶפְרַיִם. וְשִׁבְטֵי. יִשְׂרָאֵל. חֲבֵרָיו. וְנָתַתִּי. אֹתָם. עָלָיו
לה אֶת־עֵץ. יְהוּדָה. וְעָשִׂיתִי. אֹתָם. לְעֵץ. אֶחָד. וְהָיוּ
לו אֶחָד. בְּיָדִי. וְהָיוּ. הָעֵצִים. אֲשֶׁר. תִּכְתֹּב. עֲלֵיהֶם
לז בְּיָדָם. לְעֵינֵיהֶם. וְדַבֵּר. אֲלֵהֶם. כֹּה. אָמַר. אֲדֹנָי

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۝ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝

ואלה תולדות נח נח איש צדיק היה תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ותסכרנה מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות המקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על הארץ ונראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃

ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואל היבוסי ואל האמרי ואל הגרגשי׃ ואל החוי ואל הערקי ואל הסיני׃ ואל הארודי ואל הצמרי ואל החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידון בבאך גררה עד עזה בבאך סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בבאך ספרה הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃

אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחרי המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שנה ושלש ויולד בנים ובנות׃ ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש מאות שנה ושלש ויולד בנים ובנות׃ ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ויולד בנים ובנות׃ ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ויולד בנים ובנות׃ ורעו חי שנים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ויולד בנים ובנות׃ ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ותרח חי שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ ויחי תרח בחרן ימים רבים ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃ ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ ועמק השדים באת באת בארות חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ וילקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ וילכדו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יולד והתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ויהי בשנת תשע ותשעים שנה לאברם וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יולד והתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ויהי בשנת תשע ותשעים שנה לאברם וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יולד והתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

ואתה בן־אדם התנבא על־גוג ואמרת כה־אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל׃ ופתיתיך ושׁשׁתיך וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וְהֵבֵאתִיךָ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל׃ על־הרי ישראל תפול אתה וכל־אגפיך ועמים אשר אתך אתן לעיט צפור כל־כנף וחית השדה לאכלה נתתיך׃ על־פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה׃ ושׁלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה׃ ואת־שם קדשׁי אודיע בתוך עמי ישראל ולא־אחל את־שם קדשׁי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל׃ הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי׃ וישבו יושבי ערי ישראל וּבָעֲרוּ בנשׁק עולל ומגן ומגפה וקל ידה וחץ ומקל יד ושׂרפו בהם באש שבע שנים׃ ולא־ישׂאו עצים מן־השׂדה ולא יחטבו מן־היערים כי בנשׁק יבערו אש ובזזו את־בזזיהם ושׁללו את־שׁלליהם נאם אדני יהוה׃ והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום־שׁם קבר בישׂראל גיא העברים קדמת הים וחסם הוא עברים את־הגיא וקברו שׁם את־גוג ואת־כל־המונו וקראו גיא המון גוג׃ וקברו בית ישראל למען טהר את־הארץ שׁבעה חדשׁים׃ וקברו כל־עם הארץ והיה להם לשׁם יום הכבדי נאם אדני יהוה׃ ואנשׁי קבע יבדילו עברים בעבר את־הקברים המטהרים את־הפנים אחרי תם שׁבעת חדשׁים יעשׂו חפשׂ׃ וסבבו העברים העברים את־הארץ ראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד־קברו את־המון גוג׃ וגם־שם העיר המון ונטהרה הארץ׃

ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻠَﻢُ ﺑِﻤَﺎ ﻳَﻜْﺘُﻤُﻮﻥَ: ﴿ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﻜْﺘُﻤُﻮﻥَ ﻣَﺎ ﺃَﻧْﺰَﻟْﻨَﺎ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﺒَﻴِّﻨَﺎﺕِ ﻭَﺍﻟْﻬُﺪَﻯٰ ﻣِﻦْ ﺑَﻌْﺪِ ﻣَﺎ ﺑَﻴَّﻨَّﺎﻩُ ﻟِﻠﻨَّﺎﺱِ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏِ ﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﻳَﻠْﻌَﻨُﻬُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻭَﻳَﻠْﻌَﻨُﻬُﻢُ ﺍﻟﻠَّﺎﻋِﻨُﻮﻥَ ۝ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺗَﺎﺑُﻮﺍ ﻭَﺃَﺻْﻠَﺤُﻮﺍ ﻭَﺑَﻴَّﻨُﻮﺍ ﻓَﺄُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﺃَﺗُﻮﺏُ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﻭَﺃَﻧَﺎ ﺍﻟﺘَّﻮَّﺍﺏُ ﺍﻟﺮَّﺣِﻴﻢُ ۝ ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻭَﻣَﺎﺗُﻮﺍ ﻭَﻫُﻢْ ﻛُﻔَّﺎﺭٌ ﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﻟَﻌْﻨَﺔُ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟْﻤَﻠَﺎﺋِﻜَﺔِ ﻭَﺍﻟﻨَّﺎﺱِ ﺃَﺟْﻤَﻌِﻴﻦَ ۝ ﺧَﺎﻟِﺪِﻳﻦَ ﻓِﻴﻬَﺎ ﻟَﺎ ﻳُﺨَﻔَّﻒُ ﻋَﻨْﻬُﻢُ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏُ ﻭَﻟَﺎ ﻫُﻢْ ﻳُﻨﻈَﺮُﻭﻥَ ۝ ﻭَﺇِﻟَٰﻬُﻜُﻢْ ﺇِﻟَٰﻪٌ ﻭَﺍﺣِﺪٌ ﻟَّﺎ ﺇِﻟَٰﻪَ ﺇِﻟَّﺎ ﻫُﻮَ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦُ ﺍﻟﺮَّﺣِﻴﻢُ ۝ ﺇِﻥَّ ﻓِﻲ ﺧَﻠْﻖِ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﻭَﺍﺧْﺘِﻠَﺎﻑِ ﺍﻟَّﻴْﻞِ ﻭَﺍﻟﻨَّﻬَﺎﺭِ ﻭَﺍﻟْﻔُﻠْﻚِ ﺍﻟَّﺘِﻲ ﺗَﺠْﺮِﻱ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺒَﺤْﺮِ ﺑِﻤَﺎ ﻳَﻨﻔَﻊُ ﺍﻟﻨَّﺎﺱَ ﻭَﻣَﺎ ﺃَﻧْﺰَﻝَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣِﻦَ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﺀِ ﻣِﻦْ ﻣَﺎﺀٍ ﻓَﺄَﺣْﻴَﺎ ﺑِﻪِ ﺍﻟْﺄَﺭْﺽَ ﺑَﻌْﺪَ ﻣَﻮْﺗِﻬَﺎ ﻭَﺑَﺚَّ ﻓِﻴﻬَﺎ ﻣِﻦْ ﻛُﻞِّ ﺩَﺍﺑَّﺔٍ ﻭَﺗَﺼْﺮِﻳﻒِ ﺍﻟﺮِّﻳَﺎﺡِ ﻭَﺍﻟﺴَّﺤَﺎﺏِ ﺍﻟْﻤُﺴَﺨَّﺮِ ﺑَﻴْﻦَ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﺀِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﻟَﺂﻳَﺎﺕٍ ﻟِّﻘَﻮْﻡٍ ﻳَﻌْﻘِﻠُﻮﻥَ ۝ ﻭَﻣِﻦَ ﺍﻟﻨَّﺎﺱِ ﻣَﻦ ﻳَﺘَّﺨِﺬُ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻥِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺃَﻧﺪَﺍﺩًا ﻳُﺤِﺒُّﻮﻧَﻬُﻢْ ﻛَﺤُﺐِّ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﺃَﺷَﺪُّ ﺣُﺒًّﺎ ﻟِّﻠَّﻪِ ﻭَﻟَﻮْ ﻳَﺮَﻯ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻇَﻠَﻤُﻮﺍ ﺇِﺫْ ﻳَﺮَﻭْﻥَ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﺃَﻥَّ ﺍﻟْﻘُﻮَّﺓَ ﻟِﻠَّﻪِ ﺟَﻤِﻴﻌًﺎ ﻭَﺃَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﺷَﺪِﻳﺪُ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏِ ۝ ﺇِﺫْ ﺗَﺒَﺮَّﺃَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺗُّﺒِﻌُﻮﺍ ﻣِﻦَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺗَّﺒَﻌُﻮﺍ ﻭَﺭَﺃَﻭُﺍ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﻭَﺗَﻘَﻄَّﻌَﺖْ ﺑِﻬِﻢُ ﺍﻟْﺄَﺳْﺒَﺎﺏُ ۝ ﻭَﻗَﺎﻝَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺗَّﺒَﻌُﻮﺍ ﻟَﻮْ ﺃَﻥَّ ﻟَﻨَﺎ ﻛَﺮَّﺓً ﻓَﻨَﺘَﺒَﺮَّﺃَ ﻣِﻨْﻬُﻢْ ﻛَﻤَﺎ ﺗَﺒَﺮَّﺅُﻭﺍ ﻣِﻨَّﺎ ۗ ﻛَﺬَٰﻟِﻚَ ﻳُﺮِﻳﻬِﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻤَﺎﻟَﻬُﻢْ ﺣَﺴَﺮَٰﺕٍ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ۖ ﻭَﻣَﺎ ﻫُﻢ ﺑِﺨَﺎﺭِﺟِﻴﻦَ ﻣِﻦَ ﺍﻟﻨَّﺎﺭِ ۝ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟﻨَّﺎﺱُ ﻛُﻠُﻮﺍ ﻣِﻤَّﺎ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﺣَﻠَٰﻠًﺎ ﻃَﻴِّﺒًﺎ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺘَّﺒِﻌُﻮﺍ ﺧُﻄُﻮَﺍﺕِ ﺍﻟﺸَّﻴْﻄَﺎﻥِ ۚ ﺇِﻧَّﻪُ ﻟَﻜُﻢْ ﻋَﺪُﻭٌّ ﻣُّﺒِﻴﻦٌ ۝ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻳَﺄْﻣُﺮُﻛُﻢ ﺑِﺎﻟﺴُّﻮﺀِ ﻭَﺍﻟْﻔَﺤْﺸَﺎﺀِ ﻭَﺃَﻥ ﺗَﻘُﻮﻟُﻮﺍ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻣَﺎ ﻟَﺎ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ۝ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﻗِﻴﻞَ ﻟَﻬُﻢُ ﺍﺗَّﺒِﻌُﻮﺍ ﻣَﺎ ﺃَﻧﺰَﻝَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺑَﻞْ ﻧَﺘَّﺒِﻊُ ﻣَﺎ ﺃَﻟْﻔَﻴْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ﺁﺑَﺎﺀَﻧَﺎ ۚ ﺃَﻭَﻟَﻮْ ﻛَﺎﻥَ ﺁﺑَﺎﺅُﻫُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻘِﻠُﻮﻥَ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﻭَﻟَﺎ ﻳَﻬْﺘَﺪُﻭﻥَ ۝ ﻭَﻣَﺜَﻞُ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻛَﻔَﺮُﻭﺍ ﻛَﻤَﺜَﻞِ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳَﻨﻌِﻖُ ﺑِﻤَﺎ ﻟَﺎ ﻳَﺴْﻤَﻊُ ﺇِﻟَّﺎ ﺩُﻋَﺎﺀً ﻭَﻧِﺪَﺍﺀً ۚ ﺻُﻢٌّ ﺑُﻜْﻢٌ ﻋُﻤْﻲٌ ﻓَﻬُﻢْ ﻟَﺎ ﻳَﻌْﻘِﻠُﻮﻥَ ۝ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﻛُﻠُﻮﺍ ﻣِﻦ ﻃَﻴِّﺒَﺎﺕِ ﻣَﺎ ﺭَﺯَﻗْﻨَﺎﻛُﻢْ ﻭَﺍﺷْﻜُﺮُﻭﺍ ﻟِﻠَّﻪِ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺇِﻳَّﺎﻩُ ﺗَﻌْﺒُﺪُﻭﻥَ ۝ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﺣَﺮَّﻡَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢُ ﺍﻟْﻤَﻴْﺘَﺔَ ﻭَﺍﻟﺪَّﻡَ ﻭَﻟَﺤْﻢَ ﺍﻟْﺨِﻨﺰِﻳﺮِ ﻭَﻣَﺎ ﺃُﻫِﻞَّ ﺑِﻪِ ﻟِﻐَﻴْﺮِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ۖ ﻓَﻤَﻦِ ﺍﺿْﻄُﺮَّ ﻏَﻴْﺮَ ﺑَﺎﻍٍ ﻭَﻟَﺎ ﻋَﺎﺩٍ ﻓَﻠَﺎ ﺇِﺛْﻢَ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ۚ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻏَﻔُﻮﺭٌ ﺭَّﺣِﻴﻢٌ ۝ ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳَﻜْﺘُﻤُﻮﻥَ ﻣَﺎ ﺃَﻧﺰَﻝَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏِ ﻭَﻳَﺸْﺘَﺮُﻭﻥَ ﺑِﻪِ ﺛَﻤَﻨًﺎ ﻗَﻠِﻴﻠًﺎ ۙ ﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﻣَﺎ ﻳَﺄْﻛُﻠُﻮﻥَ ﻓِﻲ ﺑُﻄُﻮﻧِﻬِﻢْ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻟﻨَّﺎﺭَ ﻭَﻟَﺎ ﻳُﻜَﻠِّﻤُﻬُﻢُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﻘِﻴَﺎﻣَﺔِ ﻭَﻟَﺎ ﻳُﺰَﻛِّﻴﻬِﻢْ ﻭَﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﺃَﻟِﻴﻢٌ ۝ ﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺷْﺘَﺮَﻭُﺍ ﺍﻟﻀَّﻠَﺎﻟَﺔَ ﺑِﺎﻟْﻬُﺪَﻯٰ ﻭَﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﺑِﺎﻟْﻤَﻐْﻔِﺮَﺓِ ۚ ﻓَﻤَﺎ ﺃَﺻْﺒَﺮَﻫُﻢْ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟﻨَّﺎﺭِ ۝ ﺫَٰﻟِﻚَ ﺑِﺄَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻧَﺰَّﻝَ ﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏَ ﺑِﺎﻟْﺤَﻖِّ ۗ ﻭَﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﺧْﺘَﻠَﻔُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏِ ﻟَﻔِﻲ ﺷِﻘَﺎﻕٍ ﺑَﻌِﻴﺪٍ ۝ ﻟَّﻴْﺲَ ﺍﻟْﺒِﺮَّ ﺃَﻥ ﺗُﻮَﻟُّﻮﺍ ﻭُﺟُﻮﻫَﻜُﻢْ ﻗِﺒَﻞَ ﺍﻟْﻤَﺸْﺮِﻕِ ﻭَﺍﻟْﻤَﻐْﺮِﺏِ ﻭَﻟَٰﻜِﻦَّ ﺍﻟْﺒِﺮَّ ﻣَﻦْ ﺁﻣَﻦَ ﺑِﺎﻟﻠَّﻪِ ﻭَﺍﻟْﻴَﻮْﻡِ ﺍﻟْﺂﺧِﺮِ ﻭَﺍﻟْﻤَﻠَﺎﺋِﻜَﺔِ ﻭَﺍﻟْﻜِﺘَﺎﺏِ ﻭَﺍﻟﻨَّﺒِﻴِّﻴﻦَ ﻭَﺁﺗَﻰ ﺍﻟْﻤَﺎﻝَ ﻋَﻠَﻰٰ ﺣُﺒِّﻪِ ﺫَﻭِﻱ ﺍﻟْﻘُﺮْﺑَﻰٰ ﻭَﺍﻟْﻴَﺘَﺎﻣَﻰٰ ﻭَﺍﻟْﻤَﺴَﺎﻛِﻴﻦَ ﻭَﺍﺑْﻦَ ﺍﻟﺴَّﺒِﻴﻞِ ﻭَﺍﻟﺴَّﺎﺋِﻠِﻴﻦَ ﻭَﻓِﻲ ﺍﻟﺮِّﻗَﺎﺏِ ﻭَﺃَﻗَﺎﻡَ ﺍﻟﺼَّﻠَﺎﺓَ ﻭَﺁﺗَﻰ ﺍﻟﺰَّﻛَﺎﺓَ ﻭَﺍﻟْﻤُﻮﻓُﻮﻥَ ﺑِﻌَﻬْﺪِﻫِﻢْ ﺇِﺫَﺍ ﻋَﺎﻫَﺪُﻭﺍ ۖ ﻭَﺍﻟﺼَّﺎﺑِﺮِﻳﻦَ ﻓِﻲ ﺍﻟْﺒَﺄْﺳَﺎﺀِ ﻭَﺍﻟﻀَّﺮَّﺍﺀِ ﻭَﺣِﻴﻦَ ﺍﻟْﺒَﺄْﺱِ ۗ ﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺻَﺪَﻗُﻮﺍ ۖ ﻭَﺃُﻭﻟَٰﺌِﻚَ ﻫُﻢُ ﺍﻟْﻤُﺘَّﻘُﻮﻥَ ۝ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﻛُﺘِﺐَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢُ ﺍﻟْﻘِﺼَﺎﺹُ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻘَﺘْﻠَﻰ ۖ ﺍﻟْﺤُﺮُّ ﺑِﺎﻟْﺤُﺮِّ ﻭَﺍﻟْﻌَﺒْﺪُ ﺑِﺎﻟْﻌَﺒْﺪِ ﻭَﺍﻟْﺄُﻧﺜَﻰٰ ﺑِﺎﻟْﺄُﻧﺜَﻰٰ ۚ ﻓَﻤَﻦْ ﻋُﻔِﻲَ ﻟَﻪُ ﻣِﻦْ ﺃَﺧِﻴﻪِ ﺷَﻲْﺀٌ ﻓَﺎﺗِّﺒَﺎﻉٌ ﺑِﺎﻟْﻤَﻌْﺮُﻭﻑِ ﻭَﺃَﺩَﺍﺀٌ ﺇِﻟَﻴْﻪِ ﺑِﺈِﺣْﺴَﺎﻥٍ ۗ ﺫَٰﻟِﻚَ ﺗَﺨْﻔِﻴﻒٌ ﻣِّﻦ ﺭَّﺑِّﻜُﻢْ ﻭَﺭَﺣْﻤَﺔٌ ۗ ﻓَﻤَﻦِ ﺍﻋْﺘَﺪَﻯٰ ﺑَﻌْﺪَ ﺫَٰﻟِﻚَ ﻓَﻠَﻪُ ﻋَﺬَﺍﺏٌ ﺃَﻟِﻴﻢٌ ۝ ﻭَﻟَﻜُﻢْ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻘِﺼَﺎﺹِ ﺣَﻴَﺎﺓٌ ﻳَﺎ ﺃُﻭﻟِﻲ ﺍﻟْﺄَﻟْﺒَﺎﺏِ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺘَّﻘُﻮﻥَ ۝ ﻛُﺘِﺐَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﺇِﺫَﺍ ﺣَﻀَﺮَ ﺃَﺣَﺪَﻛُﻢُ ﺍﻟْﻤَﻮْﺕُ ﺇِﻥ ﺗَﺮَﻙَ ﺧَﻴْﺮًﺍ ﺍﻟْﻮَﺻِﻴَّﺔُ ﻟِﻠْﻮَﺍﻟِﺪَﻳْﻦِ ﻭَﺍﻟْﺄَﻗْﺮَﺑِﻴﻦَ ﺑِﺎﻟْﻤَﻌْﺮُﻭﻑِ ۖ ﺣَﻘًّﺎ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ ۝ ﻓَﻤَﻦْ ﺑَﺪَّﻟَﻪُ ﺑَﻌْﺪَ ﻣَﺎ ﺳَﻤِﻌَﻪُ ﻓَﺈِﻧَّﻤَﺎ ﺇِﺛْﻤُﻪُ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳُﺒَﺪِّﻟُﻮﻧَﻪُ ۚ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﺳَﻤِﻴﻊٌ ﻋَﻠِﻴﻢٌ ۝ ﻓَﻤَﻦْ ﺧَﺎﻑَ ﻣِﻦ ﻣُّﻮﺹٍ ﺟَﻨَﻔًﺎ ﺃَﻭْ ﺇِﺛْﻤًﺎ ﻓَﺄَﺻْﻠَﺢَ ﺑَﻴْﻨَﻬُﻢْ ﻓَﻠَﺎ ﺇِﺛْﻢَ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ۚ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻏَﻔُﻮﺭٌ ﺭَّﺣِﻴﻢٌ ۝ ﻳَﺎ ﺃَﻳُّﻬَﺎ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﻛُﺘِﺐَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢُ ﺍﻟﺼِّﻴَﺎﻡُ ﻛَﻤَﺎ ﻛُﺘِﺐَ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻣِﻦ ﻗَﺒْﻠِﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺘَّﻘُﻮﻥَ ۝ ﺃَﻳَّﺎﻣًﺎ ﻣَّﻌْﺪُﻭﺩَﺍﺕٍ ۚ ﻓَﻤَﻦ ﻛَﺎﻥَ ﻣِﻨﻜُﻢ ﻣَّﺮِﻳﻀًﺎ ﺃَﻭْ ﻋَﻠَﻰٰ ﺳَﻔَﺮٍ ﻓَﻌِﺪَّﺓٌ ﻣِّﻦْ ﺃَﻳَّﺎﻡٍ ﺃُﺧَﺮَ ۚ ﻭَﻋَﻠَﻰ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳُﻄِﻴﻘُﻮﻧَﻪُ ﻓِﺪْﻳَﺔٌ ﻃَﻌَﺎﻡُ ﻣِﺴْﻜِﻴﻦٍ ۖ ﻓَﻤَﻦ ﺗَﻄَﻮَّﻉَ ﺧَﻴْﺮًﺍ ﻓَﻬُﻮَ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻪُ ۚ ﻭَﺃَﻥ ﺗَﺼُﻮﻣُﻮﺍ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻜُﻢْ ﺇِﻥ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ۝ ﺷَﻬْﺮُ ﺭَﻣَﻀَﺎﻥَ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﺃُﻧﺰِﻝَ ﻓِﻴﻪِ ﺍﻟْﻘُﺮْﺁﻥُ ﻫُﺪًﻯ ﻟِّﻠﻨَّﺎﺱِ ﻭَﺑَﻴِّﻨَﺎﺕٍ ﻣِّﻦَ ﺍﻟْﻬُﺪَﻯٰ ﻭَﺍﻟْﻔُﺮْﻗَﺎﻥِ ۚ ﻓَﻤَﻦ ﺷَﻬِﺪَ ﻣِﻨﻜُﻢُ ﺍﻟﺸَّﻬْﺮَ ﻓَﻠْﻴَﺼُﻤْﻪُ ۖ ﻭَﻣَﻦ ﻛَﺎﻥَ ﻣَﺮِﻳﻀًﺎ ﺃَﻭْ ﻋَﻠَﻰٰ ﺳَﻔَﺮٍ ﻓَﻌِﺪَّﺓٌ ﻣِّﻦْ ﺃَﻳَّﺎﻡٍ ﺃُﺧَﺮَ ۗ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺑِﻜُﻢُ ﺍﻟْﻴُﺴْﺮَ ﻭَﻟَﺎ ﻳُﺮِﻳﺪُ ﺑِﻜُﻢُ ﺍﻟْﻌُﺴْﺮَ ﻭَﻟِﺘُﻜْﻤِﻠُﻮﺍ ﺍﻟْﻌِﺪَّﺓَ ﻭَﻟِﺘُﻜَﺒِّﺮُﻭﺍ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻋَﻠَﻰٰ ﻣَﺎ ﻫَﺪَﺍﻛُﻢْ ﻭَﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺸْﻜُﺮُﻭﻥَ ۝ ﻭَﺇِﺫَﺍ ﺳَﺄَﻟَﻚَ ﻋِﺒَﺎﺩِﻱ ﻋَﻨِّﻲ ﻓَﺈِﻧِّﻲ ﻗَﺮِﻳﺐٌ ۖ ﺃُﺟِﻴﺐُ ﺩَﻋْﻮَﺓَ ﺍﻟﺪَّﺍﻉِ ﺇِﺫَﺍ ﺩَﻋَﺎﻥِ ۖ ﻓَﻠْﻴَﺴْﺘَﺠِﻴﺒُﻮﺍ ﻟِﻲ ﻭَﻟْﻴُﺆْﻣِﻨُﻮﺍ ﺑِﻲ ﻟَﻌَﻠَّﻬُﻢْ ﻳَﺮْﺷُﺪُﻭﻥَ ۝ ﺃُﺣِﻞَّ ﻟَﻜُﻢْ ﻟَﻴْﻠَﺔَ ﺍﻟﺼِّﻴَﺎﻡِ ﺍﻟﺮَّﻓَﺚُ ﺇِﻟَﻰٰ ﻧِﺴَﺂﺋِﻜُﻢْ ۚ ﻫُﻦَّ ﻟِﺒَﺎﺱٌ ﻟَّﻜُﻢْ ﻭَﺃَﻧﺘُﻢْ ﻟِﺒَﺎﺱٌ ﻟَّﻬُﻦَّ ۗ ﻋَﻠِﻢَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻧَّﻜُﻢْ ﻛُﻨﺘُﻢْ ﺗَﺨْﺘَﺎﻧُﻮﻥَ ﺃَﻧﻔُﺴَﻜُﻢْ ﻓَﺘَﺎﺏَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻭَﻋَﻔَﺎ ﻋَﻨﻜُﻢْ ۖ ﻓَﺎﻟْﺂﻥَ ﺑَﺎﺷِﺮُﻭﻫُﻦَّ ﻭَﺍﺑْﺘَﻐُﻮﺍ ﻣَﺎ ﻛَﺘَﺐَ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﻟَﻜُﻢْ ۚ ﻭَﻛُﻠُﻮﺍ ﻭَﺍﺷْﺮَﺑُﻮﺍ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻳَﺘَﺒَﻴَّﻦَ ﻟَﻜُﻢُ ﺍﻟْﺨَﻴْﻂُ ﺍﻟْﺄَﺑْﻴَﺾُ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﺨَﻴْﻂِ ﺍﻟْﺄَﺳْﻮَﺩِ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻔَﺠْﺮِ ۖ ﺛُﻢَّ ﺃَﺗِﻤُّﻮﺍ ﺍﻟﺼِّﻴَﺎﻡَ ﺇِﻟَﻰ ﺍﻟَّﻴْﻞِ ۚ ﻭَﻟَﺎ ﺗُﺒَﺎﺷِﺮُﻭﻫُﻦَّ ﻭَﺃَﻧﺘُﻢْ ﻋَﺎﻛِﻔُﻮﻥَ ﻓِﻲ ﺍﻟْﻤَﺴَﺎﺟِﺪِ ۗ ﺗِﻠْﻚَ ﺣُﺪُﻭﺩُ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻘْﺮَﺑُﻮﻫَﺎ ۗ ﻛَﺬَٰﻟِﻚَ ﻳُﺒَﻴِّﻦُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺁﻳَﺎﺗِﻪِ ﻟِﻠﻨَّﺎﺱِ ﻟَﻌَﻠَّﻬُﻢْ ﻳَﺘَّﻘُﻮﻥَ ۝ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺄْﻛُﻠُﻮﺍ ﺃَﻣْﻮَﺍﻟَﻜُﻢ ﺑَﻴْﻨَﻜُﻢ ﺑِﺎﻟْﺒَﺎﻃِﻞِ ﻭَﺗُﺪْﻟُﻮﺍ ﺑِﻬَﺎ ﺇِﻟَﻰ ﺍﻟْﺤُﻜَّﺎﻡِ ﻟِﺘَﺄْﻛُﻠُﻮﺍ ﻓَﺮِﻳﻘًﺎ ﻣِّﻦْ ﺃَﻣْﻮَﺍﻝِ ﺍﻟﻨَّﺎﺱِ ﺑِﺎﻟْﺈِﺛْﻢِ ﻭَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺗَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ۝ ﻳَﺴْﺄَﻟُﻮﻧَﻚَ ﻋَﻦِ ﺍﻟْﺄَﻫِﻠَّﺔِ ۖ ﻗُﻞْ ﻫِﻲَ ﻣَﻮَﺍﻗِﻴﺖُ ﻟِﻠﻨَّﺎﺱِ ﻭَﺍﻟْﺤَﺞِّ ۗ ﻭَﻟَﻴْﺲَ ﺍﻟْﺒِﺮُّ ﺑِﺄَﻥ ﺗَﺄْﺗُﻮﺍ ﺍﻟْﺒُﻴُﻮﺕَ ﻣِﻦ ﻇُﻬُﻮﺭِﻫَﺎ ﻭَﻟَٰﻜِﻦَّ ﺍﻟْﺒِﺮَّ ﻣَﻦِ ﺍﺗَّﻘَﻰٰ ۗ ﻭَﺃْﺗُﻮﺍ ﺍﻟْﺒُﻴُﻮﺕَ ﻣِﻦْ ﺃَﺑْﻮَﺍﺑِﻬَﺎ ۚ ﻭَﺍﺗَّﻘُﻮﺍ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗُﻔْﻠِﺤُﻮﻥَ ۝ ﻭَﻗَﺎﺗِﻠُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﻳُﻘَﺎﺗِﻠُﻮﻧَﻜُﻢْ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﻌْﺘَﺪُﻭﺍ ۚ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻟَﺎ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟْﻤُﻌْﺘَﺪِﻳﻦَ ۝ ﻭَﺍﻗْﺘُﻠُﻮﻫُﻢْ ﺣَﻴْﺚُ ﺛَﻘِﻔْﺘُﻤُﻮﻫُﻢْ ﻭَﺃَﺧْﺮِﺟُﻮﻫُﻢ ﻣِّﻦْ ﺣَﻴْﺚُ ﺃَﺧْﺮَﺟُﻮﻛُﻢْ ۚ ﻭَﺍﻟْﻔِﺘْﻨَﺔُ ﺃَﺷَﺪُّ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻘَﺘْﻞِ ۚ ﻭَﻟَﺎ ﺗُﻘَﺎﺗِﻠُﻮﻫُﻢْ ﻋِﻨﺪَ ﺍﻟْﻤَﺴْﺠِﺪِ ﺍﻟْﺤَﺮَﺍﻡِ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻳُﻘَﺎﺗِﻠُﻮﻛُﻢْ ﻓِﻴﻪِ ۖ ﻓَﺈِﻥ ﻗَﺎﺗَﻠُﻮﻛُﻢْ ﻓَﺎﻗْﺘُﻠُﻮﻫُﻢْ ۗ ﻛَﺬَٰﻟِﻚَ ﺟَﺰَﺍﺀُ ﺍﻟْﻜَﺎﻓِﺮِﻳﻦَ ۝ ﻓَﺈِﻥِ ﺍﻧﺘَﻬَﻮْﺍ ﻓَﺈِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻏَﻔُﻮﺭٌ ﺭَّﺣِﻴﻢٌ ۝ ﻭَﻗَﺎﺗِﻠُﻮﻫُﻢْ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻟَﺎ ﺗَﻜُﻮﻥَ ﻓِﺘْﻨَﺔٌ ﻭَﻳَﻜُﻮﻥَ ﺍﻟﺪِّﻳﻦُ ﻟِﻠَّﻪِ ۖ ﻓَﺈِﻥِ ﺍﻧﺘَﻬَﻮْﺍ ﻓَﻠَﺎ ﻋُﺪْﻭَﺍﻥَ ﺇِﻟَّﺎ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟﻈَّﺎﻟِﻤِﻴﻦَ ۝ ﺍﻟﺸَّﻬْﺮُ ﺍﻟْﺤَﺮَﺍﻡُ ﺑِﺎﻟﺸَّﻬْﺮِ ﺍﻟْﺤَﺮَﺍﻡِ ﻭَﺍﻟْﺤُﺮُﻣَﺎﺕُ ﻗِﺼَﺎﺹٌ ۚ ﻓَﻤَﻦِ ﺍﻋْﺘَﺪَﻯٰ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﻓَﺎﻋْﺘَﺪُﻭﺍ ﻋَﻠَﻴْﻪِ ﺑِﻤِﺜْﻞِ ﻣَﺎ ﺍﻋْﺘَﺪَﻯٰ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ۚ ﻭَﺍﺗَّﻘُﻮﺍ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻭَﺍﻋْﻠَﻤُﻮﺍ ﺃَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻣَﻊَ ﺍﻟْﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ ۝ ﻭَﺃَﻧﻔِﻘُﻮﺍ ﻓِﻲ ﺳَﺒِﻴﻞِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﻭَﻟَﺎ ﺗُﻠْﻘُﻮﺍ ﺑِﺄَﻳْﺪِﻳﻜُﻢْ ﺇِﻟَﻰ ﺍﻟﺘَّﻬْﻠُﻜَﺔِ ۛ ﻭَﺃَﺣْﺴِﻨُﻮﺍ ۛ ﺇِﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟْﻤُﺤْﺴِﻨِﻴﻦَ ۝ ﻭَﺃَﺗِﻤُّﻮﺍ ﺍﻟْﺤَﺞَّ ﻭَﺍﻟْﻌُﻤْﺮَﺓَ ﻟِﻠَّﻪِ ۚ ﻓَﺈِﻥْ ﺃُﺣْﺼِﺮْﺗُﻢْ ﻓَﻤَﺎ ﺍﺳْﺘَﻴْﺴَﺮَ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻬَﺪْﻱِ ۖ ﻭَﻟَﺎ ﺗَﺤْﻠِﻘُﻮﺍ ﺭُﺀُﻭﺳَﻜُﻢْ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻳَﺒْﻠُﻎَ ﺍﻟْﻬَﺪْﻱُ ﻣَﺤِﻠَّﻪُ ۚ ﻓَﻤَﻦ ﻛَﺎﻥَ ﻣِﻨﻜُﻢ ﻣَّﺮِﻳﻀًﺎ ﺃَﻭْ ﺑِﻪِ ﺃَﺫًﻯ ﻣِّﻦ ﺭَّﺃْﺳِﻪِ ﻓَﻔِﺪْﻳَﺔٌ ﻣِّﻦ ﺻِﻴَﺎﻡٍ ﺃَﻭْ ﺻَﺪَﻗَﺔٍ ﺃَﻭْ ﻧُﺴُﻚٍ ۚ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﺃَﻣِﻨﺘُﻢْ ﻓَﻤَﻦ ﺗَﻤَﺘَ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﻳَﻐْﺸَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟﻨَّﻬَﺎﺭِ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺠَﻠَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﺧَﻠَﻖَ ﺍﻟﺬَّﻛَﺮَ ﻭَﺍﻷُﻧﺜَﻰٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﺳَﻌْﻴَﻜُﻢْ ﻟَﺸَﺘَّﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺃَﻋْﻄَﻰٰ ﻭَﺍﺗَّﻘَﻰٰ ۝ ﻭَﺻَﺪَّﻕَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻴُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺑَﺨِﻞَ ﻭَﺍﺳْﺘَﻐْﻨَﻰٰ ۝ ﻭَﻛَﺬَّﺏَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻌُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻳُﻐْﻨِﻰ ﻋَﻨْﻪُ ﻣَﺎﻟُﻪُ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺮَﺩَّﻯٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﻋَﻠَﻴْﻨَﺎ ﻟَﻠْﻬُﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﺇِﻥَّ ﻟَﻨَﺎ ﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓَ ﻭَﺍﻟْﺄُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻧﺬَﺭْﺗُﻜُﻢْ ﻧَﺎﺭًا ﺗَﻠَﻈَّﻰٰ ۝ ﻟَﺎ ﻳَﺼْﻠَﺎﻫَﺎ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻷَﺷْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻛَﺬَّﺏَ ﻭَﺗَﻮَﻟَّﻰٰ ۝ ﻭَﺳَﻴُﺠَﻨَّﺒُﻬَﺎ ﺍﻷَﺗْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳُﺆْﺗِﻰ ﻣَﺎﻟَﻪُ ﻳَﺘَﺰَﻛَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻟِﺄَﺣَﺪٍ ﻋِﻨﺪَﻩُ ﻣِﻦْ ﻧِّﻌْﻤَﺔٍ ﺗُﺠْﺰَﻯٰ ۝ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﺑْﺘِﻐَﺎﺀَ ﻭَﺟْﻪِ ﺭَﺑِّﻪِ ﺍﻷَﻋْﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳَﺮْﺿَﻰٰ

ﻭَﺍﻟﻀُّﺤَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﺳَﺠَﻰٰ ۝ ﻣَﺎ ﻭَﺩَّﻋَﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻭَﻣَﺎ ﻗَﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓُ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻚَ ﻣِﻦَ ﺍﻷُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳُﻌْﻄِﻴﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻓَﺘَﺮْﺿَﻰٰ ۝ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺠِﺪْﻙَ ﻳَﺘِﻴﻤًﺎ ﻓَﺂﻭَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﺿَﺂﻟًّﺎ ﻓَﻬَﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﻋَﺎﺋِﻠًﺎ ﻓَﺄَﻏْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﺍﻟْﻴَﺘِﻴﻢَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻘْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺍﻟﺴَّﺂﺋِﻞَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻨْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺑِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﺭَﺑِّﻚَ ﻓَﺤَﺪِّﺙْ

ﺃَﻟَﻢْ ﻧَﺸْﺮَﺡْ ﻟَﻚَ ﺻَﺪْﺭَﻙَ ۝ ﻭَﻭَﺿَﻌْﻨَﺎ ﻋَﻨْﻚَ ﻭِﺯْﺭَﻙَ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﺃَﻧﻘَﺾَ ﻇَﻬْﺮَﻙَ ۝ ﻭَﺭَﻓَﻌْﻨَﺎ ﻟَﻚَ ﺫِﻛْﺮَﻙَ ۝ ﻓَﺈِﻥَّ ﻣَﻊَ ﺍﻟْﻌُﺴْﺮِ ﻳُﺴْﺮًﺍ ۝ ﺇِﻥَّ ﻣَﻊَ ﺍﻟْﻌُﺴْﺮِ ﻳُﺴْﺮًﺍ ۝ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﻓَﺮَﻏْﺖَ ﻓَﺎﻧﺼَﺐْ ۝ ﻭَﺇِﻟَﻰٰ ﺭَﺑِّﻚَ ﻓَﺎﺭْﻏَﺐْ

ﺍﻗْﺮَﺃْ ﺑِﺎﺳْﻢِ ﺭَﺑِّﻚَ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﺧَﻠَﻖَ ۝ ﺧَﻠَﻖَ ﺍﻹِﻧﺴَﺎﻥَ ﻣِﻦْ ﻋَﻠَﻖٍ ۝ ﺍﻗْﺮَﺃْ ﻭَﺭَﺑُّﻚَ ﺍﻷَﻛْﺮَﻡُ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻋَﻠَّﻢَ ﺑِﺎﻟْﻘَﻠَﻢِ ۝ ﻋَﻠَّﻢَ ﺍﻹِﻧﺴَﺎﻥَ ﻣَﺎ ﻟَﻢْ ﻳَﻌْﻠَﻢْ ۝ ﻛَﻠَّﺂ ﺇِﻥَّ ﺍﻹِﻧﺴَﺎﻥَ ﻟَﻴَﻄْﻐَﻰٰ ۝ ﺃَﻥ ﺭَّﺁﻩُ ﺍﺳْﺘَﻐْﻨَﻰٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﺇِﻟَﻰٰ ﺭَﺑِّﻚَ ﺍﻟﺮُّﺟْﻌَﻰٰ ۝ ﺃَﺭَﺃَﻳْﺖَ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳَﻨْﻬَﻰٰ ۝ ﻋَﺒْﺪًﺍ ﺇِﺫَﺍ ﺻَﻠَّﻰٰ ۝ ﺃَﺭَﺃَﻳْﺖَ ﺇِﻥ ﻛَﺎﻥَ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻬُﺪَﻯٰ ۝ ﺃَﻭْ ﺃَﻣَﺮَ ﺑِﺎﻟﺘَّﻘْﻮَﻯٰ ۝ ﺃَﺭَﺃَﻳْﺖَ ﺇِﻥ ﻛَﺬَّﺏَ ﻭَﺗَﻮَﻟَّﻰٰ ۝ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﻌْﻠَﻢ ﺑِﺄَﻥَّ ﺍﻟﻠَّﻪَ ﻳَﺮَﻯٰ ۝ ﻛَﻠَّﺂ ﻟَﺌِﻦ ﻟَّﻢْ ﻳَﻨﺘَﻪِ ﻟَﻨَﺴْﻔَﻌًﺎ ﺑِﺎﻟﻨَّﺎﺻِﻴَﺔِ ۝ ﻧَﺎﺻِﻴَﺔٍ ﻛَﺎﺫِﺑَﺔٍ ﺧَﺎﻃِﺌَﺔٍ ۝ ﻓَﻠْﻴَﺪْﻉُ ﻧَﺎﺩِﻳَﻪُ ۝ ﺳَﻨَﺪْﻉُ ﺍﻟﺰَّﺑَﺎﻧِﻴَﺔَ ۝ ﻛَﻠَّﺂ ﻟَﺎ ﺗُﻄِﻌْﻪُ ﻭَﺍﺳْﺠُﺪْ ﻭَﺍﻗْﺘَﺮِﺏ

ו בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ ד וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ז ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ יא ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ יג ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ טז ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ יט ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ כא ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ כה ויעש אלהים את־חיתו־ארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ כז ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ל ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ לא וירא אלהים את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

ב א ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ ג ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ ו ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ ז ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ח ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃ ט ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ י ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ יג ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ טו ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ טז ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ יח ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ יט ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ כ ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ כב ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ כד על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ כה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

ג א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ב ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ ג ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ ד ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ ה כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ו ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ ז ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ ח וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ט ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ י ויאמר את־קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ יא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ יב ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ יג ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ יד ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ טו ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ טז אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ יז ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ יח וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ יט בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ כ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ כא ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ כב ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ כג וישלחהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ כד ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

ד א והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ ב ותסף ללדת את־אחיו את־הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ג ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ ד והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו׃ ה ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ו ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ ז הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ ח ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ ט ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ י ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ יא ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ יב כי תעבד את־האדמה לא תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ יג ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ יד הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ טו ויאמר לו יהוה לכן כל־הרגקין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות־אתו כל־מצאו׃ טז ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ יז ויהי קין יודע את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ יח ויולד לחנוך את־עירד ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל ומתושאל ילד את־למך׃ יט ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ כ ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ כא ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפש כנור ועוגב׃ כב וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ כג ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי־איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כד כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה׃ כה וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת את־הבל כי הרגו קין׃ כו ולשת גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

ה א זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ ב זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃ ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃ ד ויהי ימי־אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ה ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ו וחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש׃ ז ויחי שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ח ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ט וחי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן׃ י ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יא ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ יב וחי קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל׃ יג ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יד ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ טו וחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את־ירד׃ טז ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יז ויהי כל־ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ יח וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך׃ יט ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כ ויהי כל־ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ כא וחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את־מתושלח׃ כב ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כג ויהי כל־ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ כד ויתהלך חנוך את־האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ כה וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את־למך׃ כו ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ כז ויהי כל־ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ כח וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ כט ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה׃ ל ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ לא ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ לב ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃

ו א ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ב ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ג ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ ד הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי־כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ ה וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום׃ ו וינחם יהוה כי־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו׃ ז ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר־בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ח ונח מצא חן בעיני יהוה׃ ט אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח׃ י ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת׃ יא ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ יב וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃ יג ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ׃ יד עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ טו וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ טז צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ יז ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע׃ יח והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך׃ יט ומכל החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ כ מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ כא ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ כב ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ז א ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ ב מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ ג גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ׃ ד כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ה ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה׃ ו ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ׃ ז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול׃ ח מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר אינה טהורה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה׃ ט שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח׃ י ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ׃ יא בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ יב ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ יג בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי־בניו אתם אל־התבה׃ יד הם וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ טו ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים׃ טז והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ יז ויהי המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ׃ יח ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני המים׃ יט והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים׃ כ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ כא ויגוע כל־בשר הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם׃ כב כל אשר נשמת־רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ כג וימח את כל־היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ ויישאר אך־נח ואשר אתו בתבה׃ כד ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום׃

ח א ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים׃ ב ותכסרנה מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים׃ ג וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ד ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ ה והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה׃ ז וישלח את־העורב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ׃ ח וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ט ולא־מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה׃ י ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה מן־התבה׃ יא ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ׃ יב ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב אליו עוד׃ יג ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ טו וידבר אלהים אל־נח לאמר׃ טז צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך׃ יז כל־החיה אשר אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ׃ יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו׃ יט כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃ כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ כא וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את כל־חי כאשר עשיתי׃ כב עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

ט א ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃ ב ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ ג כל־רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל׃ ד אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ה ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ ו שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם׃ ז ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃ ח ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃ ט ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם׃ י ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ יא והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ יב ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם׃ יג את־קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ יד והיה בעננו עב על־הארץ ונראתה הקשת בענן׃ טו וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו עוד המים למבול לשחת כל־בשר׃ טז והיתה הקשת בענן וראיתי לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ יז ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי בין־כל־בשר אשר על־הארץ׃ יח ויהיו בני־נח היצאים מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ יט שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ׃ כ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ כא וישת מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ כב וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ כג ויקח שם ויפת את־השמלה וישימו על־שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ כד ויקץ נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן׃ כה ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ כו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ כז יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ כח ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ כט ויהי כל־ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

י א ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ג ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ ד ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ ה מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ז ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ ח וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ ט הוא היה גבר ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ י ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ יא מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃ יב ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ יג ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים׃ יד ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים׃ טו וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃ טז ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי׃ יז ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃ יח ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ יט ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גררה עד־עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע׃ כ אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ כא ולשם ילד־גם־הוא אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃ כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ כג ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ כד וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר׃ כה ולעבר ילד־שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ כו ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃ כז ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה׃ כח ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃ כט ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃ ל ויהי מושבם ממישא בואכה סנחריב הר הקדם׃ לא אלה בני־שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ לב אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃

יא א ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ג ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ד ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ על־פני כל־הארץ׃ ה וירד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃ ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ח ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ ט על־כן קרא־שמה בבל כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ׃ י אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃ יא ויחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש שנים וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את־שלח׃ יג ויחי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יד ושלח חי שלשים שנה והוליד את־עבר׃ טו ויחי שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ טז ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את־פלג׃ יז ויחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יח ופלג חי שלשים שנה והוליד את־רעו׃ יט ויחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כ ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את־שרוג׃ כא ויחי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כב ושרוג חי שלשים שנה והוליד את־נחור׃ כג ויחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כד ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את־תרח׃ כה ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃ כו ויחי תרח שבעים שנה והוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן׃ כז ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט׃ כח וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ כט ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה׃ ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ לא ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃ לב ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

יב א ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ה ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ ז וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את׃ יב והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ יג אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃ טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ יז ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך היא׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת כל־אשר־לו׃

יג א ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית־אל עד־המקום אשר היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ ד אל־מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ ה וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ו ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ז ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ח ויאמר אברם אל־לוט אל־נא

فَ اَنْتَ هُوَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ. وَلَا رَبَّ غَيْرُهُ. وَلَا خَالِقَ سِوَاهُ:—

وَ سُبْحَانَ اللهِ. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ. وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ. وَاللهُ أَكْبَرُ. وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ. وَاللهُ أَعْلَمُ. وَعِلْمُهُ أَتَمُّ وَأَحْكَمُ. وَأَحْكَمُ وَأَعْلَمُ. وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِي

ثم ابتدأ يقول:—

لا أعلم ما الذي أتى بي إلى هذه الأرض، ولا كيف وجدت نفسي بين أهلها. كل ما أعرفه أني استيقظت ذات صباح على شاطئ رملي، وحولي أصداف كثيرة، وفي رأسي سؤال واحد: لماذا أنا هنا؟ ومنذ ذلك اليوم وأنا أبحث عن الجواب في وجوه الناس، فلا أجد إلا وجوهًا تشبهني في الحيرة.

وقد سألت الشيخ عن ذلك، فقال لي: إن الغربة ليست في المكان، بل في القلب الذي لا يجد ما يطمئن إليه. فإذا صدق هذا القول، فأنا غريب حتى وأنا بين أهلي، وأهلي غرباء حتى وهم بين أهلهم. وهكذا صار الجميع في هذه القرية يشبهون بعضهم في أنهم لا يشبهون أحدًا.

ومن عجائب هذه الأرض أن الليل فيها أطول من النهار، وأن القمر يظهر كل ليلة بوجه مختلف، حتى ظننت أن له مزاجًا يتغير مع الفصول. وقد عددت ليالي فوجدتها ثلاثمائة وخمسًا وستين ليلة، ولم أجد ليلتين متشابهتين. فإما أن القمر يملّ بسرعة، وإما أن الله أراد أن يعلّمنا الصبر بالتأمل في تغيّره.

وفي يوم من الأيام رأيت رجلًا يجمع الحجارة ويبني بها بيتًا، فسألته: لمن هذا البيت؟ فقال: لمن يأتي بعدي. فعجبت من كلامه، لأنه لم يكن يملك شيئًا سوى الحجارة، ولم يكن له أولاد. فعلمت أن الأمل لا يحتاج إلى سبب، وأن الإنسان يبني لغده حتى وهو لا يعرف إن كان سيراه.

ثم إني رأيت في هذه الأرض أشياء لا تُرى في غيرها: رأيت نهرًا يجري إلى الوراء، ورأيت شجرة تثمر في الشتاء وتذبل في الصيف، ورأيت طيورًا تطير على أرجلها لا بأجنحتها. وكل هذه الأشياء جعلتني أظن أن العالم أوسع مما نراه، وأن ما نسميه عجائب ليس إلا ما اعتدنا ألا نراه.

وقد مكثت في هذه الأرض سبعة أعوام، تعلمت خلالها لغة أهلها، وحفظت أسماء نجومها، وعرفت مواسم أمطارها. ثم جاء يوم قررت فيه أن أرحل، لا لأني وجدت ما أبحث عنه، بل لأني أيقنت أن البحث عنه هو الذي يجعل الحياة تستحق أن تُعاش.

ש שלמה: ב:—

א ויאמר. בשמעו אשר: שלמה בנה את בית יהוה ואת בית המלך. בכל
אשר חשק שלמה לעשות: בעזרת ויבן. ב ויקרא. ג ויאמר. ד ויאמר.
ה ויאמר. ו ויאמר. ז ויאמר. ח ויאמר. ט ויאמר. י ויאמר. יא ויאמר.
יב ויאמר. יג ויאמר. יד ויאמר. טו ויאמר. טז ויאמר. יז ויאמר. יח
ויאמר. יט ויאמר. כ ויאמר. כא ויאמר. כב ויאמר. כג ויאמר. כד
ויאמר. כה ויאמר. כו ויאמר. כז ויאמר. כח ויאמר. כט ויאמר. ל
ויאמר. לא ויאמר. לב ויאמר. לג ויאמר. לד ויאמר. לה ויאמר. לו
ויאמר. לז ויאמר. לח ויאמר. לט ויאמר. מ ויאמר. מא ויאמר. מב
ויאמר. מג ויאמר. מד ויאמר. מה ויאמר. מו ויאמר. מז ויאמר. מח
ויאמר. מט ויאמר. נ ויאמר. נא ויאמר. נב ויאמר. נג ויאמר. נד
ויאמר. נה ויאמר. נו ויאמר. נז ויאמר. נח ויאמר. נט ויאמר. ס
ויאמר. סא ויאמר. סב ויאמר. סג ויאמר. סד ויאמר. סה ויאמר. סו
ויאמר. סז ויאמר. סח ויאמר. סט ויאמר. ע ויאמר. עא ויאמר. עב
ויאמר. עג ויאמר. עד ויאמר. עה ויאמר. עו ויאמר. עז ויאמר. עח
ויאמר. עט ויאמר. פ ויאמר. פא ויאמר. פב ויאמר. פג ויאמר. פד
ויאמר. פה ויאמר. פו ויאמר. פז ויאמר. פח ויאמר. פט ויאמר. צ
ויאמר. צא ויאמר. צב ויאמר. צג ויאמר. צד ויאמר. צה ויאמר. צו
ויאמר. צז ויאמר. צח ויאמר. צט ויאמר. ק ויאמר. קא ויאמר. קב
ויאמר. קג ויאמר. קד ויאמר. קה ויאמר. קו ויאמר. קז ויאמר. קח
ויאמר. קט ויאמר. ר ויאמר. רא ויאמר. רב ויאמר. רג ויאמר. רד
ויאמר. רה ויאמר. רו ויאמר. רז ויאמר. רח ויאמר. רט ויאמר. ש
ויאמר. שא ויאמר. שב ויאמר. שג ויאמר. שד ויאמר. שה ויאמר. שו
ויאמר. שז ויאמר. שח ויאמר. שט ויאמר. ת ויאמר. תא ויאמר. תב
ויאמר. תג ויאמר. תד ויאמר. תה ויאמר. תו ויאמר. תז ויאמר. תח
ויאמר. תט ויאמר. תי ויאמר. תיא ויאמר. תיב ויאמר. תיג ויאמר.
תיד ויאמר. תיה ויאמר. תיו ויאמר. תיז ויאמר. תיח ויאמר. תיט
ויאמר. תך ויאמר. תכא ויאמר. תכב ויאמר. תכג ויאמר. תכד
ויאמר. תכה ויאמר. תכו ויאמר. תכז ויאמר. תכח ויאמר. תכט
ויאמר. תל ויאמר. תלא ויאמר. תלב ויאמר. תלג ויאמר. תלד
ויאמר. תלה ויאמר. תלו ויאמר. תלז ויאמר. תלח ויאמר. תלט
ויאמר. תם ויאמר. תמא ויאמר. תמב ויאמר. תמג ויאמר. תמד
ויאמר. תמה ויאמר. תמו ויאמר. תמז ויאמר. תמח ויאמר. תמט
ויאמר. תן ויאמר. תנא ויאמר. תנב ויאמר. תנג ויאמר. תנד
ויאמר. תנה ויאמר. תנו ויאמר. תנז ויאמר. תנח ויאמר. תנט
ויאמר. תס ויאמר. תסא ויאמר. תסב ויאמר. תסג ויאמר. תסד
ויאמר. תסה ויאמר. תסו ויאמר. תסז ויאמר. תסח ויאמר. תסט
ויאמר. תע ויאמר. תעא ויאמר. תעב ויאמר. תעג ויאמר. תעד
ויאמר. תעה ויאמר. תעו ויאמר. תעז ויאמר. תעח ויאמר. תעט
ויאמר. תף ויאמר. תפא ויאמר. תפב ויאמר. תפג ויאמר. תפד
ויאמר. תפה ויאמר. תפו ויאמר. תפז ויאמר. תפח ויאמר. תפט
ויאמר. תץ ויאמר. תצא ויאמר. תצב ויאמר. תצג ויאמר. תצד
ויאמר. תצה ויאמר. תצו ויאמר. תצז ויאמר. תצח ויאמר. תצט
ויאמר. תק ויאמר. תקא ויאמר. תקב ויאמר. תקג ויאמר. תקד
ויאמר. תקה ויאמר. תקו ויאמר. תקז ויאמר. תקח ויאמר. תקט
ויאמר. תר ויאמר. תרא ויאמר. תרב ויאמר. תרג ויאמר. תרד
ויאמר. תרה ויאמר. תרו ויאמר. תרז ויאמר. תרח ויאמר. תרט
ויאמר. תש ויאמר. תשא ויאמר. תשב ויאמר. תשג ויאמר. תשד
ויאמר. תשה ויאמר. תשו ויאמר. תשז ויאמר. תשח ויאמר. תשט
ויאמר. תת ויאמר. תתא ויאמר. תתב ויאמר. תתג ויאמר. תתד
ויאמר. תתה ויאמר. תתו ויאמר. תתז ויאמר. תתח ויאמר. תתט
ויאמר. תתי ויאמר. תתיא ויאמר. תתיב ויאמר. תתיג ויאמר.
תתיד ויאמר. תתיה ויאמר. תתיו ויאמר. תתיז ויאמר. תתיח
ויאמר. תתיט ויאמר. תתך ויאמר. תתכא ויאמר. תתכב ויאמר.
תתכג ויאמר. תתכד ויאמר. תתכה ויאמר. תתכו ויאמר. תתכז
ויאמר. תתכח ויאמר. תתכט ויאמר. תתל ויאמר. תתלא ויאמר.
תתלב ויאמר. תתלג ויאמר. תתלד ויאמר. תתלה ויאמר. תתלו
ויאמר. תתלז ויאמר. תתלח ויאמר. תתלט ויאמר. תתם ויאמר.
תתמא ויאמר. תתמב ויאמר. תתמג ויאמר. תתמד ויאמר. תתמה
ויאמר. תתמו ויאמר. תתמז ויאמר. תתמח ויאמר. תתמט ויאמר.
תתן ויאמר. תתנא ויאמר. תתנב ויאמר. תתנג ויאמר. תתנד
ויאמר. תתנה ויאמר. תתנו ויאמר. תתנז ויאמר. תתנח ויאמר.
תתנט ויאמר. תתס ויאמר. תתסא ויאמר. תתסב ויאמר. תתסג
ויאמר. תתסד ויאמר. תתסה ויאמר. תתסו ויאמר. תתסז ויאמר.
תתסח ויאמר. תתסט ויאמר. תתע ויאמר. תתעא ויאמר. תתעב
ויאמר. תתעג ויאמר. תתעד ויאמר. תתעה ויאמר. תתעו ויאמר.
תתעז ויאמר. תתעח ויאמר. תתעט ויאמר. תתף ויאמר. תתפא
ויאמר. תתפב ויאמר. תתפג ויאמר. תתפד ויאמר. תתפה ויאמר.
תתפו ויאמר. תתפז ויאמר. תתפח ויאמר. תתפט ויאמר. תתץ
ויאמר. תתצא ויאמר. תתצב ויאמר. תתצג ויאמר. תתצד ויאמר.
תתצה ויאמר. תתצו ויאמר. תתצז ויאמר. תתצח ויאמר. תתצט
ויאמר. תתק ויאמר. תתקא ויאמר. תתקב ויאמר. תתקג ויאמר.
תתקד ויאמר. תתקה ויאמר. תתקו ויאמר. תתקז ויאמר. תתקח
ויאמר. תתקט ויאמר. תתר ויאמר. תתרא ויאמר. תתרב ויאמר.
תתרג ויאמר. תתרד ויאמר. תתרה ויאמר. תתרו ויאמר. תתרז
ויאמר. תתרח ויאמר. תתרט ויאמר. תתש ויאמר. תתשא ויאמר.
תתשב ויאמר. תתשג ויאמר. תתשד ויאמר. תתשה ויאמר. תתשו
ויאמר. תתשז ויאמר. תתשח ויאמר. תתשט ויאמר. תתת ויאמר.
תתתא ויאמר. תתתב ויאמר. תתתג ויאמר. תתתד ויאמר. תתתה
ויאמר. תתתו ויאמר. תתתז ויאמר. תתתח ויאמר. תתתט ויאמר.

؟ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ: نَحْنُ أَبْنَاءُ اللهِ وَأَحِبَّاؤُهُ: فَلِمَاذَا يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ؟ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ. يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، وَلِلهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ، أَنْ تَقُولُوا: مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ، فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ، وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ: يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ، وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا، وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ. يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللهُ لَكُمْ، وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ. قَالُوا: يَا مُوسَى، إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ، وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا، فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ. قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِمَا: ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ، فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ. وَعَلَى اللهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. قَالُوا: يَا مُوسَى، لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا، فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ. قَالَ: رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي، فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ. قَالَ: فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً، يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ، فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ. وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ، إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ. قَالَ: لَأَقْتُلَنَّكَ. قَالَ: إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ. لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ، إِنِّي أَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ، وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ. فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ. فَبَعَثَ اللهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ، قَالَ: يَا وَيْلَتَى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي؟ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا، وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا. وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ، ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ. إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ، ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ. إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ، فَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ. وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللهِ وَاللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ. سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ. وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ. إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ. وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ. وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ. وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ. وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ. أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ. وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ. إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ. وَمَنْ يَتَوَلَّ اللهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْغَالِبُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ. قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللهِ مَنْ لَعَنَهُ اللهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ. وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ. وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ. وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ. وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ. وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ. يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ. إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ. لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ. وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ. قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ. لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ. كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ. تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ. وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ. لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ. وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ. وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ. فَأَثَابَهُمُ اللهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ. وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ. لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ. وَأَطِيعُوا اللهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ. لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللهُ مِنْهُ وَاللهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ. أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ. جَعَلَ اللهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. اعْلَمُوا أَنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ. قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللهُ عَنْهَا وَاللهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ. قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ. مَا جَعَلَ اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ. وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ. فَإِنْ عُثِرَ عَلَى أَنَّهُمَ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۘ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

ع وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ف يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

* * *

ق وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

ر الٓمٓ غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَىٰ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

وَلَا تَجْعَلْ: مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ.
لَهُ الْحُكْمُ. وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ: سَبَّحَ. سَبَّحَ لَهُ. مَا فِي السَّمَاوَاتِ. وَالْأَرْضِ. وَهُوَ
الْعَزِيزُ. الْحَكِيمُ. لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ. وَالْأَرْضِ. يُحْيِي. وَيُمِيتُ. وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. هُوَ الْأَوَّلُ. وَالْآخِرُ. وَالظَّاهِرُ. وَالْبَاطِنُ. وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ. هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ. وَالْأَرْضَ. فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ. ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
الْعَرْشِ. يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ. وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا. وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ.
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا. وَهُوَ مَعَكُمْ. أَيْنَ مَا كُنْتُمْ. وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ. وَالْأَرْضِ. وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ. يُولِجُ اللَّيْلَ فِي
النَّهَارِ. وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ. وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ. آمِنُوا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ. وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ. فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ. وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ. وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ. وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ. إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ. هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ
عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ. لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ. وَإِنَّ اللَّهَ
بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ. وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ. وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ. وَالْأَرْضِ. لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ. وَقَاتَلَ.
أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً. مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ. وَقَاتَلُوا. وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَى. وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ. مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا.
فَيُضَاعِفَهُ لَهُ. وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ. يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. يَسْعَى
نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ. وَبِأَيْمَانِهِمْ. بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ. جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ. خَالِدِينَ فِيهَا. ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالْمُنَافِقَاتُ. لِلَّذِينَ آمَنُوا. انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ. قِيلَ ارْجِعُوا
وَرَاءَكُمْ. فَالْتَمِسُوا نُورًا. فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ. لَهُ بَابٌ. بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ.
وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ. يُنَادُونَهُمْ. أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ. قَالُوا بَلَى. وَلَكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ. وَتَرَبَّصْتُمْ. وَارْتَبْتُمْ. وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ. حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ. وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ. فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ. وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا. مَأْوَاكُمُ النَّارُ. هِيَ مَوْلَاكُمْ. وَبِئْسَ الْمَصِيرُ. أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ. لِذِكْرِ اللَّهِ. وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ. وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ. فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ. فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ. وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ. اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا. قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ. لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ. إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ. وَأَقْرَضُوا اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا. يُضَاعَفُ لَهُمْ. وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ. وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ.
أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ. وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ. لَهُمْ أَجْرُهُمْ. وَنُورُهُمْ.
وَالَّذِينَ كَفَرُوا. وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا. أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ. اعْلَمُوا أَنَّمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا. لَعِبٌ. وَلَهْوٌ. وَزِينَةٌ. وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ. وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ.
وَالْأَوْلَادِ. كَمَثَلِ غَيْثٍ. أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ. ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا.
ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا. وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ. وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ.
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ. سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ.
وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ.
ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ. يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ. وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. مَا أَصَابَ مِنْ
مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ. وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ. إِلَّا فِي كِتَابٍ. مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا.
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ. لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ. وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا
آتَاكُمْ. وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ. الَّذِينَ يَبْخَلُونَ. وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ. وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ. لَقَدْ أَرْسَلْنَا
رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ. وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ. وَالْمِيزَانَ. لِيَقُومَ النَّاسُ
بِالْقِسْطِ. وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ. فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ. وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ. وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ. إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
وَإِبْرَاهِيمَ. وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ. فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ. وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ. ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا. وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ.
وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ. وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً. وَرَهْبَانِيَّةً
ابْتَدَعُوهَا. مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ. إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ. فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ
رِعَايَتِهَا. فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ. وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

ש שׁמֹר. בְּאַחֲרִי׃ —

וְ֝ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה֮ כִּֽי־יָבִ֪יא אֹתְךָ֫ יְהוָ֥ה אֶל־אֶ֭רֶץ אֲשֶׁ֣ר נָשְׁבַּ֣ע לַאֲבֹתֶ֑יךָ וְנָתַ֖ן לָ֣ךְ
אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֗את אֶ֣רֶץ זָבַ֤ת חָלָב֙ וּדְבָ֔שׁ וְעָבַדְתָּ֖ אֶת־הָעֲבֹדָ֥ה הַזֹּ֖את בַּחֹ֥דֶשׁ הַזֶּֽה׃
שִׁבְעַ֤ת יָמִים֙ תֹּאכַ֣ל מַצֹּ֔ת וּבַיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִ֖י חַ֣ג לַיהוָֽה׃ מַצּוֹת֙ יֵאָכֵ֣ל אֶת־שִׁבְעַ֣ת
הַיָּמִ֔ים וְלֹֽא־יֵרָאֶ֥ה לְךָ֖ חָמֵ֑ץ וְלֹֽא־יֵרָאֶ֥ה לְךָ֖ שְׂאֹ֑ר בְּכֹ֖ל גְּבֻלֶֽךָ׃ וְהִגַּדְתָּ֥
לְבִנְךָ֖ בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא לֵאמֹר֙ בַּעֲב֣וּר זֶ֔ה עָשָׂ֥ה יְהוָ֖ה לִ֣י בְּצֵאתִ֑י מִמִּצְרָֽיִם׃ וְהָיָ֨ה
לְךָ֤ לְאוֹת֙ עַל־יָדְךָ֔ וּלְזִכָּר֖וֹן בֵּ֣ין עֵינֶ֑יךָ לְמַ֗עַן תִּֽהְיֶה֙ תּוֹרַ֣ת יְהוָ֣ה בְּפִ֔יךָ כִּ֣י
בְיָ֤ד חֲזָקָה֙ הוֹצִ֣יאֲךָ֔ יְהוָ֖ה מִמִּצְרָֽיִם׃ וְשָׁמַרְתָּ֥ אֶת־הַחֻקָּ֖ה הַזֹּ֑את לְמֹעֲדָ֖הּ מִיָּמִ֥ים
יָמִֽימָה׃ וְהָיָ֗ה כִּֽי־יְבִיאֲךָ֤ יְהוָה֙ אֶל־אֶ֣רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֔י כַּאֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖ע לְךָ֣ וְלַאֲבֹתֶ֑יךָ
וְנָתָ֖נָהּ לָֽךְ׃ וְהַעֲבַרְתָּ֣ כָל־פֶּ֣טֶר רֶ֔חֶם לַיהוָ֑ה וְכָל־פֶּ֨טֶר שֶׁ֜גֶר בְּהֵמָ֗ה אֲשֶׁ֤ר יִהְיֶה־
לְּךָ֙ הַזְּכָרִ֔ים לַיהוָֽה׃ וְכָל־פֶּ֥טֶר חֲמֹ֖ר תִּפְדֶּ֣ה בְשֶׂ֑ה וְאִם־לֹ֥א תִפְדֶּ֖ה וַעֲרַפְתּ֑וֹ וְכֹ֣ל
בְּכ֤וֹר אָדָם֙ בְּבָנֶ֣יךָ תִּפְדֶּ֔ה וְלֹֽא־יֵרָאֻ֥ה פָנַ֖י רֵיקָֽם׃ וְהָיָ֗ה כִּֽי־יִשְׁאָלְךָ֤ בִנְךָ֙
מָחָ֣ר לֵאמֹ֔ר מָזֹּ֖את וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֑יו בְּחֹ֣זֶק יָ֠ד הוֹצִיאָ֨נוּ יְהוָ֤ה מִמִּצְרַ֙יִם֙ מִבֵּ֣ית
עֲבָדִ֔ים׃ וַיְהִ֗י כִּֽי־הִקְשָׁ֤ה פַּרְעֹה֙ לְשַׁלְּחֵ֔נוּ וַיַּהֲרֹ֥ג יְהוָ֖ה כָּל־בְּכ֣וֹר בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֑יִם
מִבְּכ֤וֹר אָדָם֙ וְעַד־בְּכ֣וֹר בְּהֵמָ֔ה עַל־כֵּ֗ן אֲנִ֤י זֹבֵחַ֙ לַיהוָ֔ה כָּל־פֶּ֥טֶר רֶ֖חֶם הַזְּכָרִ֑ים
וְכָל־בְּכ֥וֹר בָּנַ֖י אֶפְדֶּֽה׃ וְהָיָ֥ה לְאוֹת֙ עַל־יָדְךָ֔ וּלְטוֹטָפֹ֖ת בֵּ֣ין עֵינֶ֑יךָ כִּ֚י בְּחֹ֣זֶק
יָ֔ד הוֹצִיאָ֥נוּ יְהוָ֖ה מִמִּצְרָֽיִם׃ וַיְהִ֗י בְּשַׁלַּח֙ פַּרְעֹ֣ה אֶת־הָעָ֔ם וְלֹֽא־נָחָ֣ם אֱלֹהִ֔ים
דֶּ֖רֶךְ אֶ֣רֶץ פְּלִשְׁתִּ֑ים כִּ֥י קָרוֹב־הוּא֙ כִּ֣י אָמַ֣ר אֱלֹהִ֔ים פֶּן־יִנָּחֵ֥ם הָעָ֖ם בִּרְאֹתָ֣ם
מִלְחָמָ֑ה וְשָׁ֥בוּ מִצְרָֽיְמָה׃ וַיַּסֵּ֤ב אֱלֹהִים֙ אֶת־הָעָ֔ם דֶּ֖רֶךְ הַמִּדְבָּ֣ר יַם־סֽוּף׃ וַחֲמֻשִׁ֗ים
עָל֤וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרָ֔יִם׃ וַיִּקַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה אֶת־עַצְמ֥וֹת יוֹסֵ֖ף עִמּ֑וֹ כִּ֣י הַשְׁבֵּ֤עַ
הִשְׁבִּיעַ֙ אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לֵאמֹ֖ר פָּקֹ֣ד יִפְקֹ֣ד אֱלֹהִ֑ים וְהַעֲלִיתֶ֥ם אֶת־עַצְמֹתַ֖י
מִזֶּֽה׃ וַיִּסְע֖וּ מִסֻּכֹּ֑ת וַיַּחֲנ֣וּ בְאֵתָ֔ם בִּקְצֵ֖ה הַמִּדְבָּֽר׃ וַיהוָ֗ה הֹלֵךְ֙ לִפְנֵיהֶם֙ יוֹמָ֣ם
בְּעַמּ֣וּד עָנָ֔ן לַנְחֹתָ֖ם הַדָּ֑רֶךְ וְלַ֨יְלָה֙ בְּעַמּ֣וּד אֵ֔שׁ לְהָאִ֥יר לָהֶ֖ם לָלֶ֣כֶת יוֹמָ֥ם
וָלָֽיְלָה׃ לֹֽא־יָמִ֤ישׁ עַמּוּד֙ הֶעָנָ֔ן יוֹמָ֖ם וְעַמּ֣וּד הָאֵ֑שׁ לָ֖יְלָה לִפְנֵ֥י הָעָֽם׃ וַיְדַבֵּ֥ר
יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ דַּבֵּ֣ר אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְיָשֻׁ֖בוּ וְיַחֲנ֣וּ לִפְנֵ֣י פִ֣י הַחִירֹ֑ת
בֵּ֣ין מִגְדֹּ֔ל וּבֵ֥ין הַיָּ֖ם לִפְנֵ֣י בַ֣עַל צְפֹ֑ן נֹ֥כַח֙ עַל־פִּ֣י תַחְפַּנְחֵ֔ס תַּחֲנ֖וּ עַל־הַיָּֽם׃
וְהִקְרִ֣יב פַּרְעֹ֔ה וַיִּשְׂאוּ֩ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֨ל אֶת־עֵינֵיהֶ֜ם וְהִנֵּ֤ה מִצְרַ֙יִם֙ נֹסֵ֣עַ אַחֲרֵיהֶ֔ם
וַיִּֽירְא֥וּ מְאֹ֖ד וַיִּצְעֲק֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃ וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֗ה הֲמִבְּלִ֣י אֵ֤ין
קְבָרִים֙ בְּמִצְרַ֔יִם לְקַחְתָּ֣נוּ לָמ֔וּת בַּמִּדְבָּ֑ר מַה־זֹּ֣את עָשִׂ֔יתָ לָ֖נוּ לְהוֹצִיאֵ֥נוּ מִמִּצְרָֽיִם׃
הֲלֹא־זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבַּ֤רְנוּ אֵלֶ֙יךָ֙ בְּמִצְרַ֔יִם לֵאמֹ֕ר חֲדַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ וְנַעַבְדָ֣ה אֶת־
מִצְרָ֑יִם כִּ֣י טוֹב֩ לָ֨נוּ עֲבֹ֜ד אֶת־מִצְרַ֗יִם מִמֻּתֵ֥נוּ בַמִּדְבָּֽר׃ וַיֹּ֨אמֶר מֹשֶׁ֜ה אֶל־הָעָ֗ם
אַל־תִּירָאוּ֙ הִתְיַצְּב֔וּ וּרְא֕וּ אֶת־יְשׁוּעַ֥ת יְהוָ֖ה אֲשֶׁ֣ר יַעֲשֶׂ֣ה לָכֶ֣ם הַיּ֑וֹם כִּ֣י אֲשֶׁ֨ר
רְאִיתֶ֤ם אֶת־מִצְרַ֙יִם֙ הַיּ֔וֹם לֹ֥א תֹסִ֛פוּ לִרְאֹתָ֥ם עֹ֖ד עַד־עוֹלָֽם׃ יְהוָ֖ה יִלָּחֶם֙ לָכֶ֔ם
וְאַתֶּ֖ם תַּחֲרִשֽׁוּן׃ וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֑ה מַה־תִּצְעַק־אֵלָ֔י דַּבֵּ֥ר אֶל־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֥ל
וְיִסָּֽעוּ׃ וְאַתָּ֞ה הָרֵ֣ם אֶת־מַטְּךָ֗ וּנְטֵ֤ה אֶת־יָדְךָ֙ עַל־הַיָּ֔ם וּבְקָעֵ֑הוּ וְיָבֹ֧אוּ בְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֛ל בְּת֥וֹךְ הַיָּ֖ם בַּיַּבָּשָֽׁה׃ וְאֲנִ֗י הִנְנִי֙ מְחַזֵּ֣ק אֶת־לֵ֣ב מִצְרַ֔יִם וְיָבֹ֖אוּ אַחֲרֵיהֶ֑ם
וְאִכָּבְדָ֣ה בְּפַרְעֹ֗ה וּבְכָל־חֵיל֔וֹ בְּרִכְבּ֖וֹ וּבְפָרָשָֽׁיו׃ וְיָדְע֣וּ מִצְרַ֔יִם כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה
בְּהִכָּבְדִ֥י בְפַרְעֹ֖ה בְּרִכְבּ֥וֹ וּבְפָרָשָֽׁיו׃ וַיִּסַּ֗ע מַלְאַךְ֙ הָאֱלֹהִ֔ים הַהֹלֵךְ֙ לִפְנֵ֣י מַחֲנֵ֣ה
יִשְׂרָאֵ֔ל וַיֵּלֶךְ֙ מֵאַחֲרֵיהֶ֔ם וַיִּסַּ֗ע עַמּ֤וּד הֶֽעָנָן֙ מִפְּנֵיהֶ֔ם וַיַּעֲמֹ֖ד מֵאַחֲרֵיהֶֽם׃
וַיָּבֹא֙ בֵּ֣ין מַחֲנֵ֣ה מִצְרַ֔יִם וּבֵין֙ מַחֲנֵ֣ה יִשְׂרָאֵ֔ל וַיְהִ֤י הֶֽעָנָן֙ וְהַחֹ֔שֶׁךְ וַיָּ֥אֶר אֶת־
הַלָּ֖יְלָה וְלֹֽא־קָרַ֥ב זֶ֛ה אֶל־זֶ֖ה כָּל־הַלָּֽיְלָה׃ וַיֵּ֤ט מֹשֶׁה֙ אֶת־יָד֔וֹ עַל־הַיָּ֑ם וַיּ֣וֹלֶךְ יְהוָ֗ה
אֶת־הַיָּם֙ בְּר֣וּחַ קָדִ֔ים עַזָּ֛ה כָּל־הַלַּ֖יְלָה וַיָּ֣שֶׂם אֶת־הַיָּ֑ם לֶחָרָבָ֔ה וַיִּבָּקְע֖וּ הַמָּֽיִם׃
וַיָּבֹ֥אוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל בְּת֣וֹךְ הַיָּ֑ם בַּיַּבָּשָׁה֙ וְהַמַּ֣יִם לָהֶ֔ם חוֹמָ֖ה מִימִינָ֥ם וּמִשְּׂמֹאלָֽם׃
וַיִּרְדְּפ֣וּ מִצְרַ֔יִם וַיָּבֹ֥אוּ אַחֲרֵיהֶ֖ם כָּל־סוּס֙ פַּרְעֹ֔ה רִכְבּ֖וֹ וּפָרָשָׁ֑יו אֶל־תּ֖וֹךְ הַיָּֽם׃
וַיְהִ֗י בְּאַשְׁמֹרֶת֙ הַבֹּ֔קֶר וַיַּשְׁקֵ֣ף יְהוָ֔ה אֶל־מַחֲנֵ֥ה מִצְרַ֖יִם בְּעַמּ֣וּד אֵ֣שׁ וְעָנָ֑ן וַיָּ֖הָם
אֶת־מַחֲנֵ֥ה מִצְרָֽיִם׃ וַיָּסַר֙ אֶת־אֹפַ֣ן מַרְכְּבֹתָ֔יו וַיְנַהֲגֻ֖הוּ בִּכְבֵדֻ֑ת וַיֹּ֣אמֶר מִצְרַ֗יִם
נָנ֤וּסָה֙ מִפְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כִּֽי־יְהוָ֥ה נִלָּחֵ֛ם לָהֶ֖ם בְּמִצְרָֽיִם׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה
נְטֵ֤ה אֶת־יָדְךָ֙ עַל־הַיָּ֔ם וְיָשֻׁ֥בוּ הַמַּ֖יִם עַל־מִצְרַ֑יִם עַל־רִכְבּ֖וֹ וְעַל־פָּרָשָֽׁיו׃ וַיֵּ֤ט
מֹשֶׁה֙ אֶת־יָד֔וֹ עַל־הַיָּ֑ם וַיָּ֤שָׁב הַיָּם֙ לִפְנ֣וֹת בֹּ֔קֶר לְאֵיתָנ֖וֹ וּמִצְרַ֣יִם נָסִ֔ים לִקְרָאת֖וֹ
וַיְנַעֵ֥ר יְהוָ֛ה אֶת־מִצְרַ֖יִם בְּת֥וֹךְ הַיָּֽם׃ וַיָּשֻׁ֣בוּ הַמַּ֗יִם וַיְכַסּ֤וּ אֶת־הָרֶ֙כֶב֙ וְאֶת־
הַפָּרָשִׁ֔ים לְכֹ֖ל חֵ֣יל פַּרְעֹ֑ה הַבָּאִ֤ים אַחֲרֵיהֶם֙ בַּיָּ֔ם לֹֽא־נִשְׁאַ֥ר בָּהֶ֖ם עַד־אֶחָֽד׃
וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל הָלְכ֤וּ בַיַּבָּשָׁה֙ בְּת֣וֹךְ הַיָּ֔ם וְהַמַּ֥יִם לָהֶ֖ם חוֹמָ֑ה מִימִינָ֥ם וּמִשְּׂמֹאלָֽם׃
וַיּ֨וֹשַׁע֙ יְהוָ֣ה בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל מִיַּ֣ד מִצְרָ֑יִם וַיַּ֤רְא יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־מִצְרַ֔יִם
מֵ֖ת עַל־שְׂפַ֥ת הַיָּֽם׃ וַיַּ֣רְא יִשְׂרָאֵל֮ אֶת־הַיָּד֣ הַגְּדֹלָה֒ אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֤ה יְהוָה֙ בְּמִצְרַ֔יִם
וַיִּֽירְא֤וּ הָעָם֙ אֶת־יְהוָ֔ה וַיַּאֲמִ֥ינוּ בַֽיהוָ֖ה וּבְמֹשֶׁ֥ה עַבְדּֽוֹ׃ אָ֣ז יָשִׁ֣יר מֹשֶׁ֣ה וּבְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵל֮ אֶת־הַשִּׁירָה֒ הַזֹּאת֙ לַיהוָ֔ה וַיֹּאמְר֖וּ לֵאמֹ֑ר אָשִׁ֤ירָה לַֽיהוָה֙ כִּֽי־גָאֹ֣ה גָּאָ֔ה
סוּס֙ וְרֹכְבֹ֔ו רָמָ֥ה בַיָּֽם׃ עָזִּ֤י וְזִמְרָת֙ יָ֔הּ וַיְהִי־לִ֖י לִישׁוּעָ֑ה זֶ֤ה אֵלִי֙ וְאַנְוֵ֔הוּ אֱלֹהֵ֖י
אָבִ֥י וַאֲרֹמְמֶֽנְהוּ׃ יְהוָ֖ה אִ֣ישׁ מִלְחָמָ֑ה יְהוָ֖ה שְׁמֽוֹ׃ מַרְכְּבֹ֥ת פַּרְעֹ֛ה וְחֵיל֖וֹ יָרָ֣ה
בַיָּ֑ם וּמִבְחַ֤ר שָׁלִשָׁיו֙ טֻבְּע֣וּ בְיַם־סֽוּף׃ תְּהֹמֹ֣ת יְכַסְיֻ֔מוּ יָרְד֥וּ בִמְצֹלֹ֖ת כְּמֹ֥ו אָֽבֶן׃
יְמִינְךָ֣ יְהוָ֔ה נֶאְדָּרִ֖י בַּכֹּ֑חַ יְמִינְךָ֣ יְהוָ֔ה תִּרְעַ֖ץ אוֹיֵֽב׃ וּבְרֹ֣ב גְּאוֹנְךָ֗ תַּהֲרֹס֙
קָמֶ֔יךָ תְּשַׁלַּ֥ח חֲרֹנְךָ֖ יֹאכְלֵ֣מוֹ כַקַּֽשׁ׃ וּבְר֣וּחַ אַפֶּ֔יךָ נֶעֶרְמ֥וּ מָ֖יִם נִצְּב֣וּ כְמוֹ־נֵ֑ד
קָפְא֥וּ תְהֹמֹ֖ת בְּלֵ֥ב יָֽם׃ אָמַ֣ר אוֹיֵ֔ב אֶרְדֹּ֥ף אַשִּׂ֖יג אֲחַלֵּ֣ק שָׁלָ֑ל תִּמְלָאֵ֣מוֹ נַפְשִׁ֔י
אָרִ֥יק חַרְבִּ֖י תּוֹרִישֵׁ֥מוֹ יָדִֽי׃ נָשַׁ֥פְתָּ בְרוּחֲךָ֖ כִּסָּ֣מוֹ יָ֑ם צָֽלֲלוּ֙ כַּעוֹפֶ֔רֶת בְּמַ֖יִם
אַדִּירִֽים׃ מִֽי־כָמֹ֥כָה בָּֽאֵלִם֙ יְהוָ֔ה מִֽי־כָמֹ֖כָה נֶאְדָּ֣ר בַּקֹּ֑דֶשׁ נוֹרָ֥א תְהִלֹּ֖ת עֹ֥שֵׂה
פֶֽלֶא׃ נָטִ֤יתָ יְמִינְךָ֙ תִּבְלָעֵ֣מוֹ אָ֔רֶץ׃ נָחִ֥יתָ בְחַסְדְּךָ֖ עַם־זוּ֣ גָּאָ֑לְתָּ נֵהַ֥לְתָּ בְעָזְּךָ֖
אֶל־נְוֵ֥ה קָדְשֶֽׁךָ׃ שָׁמְע֣וּ עַמִּ֔ים יִרְגָּזוּן֙ חִיל֙ אָחַ֣ז יֹשְׁבֵ֔י פְּלָֽשֶׁת׃ אָ֥ז נִבְהֲלוּ֙ אַלּוּפֵ֣י
אֱד֔וֹם אֵילֵ֥י מוֹאָ֖ב יֹאחֲזֵ֣מוֹ רָ֑עַד נָמֹ֣גוּ כָּל־יֹשְׁבֵ֖י כְּנָֽעַן׃ תִּפֹּ֤ל עֲלֵיהֶם֙ אֵימָ֣תָה
וָפַ֔חַד בִּגְדֹ֥ל זְרוֹעֲךָ֖ יִדְּמ֣וּ כָאָ֑בֶן עַד־יַעֲבֹ֤ר עַמְּךָ֙ יְהוָ֔ה עַד־יַעֲבֹ֥ר עַם־זוּ֖ קָנִֽיתָ׃
תְּבִאֵמוֹ֙ וְתִטָּעֵ֔מוֹ בְּהַ֥ר נַחֲלָתְךָ֖ מָכ֣וֹן לְשִׁבְתְּךָ֣ פָעַ֑לְתָּ יְהוָ֔ה מִקְדָּ֕שׁ אֲדֹנָ֖י כּוֹנְנ֥וּ
יָדֶֽיךָ׃ יְהוָ֥ה יִמְלֹ֖ךְ לְעֹלָ֥ם וָעֶֽד׃ כִּֽי־בָ֣א ס֔וּס בְּרֶכֶב־פַּרְעֹ֖ה בְּפָרָשָׁ֑יו וַיָּ֨שֶׁב֩ יְהוָ֨ה
עֲלֵהֶ֜ם אֶת־מֵ֣י הַיָּ֗ם וּבְנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ הָלְכ֣וּ בַיַּבָּשָׁ֔ה בְּת֖וֹךְ הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֣ח מִרְיָ֤ם הַנְּבִיאָה֙
אֲח֣וֹת אַהֲרֹ֔ן אֶת־הַתֹּ֖ף בְּיָדָ֑הּ וַתֵּצֶ֨אןָ כָל־הַנָּשִׁ֜ים אַחֲרֶ֗יהָ בְּתֻפִּים֙ וּבִמְחֹלֹֽת׃
וַתַּ֥עַן לָהֶ֖ם מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַֽיהוָ֔ה כִּֽי־גָאֹ֥ה גָּאָ֖ה סוּס֙ וְרֹכְבֹ֔ו רָמָ֥ה בַיָּֽם׃ וַיַּסַּ֣ע
מֹשֶׁ֔ה אֶת־יִשְׂרָאֵל֙ מִיַּם־סֽוּף׃ וַיֵּצְא֖וּ אֶל־מִדְבַּ֣ר שׁ֑וּר וַיֵּלְכ֤וּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים֙ בַּמִּדְבָּ֔ר
וְלֹ֥א מָצְא֖וּ מָֽיִם׃ וַיָּבֹ֣אוּ מָרָ֔תָה וְלֹֽא־יָכְל֥וּ לִשְׁתּ֛וֹת מַ֖יִם מִמָּרָ֑ה כִּ֥י מָרִ֖ים הֵ֑ם עַל־
כֵּ֛ן קָרָ֥א שְׁמָ֖הּ מָרָֽה׃ וַיִּלֹּנ֥וּ הָעָ֖ם עַל־מֹשֶׁ֣ה לֵאמֹ֑ר מַה־נִּשְׁתֶּֽה׃ וַיִּצְעַ֥ק אֶל־יְהוָ֖ה
וַיּ֣וֹרֵ֑הוּ יְהוָ֗ה עֵ֚ץ וַיַּשְׁלֵךְ֙ אֶל־הַמַּ֔יִם וַיִּמְתְּק֖וּ הַמָּ֑יִם שָׁ֣ם ׀ שָׂ֣ם לוֹ֮ חֹק֣ וּמִשְׁפָּט֒
וְשָׁ֣ם נִסָּ֔הוּ׃ וַיֹּ֗אמֶר אִם־שָׁמֹ֤עַ תִּשְׁמַע֙ לְקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְהַיָּשָׁר֙ בְּעֵינָ֣יו תַּעֲשֶׂ֔ה
וְהַאֲזַנְתָּ֖ לְמִצְוֹתָ֑יו וְשָׁמַרְתָּ֣ כָל־חֻקָּ֔יו כָּל־הַמַּחֲלָ֗ה אֲשֶׁ֨ר שַׂ֤מְתִּי בְמִצְרַ֙יִם֙ לֹ֣א
אָשִׂ֣ים עָלֶ֔יךָ כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֥ה רֹפְאֶֽךָ׃ וַיָּבֹ֣אוּ אֵילִ֔מָה וְשָׁ֥ם שְׁתֵּֽים־עֶשְׂרֵ֖ה עֲיָנֹ֣ת מָ֑יִם
וְשִׁבְעִ֥ים תְּמָרִ֖ים וַיַּחֲנ֥וּ שָׁ֖ם עַל־הַמָּֽיִם׃ וַיִּסְע֣וּ מֵאֵילִ֔ם וַיָּבֹ֞א כָּל־עֲדַ֤ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙
אֶל־מִדְבַּ֣ר סִ֔ין אֲשֶׁ֥ר בֵּֽין־אֵילִ֖ם וּבֵ֣ין סִינָ֑י בַּחֲמִשָּׁ֣ה עָשָׂ֗ר י֚וֹם לַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֔י
לְצֵאתָ֖ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַיִּלֹּנ֣וּ כָל־עֲדַ֣ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֗ל עַל־מֹשֶׁה֙ וְעַל־אַהֲרֹ֔ן בַּמִּדְבָּֽר׃
וַיֹּאמְר֨וּ אֲלֵהֶ֜ם בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל מִי־יִתֵּ֨ן מוּתֵ֜נוּ בְּיַד־יְהוָה֙ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בְּשִׁבְתֵּ֨נוּ֙
עַל־סִ֣יר הַבָּשָׂ֔ר בְּאָכְלֵ֥נוּ לֶ֖חֶם לָשֹׂבַ֑ע כִּ֣י הוֹצֵאתֶ֗ם אֹתָ֛נוּ אֶל־הַמִּדְבָּ֥ר הַזֶּ֖ה לְהָמִ֥ית
אֶת־כָּל־הָקָ֥הָל הַזֶּ֖ה בָּרָעָֽב׃ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה הִנְנִ֥י מַמְטִ֛יר לָכֶ֖ם לֶ֣חֶם מִן־
הַשָּׁמָ֑יִם וְיָצָ֤א הָעָם֙ וְלָקְט֣וּ דְבַר־י֔וֹם בְּיוֹמ֑וֹ לְמַ֤עַן אֲנַסֶּנּוּ֙ הֲיֵלֵ֣ךְ בְּתוֹרָתִ֔י אִם־לֹֽא׃
וְהָיָ֗ה בַּיּוֹם֙ הַשִּׁשִּׁ֔י וְהֵכִ֖ינוּ אֵ֣ת אֲשֶׁר־יָבִ֑יאוּ וְהָיָ֣ה מִשְׁנֶ֔ה עַל־אֲשֶׁ֥ר יְלַקְּט֖וּ יוֹם־
יוֹם׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ וְאַהֲרֹ֔ן אֶל־כָּל־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל בָּעֶ֑רֶב וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּֽי־יְהוָ֖ה הוֹצִ֥יא
אֶתְכֶ֖ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וּבֹ֨קֶר֙ וּרְאִיתֶ֣ם אֶת־כְּבוֹד־יְהוָ֔ה בְּשָׁמְע֥וֹ אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶ֖ם עַל־
יְהוָ֑ה וְנַ֣חְנוּ מָ֔ה כִּֽי־תלונו [תַלִּינוּ] עָלֵ֖ינוּ׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ בְּתֵ֣ת יְהוָ֣ה לָכֶ֗ם בָּעֶ֨רֶב֙ בָּשָׂ֣ר
לֶאֱכֹ֔ל וְלֶ֥חֶם בַּבֹּ֖קֶר לָשֹׂבַ֑ע בִּשְׁמֹ֣עַ יְהוָ֗ה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם֙ אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם מַלִּינִ֣ם עָלָ֔יו
וְנַ֣חְנוּ מָ֔ה לֹֽא־עָלֵ֥ינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶ֖ם כִּ֥י אִם־עַל־יְהוָֽה׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אֶל־אַהֲרֹ֔ן אֱמֹ֗ר
אֶל־כָּל־עֲדַ֤ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ קִרְבוּ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה כִּ֥י שָׁמַ֖ע אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶֽם׃ וַיְהִ֣י כְּדַבֵּ֣ר
אַהֲרֹ֗ן אֶל־כָּל־עֲדַת֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיִּפְנ֖וּ אֶל־הַמִּדְבָּ֑ר וְהִנֵּה־כָבוֹד֙ יְהוָ֔ה נִרְאָ֖ה
בֶּֽעָנָֽן׃ וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵּאמֹֽר׃ שָׁמַ֥עְתִּי אֶת־תְּלֻנֹּ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל דַּבֵּ֣ר
אֲלֵהֶ֔ם לֵאמֹ֖ר בֵּ֣ין הָעַרְבַּ֗יִם תֹּאכְל֤וּ בָשָׂר֙ וּבַבֹּ֣קֶר תִּשְׂבְּע֣וּ לָ֔חֶם וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י אֲנִ֖י
יְהוָ֥ה אֱלֹהֵיכֶֽם׃ וַיְהִ֣י בָעֶ֔רֶב וַתַּ֥עַל הַשְּׂלָ֖ו וַתְּכַ֣ס אֶת־הַמַּחֲנֶ֑ה וּבַבֹּ֕קֶר הָיְתָ֥ה שִׁכְבַ֖ת
הַטַּ֥ל סָבִ֖יב לַמַּחֲנֶֽה׃ וַתַּ֥עַל שִׁכְבַת־הַטָּ֖ל וְהִנֵּ֣ה עַל־פְּנֵ֣י הַמִּדְבָּ֗ר דַּק֙ מְחֻסְפָּס֔ דַּ֖ק
כַּכְפֹ֑ר עַל־הָאָֽרֶץ׃ וַיִּרְא֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֮ וַיֹּאמְרוּ֒ אִ֣ישׁ אֶל־אָחִ֗יו מָ֚ן הוּא֙ כִּ֣י לֹ֣א יָדְע֔וּ
מָ֖ה הוּא֑ וַיֹּ֨אמֶר֙ מֹשֶׁ֣ה אֲלֵהֶ֔ם הוּא֙ הַלֶּ֣חֶם אֲשֶׁר־נָתַ֥ן יְהוָ֖ה לָכֶ֥ם לְאָכְלָֽה׃ זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר
אֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙ לִקְט֣וּ מִמֶּ֔נּוּ אִ֖ישׁ לְפִ֣י אָכְל֑וֹ עֹ֚מֶר לַגֻּלְגֹּ֔לֶת מִסְפַּ֖ר נַפְשֹׁתֵיכֶ֑ם אִ֚ישׁ
לַאֲשֶׁ֣ר בְּאָהֳלֹ֔ו תִּקָּֽחוּ׃ וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל וַיִּלְקְט֣וּ הַמַּרְבֶּ֣ה וְהַמְעַ֑ט׃ וַיָּמֹ֙דּוּ֙
בָּעֹ֔מֶר וְלֹ֥א הֶעְדִּ֖יף הַמַּרְבֶּ֑ה וְהַמַּמְעִ֣יט לֹ֣א הֶחְסִ֔יר אִ֥ישׁ לְפִי־אָכְל֖וֹ לָקָֽטוּ׃ וַיֹּ֤אמֶר
מֹשֶׁה֙ אֵלֵיהֶ֔ם אִ֥ישׁ אַל־יוֹתֵ֖ר מִמֶּ֥נּוּ עַד־בֹּֽקֶר׃ וְלֹ֣א שָׁמְע֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיּוֹתִרוּ֩ אֲנָשִׁ֨ים
מִמֶּ֜נּוּ עַד־בֹּ֗קֶר וַיָּ֤רָם תּוֹלָעִים֙ וַיִּבְאַ֔שׁ וַיִּקְצֹ֥ף עֲלֵהֶ֖ם מֹשֶֽׁה׃ וַיִּלְקְט֣וּ אֹת֗וֹ בַּבֹּ֤קֶר
בַּבֹּקֶר֙ אִ֣ישׁ כְּפִי־אָכְל֔וֹ וְחַם֙ הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְנָמָֽס׃ וְהָיָ֣ה בַיּ֣וֹם הַשִּׁשִּׁ֗י לָקְטוּ֙ לֶ֣חֶם
מִשְׁנֶ֔ה שְׁנֵ֥י הָעֹמֶ֖ר לָאֶחָ֑ד וַיָּבֹ֙אוּ֙ כָּל־נְשִׂיאֵ֣י הָעֵדָ֔ה וַיַּגִּ֖דוּ לְמֹשֶֽׁה׃ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם
הוּא֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה שַׁבָּת֙ שַׁבָּת֣וֹן קֹ֔דֶשׁ לַיהוָ֖ה מָחָ֣ר אֶת־אֲשֶׁ֣ר תֹּאפ֔וּ וְאֶת־אֲשֶׁ֥ר
תְּבַשְּׁל֖וּ בַּשֵּׁ֑לוּ וְאֵת֙ כָּל־הָעֹדֵ֔ף הניחו [הַנִּיחוּ] לָכֶ֥ם לְמִשְׁמֶ֖רֶת עַד־הַבֹּֽקֶר׃ וַיַּנִּיחוּ֙
אֹת֔וֹ עַד־הַבֹּ֖קֶר כַּאֲשֶׁ֣ר צִוָּ֣ה מֹשֶׁ֑ה וְלֹֽא־הִבְאִ֥ישׁ וְרִמָּ֖ה לֹֽא־הָיָ֥ה בּֽוֹ׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה
אִכְל֥וּהוּ הַיּ֖וֹם כִּ֣י שַׁבָּ֣ת הַיּ֣וֹם לַיהוָ֑ה הַיּ֕וֹם לֹ֥א תִמְצָא֖וּהוּ בַּשָּׂדֶֽה׃ שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֣ים
תִּלְקְט֔וּהוּ וּבַיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִ֖י שַׁבָּ֑ת בּ֖וֹ לֹ֥א יִהְיֶֽה׃ וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י יָצְ

אך בְּרֵב · יְאֻשַּׁר־עָם · בְּאֵין־מֶלֶךְ׃ וְיוֹעִיל־לָאָרֶץ · עֹמֵד בַּשָּׂדֶה׃ / וְאִישׁ תְּרוּמוֹת · יֶהֶרְסֶנָּה׃ וְלָמָּה אִתּוֹ · נְטִיעוֹת שָׁקֵד׃ / וְלֹא יֹאכַל מִפִּרְיָם · וְלֹא יִשְׁמַע בְּקוֹל שָׁרִים׃ וְלֹא יָקוּם לִשְׁתּוֹת יָיִן׃ / וְלֹא יִשְׁתֶּה שֵׁכָר · וְלֹא יֹאכַל בָּשָׂר׃ כִּי זוֹלֵל וְסֹבֵא יִוָּרֵשׁ׃ / וְעָנִי וְנָכֶה רוּחַ · וְלֹא יִרְאֶה בְּכָל־יְמֵי חַיָּיו׃ אֶת־פְּנֵי אֱלֹהִים׃ / וְלֹא יֵדַע אֶת־בְּנֵי אָדָם · וְלֹא יִשְׁמַע אֶת־קוֹל אֱלֹהִים׃ וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פְּנֵי אָדָם

ש שקיבשיבם. פלג. לשכל:>—
ל שלוי. בשקב. אשש:- בשם. אלב. בשלפ. פלג. שכלקב
אן בש. שבשבי. קבבב.. בשכלי. שקבלשי. פפשפפי: שקשן
אן שיפ. כלשבשי. אלש. פלג שם. שמפאשק. פשפפפי. קשלג שם: בשם
ש פאשקי. קבלשבשי. אלש. שלשי. שבשבלשי. בלשפפלי. שלבשי:
ל קשם. שמפאשק. פלשפלש. בשבלשי. פשם. שפפלי. קשלג שם:
בשם. קלשבשי. אלש. שבשקלשי. בלשפפלי. שלבשי:
ש בשקבי. שלשי. אלש. שבשקלשי. בלשפפלי. שלבשי:
ל שלוי. בשקב. אשש:- בשם. אלב. בשלפ. פלג. שכלקב
אן בש. שבשבי. קבבב.. בשכלי. שקבלשי. פפשפפי: שקשן
אן שיפ. כלשבשי. אלש. פלג שם. שמפאשק. פשפפפי. קשלג שם:
בשם. קלשבשי. אלש. שבשקלשי. בלשפפלי. שלבשי:
ש בשקבי. שלשי. אלש. שבשקלשי. בלשפפלי. שלבשי:

א וַיְהִי֙ בִּשְׁלֹ֣שׁ שָׁנִ֔ים לְמָלְכִ֖י עָלַ֣י וַיָּמָ֑ת וַיִּקָּבֵ֥ר בְּקֶ֖בֶר אָבִ֑יו וַיִּמְלֹ֥ךְ
ב בִּלְדַּ֥ד בֶּן־שׁ֖וּחִ֥י תַּחְתָּֽיו׃ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו עַד־אָ֤נָה תְמַלֵּל֙ אֵ֔לֶּה וְר֥וּחַ
ג אִמְרֵי־פִ֖יךָ כְּמ֥וֹ רַב־קִֽל׃ הַאֵ֤ל יְעַוֵּת֙ מִשְׁפָּ֔ט וְאִם־שַׁדַּ֖י יְעַוֵּ֥ת
ד צֶֽדֶק׃ אִם־בָּנֶ֖יךָ חָטְא֣וּ לוֹ֑ וַיְשַׁלְּחֵ֖ם בְּיַד־פִּשְׁעָֽם׃ אִם־אַתָּ֤ה
ה תְשַׁחֵר֙ אֶל־אֵ֔ל וְאֶל־שַׁדַּ֖י תְּחַנָּֽן׃ אִם־זַ֣ךְ וְיָשָׁ֔ר אָ֖תָּה כִּ֣י עָתָ֑ה
ו יָעִ֥יר עָלֶ֗יךָ וְשִׁלַּ֥ם נְוֵ֥ה צִדְקֶֽךָ׃ וְהָיָ֣ה מִצְעָרְךָ֣ מִזְעָ֑ר וְשֶׁגְשֶׁךָ֥
ז יִשְׂגֶּה־מְּאֹֽד׃ כִּ֤י שְׁאַל־נָ֨א לְדֹ֪ר רִ֡אשׁוֹן וְכ֤וֹן לְמַ֖ע אֲבוֹתָֽם׃
ח כִּֽי־תְמ֣וֹל אֲנַ֣חְנוּ וְלֹ֣א נֵדָ֑ע כִּ֥י צֵ֖ל יָמֵ֣ינוּ עָלֵֽי־אָֽרֶץ׃ הֲלֹ֤א
ט הֵ֣מָּה יוֹר֣וּךָ יֹ֭אמְרוּ לָ֑ךְ וּמִלִּבָּ֥ם יוֹצִיאוּ־מִֽלִּים׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
י בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
יא מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
יב עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
יג בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
יד מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
טו עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
טז בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
יז מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
יח עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
יט בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
כ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
כא עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
כב בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
כג מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
כד עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
כה בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
כו מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
כז עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
כח בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
כט מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
ל עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
לא בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
לב מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
לג עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
לד בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
לה מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
לו עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
לז בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ
לח מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃
לט עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ מָתְנָֽיו׃ הֲיִגְאֶ֣ה גֹ֣מֶא בְּלֹא־
מ בִ֑יצָה אִם־יִשְׂגֶּ֖ה אָח֣וּ בְלִי־מָֽיִם׃ עוֹדֶ֣נּוּ בְחֶ֭רוֹנוֹ לֹ֣א יִקָּטֵ֑ף וְרֹ֖עַ

ש שבתא. דמתמלל: אמיט. אמת. ראמרי. ולא: :—

ש שתתמעי. אמיט. שפיר. אמר. אמת. ראמרי. ולא: :- שראי. אמת. שבתא. ולא

ש מיא. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

ל אמיט. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

מ לא. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

ף דמתמ. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

נ אמיט. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

ע שבתא. דמתמלל. אמיט. אמת. ראמרי. ולא: :—

ש שתתמעי. אמיט. שפיר. אמת. ראמרי. ולא: :- שראי. אמת. שבתא. ולא

ש מיא. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

ל אמיט. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

מ לא. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

ף דמתמ. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

נ אמיט. ראמרי. שמיט. שפיר. אמת. ראמרי. שבתא. ולא: שראי. אמת. שבתא.

אֲ֭ רְעֵ֣ה עַמְּךָ֣ בְּשִׁבְטֶ֑ךָ צֹ֥אן נַחֲלָתֶ֗ךָ שֹׁכְנִ֣י לְבָדָ֣ד יַ֭עַר כַּרְמֶ֑ל יִרְעוּ־בָשָׁ֥ן וְגִלְעָ֗ד כִּ֝ימֵ֥י עוֹלָֽם׃ כְּ֭יְמֵי צֵאתְךָ֣ מֵאֶ֑רֶץ אַרְאֶ֖נּוּ נִפְלָאֽוֹת׃ גּוֹיִ֥ם שָׁ֝מְע֗וּ וְיִרְגָּ֑זוּן חִ֣יל אָ֭חַז מוֹשְׁבֵ֣י פְלָֽשֶׁת׃ אָ֤ז נִבְהֲל֨וּ אַלּוּפֵ֪י אֱד֡וֹם אֵילֵ֣י מוֹאָ֣ב יֹאחֲזֵ֣מוֹ רְעָדָ֑ה נָמֹ֥גוּ כָּל־יֹ֝שְׁבֵ֗י כְּנָֽעַן׃ תִּפֹּ֣ל עֲלֵהֶ֣ם אֵימָ֣תָה וָפָ֑חַד בִּגְדֹ֣ל זְרוֹעֲךָ֣ יִדְּמ֣וּ כָ֭אָבֶן עַד־יַעֲבֹ֣ר עַמְּךָ֣ יְ֑הוָה עַד־יַעֲבֹ֥ר עַ֝ם־זוּ֗ קָנִֽיתָ׃ תְּבִאֵ֗מוֹ וְתִטָּעֵ֫מוֹ֥ בְּהַ֣ר נַחֲלָתְךָ֑ מָכ֤וֹן לְשִׁבְתְּךָ֨ פָּעַ֪לְתָּ יְ֡הוָה מִקְדָּ֥שׁ אֲדֹנָ֗י כּוֹנְנ֥וּ יָדֶֽיךָ׃ יְהוָ֥ה יִמְלֹ֖ךְ לְעֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ כִּֽי־בָ֣א ס֭וּס בְּרֶכְבּ֣וֹ פַרְעֹ֑ה וּבְפָרָשָׁ֥יו בַּיָּ֗ם וַיָּ֨שֶׁב יְהוָ֤ה עֲלֵהֶם֙ אֶת־מֵ֣י הַיָּ֔ם וּבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל הָלְכ֣וּ בַיַּבָּשָׁ֑ה בְּת֖וֹךְ הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֤ח מִרְיָם֙ הַנְּבִיאָ֔ה אֲח֥וֹת אַהֲרֹ֖ן אֶת־הַתֹּ֣ף בְּיָדָ֑הּ וַתֵּצֶ֣אנָה כָל־הַנָּשִׁ֗ים אַחֲרֶ֛יהָ בְּתֻפִּ֥ים וּבִמְחֹלֹֽת׃ וַתַּ֥עַן לָהֶ֖ם מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֔ה כִּֽי־גָא֥וֹ גָאָ֖ה ס֥וּס וְרֹכְבֽוֹ׃ רָמְתִ֥י וְזִמָּתִ֖י יָ֑הּ וַיְהִי־לִ֖י לִישׁוּעָ֑ה זֶ֤ה אֵלִי֙ וְאַנְוֵ֔הוּ אֱלֹהֵ֖י אָבִ֥י וַאֲרֹמְמֶֽנְהוּ׃ יְהוָ֥ה אִ֖ישׁ מִלְחָמָ֑ה יְהוָ֖ה שְׁמֽוֹ׃ מַרְכְּבֹ֥ת פַּרְעֹ֖ה וְחֵיל֣וֹ יָרָ֣ה בַיָּ֑ם וּמִבְחַ֤ר שָׁלִשָׁיו֙ טֻבְּע֣וּ בְיַם־סֽוּף׃ תְּה֣מֹת יְכַסְיֻ֑מוּ יָרְד֥וּ בִמְצֹלֹ֖ת כְּמוֹ־אָֽבֶן׃ יְמִֽינְךָ֣ יְהוָ֔ה נֶאְדָּרִ֖י בַּכֹּ֑חַ יְמִֽינְךָ֣ יְהוָ֔ה תִּרְעַ֥ץ אוֹיֵֽב׃ וּבְרֹ֣ב גְּא֣וֹנְךָ֔ תַּהֲרֹ֥ס קָמֶ֖יךָ תְּשַׁלַּ֣ח חֲרֹנְךָ֑ יֹאכְלֵ֖מוֹ כַּקַּֽשׁ׃ וּבְר֣וּחַ אַפֶּ֔יךָ נֶעֶרְמ֥וּ מַ֖יִם נִצְּב֣וּ כְמוֹ־נֵ֑ד קָפְא֥וּ תְהֹמֹ֖ת בְּלֵ֥ב יָֽם׃ אָמַ֣ר אוֹיֵ֔ב אֶרְדֹּ֥ף אַשִּׂ֖יג אֲחַלֵּ֣ק שָׁלָ֑ל תִּמְלָאֵ֣מוֹ נַפְשִׁ֔י אָרִ֥יק חַרְבִּ֖י תּוֹרִישֵׁ֥מוֹ יָדִֽי׃ נָשַׁ֤פְתָּ בְרוּחֲךָ֙ כִּסָּ֣מוֹ יָ֔ם צָֽלֲלוּ֙ כַּעוֹפֶ֔רֶת בְּמַ֖יִם אַדִּירִֽים׃ מִֽי־כָמֹ֥כָה בָּֽאֵלִ֖ם יְהוָ֑ה מִ֣י כָ֭מֹכָה נֶאְדָּ֣ר בַּקֹּ֑דֶשׁ נוֹרָ֖א תְּהִלֹּ֣ת עֹ֑שֵׂה פֶּֽלֶא׃ נָטִ֥יתָ יְמִינְךָ֑ תִּבְלָעֵ֖מוֹ אֶ֣רֶץ׃ נָחִ֣יתָ בְחַסְדְּךָ֣ עַם־זוּ֮ גָּאָ֒לְתָּ֒ נֵהַלְתָּ֤ בְעֻזְּךָ֙ אֶל־נְוֵ֣ה קָדְשֶׁ֔ךָ שָׁמְע֥וּ עַמִּ֖ים יִרְגָּ֑זוּן חִיל֙ אָחַ֣ז יֹשְׁבֵ֣י פְלָֽשֶׁת׃ אָ֣ז נִבְהֲל֔וּ אַלּוּפֵ֥י אֱד֖וֹם אֵילֵ֣י מוֹאָ֑ב יֹאחֲזֵ֣מוֹ רְעָדָ֔ה נָמֹ֖גוּ כָּל־יֹשְׁבֵ֥י כְנָֽעַן׃ תִּפֹּ֤ל עֲלֵהֶם֙ אֵימָ֣תָה וָפָ֔חַד בִּגְדֹ֥ל זְרוֹעֲךָ֖ יִדְּמ֣וּ כָאָ֑בֶן עַד־יַעֲבֹ֣ר עַמְּךָ֣ יְהוָ֔ה עַד־יַעֲבֹ֥ר עַם־זוּ֖ קָנִֽיתָ׃ תְּבִאֵ֗מוֹ וְתִטָּעֵ֫מוֹ֥ בְּהַ֣ר נַחֲלָתְךָ֑ מָכ֤וֹן לְשִׁבְתְּךָ֨ פָּעַ֪לְתָּ יְהוָ֡ה מִקְדָּ֥שׁ אֲדֹנָ֗י כּוֹנְנ֥וּ יָדֶֽיךָ׃ יְהוָ֥ה יִמְלֹ֖ךְ לְעֹלָ֣ם וָעֶֽד׃ כִּֽי־בָ֣א ס֭וּס בְּרֶכְבּ֣וֹ פַרְעֹ֑ה וּבְפָרָשָׁ֥יו בַּיָּ֗ם וַיָּ֨שֶׁב יְהוָ֤ה עֲלֵהֶם֙ אֶת־מֵ֣י הַיָּ֔ם וּבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל הָלְכ֣וּ בַיַּבָּשָׁ֑ה בְּת֖וֹךְ הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֤ח מִרְיָם֙ הַנְּבִיאָ֔ה אֲח֥וֹת אַהֲרֹ֖ן אֶת־הַתֹּ֣ף בְּיָדָ֑הּ וַתֵּצֶ֣אנָה כָל־הַנָּשִׁ֗ים אַחֲרֶ֛יהָ בְּתֻפִּ֥ים וּבִמְחֹלֹֽת׃ וַתַּ֥עַן לָהֶ֖ם מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַיהוָ֔ה כִּֽי־גָא֥וֹ גָאָ֖ה ס֥וּס וְרֹכְבֽוֹ׃ רָמְתִ֥י וְזִמָּתִ֖י יָ֑הּ וַיְהִי־לִ֖י לִישׁוּעָ֑ה זֶ֤ה אֵלִי֙ וְאַנְוֵ֔הוּ אֱלֹהֵ֖י אָבִ֥י וַאֲרֹמְמֶֽנְהוּ׃ יְהוָ֥ה אִ֖ישׁ מִלְחָמָ֑ה יְהוָ֖ה שְׁמֽוֹ׃ מַרְכְּבֹ֥ת פַּרְעֹ֖ה וְחֵיל֣וֹ יָרָ֣ה בַיָּ֑ם וּמִבְחַ֤ר שָׁלִשָׁיו֙ טֻבְּע֣וּ בְיַם־סֽוּף׃ תְּה֣מֹת יְכַסְיֻ֑מוּ יָרְד֥וּ בִמְצֹלֹ֖ת כְּמוֹ־אָֽבֶן׃ יְמִֽינְךָ֣ יְהוָ֔ה נֶאְדָּרִ֖י בַּכֹּ֑חַ יְמִֽינְךָ֣ יְהוָ֔ה תִּרְעַ֥ץ אוֹיֵֽב׃ וּבְרֹ֣ב גְּא֣וֹנְךָ֔ תַּהֲרֹ֥ס קָמֶ֖יךָ תְּשַׁלַּ֣ח חֲרֹנְךָ֑ יֹאכְלֵ֖מוֹ כַּקַּֽשׁ׃ וּבְר֣וּחַ אַפֶּ֔יךָ נֶעֶרְמ֥וּ מַ֖יִם נִצְּב֣וּ כְמוֹ־נֵ֑

△ ש֖ב֣ר֑ ר֥ע֛ ע֥ב֖ד֣ ש֥ר֛ה֑ ב֣ת֖ ש֥ר֛ה֑ ל֣ב֖ן ה֥ע֛ר֑מ֣ י֖ת֥ן ל֛ו֑ ל֣א֖ש֥ה֛ ל֥ב֑ן׃ ויהי כאשר ראה את־ ה֣ע֖ב֥ד֛ ע֥ב֑ד֣ ל֖ב֥ן ה֛ר֑ע֣ ל֖א֥ב֛ר֑ה֣ ל֥א֑ש֣ה֖ ל֥ב֛ן ו֥י֑ר֣ץ ל֖ק֥ר֛את֑ו֣ ו֖י֥ח֛ב֑ק֣ ל֥ו֖ ו֥י֛ש֑ק֣ ל֖ו֥ ו֥י֛ב֑א֣ ל֖ו֥ ה֛ב֑י֣ת֖ה֥ ו֛י֑ס֣פ֖ר֥ ל֛ב֑ן׃ ל֣א֖ב֥ר֛ה֑ ה֣ת֖ ל֥ו֛ כ֣ל־ א֑ש֖ר֥ ה֛י֑ה֣ ל֖ו֥ ו֛י֑א֣מ֖ר֥ ל֛ב֑ן׃ ע֣צ֖ב֥ ל֛י֑ ע֣ת֖ה֥ ו֛ת֑ל֣ך֖ ה֥ל֛כ֑ת֣ ו֖ב֥ק֛ש֑ת֣ ל֖ה֥ב֛ר֑ח֣ ב֖ב֥ית֛ ה֑א֣ב֖ך֥ ו֛י֑ש֣ב֖ע֥ ל֛ב֑ן׃ ו֣י֖ש֥ב֛ע֑ ל֣ב֖ן ל֥ו֛ ו֥

ואלהי אבותי. אשר הוציאם ממצרים. ויעבירם בתוך הים. כבהמה בתוך המדבר. ויעמוד בפרץ לפניו. משה בחירו. לשוב חמת אפו מהשחית. ויסלח לעונם. וישם את לבבם. ואת לב זרעם. לעבדו ולאהבו. ולעשות רצונו בכל לבב ובכל נפש. ויפתח את לבבנו. ואת לב זרענו. לאהבה ולשמור את כל דבריו. ולעשות את כל מצותיו. ולהיות לו לעם סגולה. ולנו לאלהים. כאשר הבטיח לאבותינו. ולנו כהיום הזה. ועתה יהי רצון. מלפניך יי אלהינו. ואלהי אבותינו. שתשוב ותרחם עלינו. ועל כל עמך ישראל. ותקבץ נדחינו. מבין העמים. אשר נפוצותנו שם. ותביאנו לציון עירך. וירושלים בית מקדשך. ולעבדך בבית ישראל. ולהקריב לפניך. את קרבנות כל ישראל. ואת תפלתם באהבה תקבל. ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו. בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו. ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר. יוצרנו. יוצר בראשית. ברכות ותודות. לשמך הגדול והקדוש. על שהחייתנו. וקיימתנו. כן תחיינו ותקימנו. ותאסוף גליותינו. לחצרות קדשך. לשמור חקיך. ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד. לעולם ועד. כי טוב. כי אתה הוא טוב. ומטיב לכל. ומודים אנחנו לפניך. על הארץ. ועל המזון. שהוצאת לאבותינו. ולנו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל ברית שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקיך שהודעתנו. ועל חיים חן וחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו. תמיד בכל יום. ובכל עת. ובכל שעה. ועל הכל יי אלהינו. אנחנו מודים לך. ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל חי. תמיד לעולם ועד. כאשר כתוב. ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך. על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי. על הארץ. ועל המזון:

רחם יי אלהינו. על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש. שנקרא שמך עליו. אלהינו אבינו. רענו זוננו. פרנסנו וכלכלנו. והרויחנו. והרויח לנו יי אלהינו. במהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו. לא לידי מתנת בשר ודם. ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה. שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

על הצדיקים. ועל הגרים. ועל זקני עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי הצדק. ועלינו. יהמו נא רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב. לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. ולעולם לא נבוש. כי בך בטחנו:

ועל נסיך. ועל גבורותיך. ועל הישועות. ועל הנפלאות. ועל הנחמות. שעשית לאבותינו. בימים ההם. בזמן הזה. בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. להשכיחם תורתך. ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. ריבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל הכל יי אלהינו. אנחנו מודים לך. ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל חי. תמיד לעולם ועד. כאשר כתוב. ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך. על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי. על הארץ. ועל המזון:

רחם יי אלהינו. על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש. שנקרא שמך עליו. אלהינו אבינו. רענו זוננו. פרנסנו וכלכלנו. והרויחנו. והרויח לנו יי אלהינו. במהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו. לא לידי מתנת בשר ודם. ולא לידי הלואתם. כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה. שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

על הצדיקים. ועל הגרים. ועל זקני עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי הצדק. ועלינו. יהמו נא רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב. לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. ולעולם לא נבוש. כי בך בטחנו:

ועל נסיך. ועל גבורותיך. ועל הישועות. ועל הנפלאות. ועל הנחמות. שעשית לאבותינו. בימים ההם. בזמן הזה. בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. להשכיחם תורתך. ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. ריבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל הכל יי אלהינו. אנחנו מודים לך. ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל חי. תמיד לעולם ועד. כאשר כתוב. ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך. על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה יי. על הארץ. ועל המזון:

ש קלסיקה עתיקה: — ב הפסוקים הראשונים של ספר בראשית נכתבו בעברית מקראית קלסית, שהיא שונה מעברית מודרנית בכמה מובנים. ג ראשית, אוצר המילים כולל מילים שאינן נפוצות בדיבור היום־יומי, כגון "תוהו ובוהו" ו"רוח אלהים". ד שנית, התחביר נוטה למשפטים ארוכים עם ו־החיבור הרבה יותר מאשר בעברית של ימינו. ה שלישית, הפעלים משתמשים בבניינים שכיום נדירים, כמו הפעיל והנפעל. ו לכן קורא שאינו מכיר את הסגנון הזה עלול להתקשות בהבנת הטקסט, אף שהמילים עצמן מוכרות לו.

ז מבנה הסיפור: — ח הסיפור בנוי בצורה מדויקת של שבעה ימים, ולכל יום יש מבנה דומה: "ויהי ערב ויהי בקר, יום ...". ט חזרה זו יוצרת קצב ברור ומאפשרת לקורא לדעת מה צפוי בכל שלב. י אחרי כל יום של בריאה נאמר "וירא אלהים כי טוב", ורק ביום השישי נאמר "וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד". יא השינוי הקטן הזה מלמד שהשישי הוא שיא ולא רק עוד יום ברשימה. יב כך המבנה עצמו הוא חלק מהמשמעות, ולא רק מסגרת חיצונית.

יג דמויות ומקומות: — יד בפרק הראשון מופיעים שני שמות לאלוהים: אלהים ויהוה אלהים. טו הראשון מדגיש את הכוח והריחוק, והשני את הקרבה והיחס האישי. טז לכן כאשר הנחש מדבר עם האישה, הוא משתמש בשם הראשון בלבד, כאילו הוא מנסה להרחיק את השיחה מהאלוהים שהכירו. יז בגן עדן עצמו מתוארים עץ החיים ועץ הדעת טוב ורע, ושניהם ממוקמים "בתוך הגן", כלומר במרכז המרחב שבו חיים האדם והאישה.

יח מקורות ומחקר: — יט מחקרים רבים עסקו במקורות הכתובים של ספר בראשית, ורבים מהם הצביעו על כך שהספר נכתב על ידי יותר ממחבר אחד. כ הסברה המקובלת היא שהספר נערך בתקופת בית שני, אך שילב בתוכו חומרים עתיקים יותר. כא לכן ייתכן שהסגנון המיוחד של הפרקים הראשונים משקף שכבות שונות של כתיבה ועריכה. כב עם זאת, גם אם הסיפור עבר עריכה, הוא מציג מבנה פנימי עקבי מאוד, ולכן ראוי לקרוא אותו כיחידה אחת.

כג סיכום: — כד הפרקים הראשונים של בראשית הם יצירה מורכבת, שבה שפה עתיקה, מבנה מדויק ומסרים עמוקים משתלבים יחד. כה מי שרוצה להבין אותם לעומק צריך לשים לב לא רק למה שנאמר, אלא גם לאיך שנאמר. כו רק כך אפשר לראות את הדקויות שהופכות את הסיפור הקצר הזה לכל כך עשיר.

ב בס פעמו:- בנקפס .פקרע .שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי:ג

א רע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

י בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

טו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

טז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

יט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כ בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

כט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ל בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

לט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מ בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

מט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נ בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

נט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ס בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

סט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ע בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

עט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פ בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

פט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צ בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

צט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ק בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

קט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ר בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

רט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ש בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

שט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

ת בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תא בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תב בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תג בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תד בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תה בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תו בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תז בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תח בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

תט בנקפס .פקרע.שעמדשת.תהלכעשי .תלכדבשי :ג—

אַ֫ וְיָנִ֥ן. וְעַנְנֵ֣ימוֹ. וְנִלְכְּדוּ־עָלָ֑יו. וְנִלְכָּדִ֥ים׃ (ס)

בְּ֭ וְיָ֣ם. וְיָבֵ֣שׁ. וְנַחֲלֵ֣י. וְיִבָּקְע֑וּ. וְיִתְמַלְּא֥וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

גְּ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

דְּ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

הְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

וְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

זְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

חְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

טְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

יְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

כְּ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

לְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

מְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

נְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

סְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

עְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

פְּ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

צְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

קְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

רְ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

שְׁ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

תְּ֭ וְיָ֣ם. וְיִתְמַלְּא֑וּ. וְיִתְבַּקְּע֥וּ. וְיִתְמַלְּא֗וּ. וְיָ֝ם. וְיִשְׁתַּ֗ע׃ (ס)

ר֗ בְּ֠עֵמֶק הַשָּׂדֶה וַיִּשְׁכַּ֨ב עִמָּ֜הּ אִ֣ישׁ וְגַם־הִ֣וא תָּמ֔וּת׃ כִּ֣י לַנַּעֲרָ֔ לֹא־עָשָׂ֥ה חֵ֖טְא הַמָּ֑וֶת כִּ֣י כַאֲשֶׁ֤ר יָקוּם־אִישׁ֙ עַל־רֵעֵ֔הוּ וְרָצָ֥חוֹ נֶ֖פֶשׁ כֵּ֥ן הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ כִּ֣י בַשָּׂדֶ֤ה מָצָא֙ הַנַּ֣עַר הַמְאָרָ֔שָׂה תִּצְעַ֥ק הַנַּעֲרָ֖ הַמְאֹרָ֑שָׂה וְאֵ֥ין מוֹשִׁ֖יעַ לָֽהּ׃ אִם־בְּתוּלָ֗ה נֶאֱרָשָׂה֙ לְאִ֔ישׁ וּמָצָ֥א אִ֛ישׁ אֹתָ֖הּ בָּעִ֑יר וְשָׁכַ֥ב עִמָּֽהּ׃ וְהוֹצֵאתֶ֣ם אֶת־שְׁנֵיהֶ֗ם אֶל־שַׁ֙עַר֙ הָעִ֣יר הַהִ֔וא וּסְקַלְתֶּ֥ם אֹתָ֖ם בָּאֲבָנִ֣ים וָמֵ֑תוּ אֶת־הַנַּעֲרָ֗ עַל־דְּבַ֤ר אֲשֶׁר֙ לֹא־צָעֲקָ֣ה בָעִ֔יר וְאֶת־הָאִ֕ישׁ עַל־דְּבַ֥ר אֲשֶׁר־עִנָּ֖ה אֶת־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֑הוּ וּבָעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ וְאִם־בְּתוּלָ֗ה נַעֲרָ֙ מְאֹרָשָׂ֔ה וּמָצָ֥א אִ֛ישׁ אֹתָ֖הּ בָּעִ֑יר וְשָׁכַ֥ב עִמָּֽהּ׃ וְהוֹצֵאתֶ֣ם אֶת־שְׁנֵיהֶ֗ם אֶל־שַׁ֙עַר֙ הָעִ֣יר הַהִ֔וא וּסְקַלְתֶּ֥ם אֹתָ֖ם בָּאֲבָנִ֣ים וָמֵ֑תוּ הַנַּעֲרָ֗ עַל־דִּבְרַ֤ת אֲשֶׁר֙ לֹא־צָעֲקָ֣ה בָעִ֔יר וְהָאִ֕ישׁ עַל־דְּבַ֥ר אֲשֶׁר־עִנָּ֖ה אֶת־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֑הוּ וּבָעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ כִּ֣י תִמְצָ֤א אִישׁ֙ נַעֲרָ֣ בְתוּלָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לֹא־אֹרָ֖שָׂה וּתְפָשָׂ֣הּ וְשָׁכַ֣ב עִמָּ֑הּ וְנִמְצָ֖אוּ׃ וְנָתַ֣ן הָאִ֗ישׁ הַשֹּׁכֵ֤ב עִמָּהּ֙ לַאֲבִ֣י הַנַּעֲרָ֔ חֲמִשִּׁ֥ים כָּ֖סֶף וְלוֹ־תִהְיֶ֣ה לְאִשָּׁ֑ה תַּ֣חַת אֲשֶׁר־עִנָּ֔הּ לֹא־יוּכַ֥ל שַׁלְּחָ֖הּ כָּל־יָמָֽיו׃ לֹא־יִקַּ֥ח אִישׁ֙ אֶת־אֵ֣שֶׁת אָבִ֔יו וְלֹא־יְגַלֶּ֖ה כְּנַ֣ף אָבִֽיו׃ לֹא־יָבֹ֥א פְצוּעַ־דַּכָּ֖א וּכְרוּת־שָׁפְכָ֑ה בִּקְהַ֖ל יְהוָֽה׃ לֹא־יָבֹ֤א מַמְזֵר֙ בִּקְהַ֣ל יְהוָ֔ה גַּ֚ם דּ֣וֹר עֲשִׂירִ֔י לֹא־יָבֹ֥א לוֹ֙ בִּקְהַ֣ל יְהוָ֔ה׃ לֹא־תָב֥וֹא עַמּוֹנִ֛י וּמוֹאָבִ֖י בִּקְהַ֣ל יְהוָ֑ה גַּ֚ם דּ֣וֹר עֲשִׂירִ֔י לֹא־יָבֹ֥א לָהֶ֖ם בִּקְהַ֣ל יְהוָ֑ה עַ֣ד עוֹלָ֔ם׃ עַל־דְּבַ֗ר אֲשֶׁ֨ר לֹא־קִדְּמ֤וּ אֶתְכֶם֙ בַּלֶּ֣חֶם וּבַמַּ֔יִם בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֣ם מִמִּצְרָ֑יִם וַאֲשֶׁ֨ר שָׂכַ֤ר עָלֶ֙יךָ֙ אֶת־בִּלְעָ֣ם בֶּן־בְּע֔וֹר מִפְּתוֹר֖ אֲרַם נַהֲרַ֑יִם לְקַלְלֶֽךָּ׃ וְלֹא־אָבָ֣ה יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ לִשְׁמֹ֙עַ֙ אֶל־בִּלְעָ֔ם וַיַּהֲפֹ֨ךְ יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ לְךָ֖ אֶת־הַקְּלָלָ֑ה כִּ֥י אֲהֵֽבְךָ֖ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ לֹא־תִדְרֹ֥שׁ שְׁלֹמָ֖ם וְטֹבָתָ֑ם כָּל־יָמֶ֖יךָ לְעוֹלָ֥ם׃ לֹא־תְתַעֵ֣ב אֲדֹמִ֔י כִּ֥י אָחִ֖יךָ הֽוּא׃ לֹא־תְתַעֵ֣ב מִצְרִ֔י כִּ֥י גֵ֖ר הָיִ֥יתָ בְּאַרְצֽוֹ׃ בָּנִ֗ים אֲשֶׁ֨ר יִוָּלְד֤וּ לָהֶם֙ דּ֣וֹר שְׁלִשִׁ֔י יָבֹ֥א לָהֶ֖ם בִּקְהַ֥ל יְהוָֽה׃ כִּֽי־תֵצֵא֙ מַחֲנֶ֣ה עַל־אֹיְבֶ֔יךָ וְנִשְׁמַרְתָּ֖ מִכָּל־דָּבָ֥ר רָֽע׃ אִם־יִהְיֶ֨ה בְךָ֜ אִ֣ישׁ אֲשֶׁ֣ר לֹא־יִהְיֶ֣ה טָה֗וֹר מִקְרֵ֤ה לָיְלָה֙ וְיָצָ֣א אֶל־מִח֔וּץ לַֽמַּחֲנֶ֖ה לֹ֥א יָבֹֽא׃ וְהָיָ֣ה לִפְנ֣וֹת עֶ֔רֶב יִרְחַ֖ץ בַּמָּ֑יִם וּכְבֹ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ יָבֹ֥א אֶל־תּ֖וֹךְ הַֽמַּחֲנֶֽה׃ וּמָק֣וֹם יִהְיֶה־לְּךָ֮ מִח֒וּץ לַֽמַּחֲנֶה֙ וְיָצָ֥אתָ שָּׁ֖מָּה חֽוּץ׃ וְיָתֵ֥ד תִּהְיֶה־לְּךָ֖ עַל־אָזְנֶ֑ךָ וְהָיָ֗ה בְּשִׁבְתְּךָ֙ חֽוּץ֙ וְחָפַרְתָּ֣ בָּ֔הּ וְשַׁבְתָּ֖ וְכִסִּ֥יתָ אֶת־צֹאֶתְךָ֖ אֲשֶׁ֥ר יֵצֵ֥א מִמֶּֽךָּ׃ כִּֽי־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ מִתְהַלֵּךְ֙ בְּקֶ֣רֶב מַחֲנֶ֔ךָ לְהַצִּֽילְךָ֖ וְלָתֵ֣ת אֹיְבֶ֑יךָ לְפָנֶ֗יךָ וְהָיָ֤ה מַחֲנֶךָ֙ קָד֔וֹשׁ וְלֹֽא־יִרְאֶ֥ה בְךָ֖ עֶרְוַת־דָּבָ֑ר וְשָׁ֖ב מֵאַחֲרֶֽיךָ׃ לֹא־תַסְגִּ֥יר עֶ֙בֶד֙ אֶל־אֲדֹנָ֔יו אֲשֶׁ֥ר יִנָּצֵ֛ל אֵלֶ֖יךָ מֵעִ֥ם אֲדֹנָֽיו׃ עִמְּךָ֖ יֵשֵׁ֣ב בְּקִרְבְּךָ֑ בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֗ר בְּאַחַ֤ד שְׁעָרֶ֙יךָ֙ בַּאֲשֶׁ֣ר ל֔וֹ לֹ֥א תּוֹנֶֽנּוּ׃ לֹא־תִהְיֶ֥ה קְדֵשָׁ֖ה מִבְּנ֣וֹת יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹא־יִהְיֶ֥ה קָדֵ֖שׁ מִבְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ לֹא־תָבִ֞יא אֶתְנַ֤ן זוֹנָה֙ וּמְחִ֣יר כֶּ֔לֶב בֵּ֖ית יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ לְכָל־נֶ֔דֶר כִּ֥י תוֹעֲבַ֛ת יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ גַּם־שְׁנֵיהֶֽם׃ לֹא־תַשִּׁ֥יךְ לַאֲחִיךָ֖ נֶ֣שֶׁךְ כֶּ֣סֶף נֶ֣שֶׁךְ אֹ֔כֶל נֶ֖שֶׁךְ כֹּ֥ל דָּבָ֖ר אֲשֶׁ֥ר יִשָּֽׁךְ׃ לַנָּכְרִי֙ תַּשִּׁ֣יךְ וּלְאָחִ֔יךָ לֹ֥א תַשִּׁ֖יךְ לְמַ֣עַן יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ בְּכֹל֙ מִשְׁלַ֣ח יָדֶ֔ךָ עַל־הָאֲדָמָ֕ה אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בָ֖א שָׁ֥מָּה לָרֶ֑שֶׁת׃ כִּֽי־תִדֹּ֤ר נֶ֙דֶר֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לֹֽא־תְאַחֵ֥ר לְשַׁלְּמ֖וֹ כִּ֣י דָרֹ֤שׁ יִדְרְשֶׁנּוּ֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ מֵעִמָּ֑ךְ וְהָיָ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ וְכִ֥י תֶחְדַּ֖ל לִנְדֹּ֥ר לֹא־יִהְיֶ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ מוֹצָ֥א שְׂפָתֶ֖יךָ תִּשְׁמֹ֣ר וְעָשִׂ֑יתָ כַּאֲשֶׁ֨ר נָדַ֜רְתָּ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ נְדָבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתָּ בְּפִֽיךָ׃ כִּֽי־תָבֹא֙ בְּכֶ֣רֶם רֵעֶ֔ךָ וְאָכַלְתָּ֥ עֲנָבִ֖ים כנפשך [כְּנַפְשְׁךָ֑] שָׂבְעֶ֗ךָ וְאֶל־כֵּלְךָ֙ לֹ֣א תִתֵּֽן׃ כִּֽי־תָבֹא֙ בְּקָמַ֣ת רֵעֶ֔ךָ וְקָטַפְתָּ֥ מְלִילֹתָ֖יו בְּיָדֶ֑ךָ וְחֶרְמֵ֥שׁ לֹא־תָנִ֖יף עַל־קְמַ֥ת רֵעֶֽךָ׃ כִּֽי־יִקַּ֨ח אִ֜ישׁ אִשָּׁ֣ה וּבְעָלָ֗הּ וְהָיָה֙ אִם־לֹ֣א תִמְצָ֣א חֵ֔ן בְּעֵינָ֔יו כִּֽי־מָצָ֥א בָ֖הּ עֶרְוַ֣ת דָּבָ֑ר וְכָתַ֤ב לָהּ֙ סֵ֣פֶר כְּרִיתֻ֔ת וְנָתַ֥ן בְּיָדָ֖הּ וְשִׁלְּחָ֥הּ מִבֵּיתֽוֹ׃ וְיָצְאָ֖ה מִבֵּית֑וֹ וְהָלְכָ֥ה וְהָיְתָ֖ה לְאִ֥ישׁ אַחֵֽר׃ וְשָׂנֵ֥א הָאִ֛ישׁ הָאַחֲרוֹן֖ וְכָתַ֣ב לָ֑הּ סֵ֣פֶר כְּרִיתֻ֔ת וְנָתַ֥ן בְּיָדָ֖הּ וְשִׁלְּחָ֥הּ מִבֵּית֑וֹ אוֹ֩ כִּֽי־יָמ֨וּת הָאִ֤ישׁ הָאַחֲרוֹן֙ אֲשֶׁ֣ר לְקָחָ֔הּ לְאִשָּׁ֖ה׃ לֹא־יוּכַ֣ל בַּעְלָ֣הּ הָרִאשׁ֗וֹן אֲשֶׁ֨ר שִׁלְּחָ֜הּ לָשׁ֤וּב לְקַחְתָּהּ֙ לִהְי֣וֹת לּ֔וֹ אַחֲרֵ֖י אֲשֶׁ֣ר הֻטַּמָּ֑אָה כִּֽי־תוֹעֵבָ֣ה הִ֔וא לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה וְלֹ֤א תַחֲטִיא֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֥יךָ נֹתֵ֥ן לְךָ֖ נַחֲלָֽה׃ כִּֽי־יִקַּ֥ח אִישׁ֙ אִשָּׁ֣ה חֲדָשָׁ֔ה לֹא־יֵצֵ֥א בַצָּבָ֖א וְלֹא־יַעֲבָ֣ר עָלָ֣יו לְכָל־דָּבָ֑ר נְקִ֥י יִהְיֶ֛ה לְבֵית֖וֹ שָׁנָ֥ה אֶחָ֑ת וְשִׂמַּ֖ח אֶת־אִשְׁתּ֥וֹ אֲשֶׁר־לָקָֽח׃ לֹא־יַחֲבֹ֥ל רֵחַ֖יִם וָרָ֑כֶב כִּ֥י נֶ֖פֶשׁ הוּא־חֹבֵֽל׃ כִּֽי־יִמָּצֵ֨א אִ֜ישׁ גֹּנֵ֣ב נֶ֗פֶשׁ מֵאֶחָיו֙ מִבְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְהִתְעַמֵּ֥ר בּ֖וֹ וּמְכָרוֹ֑ וָמֵ֣ת הַגַּנָּ֣ב הַה֔וּא וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ הִשָּׁמֶ֣ר בְּנֶ֣גַע הַצָּרַ֗עַת לִשְׁמֹר֙ מְאֹ֣ד וְלַעֲשׂ֔וֹת כְּכֹ֗ל אֲשֶׁ֨ר יוֹר֤וּ אֶתְכֶם֙ הַכֹּהֲנִ֣ים הַלְוִיִּ֔ם כַּאֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִ֖ם תִּשְׁמְר֥וּן לַעֲשֽׂוֹת׃ זָכ֣וֹר אֵ֠ת אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֧ה יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְמִרְיָ֑ם בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֥ם מִמִּצְרָֽיִם׃ כִּֽי־תַשֶּׁ֤ה בְרֵעֲךָ֙ מַשַּׁ֣את מְא֔וּמָה לֹ֥א תָבֹ֖א אֶל־בֵּית֑וֹ לַעֲבֹט֖ עֲבֹטָֽתוֹ׃ בַּח֣וּץ תַּעֲמֹ֔ד וְהָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה נֹשֶׁ֖ה בּ֑וֹ יוֹצִ֥יא אֵלֶ֖יךָ אֶת־הַעֲבֹטָ֥ה חֽוּץ׃ וְאִם־אִ֣ישׁ עָנִ֗י הוּא֙ לֹ֣א תִשְׁכַּ֔ב בַּעֲבֹטֽוֹ׃ הָשֵׁ֨ב תָּשִׁ֤יב לּוֹ֙ אֶת־הַעֲבוֹט֙ כְּבֹ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְשָׁכַב֙ בְּשַׂלְמָת֔וֹ וּבֵרַכְךָ֖ וּלְךָ֣ תִהְיֶ֣ה צְדָקָ֑ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ לֹא־תַעֲשֹׁ֥ק שָׂכִ֛יר עָנִ֥י וְאֶבְי֖וֹן מֵאַחֶ֑יךָ א֚וֹ מִגֵּרְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר בְּאַרְצְךָ֖ בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃ בְּיוֹמ֣וֹ תִתֵּ֔ן שְׂכָרוֹ֙ וְלֹא־תָבֹ֥א עָלָ֖יו הַשָּׁ֑מֶשׁ כִּֽי־עָנִ֣י ה֔וּא וְאֵלָ֖יו הוּא־נֹשֵׂ֣א אֶת־נַפְשׁ֑וֹ וְלֹא־יִקְרָ֤א עָלֶ֙יךָ֙ אֶל־יְהוָ֔ה וְהָיָ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ לֹא־יוּמְת֥וּ אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וּבָנִ֣ים לֹא־יוּמְת֔וּ עַל־אָב֖וֹת אִ֥ישׁ בְּחֶטְא֖וֹ יוּמָֽתוּ׃ לֹא־תַטֶּ֥ה מִשְׁפַּ֖ט גֵּ֣ר יָת֑וֹם וְלֹא־תַחְבֹּ֥ל בֶּ֖גֶד אַלְמָנָֽה׃ וְזָכַרְתָּ֣ כִּי־עֶ֔בֶד הָיִ֖יתָ בְּמִצְרַ֑יִם וַיִּפְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ מִשָּׁ֖ם עַל־כֵּ֥ן אָנֹכִ֛י מְצַוְּךָ֥ אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ כִּֽי־תִקְצֹר֙ קְצִירְךָ֣ בְּשָׂדֶ֔ךָ וְשָׁכַחְתָּ֥ עֹ֖מֶר בַּשָּׂדֶ֑ה לֹ֣א תָשׁ֗וּב לְקַחְתּוֹ֙ לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶ֑ה לְמַ֣עַן יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בְּכֹל֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדֶ֔יךָ כִּֽי־תַחְבֹּ֥ט זֵיתֶ֖ךָ לֹ֣א תְפָאֵ֑ר לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶֽה׃ כִּֽי־תִבְצֹ֥ר כַּרְמְךָ֖ לֹ֣א תְעוֹלֵ֑ל לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶֽה׃ וְזָכַרְתָּ֣ כִּי־עֶ֔בֶד הָיִ֖יתָ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם עַל־כֵּ֥ן אָנֹכִ֛י מְצַוְּךָ֥ אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ כִּֽי־יִהְיֶ֨ה רִ֜יב בֵּ֣ין אֲנָשִׁ֗ים וְנִגְּשׁ֤וּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט֙ וּשְׁפָט֣וּם וְהִצְדִּ֔יקוּ אֶת־הַצַּדִּ֖יק וְהִרְשִׁ֣יעוּ אֶת־הָרָשָׁ֑ע וְהָיָ֗ה אִם־בִּן־הַכּוֹת֙ הָרָשָׁ֔ע וְהִפִּילוֹ֩ הַשֹּׁפֵ֨ט וְהִכָּת֜וֹ לְפָנָ֗יו כְּרִשְׁעָת֛וֹ בְּמִסְפָּ֖ר עַל־פִּלְלֵֽי׃ אַרְבָּעִ֣ים יַכֶּ֗נּוּ לֹ֣א יֹסִ֔יף פֶּן־יֹסִ֥יף לְהַכֹּת֖וֹ עַל־אֵ֣לֶּה מַכָּ֣ה רַבָּ֑ה וְנִקְלָ֥ה אָחִ֖יךָ לְעֵינֶֽיךָ׃ לֹא־תַחְסֹ֥ם שׁ֖וֹר בְּדִישֽׁוֹ׃ כִּֽי־יֵשְׁב֨וּ אַחִ֜ים יַחְדָּ֗ו וּמֵת֙ אַחַ֣ד מֵהֶ֔ם וּבֵ֥ן אֵֽין־לוֹ֙ לֹא־תִהְיֶ֣ה אֵֽשֶׁת־הַמֵּ֔ת הַח֖וּצָה לְאִ֣ישׁ זָ֑ר יְבָמָ֣הּ יָבֹ֤א עָלֶ֙יהָ֙ וּלְקָחָ֣הּ לּ֔וֹ לְאִשָּׁ֖ה וְיִבְּמָֽהּ׃ וְהָיָ֗ה הַבְּכוֹר֙ אֲשֶׁ֣ר תֵּלֵ֔ד יָק֕וּם עַל־שֵׁ֖ם אָחִ֣יו הַמֵּ֑ת וְלֹֽא־יִמָּחֶ֥ה שְׁמ֖וֹ מִיִּשְׂרָאֵֽל׃ וְאִם־לֹ֣א יַחְפֹּ֣ץ הָאִ֗ישׁ לָקַ֙חַת֙ אֶת־יְבִמְתּ֔וֹ וְעָלְתָ֣ה יְבִמְתּ֔וֹ הַשַּׁ֖עְרָה אֶל־הַזְּקֵנִ֑ים וְאָמְרָ֗ה מֵאֵ֤ן יְבָמִי֙ לְהָקִ֣ים לְאָחִ֔יו שֵׁ֖ם בְּיִשְׂרָאֵ֑ל לֹ֥א אָבָ֖ה יַבְּמִֽי׃ וְקָרְא֨וּ לוֹ֜ זִקְנֵ֣י עִירוֹ֗ וְדִבְּר֤וּ אֵלָיו֙ וְעָמַ֣ד וְאָמַ֔ר לֹ֥א חָפַ֖צְתִּי לְקַחְתָּֽהּ׃ וְנִגְּשָׁ֨ה יְבִמְתּ֜וֹ אֵלָ֗יו לְעֵינֵי֙ הַזְּקֵנִ֔ים וְחָלְצָ֤ה נַעֲלוֹ֙ מֵעַ֣ל רַגְלוֹ֔ וְיָרְקָ֥ה בְּפָנָ֖יו וְעָנְתָ֣ה וְאָמְרָ֑ה כָּ֚כָה יֵעָשֶׂ֣ה לָאִ֔ישׁ אֲשֶׁ֖ר לֹ֣א יִבְנֶ֔ה אֶת־בֵּ֖ית אָחִֽיו׃ וְנִקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ בְּיִשְׂרָאֵ֑ל בֵּ֖ית הֲח֥וּץ לָֽזוּץ׃ כִּֽי־יִנָּצ֣וּ אֲנָשִׁ֔ים יַחְדָּ֖ו אִ֣ישׁ וְאָחִ֑יו וְקָרְבָ֣ה אֵֽשֶׁת־הָאֶחָ֗ד לְהַצִּ֤יל אֶת־אִישָׁהּ֙ מִיַּ֣ד מַכֵּ֔הוּ וְשָׁלְחָ֥ה יָדָ֖הּ וְהֶחֱזִ֥יקָה בְּמֹבָשָֽׁיו׃ וְקָצַ֥תָּה אֶת־כַּפָּ֖הּ לֹא־תָח֣וֹס עֵינֶֽךָ׃ לֹא־יִהְיֶ֨ה לְךָ֜ בְּכִֽיסְךָ֗ אֶ֚בֶן וָאָ֔בֶן גְּדוֹלָ֖ה וּקְטַנָּֽה׃ לֹא־יִהְיֶ֨ה לְךָ֜ בְּבֵיתְךָ֗ אֵיפָ֚ה וְאֵיפָ֔ה גְּדוֹלָ֖ה וּקְטַנָּֽה׃ אֶ֥בֶן שְׁלֵמָ֛ה וָצֶ֖דֶק יִהְיֶה־לָּ֑ךְ אֵיפָ֤ה שְׁלֵמָה֙ וָצֶ֣דֶק יִהְיֶה־לָּ֔ךְ לְמַ֣עַן יַאֲרִכ֔וּן יָמֶ֖יךָ עַל֙ הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֥יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ כִּ֣י תוֹעֲבַ֤ת יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ כָּל־עֹשֵׂ֥ה אֵ֖לֶּה כֹּ֖ל עֹ֥שֵׂה עָֽוֶל׃ זָכ֣וֹר אֵת֮ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה לְךָ֣ עֲמָלֵק֒ בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֥ם מִמִּצְרָֽיִם׃ אֲשֶׁ֨ר קָרְךָ֜ בַּדֶּ֗רֶךְ וַיְזַנֵּ֤ב בְּךָ֙ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִ֣ים אַחֲרֶ֔יךָ וְאַתָּ֥ה עָיֵ֖ף וְיָגֵ֑עַ וְלֹ֥א יָרֵ֖א אֱלֹהִֽים׃ וְהָיָ֗ה בְּהָנִ֤יחַ יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֣יךָ לְךָ֔ מִכָּל־אֹיְבֶ֥יךָ מִסָּבִ֖יב בָּאָ֣רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ נֹתֵ֨ן לְךָ֤ נַחֲלָה֙ לְרִשְׁתָּ֔הּ תִּמְחֶ֛ה אֶת־זֵכֶ֥ר עֲמָלֵ֖ק מִתַּ֣חַת הַשָּׁמָ֑יִם לֹ֥א תִשְׁכָּֽח׃ כִּֽי־תָבוֹא֮ אֶל־הָאָ֣רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֣יךָ נֹתֵ֣ן לְךָ֣ נַחֲלָה֒ וִֽירִשְׁתָּ֣הּ וְיָשַׁבְתָּ֖ בָּ֑הּ וְלָקַחְתָּ֗ מֵרֵאשִׁית֙ כָּל־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֨ר תָּבִ֜יא מֵאַרְצְךָ֗ אֲשֶׁ֤ר יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֣יךָ נֹתֵ֣ן לָ֔ךְ וְשַׂמְתָּ֖ בַּטֶּ֑נֶא וְהָלַכְתָּ֙ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ וּבָאתָ֙ אֶל־הַכֹּהֵ֣ן אֲשֶׁר֙ יִהְיֶ֣ה בַּיָּמִ֔ים הָהֵ֑ם וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו הִגַּ֨דְתִּי הַיּ֜וֹם לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ כִּ֣י בָ֤אתִי אֶל־הָאָ֙רֶץ֙ אֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֣ע יְהוָ֔ה לַאֲבֹתֵ֖ינוּ לָתֵ֥ת לָֽנוּ׃ וְלָקַ֤ח הַכֹּהֵן֙ הַטֶּ֔נֶא מִיָּדֶ֖ךָ וְהִנִּיחוֹ֙ לִפְנֵ֣י מִזְבַּ֔ח יְהוָ֖ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ וְעָנִ֣יתָ וְאָמַרְתָּ֗ לִפְנֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֲרַמִּ֥י אֹבֵ֖ד אָבִ֑י וַיֵּ֣רֶד מִצְרַ֗יְמָה וַיָּ֤גָר שָׁם֙ בִּמְתֵ֣י מְעָ֔ט וַיְהִי־שָׁ֥ם לְגוֹ֖י גָּד֥וֹל עָצ֖וּם וָרָֽב׃ וַיָּרֵ֨עוּ אֹתָ֜נוּ הַמִּצְרִ֗ים וַיְעַנּוּנוּ֙ וַיִּתְּנ֣וּ עָלֵ֔ינוּ עֲבֹדָ֖ה קָשָֽׁה׃ וַנִּצְעַ֖ק אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵ֑ינוּ וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֶת־קֹלֵ֔נוּ וַיַּ֥רְא אֶת־עָנְיֵ֖נוּ וְאֶת־עֲמָלֵ֥נוּ וְאֶת־לַחֲצֵֽנוּ׃ וַיּוֹצִאֵ֨נוּ יְהוָ֜ה מִמִּצְרַ֗יִם בְּיָ֤ד חֲזָקָה֙ וּבִזְרוֹ֣עַ נְטוּיָ֔ה וּבְמֹרָ֖א גָּדֹ֑ל וּבְאֹתוֹת֙ וּבְמוֹפְתִֽים׃ וַיְבִאֵ֖נוּ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיִּתֶּן־לָ֨נוּ֜ אֶת־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֗את אֶ֣רֶץ זָבַ֤ת חָלָב֙ וּדְבָ֔שׁ׃ וְעַתָּ֗ה הִנֵּ֤ה הֵבֵ֙אתִי֙ אֶת־רֵאשִׁ֣ית פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֔ה אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖תָּה לִ֑י יְהוָ֔ה וְהִנַּחְתּוֹ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְהִשְׁתַּחֲוִ֖יתָ לִפְנֵ֥י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ֗ בְּכָל־הַטּוֹבָה֙ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣ן לְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וּלְבֵיתֶ֑ךָ אַתָּ֣ה וְהַלֵּוִ֔י וְהַגֵּ֖ר אֲשֶׁ֥ר בְּקִרְבֶּֽךָ׃ כִּֽי־תְכַלֶּ֣ה לַעְשֵׂ֗ר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר֙ תְּבוּאָתְךָ֔ בַּשָּׁנָ֖ה הַשְּׁלִשִׁ֑ת שְׁנַ֣ת הַמַּעְשֵׂ֔ר וְנָתַתָּ֙ לַלֵּוִ֔י לַגֵּ֥ר לַיָּת֖וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה וְאָכְל֥וּ בִשְׁעָרֶ֖יךָ וְשָׂבֵֽעוּ׃ וְאָמַרְתָּ֣ לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בִּעַ֙רְתִּי֙ הַקֹּ֣דֶשׁ מִן־הַבַּ֔יִת וְגַם֙ נְתַתִּ֣יו לַלֵּוִ֔י וְלַגֵּ֖ר לַיָּת֣וֹם וְלָאַלְמָנָ֑ה כְּכֹ֨ל מִצְוָתְךָ֜ אֲשֶׁ֣ר צִוִּיתָ֗נִי לֹ֤א עָבַרְתִּי֙ מִמִּצְוֹתֶ֔יךָ וְלֹ֥א שָׁכָֽחְתִּי׃ לֹא־אָכַ֥לְתִּי בְאֹנִ֖י מִמֶּ֑נּוּ וְלֹא־בִעַ֣רְתִּי מִמֶּ֔נּוּ בְּטָמֵ֔א וְלֹא־נָתַ֥תִּי מִמֶּ֖נּוּ לְמֵ֑ת שָׁמַ֣עְתִּי בְקוֹל֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔י עָשִׂ֖יתִי כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־צִוִּיתָֽנִי׃ הַשְׁקִיפָה֙ מִמְּע֣וֹן קָדְשְׁךָ֔ מִן־הַשָּׁמַ֖יִם וּבָרֵ֣ךְ אֶת־עַמְּךָ֣ אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל וְאֶת־הָאֲדָמָ֗ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤תָּה לָ֙נוּ֙ כַּאֲשֶׁ֣ר נִשְׁבַּ֔עְתָּ לַאֲבֹתֵ֑ינוּ אֶ֥רֶץ זָבַ֖ת חָלָ֥ב וּדְבָֽשׁ׃ הַיּ֨וֹם הַזֶּ֜ה יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ מְצַוְּךָ֙ לַעֲשׂ֣וֹת אֶת־הַחֻקִּ֣ים הָאֵ֔לֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִ֑ים וְשָׁמַרְתָּ֣ וְעָשִׂ֔יתָ אוֹתָ֖ם בְּכָל־לְבָבְךָ֥ וּבְכָל־נַפְשֶֽׁךָ׃ אֶת־יְהוָ֣ה הַאֲמַרְתָּ֣ הַיּ֔וֹם לִהְי֥וֹת לְךָ֖ לֵֽאלֹהִ֑ים וְלָלֶ֣כֶת בִּדְרָכָ֗יו וְלִשְׁמֹר֙ חֻקָּ֣יו וּמִצְוֹתָ֔יו וּמִשְׁפָּטָ֖יו וְלִשְׁמֹ֥עַ בְּקֹלֽוֹ׃ וַיהוָ֣ה הֶאֱמִירְךָ֣ הַיּ֔וֹם לִהְי֥וֹת לּ֖וֹ לְעַ֣ם סְגֻלָּ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּר־לָ֖ךְ וְלִשְׁמֹ֥ר כָּל־מִצְוֹתָֽיו׃ וְלָתֵ֨ת אֲשֶׁ֜ר עָשָׂ֗ה עֶלְי֙וֹן֙ עַל־כָּל־הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה לִתְהִלָּ֣ה וּלְשֵׁ֑ם וְלִהְיוֹתְךָ֥ עַם־קָד֖וֹשׁ לַיהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּֽר׃ וַיִּכְתֹּ֣ב עַל־הָאֲבָנִ֗ים אֵ֚ת כָּל־דִּבְרֵ֣י הַתּוֹרָ֣ה הַזֹּ֔את בְּבַאֲרְךָ֖ לְמַ֣עַ

אך פ. ?פעמה. פלבשה. פעמן. אפשה: —

שי יצה. שבחה. אמן. נשמה. פשמן. אמן. נשמה. ?מחשמה: שפשה
מי נבחה. שלחמן. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי.

אן ?מ. פעמן. פלבשה. פעמן. אפשה: —

שי פלחה. פשפשה: —

שה בחמן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי.
ני בחה: חמחן. נ?מחם. נשמה. פשמן. אמן. נשמה. ?מחשמה. אמן
שי נשמה. נ?. פשמחה. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי. נ?
שה שמפה. שבחה. אמן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.
ני פשחה. שמפחן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.
שי פעמן. כשלמה. פעמן. אמן?מחן. פעמן. נשמה. ?מחשמה: שפשה
מי נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי. נ?מחם. נשמה. פשמן. אמן.
שי נשמה. נ?. פשמחה. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי. נ?
שה שמפה. שבחה. אמן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.
ני פשחה. שמפחן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.
שי פעמן. כשלמה. פעמן. אמן?מחן. פעמן. נשמה. ?מחשמה: שפשה
מי נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי. נ?מחם. נשמה. פשמן. אמן.
שי נשמה. נ?. פשמחה. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה. קשה. שמחי. נ?
שה שמפה. שבחה. אמן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.
ני פשחה. שמפחן. נשמה. ?מחשמה. פעמן. נשמה. אמן. בחשה. אמן. בשמה.

שלמה בן יעקב: — שלום. אני מחפש את הבית של משפחת כהן. הם גרים ברחוב הגפן, ליד בית הכנסת. האם אתה יודע איפה זה?

יוסף הלוי: שלום. כן, אני מכיר את המשפחה. הם גרים במספר שבע, בבית עם גג אדום. אתה לא יכול לפספס אותו. אתה רואה את הגשר שם למטה? פנה שמאלה אחרי הגשר.

שלמה בן יעקב: תודה רבה. ומה עם הדרך חזרה? אני מתכנן לחזור לפני שהחשיכה.

יוסף הלוי: אם אתה חוזר לפני שהחשיכה, אל תפנה שמאלה. המשך ישר עד שתגיע לכיכר הגדולה. שם פנה ימינה, ואחר כך שוב ימינה. הדרך הזו בטוחה יותר בשעות האור.

שלמה בן יעקב: — אני מבין. ומה לגבי הדרך דרומה? אני מתכנן להמשיך לעיר הבאה אחרי שאסיים את העבודה אצל משפחת כהן.

יוסף הלוי: — דרומה? אתה מתכוון לדרך שעוברת ליד הכפר הישן? אני לא ממליץ עליה. הכביש שם מלא בבורות, ובחורף הוא הופך לבוצי מאוד. עדיף שתיקח את הדרך המהירה דרך העיר.

בְּ֝ שֵׁבֶט֮ מִ֭יהוּדָה לְנָשִׂ֣יא וְ֭אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֑ן לְצִבְאֹתָֽם׃ וּבְנֵ֣י פֶ֭רֶץ חֶצְרֹ֣ן הוֹלִ֑יד חָמ֥וּל הוֹלִ֝֗יד יָמִ֥ין הוֹלִ֑יד יָכִ֥ין הוֹלִ֑יד זַ֝כַּ֗י הוֹלִ֑יד שָׁא֥וּל הוֹלִֽיד׃ וּבְנֵ֣י זֶ֭רַח זִמְרִ֣י וְאֵיתָ֑ן וְהֵימָ֥ן וְכַלְכֹּ֥ל וְדָרְדַּ֗ע כֻּלָּ֥ם חֲמִשָּׁ֑ה׃ וּבְנֵ֣י כַרְמִ֭י עָכָ֣ר הוֹלִ֑יד עוֹכֵ֥ר בְּ֝יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֣ר מָעַ֣ל בַּחֵ֑רֶם׃ וּבְנֵ֣י אֵ֭יתָן עֲזַרְיָ֑ה׃ בְּ֝ שֵׁבֶט֮ מִ֭יהוּדָה לְנָשִׂ֣יא וְ֭אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֑ן לְצִבְאֹתָֽם׃ וּבְנֵ֣י פֶ֭רֶץ חֶצְרֹ֣ן הוֹלִ֑יד חָמ֥וּל הוֹלִ֝֗יד יָמִ֥ין הוֹלִ֑יד יָכִ֥ין הוֹלִ֑יד זַ֝כַּ֗י הוֹלִ֑יד שָׁא֥וּל הוֹלִֽיד׃ וּבְנֵ֣י זֶ֭רַח זִמְרִ֣י וְאֵיתָ֑ן וְהֵימָ֥ן וְכַלְכֹּ֥ל וְדָרְדַּ֗ע כֻּלָּ֥ם חֲמִשָּׁ֑ה׃ וּבְנֵ֣י כַרְמִ֭י עָכָ֣ר הוֹלִ֑יד עוֹכֵ֥ר בְּ֝יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֣ר מָעַ֣ל בַּחֵ֑רֶם׃ וּבְנֵ֣י אֵ֭יתָן עֲזַרְיָ֑ה׃ בְּ֝ שֵׁבֶט֮ מִ֭יהוּדָה לְנָשִׂ֣יא וְ֭אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֵ֑ן לְצִבְאֹתָֽם׃ וּבְנֵ֣י פֶ֭רֶץ חֶצְרֹ֣ן הוֹלִ֑יד חָמ֥וּל הוֹלִ֝֗יד יָמִ֥ין הוֹלִ֑יד יָכִ֥ין הוֹלִ֑יד זַ֝כַּ֗י הוֹלִ֑יד שָׁא֥וּל הוֹלִֽיד׃ וּבְנֵ֣י זֶ֭רַח זִמְרִ֣י וְאֵיתָ֑ן וְהֵימָ֥ן וְכַלְכֹּ֥ל וְדָרְדַּ֗ע כֻּלָּ֥ם חֲמִשָּׁ֑ה׃ וּבְנֵ֣י כַרְמִ֭י עָכָ֣ר הוֹלִ֑יד עוֹכֵ֥ר בְּ֝יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֣ר מָעַ֣ל בַּחֵ֑רֶם׃ וּבְנֵ֣י אֵ֭יתָן עֲזַרְיָ֑ה׃

מִי יַעֲלֶה. וּמִי יַעֲמֹד. אֵלֶּה. דּוֹרְשָׁיו: מְבַקְשֵׁי. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: סֶלָה:—

* * *

שָׂא שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְהוָה. עִזּוּז וְגִבּוֹר: יְהוָה. גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא. זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְהוָה. צְבָאוֹת. הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: סֶלָה: לְדָוִד. מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ. וּמְלוֹאָהּ. תֵּבֵל. וְיֹשְׁבֵי. בָהּ: כִּי הוּא. עַל יַמִּים. יְסָדָהּ. וְעַל נְהָרוֹת. יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה. בְהַר יְהוָה. וּמִי יָקוּם. בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם. וּבַר לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא. לַשָּׁוְא נַפְשִׁי. וְלֹא נִשְׁבַּע. לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה. מֵאֵת יְהוָה. וּצְדָקָה. מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר. דֹּרְשָׁו. מְבַקְשֵׁי. פָנֶיךָ. יַעֲקֹב. סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְהוָה. עִזּוּז וְגִבּוֹר. יְהוָה. גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֹא. מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא. זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. יְהוָה. צְבָאוֹת. הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: סֶלָה:

לְדָוִד:- אֵלֶיךָ. יְהוָה. אֶשָּׂא. נַפְשִׁי. אֱלֹהַי. בְּךָ. בָטַחְתִּי. אַל. אֵבוֹשָׁה. אַל. יַעַלְצוּ. אֹיְבַי. לִי: גַּם. כָּל. קֹוֶיךָ. לֹא. יֵבֹשׁוּ. יֵבֹשׁוּ. הַבּוֹגְדִים. רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ. יְהוָה. הוֹדִיעֵנִי. אֹרְחֹתֶיךָ. לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי. בַאֲמִתֶּךָ. וְלַמְּדֵנִי. כִּי. אַתָּה. אֱלֹהֵי. יִשְׁעִי. אוֹתְךָ. קִוִּיתִי. כָּל. הַיּוֹם: זְכֹר. רַחֲמֶיךָ. יְהוָה. וַחֲסָדֶיךָ. כִּי. מֵעוֹלָם. הֵמָּה: חַטֹּאות. נְעוּרַי. וּפְשָׁעָי. אַל. תִּזְכֹּר. כְּחַסְדְּךָ. זְכָר. לִי. אַתָּה. לְמַעַן. טוּבְךָ. יְהוָה: טוֹב. וְיָשָׁר. יְהוָה. עַל. כֵּן. יוֹרֶה. חַטָּאִים. בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ. עֲנָוִים. בַּמִּשְׁפָּט. וִילַמֵּד. עֲנָוִים. דַּרְכּוֹ: כָּל. אָרְחוֹת. יְהוָה. חֶסֶד. וֶאֱמֶת. לְנֹצְרֵי. בְרִיתוֹ. וְעֵדֹתָיו: לְמַעַן. שִׁמְךָ. יְהוָה. וְסָלַחְתָּ. לַעֲוֹנִי. כִּי. רַב. הוּא: מִי. זֶה. אִישׁ. יְרֵא. יְהוָה. יוֹרֶנּוּ. בְּדֶרֶךְ. יִבְחָר: נַפְשׁוֹ. בְּטוֹב. תָּלִין. וְזַרְעוֹ. יִירַשׁ. אָרֶץ: סוֹד. יְהוָה. לִירֵאָיו. וּבְרִיתוֹ. לְהוֹדִיעָם: עֵינַי. תָּמִיד. אֶל. יְהוָה. כִּי. הוּא. יוֹצִיא. מֵרֶשֶׁת. רַגְלָי: פְּנֵה. אֵלַי. וְחָנֵּנִי. כִּי. יָחִיד. וְעָנִי. אָנִי: צָרוֹת. לְבָבִי. הִרְחִיבוּ. מִמְּצוֹקוֹתַי. הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה. עָנְיִי. וַעֲמָלִי. וְשָׂא. לְכָל. חַטֹּאתָי: רְאֵה. אוֹיְבַי. כִּי. רָבּוּ. וְשִׂנְאַת. חָמָס. שָׂנְאוּנִי: שָׁמְרָה. נַפְשִׁי. וְהַצִּילֵנִי. אַל. אֵבוֹשׁ. כִּי. חָסִיתִי. בָּךְ: תֹּם. וְיֹשֶׁר. יִצְּרוּנִי. כִּי. קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה. אֱלֹהִים. אֶת. יִשְׂרָאֵל. מִכֹּל. צָרוֹתָיו:

מַי יַעֲלֶה:> :—
מִי יְשֹׂכְלֶנּוּ. יִשְׂכֹּלְכֶל. שׁוּבוּ. וּשְׁבוּבִי. וּשְׁבוּבָה:- דְּעוּשִׂיָּא. אֲשֶׁר
יָצָא. וּשְׁבוּבָה. וּשְׁבוּבִי. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר.
שֶׁאֵין. שֶׁאֵין. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר. אֲשֶׁר.
אֲשֶׁר. אֲשֶׁר

ז אתה יהוה: תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם: סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם: כי אמר נשא ורם שוכן עד מרום קדוש שמו: כי אם ברוממות אל בפיהם וחרב פיפיות בידם: להנקם נקמות בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים וגבירהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר היא לכל חסידיו הללויה:

קמט

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים וגבירהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר היא לכל חסידיו הללויה:

קנ

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ר׳ שמלאי אומר: לעולם יהא אדם רץ לקל ולחשוב ולתורה, שאפילו לעשות מצוה אחת בריצה זכה ומצליחין לו, שנאמר (קהלת ט) כי אם לא ברוץ ימצא.

אמר ר׳ יוחנן: כל המקיים את התורה מתוך עניות סופו לקיימה מתוך עשירות, וכל המבטל את התורה מתוך עשירות סופו לבטלה מתוך עניות. אמר ר׳ יוחנן: כל המקיים את התורה מתוך עניות סופו לקיימה מתוך עשירות, שנאמר (משלי כב) עקב ענוה יראת ה׳ עושר וכבוד וחיים. אמר ר׳ יוחנן: כל המקיים את התורה מתוך יסורין סופו לקיימה מתוך שמחה, שנאמר (ישעיהו נא) ופדויי ה׳ ישובון ובאו ציון ברנה. אמר ר׳ יוחנן: כל המקיים את התורה מתוך חולי סופו לקיימה מתוך בריאות, שנאמר (ישעיהו נג) אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם. אמר ר׳ יוחנן: כל המקיים את התורה מתוך עוני סופו לקיימה מתוך עושר, שנאמר (משלי ג) ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד

אל כלם. כלפיו: — ויענו ויאמרו. ישוב לכם. ישוב לכם: — ויאמרו
אל יאמר. אל יבין. ישכל ה׳. ה ישמע. ישוב לכם. ישובו ישמע. ה׳
ה ישמע. שמע. ישוב. ישובו ישמע. ישובו ישמע. ה׳ ישוב ישמע׃
ישוב: ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע.
ישוב ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע׃
ישוב ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע׃

אל כלם. כלפיו: — ויענו ויאמרו. ישוב לכם. ישוב לכם: — ויאמרו
אל יאמר. אל יבין. ישכל ה׳. ה ישמע. ישוב לכם. ישובו ישמע. ה׳
ה ישמע. שמע. ישוב. ישובו ישמע. ישובו ישמע. ה׳ ישוב ישמע׃
ישוב: ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע.
ישוב ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע׃
ישוב ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב. ישובו ישמע. ישוב ישמע׃

فَ لَا. يَأْمُرُ فِلَاسِفَةَ:- يَسُوعَ رَبِّي. لَيْسَ. فَمَاذَا:>:—
هُوَ لَهُ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. وَاحِدٌ. لَيْسَ .. يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ
لَا. فِلَاسِفَةَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ .. هُوَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ:
فَ لَيْسَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ .. هُوَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ:
ب وَاحِدٌ يَأْمُرُ. هُوَ رَبِّي. فِلَاسِفَةَ. يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ
هُ لَيْسَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ .. هُوَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ:
ه يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ:
ب هُوَ يَأْمُرُ. يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي.
ه يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ:
ب هُوَ يَأْمُرُ. يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي.
ه يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي. يَسُوعَ:
ب هُوَ يَأْمُرُ. يَسُوعَ رَبِّي. هُوَ يَأْمُرُ. لَيْسَ. هُوَ رَبِّي.

ש שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃
ש ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה
ש אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ש ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
ש וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
ש מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
ש ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃
ש ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם
ש וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף יהוה בכם
ש ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה
ש מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ש ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃
ש ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ש ובקומך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם
ש על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃
ש ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
ש ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת׃
ש והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ש ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם׃
ש למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם׃
ש אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
ש אני יהוה אלהיכם׃ אמת ויציב ונכון וקים וישר ואמונה וטוב ויפה
ש ונחמד ונעים ואהוב וחביב ונורא ואדיר ומתקן ומקובל וטוב ויפה
ש הדבר הזה עלינו לעולם ועד׃ אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו׃
ש לדר ודר הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת׃
ש ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים׃ על אבתינו
ש ועלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך׃
ש על הראשונות ועל האחרונות דבר טוב וקים לעד ולעולמי עולמים׃
ש אמת ואמונה חק ולא יעבור׃ אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבתינו
ש מלכנו מלך אבתינו גאלנו גאל אבתינו יוצרנו צור משענתנו מגן ישעינו׃
ש פודנו ומצילנו מעולם שמך׃ אין אלהים זולתך׃ עזרת אבתינו אתה הוית
ש מגן להם בכל דור ודור׃ בעבור שמך הגדול הגבור והנורא כי אתה הוא
ש ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע׃
ש ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ומבית עבדים פדיתנו׃ כל בכוריהם הרגת
ש ובכורך גאלת וים סוף בקעת וזדים טבעת וידידים העברת׃ ויכסו מים
ש צריהם אחד מהם לא נותר׃ על זאת שבחו אהובים ורוממו אל׃
ש ונתנו ידידות לגבורות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי
ש וקים רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסורים
ש ופודה עניים ועונה לצדיק ועושה לאנשי אמת׃ מי כמוך בעלי גבורות
ש ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה׃ נאמן אתה להחיות מתים׃
ש ברוך אתה יהוה מחיה המתים׃ אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
ש יהללוך סלה׃ ברוך אתה יהוה האל הקדוש׃ אתה חונן לאדם דעת ומלמד
ש לאנוש בינה׃ חננו מאתך דעה בינה והשכל׃ ברוך אתה יהוה חונן הדעת׃
ש השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה
ש לפניך׃ ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה׃ סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל
ש לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסלח אתה׃ ברוך אתה יהוה חנון המרבה
ש לסלוח׃ ראה בעניינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל
ש חזק אתה׃ ברוך אתה יהוה גואל ישראל׃ רפאנו יהוה ונרפא הושיענו
ש ונושעה כי תהלתנו אתה׃ והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך
ש רופא נאמן ורחמן אתה׃ ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל׃
ש ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
ש ותן ברכה על פני האדמה׃ ושבענו מטובך וברך שנתנו כשנים הטובות׃
ש כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים׃ ברוך אתה יהוה מברך השנים׃
ש תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע
ש כנפות הארץ׃ ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל׃ השיבה שופטינו
ש כבראשונה ויועצינו כבתחלה׃ והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה
ש יהוה לבדך בחסד וברחמים׃ וצדקנו במשפט׃ ברוך אתה יהוה מלך אוהב
ש צדקה ומשפט׃ ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה כרגע תאבד וכל
ש אויבי עמך מהרה יכרתו׃ ומלכות הזדון תעקר ותשבר ותכניעם במהרה
ש בימינו׃ ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים׃ על הצדיקים ועל
ש החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי
ש הצדק ועלינו יהמו רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים
ש בשמך באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו׃
ש ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים׃ ותביא לציון עירך ברחמים
ש ולירושלים בית מקדשך במהרה בימינו׃ ברוך אתה יהוה בונה ירושלים׃
ש את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך
ש קוינו כל היום׃ ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה׃ שמע קולנו יהוה
ש אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע
ש תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו׃ כי אתה שומע
ש תפלת עמך ישראל ברחמים׃ ברוך אתה יהוה שומע תפלה׃ רצה יהוה
ש אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם׃ והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
ש ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת עמך
ש ישראל׃ ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים׃ ברוך אתה יהוה המחזיר
ש שכינתו לציון׃ מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבתינו
ש לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדר ודר׃ נודה לך ונספר
ש תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך
ש שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים׃
ש הטוב כי לא כלו רחמיך ומעולם קוינו לך׃ והמרחם כי לא תמו חסדיך
ש ומעולם קוינו לך׃ ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד׃
ש וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישענו ועזרתנו סלה׃
ש ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות׃ שלום רב על ישראל עמך
ש תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום׃ וטוב בעיניך לברך
ש את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך׃ ברוך אתה יהוה המברך
ש את עמו ישראל בשלום׃

ש שׁפֿפֿט·שׁפּשׁפּ·אל ר·בֿשֿפּ .. פֿאפּפֿאן·בֿצשׁאפּ: פֿר·ש׳ פּפֿפּל

פּ שׁשֿפּ־בֿשׁפּ·בֿשׁאן.. פֿ־כ·אלפֿר·שׁפּשׁפּ: פֿאפּפֿאן·בֿצשׁאפּ:—

פּ־ ר·שׁפּשׁפּל·שׁפּשׁפּ־ש׳ שׁשׁפּ־כֿל ש׳·פֿ־ר·שׁשׁפּ־פֿאן·בֿשׁפּ..

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿאפּפֿאן·בֿצשׁאפּ: שׁשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ

פּ׳ פֿשׁפּ־כֿל·פֿאר־בֿשׁפּל·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

׳פ פֿשׁפּל·בֿשׁפּ·בֿשׁאן׳ שׁשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ש שׁפּ־ בֿשׁ·בֿ פּשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·פֿשׁפּ·שׁפּשׁפּ־כֿל ש׳·

ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﺃَﻋْﻠَﻢُ ﺑِﺎﻟﺼَّﻮَﺍﺏِ ﻭَﺇِﻟَﻴْﻪِ ﺍﻟْﻤَﺮْﺟِﻊُ ﻭَﺍﻟْﻤَﺂﺏُ: ﺍﻟﺸَّﻴْﺦُ ﺍﻟْﻌَﺎﻟِﻢُ ﺍﻟْﻌَﻼَّﻣَﺔُ ﺍﻟْﻤُﺤَﻘِّﻖُ ﺍﻟْﻤُﺪَﻗِّﻖُ ﺍﻟْﻔَﻬَّﺎﻣَﺔُ ﺍﻟْﻤُﺘَﻔَﻨِّﻦُ ﺍﻟْﻤُﺘَﻘَﻨِّﻦُ ﺍﻟْﻤُﺘَﻔَﺮِّﺩُ ﺍﻟْﻤُﺘَﻮَﺣِّﺪُ ﺍﻟْﻤُﺘَﺒَﺤِّﺮُ ﺍﻟْﻤُﺘَﺒَﺤِّﺮُ ﺍﻟْﻤُﺘَﻌَﻤِّﻖُ ﺍﻟْﻤُﺘَﺄَﻟِّﻪ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﻳَﻐْﺸَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟﻨَّﻬَﺎﺭِ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺠَﻠَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﺧَﻠَﻖَ ﺍﻟﺬَّﻛَﺮَ ﻭَﺍﻷُﻧﺜَﻰٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﺳَﻌْﻴَﻜُﻢْ ﻟَﺸَﺘَّﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺃَﻋْﻄَﻰٰ ﻭَﺍﺗَّﻘَﻰٰ ۝ ﻭَﺻَﺪَّﻕَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻴُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺑَﺨِﻞَ ﻭَﺍﺳْﺘَﻐْﻨَﻰٰ ۝ ﻭَﻛَﺬَّﺏَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻌُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻳُﻐْﻨِﻰ ﻋَﻨْﻪُ ﻣَﺎﻟُﻪُ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺮَﺩَّﻯٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﻋَﻠَﻴْﻨَﺎ ﻟَﻠْﻬُﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﺇِﻥَّ ﻟَﻨَﺎ ﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓَ ﻭَﺍﻟْﺄُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻧﺬَﺭْﺗُﻜُﻢْ ﻧَﺎﺭًا ﺗَﻠَﻈَّﻰٰ ۝ ﻟَﺎ ﻳَﺼْﻠَﺎﻫَﺎ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻷَﺷْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻛَﺬَّﺏَ ﻭَﺗَﻮَﻟَّﻰٰ ۝ ﻭَﺳَﻴُﺠَﻨَّﺒُﻬَﺎ ﺍﻷَﺗْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳُﺆْﺗِﻰ ﻣَﺎﻟَﻪُ ﻳَﺘَﺰَﻛَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻟِﺄَﺣَﺪٍ ﻋِﻨﺪَﻩُ ﻣِﻦْ ﻧِّﻌْﻤَﺔٍ ﺗُﺠْﺰَﻯٰ ۝ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﺑْﺘِﻐَﺎﺀَ ﻭَﺟْﻪِ ﺭَﺑِّﻪِ ﺍﻷَﻋْﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳَﺮْﺿَﻰٰ

ﻭَﺍﻟﻀُّﺤَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﺳَﺠَﻰٰ ۝ ﻣَﺎ ﻭَﺩَّﻋَﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻭَﻣَﺎ ﻗَﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓُ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻚَ ﻣِﻦَ ﺍﻷُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳُﻌْﻄِﻴﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻓَﺘَﺮْﺿَﻰٰ ۝ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺠِﺪْﻙَ ﻳَﺘِﻴﻤًﺎ ﻓَﺂﻭَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﺿَﺂﻟًّﺎ ﻓَﻬَﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﻋَﺎﺋِﻠًﺎ ﻓَﺄَﻏْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﺍﻟْﻴَﺘِﻴﻢَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻘْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺍﻟﺴَّﺂﺋِﻞَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻨْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺑِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﺭَﺑِّﻚَ ﻓَﺤَﺪِّﺙْ

ﺃَﻟَﻢْ ﻧَﺸْﺮَﺡْ ﻟَﻚَ ﺻَﺪْﺭَﻙَ ۝ ﻭَﻭَﺿَﻌْﻨَﺎ ﻋَﻨْﻚَ ﻭِﺯْﺭَﻙَ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﺃَﻧﻘَﺾَ ﻇَﻬْﺮَﻙَ ۝ ﻭَﺭَﻓَﻌْﻨَﺎ ﻟَﻚَ ﺫِﻛْﺮَﻙَ ۝ ﻓَﺈِﻥَّ ﻣَﻊَ ﺍﻟْﻌُﺴْﺮِ ﻳُﺴْﺮًﺍ ۝ ﺇِﻥَّ ﻣَﻊَ ﺍﻟْﻌُﺴْﺮِ ﻳُﺴْﺮًﺍ ۝ ﻓَﺈِﺫَﺍ ﻓَﺮَﻏْﺖَ ﻓَﺎﻧﺼَﺐْ ۝ ﻭَﺇِﻟَﻰٰ ﺭَﺑِّﻚَ ﻓَﺎﺭْﻏَﺐْ

ﺃَﻟَﻢْ ﺗَﺮَ ﻛَﻴْﻒَ ﻓَﻌَﻞَ ﺭَﺑُّﻚَ ﺑِﺄَﺻْﺤَﺎﺏِ ﺍﻟْﻔِﻴﻞِ ۝ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺠْﻌَﻞْ ﻛَﻴْﺪَﻫُﻢْ ﻓِﻲ ﺗَﻀْﻠِﻴﻞٍ ۝ ﻭَﺃَﺭْﺳَﻞَ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﻃَﻴْﺮًﺍ ﺃَﺑَﺎﺑِﻴﻞَ ۝ ﺗَﺮْﻣِﻴﻬِﻢْ ﺑِﺤِﺠَﺎﺭَﺓٍ ﻣِّﻦ ﺳِﺠِّﻴﻞٍ ۝ ﻓَﺠَﻌَﻠَﻬُﻢْ ﻛَﻌَﺼْﻒٍ ﻣَّﺄْﻛُﻮﻝٍ

ש בראשית ׀ ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃
ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי
כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב
מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו
למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר
יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את
שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת
היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר
יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש
חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל
עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃
ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים
כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים
את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו
בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על
הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
ויראה אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את
כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר
השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר
הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם
ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב
היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה
אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא
האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה
אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר
מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל
האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים
יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו
עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו את קול
יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר
את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה
המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי
מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך
ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את
עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה
אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה
כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו
יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח
משם׃ וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך
עץ החיים׃ והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין
מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל
מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין
מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם תיטיב שאת ואם לא
תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה
תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה
אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים
אלי מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר
פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי
תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד
תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃
ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם
ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃
וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך
את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את
מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח למך לו
שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב׃
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך
לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה
אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי
שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם
עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי
שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו
קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
אז הוחל לקרא בשם יהוה׃ זה ספר תולדת אדם
ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃
זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה
ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי
אדם אשר חיה אחרי הולידו את שת שמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי
תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת
חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת אשר חי
שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי
אנוש תשעים שנה ומאת שנה ויולד את קינן׃
ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי
אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את
מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל
ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע
מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש וששים שנה
ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד
שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃
ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש
וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש
וששים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את
האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח
שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל
ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה
וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה
ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה
וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי
למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃
ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את
חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני
האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל
אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם
לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים
שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן
אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם
המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה
כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק
רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח
מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃
ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃
וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל
בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה
ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
מצר׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
תעשה׃ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ
לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת
אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו
ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים
מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל והאספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי
ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני
האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן
שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה
אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על
האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר
ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת
הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת
השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל
התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה
שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה
אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה
ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על
הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו
מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על
הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמר יהוה אל נח בא
אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק
לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך
שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה
הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃
כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים כן עשה׃ ונח בן שש מאות שנה
והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על
הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל
החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל
בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח
חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמר יהוה
אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר
לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח
ככל אשר צוה אתו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה
והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על
הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח
ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל
החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש
על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל
בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים
וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה
מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר
הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ
השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח
חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמר יהוה
אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר
לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח
ככל אשר צוה אתו יהוה׃

ש אמל. בשלמה. ויבן בתים׃ ויקרא שמות׃ ויקרא לחברון. אחיו. שם׃ ויקרא
ב שם אביהם. אחיו. אמיץ. ואמלק׃ ויבן במות. ויעש אלה׃ ויקרא שמות
ג בניו. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ד שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ה שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ו שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ז שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ח שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא
ט שמות. אמלק. ויבן במות. אחיו. ואמלק׃ ויבן במות. אחיו. שם׃ ויקרא

י ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃
יא ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃
יב ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃
יג ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃
יד ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃
טו ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃ ויקרא שמות׃

ثم ذهبوا إلى الشاطئ. وكان هناك كثير من الناس. وكان بعضهم يسبح في البحر. وكان بعضهم يلعب بالكرة. وكان بعضهم يأكل الطعام الذي أحضروه معهم في السلال. وكان بعضهم يجلس على الرمال ويتحدث. وكان بعضهم يمشي على الشاطئ ويجمع الأصداف. وكان بعضهم يبني قلاعًا من الرمال. وكان بعضهم يطير الطائرات الورقية. وكان بعضهم يركب الدراجات المائية. وكان بعضهم يلعب الكرة الطائرة. وكان بعضهم يلعب الكرة الشاطئية. وكان بعضهم يلعب الكرة الطائرة الشاطئية. وكان بعضهم يلعب الكرة الشاطئية الطائرة.

ثم ذهبوا إلى المطعم. وكان المطعم كبيرًا. وكان فيه طاولات كثيرة. وكان فيه كراسي كثيرة. وكان فيه نوافذ كثيرة. وكان فيه أبواب كثيرة. وكان فيه سقف كبير. وكان فيه أرضية كبيرة. وكان فيه جدران كبيرة. وكان فيه أعمدة كبيرة. وكان فيه درج كبير. وكان فيه مصعد كبير. وكان فيه مطبخ كبير. وكان فيه حمامات كبيرة. وكان فيه غرف كبيرة. وكان فيه مكاتب كبيرة. وكان فيه قاعات كبيرة. وكان فيه مخازن كبيرة. وكان فيه مرائب كبيرة. وكان فيه حدائق كبيرة. وكان فيه ملاعب كبيرة. وكان فيه مسابح كبيرة. وكان فيه مدارس كبيرة. وكان فيه مستشفيات كبيرة. وكان فيه مساجد كبيرة. وكان فيه كنائس كبيرة. وكان فيه معابد كبيرة. وكان فيه مكتبات كبيرة. وكان فيه متاحف كبيرة. وكان فيه مسارح كبيرة. وكان فيه دور السينما كبيرة. وكان فيه مراكز التسوق كبيرة. وكان فيه أسواق كبيرة. وكان فيه محطات الوقود كبيرة. وكان فيه مواقف السيارات كبيرة. وكان فيه محطات القطار كبيرة. وكان فيه محطات الحافلات كبيرة. وكان فيه مطارات كبيرة. وكان فيه موانئ كبيرة. وكان فيه مستودعات كبيرة. وكان فيه مصانع كبيرة. وكان فيه مزارع كبيرة. وكان فيه مناجم كبيرة. وكان فيه آبار النفط كبيرة. وكان فيه محطات الطاقة الكهربائية كبيرة. وكان فيه محطات الطاقة النووية كبيرة. وكان فيه محطات الطاقة الشمسية كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الرياح كبيرة. وكان فيه محطات طاقة المد والجزر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الأمواج كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الحرارة الجوفية كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الكتلة الحيوية كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الهيدروجين كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الوقود الأحفوري كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الفحم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي كبيرة. وكان فيه محطات طاقة النفط كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الديزل كبيرة. وكان فيه محطات طاقة البنزين كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الكيروسين كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز المسال كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المضغوط كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم كبيرة. وكان فيه محطات طاقة الغاز الطبيعي المسال المضغوط المبرد المجمد المكثف المتبخر المسخن المنظم المرشح المجفف المنقي المعطر الملون المغلف المختوم المعبأ المخزن المنقول المستخدم المعاد المستعمل المستهلك المتلف المدمر المحطم المسحوق المذاب المتبخر المكثف المجمد المبرد المضغوط المسال

אֶל כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃ לְהַדֹּף
אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ כִּי תִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂתָהּ
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ אַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בּוֹ׃ וְהוֹרִישׁ
יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃ כֹּל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד
הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאָתְכֶם יִתֵּן עַל־כָּל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃
אֵת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃
וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃ וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים
וְאֶת־הַקְּלָלָה תִּתֵּן עַל־הַר עֵיבָל׃ הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ
בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃ כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם
בָּהּ׃ וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃
אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת
אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־
הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃ וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִלֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃ לֹא־
תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם
לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָּׁמָּה׃ וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
וְאֶת־מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֶת־תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרוֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃
וַאֲכַלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר
בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר
בְּעֵינָיו׃ כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם
מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם בֶּטַח׃ וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן
שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעְשְׂרֹתֵיכֶם
וְתְרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃ וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעַבְדֵיכֶם וְאַמְהֹתֵיכֶם וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק
וְנַחֲלָה אִתָּכֶם׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ כִּי אִם־בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שִׁבְטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֹלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָּ׃

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ، إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ.

* * *

١ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: اصْعَدْ إِلَيَّ إِلَى الْجَبَلِ وَكُنْ هُنَاكَ، فَأُعْطِيَكَ لَوْحَيِ الْحِجَارَةِ وَالشَّرِيعَةَ وَالْوَصِيَّةَ الَّتِي كَتَبْتُهَا لِتُعَلِّمَهُمْ. ٢ فَقَامَ مُوسَى وَصَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ، وَغَطَّى السَّحَابُ الْجَبَلَ. ٣ وَحَلَّ مَجْدُ الرَّبِّ عَلَى جَبَلِ سِينَاءَ، وَغَطَّاهُ السَّحَابُ سِتَّةَ أَيَّامٍ، وَفِي الْيَوْمِ السَّابِعِ دَعَا مُوسَى مِنْ وَسَطِ السَّحَابِ. ٤ وَكَانَ مَجْدُ الرَّبِّ فِي عَيْنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَنَارٍ آكِلَةٍ عَلَى رَأْسِ الْجَبَلِ. ٥ وَدَخَلَ مُوسَى فِي وَسَطِ السَّحَابِ وَصَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ، وَمَكَثَ مُوسَى فِي الْجَبَلِ أَرْبَعِينَ نَهَارًا وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً.

٦ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا: ٧ مُرْ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يَأْخُذُوا لِي تَقْدِمَةً، مِنْ كُلِّ مَنْ يَحْمِلُهُ قَلْبُهُ تَأْخُذُونَ تَقْدِمَتِي. ٨ وَهَذِهِ هِيَ التَّقْدِمَةُ الَّتِي تَأْخُذُونَ مِنْهُمْ: ذَهَبٌ وَفِضَّةٌ وَنُحَاسٌ، ٩ وَأُرْجُوَانٌ وَقِرْمِزٌ وَقِرْمِزٌ مُضَاعَفٌ وَبُوصٌ، وَشَعْرُ الْمِعْزِ، ١٠ وَجُلُودُ الْكِبَاشِ الْمَصْبُوغَةُ بِالْحُمْرَةِ وَجُلُودُ التُّخَسِ، وَخَشَبُ السَّنْطِ، ١١ وَزَيْتُ الْمِصْبَاحِ، وَأَطْيَابٌ لِدُهْنِ الْمَسْحَةِ وَلِلْبَخُورِ الْعَطِرِ، ١٢ وَحِجَارَةُ الْجَزْعِ وَحِجَارَةُ التَّرْصِيعِ لِلْأَفُودِ وَلِلصُّدْرَةِ. ١٣ وَلْيَصْنَعُوا لِي مَقْدِسًا فَأَسْكُنَ فِي وَسَطِهِمْ. ١٤ حَسَبَ كُلِّ مَا أُرِيكَ مِثَالَ الْمَسْكَنِ وَمِثَالَ جَمِيعِ أَمْتِعَتِهِ هَكَذَا تَصْنَعُونَ.

١٥ وَلْيَصْنَعُوا تَابُوتًا مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ، طُولُهُ ذِرَاعَانِ وَنِصْفٌ وَعَرْضُهُ ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ وَارْتِفَاعُهُ ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ. ١٦ وَتُغَشِّيهِ بِذَهَبٍ نَقِيٍّ مِنْ دَاخِلٍ وَمِنْ خَارِجٍ تُغَشِّيهِ، وَتَصْنَعُ عَلَيْهِ إِكْلِيلًا مِنْ ذَهَبٍ حَوْلَهُ. ١٧ وَتَسْبِكُ لَهُ أَرْبَعَ حَلَقَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُهَا عَلَى قَوَائِمِهِ الْأَرْبَعِ، وَحَلْقَتَانِ عَلَى جَانِبِهِ الْوَاحِدِ وَحَلْقَتَانِ عَلَى جَانِبِهِ الْآخَرِ. ١٨ وَتَصْنَعُ عَصَوَيْنِ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ وَتُغَشِّيهِمَا بِذَهَبٍ، ١٩ وَتُدْخِلُ الْعَصَوَيْنِ فِي الْحَلَقَاتِ عَلَى جَانِبَيِ التَّابُوتِ لِحَمْلِ التَّابُوتِ بِهِمَا. ٢٠ تَكُونُ الْعَصَوَانِ فِي حَلَقَاتِ التَّابُوتِ لَا تُنْزَعَانِ مِنْهُ. ٢١ وَتَجْعَلُ فِي التَّابُوتِ الشَّهَادَةَ الَّتِي أُعْطِيكَ. ٢٢ وَأَلْتَقِي بِكَ هُنَاكَ وَأَتَكَلَّمُ مَعَكَ مِنْ فَوْقِ غِطَاءِ التَّابُوتِ، مِنْ بَيْنِ الْكَرُوبَيْنِ اللَّذَيْنِ عَلَى تَابُوتِ الشَّهَادَةِ، بِكُلِّ مَا أُوصِيكَ بِهِ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ.

؟ ڤُلْتُمْ: هٰكَذَا كُتِبَ. لَمْ يَكُنْ هُنَاكَ أَحَدٌ سِوَى ٱللهِ وَحْدَهُ. ثُمَّ ٱبْتَدَأَ ٱلْخَلْقَ

وَٱلْأَرْضَ. وَٱلْأَرْضُ كَانَتْ خَرِبَةً وَخَالِيَةً، وَعَلَى وَجْهِ ٱلْغَمْرِ ظُلْمَةٌ. وَرُوحُ ٱللهِ

يَرِفُّ عَلَى وَجْهِ ٱلْمِيَاهِ. وَقَالَ ٱللهُ: لِيَكُنْ نُورٌ، فَكَانَ نُورٌ. وَرَأَى ٱللهُ ٱلنُّورَ أَنَّهُ

حَسَنٌ، وَفَصَلَ بَيْنَ ٱلنُّورِ وَٱلظُّلْمَةِ. وَدَعَا ٱللهُ ٱلنُّورَ نَهَارًا، وَٱلظُّلْمَةَ دَعَاهَا لَيْلًا.

وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ، يَوْمًا وَاحِدًا. وَقَالَ ٱللهُ: لِيَكُنْ جَلَدٌ فِي وَسْطِ ٱلْمِيَاهِ،

وَلْيَفْصِلْ بَيْنَ مِيَاهٍ وَمِيَاهٍ. فَعَمِلَ ٱللهُ ٱلْجَلَدَ، وَفَصَلَ بَيْنَ ٱلْمِيَاهِ ٱلَّتِي تَحْتَ ٱلْجَلَدِ

وَٱلْمِيَاهِ ٱلَّتِي فَوْقَ ٱلْجَلَدِ. وَكَانَ كَذٰلِكَ. وَدَعَا ٱللهُ ٱلْجَلَدَ سَمَاءً. وَكَانَ مَسَاءٌ

وَكَانَ صَبَاحٌ، يَوْمًا ثَانِيًا. وَقَالَ ٱللهُ: لِتَجْتَمِعِ ٱلْمِيَاهُ تَحْتَ ٱلسَّمَاءِ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ،

وَلْتَظْهَرِ ٱلْيَابِسَةُ. وَكَانَ كَذٰلِكَ. وَدَعَا ٱللهُ ٱلْيَابِسَةَ أَرْضًا، وَمَجْمَعَ ٱلْمِيَاهِ دَعَاهُ

بِحَارًا. وَرَأَى ٱللهُ ذٰلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. وَقَالَ ٱللهُ: لِتُنْبِتِ ٱلْأَرْضُ عُشْبًا، بَقْلًا يُبْزِرُ

بِزْرًا، وَشَجَرًا ذَا ثَمَرٍ يَعْمَلُ ثَمَرًا كَجِنْسِهِ، بِزْرُهُ فِيهِ عَلَى ٱلْأَرْضِ. وَكَانَ كَذٰلِكَ.

فَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ عُشْبًا، بَقْلًا يُبْزِرُ بِزْرًا كَجِنْسِهِ، وَشَجَرًا ذَا ثَمَرٍ بِزْرُهُ فِيهِ كَجِنْسِهِ.

وَرَأَى ٱللهُ ذٰلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ، يَوْمًا ثَالِثًا. وَقَالَ ٱللهُ: لِتَكُنْ

أَنْوَارٌ فِي جَلَدِ ٱلسَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى ٱلْأَرْضِ، وَلِتَفْصِلَ بَيْنَ ٱلنَّهَارِ وَٱللَّيْلِ، وَتَكُونَ

لِآيَاتٍ وَلِمَوَاسِمَ وَلِأَيَّامٍ وَسِنِينَ، وَتَكُونَ أَنْوَارًا فِي جَلَدِ ٱلسَّمَاءِ لِتُضِيءَ عَلَى

ٱلْأَرْضِ. وَكَانَ كَذٰلِكَ. فَعَمِلَ ٱللهُ ٱلنُّورَيْنِ ٱلْعَظِيمَيْنِ: ٱلنُّورَ ٱلْأَكْبَرَ لِحُكْمِ ٱلنَّهَارِ،

وَٱلنُّورَ ٱلْأَصْغَرَ لِحُكْمِ ٱللَّيْلِ، وَٱلْكَوَاكِبَ. وَجَعَلَهَا ٱللهُ فِي جَلَدِ ٱلسَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى

ٱلْأَرْضِ، وَلِتَحْكُمَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَٱللَّيْلِ، وَلِتَفْصِلَ بَيْنَ ٱلنُّورِ وَٱلظُّلْمَةِ. وَرَأَى ٱللهُ

ذٰلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ، يَوْمًا رَابِعًا. وَقَالَ ٱللهُ: لِتَفِضِ ٱلْمِيَاهُ

فَيْضًا مِنْ ذَوَاتِ ٱلْأَنْفُسِ ٱلْحَيَّةِ، وَلْيَطِرْ طَيْرٌ فَوْقَ ٱلْأَرْضِ عَلَى وَجْهِ جَلَدِ ٱلسَّمَاءِ.

فَخَلَقَ ٱللهُ ٱلتَّنَانِينَ ٱلْعِظَامَ، وَكُلَّ ذَاتِ ٱلنَّفْسِ ٱلْحَيَّةِ ٱلَّتِي تَدِبُّ، ٱلَّتِي فَاضَتِ ٱلْمِيَاهُ

بِهَا فَيْضًا كَأَجْنَاسِهَا، وَكُلَّ طَيْرٍ ذِي جَنَاحٍ كَأَجْنَاسِهِ. وَرَأَى ٱللهُ ذٰلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ.

وَبَارَكَهَا ٱللهُ قَائِلًا: أَثْمِرُوا وَٱكْثُرُوا وَٱمْلَأُوا ٱلْمِيَاهَ فِي ٱلْبِحَارِ، وَلْيَكْثُرِ ٱلطَّيْرُ عَلَى

ٱلْأَرْضِ. وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ، يَوْمًا خَامِسًا. وَقَالَ ٱللهُ: لِتُخْرِجِ ٱلْأَرْضُ ذَوَاتِ

ٱلنَّفْسِ ٱلْحَيَّةِ كَأَجْنَاسِهَا، بَهَائِمَ وَدَبَّابَاتٍ وَوُحُوشَ ٱلْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا. وَكَانَ كَذٰلِكَ.

ס אנו. שלחנו:- אינו. כי ר. שכחנוהו. אישי. אלא שמחל:ג:— ע ישי. לכתאי. פרשנו. לכל. שכחנוהו:ג:— שמוע פיו. שכחנוהו. פרשנו. אינו. שכחנוהו. לכל. שכחנוהו. אינו. שכחנוהו. שכחנוהו. שכחנוה

ש בְּרֵאשִׁית׃ א בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ ב וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ ג וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ יב וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ ג וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ ד וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ ב וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הֶבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ ד וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קָיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ י וַיֹּאמֶר מַה־עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ יא וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ יב כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ יג וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ יד הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ טו וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ טז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ יז וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ יח וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ יט וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ כא וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ כב וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ כג וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כד כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ כו וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃ ה זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ ב זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ ג וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ ד וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ה וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ו וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃ ז וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ח וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ ט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ י וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יב וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ יג וַיְחִי קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יד וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ טו וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃ טז וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ יז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ יח וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ יט וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כא וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ כב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כג וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ כד וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ כה וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ כו וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ כז וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ כח וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ ל וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ לא וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ לב וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃ ו וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ ב וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ ד הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ ה וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל־הַיּוֹם׃ ו וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּ

ש מְשִׁיבֵנוּ. וְאֵין לְהַרְהֵר. אַחַר. מַחְשָׁבָה. וְלֹא לְהַרְהֵר: וְשׁוּב לְהַרְהֵר. מְשִׁיבֵנוּ. וְאֵין לְהַרְהֵר. אַחַר. מַחְשָׁבָה. וְלֹא לְהַרְהֵר: וְשׁוּב לְהַרְהֵר. מְשִׁיבֵנוּ.

ש מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ. הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַחוֹלִים. הַקְּהִלּוֹת הָאֵלֶּה. וְכָל הַקְּהִלּוֹת. שֶׁבְּכָל מָקוֹם. שֶׁהֵם. וְנָשִׁים. וּבָנִים. וּבְנוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וְכָל אֲשֶׁר לָנוּ. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל יִשְׂרָאֵל. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל עַמּוֹ. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל בְּנֵי אָדָם. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל יְצוּרֵי עוֹלָם. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל נְשָׁמוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל רוּחוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל נְפָשׁוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל גּוּפוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל אֵבָרִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל עֲצָמוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מַחֲלָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מַכָּה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל חֹלִי. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל נֶגַע. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל פְּגִימָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל כְּאֵב. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל צַעַר. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל דֶּבֶר. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל רָעָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל פֻּרְעָנוּת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל גְּזֵרָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל קְלָלָה. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי מַכּוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי חֳלָאִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי מַחֲלוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי נְגָעִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי פְּגָעִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי כְּאֵבִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי צָרוֹת. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי יִסּוּרִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי עִנּוּיִים. וְכָל אֲשֶׁר לְכָל מִינֵי מַכְאוֹבִים

ג. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ׃

ד. עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃

ה. וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ׃

ו. צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמָעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃

ז. כִּי אֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע׃

ח. וְהַקֹּתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃

ט. וּמִכָּל־הָרֶמֶשׂ וּמִכֹּל הָעוֹף מִכֹּל אֲשֶׁר־יִרְמֹשׂ עַל־הָאֲדָמָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃

י. וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה׃

יא. וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

ואל לשון בקשה. ר"ל אל תשכח ולא תמחה: ואל תשכח. ולא תמחה: ואל תשכח. ולא תמחה: ואל תשכח.

ثم قال: إن الله تعالى خلق الخلق في ظلمة، ثم رش عليهم من نوره، فمن أصابه شيء من ذلك النور اهتدى، ومن أخطأه ضل، فلذلك أقول: جفّ القلم على علم الله. ثم قال: من أحبّ أن يسأل فليسأل عن هذا، لا عن الأعمال، فإن الأعمال بخواتيمها، والله أعلم بما كانوا عاملين.

وقال: إن الله تعالى خلق آدم من أديم الأرض، من عذبها ومالحها، من طيبها وخبيثها، ثم بعث إليهم ملكاً فصوّرهم في الأرحام، ثم بعث ملكاً آخر فكتب رزقه وأجله وشقيّ أو سعيد، ثم نفخ فيه الروح، فلذلك قال: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾.

وقال: إن الله تعالى خلق الجنة قبل أن يخلق النار، وخلق الرحمة قبل أن يخلق العذاب، وخلق الدنيا قبل أن يخلق الآخرة، وخلق الليل قبل أن يخلق النهار، وخلق الشمس قبل أن يخلق القمر، وخلق الأرض قبل أن يخلق السماء، وخلق الماء قبل أن يخلق الأرض، وخلق العرش قبل أن يخلق الماء، وخلق الظلمة قبل أن يخلق النور، وخلق الحرّ قبل أن يخلق البرد، وخلق الريح قبل أن يخلق المطر، وخلق الحزن قبل أن يخلق الفرح، وخلق الشقاء قبل أن يخلق السعادة، وخلق الموت قبل أن يخلق الحياة، وخلق الكفر قبل أن يخلق الإيمان، وخلق الشيطان قبل أن يخلق آدم، وخلق حواء قبل أن يخلق الذرية، وخلق الجوع قبل أن يخلق الشبع، وخلق الشيب قبل أن يخلق الشباب، وخلق الهرم قبل أن يخلق الصحة، وخلق المرض قبل أن يخلق العافية، وخلق الموت قبل أن يخلق الحياة، وخلق الكفر قبل أن يخلق الإيمان، وخلق الشيطان قبل أن يخلق آدم، وخلق حواء قبل أن يخلق الذرية، وخلق الجوع قبل أن يخلق الشبع، وخلق الشيب قبل أن يخلق الشباب، وخلق الهرم قبل أن يخلق الصحة، وخلق المرض قبل أن يخلق العافية.

ثم ذهبوا إلى مدينة بيت صيدا، وهناك أحضروا إليه رجلاً أعمى وطلبوا منه أن يلمسه. فأخذ بيد الأعمى وأخرجه خارج القرية، وتفل على عينيه ووضع يديه عليه وسأله: «هل ترى شيئاً؟» فنظر الأعمى وقال: «أرى أناساً كأنهم أشجار تمشي.» ثم وضع يديه على عينيه مرة أخرى، فأبصر الأعمى وشفي، وصار يرى كل شيء بوضوح. فأرسله إلى بيته وقال له: «لا تدخل القرية ولا تخبر أحداً بما حدث.»

ثم خرج يسوع وتلاميذه إلى قرى قيصرية فيلبس، وفي الطريق سألهم: «من يقول الناس إني أنا؟» فأجابوا: «بعضهم يقول إنك يوحنا المعمدان، وآخرون يقولون إنك إيليا، وغيرهم يقولون إنك أحد الأنبياء.» فقال لهم: «وأنتم، من تقولون إني أنا؟» فأجاب بطرس: «أنت المسيح.» فانتهرهم يسوع وأوصاهم ألا يخبروا أحداً عنه.

ثم ابتدأ يعلمهم أن ابن الإنسان ينبغي أن يتألم كثيراً، ويرفضه الشيوخ ورؤساء الكهنة والكتبة، ويقتل، وبعد ثلاثة أيام يقوم. وكان يتكلم بهذا الكلام علانية. فأخذ بطرس يوبخه، فالتفت يسوع ونظر إلى تلاميذه وانتهر بطرس قائلاً: «اذهب عني يا شيطان، لأنك لا تهتم بما لله بل بما للناس.»

ثم دعا الجمع مع تلاميذه وقال: «من أراد أن يتبعني فليكفر عن نفسه، ويحمل صليبه كل يوم ويتبعني. لأن من أراد أن يخلص نفسه يهلكها، ومن يهلك نفسه من أجلي ومن أجل الإنجيل يخلصها. فماذا ينتفع الإنسان لو ربح العالم كله وخسر نفسه؟ أو ماذا يعطي الإنسان فداء عن نفسه؟ فإن من يستحي بي وبكلامي في هذا الجيل الفاسق الخاطئ، يستحي به ابن الإنسان أيضاً متى جاء في مجد أبيه مع الملائكة القديسين.»

ב בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ ג וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃

ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ה וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ו וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃

ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ח וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ ט וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃

י וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ יא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃

כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ב א וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ ב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

ד אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ י וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ יב וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ טו וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃

יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

ג א וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ יח וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ יט בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ כג וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ כד וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

ואל תתחר במרעים ואל תקנא בעושי עולה׃ כי כמהרה כחציר ימולו וכירק דשא יבולון׃ בטח בה׳ ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה׃ והתענג על ה׳ ויתן לך משאלות לבך׃ גול על ה׳ דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ דום לה׳ והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות׃ חדל מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע׃ כי מרעים יכרתון וקוי ה׳ המה יירשו ארץ׃ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו׃ ועניים יירשו ארץ והתענגו על שפע שלום׃ זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ אדני יצחק לו כי בא יומו׃ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך׃ חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃ טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים ה׳׃ יודע ה׳ ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ לא יבושו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ כי רשעים יאבדו ואיבי ה׳ כיקר כרים כלו בעשן כלו׃ לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃ כי מברכיו ירשו ארץ ומקוללו יכרתו׃ מה׳ מצעדי גבר כוננו והדרכו יחפץ׃ כי יפול לא יוטל כי ה׳ סומך ידו׃ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם׃ כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃ סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ כי ה׳ אוהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃ צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ פי צדיק יהגה חכמות ולשונו תדבר משפט׃ תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו׃ צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ ה׳ לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ קוה אל ה׳ ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃ חזיתי רשע ערץ ויתנשא כארזי לבנון׃ ואעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃ ותשועת צדיקים מה׳ מעוזם בעת צרה׃ ויעזרם ה׳ ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

אל שיב. אלהיך:- שכל שפע. פעלו ויאמן. בשרך. פעמן. כלשכיו:>:— שלך. אלהיך. ויאמינו. ואין. ואלהיך. ויאמרו. ויאמרו. ויאמרו

בְּשֵׁם יְיָ אֵל עוֹלָם: קְרָא לַשֶּׁמֶשׁ וְתִזְרַח וְלַכּוֹכָבִים וְיִתְּנוּ אוֹר לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ: לֹא יָסוּר סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלָיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכָּתוּב בּוֹ כִּי אָז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ אַל תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת כִּי עִמְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

כל בני עמי שכחוני. עמי קטרו לשוא. ויכשלום בדרכיהם: כי שם. ושכחתי
את שמך. ואכתבה בספרי. אשר כתבתי. ימחה מספרי. ואת שמי. לא אמחה.
ועתה הנני מוחה בך. ואכתבנו בספרי. אשר כתבתי. ואת שמך. לא אמחה.
ואת שמי. לא מחית מתחת השמים: ויאמר יהוה אל משה. כתוב את הדברים
האלה. על פי הברית. כי על פי הדברים האלה. כרתתי אתך. ואת ישראל:
ויהי שם. עם יהוה. ארבעים יום. ארבעים לילה. לחם לא אכל. ומים לא שתה.
ויכתב על הלחת. את דברי הברית. עשרת הדברים: ויהי בשובי. וארד מן
ההר. וההר בוער באש. ושני לוחות. הברית. על שתי ידי: ואראה והנה.
חטאתם ליהוה אלהיכם. עשיתם לכם. עגל מסכה. סרתם מהר. מן הדרך
אשר צוה יהוה אתכם. ואתפש. בשני הלחת. ואשלך. אותם. מעל שתי ידי.
ואשברם. לעיניכם: ואתנפל. לפני יהוה. כראשונה. ארבעים יום. וארבעים
לילה. לחם לא אכלתי. ומים לא שתיתי. על כל חטאתכם. אשר חטאתם.
לעשות הרע. בעיני יהוה. להכעיסו: כי יגרתי. מפני האף. והחמה. אשר
קצף יהוה. עליכם. להשמיד אתכם. וישמע יהוה. אלי. גם בפעם ההוא:
ויהוה. התאנף. באהרן. מאד להשמידו. ואתפלל. גם בעד אהרן. בעת
ההיא: ואת החטאכם. אשר עשיתם. את העגל. לקחתי. ואשרף. באש.

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לזבח לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת המזבחה: ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: ויזבח את זבח העם ויגש בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת העלה הגישו לו לנתחיה ולראש ויקטר על המזבח: ואת הקרבים ואת הכרעים רחץ ויקטר על העלה על המזבח: ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטא בו כראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה והקטיר על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד: ויקטירו את החלבים על הזבחים ויקטר החלבים על המזבח: ואת הזבחים ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: ויהי כאשר עשו כל אשר צוה יהוה ויראה כבוד יהוה אל כל העם: ויצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

ר זכר. ש שבשב. אך רעב שכב.. פעשׂ בשׂם. רעבשׂ שכב שכב: >:—

ש שבשב. אך רעשׂב. כלכ. רעכ. כך. שבשׂם: >:— שך רכלכ. כלכשׂב. שׂעשׂם. ער. שבשׂם אל בשׂבשׂם: שׂשׂב. אשׂם. שׂשׂב. שׂשׂב. שׂשׂב

ל ל֝ש֗ ש֝ש֥ע֗ר֑ ׳פ֝ש֗ע֝ל֥ש֑ ש֝ש֥ש֗ש֑ ׳ב֝ש֗ע֝ל֥ש֑ ׳ב֝ש֗ע֝ל֥ש֑ ׳ב֝ש֗ע֝ל֥

ר֙ אֶת־שְׁלֹמֹ֔ה וַיִּמְלֹ֥ךְ בְּנ֖וֹ רְחַבְעָ֑ם תַּחְתָּֽיו׃ ס

יב וַיְהִ֣י כְּשִׁמְעַ֣ם יָרָבְעָ֗ם בֶּן־נְבָט֙ וְה֣וּא עוֹדֶ֔נּוּ בְּמִצְרַ֔יִם אֲשֶׁ֥ר בָּרַ֖ח מִפְּנֵ֣י שְׁלֹמֹ֑ה וַיֵּ֥שֶׁב יָרָבְעָ֖ם בְּמִצְרָֽיִם׃ יג וַיִּשְׁלְח֣וּ וַיִּקְרְא֣וּ לוֹ֔ וַיָּבֹ֥א יָרָבְעָ֖ם וְכָל־קְהַ֣ל יִשְׂרָאֵ֑ל וַיְדַבְּר֗וּ אֶל־רְחַבְעָֽם׃ יד וַיֹּ֣אמֶר אֶל־יָרָבְעָ֣ם וְאֶל־כָּל־הָעָ֗ם לֵאמֹר֙ אָבִ֣יךָ הִקְשָׁ֣ה אֶת־עֻלֵּ֔נוּ וְאַתָּ֗ה הָקֵל֙ מֵעֲבֹדַ֣ת אָבִ֔יךָ הַקָּשָׁה֙ וְעֻלּ֣וֹ הַכָּבֵ֔ד אֲשֶׁ֥ר נָתַ֖ן עָלֵ֑ינוּ וְנַעַבְדֶֽךָּ׃ טו וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֗ם עַד־שְׁלֹשֶׁת֙ יָמִ֔ים לְכ֖וּ וְשׁ֥וּבוּ אֵלָֽי׃ וַיֵּ֥לֶךְ הָעָֽם׃

טז וַיַּ֣רְא הָעָ֗ם כִּ֤י לֹא־שָׁמַע֙ אֲלֵהֶ֔ם וַיָּשֵׁ֥ב הָעָ֖ם דָּבָ֣ר לֵאמֹ֑ר מָֽה־לָּ֙נוּ֙ חֵ֣לֶק בְּדָוִ֔ד וְלֹא־נַחֲלָ֥ה לָ֖נוּ בְּבֶן־יִשָׁ֑י לְאָהָלֶ֙יךָ֙ יִשְׂרָאֵ֔ל עַתָּ֥ה רְאֵ֖ה בֵּיתְךָ֣ דָוִ֑ד וַיֵּ֥לֶךְ יִשְׂרָאֵ֖ל לְאָהָלָֽיו׃ יז אוּלָ֗ם בְּנֵ֤י יִשְׂרָאֵל֙ הַיֹּשְׁבִ֣ים בְּעָרֵ֣י יְהוּדָ֔ה יִמְלֹ֥ךְ עֲלֵהֶ֖ם רְחַבְעָֽם׃ יח וַיִּשְׁלַ֤ח הַמֶּ֙לֶךְ֙ רְחַבְעָ֔ם אֶת־אֲדֹרָ֖ם אֲשֶׁ֣ר עַל־הַמַּ֑ס וַיִּרְגְּמ֨וּ בוֹ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וַיָּ֖מָת וַיַּסֵּ֣ר הַמֶּ֣לֶךְ רְחַבְעָ֔ם לָרֶ֖כֶב לָנ֥וּס יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃ יט וַיִּפְשְׁע֥וּ יִשְׂרָאֵ֖ל בְּבֵ֣ית דָּוִ֑ד עַ֖ד הַיּ֥וֹם הַזֶּֽה׃ כ וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ כָּל־יִשְׂרָאֵל֙ כִּ֣י שָׁ֔ב יָרָבְעָ֖ם וַיִּשְׁלְח֣וּ וַיִּקְרְא֣וּ אֹת֔וֹ אֶל־הָעֵדָ֑ה וַיַּמְלִ֣יכוּ אֹת֗וֹ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל֙ לֹא־הָ֣יָה אַחֲרֵ֣י בֵּית־דָּוִ֔ד כִּ֖י אִם־שֵׁ֥בֶט יְהוּדָ֖ה לְבַדּֽוֹ׃ כא וַיָּבֹ֤א רְחַבְעָם֙ יְרוּשָׁלַ֔͏ִם וַיַּקְהֵ֣ל אֶת־כָּל־בֵּ֣ית יְהוּדָ֗ה וְאֶת־שֵׁ֙בֶט֙ בִּנְיָמִ֔ן מְאָ֥ה וּשְׁמֹנִ֖ים אֶ֣לֶף בָּח֣וּר עֹשֵׂ֣ה מִלְחָמָ֑ה לְהִלָּחֵם֙ עִם־בֵּ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל לְהָשִׁ֥יב אֶת־הַמַּמְלָכָ֖ה לִרְחַבְעָ֥ם בֶּן־שְׁלֹמֹֽה׃ כב וַיְהִ֥י דְבַר־הָאֱלֹהִ֖ים אֶל־שְׁמַעְיָ֣הוּ אִ֥ישׁ הָאֱלֹהִ֖ים לֵאמֹֽר׃ כג אֱמֹ֣ר אֶל־רְחַבְעָ֣ם בֶּן־שְׁלֹמֹ֣ה מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה וְאֶל־כָּל־בֵּ֤ית יְהוּדָה֙ וּבִנְיָמִ֔ן וְיֶ֥תֶר הָעָ֖ם לֵאמֹֽר׃ כד כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֗ה לֹא־תַעֲל֣וּ וְלֹא־תִלָּחֲמ֗וּ עִם־אֲחֵיכֶם֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל שׁ֥וּבוּ אִ֖ישׁ לְבֵית֑וֹ כִּ֣י מֵאִתִּ֔י נִהְיָ֥ה הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה וַיִּשְׁמְע֗וּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה֙ וַיָּשׁ֣וּבוּ לָלֶ֔כֶת כִּדְבַ֥ר יְהוָֽה׃ ס

כה וַיִּבֶן֙ יָרָבְעָ֔ם אֶת־שְׁכֶ֖ם בְּהַ֣ר אֶפְרָ֑יִם וַיֵּ֣שֶׁב בָּ֔הּ וַיֵּצֵ֥א מִשָּׁ֖ם וַיִּבֶן֙ אֶת־פְּנוּאֵֽל׃ כו וַיֹּ֣אמֶר יָרָבְעָ֔ם בְּלִבּ֑וֹ עַתָּ֥ה תָשׁ֛וּב הַמַּמְלָכָ֖ה לְבֵ֥ית דָּוִֽד׃ כז אִם־יַעֲל֣֨ה הָעָ֜ם הַזֶּ֗ה לַעֲשׂוֹת֙ זְבָחִ֔ים בְּבֵ֖ית יְהוָ֣ה בִּירוּשָׁלַ֑͏ִם וְשָׁ֣ב לֵבַב֩ הָעָ֨ם הַזֶּ֜ה אֶל־אֲדֹנֵיהֶ֗ם אֶל־רְחַבְעָ֥ם מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֛ה וְהָרְג֥וּנִי וְשָׁ֖בוּ אֶל־רְחַבְעָ֥ם מֶֽלֶךְ־יְהוּדָֽה׃ כח וַיִּוָּעַץ֮ הַמֶּ֣לֶךְ֒ וַיַּעַשׂ֣ שְׁנֵ֣י עֶגְלֵ֣י זָהָ֔ב וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם רַב־לָכֶ֥ם מֵעֲל֖וֹת יְרוּשָׁלָ֑͏ִם הִנֵּ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר הֶעֱל֖וּךָ מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ כט וַיָּ֤שֶׂם אֶת־הָאֶחָד֙ בְּבֵ֣ית אֵ֔ל וְאֶת־הָאֶחָ֖ד נָתַ֣ן בְּדָֽן׃ ל וַיְהִ֥י הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה וַיֵּלְכ֤וּ הָעָם֙ לִפְנֵ֣י הָאֶחָ֔ד עַ֖ד דָּֽן׃ לא וְאֵ֣ת בֵּ֤ית בָּמוֹת֙ עָשָׂ֔ה וַיַּ֣עַשׂ כֹּהֲנִ֔ים מִקְצ֖וֹת הָעָ֑ם אֲשֶׁ֥ר לֹא־הָי֖וּ מִבְּנֵ֥י לֵוִֽי׃ לב וַיַּ֣עַשׂ יָרָבְעָ֗ם חַג֙ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁמִינִ֔י בַּחֲמִשָּׁ֥ה עָשָׂ֖ר לַחֹ֑דֶשׁ כַּחַג֙ אֲשֶׁ֣ר בִּֽיהוּדָ֔ה וַיַּ֖עַל עַל־הַמִּזְבֵּ֑חַ כֵּ֚ן עָשָׂ֣ה בְּבֵֽית־אֵ֔ל לִזְבֹּ֖חַ לָעֲגָלִ֣ים אֲשֶׁר־עָשָׂ֑ה וַיַּצֵּ֣ב בְּבֵֽית־אֵ֗ל אֶת־כֹּהֲנֵ֤י הַבָּמוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֔ה לב וַיַּ֣עַל עַל־הַמִּזְבֵּ֔חַ אֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה בְּבֵ֣ית אֵ֑ל בַּחֲמִשָּׁ֥ה עָשָׂ֛ר י֖וֹם בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁמִינִ֑י בַּחֹ֕דֶשׁ אֲשֶׁר־בָּדָ֥א מִלִּבּ֖וֹ וַיַּ֣עַשׂ חַ֔ג לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל וַיַּ֥עַל לְהַקְטִֽיר׃ ס

לג וַיְהִ֣י דְבַר־יְהוָ֗ה אֶל־עִדּוֹ֙ אִ֣ישׁ הָאֱלֹהִ֔ים בִּבְתֵּ֖אֵל בְּיָד֣וֹ יְהוָ֑ה לֵאמֹֽר׃ קָרָ֣א תִקְרָ֔א עַל־הַמִּזְבֵּ֖חַ הַזֶּ֑ה וְאָמַרְתָּ֗ אֵלָיו֙ כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֔ה הִנֵּ֨ה בֵ֜ן נוֹלָ֣ד לְבֵ֣ית דָּוִ֗ד יֹאשִׁיָּ֤הוּ שְׁמוֹ֙ וְזָבַ֣ח עָלֶ֔יךָ אֶת־כֹּהֲנֵ֥י הַבָּמוֹת֙ הַמְקַטְּרִ֣ים עָלֶ֔יךָ וְעַצְמ֥וֹת אָדָ֖ם יִשְׂרְפ֥וּ עָלֶֽיךָ׃ ג וְנָתַ֣ן בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא מוֹפֵת֙ לֵאמֹ֔ר זֶ֣ה הַמּוֹפֵ֔ת אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָ֑ה הִנֵּ֣ה הַמִּזְבֵּ֗חַ נִקְרָע֙ וְנִשְׁפַּ֣ךְ הַדֶּ֔שֶׁן אֲשֶׁ֥ר עָלָ֖יו׃ ד וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ הַמֶּ֙לֶךְ֙ אֶת־דְּבַ֣ר אִ֣ישׁ הָאֱלֹהִ֔ים אֲשֶׁ֥ר קָרָ֖א עַל־הַמִּזְבֵּ֣חַ בֵּֽית־אֵ֑ל וַיָּ֨שֶׁת יָרָבְעָ֜ם אֶת־יָד֗וֹ מֵעַל֙ הַמִּזְבֵּ֔חַ לֵאמֹ֕ר תִּפְשֻׂ֖הוּ וַתִּיבַ֣שׁ יָדוֹ֮ אֲשֶׁר־שָׁלַ֣ח עָלָיו֒ וְלֹ֥א יָכֹ֖ל לְהָשִׁ֥יב אֵלָֽיו׃ ה וְהַמִּזְבֵּ֣חַ נִקְרַ֗ע וַיִּשָּׁפֵךְ֙ הַדֶּ֔שֶׁן מֵעַ֖ל הַמִּזְבֵּ֑חַ כְּמוֹפֵ֕ת אֲשֶׁר־נָתַ֥ן אִישׁ־הָאֱלֹהִ֖ים בְּדְבַ֥ר יְהוָֽה׃ ו וַיַּ֣עַן הַמֶּ֔לֶךְ וַיֹּ֖אמֶר אֶל־אִ֣ישׁ הָאֱלֹהִ֑ים חַל־נָ֣א אֶת־פְּנֵ֣י יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ וְהִתְפַּלֵּ֤ל בַּעֲדִי֙ וְתָשֹׁ֣ב יָדִ֔י אֵלָ֑י וַיְחַ֣ל אִישׁ־הָאֱלֹהִ֔ים אֶת־פְּנֵ֖י יְהוָ֑ה וַתָּשָׁב֙ יַד־הַמֶּ֣לֶךְ מֵעָלָ֔יו וַתְּהִ֖י כְּבָרִאשֹׁנָֽה׃ ז וַיֹּ֣אמֶר הַמֶּ֔לֶךְ אֶל־אִ֣ישׁ הָאֱלֹהִ֔ים בּ֖וֹא אִתִּ֣י הַבָּ֑יְתָה וְסָעֳדָ֣ה וְתִתִּ֥י לְךָ֖ מַתָּֽנָה׃ ח וַיֹּ֣אמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִ֣ים אֶל־הַמֶּ֔לֶךְ אִם־תִּתֶּ֥ן לִ֖י חֲצִ֣י בֵיתֶ֑ךָ לֹא־אָב֣וֹא עִמָּ֔ךְ וְלֹא־אֹכַ֥ל לֶ֖חֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּ֥ה מַ֛יִם בַּמָּק֥וֹם הַזֶּֽה׃ ט כִּ֣י כֵ֤ן צִוָּה֙ אֵלַ֣י בִּדְבַר־יְהוָ֔ה לֵאמֹ֗ר לֹ֤א תֹאכַל֙ לֶ֔חֶם וְלֹ֥א תִשְׁתֶּ֖ה מַ֑יִם לֹ֣א תָשׁ֔וּב בַּדֶּ֖רֶךְ אֲשֶׁ֥ר הָלַ֖כְתָּ בָּֽהּ׃ י וַיֵּ֣לֶךְ בְּדֶ֣רֶךְ אַחֵ֔רֶת וְלֹא־שָׁ֖ב בַּדֶּ֑רֶךְ אֲשֶׁ֥ר בָּ֛א בָּ֥הּ בֵּֽית־אֵֽל׃ יא וְנָבִ֣יא זָקֵ֔ן יוֹשֵׁ֖ב בְּבֵֽית־אֵ֑ל וַיָּבֹ֣א בָנָ֗יו וַיְסַפְּרוּ־לוֹ֙ אֵ֚ת כָּל־הַֽמַּעֲשֶׂ֣ה אֲשֶׁר־עָשָׂ֣ה אִישׁ־הָאֱלֹהִ֣ים הַיּ֔וֹם בְּבֵ֖ית אֵ֑ל אֶת־הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר אֶל־הַמֶּ֑לֶךְ וַיְסַפְּרוּ֙ לְאֲבִיהֶ֔ם יב וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם אֵי־זֶ֥ה הַדֶּ֖רֶךְ הָלָ֑ךְ וַיִּרְא֣וּ בָנָ֗יו אֵת֙ הַדֶּ֣רֶךְ אֲשֶׁר־הָלַ֣ךְ אִישׁ־הָאֱלֹהִ֔ים אֲשֶׁ֥ר בָּ֖א מִיהוּדָֽה׃ יג וַיֹּ֣אמֶר לְבָנָ֗יו חִבְשׁוּ־לִי֙ אֶת־הַחֲמ֔וֹר וַיַּחֲבְשׁוּ־לוֹ֙ אֶת־הַחֲמ֔וֹר וַיִּרְכַּ֥ב עָלָֽיו׃ יד וַיֵּ֖לֶךְ אַחֲרֵ֣י אִישׁ־הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּמְצָאֵ֙הוּ֙ יֹשֵׁ֣ב תַּחַת֙ הָאֵלָ֔ה וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו הַאַתָּ֥ה הוּא֙ אִישׁ־הָאֱלֹהִ֔ים אֲשֶׁ֥ר בָּ֖אתָ מִיהוּדָ֑ה וַיֹּ֖אמֶר אָנִֽי׃ טו וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו לֵ֖ךְ אִתִּ֣י הַבָּ֑יְתָה וְלָ֖חֶם אֹכֵֽל׃ טז וַיֹּ֣אמֶר לֹא־אוּכַ֣ל לָשׁ֔וּב וְלָבוֹא֙ אִתָּ֔ךְ וְלֹא־אֹכַ֥ל לֶ֖חֶם וְלֹא־אֶשְׁתֶּ֣ה אִתְּךָ֣ מַ֑יִם יז כִּ֣י דָבָ֤ר אֵלַי֙ בִּדְבַר־יְהוָ֔ה לֹא־תֹאכַל֙ לֶ֔חֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּ֥ה מַ֖יִם שָׁ֑ם לֹ֣א תָשׁ֔וּב לָלֶ֖כֶת בַּדֶּ֥רֶךְ אֲשֶׁר־הָלַ֖כְתָּ בָּֽהּ׃ יח וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו גַּם־אֲנִ֖י נָבִ֣יא כָּמ֑וֹךָ וּמַלְאָ֣ךְ דִּבֶּ֤ר אֵלַי֙ בִּדְבַר־יְהוָ֔ה לֵאמֹ֕ר הָשִׁיבֵ֖הוּ אִתְּךָ֣ בֵּיתֶ֑ךָ וְיֹאכַ֥ל לֶ֖חֶם וְיִשְׁתֶּה־מָ֔יִם וַיְכַחֵ֖שׁ לֽוֹ׃ יט וַיָּשָׁב֙ אִתּ֔וֹ וַיֹּ֥אכַל לֶ֖חֶם בְּבֵית֑וֹ וַיִּשְׁתְּ מָֽיִם׃ כ וַיְהִ֗י הֵ֚מָּה יֹשְׁבִ֣ים אֶל־הַשֻּׁלְחָ֔ן וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֶל־הַנָּבִ֥יא אֲשֶׁר־הֱשִׁיבֽוֹ׃ כא וַיִּקְרָ֣א אֶל־אִישׁ־הָאֱלֹהִ֣ים אֲשֶׁר־בָּ֣א מִיהוּדָ֔ה לֵאמֹ֕ר כֹּֽה־אָמַ֥ר יְהוָ֖ה כִּ֣י מָרִ֑יתָ וְלֹ֣א שָׁמַ֔רְתָּ אֶת־הַמִּצְוָ֕ה אֲשֶׁר־צִוְּךָ֖ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ כב וַתָּשָׁב֙ וַתֹּ֣אכַל לֶ֔חֶם וַתִּשְׁתְּ־מַ֖יִם בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־אָמַ֣ר אֵלֶ֔יךָ לֹא־תֹאכַ֥ל לֶ֖חֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּ֣ה מָ֑יִם לֹא־תָב֤וֹא נִבְלָתְךָ֙ אֶל־קֶ֣בֶר אֲבֹתֶ֔יךָ כג וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ אֲכָל֣וֹ לֶ֔חֶם וְאַחֲרֵ֖י שְׁתֹתֽוֹ׃ וַיַּחֲבֹ֥שׁ לוֹ֙ אֶת־הַנָּבִ֔יא אֲשֶׁר־הֱשִׁיבֽוֹ׃ כד וַיֵּ֣לֶךְ וַיִּמְצָאֵ֥הוּ אַרְיֵ֛ה בַּדֶּ֖רֶךְ וַיְמִתֵ֑הוּ וַתְּהִ֤י נִבְלָתוֹ֙ מֻשְׁלֶ֣כֶת בַּדֶּ֔רֶךְ וְהַחֲמ֖וֹר עָמַ֣ד אֵצְל֑וֹ גַּ֚ם הָאַרְיֵ֣ה עָמַ֔ד אֵ֖צֶל הַנִּבְלָֽה׃ כה וְהִנֵּ֣ה אֲנָשִׁ֗ים עֹבְרִים֙ וַיִּרְא֣וּ אֶת־הַנִּבְלָ֔ה מֻשְׁלֶ֖כֶת בַּדֶּ֑רֶךְ וְהָאַרְיֵ֣ה עֹמֵ֔ד אֵ֖צֶל הַנִּבְלָ֑ה וַיָּבֹ֣אוּ וַיְסַפְּר֔וּ בָּעִ֕יר אֲשֶׁר־הַנָּבִ֥יא הַזָּקֵ֖ן יוֹשֵׁ֥ב בָּֽהּ׃ כו וַיִּשְׁמַ֣ע הַנָּבִ֔יא אֲשֶׁ֥ר הֱשִׁיבוֹ֖ מִן־הַדָּ֑רֶךְ וַיֹּ֗אמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִ֤ים הוּא֙ אֲשֶׁ֣ר מָרָ֔ה אֶת־פִּ֖י יְהוָ֑ה וַיִּתְּנֵ֣הוּ יְהוָ֗ה לָאַרְיֵה֙ וַיִּשְׁבְּרֵ֔הוּ וַיְמִתֵ֕הוּ כְּדַבַּ֥ר יְהוָ֖ה אֲשֶׁר־דִּבֶּ֥ר אֵלָֽיו׃ כז וַיֹּ֣אמֶר אֶל־בָּנָ֔יו חִבְשׁוּ־לִ֖י אֶת־הַחֲמֽוֹר׃ וַיַּחֲבֹֽשׁוּ׃ כח וַיֵּ֣לֶךְ וַיִּמְצָא֙ אֶת־נִבְלָת֔וֹ מֻשְׁלֶ֖כֶת בַּדֶּ֑רֶךְ וְהַחֲמ֤וֹר וְהָאַרְיֵה֙ עֹמְדִ֣ים אֵ֔צֶל הַנִּבְלָ֑ה לֹא־אָכַ֤ל הָאַרְיֵה֙ אֶת־הַנִּבְלָ֔ה וְלֹא־טָרַ֖ף אֶת־הַחֲמֽוֹר׃ כט וַיִּשָּׂ֣א הַנָּבִ֗יא אֶת־נִבְלַת֙ אִישׁ־הָאֱלֹהִ֔ים וַיַּנִּחֶ֖הָ עַל־הָאָתוֹן֙ וַיְשִׁבֵ֔הוּ וַיָּבֹ֥א הַנָּבִ֖יא הָעִ֣יר זָקֵ֑ן לִסְפֹּ֖ד וְלִקְבֹּרֽוֹ׃ ל וַיַּנַּח֙ אֶת־נִבְלָת֔וֹ בְּקִבְר֖וֹ וַיִּסְפְּדוּ־עָלָ֑יו הוֹי֙ אָחִ֔י לא וַיְהִ֣י אַחֲרֵ֣י קָבְר֔וֹ וַיֹּ֖אמֶר אֶל־בָּנָ֑יו בְּמוֹתִ֗י וּקְבַרְתֶּם֙ בַּקֶּ֣בֶר אֲשֶׁר־אִישׁ־הָאֱלֹהִ֣ים קָבַ֔ר בְּצִדּ֖וֹ עַצְמוֹתָ֥י הַנִּיחוּ֙ אֶת־עַצְמֹתָ֔יו כִּ֣י הַדָּבֹ֣ר יִקְרָ֔א אֲשֶׁ֣ר קָרָ֔א בִּדְבַר־יְהוָ֖ה עַל־הַמִּזְבֵּ֣חַ אֲשֶׁר־בְּבֵֽית־אֵ֑ל וְעַל֙ כָּל־בָּתֵּ֣י הַבָּמ֔וֹת אֲשֶׁ֥ר בְּעָרֵ֖י שֹׁמְר֥וֹן לב כִּֽי־הָיֹ֣ה תִהְיֶ֔ה

לג אַחֲרֵ֣י הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה לֹא־שָׁ֥ב יָרָבְעָ֖ם מִדַּרְכּ֣וֹ הָרָעָ֑ה וַיָּ֣שָׁב וַיַּ֣עַשׂ מִקְצ֗וֹת כֹּהֲנֵי֙ בָּמ֔וֹת מִכָּל־הָעָ֑ם כָּל־אֲשֶׁר־יִמְלָ֤א יָדוֹ֙ וַיְמַלֵּ֣א אֶת־אַחַ֔ד מִיָּדָ֖יו וַיְהִ֥י לְכֹהֲנֵ֖י בָּמֽוֹת׃ לד וְהָיָ֥ה הַדָּבָ֖ר הַזֶּ֑ה לְחַטַּ֣את בֵּית־יָרָבְעָ֔ם וּלְהַכְחִ֥יד וּלְהַשְׁמִ֖יד מֵעַ֥ל פְּנֵי֙ הָאֲדָמָֽה׃ ס

יד בָּעֵ֣ת הַהִ֔וא חָלָ֖ה אֲבִיָּ֥ה בֶן־יָרָבְעָֽם׃ ב וַתֹּ֣אמֶר יָרָבְעָ֗ם אֶל־אִשְׁתּוֹ֙ קוּמִי־נָ֣א וְהִשְׁתַּנִּ֔ית וְלֹ֣א יֵדָע֔וּן כִּ֥י אַתְּ֖ אֵ֣שֶׁת יָרָבְעָ֑ם וְהָלַכְתְּ֙ שִׁלֹ֔ה הִנֵּ֣ה שָׁ֔ם אֲחִיָּ֥ה הַנָּבִ֖יא הוּא־דִבֶּ֣ר עָלַ֔י לִמְלֹ֥ךְ עַל־הָעָ֖ם הַזֶּֽה׃ ג וְלָקַחַתְּ֣ בְּיָדֵ֗ךְ עֲשָׂרָה֙ לֶחֶם֙ וְנִקֻּדִ֔ים וּבָקְבֻּ֖ק דְּבַ֣שׁ וּבָ֣אתְ אֵלָ֑יו הוּא֙ יַגִּ֣יד לָ֔ךְ מַה־יֵּעָשֶׂ֖ה לַנָּֽעַר׃ ד וַתַּ֣עַשׂ כֵּ֔ן אֵ֖שֶׁת יָרָבְעָ֑ם וַתָּ֣קָם וַתֵּ֔לֶךְ שִׁלֹ֖ה וַתָּבֹ֣א בֵּ֣ית אֲחִיָּ֑ה וַאֲחִיָּ֣ה לֹא־יָכֹ֔ל כִּ֥י קָמ֖וּ עֵינָ֥יו מִזִּקְנָתֽוֹ׃ ה וַיהוָ֣ה אָמַ֔ר אֶל־אֲחִיָּ֖ה הִנֵּ֣ה אֵ֣שֶׁת יָרָבְעָ֗ם בָּאָה֙ לִדְרֹ֣שׁ אֶת־יְהוָ֔ה אֶת־דָּבָ֖ר בְּנָ֑הּ כִּֽי־חֹלֶ֣ה הוּא֮ דַּבֵּר־אֵלֶ֣יהָ כָּכָה֒ וְכָכָ֔ה וְהָיָ֕ה בְּבֹאָ֖הּ וְהִתְנַכְּרָֽה׃ ו וַיְהִ֗י כִּשְׁמֹ֤עַ אֲחִיָּה֙ אֶת־קוֹל֣ רַגְלֶ֔יהָ בָּבֹאָ֖הּ בַּפָּ֑תַח וַיֹּ֗אמֶר בֹּ֚אִי אֵ֣שֶׁת יָרָבְעָ֔ם לָמָ֥ה זֶּ֖ה אֶתְנַכָּ֑רֶת וְאָנֹכִ֥י שָׁלוּחַ֙ אֵלַ֔יִךְ קָשָׁ֖ה ז לְכִ֣י אֱמֹ֔רִי לְיָרָבְעָ֖ם כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל יַ֚עַן אֲשֶׁ֣ר הֲרִימֹתִ֔יךָ מִתּ֖וֹךְ הָעָ֑ם וָאֶתְּנֶ֣ךָ נָגִ֔יד עַל־עַמִּ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃ ח וָאֶקְרַ֤ע אֶת־הַמַּמְלָכָה֙ מֵעִ֣ם בֵּ֣ית דָּוִ֔ד וָאֶתְּנָ֖הּ לָ֑ךְ וְלֹ֣א הָיִ֔יתָ כְּעַבְדִּ֥י דָוִ֖ד אֲשֶׁ֣ר שָׁמַ֣ר מִצְוֹתַ֔י וַאֲשֶׁ֥ר הָלַ֖ךְ אַחֲרַ֑י לַעֲשׂ֗וֹת הַיָּשָׁר֙ בְּעֵינָ֔י לְבַדּֽוֹ׃ ט וַתָּ֣רַע מֵֽאֲשֶׁ֣ר כָּל־אֲשֶׁ֣ר הָי֔וּ לְפָנַ֖י וַתֵּ֣לֶךְ וַתַּ֣עַשׂ לְךָ֣ אֱלֹהִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וּמַסֵּכ֖וֹת לְהַכְעִיסֵ֑נִי וְאֹתִ֖י הִשְׁלַ֥כְתָּ אַחֲרֵ֥י גַּבֶּֽךָ׃ י לָכֵ֗ן הִנְנִי֙ מֵבִ֣יא רָעָ֔ה עַל־בֵּ֖ית יָרָבְעָ֑ם וְהַכְרַתִּ֣י לְיָרָבְעָ֗ם מַשְׁתִּ֤ין בְּקִיר֙ עָצ֣וּר וְעָז֔וּב וּבִעַרְתִּ֗י אַחֲרֵי֙ בֵּ֣ית יָרָבְעָ֔ם כַּאֲשֶׁ֥ר יְבַעֵ֖ר אֶת־הַגֶּ֑לֶל עַד־תֻּמּֽוֹ׃ יא הַמֵּת֩ לְיָרָבְעָ֨ם בָּעִ֜יר תֹּאכְלֻ֣ם הַכְּלָבִ֗ים וְהַמֵּת֙ בַּשָּׂדֶ֔ה תֹּאכַ֖ל עֹ֣ף הַשָּׁמָ֑יִם כִּֽי־יְהוָ֖ה דִּבֵּֽר׃ יב וְאַתָּ֣ה קוּם־לֵ֔ךְ לְבֵיתֵ֑ךְ בְּבוֹא־רַגְלַ֥יִךְ הָעִ֖ירָה וּמֵ֥ת הַיָּֽלֶד׃ יג וְקָבְר֣וּ אֹת֔וֹ כָּל־יִשְׂרָאֵ֖ל וְסָפְד֣וּ לֽוֹ׃ כִּֽי־זֶ֤ה לְבַדּוֹ֙ יָבֹ֣א לְקֶ֔בֶר כִּֽי־נִמְצָ֥א בּ֖וֹ דָּבָ֣ר טוֹב֑ אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל בְּבֵ֖ית יָרָבְעָ֑ם בְּכָל־הַבָּֽיִת׃ יד וְהֵקִ֤ים יְהוָה֙ לוֹ֙ מֶ֣לֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר יַכְרִ֖ית אֶת־בֵּ֣ית יָרָבְעָ֑ם בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא וּמָ֖ה גַּ֥ם עַתָּֽה׃ טו וְנָגַ֤ף יְהוָה֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל כַּאֲשֶׁ֥ר יָנ֖וּד הַקָּנֶ֑ה בַּמָּ֗יִם וְנָתַשׁ֙ אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל מֵעַ֛ל הָאֲדָמָ֥ה הַטּוֹבָ֖ה הַזֹּ֑את אֲשֶׁ֣ר נָתַ֗ן לַאֲבוֹתָם֙ וְזֵרָ֣ם מֵעֵ֔בֶר לַנָּהָ֑ר אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ֙ אֶת־אֲשֵׁרֵיהֶ֔ם מַכְעִסִ֖ים אֶת־יְהוָֽה׃ טז וְנָתַ֣ן אֶת־יִשְׂרָאֵ֔ל בַּעֲב֖וּר חַטֹּ֣את יָרָבְעָ֑ם אֲשֶׁ֥ר חָטָ֖א וַאֲשֶׁ֥ר הֶחֱטִ֖יא אֶת־יִשְׂרָאֵֽל׃ יז וַתֵּ֣לֶךְ אֵ֔שֶׁת יָרָבְעָ֖ם וַתִּסַּ֑ע וַתָּבֹ֖א תִּרְצָ֑ה הִ֚יא בָּאָ֣ה עַל־מִפְתַּ֣ן הַבָּ֔יִת וְהַנַּ֖עַר מֵֽת׃ יח וַיִּקְבְּר֣וּ אֹת֔וֹ וְסָפְד֖וּ לֽוֹ כְּדָבַ֣ר יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר בְּיַד־עַבְדּ֥וֹ אֲחִיָּ֖ה הַנָּבִֽיא׃ יט וְיֶתֶר֙ דִּבְרֵ֣י יָרָבְעָ֔ם אֲשֶׁ֥ר נִלְחָ֖ם וַאֲשֶׁ֣ר מָלָ֑ךְ הִנָּ֣ם כְּתוּבִ֗ים עַל־סֵ֚פֶר דִּבְרֵ֣י הַיָּמִ֔ים לְמַלְכֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃ כ וְהַיָּמִ֗ים אֲשֶׁ֤ר מָלַךְ֙ יָרָבְעָ֔ם עֶשְׂרִ֥ים וּשְׁתַּ֖יִם שָׁנָ֑ה וַיִּשְׁכַּ֣ב עִם־אֲבֹתָ֔יו וַיִּמְלֹ֥ךְ נָדָ֖ב בְּנ֥וֹ תַחְתָּֽיו׃ ס

כא וְרְחַבְעָ֣ם בֶּן־שְׁלֹמֹ֔ה מָלַ֖ךְ בִּֽיהוּדָ֑ה בֶּן־אַרְבָּעִ֨ים וְאַחַ֤ת שָׁנָה֙ רְחַבְעָ֔ם בְּמָלְכ֔וֹ וּשְׁבַ֨ע עֶשְׂרֵ֤ה שָׁנָה֙ מָלַ֣ךְ בִּירוּשָׁלַ֔͏ִם הָעִ֗יר אֲשֶׁ֨ר בָּחַ֤ר יְהוָה֙ מִכֹּל֙ שִׁבְטֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל לָשׂ֥וּם אֶת־שְׁמ֖וֹ שָׁ֑ם וְשֵׁ֥ם אִמּ֛וֹ נַֽעֲמָ֥ה הָעַמֳּנִ֖ית׃ כב וַיַּ֣עַשׂ יְהוּדָ֗ה הָרַע֙ בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה וַיְקַנְאֻ֣הוּ בְחַטֹּאתָ֔ם אֲשֶׁ֥ר חָטָ֖אוּ מִכֹּל֙ אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֔וּ אֲבוֹתָ֖ם בְּכָל־אֲשֶׁ֥ר עָשֽׂוּ׃ כג וַיִּבְנ֣וּ גַם־הֵ֗ם לָהֶם֙ בָּמ֔וֹת וּמַצֵּב֖וֹת וַאֲשֵׁרִ֑ים עַל־כָּל־גִּבְעָ֥ה גְבֹהָ֖ה וְתַ֥חַת כָּל־עֵ֖ץ רַעֲנָֽן׃ כד וְגַם־קָדֵ֣שׁ הָיָ֣ה בָאָ֑רֶץ עָשׂ֗וּ כְּכֹל֙ הַתּוֹעֵבֹ֣ת הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֥ר הוֹרִ֖ישׁ יְהוָ֥ה מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ כה וַיְהִ֗י בַּשָּׁנָה֙ הַחֲמִישִׁ֣ית לַמֶּ֣לֶךְ רְחַבְעָ֔ם עָל

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ﴿١٣٤﴾ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻓﺎﺣﺸﺔ ﺃﻭ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺎﺳﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﻟﺬﻧﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻔﺮ ﺍﻟﺬﻧﻮﺏ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ﴿١٣٥﴾ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻧﻌﻢ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻌﺎﻣﻠﻴﻦ ﴿١٣٦﴾ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺳﻨﻦ ﻓﺴﻴﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺎﻧﻈﺮﻭﺍ ﻛﻴﻒ ﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺍﻟﻤﻜﺬﺑﻴﻦ ﴿١٣٧﴾ ﻫﺬﺍ ﺑﻴﺎﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ﴿١٣٨﴾ ﻭﻻ ﺗﻬﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺍﻷﻋﻠﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ﴿١٣٩﴾ ﺇﻥ ﻳﻤﺴﺴﻜﻢ ﻗﺮﺡ ﻓﻘﺪ ﻣﺲ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻗﺮﺡ ﻣﺜﻠﻪ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﻧﺪﺍﻭﻟﻬﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﺘﺨﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﺷﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ﴿١٤٠﴾ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﻤﺤﻖ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﴿١٤١﴾ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺪﺧﻠﻮﺍ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻟﻤﺎ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ﴿١٤٢﴾ ﻭﻟﻘﺪ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻤﻨﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻮﻩ ﻓﻘﺪ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ﴿١٤٣﴾ ﻭﻣﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻻ ﺭﺳﻮﻝ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﺃﻓﺈﻥ ﻣﺎﺕ ﺃﻭ ﻗﺘﻞ ﺍﻧﻘﻠﺒﺘﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻨﻘﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﻋﻘﺒﻴﻪ ﻓﻠﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﺳﻴﺠﺰﻱ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ﴿١٤٤﴾ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﻔﺲ ﺃﻥ ﺗﻤﻮﺕ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺘﺎﺑﺎ ﻣﺆﺟﻼ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺳﻨﺠﺰﻱ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ﴿١٤٥﴾ ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻧﺒﻲ ﻗﺎﺗﻞ ﻣﻌﻪ ﺭﺑﻴﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮ ﻓﻤﺎ ﻭﻫﻨﻮﺍ ﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺿﻌﻔﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﺍﺳﺘﻜﺎﻧﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ﴿١٤٦﴾ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻗﻮﻟﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻏﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺫﻧﻮﺑﻨﺎ ﻭﺇﺳﺮﺍﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﻭﺛﺒﺖ ﺃﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻭﺍﻧﺼﺮﻧﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ﴿١٤٧﴾ ﻓﺂﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺣﺴﻦ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ﴿١٤٨﴾ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻥ ﺗﻄﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺮﺩﻭﻛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻓﺘﻨﻘﻠﺒﻮﺍ ﺧﺎﺳﺮﻳﻦ ﴿١٤٩﴾ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﻟﺎﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﻨﺎﺻﺮﻳﻦ ﴿١٥٠﴾ ﺳﻨﻠﻘﻲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺍﻟﺮﻋﺐ ﺑﻤﺎ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻨﺰﻝ ﺑﻪ ﺳﻠﻄﺎﻧﺎ ﻭﻣﺄﻭﺍﻫﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺑﺌﺲ ﻣﺜﻮﻯ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ﴿١٥١﴾ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺪﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﺪﻩ ﺇﺫ ﺗﺤﺴﻮﻧﻬﻢ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﻓﺸﻠﺘﻢ ﻭﺗﻨﺎﺯﻋﺘﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻭﻋﺼﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺭﺍﻛﻢ ﻣﺎ ﺗﺤﺒﻮﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺛﻢ ﺻﺮﻓﻜﻢ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻴﺒﺘﻠﻴﻜﻢ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﴿١٥٢﴾ ﺇﺫ ﺗﺼﻌﺪﻭﻥ ﻭﻻ ﺗﻠﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺃﺣﺪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺃﺧﺮﺍﻛﻢ ﻓﺄﺛﺎﺑﻜﻢ ﻏﻤﺎ ﺑﻐﻢ ﻟﻜﻴﻼ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﺎﺗﻜﻢ ﻭﻻ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﴿١٥٣﴾ ﺛﻢ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻐﻢ ﺃﻣﻨﺔ ﻧﻌﺎﺳﺎ ﻳﻐﺸﻰ ﻃﺎﺋﻔﺔ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻃﺎﺋﻔﺔ ﻗﺪ ﺃﻫﻤﺘﻬﻢ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﻇﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﺔ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻞ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺷﻲﺀ ﻗﻞ ﺇﻥ ﺍﻷﻣﺮ ﻛﻠﻪ ﻟﻠﻪ ﻳﺨﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺒﺪﻭﻥ ﻟﻚ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﺷﻲﺀ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻨﺎ ﻫﺎﻫﻨﺎ ﻗﻞ ﻟﻮ ﻛﻨﺘﻢ ﻓﻲ ﺑﻴﻮﺗﻜﻢ ﻟﺒﺮﺯ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺘﺐ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﻘﺘﻞ ﺇﻟﻰ ﻣﻀﺎﺟﻌﻬﻢ ﻭﻟﻴﺒﺘﻠﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺻﺪﻭﺭﻛﻢ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ ﴿١٥٤﴾ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﺳﺘﺰﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ ﴿١٥٥﴾ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﺇﺫﺍ ﺿﺮﺑﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺃﻭ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻏﺰﻯ ﻟﻮ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻋﻨﺪﻧﺎ ﻣﺎ ﻣﺎﺗﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻟﻴﺠﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺫﻟﻚ ﺣﺴﺮﺓ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﻴﻲ ﻭﻳﻤﻴﺖ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺼﻴﺮ ﴿١٥٦﴾ ﻭﻟﺌﻦ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﻣﺘﻢ ﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺧﻴﺮ ﻣﻤﺎ ﻳﺠﻤﻌﻮﻥ ﴿١٥٧﴾ ﻭﻟﺌﻦ ﻣﺘﻢ ﺃﻭ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻟﺈﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺤﺸﺮﻭﻥ ﴿١٥٨﴾ ﻓﺒﻤﺎ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻨﺖ ﻟﻬﻢ ﻭﻟﻮ ﻛﻨﺖ ﻓﻈﺎ ﻏﻠﻴﻆ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﻻﻧﻔﻀﻮﺍ ﻣﻦ ﺣﻮﻟﻚ ﻓﺎﻋﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺍﺳﺘﻐﻔﺮ ﻟﻬﻢ ﻭﺷﺎﻭﺭﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻓﺈﺫﺍ ﻋﺰﻣﺖ ﻓﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻴﻦ ﴿١٥٩﴾ ﺇﻥ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻼ ﻏﺎﻟﺐ ﻟﻜﻢ ﻭﺇﻥ ﻳﺨﺬﻟﻜﻢ ﻓﻤﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ﴿١٦٠﴾ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺒﻲ ﺃﻥ ﻳﻐﻞ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻞ ﻳﺄﺕ ﺑﻤﺎ ﻏﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺛﻢ ﺗﻮﻓﻰ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﺖ ﻭﻫﻢ ﻻ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ﴿١٦١﴾ ﺃﻓﻤﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﻤﻦ ﺑﺎﺀ ﺑﺴﺨﻂ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺄﻭﺍﻩ ﺟﻬﻨﻢ ﻭﺑﺌﺲ ﺍﻟﻤﺼﻴﺮ ﴿١٦٢﴾ ﻫﻢ ﺩﺭﺟﺎﺕ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﺼﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ﴿١٦٣﴾ ﻟﻘﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺇﺫ ﺑﻌﺚ ﻓﻴﻬﻢ ﺭﺳﻮﻻ ﻣﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﺘﻠﻮ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻭﻳﺰﻛﻴﻬﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻬﻢ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺇﻥ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻟﻔﻲ ﺿﻼﻝ ﻣﺒﻴﻦ ﴿١٦٤﴾ ﺃﻭﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﺘﻜﻢ ﻣﺼﻴﺒﺔ ﻗﺪ ﺃﺻﺒﺘﻢ ﻣﺜﻠﻴﻬﺎ ﻗﻠﺘﻢ ﺃﻧﻰ ﻫﺬﺍ ﻗﻞ ﻫﻮ ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ﴿١٦٥﴾ ﻭﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﻓﺒﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﴿١٦٦﴾ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻧﺎﻓﻘﻮﺍ ﻭﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺗﻌﺎﻟﻮﺍ ﻗﺎﺗﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﺍﺩﻓﻌﻮﺍ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻮ ﻧﻌﻠﻢ ﻗﺘﺎﻻ ﻻﺗﺒﻌﻨﺎﻛﻢ ﻫﻢ ﻟﻠﻜﻔﺮ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺃﻗﺮﺏ ﻣﻨﻬﻢ ﻟﻺﻳﻤﺎﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺑﺄﻓﻮﺍﻫﻬﻢ ﻣﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻳﻜﺘﻤﻮﻥ ﴿١٦٧﴾ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﻭﻗﻌﺪﻭﺍ ﻟﻮ ﺃﻃﺎﻋﻮﻧﺎ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻗﻞ ﻓﺎﺩﺭﺀﻭﺍ ﻋﻦ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ﴿١٦٨﴾ ﻭﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻣﻮﺍﺗﺎ ﺑﻞ ﺃﺣﻴﺎﺀ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻬﻢ ﻳﺮﺯﻗﻮﻥ ﴿١٦٩﴾ ﻓﺮﺣﻴﻦ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﺎﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻠﺤﻘﻮﺍ ﺑﻬﻢ ﻣﻦ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﺃﻻ ﺧﻮﻑ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﺤﺰﻧﻮﻥ ﴿١٧٠﴾ ﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﻀﻴﻊ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﴿١٧١﴾ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺠﺎﺑﻮﺍ ﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﺍﻟﻘﺮﺡ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺃﺣﺴﻨﻮﺍ ﻣﻨﻬﻢ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ﴿١٧٢﴾ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻗﺪ ﺟﻤﻌﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﻓﺎﺧﺸﻮﻫﻢ ﻓﺰﺍﺩﻫﻢ ﺇﻳﻤﺎﻧﺎ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﺣﺴﺒﻨﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻧﻌﻢ ﺍﻟﻮﻛﻴﻞ ﴿١٧٣﴾ ﻓﺎﻧﻘﻠﺒﻮﺍ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻟﻢ ﻳﻤﺴﺴﻬﻢ ﺳﻮﺀ ﻭﺍﺗﺒﻌﻮﺍ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻈﻴﻢ ﴿١٧٤﴾ ﺇﻧﻤﺎ ﺫﻟﻜﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻳﺨﻮﻑ ﺃﻭﻟﻴﺎﺀﻩ ﻓﻼ ﺗﺨﺎﻓﻮﻫﻢ ﻭﺧﺎﻓﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ﴿١٧٥﴾ ﻭﻻ ﻳﺤﺰﻧﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺴﺎﺭﻋﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺇﻧﻬﻢ ﻟﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻻ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻬﻢ ﺣﻈﺎ ﻓﻲ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻋﻈﻴﻢ ﴿١٧٦﴾ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺑﺎﻹﻳﻤﺎﻥ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ﴿١٧٧﴾ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﺧﻴﺮ ﻷﻧﻔﺴﻬﻢ ﺇﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﻟﻴﺰﺩﺍﺩﻭﺍ ﺇﺛﻤﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻣﻬﻴﻦ ﴿١٧٨﴾ ﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺬﺭ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻋﻠﻴﻪ ﺣﺘﻰ ﻳﻤﻴﺰ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻣﻦ ﺍﻟﻄﻴﺐ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﻄﻠﻌﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺠﺘﺒﻲ ﻣﻦ ﺭﺳﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺸﺎﺀ ﻓﺂﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻠﻪ ﻭﺇﻥ ﺗﺆﻣﻨﻮﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﻠﻜﻢ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ﴿١٧٩﴾ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﺨﻠﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻫﻮ ﺧﻴﺮﺍ ﻟﻬﻢ ﺑﻞ ﻫﻮ ﺷﺮ ﻟﻬﻢ ﺳﻴﻄﻮﻗﻮﻥ ﻣﺎ ﺑﺨﻠﻮﺍ ﺑﻪ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺴﻤﺎﻭﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ ﴿١٨٠﴾ ﻟﻘﺪ ﺳﻤﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻧﺤﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺀ ﺳﻨﻜﺘﺐ ﻣﺎ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻭﻗﺘﻠﻬﻢ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺑﻐﻴﺮ ﺣﻖ ﻭﻧﻘﻮﻝ ﺫﻭﻗﻮﺍ ﻋﺬﺍﺏ ﺍﻟﺤﺮﻳﻖ ﴿١٨١﴾ ﺫﻟﻚ ﺑﻤﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺲ ﺑﻈﻼﻡ ﻟﻠﻌﺒﻴﺪ ﴿١٨٢﴾ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺃﻟﺎ ﻧﺆﻣﻦ ﻟﺮﺳﻮﻝ ﺣﺘﻰ ﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﺑﻘﺮﺑﺎﻥ ﺗﺄﻛﻠﻪ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻗﻞ ﻗﺪ ﺟﺎﺀﻛﻢ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻲ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺑﺎﻟﺬﻱ ﻗﻠﺘﻢ ﻓﻠﻢ ﻗﺘﻠﺘﻤﻮﻫﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ﴿١٨٣﴾ ﻓﺈﻥ ﻛﺬﺑﻮﻙ ﻓﻘﺪ ﻛﺬﺏ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﺟﺎﺀﻭ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺍﻟﺰﺑﺮ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺍﻟﻤﻨﻴﺮ ﴿١٨٤﴾ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﺫﺍﺋﻘﺔ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺇﻧﻤﺎ ﺗﻮﻓﻮﻥ ﺃﺟﻮﺭﻛﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻓﻤﻦ ﺯﺣﺰﺡ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺃﺩﺧﻞ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻓﻘﺪ ﻓﺎﺯ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺇﻻ ﻣﺘﺎﻉ ﺍﻟﻐﺮﻭﺭ ﴿١٨٥﴾ ﻟﺘﺒﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻣﻮﺍﻟﻜﻢ ﻭﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﻟﺘﺴﻤﻌﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺃﺫﻯ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﺇﻥ ﺗﺼﺒﺮﻭﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﺈﻥ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﻋﺰﻡ ﺍﻷﻣﻮﺭ ﴿١٨٦﴾ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻟﺘﺒﻴﻨﻨﻪ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻻ ﺗﻜﺘﻤﻮﻧﻪ ﻓﻨﺒﺬﻭﻩ ﻭﺭﺍﺀ ﻇﻬﻮﺭﻫﻢ ﻭﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻓﺒﺌﺲ ﻣﺎ ﻳﺸﺘﺮﻭﻥ ﴿١٨٧﴾ ﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻔﺮﺣﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺃﺗﻮﺍ ﻭﻳﺤﺒﻮﻥ ﺃﻥ ﻳﺤﻤﺪﻭﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻢ ﻳﻔﻌﻠﻮﺍ ﻓﻼ ﺗﺤﺴ

ש בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ ויעש אלהים את־חיתו־ארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ וירא אלהים את כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את־קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגן עדן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

ואלה תולדות נח נח איש צדיק היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה׃ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ ויישאר אך נח והאשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשה ועשרים ומאת יום׃

وَكَانَ يَعْقُوبُ يَسْكُنُ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ. هٰذِهِ هِيَ مَوَالِيدُ يَعْقُوبَ: يُوسُفُ، وَهُوَ ابْنُ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً، كَانَ يَرْعَى مَعَ إِخْوَتِهِ الْغَنَمَ، وَهُوَ غُلَامٌ مَعَ بَنِي بَلْهَةَ وَبَنِي زِلْفَةَ امْرَأَتَيْ أَبِيهِ. وَأَتَى يُوسُفُ بِنَمِيمَتِهِمْ رَدِيَّةٍ إِلَى أَبِيهِمْ. وَإِسْرَائِيلُ أَحَبَّ يُوسُفَ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ بَنِيهِ، لِأَنَّهُ ابْنُ شَيْخُوخَتِهِ هُوَ. وَصَنَعَ لَهُ قَمِيصًا مُلَوَّنًا. فَلَمَّا رَأَى إِخْوَتُهُ أَنَّ أَبَاهُمْ أَحَبَّهُ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ، أَبْغَضُوهُ وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يُكَلِّمُوهُ بِسَلَامٍ.

* * *

وَحَلَمَ يُوسُفُ حُلْمًا وَأَخْبَرَ إِخْوَتَهُ، فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ. فَقَالَ لَهُمْ: اسْمَعُوا هٰذَا الْحُلْمَ الَّذِي حَلَمْتُ. هَا نَحْنُ حَازِمُونَ حُزَمًا فِي الْحَقْلِ، وَإِذَا حُزْمَتِي قَامَتْ وَانْتَصَبَتْ، وَإِذَا حُزَمُكُمْ تَسْتَدِرْنَ وَتَسْجُدْنَ لِحُزْمَتِي. فَقَالَ لَهُ إِخْوَتُهُ: أَلَعَلَّكَ مَلِكٌ تَمْلِكُ عَلَيْنَا، أَوْ تَتَسَلَّطُ تَتَسَلَّطُ عَلَيْنَا؟ فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ لِأَجْلِ أَحْلَامِهِ وَلِأَجْلِ كَلَامِهِ. وَحَلَمَ أَيْضًا حُلْمًا آخَرَ وَقَصَّهُ عَلَى إِخْوَتِهِ، وَقَالَ: هُوَذَا قَدْ حَلَمْتُ حُلْمًا أَيْضًا، وَإِذَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَأَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا سَاجِدَةٌ لِي. وَقَصَّهُ عَلَى أَبِيهِ وَعَلَى إِخْوَتِهِ، فَانْتَهَرَهُ أَبُوهُ وَقَالَ لَهُ: مَا هٰذَا الْحُلْمُ الَّذِي حَلَمْتَ؟ هَلْ نَأْتِي أَنَا وَأُمُّكَ وَإِخْوَتُكَ لِنَسْجُدَ لَكَ إِلَى الْأَرْضِ؟ فَحَسَدَهُ إِخْوَتُهُ، وَأَمَّا أَبُوهُ فَحَفِظَ الْأَمْرَ.

ואת־הבית אשר בנה שלמה המלך לה׃ ויהי בעת ההוא ויעל פרעה נכה מצרים
ויקח את־עזר מידו ויכהו בחרב וימתהו תחתיו׃ ויהי אחרי־כן ויקם יהוה שטן
לשלמה את־הדדי האדמי מזרע המלך באדום׃ ויהי בהיות דוד באדום ויעל יואב
שר־הצבא לקבר את־החללים ויך כל־זכר באדום׃ כי שם ישבו יואב וכל־ישראל
ששה חדשים עד־הכרית כל־זכר באדום׃ ויברח הדד הוא ואנשים אדומים מעבדי
אביו אתו לבוא מצרימה והדד נער קטן׃ ויקמו מני ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם פארן ויבאו מצרימה אל־פרעה מלך־מצרים ויתן־לו בית וילחם לו ויתן־לו
אכל ושדה נתן־לו׃ ויהי הדד מצא חן בעיני פרעה מאד ויתן־לו אשה את־אחות
אשתו אחות תחפנס הגבירה׃ ותלד לו אחות־תחפנס את־גנובת בנו ותגמלה
תחפנס בתוך בני פרעה ויהי גנובת בבית פרעה בתוך בני פרעה׃ ויהי הדד שמע
במצרים כי שכב דוד עם־אבתיו וכי מת יואב שר־הצבא ויאמר הדד אל־פרעה
שלחני ואלכה לארצי׃ ויאמר לו פרעה כי מה־אתה חסר עמדי והנך מבקש ללכת
לארצך ויאמר אליו לא כי שלחני׃ ויהי־לו אלהים שטן את־רזון בן־אליעדע אשר
ברח מעם הדדעזר מלך צובה אדניו׃ ויקבצו עליו אנשים ויהי שר־גדוד בהרג
דוד אתם ויהרגו את־ארם ויבאו דמשק וימלכו בה׃ ויהי שטן לישראל כל ימי
שלמה מלבד הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על־ארם׃ ויהי ירבעם בן־נבט
אפרתי מן־הצרדתי עבד לשלמה ושם אמו צרועה אשה אלמנה ויגבה גם־הוא יד
במלך׃ וזה הדבר אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־פרץ עיר
דוד אביו׃ וירבעם איש גבור חיל וירא שלמה את־הנער כי־עשה מלאכה הוא
ויפקד את־כל־סבל בית יוסף׃ ויהי בעת ההוא וירבעם יצא מירושלם וימצא
אתו אחיה הנביא השלני בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והשנים לבדם בשדה׃
ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃ ויאמר לירבעם
קח־לך עשרה קרעים כי כה־אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד
שלמה ונתתי לך את־עשרת השבטים׃ ואת־השבט האחד יהיה־לו למען עבדי דוד
ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל־שבטי ישראל׃ כי עזבני וישתחו לעשתרת
אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא־הלך בדרכי לעשות
הישר בעיני ומשפטי וחקתי כאשר דוד אביו׃ ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כי
נשיא אתננו כל־ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי וחקתי׃
ואקח את־הממלכה מיד בנו ונתתי לך את־עשרת השבטים׃ ולבנו אתן שבט אחד
למען היות נר לדוד עבדי כל־הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לשום שמי
שם׃ ואתך אקח ומלכת בכל־אשר תאוה נפשך והיית למלך על־ישראל׃ והיה אם־

ﻫ ﺍﻟﺴﻜﻮﺕ: ﻭﺍﺳﺘﻤﺮ ﺍﻟﺼﻤﺖ ، ﺍﻟﺘﻔﺖ ﻭﻟﻢ ﻳﺠﺪ ﺷﻴﺌﺎ. ﻓﺎﺳﺘﻠﻘﻰ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﻣﺎﻝ ﻭﻧﺎﻡ. ﻭﻟﻢ ﻳﺤﻠﻢ.

ﻭ ﺷﻴﺌﺎ. ﻭﺍﺳﺘﻴﻘﻆ ﻓﻲ ﺍﻟﺼﺒﺎﺡ ﻭﻫﻮ ﻳﺸﻌﺮ ﺑﺎﻟﺠﻮﻉ ﻭﺍﻟﻌﻄﺶ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﻣﺎﺀ ﻭﻻ ﻃﻌﺎﻡ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺷﺠﺮ ﻭﻻ ﻧﺒﺎﺕ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺣﻴﻮﺍﻥ ﻭﻻ ﻃﻴﺮ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺳﻮﻯ ﺍﻟﺮﻣﺎﻝ ﻭﺍﻟﺼﺨﻮﺭ ﻭﺍﻟﺸﻤﺲ ﻭﺍﻟﺴﻤﺎﺀ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺳﻮﻯ ﺍﻟﻮﺣﺪﺓ ﻭﺍﻟﻮﺣﺸﺔ ﻭﺍﻟﺼﻤﺖ ﻭﺍﻟﺴﻜﻮﻥ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺳﻮﻯ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺍﻟﻌﺪﻡ. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺳﻮﻯ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺣﺪﻩ ﻭﻫﻮ ﻳﺮﻯ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻭﻳﻘﺪﺭ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ.

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺮﻯ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﻭﻳﻘﺪﺭ ﻭﻫﻮ ﻭﺣﺪﻩ ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﺳﻮﻯ ﺍﻟﻠﻪ

ראיתי את כל העשקות אשר נעשות תחת השמש והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם כח ולהם אין מנחם׃ ושבחתי אני את המתים אשר כבר מתו מן החיים אשר המה חיים עד הנה׃ וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש׃ וראיתי אני את כל עמל וכל כשרון המעשה כי הוא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח׃ האויל חבק את ידיו ואכל את בשרו׃ טוב כף נחת מלא חפנים עמל ורעות רוח׃ ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש׃ יש בודד ואין שני גם בן גם אח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם לא תשבע עינו עשר ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל ועניין רע הוא׃ טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם׃ כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואוי לאחד שכאשר יפול ואין שני להקימו׃ גם אם ישכבו שנים וחם להם ואחד איך יחם׃ ואם יתקפנו האחד שנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק׃ טוב ילד מסכן וחכם מלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד׃ כי מבית הסורים יצא למלוך כי גם במלכותו נולד רש׃ ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו׃ אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות רוח׃ שמר רגלך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמוע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע׃ אל תבהל בפיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים׃ כי בא החלום מרוב עסק וקול כסיל במרבה דברים׃ כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם׃ טוב אשר לא תדר מאשר תדר ולא תשלם׃ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך׃ כי בריבוי חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים יראה׃ אם עשק רש וגזל משפט וצדקה תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם׃ ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד׃ אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה גם זה הבל׃ ברבות הטובה רבו אוכליה ומה סגולת בעליה כי אם ראות בעיניהם׃ מתוק שנת העובד אם מעט ואם הרבה ושבע העשיר איננו נותן לו לישן׃ יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו׃ ואבד העשר ההוא בעניין רע והוליד בן ואין בידו מאומה׃ כאשר יצא מבטן אמו ערום ילך לשוב כבואו ומאומה לא ישא בעמלו אשר יוליך בידו׃ וגם זה רעה חולה בכל אשר בא כן ילך ומה יתרון לו אשר עמל לרוח׃ גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף׃ הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכל ולשתות ולראות טוב בכל עמלו אשר יעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו׃ גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים הוא׃ כי לא ירבה את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו׃ יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם׃ איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ולא יחסר לנפשו מכל אשר יתאוה והאלהים לא ישלטנו לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא׃ אם יולד איש מאות ושנותיו רבות ורבו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטוב וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל׃ כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכוסה׃ גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה׃ ואם אלף שנים יחיה פעמים ולא ראה טוב הלא אל מקום אחד הכל הולכים׃ כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא׃ כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים׃ טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח׃ מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לריב את אשר תקיפ ממנו׃ כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם׃ כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש׃

ומלכותו בכל משלה׃ ס כל מעשה ידיו אמת והדריו בכל מפעליו׃ סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים׃ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון׃ צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃ תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃

אנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו׃ אשרי שומרי משפט עשה צדקות בכל עת׃ זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך׃ לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃ נחנו ואבותינו חטאנו העוינו הרשענו׃ אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך ויכעיסו על ים בים סוף׃ ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃ ויגער בים סוף ויחרבהו ויולכם בתהומות כמדבר׃ ויושיעם מיד שונא וגאל מיד אויב׃ ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃ ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׃ מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו׃ ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃ ויתן להם את שאלתם וישלח רזון בנפשם׃ ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃ תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃ ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃ יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃ וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל עשב׃ שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃ נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף׃ ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃ וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃ וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃ וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃ ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃ ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃ ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃ ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃ ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃ ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃ כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃ לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם׃ ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃ ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃ ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃ וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃ ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃ ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃ ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שונאיהם׃ וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם׃ פעמים רבות יצילם והם ימרו במעצתם וישפלו בעוונם׃ וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃ ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃ ויתנם לרחמים לפני כל שובביהם׃ הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃ ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה׃

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلْكَٰظِمِينَ ٱلْغَيْظَ وَٱلْعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا۟ فَٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا۟ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَٰمِلِينَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ ٱلْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُۥ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَمْحَقَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ ٱلْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۚ أَفَإِي۟ن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ ۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۗ وَسَيَجْزِى ٱللَّهُ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ كِتَٰبًا مُّؤَجَّلًا ۗ وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا نُؤْتِهِۦ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ ٱلْءَاخِرَةِ نُؤْتِهِۦ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِى ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِىٍّ قَٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوا۟ لِمَآ أَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا۟ وَمَا ٱسْتَكَانُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ رَبَّنَا ٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِىٓ أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ ٱلْءَاخِرَةِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَٰبِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ ٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلنَّٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ بِمَآ أَشْرَكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا ۖ وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلْءَاخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٍ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِىٓ أُخْرَىٰكُمْ فَأَثَٰبَكُمْ غَمًّۢا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ أَصَابَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾ ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنۢ بَعْدِ ٱلْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ ظَنَّ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ مِن شَىْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْأَمْرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِىٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ شَىْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَٰهُنَا ۗ قُل لَّوْ كُنتُمْ فِى بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِىَ ٱللَّهُ مَا فِى صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ مِنكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ إِنَّمَا ٱسْتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا۟ ۖ وَلَقَدْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقَالُوا۟ لِإِخْوَٰنِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ أَوْ كَانُوا۟ غُزًّى لَّوْ كَانُوا۟ عِندَنَا مَا مَاتُوا۟ وَمَا قُتِلُوا۟ لِيَجْعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِى قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلْقَلْبِ لَٱنفَضُّوا۟ مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى ٱلْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِن يَنصُرْكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا ٱلَّذِى يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ أَن يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ أَوَلَمَّآ أَصَٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا ۖ قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ وَمَآ أَصَابَكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ قَٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوِ ٱدْفَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّٱتَّبَعْنَٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَٰنِ ۚ يَقُولُونَ بِأَفْوَٰهِهِم مَّا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ لِإِخْوَٰنِهِمْ وَقَعَدُوا۟ لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا۟ ۗ قُلْ فَٱدْرَءُوا۟ عَنْ أَنفُسِكُمُ ٱلْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٦٨﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا۟ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ ٱلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ مِنْهُمْ وَٱتَّقَوْا۟ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدْ جَمَعُوا۟ لَكُمْ فَٱخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَٰنًا وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَٱنقَلَبُوا۟ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَٱتَّبَعُوا۟ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ لِيَزْدَادُوٓا۟ إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى ٱلْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجْتَبِى مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا۟ بِهِۦ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ لَّقَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا۟ وَقَتْلَهُمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَآ أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ ٱلنَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِى بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٨٣﴾ فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَآءُو بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدْخِلَ ٱلْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِىٓ أَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾ وَإِذْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَٱشْتَرَوْا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَآ أَتَوا۟ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا۟ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا۟ فَلَا تَحْسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٍ مِّنَ ٱلْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٠﴾ ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُۥ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ فَـَٔامَنَّا ۚ رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّى لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ وَأُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ وَأُوذُوا۟ فِى سَبِيلِى وَقَٰتَلُوا۟ وَقُتِلُوا۟ لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿١٩٦﴾ مَتَٰعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَمَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

ש שבתא: שלמתי לכו שבתי. פדני. ראשיתם שלח. אל תבואו: — ת אל תוסיפו. הביא מנחת. קטרת. תועבה. היא. חדשיכם. ומועדיכם. שנאה. נפשי. היו. עלי. לטרח. נלאיתי. נשא: ו כפיכם. אעלים. עיני. מכם. גם. כי. תרבו. תפלה. אינני. שמע. ידיכם. דמים. מלאו: ז רחצו. הזכו. הסירו. רע. מעלליכם. מנגד. עיני. חדלו. הרע: ח למדו. היטב. דרשו. משפט. אשרו. חמוץ. שפטו. יתום. ריבו. אלמנה: ט לכו. נא. ונוכחה. יאמר. יהוה. אם. יהיו. חטאיכם. כשנים. כשלג. ילבינו. אם. יאדימו. כתולע. כצמר. יהיו: י אם. תאבו. ושמעתם. טוב. הארץ. תאכלו: יא ואם. תמאנו. ומריתם. חרב. תאכלו. כי. פי. יהוה. דבר: יב היתה. קריה. זונה. מלאתי. משפט. צדק. ילין. בה. ועתה. רצחים: יג כספך. היה. סגים. סבאיך. מהול. במים. שריך. סוררים. וחברי. גנבים. כלו. שחד. ורדף. שלמנות. יתום. ריב. אלמנה. לא. יבוא. אליהם: טו לכן. נאם. האדון. יהוה. צבאות. אביר. ישראל. הוי. אנחם. מצרי. ונקמתי. מאויבי: טז והשבתי. ידי. עליך. ובצרף. כבור. סגך. והסירותי. כל. בדיליך: יז והשבתי. שפטיך. כבראשונה. ויעציך. כבתחלה. אחרי. כן. יקרא. לך. עיר. הצדק. קריה. נאמנה: יח ציון. במשפט. תפדה. ושביה. בצדקה: יט ושבר. פשעים. ורעים. יחדו. ונביאיו. כלה. עזבי. יהוה. יכלו: כ כי. יבושו. מאלים. אשר. חמדתם. והחפרתם. על. הגנות. אשר. בחרתם: כא כי. תהיו. כאלה. נובלת. עלה. ואשר. גנה. מים. לה: כב והיה. החסן. לנעורים. ופעלו. לניצוץ. ובערו. שניהם. יחדו. ואין. מכבה: כג הדבר. אשר. חזה. ישעיהו. בן. אמוץ. על. יהודה. וירושלם:

ש בְּרֵאשִׁית׃ בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין
מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם
קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ
דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ
עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים
וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ
וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר
הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־
הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־
פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף
כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ. مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. آمِينَ.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ. مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ. وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ. وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ. مَلِكِ النَّاسِ. إِلَٰهِ النَّاسِ. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ. الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ. مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا. رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا. رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ. وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا. أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ.

ﻫ ﺳﻴﺪ ﻣﺤﻤﻮﺩ: ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺑﺮﻛﺎﺗﻪ.

ﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺑﺮﻛﺎﺗﻪ. ﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﻌﻢ ﻋﻠﻴﻨﺎ ﺑﻬﺬﻩ ﺍﻟﻨﻌﻤﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﻻ ﻳﺤﺼﻰ ﻟﻬﺎ ﺛﻨﺎء ﻭﻻ ﺷﻜﺮ، ﻭﺍﻟﺼﻼﺓ ﻭﺍﻟﺴﻼﻡ ﻋﻠﻰ ﺳﻴﺪﻧﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺍﻟﻘﺎﺋﻞ: «ﻣﻦ ﻟﻢ ﻳﺸﻜﺮ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻟﻢ ﻳﺸﻜﺮ ﷲ». ﺃﻣﺎ ﺑﻌﺪ:

ﻓﻘﺪ ﺗﻠﻘﻴﺖ ﺭﺳﺎﻟﺘﻚ ﻭﻗﺮﺃﺕ ﻣﺎ ﺗﻀﻤﻨﺘﻪ ﻣﻦ ﺍﻟﺜﻨﺎء ﻭﺍﻟﺪﻋﺎء، ﻭﻟﻢ ﺃﺩﺭ ﻫﻞ ﺃﻛﺘﺐ ﻟﻚ ﺟﻮﺍﺑﻬﺎ ﺃﻡ ﺃﺗﺮﻙ ﺍﻟﺠﻮﺍﺏ ﻟﻠﻘﺎﺋﻞ: «ﺍﻟﺴﺎﻛﺖ ﻋﻦ ﺍﻟﺠﻮﺍﺏ ﻣﺠﻴﺐ»، ﻓﺎﻟﺘﻔﺖ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻘﺎﺋﻞ ﺍﻷﻭﻝ ﻭﻗﻠﺖ ﻟﻪ: ﺍﻟﺴﺎﻛﺖ ﻋﻦ ﺍﻟﺠﻮﺍﺏ ﻣﺠﻴﺐ، ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻲ: ﻟﻜﻦ ﺍﻟﺴﺎﻛﺖ ﻋﻦ ﺍﻟﺜﻨﺎء ﻣﺴﺘﺠﻴﺐ، ﻓﻘﻠﺖ ﻟﻪ: ﻟﻜﻦ ﺍﻟﺴﺎﻛﺖ ﻋﻦ ﺍﻟﺜﻨﺎء ﻣﺴﺘ

ﻫ ﻟﻠﻤﺸﺎﺭﻛﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﺎﺑﻘﺔ ﺍﻟﺴﻨﻮﻳﺔ ﻟﻠﻤﺪﺍﺭﺱ ﺍﻟﺜﺎﻧﻮﻳﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﻊ ﻓﻲ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﺍﻟﻤﺮﺟﺎﻥ ﺍﻟﻌﻠﻴﺎ. ﻭﻗﺪ ﺍﺧﺘﺎﺭﺕ ﺍﻟﻤﺪﺭﺳﺔ ﺛﻼﺛﺔ ﻃﻼﺏ ﻟﻴﻤﺜﻠﻮﻫﺎ ﻓﻲ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺴﺎﺑﻘﺔ، ﻭﻫﻢ: ﻣﺎﺯﻥ ﺍﻟﺤﺎﺝ ﺳﻠﻴﻢ، ﻭﻟﻴﺪ ﺍﻟﻌﺒﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺰﻋﺒﻲ، ﻭﻳﻮﺳﻒ ﺍﻟﻘﺎﺿﻲ ﺍﻟﺒﺮﻛﺎﺕ. ﻭﻗﺪ ﺗﺪﺭﺑﻮﺍ ﻣﻌﻪ ﻋﻠﻰ ﻣﺪﻯ ﺛﻼﺛﺔ ﺃﺷﻬﺮ، ﻭﻛﺎﻧﻮﺍ ﻳﺘﻤﺮﻧﻮﻥ ﻛﻞ ﻳﻮﻡ ﺑﻌﺪ ﺻﻼﺓ ﺍﻟﻌﺼﺮ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﺎﻋﺔ ﺍﻟﻜﺒﺮﻯ ﻟﻠﻤﺪﺭﺳﺔ. ﻭﻛﺎﻥ ﺍﻟﻤﺪﺭﺏ ﻟﻬﻢ ﻫﻮ ﺍﻷﺳﺘﺎﺫ ﻋﺒﺪ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ ﺍﻟﺒﺮﻏﻮﺛﻲ، ﺍﻟﺬﻱ ﻛﺎﻥ ﻳﺸﺮﻑ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻔﺮﻳﻖ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺎﻡ ﺍﻟﻤﺎﺿﻲ ﻭﺣﻘﻖ ﻣﻌﻪ ﻧﺘﺎﺋﺞ ﻃﻴﺒﺔ.

ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻌﺪ ﺍﻟﻄﻼﺏ ﻟﻠﻤﺴﺎﺑﻘﺔ ﺑﺠﺪ ﻭﺍﺟﺘﻬﺎﺩ، ﻭﻛﺎﻧﺖ ﺗﺠﺮﻱ ﻟﻬﻢ ﺗﺪﺭﻳﺒﺎﺕ ﻣﻜﺜﻔﺔ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﻬﺎﺭﺍﺕ ﺍﻟﺘﻲ ﺳﻴﺘﻢ ﺍﺧﺘﺒﺎﺭﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ، ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻌﺮﻑ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﺼﺎﺩﺭ، ﻭﺍﺳﺘﺨﺮﺍﺝ ﺍﻟﻔﻜﺮﺓ ﺍﻟﺮﺋﻴﺴﺔ، ﻭﺍﻟﺘﻠﺨﻴﺺ، ﻭﺍﻟﺘﻌﺒﻴﺮ ﺍﻟﻜﺘﺎﺑﻲ. ﻭﻛﺎﻧﺖ ﺍﻟﻠﺠﻨﺔ ﺗﺨﺘﺎﺭ ﻧﺼﻮﺻﻬﺎ ﻣﻦ ﻛﺘﺐ ﻣﻘﺮﺭﺓ ﻟﻠﻤﺮﺣﻠﺔ ﻧﻔﺴﻬﺎ، ﻭﻟﻢ ﺗﻜﻦ ﺗﻌﻠﻦ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺺ ﺇﻻ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﻤﺴﺎﺑﻘﺔ ﺑﺄﺳﺒﻮﻉ ﻭﺍﺣﺪ، ﺣﺘﻰ ﻻ ﻳﺘﺴﻨﻰ ﻷﺣﺪ ﺃﻥ ﻳﺴﺘﻌﺪ ﺇﻻ ﻟﻬﺎ.

ﻭﻓﻲ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻤﺴﺎﺑﻘﺔ ﺍﺟﺘﻤﻊ ﺍﻟﻤﺘﺴﺎﺑﻘﻮﻥ ﻭﻣﺸﺮﻓﻮﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻟﻘﺎﻋﺔ ﺍﻟﻜﺒﺮﻯ ﻟﻠﻤﺪﺭﺳﺔ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﻈﻬﺮ، ﻭﺟﻠﺲ ﻛﻞ ﻣﺘﺴﺎﺑﻖ ﺃﻣﺎﻡ ﻃﺎﻭﻟﺔ ﺻﻐﻴﺮﺓ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻣﺎﺀ ﻭﻛﺘﺎﺏ ﻭﻗﻠﻢ ﻭﺭﻗﺔ ﻟﻠﻤﺴﻮﺩﺓ. ﻭﺑﺪﺃ ﺍﻟﻤﺸﺮﻑ ﺍﻟﻌﺎﻡ ﺍﻟﻠﺠﻨﺔ ﺑﺘﻮﺯﻳﻊ ﺍﻟﻨﺼﻮﺹ ﺍﻟﻤﻄﺒﻮﻋﺔ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺘﺴﺎﺑﻘﻴﻦ، ﻭﻛﺎﻥ ﻛﻞ ﻭﺍﺣﺪ ﻣﻨﻬﻢ ﻳﺘﻠﻘﻰ ﻧﺼﻪ ﻓﻲ ﻇﺮﻑ ﻣﻐﻠﻖ، ﺛﻢ ﻳﻔﺘﺤﻪ ﻭﻳﺒﺪﺃ ﺍﻟﻘﺮﺍﺀﺓ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﺤﻈﺔ ﻧﻔﺴﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺒﺪﺃ ﻓﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﺘﺴﺎﺑﻘﻮﻥ ﺍﻵﺧﺮﻭﻥ. ﻭﻛﺎﻥ ﻟﻜﻞ ﻣﺘﺴﺎﺑﻖ ﺳﺎﻋﺔ ﻭﺍﺣﺪﺓ ﻓﻘﻂ ﻟﻠﻘﺮﺍﺀﺓ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺑﺔ، ﻭﻛﺎﻥ ﻋﻠﻴﻪ ﺃﻥ ﻳﻨﻬﻲ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﻳﺮﻓﻊ ﻳﺪﻩ ﻋﻦ ﺍﻟﻄﺎﻭﻟﺔ، ﻭﺇﻻ ﺍﻋﺘُﺒﺮ ﻣﺨﺎﻟﻔًﺎ ﻟﻠﺘﻌﻠﻴﻤﺎﺕ.

ﻭ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ :٦:—

ﻭ ﻭﻳﻜﺘﺐ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺣﻴﺮﻡ :- ﺍﻟﺨﺸﺐ ﺍﻟﺒﺎﺭﺯ ﻭﺍﻟﺬﻫﺐ ﺣﺴﺐ ﻛﻞ ﻣﺴﺮﺗﻪ ﻛﻤﺎ ﻳﺸﺎﺀ ﺣﻴﺮﻡ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻳﻌﻄﻲ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻋﺸﺮﻳﻦ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻓﻲ ﺃﺭﺽ ﺍﻟﺠﻠﻴﻞ. ﻭﺗﺼﻠﺢ ﻓﻲ ﻋﻴﻨﻲ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﻳﺪﻋﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺣﻴﺮﻡ ﻓﻲ ﻳﻮﻡ ﻭﺍﺣﺪ ﻗﺎﺋﻼ: ﻳﺎ ﺃﺧﻲ. ﻓﻤﺎ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻤﺪﻥ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻋﻄﻴﺘﻨﻲ ﻳﺎ ﺃﺧﻲ. ﻓﺪﻋﺎﻫﺎ ﺃﺭﺽ ﻛﺎﺑﻮﻝ ﺇﻟﻰ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻴﻮﻡ. ﻭﺃﺭﺳﻞ ﺣﻴﺮﻡ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﻣﺎﺋﺔ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ ﻭﺯﻧﺔ ﺫﻫﺐ. ﻭﻛﺎﻥ ﻛﻤﺎ ﺃﻋﻄﻰ ﺣﻴﺮﻡ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﻛﺬﻟﻚ ﺃﻋﻄﻰ ﺳﻠﻴﻤﺎﻥ ﺣﻴﺮﻡ ﻋﺸﺮﻳﻦ ﻣﺪﻳﻨﺔ ﻓﻲ ﺃﺭﺽ ﺍﻟﺠﻠﻴﻞ. ﻓﻠﻢ ﺗﺤﺴﻦ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻪُ ﻳُﺤِﺐُّ ﺍﻟﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ ۝ ٧٦ ﻭَﻛَﻢْ ﺃَﻫْﻠَﻜْﻨَﺎ ﻗَﺒْﻠَﻬُﻢْ ﻣِّﻦْ ﻗَﺮْﻥٍ ﻫُّﻢْ ﺃَﺣْﺴَﻦُ ﺃَﺛَﺎﺛًﺎ ﻭَﺭِﺋْﻴًﺎ ۝ ٧٤ ﻗُﻞْ ﻣَﻦ ﻛَﺎﻥَ ﻓِﻲ ﺍﻟﻀَّﻼَﻟَﺔِ ﻓَﻠْﻴَﻤْﺪُﺩْ ﻟَﻪُ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦُ ﻣَﺪًّا ۚ ﺣَﺘَّﻰٰٓ ﺇِﺫَﺍ ﺭَﺃَﻭْﺍ ﻣَﺎ ﻳُﻮﻋَﺪُﻭﻥَ ﺇِﻣَّﺎ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏَ ﻭَﺇِﻣَّﺎ ﺍﻟﺴَّﺎﻋَﺔَ ۚ ﻓَﺴَﻴَﻌْﻠَﻤُﻮﻥَ ﻣَﻦْ ﻫُﻮَ ﺷَﺮٌّ ﻣَّﻜَﺎﻧًﺎ ﻭَﺃَﺿْﻌَﻒُ ﺟُﻨﺪًﺍ ۝ ٧٥ ﻭَﻳَﺰِﻳﺪُ ﺍﻟﻠَّﻪُ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺍﻫْﺘَﺪَﻭْﺍ ﻫُﺪًﻯ ۗ ﻭَﺍﻟْﺒَﺎﻗِﻴَﺎﺕُ ﺍﻟﺼَّﺎﻟِﺤَﺎﺕُ ﺧَﻴْﺮٌ ﻋِﻨﺪَ ﺭَﺑِّﻚَ ﺛَﻮَﺍﺑًﺎ ﻭَﺧَﻴْﺮٌ ﻣَّﺮَﺩًّﺍ ۝ ٧٦ ﺃَﻓَﺮَﺃَﻳْﺖَ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻛَﻔَﺮَ ﺑِﺂﻳَﺎﺗِﻨَﺎ ﻭَﻗَﺎﻝَ ﻷُﻭﺗَﻴَﻦَّ ﻣَﺎﻻً ﻭَﻭَﻟَﺪًﺍ ۝ ٧٧ ﺃَﻃَّﻠَﻊَ ﺍﻟْﻐَﻴْﺐَ ﺃَﻡِ ﺍﺗَّﺨَﺬَ ﻋِﻨﺪَ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﻋَﻬْﺪًﺍ ۝ ٧٨ ﻛَﻼَّ ۚ ﺳَﻨَﻜْﺘُﺐُ ﻣَﺎ ﻳَﻘُﻮﻝُ ﻭَﻧَﻤُﺪُّ ﻟَﻪُ ﻣِﻦَ ﺍﻟْﻌَﺬَﺍﺏِ ﻣَﺪًّﺍ ۝ ٧٩ ﻭَﻧَﺮِﺛُﻪُ ﻣَﺎ ﻳَﻘُﻮﻝُ ﻭَﻳَﺄْﺗِﻴﻨَﺎ ﻓَﺮْﺩًﺍ ۝ ٨٠ ﻭَﺍﺗَّﺨَﺬُﻭﺍ ﻣِﻦ ﺩُﻭﻥِ ﺍﻟﻠَّﻪِ ﺁﻟِﻬَﺔً ﻟِّﻴَﻜُﻮﻧُﻮﺍ ﻟَﻬُﻢْ ﻋِﺰًّﺍ ۝ ٨١ ﻛَﻼَّ ۚ ﺳَﻴَﻜْﻔُﺮُﻭﻥَ ﺑِﻌِﺒَﺎﺩَﺗِﻬِﻢْ ﻭَﻳَﻜُﻮﻧُﻮﻥَ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ﺿِﺪًّﺍ ۝ ٨٢ ﺃَﻟَﻢْ ﺗَﺮَ ﺃَﻧَّﺎ ﺃَﺭْﺳَﻠْﻨَﺎ ﺍﻟﺸَّﻴَﺎﻃِﻴﻦَ ﻋَﻠَﻰ ﺍﻟْﻜَﺎﻓِﺮِﻳﻦَ ﺗَﺆُﺯُّﻫُﻢْ ﺃَﺯًّﺍ ۝ ٨٣ ﻓَﻼَ ﺗَﻌْﺠَﻞْ ﻋَﻠَﻴْﻬِﻢْ ۖ ﺇِﻧَّﻤَﺎ ﻧَﻌُﺪُّ ﻟَﻬُﻢْ ﻋَﺪًّﺍ ۝ ٨٤ ﻳَﻮْﻡَ ﻧَﺤْﺸُﺮُ ﺍﻟْﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ ﺇِﻟَﻰ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﻭَﻓْﺪًﺍ ۝ ٨٥ ﻭَﻧَﺴُﻮﻕُ ﺍﻟْﻤُﺠْﺮِﻣِﻴﻦَ ﺇِﻟَﻰٰ ﺟَﻬَﻨَّﻢَ ﻭِﺭْﺩًﺍ ۝ ٨٦ ﻟَّﺎ ﻳَﻤْﻠِﻜُﻮﻥَ ﺍﻟﺸَّﻔَﺎﻋَﺔَ ﺇِﻟَّﺎ ﻣَﻦِ ﺍﺗَّﺨَﺬَ ﻋِﻨﺪَ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﻋَﻬْﺪًﺍ ۝ ٨٧ ﻭَﻗَﺎﻟُﻮﺍ ﺍﺗَّﺨَﺬَ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦُ ﻭَﻟَﺪًﺍ ۝ ٨٨ ﻟَّﻘَﺪْ ﺟِﺌْﺘُﻢْ ﺷَﻴْﺌًﺎ ﺇِﺩًّﺍ ۝ ٨٩ ﺗَﻜَﺎﺩُ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕُ ﻳَﺘَﻔَﻄَّﺮْﻥَ ﻣِﻨْﻪُ ﻭَﺗَﻨﺸَﻖُّ ﺍﻟْﺄَﺭْﺽُ ﻭَﺗَﺨِﺮُّ ﺍﻟْﺠِﺒَﺎﻝُ ﻫَﺪًّﺍ ۝ ٩٠ ﺃَﻥ ﺩَﻋَﻮْﺍ ﻟِﻠﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﻭَﻟَﺪًﺍ ۝ ٩١ ﻭَﻣَﺎ ﻳَﻨﺒَﻐِﻲ ﻟِﻠﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﺃَﻥ ﻳَﺘَّﺨِﺬَ ﻭَﻟَﺪًﺍ ۝ ٩٢ ﺇِﻥ ﻛُﻞُّ ﻣَﻦ ﻓِﻲ ﺍﻟﺴَّﻤَﺎﻭَﺍﺕِ ﻭَﺍﻟْﺄَﺭْﺽِ ﺇِﻟَّﺎ ﺁﺗِﻲ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦِ ﻋَﺒْﺪًﺍ ۝ ٩٣ ﻟَّﻘَﺪْ ﺃَﺣْﺼَﺎﻫُﻢْ ﻭَﻋَﺪَّﻫُﻢْ ﻋَﺪًّﺍ ۝ ٩٤ ﻭَﻛُﻠُّﻬُﻢْ ﺁﺗِﻴﻪِ ﻳَﻮْﻡَ ﺍﻟْﻘِﻴَﺎﻣَﺔِ ﻓَﺮْﺩًﺍ ۝ ٩٥ ﺇِﻥَّ ﺍﻟَّﺬِﻳﻦَ ﺁﻣَﻨُﻮﺍ ﻭَﻋَﻤِﻠُﻮﺍ ﺍﻟﺼَّﺎﻟِﺤَﺎﺕِ ﺳَﻴَﺠْﻌَﻞُ ﻟَﻬُﻢُ ﺍﻟﺮَّﺣْﻤَٰﻦُ ﻭُﺩًّﺍ ۝ ٩٦ ﻓَﺈِﻧَّﻤَﺎ ﻳَﺴَّﺮْﻧَﺎﻩُ ﺑِﻠِﺴَﺎﻧِﻚَ ﻟِﺘُﺒَﺸِّﺮَ ﺑِﻪِ ﺍﻟْﻤُﺘَّﻘِﻴﻦَ ﻭَﺗُﻨﺬِﺭَ ﺑِﻪِ ﻗَﻮْﻣًﺎ ﻟُّﺪًّﺍ ۝ ٩٧ ﻭَﻛَﻢْ ﺃَﻫْﻠَﻜْﻨَﺎ ﻗَﺒْﻠَﻬُﻢ ﻣِّﻦ ﻗَﺮْﻥٍ ﻫَﻞْ ﺗُﺤِﺲُّ ﻣِﻨْﻬُﻢ ﻣِّﻦْ ﺃَﺣَﺪٍ ﺃَﻭْ ﺗَﺴْﻤَﻊُ ﻟَﻬُﻢْ ﺭِﻛْﺰًﺍ ۝ ٩٨

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

* * *

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

ثم قالوا لهم: - أما علمتم أن آباءنا حرموا على أنفسهم وعلى نسلهم إلى الأبد أن يأكلوا من ذبائح الأوثان، وأن يتجنبوا الزنا، وأن لا يأكلوا لحم حيوان مخنوق، ولا الدم؟ ولكن ما بالكم تأتون بأمور تخالف ما حرموه على أنفسهم؟ فإن كنتم تؤمنون بالله حقاً فإنه يجب عليكم أن تعملوا بما أمر به. ثم إن أحد الكهنة قال: إن هذا الرجل يقول إن الله أرسله إلى الناس جميعاً، وإنه يأمرهم بأن يتركوا عبادة الأوثان، وأن يؤمنوا بالله وحده، وأن يعملوا بما أمر به. فقال الكاهن الأكبر

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ١٢٤

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ١٢٥

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ١٢٦

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ١٢٧

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٢٨

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٢٩

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ١٣٠

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ١٣١

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ١٣٢

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَٰلِكَ قَدِيرًا ١٣٣

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ١٣٤

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۝ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۝ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ۝ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۝ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۝ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ۝ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ۝ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ ۝ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَأَنِ اعْبُدُونِي ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ ۖ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ۝ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۝ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ۝ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ۝ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ۝ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

ب فَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا ۖ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي ۖ
أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ
ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا
تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ
رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ إِنَّ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝
وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ
رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ
أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۚ إِنْ
هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝
وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ
عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي
وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ

ש שׁבְּכָל־ דַּעַם שֶׁר־ אֶחָד בְּעֵינֵי כָּל־ שָׂרֵי אֶפְרַיִם׃
ק וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־ עַמּוֹ מִפְּנֵי עַמִּי יִשְׂרָאֵל
ר וְאַתֶּם הֲתֹאמְרוּ לָכֶם גַּם־ אַתֶּם אִתָּנוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ עַתָּה
צ אֲשֶׁר אַתֶּם חֹטְאִים אֲלֵיכֶם הֲלוֹא אִתָּכֶם הֵם לְאַשְׁמָה׃ וְעַתָּה
פ הַגְּבוּרָה עָזְבוּ אֶת־ הַשָּׁלָל וְאֶת־ הָאֲבֵדָה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל־
ע הָעֵדָה׃ וַיָּקֻמוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בַשֵּׁמוֹת וַיַּחֲזִקוּ בַּשְּׁבִי וְכָל־
ס מַלְבּוּשָׁם עָשׂוּ לָהֶם מִן־ הַשָּׁלָל וַיַּלְבִּשׁוּם וַיַּנְעִלוּם וַיַּשְׁקוּם וַיְסוּכוּם
נ וַיְנַהֲגוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל־ כּוֹשֵׁל וַיָּבִיאוּם אֶל־ יְרִיחוֹ עִיר הַתְּמָרִים
מ אֶל־ אֲחֵיהֶם וַיָּשָׁבוּ שֹׁמְרוֹנָה׃ וְהָאֲנָשִׁים הַמַּחֲזִיקִים בַּשִּׁבְיָה שָׁבוּ
ל עַד־ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־ לִפְנֵי יְרִיחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־ בּוֹאָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
כ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־ שֹׁמְרוֹן וְהַשִּׁבְיָה לֹא־ בָאוּ עִמָּם׃ וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר
ח מִן־ הַשִּׁבְיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ לָהֶם וַיָּקִימוּ לָהֶם אֶת־ דְּבָרָם וַיִּקְרְאוּ
ד לַשִּׁבְיָה בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר׃ וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בַשֵּׁמוֹת
ג וַיִּקְחוּ אֶת־ הַשִּׁבְיָה וְכֹל מַלְבּוּשָׁם הִלְבִּישׁוּ מִן־ הַשָּׁלָל וַיַּלְבִּשׁוּם
ב וַיַּנְעִלוּם וַיַּשְׁקוּם וַיְסוּכוּם וַיְנַהֲגוּם בַּחֲמֹרִים לְכָל־ כּוֹשֵׁל וַיָּבִיאוּם
א אֶל־ אֲחֵיהֶם יְרִיחוֹ עִיר הַתְּמָרִים וַיָּשׁוּבוּ שֹׁמְרוֹן׃ בָּעֵת הַהִיא
כט אָמַר אֲחָז אֶל־ מַלְכֵי אַשּׁוּר לַעְזֹר־ לִי׃ כִּי גַם־ אֲדוֹמִים בָּאוּ וַיַּכּוּ
כח בִּיהוּדָה וַיַּכּוּ־ בָם׃ וּפְלִשְׁתִּים פָּשְׁטוּ בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב יְהוּדָה
כז וַיִּלְכְּדוּ בֵּית־ שֶׁמֶשׁ וְאַיָּלוֹן וּגְדֵרוֹת וְשׂוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וְתִמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ
כו וְגִמְזוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיָּבֵא אֶת־ אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת־ כָּל־ דְּבָרָיו
כה הֲלֹא־ הֵם כְּתוּבִים עַל־ סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב
כד אָחָז עִם־ אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בָּעִיר בִּירוּשָׁלַ͏ִם כִּי לֹא הֲבִיאוּהוּ אֶל־ קִבְרוֹת
כג מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיִחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ תַּחְתָּיו׃ בְּכָל־ עֵת אֲחָז הִקְרִיב
כב לֵאלֹהֵי דַּרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים אֹתוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי אֲרָם הֵם עֹזְרִים
כא לָהֶם לָהֶם אֶזְבְּחָה וְיַעְזְרוּנִי וְלוֹ הֵם נִכְשְׁלוּ וְכָל־ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּאֱסֹף
כ אָחָז אֶת־ הַבַּיִת וְאֶת־ כְּלֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא
יט לְעֶזְרָה לוֹ׃ כִּי־ הִפְרִיעַ יְהוָה אֶת־ יְהוּדָה עַל־ אֲחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי
יח פָּרַע בִּיהוּדָה וַיִּמְעֹל מָעַל בַּיהוָה׃ וַיָּבֹא פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּצַר
יז לוֹ וְלֹא חִזְּקוֹ אֹתוֹ׃ וַיִּלְכְּדוּ פְּלִשְׁתִּים בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב יְהוּדָה
טז וַיִּלְכְּדוּ בֵּית־ שֶׁמֶשׁ וְאַיָּלוֹן וּגְדֵרוֹת וְשׂוֹכוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וְתִמְנָה וּבְנוֹתֶיהָ
טו וְגִמְזוֹ וּבְנוֹתֶיהָ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיָּבֵא אֶת־ אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת־ כָּל־ דְּבָרָיו
יד הֲלֹא־ הֵם כְּתוּבִים עַל־ סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב
יג אָחָז עִם־ אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בָּעִיר בִּירוּשָׁלַ͏ִם כִּי לֹא הֲבִיאוּהוּ אֶל־ קִבְרוֹת
יב מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיִחִזְקִיָּהוּ מָלַךְ תַּחְתָּיו׃ בְּכָל־ עֵת אֲחָז הִקְרִיב
יא לֵאלֹהֵי דַּרְמֶשֶׂק הַמַּכִּים אֹתוֹ וַיֹּאמֶר כִּי אֱלֹהֵי מַלְכֵי אֲרָם הֵם עֹזְרִים
י לָהֶם לָהֶם אֶזְבְּחָה וְיַעְזְרוּנִי וְלוֹ הֵם נִכְשְׁלוּ וְכָל־ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֶּאֱסֹף

ולא אמרתי אלא לשון הכתוב שהוא מדבר כלשון בני אדם ואומר ויאמר ה' אל משה ואל אהרן עד מתי אסבול לעדה הרעה הזאת וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה ימאסוני העם הזה וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה לא יאמינו בי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב להתענות מפני וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשמור מצותי ותורותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את עמי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבות אבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבות אבותי וגו' ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבות אבותי וגו'

* * *

ואומר ויאמר ה' אל משה עד אנה אתה מסרב לשלח את בני ואת בנותי ואת נשי ואת עבדי ואת שפחותי ואת בהמתי ואת כל אשר לי ואת כל אשר לאחי ואת כל אשר לאחותי ואת כל אשר לאבי ואת כל אשר לאמי ואת כל אשר לאשתי ואת כל אשר לבני ואת כל אשר לבנותי ואת כל אשר לנכדי ואת כל אשר לנכדותי ואת כל אשר לאבותי ואת כל אשר לאבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבותי ואת כל אשר לאבות אבות אבות אבות אבותי וגו'

وَعَلَيْهِ وَجَدْتُ وَكَتَبْتُ: هٰذَا مَا أَمْلَاهُ، وَصَوَّرَهُ وَأَتْقَنَهُ. وَعَلَى اللهِ أَتَوَكَّلُ. وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَقَدْ وَقَعَ الْفَرَاغُ مِنْ نَسْخِ هٰذَا الْكِتَابِ الْمُبَارَكِ، وَهُوَ الْجُزْءُ الْأَوَّلُ مِنْ كِتَابِ «الْمَوَاهِبِ الْعَلِيَّةِ فِي الْمَنَاقِبِ الْمُحَمَّدِيَّةِ»، فِي يَوْمِ الْأَحَدِ الْمُبَارَكِ، الْمُوَافِقِ لِلْعَاشِرِ مِنْ شَهْرِ رَبِيعٍ الْآخِرِ، سَنَةَ أَلْفٍ وَمِائَتَيْنِ وَسَبْعٍ وَسَبْعِينَ مِنْ هِجْرَةِ مَنْ أَرْسَلَهُ اللهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَتَمُّ التَّسْلِيمِ، بِيَدِ الْعَبْدِ الْفَقِيرِ إِلَى رَبِّهِ الْغَنِيِّ، الرَّاجِي عَفْوَ مَوْلَاهُ الْقَوِيِّ، أَبِي الْفَضْلِ عَبْدِ الْحَمِيدِ بْنِ يُوسُفَ الْوَرْدَانِيِّ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ، وَجَعَلَ هٰذَا الْعَمَلَ خَالِصًا لِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَنَفَعَ بِهِ كُلَّ مَنْ نَظَرَ فِيهِ أَوْ قَرَأَهُ بِعَيْنِ الْإِنْصَافِ.

ﷺ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمْسِي: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، مِائَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ عَلَيْهِ».

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ».

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ عَلَيْهِ».

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».

وَقَالَ ﷺ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مَرَّاتٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ».

ס מְשִׁיבֵי. פְּנֵי. אֲדֹנָי וְאֵל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֹזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּשְׁכְּחֵנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צוֹרְרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

ל לְדָוִד. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעָלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

א מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

ואלה תולדות נח נח איש צדיק היה תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח
ויולד נח את שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה
וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה: כי אני הנני
מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך
זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה: ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: מכל
הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני
כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר
צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים
ומי המבול היו על הארץ: בשנת ששה מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה: הם וכל החיה למינה
וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור
כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו:
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים
גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים:
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על
הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם: כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: ויאמח את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ וישאר
אך נח והאשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ

إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ

بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ

وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ

مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ

مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

ثم قال: ما أحسن هذه الأبيات، وأحسن منها قول الآخر:

أحسن منها قول الآخر: ما أحسن هذه الأبيات، ثم قال:

* * *

وقال: ما أحسن هذه الأبيات، وأحسن منها قول الآخر:

أحسن منها قول الآخر: ما أحسن هذه الأبيات، ثم قال:

ثم قال: ما أحسن هذه الأبيات، وأحسن منها قول الآخر:

أحسن منها قول الآخر: ما أحسن هذه الأبيات، ثم قال:

ﻭَﻗَﺎﻝَ ﻣُﻮﺳَﻰٰ ﻟِﻘَﻮْﻣِﻪِ ﻳَٰﻘَﻮْﻡِ ﺇِﻧَّﻜُﻢْ ﻇَﻠَﻤْﺘُﻢْ ﺃَﻧﻔُﺴَﻜُﻢ ﺑِﺎﺗِّﺨَﺎﺫِﻛُﻢُ ٱﻟْﻌِﺠْﻞَ ﻓَﺘُﻮﺑُﻮٓﺍْ ﺇِﻟَﻰٰ ﺑَﺎﺭِﺋِﻜُﻢْ ﻓَٱﻗْﺘُﻠُﻮٓﺍْ ﺃَﻧﻔُﺴَﻜُﻢْ ذَٰﻟِﻜُﻢْ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻜُﻢْ ﻋِﻨﺪَ ﺑَﺎﺭِﺋِﻜُﻢْ ﻓَﺘَﺎﺏَ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢْ ﺇِﻧَّﻪُۥ ﻫُﻮَ ٱﻟﺘَّﻮَّﺍﺏُ ٱﻟﺮَّﺣِﻴﻢُ

ﻭَﺇِﺫْ ﻗُﻠْﺘُﻢْ ﻳَٰﻤُﻮﺳَﻰٰ ﻟَﻦ ﻧُّﺆْﻣِﻦَ ﻟَﻚَ ﺣَﺘَّﻰٰ ﻧَﺮَﻯ ٱﻟﻠَّﻪَ ﺟَﻬْﺮَﺓً ﻓَﺄَﺧَﺬَﺗْﻜُﻢُ ٱﻟﺼَّٰﻌِﻘَﺔُ ﻭَﺃَﻧﺘُﻢْ ﺗَﻨظُﺮُﻭﻥَ ﺛُﻢَّ ﺑَﻌَﺜْﻨَٰﻜُﻢ ﻣِّﻦۢ ﺑَﻌْﺪِ ﻣَﻮْﺗِﻜُﻢْ ﻟَﻌَﻠَّﻜُﻢْ ﺗَﺸْﻜُﺮُﻭﻥَ ﻭَﻇَﻠَّﻠْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢُ ٱﻟْﻐَﻤَﺎﻡَ ﻭَﺃَﻧﺰَﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻴْﻜُﻢُ ٱﻟْﻤَﻦَّ ﻭَٱﻟﺴَّﻠْﻮَﻯٰ ﻛُﻠُﻮا۟ ﻣِﻦ ﻃَﻴِّﺒَٰﺖِ ﻣَﺎ ﺭَﺯَﻗْﻨَٰﻜُﻢْ ﻭَﻣَﺎ ظَﻠَﻤُﻮﻧَﺎ ﻭَﻟَٰﻜِﻦ ﻛَﺎﻧُﻮٓا۟ ﺃَﻧﻔُﺴَﻬُﻢْ ﻳَﻈْﻠِﻤُﻮﻥَ

ﻭَﺇِﺫْ ﻗُﻠْﻨَﺎ ٱﺩْﺧُﻠُﻮا۟ ﻫَٰﺬِﻩِ ٱﻟْﻘَﺮْﻳَﺔَ ﻓَﻜُﻠُﻮا۟ ﻣِﻨْﻬَﺎ ﺣَﻴْﺚُ ﺷِﺌْﺘُﻢْ ﺭَﻏَﺪًا ﻭَٱﺩْﺧُﻠُﻮا۟ ٱﻟْﺒَﺎﺏَ ﺳُﺠَّﺪًا ﻭَﻗُﻮﻟُﻮا۟ ﺣِﻄَّﺔٌ ﻧَّﻐْﻔِﺮْ ﻟَﻜُﻢْ ﺧَﻄَﻴَٰٓﻜُﻢْ ﻭَﺳَﻨَﺰِﻳﺪُ ٱﻟْﻤُﺤْﺴِﻨِﻴﻦَ ﻓَﺒَﺪَّﻝَ ٱﻟَّﺬِﻳﻦَ ظَﻠَﻤُﻮا۟ ﻗَﻮْﻟًﺎ ﻏَﻴْﺮَ ٱﻟَّﺬِﻯ ﻗِﻴﻞَ ﻟَﻬُﻢْ ﻓَﺄَﻧﺰَﻟْﻨَﺎ ﻋَﻠَﻰ ٱﻟَّﺬِﻳﻦَ ظَﻠَﻤُﻮا۟ ﺭِﺟْﺰًا ﻣِّﻦَ ٱﻟﺴَّﻤَﺎٓءِ ﺑِﻤَﺎ ﻛَﺎﻧُﻮا۟ ﻳَﻔْﺴُﻘُﻮﻥَ

ثم قال: ما أنت بأول من قرع هذا الباب، ولا أول من أعطى فلم يشكر، ولا أول من سأل فلم يجد. فاذهب عني، فإن الدنيا لا تحتمل الكثير من أمثالك.

فخرج الرجل وهو يقول: ما هكذا كنت أظن، ولا هكذا كنت أحسب. ولكن لعل الله أراد بي خيرًا في غير هذا الباب، فسأطرق بابًا آخر، وسأصبر حتى يأتي الفرج.

وكان الرجل بعد ذلك يقول كلما ضاقت به الحال: لعل الله أراد بي خيرًا في غير هذا الباب.

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויהי כל־הפקדים בני־ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקדים ששת־אלפים
שלשת־אלפים וחמשים׃ הלוים לא התפקד בתוכם׃ וידבר יהוה אל־משה
לאמר׃ רק את־שבט לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני־ישראל׃
והפקד את־הלוים על־משכן העדות ועל־כל־כליו ועל־כל־אשר לו הם ישאו
את־המשכן ואת־כל־כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע
המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב
יומת׃ ונסעו בני־ישראל איש על־מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם׃ והלוים
יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על־עדת בני־ישראל ושמרו הלוים
את־משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה
כן עשו׃

وَ لَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا:—

وَ اقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا:—

وَ لَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا: وَ لَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا: وَ لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا: وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا: وَ لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا: كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا: ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا:

אַל־תִּירָא֙ מִפַּ֣חַד פִּתְאֹ֔ם וּמִשֹּׁ֥אַת רְשָׁעִ֖ים כִּ֥י תָבֹֽא׃ עֻ֣צוּ עֵצָ֔ה וְתֻפָ֑ר דַּבְּר֣וּ דָבָ֔ר וְלֹ֥א יָקֻ֖ם כִּֽי־עִמָּ֥נוּ אֵֽל׃ וְעַד־זִקְנָ֥ה אֲנִ֖י הוּא֑ וְעַד־שֵׂיבָ֥ה אֲנִ֖י אֶסְבֹּ֑ל אֲנִ֤י עָשִׂ֙יתִי֙ וַאֲנִ֣י אֶשָּׂ֔א וַאֲנִ֥י אֶסְבֹּ֖ל וַאֲמַלֵּֽט׃ הִנֵּ֤ה אֹ֨יְבֶ֘יךָ֤ יְהוָ֗ה כִּ֤י הִנֵּ֨ה אֹיְבֶ֘יךָ֤ יֹאבֵ֗דוּ יִתְפָּרְד֥וּ כָל־פֹּ֥עֲלֵי אָֽוֶן׃ וְרִמְתָּ֣ כָרְמִ֣י כַּ֑הַל קַרְנִ֥י תָּרִ֖ים כִּרְאֵ֣ים קָרְנָ֑יִם נִבַּ֖לְתִּי בְּשֶׁ֣מֶן רַעֲנָֽן׃ וַתַּבֵּ֣ט עֵינִ֣י בְשׁוּרָ֑י בַּקָּמִ֥ים עָלַ֝֗י מְרֵעִ֥ים תִּשְׁמַ֑עְנָה כַּתָּמָ֥ר יִפְרָ֑ח כְּאֶ֥רֶז בַּלְּבָנ֥וֹן יִשְׂגֶּֽה׃ שְׁתוּלִ֥ים בְּבֵית־יְהוָ֑ה בְּחַצְר֥וֹת אֱלֹהֵ֝֗ינוּ יַפְרִֽיחוּ׃ עוֹד֮ יְנוּב֪וּן בְּשֵׂיבָ֫ה דְּשֵׁנִ֥ים וְרַעֲנַנִּ֑ים לְהַגִּ֥יד כִּֽי־יָ֝שָׁ֗ר יְהוָ֥ה צוּרִ֑י וְ֝לֹ֗א עַוְלָתָ֥ה בֽוֹ׃

ואת־הכסף אשר־הלך בארץ מצרים ואת־הכסף אשר־בא בבית יוסף ויבא מקנהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל־מקנהם בשנה ההוא׃ ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא־נכחד מאדני כי אם־תם הכסף וקנין הבהמה אל־אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם־גויתינו ואדמתנו׃ למה נמות לעיניך גם־אנחנו גם־אדמתנו קנה־אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן־זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף את־כל־אדמת מצרים לפרעה כי־מכרו מצרים איש שדהו כי־חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃ ואת־העם העביר אתו לערים מקצה גבול־מצרים ועד־קצהו׃ רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את־חקם אשר נתן להם פרעה על־כן לא־מכרו את־אדמתם׃ ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי היום אתכם ואת־אדמתכם לפרעה הנה־לכם זרע וזרעתם את־האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעי השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא־חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ ויהי עד־היום הזה לחק־אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו שני חיי שבע שנים ומאת שנה׃ ויקרבו ימי־ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני במצרים׃ ושכבתי עם־אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על־ראש המטה׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת־אפרים׃ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על־המטה׃ ויאמר יעקב אל־יוסף אל־שדי נראה־אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה לי־הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי׃ ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על־שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד־כברת־הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃ וירא ישראל את־בני יוסף ויאמר מי־אלה׃ ויאמר יוסף אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם׃ ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את־שניהם את־אפרים בימינו משמאל ישראל ואת־מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ וישלח ישראל את־ימינו וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את־יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל־רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי־ישית אביו יד־ימינו על־ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד־אביו להסיר אתה מעל־ראש אפרים על־ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל־אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך על־ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם־הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־אפרים לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל־יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל־ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם אחד על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ ۚ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا ۙ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ ۖ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَّوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ۖ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَاهِهِمْ ۖ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ ۚ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ ۖ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُه

ואל יפלא בעיניך. כי הוא הדבר אשר דברתי אליך: ואם תאמר
איך אדע שהוא הדבר אשר דברתי אליך. הנה אתה מוצא בכל
הנביאים שכל אחד ואחד מהם היה מתנבא בזמן שהיה נביא
לאותו הזמן. ולא היה מתנבא לזמן אחר. כי אם לזמן שהיה
הוא נביא בו. ואתה מוצא בכל הנביאים שכל אחד ואחד מהם
היה מתנבא בזמן שהיה נביא לאותו הזמן. ולא היה מתנבא
לזמן אחר. כי אם לזמן שהיה הוא נביא בו. וא

ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לכל־זכר לגלגלתם׃ מבן עשרים שנה
ומעלה כל־יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ ואתכם
יהיו לאיש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן־שדיאור׃ לשמעון שלומיאל בן־צורישדי׃
ליהודה נחשון בן־עמינדב׃ ליששכר נתנאל בן־צוער׃ לזבולן אליאב בן־חלון׃
לבני יוסף לאפרים אלישמע בן־עמיהוד למנשה גמליאל בן־פדהצור׃ לבנימן
אבידן בן־גדעוני׃ לדן אחיעזר בן־עמישדי׃ לאשר פגעיאל בן־עכרן׃ לגד
אליסף בן־דעואל׃ לנפתלי אחירע בן־עינן׃ אלה קרואי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל הם׃ ויהי כל־הפקדים בני־ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל־יצא צבא בישראל׃ ויהי כל־הפקדים ששת־אלפים
ושלשת־אלפים ושבע־מאות וחמשים׃ הלוים לא התפקד בתוכם׃ וידבר יהוה
אל־משה לאמר׃ רק את־שבט לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני־ישראל׃
והפקד את־הלוים על־משכן העדות ועל־כל־כליו ועל־כל־אשר לו הם ישאו
את־המשכן ואת־כל־כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ ובנסע את־
המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים את־המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב
יומת׃ ונסעו בני־ישראל איש על־מחנהו ואיש על־דגלו לצבאתם׃ והלוים
יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על־עדת בני־ישראל ושמרו הלוים
את־משמרת משכן העדות׃ ויעשו בני־ישראל ככל אשר צוה יהוה את־משה
כן עשו׃

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۘ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

ﻫ ﺭﺍﻡ ﻭﺳﻠﻡ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻪ ﻭﺻﺤﺒﻪ ﻭﺳﻠﻡ ﺗﺴﻠﻴﻤﺎ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﺍﻟﺤﻤﺪ ﻟﻠﻪ ﺭﺏ ﺍﻟﻌﺎﻟﻤﻴﻦ

ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺸﻴﺦ ﺍﻟﻌﻼﻣﺔ ﺍﻟﻤﺤﻘﻖ ﺍﻟﻤﺪﻗﻖ ﺍﻟﻤﺘﻔﻨﻦ ﺍﻟﻤﺘﻘﻦ ﺍﻟﻤﺘﺒﺤﺮ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻊ ﺍﻟﻤﺘﻔﺮﺩ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُؤُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

ٱلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللهِ فَأَتَاهُمُ اللهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللهَ فَإِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ وَمَا أَفَاءَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا أَفَاءَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللهَ إِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٤﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۚ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾ قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُل لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ اذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ﴿٨٣﴾ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُل لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾ قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِهِ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾ قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ ۖ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾ وَقُلْنَا مِن بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾ وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٠٩﴾ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

وَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا. وَلَا أَكْتُمُ اللهَ حَدِيثًا. إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ، وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ. لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ. مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ، إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ. وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا: لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ؟ قُلْ: هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ، وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى، أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ. وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ، وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ. مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا، وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ. إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا، وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ، وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي، قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ. وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ، وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ. لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ، وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ. وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي، وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً، وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ. فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا، وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ. وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ، وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ. قُلْ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ، مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ. سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ، أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ. أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ، أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ.

سُورَةُ الشُّورَىٰ: حم. عسق. كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ. تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ، وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَلَا إِنَّ اللهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ، وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ. وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا، وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ، فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ. وَلَوْ شَاءَ اللهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً، وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ، وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ، فَاللهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللهِ، ذَٰلِكُمُ اللهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ. فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا، يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ، لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ. لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ، إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ، أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ، كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ، اللهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ. وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ، وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ، وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ. فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ، وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ، وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ، وَقُلْ: آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ مِنْ كِتَابٍ، وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ، اللهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ، لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ، لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ، اللهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ.

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ: ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي. أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا. وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ.

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَاهُ مِنْ فَضْلِهِ لَيَصَّدَّقَنَّ وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ: فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ. فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ. أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ. فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ. فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ. وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ. وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ. وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ. رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ. لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ. إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ. سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ. الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ. وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ. وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ. أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ. إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ. مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ. وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ. وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ. إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ. لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ. مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ. وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ. وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ. وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ. أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ. وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ. لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ. فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

ב שלום ואמת אהבו: יהי־שלום בחילך שלוה בארמנותיך: ג למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך: ד למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך: ה יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את־עמו בשלום: ו מזמור שיר לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: ז הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: ח קול יהוה על־המים אל־הכבוד הרעים יהוה על־מים רבים: ט קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: י קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את־ארזי הלבנון: יא וירקידם כמו־עגל לבנון ושריון כמו־בן־ראמים: יב קול יהוה חצב להבות אש: יג קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: יד קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: טו יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: טז יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את־עמו בשלום: ב מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ג ארוממך יהוה כי דליתני ולא־שמחת אויבי לי: ד יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: ה יהוה העלית מן־שאול נפשי חייתני מיורדי בור: ו זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: ז כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בא בקר ורנה: ח ואני אמרתי בשלוי לא־אמוט לעולם: ט יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: י אליך יהוה אקרא ואל־אדני אתחנן: יא מה־בצעי בדמי ברדתי אל־שחת היודך עפר הגיד אמתך: יב שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: יג הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: יד למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך: ל למנצח על־אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: ג אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא־דומיה לי: ד ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ה בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ו אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא־בושו: ז ואנכי תולעת ולא־איש חרפת אדם ובזוי עם: ח כל־ראי יליעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: ט גל אל־יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: י כי אתה גחי מבטן מבטיחי על־שדי אמי: יא עליך הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: יב אל־תרחק ממני כי־צרה קרובה כי־אין עוזר: יג סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: יד פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: טו כמים נשפכתי והתפרדו כל־עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: טז יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר־מות תשפתני: יז כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: יח אספרה כל־עצמותי המה יביטו יראו־בי: יט יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו גורל: כ ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: כא הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: כב הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: כג אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: כד יראי יהוה הללוהו כל־זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל־זרע ישראל: כה כי לא בזה ולא שקץ עני עני ולא־הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כו מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: כז יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: כח יזכרו וישבו אל־יהוה כל־אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל־משפחות גוים: כט כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: ל אכלו וישתחוו כל־דשני ארץ לפניו יכרעו כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה: לא זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור: לב יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה: ל מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: ב בנאות דשא ירביצני על־מי מנחות ינהלני: ג נפשי ישובב ינחני במעגלי־צדק למען שמו: ד גם כי־אלך בגיא צלמות לא־אירא רע כי־אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: ה תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: ו אך טוב וחסד ירדפוני כל־ימי חיי ושבתי בבית־יהוה לארך ימים: א מזמור לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: ב כי־הוא על־ימים יסדה ועל־נהרות יכוננה: ג מי יעלה בהר־יהוה ומי יקום במקום קדשו: ד נקי כפים ובר לבב אשר לא־נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: ו זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: ח מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: י מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה: יא לדוד אליך יהוה נפשי אשא: יב אלהי בך בטחתי אל־אבושה אל־יעלזו אויבי לי: יג גם כל־קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם: יד דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני: טו הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל־היום: טז זכר־רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: יז חטאות נעורי ופשעי אל־תזכר כחסדך זכר־לי אתה למענך יהוה: יח טוב וישר יהוה על־כן יורה חטאים בדרך: יט ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כ כל־ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו: כא למענך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: כב מי־זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: כג נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: כד סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: כה עיני תמיד אל־יהוה כי הוא יוציא ממצודה רגלי: כו פנה־אלי וחנני כי־יחיד ועני אני: כז צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: כח ראה עניי ועמלי וסלח לכל־חטאותי: כט ראה אויבי כי־רבו ושנאת חמס שנאוני: ל שמרה נפשי והצילני אל־אבוש כי־חסיתי בך: לא תם וישר יצרוני כי קויתיך: לב פדה אלהים את־ישראל מכל צרותיו: א לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי ולא אמעד: ב בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי: ג כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: ד לא־ישבתי עם־מתי שוא ועם־נסתרים לא־אבוא: ה שנאתי קהל מרעים ועם־רשעים לא אשב: ו ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את־מזבחך יהוה: ז לשמע בקול תודה ולספר כל־נפלאותיך: ח יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ט אל־תאסף עם־חטאים נפשי ועם־אנשי דמים חייי: י אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: יא ואני בתמתי אפדני וחנני: יב רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה: א לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: ב בקרב עלי מרעים לאכל את־בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: ג אם־תחנה עלי מחנה לא־יירא לבי אם־תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: ד אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית־יהוה כל־ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: ה כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: ו ועתה ירום ראשי על־אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: ז שמע־יהוה קולי אקרא וחנני וענני: ח לך אמר לבי בקשו פני את־פניך יהוה אבקש: ט אל־תסתר פניך ממני אל־תט באף עבדך עזרתי אל־תטשני ואל־תעזבני אלהי ישעי: י כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: יא הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: יב אל־תתנני בנפש צרי כי קמו־בי עדי־שקר ויפח חמס: יג לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: יד קוה אל־יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל־יהוה: א לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל־תחרש ממני פן־תחשה ממני ונמשלתי עם־יורדי בור: ב שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל־דביר קדשך: ג אל־תמשכני עם־רשעים ועם־פעלי און דוברי שלום עם־רעיהם והרעה בלבבותם: ד תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן־להם השב גמולם להם: ה כי לא יבינו אל־פעלות יהוה ואל־מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ו ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: ז יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: ח יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: ט הושיעה את־עמך וברך את־נחלתך ורעם ונשאם עד־העולם: א מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: ב הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת־קדש: ג קול יהוה על־המים אל־הכבוד הרעים יהוה על־מים רבים: ד קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: ה קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את־ארזי הלבנון: ו וירקידם כמו־עגל לבנון ושריון כמו־בן־ראמים: ז קול יהוה חצב להבות אש: ח קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: ט קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: י יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יא יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את־עמו בשלום: א מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ב ארוממך יהוה כי דליתני ולא־שמחת אויבי לי: ג יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: ד יהוה העלית מן־שאול נפשי חייתני מיורדי בור: ה זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: ו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בא בקר ורנה: ז ואני אמרתי בשלוי לא־אמוט לעולם: ח יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: ט אליך יהוה אקרא ואל־אדני אתחנן: י מה־בצעי בדמי ברדתי אל־שחת היודך עפר הגיד אמתך: יא שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: יב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: יג למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך: א למנצח על־אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: ג אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא־דומיה לי: ד ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ה בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ו אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא־בושו: ז ואנכי תולעת ולא־איש חרפת אדם ובזוי עם: ח כל־ראי יליעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: ט גל אל־יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: י כי אתה גחי מבטן מבטיחי על־שדי אמי: יא עליך הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: יב אל־תרחק ממני כי־צרה קרובה כי־אין עוזר: יג סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: יד פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: טו כמים נשפכתי והתפרדו כל־עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: טז יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר־מות תשפתני: יז כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: יח אספרה כל־עצמותי המה יביטו יראו־בי: יט יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו גורל: כ ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: כא הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: כב הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: כג אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: כד יראי יהוה הללוהו כל־זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל־זרע ישראל: כה כי לא בזה ולא שקץ עני עני ולא־הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כו מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: כז יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: כח יזכרו וישבו אל־יהוה כל־אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל־משפחות גוים: כט כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: ל אכלו וישתחוו כל־דשני ארץ לפניו יכרעו כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה: לא זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור: לב יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה: א

فَ مِسْبَارُ :- قَمَرٌ. فَرَسٌ. فَرَسٌ. فَرَس

ב וַיְהִי֙ בִּשְׁלֹ֣שׁ שָׁנִ֔ים וַיָּבֹ֥א אֵלִיָּ֖הוּ הַתִּשְׁבִּ֑י מִתּוֹשְׁבֵ֣י גִלְעָ֔ד וַיֹּ֣אמֶר אֶל־אַחְאָ֔ב חַי־יְהוָ֖ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁ֥ר עָמַ֖דְתִּי לְפָנָ֣יו אִם־יִהְיֶ֥ה הַשָּׁנִ֛ים הָאֵ֖לֶּה טַ֣ל וּמָטָ֑ר כִּ֖י אִם־לְפִ֥י דְבָרִֽי׃ ג וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלָ֥יו לֵאמֹֽר׃ ד לֵ֣ךְ מִזֶּ֔ה וּפָנִ֥יתָ לְךָ֖ קֶ֑דְמָה וְנִסְתַּרְתָּ֙ בְּנַ֣חַל כְּרִ֔ית אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י הַיַּרְדֵּֽן׃ ה וְהָיָ֣ה מִן־הַנַּ֗חַל תִּשְׁתֶּ֙ה֙ וְאֶת־הָעֹרְבִ֔ים צִוִּ֖יתִי לְכַלְכֶּלְךָ֥ שָׁ֖ם׃ ו וַיַּ֣עַשׂ כִּדְבַר־יְהוָ֗ה וַיֵּלֵךְ֙ וַיֵּשֶׁב֙ אֶל־נַ֣חַל כְּרִ֔ית אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י הַיַּרְדֵּֽן׃ ז וְהָיָ֣ה מִקֵּ֔ץ יָמִ֖ים וַיִּבַּ֣שׁ הַנָּ֑חַל כִּ֥י לֹא־הָ֖יָה גֶּ֥שֶׁם בָּאָֽרֶץ׃ ח וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלָ֥יו לֵאמֹֽר׃ ט ק֣וּם לֵ֔ךְ אֶל־צָרְפַ֖ת אֲשֶׁ֣ר לְצִידוֹנִ֑ים וְיָשַׁבְתָּ֣ שָּׁ֔ם הִנֵּ֥ה צִוִּ֛יתִי שָׁ֖ם אִשָּׁ֥ה אַלְמָנָ֑ה לְכַלְכְּלֶֽךָ׃ י וַיָּ֣קָם וַיֵּלֶךְ֮ צָרְפַתָ֒ה וַתָּבֹא֙ אֶל־פֶּ֣תַח הָעִ֔יר וְהִנֵּ֣ה שָׁ֔ם אִשָּׁ֥ה אַלְמָנָ֖ה מְקוֹשֶׁ֣שֶׁת עֵצִ֑ים וַתִּקְרָ֣א אֵלֶ֗יהָ וַתֹּ֙אמֶר֙ קְחִי־נָ֣א לִ֔י מְעַט־מַ֖יִם בִּכְלִ֑י וְאֵלֵֽכָה׃ יא וַתֵּ֖לֶךְ לָקַ֣חַת וַיִּקְרָ֤א אֵלֶ֙יהָ֙ וַיֹּ֔אמֶר קְחִי־נָ֥א לִי֙ פַּת־לֶ֔חֶם וְיָדֶ֖יךָ לָקַ֑חְתִּי וְאֹכַ֥ל אֹתָ֖הּ וְאָמֻֽת׃ יב וַתֹּ֣אמֶר אִשָּׁ֗ה חַי־יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ אִם־יֶ֣שׁ לִ֔י עֻגָ֖ה כִּ֣י אִם־מְלֹ֣א כַף־קֶ֑מַח וְצַפַּ֥חַת שָׁ֖מֶן בַּכַּ֑ד וְהִנֵּ֥ה מְקוֹשֶׁ֣שֶׁת שְׁנַ֔יִם וּבָ֣אתִי וְעָשִׂ֔יתִי אֹתָ֖הּ לִ֑י וְלִבְנִ֔י וַאֲכַלְנֻ֖הוּ וָמָֽתְנוּ׃ יג וַיֹּ֤אמֶר אֵלֶ֙יהָ֙ אֵלִיָּ֔הוּ אַל־תִּירְאִ֔י בֹּ֖אִי עֲשִׂ֣ה כִדְבָרֵ֑ךְ אַ֣ךְ עֲשִׂ֤ה לִי֙ מִשָּׁ֣ם עֻגָ֔ה קְטַנָּ֖ה וְהוֹצִ֣יאִי אֵלָ֑י וְלָ֥ךְ וְלִבְנֵ֖ךְ תַּעֲשִׂ֥י אַחֲרֽוֹנָה׃ יד כִּ֣י כֹ֤ה אָמַר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל כַּ֣ד הַקֶּ֔מַח לֹ֥א יִכְלֶ֖ה וְצַפַּ֣חַת הַשֶּׁ֑מֶן לֹ֣א תֶחְסָ֔ר עַ֗ד י֛וֹם אֲשֶׁ֥ר יְהוָ֖ה נֹתֵ֥ן גֶּ֖שֶׁם עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָֽה׃ טו וַתֵּ֣לֶךְ וַתַּ֔עַשׂ כִּדְבַ֖ר אֵלִיָּ֑הוּ וַתֹּ֣אכַל הִ֔יא וְה֥וּא וּבֵיתָ֖הּ יָמִֽים׃ טז כַּ֣ד הַקֶּ֔מַח לֹ֥א כָלָ֖ה וְצַפַּ֣חַת הַשֶּׁ֑מֶן לֹ֣א חָסָ֔רָה כִּדְבַ֗ר יְהוָה֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֔ר בְּיַד־אֵלִיָּֽהוּ׃ יז וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה חָלָ֖ה בֶּן־הָאִשָּׁ֣ה בַּעֲלַ֣ת הַבַּ֑יִת וַתְּהִ֤י הַמַּחֲלָה֙ חָזָ֣קָה מְאֹ֔ד עַד־אֵ֥ין נְשָׁמָ֖ה בּֽוֹ׃ יח וַתֹּ֣אמֶר אֶל־אֵלִיָּ֗הוּ מַה־לִּי֙ וָלָ֔ךְ אִ֥ישׁ הָאֱלֹהִ֖ים בָּ֣אתָ אֵלָ֑י הַלְהַזְכִּ֤יר עֲוֹנִי֙ וְלַהֲמִ֣ית אֶת־בְּנִ֔י בָּֽאתָ׃ יט וַיֹּ֥אמֶר אֵלֶ֖יהָ אֵלִיָּ֑הוּ תְּנִי־לִ֖י אֶת־בְּנֵ֣ךְ וַיִּקָּחֵ֗הוּ מֵחֵיקָ֙הּ֙ וַיַּעֲלֵ֣הוּ אֶל־הָעֲלִיָּ֔ה אֲשֶׁר־הוּא־יֹשֵׁ֥ב בָּ֖הּ וַיַּשְׁכִּבֵ֥הוּ עַל־מִטָּתֽוֹ׃ כ וַיִּקְרָ֣א אֶל־יְהוָ֗ה וַיֹּ֙אמֶר֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֔י הַגַּם־עַל־הָאִשָּׁ֥ה אֲשֶׁר־אֲנִ֛י מְתֹגֵ֥רֶת עִמָּ֖הּ הֲרֵעוֹתָ֑ לְהָמִ֖ית אֶת־בְּנָֽהּ׃ כא וַיִּתְמַדַּ֤ד עַל־הַיֶּ֙לֶד֙ שְׁלֹ֣שׁ פְּעָמִ֔ים וַיִּקְרָ֖א אֶל־יְהוָ֑ה וַיֹּ֗אמֶר יְהוָ֤ה אֱלֹהַי֙ תָּשָׁב־נָ֣א נֶ֣פֶשׁ הַיֶּ֔לֶד עַל־קִרְבּֽוֹ׃ כב וַיִּשְׁמַ֥ע יְהוָ֖ה בְּק֣וֹל אֵלִיָּ֑הוּ וַתָּשָׁב֙ נֶ֣פֶשׁ הַיֶּ֔לֶד עַל־קִרְבּ֖וֹ וַיֶּחִֽי׃ כג וַיִּקַּ֤ח אֵלִיָּהוּ֙ וַיֹּרֶד֙ אֹתוֹ֙ מִן־הָעֲלִיָּ֣ה הַבַּ֔יְתָה וַיִּתְּנֵ֖הוּ לְאִמּ֑וֹ וַיֹּ֣אמֶר אֵלִיָּ֔הוּ רְאִ֖י חָ֥י בְּנֵֽךְ׃ כד וַתֹּ֣אמֶר הָאִשָּׁ֗ה אֶל־אֵלִיָּ֙הוּ֙ עַתָּ֣ה זֹ֔את יָדַ֕עְתִּי כִּֽי־אִ֥ישׁ אֱלֹהִ֖ים אָ֑תָּה וּדְבַר־יְהוָ֥ה בְּפִ֖יךָ אֱמֶֽת׃ פ

ثم أخذ يقول: ما أكثر ما يتكلم الناس عن الحب، وما أقل ما يعرفون عنه. إنهم يظنون أنه شيء سهل، وأنه يأتي من غير جهد، وأنه يدوم من غير عناية. وهذا كله خطأ. الحب شيء عظيم، وهو أصعب ما في الدنيا، وأجمل ما في الدنيا، ولا يدوم إلا لمن يستحقه.

وقال: إن الحب الحقيقي هو الذي يجعل الإنسان يريد لمحبوبه الخير قبل أن يريد لنفسه الخير. هو الذي يجعله يفرح لفرح صاحبه، ويحزن لحزنه، ويتعب ليريحه، ويصبر عليه حين يضيق به. هو الذي يجعل الإنسان أكثر رحمة، وأكثر تواضعا، وأكثر استعدادا للتضحية.

وقال: إن الحب الحقيقي لا يعرف الأنانية. فمن كان يحب نفسه أكثر مما يحب من يقول إنه يحبه، فليس يحبه. ومن كان يغضب لأتفه الأسباب، ويطلب الاعتذار عن كل كلمة، ويحاسب على كل نظرة، فليس يحبه. ومن كان يريد أن يغير من يحبه ليصير على هواه، فليس يحبه. الحب أن تقبل من تحب كما هو، وأن تعذره حين يخطئ، وأن تسامحه حين يسيء.

وقال: إن الحب الحقيقي هو الذي يبقى بعد الشدائد. فكل حب يقوم على الفرح وحده فهو حب ضعيف، لأن الفرح يزول، والشدائد تأتي. أما الحب الذي يقوم على الصبر والوفاء والتضحية، فهو الحب الذي يستحق أن يسمى حبا. وهو الذي يجعل الإنسان يقول في آخر أيامه: لقد عشت حياتي وأنا أحب، وكفى بذلك سعادة.

* * *

ثم سكت قليلا، ونظر إلى أصحابه نظرة طويلة، ثم قال: إن الحب الذي أعرفه هو الذي يجعل الإنسان يرى في محبوبه ما لا يراه غيره، ويسمع فيه ما لا يسمعه غيره، ويحس فيه ما لا يحسه غيره. هو الذي يجعل الإنسان يرى في محبوبه صورة الله، ويرى في حبه طريقا إلى الله. وهذا هو الحب الذي أدعو إليه، وهذا هو الحب الذي أتمنى أن يعرفه كل إنسان.

وقال: إن الحب الحقيقي هو الذي يجعل الإنسان يريد لمحبوبه الخير قبل أن يريد لنفسه الخير. هو الذي يجعله يفرح لفرح صاحبه، ويحزن لحزنه، ويتعب ليريحه، ويصبر عليه حين يضيق به. هو الذي يجعل الإنسان أكثر رحمة، وأكثر تواضعا، وأكثر استعدادا للتضحية.

وقال: إن الحب الحقيقي لا يعرف الأنانية. فمن كان يحب نفسه أكثر مما يحب من يقول إنه يحبه، فليس يحبه. ومن كان يغضب لأتفه الأسباب، ويطلب الاعتذار عن كل كلمة، ويحاسب على كل نظرة، فليس يحبه. ومن كان يريد أن يغير من يحبه ليصير على هواه، فليس يحبه. الحب أن تقبل من تحب كما هو، وأن تعذره حين يخطئ، وأن تسامحه حين يسيء.

وقال: إن الحب الحقيقي هو الذي يبقى بعد الشدائد. فكل حب يقوم على الفرح وحده فهو حب ضعيف، لأن الفرح يزول، والشدائد تأتي. أما الحب الذي يقوم على الصبر والوفاء والتضحية، فهو الحب الذي يستحق أن يسمى حبا. وهو الذي يجعل الإنسان يقول في آخر أيامه: لقد عشت حياتي وأنا أحب، وكفى بذلك سعادة.

ﻭ ﻓﺼﻞ ﻟﻜﻞ ﺍﻟﻤﺴﺎﺋﻞ ﺍﻟﻤﺘﻌﻠﻘﺔ ﺑﺎﻟﺒﻴﻊ ﻭﺍﻟﺸﺮﺍﺀ ﻭﺍﻟﺮﺑﺎ ﻭﺍﻟﺼﺮﻑ ﻭﺍﻟﺤﻮﺍﻟﺔ ﻭﺍﻟﻜﻔﺎﻟﺔ ﻭﺍﻟﺸﺮﻛﺔ ﻭﺍﻟﻮﻛﺎﻟﺔ ﻭﺍﻟﻮﺩﻳﻌﺔ ﻭﺍﻟﻌﺎﺭﻳﺔ ﻭﺍﻟﻐﺼﺐ ﻭﺍﻟﺸﻔﻌﺔ ﻭﺍﻟﻘﺴﻤﺔ ﻭﺍﻟﻤﺰﺍﺭﻋﺔ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻗﺎﺓ ﻭﺍﻟﺠﻌﺎﻟﺔ ﻭﺍﻹﺟﺎﺭﺓ ﻭﺍﻟﻤﺰﺍﺑﻨﺔ ﻭﺍﻟﻤﺨﺎﺑﺮﺓ ﻭﺍﻟﻤﺴﺎﻗﺎﺓ ﻭﺍﻟﻤﺰﺍﺭﻋﺔ ﻭﺍﻟﻤﻐﺎﺭﺳﺔ ﻭﺍﻟﻤﻀﺎﺭﺑﺔ ﻭﺍﻟﻤﺸﺎﺭﻛﺔ ﻭﺍﻟﻤﻔﺎﻭﺿ

ב ר׳ בלאה. אמרה׃—

א ויהי כך׳ כשמוע. בלעדיהם. בלעמיהם. כל שיצאו׃- ויהיו
ג אומרים. כך׳ בלאה. אמרה׃ אל תקראי. נעמי. קראן. מרי׃
ד כי המר. שדי לי מאד. כך׳ בלאה. אמרה׃ אל תקראי. נעמי.
ה קראן. לי מרא׃ כי אני הלכתי. מלאה. והריקני. יי׳ למה. תקראן
ו לי עניתי. יי׳ בי. והשדי. אתי רעה׃ ותשב. נעמי. ורות. מואביה
ז כלתה. עמה. והן. שבות. משדי. מואב. כי. שמעה. בשדי
ח מואב. כי. פקד. יי׳. את עמו. לתת. להם. לחם׃ ותצא. מן
ט המקום. אשר. היתה. שם. והשתי. כלותיה. עמה. ותלכנה
י בדרך. לשוב. אל ארץ. יהודה׃ ותאמר. נעמי. אל שתי. כלותיה
יא לכנה. שובנה. אשתיכן. לבית. אמה. יעשה. יי׳. עמכם. חסד
יב כאשר. עשיתם. עם המתים. ועמדי׃ יתן. יי׳. לכן. ומצא. מנוחה
יג אשה. בבית. אישה. ותשק. להן. ותשאנה. קולן. ותבכינה׃
יד ותאמרנה. לה. כי. אתך. נשוב. לעמך. ותאמר. נעמי. שובנה
טו בנותי. למה. תלכנה. עמי. העוד. לי. בנים. בבטני. והיו
טז לכם. לאנשים׃ שובנה. בנותי. לכנה. כי. זקנתי. מהיות
יז לאיש. כי. אמרתי. יש לי. תקוה. גם. הייתי. הלילה. לאיש
יח וגם. ילדתי. בנים׃ התשברנה. עד אשר. יגדלו. התעגנה
יט עד אשר. לא. יהיו. לאנשים׃ אל בנותי. כי. מר לי. מאד
כ מכלכן. כי. יצאה. בי. יד. יי׳. ותבכינה. עוד. ותשק. ערפה
כא לחמותה. ורות. דבקה. בה׃ ותאמר. הנה. שבה. יבמתך. אל
כב עמה. ואל. אלהיה. שובי. אחרי. יבמתך׃ ותאמר. אל תפגעי
כג בי. לעזבך. לשוב. מאחריך. כי. אשר. תלכי. אלך. ואשר
כד תלוני. אלין. עמך. עמי. ואלהיך. אלהי׃ אשר. תמותי. אמות
כה ושם. אקבר. כה. יעשה. יי׳. לי. וכה. יוסיף. כי. המות
כו יפריד. בינך. ובינך׃ ותרא. כי. מתאמצת. היא. ללכת. אתה
כז ותחדל. לדבר. אליה׃ ותלכנה. שתיהן. עד. בואן. בית
כח לחם. ויהי. כבואן. בית. לחם. ותהם. כל. העיר. עליהן
כט ותאמרנה. הזאת. נעמי׃ ותאמר. אליהן. אל. תקראנה. לי
ל נעמי. קראנה. לי. מרא. כי. המר. שדי. לי. מאד׃ אני
לא מלאה. והריקני. יי׳. למה. תקראנה. לי. עניתי. יי׳
לב בי. והשדי. אתי רעה׃ ותשב. נעמי. ורות. המואביה
לג כלתה. עמה. השבה. משדי. מואב. והן. באים. בית
לד לחם. בתחלת. קציר. שעורים׃ ולנעמי. מודע. לאיש
א גבור. חיל. ממשפחת. אלימלך. ושמו. בועז׃ ותאמר
ב רות. המואביה. אל נעמי. אלכה. נא. השדה. ואלקטה
ג שבלים. אחר. אשר. אמצא. חן. בעיניו. ותאמר. לה
ד לכי. בתי׃ ותלך. ותבא. ותלקט. בשדה. אחרי. הקוצרים
ה ויקר. מקרה. חלקת. השדה. לבועז. אשר. ממשפחת
ו אלימלך׃ והנה. בועז. בא. מבית. לחם. ויאמר. לקוצרים
ז יי׳. עמכם. ויאמרו. לו. יברכך. יי׳. ויאמר. בועז. לנער
ח הנצב. על. הקוצרים. למי. הנערה. הזאת׃ ויען. הנער
ט הנצב. על. הקוצרים. ויאמר. נערה. מואביה. היא. השבה
י עם. נעמי. משדי. מואב׃ ותאמר. אלקט. נא. ואספתי
יא בעמרים. אחרי. הקוצרים. ותבא. ותעמד. מבקר. ועד
יב עתה. זה. שבתה. מעט. הבית׃ ויען. בועז. ויאמר. אל
יג רות. הלוא. שמעת. בתי. אל תלכי. ללקט. בשדה. אחר
יד ולא. תעבורי. מזה. וכה. תדבקין. עם. נערותי׃ עיניך
טו בשדה. אשר. יקצרון. והלכת. אחריהן. הלא. צויתי. את
טז הנערים. לבלתי. נגעך. וצמת. והלכת. אל. הכלים. ושתית
יז מאשר. ישאבון. הנערים׃ ותפל. על. פניה. ותשתחו. ארצה
יח ותאמר. אליו. מדוע. מצאתי. חן. בעיניך. להכירני. ואנכי
יט נכריה׃ ויען. בועז. ויאמר. לה. הגד. הגד. לי. כל. אשר
כ עשית. את חמותך. אחרי. מות. אישך. ותעזבי. את. אביך
כא ואת. אמך. ואת. ארץ. מולדתך. ותלכי. אל. עם. אשר
כב לא. ידעת. תמול. שלשום׃ יי׳. גמלך. מעשיך. ותהי
כג משכרתך. שלמה. מעם. יי׳. אלהי. ישראל. אשר. באת
כד לחסות. תחת. כנפיו׃ ותאמר. אמצא. חן. בעיניך. אדני
כה כי. נחמתני. וכי. דברת. על. לב. שפחתך. ואנכי. לא
כו אהיה. כאחת. משפחות. שפחתיך׃ ויאמר. לה. בועז. לעת
כז האכל. גשי. הלום. ואכלת. מן. הלחם. וטבלת. פתך
כח בחמץ. ותשב. מצד. הקוצרים. ותצבט. לה. קלי. ותאכל
כט ותשבע. ותתר׃ ותקם. ללקט. ויצו. בועז. את. נעריו
ל לאמר. גם. בין. העמרים. תלקט. ולא. תכלימוה. וגם
לא משל. תשלו. לה. מן. הצבתים. ועזבתם. ולקטה. ולא
לב תגערו. בה׃ ותלקט. בשדה. עד. הערב. ותחבט. את
לג אשר. לקטה. ויהי. כאפה. כאיפה. שעורים׃ ותשא. ותבא
לד העירה. ותראה. חמותה. את. אשר. לקטה. ותוצא. ותתן
לה לה. את. אשר. הותירה. משבעה׃ ותאמר. לה. חמותה
לו איפה. אלקטת. היום. ואנה. עשית. יהי. מכירך. ברוך
לז אשר. הכירך׃ ותגד. לחמותה. את. אשר. עשתה. עמו
לח ותאמר. שם. האיש. אשר. עשיתי. עמו. היום. בועז׃
לט ותאמר. נעמי. לכלתה. ברוך. הוא. ליי׳. אשר. לא
מ עזב. חסדו. את. חיים. ואת. המתים׃ ותאמר. לה
מא נעמי. קרוב. לנו. האיש. מגאלינו. הוא׃ ותאמר. רות
מב המואביה. גם. כי. אמר. אלי. עם. הנערים. אשר. לי
מג תדבקין. עד. אשר. יכלו. את. כל. הקציר. אשר. לי׃
מד ותאמר. נעמי. אל כלתה. טוב. בתי. כי. תצאי. עם
מה נעריו. ולא. יפגעו. בך. בשדה. אחר׃ ותדבק. ברות
מו עם. נערי. בועז. לקלט. עד. כלות. קציר. השעורים
מז ושבלת. עם. חמותה׃ ותשב. בית. חמותה. ותאמר. לה
מח חמותה. בתי. הלא. אבקש. מנוחה. לך. ועתה. הלא
מט בועז. מודעתנו. אשר. היית. את. נערותיו. עמנו. הנה
נ הוא. זורה. את. גרן. השעורים. הלילה׃ ורחצת. וסכת
נא ושמת. שמלתיך. עליך. וירדת. הגרן. אל תודעי. לאיש
נב עד. כלתו. לאכל. ולשתות׃ והיה. בשכבו. וידעת. את
נג המקום. אשר. ישכב. שם. ובאת. וגלית. מרגלתיו. ושכבת
נד והוא. יגיד. לך. את. אשר. תעשין׃ ותאמר. אליה. כל
נה אשר. תאמרי. אעשה׃ וירד. הגרן. ותעש. ככל. אשר
נו צותה. חמותה׃ ויאכל. בועז. וישת. וייטב. לבו. ויבא
נז לשכב. בקצה. הערמה. ותבא. בלט. ותגל. מרגלתיו
נח ותשכב׃ ויהי. בחצי. הלילה. ויחרד. האיש. וילפת
נט והנה. אשה. שכבת. מרגלתיו׃ ויאמר. מי. אתי. ותאמר
ס אני. רות. אמתך. ופרשת. כנפך. על. אמתך. כי. גואל
סא אתה׃ ויאמר. ברוכה. את. ליי׳. בתי. היטבת. חסדך
סב באחרון. מן. הראשון. לבלתי. לכת. אחרי. בחורים
סג אם. דל. ואם. עשיר׃ ועתה. בתי. אל תיראי. כל
סד אשר. תאמרי. אעשה. לך. כי. יודע. כל. שער. עמי
סה כי. אשת. חיל. את׃ ועתה. כי. אמת. כי. גואל. אנכי
סו ואף. יש. גואל. קרוב. ממני׃ ליני. הלילה. והיה
סז בבקר. אם. יגאלך. טוב. יגאל. ואם. לא. יחפץ. לגאלך
סח ואני. אגאלך. חי. יי׳. שכבי. עד. הבקר׃ ותשכב
סט מרגלתיו. עד. הבקר. ותקם. בטרם. יכיר. איש. את
ע רעהו. ויאמר. אל. יודע. כי. באה. האשה. הגרן׃
עא ויאמר. בועז. תנו. המטפחת. אשר. עליך. ואחזי
עב בה. ותחזק. בה. וימד. שש. שערות. ויתן. עליה
עג ויבא. העירה׃ ותבא. רות. אל. חמותה. ותאמר. מי
עד את. בתי. ותגד. לה. את. כל. אשר. עשה. לה
עה האיש׃ ותאמר. את. ששת. השערות. האלה. נתן. לי
עו כי. אמר. אלי. אל. תבואי. ריקם. אל. חמותך׃
עז ותאמר. שבי. בתי. עד. אשר. תדעין. איך. יפול
עח דבר. כי. לא. ישקוט. האיש. כי. אם. כלה. הדבר
עט היום׃ ובועז. עלה. השערה. ויקרא. אל. פלני. אלמני
פ ויאמר. אליו. סור. שבה. פה. פלמוני. ויסר. וישב
פא ויקח. עשרה. אנשים. מזקני. העיר. ויאמר. שבו. פה
פב ויקח. ויקרא. לאיש. הגואל. ויאמר. לו. בועז. חלקת
פג השדה. אשר. לאחינו. לאלימלך. מכרה. נעמי. השבה
פד משדי. מואב׃ ואני. אמרתי. אגלה. אזנך. לאמר. קנה
פה נגד. יושבי. ומול. זקני. עמי. אם. תגאל. גאל. ואם
פו לא. יגאל. הגידה. לי. ואדע. כי. אין. זולתך. לגאול
פז ואני. אחריך׃ ויאמר. אני. אגאל. ויאמר. בועז. ביום
פח קנותך. השדה. מיד. נעמי. ומאת. רות. המואביה
פט אשת. המת. קניתי. לי. לאשה. להקים. שם. המת. על
צ נחלתו׃ ויאמר. הגואל. לא. אוכל. לגאול. לי. פן
צא אשחית. את. נחלתי. גאל. לך. את. גאולתי. כי. לא
צב אוכל. לגאול׃ וזאת. לפנים. בישראל. על. הגאולה
צג ועל. התמורה. לקים. כל. דבר. שלף. איש. נעלו
צד ונתן. לרעהו. וזאת. התעודה. בישראל׃ ויאמר. הגואל
צה לבועז. קנה. לך. ויחלץ. נעלו׃ ויאמר. בועז. לזקנים
צו ולכל. העם. עדים. אתם. היום. כי. קניתי. את. כל
צז אשר. לאלימלך. ואת. כל. אשר. לכליון. ומחלון. מיד
צח נעמי׃ וגם. את. רות. המואביה. אשת. מחלון. קניתי
צט לי. לאשה. להקים. שם. המת. על. נחלתו. ולא. יכרת
ק שם. המת. מעם. אחיו. ומשער. מקומו. עדים. אתם
קא היום׃ ויאמרו. כל. העם. אשר. בשער. והזקנים. עדים
קב יתן. יי׳. את. האשה. הבאה. אל. ביתך. כרחל. ובכנת
קג אשר. בנו. שתים. את. בית. ישראל. ועשה. חיל
קד באפרתה. וקרא. שם. בבית. לחם׃ ויהי. בית. פרץ
קה כבית. פרץ. אשר. ילדה. תמר. ליהודה. מן. הזרע
קו אשר. יתן. יי׳. לך. מן. הנערה. הזאת׃ ויקח. בועז
קז את. רות. ותהי. לו. לאשה. ויבא. אליה. ויתן. יי׳
קח לה. הרון. ותלד. בן׃ ותאמרנה. הנשים. אל. נעמי
קט ברוך. יי׳. אשר. לא. השבית. לך. גואל. היום. ויקרא
קי שמו. בישראל׃ והיה. לך. למשיב. נפש. וכלכל. את
קיא שיבתך. כי. כלתך. אשר. אהבתך. ילדתו. אשר. היא
קיב טובה. לך. משבעה. בנים׃ ותקח. נעמי. את. הילד
קיג וישתהו. בחיקה. ותהי. לו. לאומנת׃ ותקראנה. לו
קיד השכנות. שם. לנעמי. כי. נולד. בן. לנעמי. ותקראנה
קטו שמו. עובד. הוא. אבי. ישי. אבי. דוד׃ ואלה. תולדות
קטז פרץ. פרץ. הוליד. את. חצרון׃ וחצרון. הוליד. את
קיז רם. ורם. הוליד. את. עמינדב׃ ועמינדב. הוליד. את
קיח נחשון. ונחשון. הוליד. את. שלמון׃ ושלמון. הוליד
קיט את. בועז. ובועז. הוליד. את. עובד׃ ועובד. הוליד
קכ את. ישי. וישי. הוליד. את. דוד׃

ثَلَاثَةُ أَرْبَاعِ الْمَسَافَةِ بَيْنَ الْمَدِينَةِ وَالْقَرْيَةِ. وَكَانَ الْمَسْجِدُ الْكَبِيرُ فِي الْمَدِينَةِ قَدْ بُنِيَ فِي عَهْدِ السُّلْطَانِ مُرَادٍ الثَّالِثِ، وَفِيهِ مِئْذَنَتَانِ وَقُبَّةٌ وَاحِدَةٌ.

١ وَفِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ ٢٣ مِنْ شَهْرِ أَيَّارَ، ذَهَبَ الْأَمِيرُ وَالْوَزِيرُ وَالْقَاضِي وَالْمُفْتِي وَالْحَاكِمُ وَالْمُدِيرُ وَالْمُهَنْدِسُ وَالْمُحَامِي وَالْمُمَرِّضُ وَالْمُعَلِّمُ وَالْمُتَرْجِمُ وَالْمُصَوِّرُ وَالْمُؤَرِّخُ وَالْمُنَجِّمُ وَالْمُرَاسِلُ وَالْمُحَرِّرُ وَالْمُدَقِّقُ وَالْمُرَاجِعُ وَالْمُنَسِّقُ وَالْمُشْرِفُ وَالْمُوَجِّهُ وَالْمُرَبِّي وَالْمُدَرِّبُ وَالْمُسْعِفُ وَالْمُنْقِذُ وَالْمُغِيثُ وَالْمُعِينُ وَالْمُسَاعِدُ وَالْمُتَطَوِّعُ وَالْمُحْسِنُ وَالْمُتَبَرِّعُ وَالْمُوَاسِي وَالْمُعَزِّي وَالْمُهَنِّئُ وَالْمُبَارِكُ وَالْمُصَلِّي وَالْمُؤَذِّنُ وَالْمُقِيمُ وَالْخَادِمُ وَالْحَارِسُ وَالْبَوَّابُ وَالسَّائِسُ وَالْحَدَّادُ وَالنَّجَّارُ وَالْبَنَّاءُ وَالْفَخَّارُ وَالْخَبَّازُ وَالطَّبَّاخُ وَالْجَزَّارُ وَالْحَلَّاقُ وَالْخَيَّاطُ وَالصَّبَّاغُ وَالدَّبَّاغُ وَالْحَمَّالُ وَالْمَلَّاحُ وَالْغَوَّاصُ وَالْفَلَّاحُ وَالرَّاعِي وَالْحَطَّابُ وَالْفَحَّامُ وَالْعَطَّارُ وَالْكَحَّالُ وَالْجَرَّاحُ

ثم قال لهم: أنا هو. لا تخافوا. فأخذ الثلاثة كأسًا وشربوا. ثم قال لهم: اذهبوا وبشروا الناس بالخبر السار. وأعطاهم كتابًا وقال: هذا هو الكتاب الذي كتبه الأنبياء. فأخذوا الكتاب وذهبوا. ولما وصلوا إلى المدينة، وجدوا الناس مجتمعين في الساحة. فوقفوا بينهم وقالوا: نحن رسل الملك. جئنا نبشركم بالخبر السار. فقال الناس: ما هو الخبر السار؟ فقالوا: الملك قد عاد. فقال الناس: متى عاد؟ فقالوا: اليوم. فقال الناس: كيف عاد؟ فقالوا: عاد بالسلام. فقال الناس: ما هو السلام؟ فقالوا: السلام هو الأمن والأمان. فقال الناس: ما هو الأمن والأمان؟ فقالوا: الأمن والأمان هو أن لا يخاف أحد من أحد. فقال الناس: ما هو الخوف؟ فقالوا: الخوف هو أن يخاف أحد من أحد. فقال الناس: ما هو الظلم؟ فقالوا: الظلم هو أن يأخذ أحد من أحد بغير حق. فقال الناس: ما هو الحق؟ فقالوا: الحق هو أن يعطي أحد من أحد بحق. فقال الناس: ما هو العدل؟ فقالوا: العدل هو أن يحكم أحد بين أحد بالحق. فقال الناس: ما هو الحكم؟ فقالوا: الحكم هو أن يقضي أحد بين أحد بالعدل. فقال الناس: ما هو القضاء؟ فقالوا: القضاء هو أن يفصل أحد بين أحد بالحكم. فقال الناس: ما هو الفصل؟ فقالوا: الفصل هو أن يميز أحد بين أحد بالقضاء. فقال الناس: ما هو التمييز؟ فقالوا: التمييز هو أن يعرف أحد أحد بالفصل. فقال الناس: ما هو المعرفة؟ فقالوا: المعرفة هو أن يعلم أحد أحد بالتمييز. فقال الناس: ما هو العلم؟ فقالوا: العلم هو أن يدرك أحد أحد بالمعرفة. فقال الناس: ما هو الإدراك؟ فقالوا: الإدراك هو أن يفهم أحد أحد بالعلم. فقال الناس: ما هو الفهم؟ فقالوا: الفهم هو أن يستوعب أحد أحد بالإدراك. فقال الناس: ما هو الاستيعاب؟ فقالوا: الاستيعاب هو أن يحيط أحد أحد بالفهم. فقال الناس: ما هو الإحاطة؟ فقالوا: الإحاطة هو أن يشمل أحد أحد بالاستيعاب. فقال الناس: ما هو الشمول؟ فقالوا: الشمول هو أن يعم أحد أحد بالإحاطة. فقال الناس: ما هو العموم؟ فقالوا: العموم هو أن يكون أحد أحد بالشمول. فقال الناس: ما هو الكون؟ فقالوا: الكون هو أن يوجد أحد أحد بالعموم. فقال الناس: ما هو الوجود؟ فقالوا: الوجود هو أن يظهر أحد أحد بالكون. فقال الناس: ما هو الظهور؟ فقالوا: الظهور هو أن يبدو أحد أحد بالوجود. فقال الناس: ما هو البدو؟ فقالوا: البدو هو أن يكشف أحد أحد بالظهور. فقال الناس: ما هو الكشف؟ فقالوا: الكشف هو أن يرى أحد أحد بالبدو. فقال الناس: ما هو الرؤية؟ فقالوا: الرؤية هو أن يبصر أحد أحد بالكشف. فقال الناس: ما هو البصر؟ فقالوا: البصر هو أن يدرك أحد أحد بالرؤية. فقال الناس: ما هو الإدراك؟ فقالوا: الإدراك هو أن يعلم أحد أحد بالبصر. فقال الناس: ما هو العلم؟ فقالوا: العلم هو أن يفهم أحد أحد بالإدراك. فقال الناس: ما هو الفهم؟ فقالوا: الفهم هو أن يستوعب أحد أحد بالعلم

ع وسلم: ما من مسلم يغرس غرسا أو يزرع زرعا فيأكل منه طير أو إنسان أو بهيمة إلا كان له به صدقة. وفي رواية: ولا يرزؤه أحد إلا كان له صدقة. وفي رواية: فما أكل منه له صدقة. وما سرق منه له صدقة. ولا يرزؤه أحد إلا كان له صدقة. ولا يرزؤه أحد إلا كان له صدقة. ولا يرزؤه أحد إلا كان

ﻓ ﺷﻴﺮ ﻓﻠﺴﻄﻴﻦ ﺑﻔﻠﺴﻄﻴﻦ ﺃﻣﺮﻳﻜﺎ ﻟﻴﺒﻴﺎ ﺭﺣﻢ :- ﻓﺘﻮﺑﺎﻳﺎ
ﺃﻥ ﺷﻴﺮ ﻟﻴﻠﻚ ﻭﻛﺒﺪﻙ ﻭﺭﺣﻤﻚ ﺭﺣﻢ ﺃﻫﺪﻳﻚ ﻛﻴﺴﻚ ﻓﺎﻛﻬﺔ
ﻓ ﺩﻗﺮ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺑﻴﺖ ﺩﻗﺮ ﺩﻗﺮ ﺷﻴﺮ ﺑﻴﺖ ﺩﻗﺮ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﻗﻠﺒﻚ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﻭ ﺑﻴﺖ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ
ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ ﺃﻭﺑﻮﺗﻴﺔ

ש בְּמִדְבַּר אֲשֶׁר לֹא־זָרַע בַּיִת לְמִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ הֵמָּה וַאֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃

ג וַיְרַעֲבֵךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּ אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃

ד שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃

ה וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃

ו וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃

ז כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃

ח אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃

ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃

י וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

יא הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃

יב פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃

יג וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃

יד וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃

טו הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃

טז הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃

יז וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃

יח וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃

יט וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הֵעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃

כ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

א שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמֶּךָּ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃

ב עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃

ג וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃

ד אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃

ה לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃

ו וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃

ז זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃

ח וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃

ט בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃

י וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃

יא וַיְהִי מִקְצֵה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים לֻחֹת הַבְּרִית׃

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃

יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃

יד הַנִּיחָה לִי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ וְרַב מִמֶּנּוּ׃

טו וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לֻחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃

טז וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃

יז וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁתֵּי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃

יח וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃

יט כִּי יָגֹרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃

כ וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃

כא וְאֶת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָּאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃

כב וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃

כג וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃

כד מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃

כה וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃

כו וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃

כז זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃

כח פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃

כט וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃

א בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְּךָ אֲרוֹן עֵץ׃

ב וְאֶכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃

ג וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה שְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃

ד וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלָי׃

ה וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה׃

ו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

ז מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה וּמִן־הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם׃

ח בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שֵׁבֶט הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

ט עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃

י וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׃

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם׃

יב וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם־לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃

יג לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃

יד הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר בָּהּ׃

טו רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃

טז וּמַלְתֶּם אֶת־עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃

יז כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃

יח עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃

יט וַאֲהַבְתֶּם אֶת־הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

כ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמֹו תִּשָּׁבֵעַ׃

כא הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלוֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ׃

כב בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם לָרֹב׃

א וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל־הַיָּמִים׃

ב וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת־מוּסַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גָּדְלוֹ אֶת־יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃

ג וְאֶת־אֹתֹתָיו וְאֶת־מִעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וּלְכָל־אַרְצוֹ׃

ד וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת־מֵי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיְאַבְּדֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

ה וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

ו וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בָּתֵּיהֶם וְאֶת־אָהֳלֵיהֶם וְאֵת כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

ז כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃

ח וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֱזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

ט וּלְמַעַן תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

י כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃

יא וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה־מָּיִם׃

יב אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה׃

יג וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃

יד וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃

טו וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃

טז הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃

יז וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃

יח וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃

יט וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃

כ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

כא לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

כב כִּי אִם־שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשֹׂתָהּ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בוֹ׃

כג וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִכֶּם׃

כד כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃

כה לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פַּחְדְּכֶם וְיִרְאַתְכֶם יִתֵּן עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

כו רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃

כז אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃

כח וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם׃

כט וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר עֵיבָל׃

ל הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה׃

לא כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ׃

לב וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃

א אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃

ב אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן׃

ג וְנִתַּצְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא׃

ד לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

ה כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה׃

ו וַהֲבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרוֹת בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם׃

ז וַאֲכַלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

ח לֹא תַעֲשׂוּן כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו׃

ט כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

י וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וִישַׁבְתֶּם בֶּטַח׃

יא וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָּבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְתִרוּמַת יֶדְכֶם וְכֹל מִבְחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה׃

יב וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וַעַבְ

ﻭ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ٣٤ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﺇﺫﺍ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻓﺎﺣﺸﺔ ﺃﻭ ﻇﻠﻤﻮﺍ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﺫﻛﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﺎﺳﺘﻐﻔﺮﻭﺍ ﻟﺬﻧﻮﺑﻬﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻔﺮ ﺍﻟﺬﻧﻮﺏ ﺇﻻ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﺮﻭﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﻌﻠﻮﺍ ﻭﻫﻢ ﻳﻌﻠﻤﻮﻥ ٣٥ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺟﺰﺍﺅﻫﻢ ﻣﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺭﺑﻬﻢ ﻭﺟﻨﺎﺕ ﺗﺠﺮﻱ ﻣﻦ ﺗﺤﺘﻬﺎ ﺍﻷﻧﻬﺎﺭ ﺧﺎﻟﺪﻳﻦ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻧﻌﻢ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻌﺎﻣﻠﻴﻦ ٣٦ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﺳﻨﻦ ﻓﺴﻴﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻓﺎﻧﻈﺮﻭﺍ ﻛﻴﻒ ﻛﺎﻥ ﻋﺎﻗﺒﺔ ﺍﻟﻤﻜﺬﺑﻴﻦ ٣٧ ﻫﺬﺍ ﺑﻴﺎﻥ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻫﺪﻯ ﻭﻣﻮﻋﻈﺔ ﻟﻠﻤﺘﻘﻴﻦ ٣٨ ﻭﻻ ﺗﻬﻨﻮﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺍﻷﻋﻠﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ٣٩ ﺇﻥ ﻳﻤﺴﺴﻜﻢ ﻗﺮﺡ ﻓﻘﺪ ﻣﺲ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﻗﺮﺡ ﻣﺜﻠﻪ ﻭﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﻧﺪﺍﻭﻟﻬﺎ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﺘﺨﺬ ﻣﻨﻜﻢ ﺷﻬﺪﺍﺀ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ٤٠ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻭﻳﻤﺤﻖ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ٤١ ﺃﻡ ﺣﺴﺒﺘﻢ ﺃﻥ ﺗﺪﺧﻠﻮﺍ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻭﻟﻤﺎ ﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺟﺎﻫﺪﻭﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻳﻌﻠﻢ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ٤٢ ﻭﻟﻘﺪ ﻛﻨﺘﻢ ﺗﻤﻨﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﺃﻥ ﺗﻠﻘﻮﻩ ﻓﻘﺪ ﺭﺃﻳﺘﻤﻮﻩ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﺗﻨﻈﺮﻭﻥ ٤٣ ﻭﻣﺎ ﻣﺤﻤﺪ ﺇﻻ ﺭﺳﻮﻝ ﻗﺪ ﺧﻠﺖ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻪ ﺍﻟﺮﺳﻞ ﺃﻓﺈﻥ ﻣﺎﺕ ﺃﻭ ﻗﺘﻞ ﺍﻧﻘﻠﺒﺘﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﻳﻨﻘﻠﺐ ﻋﻠﻰ ﻋﻘﺒﻴﻪ ﻓﻠﻦ ﻳﻀﺮ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﺳﻴﺠﺰﻱ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ٤٤ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﻔﺲ ﺃﻥ ﺗﻤﻮﺕ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﺘﺎﺑﺎ ﻣﺆﺟﻼ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﻳﺮﺩ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻧﺆﺗﻪ ﻣﻨﻬﺎ ﻭﺳﻨﺠﺰﻱ ﺍﻟﺸﺎﻛﺮﻳﻦ ٤٥ ﻭﻛﺄﻳﻦ ﻣﻦ ﻧﺒﻲ ﻗﺎﺗﻞ ﻣﻌﻪ ﺭﺑﻴﻮﻥ ﻛﺜﻴﺮ ﻓﻤﺎ ﻭﻫﻨﻮﺍ ﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺎ ﺿﻌﻔﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﺍﺳﺘﻜﺎﻧﻮﺍ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﺼﺎﺑﺮﻳﻦ ٤٦ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻗﻮﻟﻬﻢ ﺇﻻ ﺃﻥ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺭﺑﻨﺎ ﺍﻏﻔﺮ ﻟﻨﺎ ﺫﻧﻮﺑﻨﺎ ﻭﺇﺳﺮﺍﻓﻨﺎ ﻓﻲ ﺃﻣﺮﻧﺎ ﻭﺛﺒﺖ ﺃﻗﺪﺍﻣﻨﺎ ﻭﺍﻧﺼﺮﻧﺎ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻘﻮﻡ ﺍﻟﻜﺎﻓﺮﻳﻦ ٤٧ ﻓﺂﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﺣﺴﻦ ﺛﻮﺍﺏ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺤﺴﻨﻴﻦ ٤٨ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﺇﻥ ﺗﻄﻴﻌﻮﺍ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻳﺮﺩﻭﻛﻢ ﻋﻠﻰ ﺃﻋﻘﺎﺑﻜﻢ ﻓﺘﻨﻘﻠﺒﻮﺍ ﺧﺎﺳﺮﻳﻦ ٤٩ ﺑﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻮﻟﺎﻛﻢ ﻭﻫﻮ ﺧﻴﺮ ﺍﻟﻨﺎﺻﺮﻳﻦ ٥٠ ﺳﻨﻠﻘﻲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺏ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺍﻟﺮﻋﺐ ﺑﻤﺎ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻟﻢ ﻳﻨﺰﻝ ﺑﻪ ﺳﻠﻄﺎﻧﺎ ﻭﻣﺄﻭﺍﻫﻢ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺑﺌﺲ ﻣﺜﻮﻯ ﺍﻟﻈﺎﻟﻤﻴﻦ ٥١ ﻭﻟﻘﺪ ﺻﺪﻗﻜﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻋﺪﻩ ﺇﺫ ﺗﺤﺴﻮﻧﻬﻢ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﺣﺘﻰ ﺇﺫﺍ ﻓﺸﻠﺘﻢ ﻭﺗﻨﺎﺯﻋﺘﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻭﻋﺼﻴﺘﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺭﺍﻛﻢ ﻣﺎ ﺗﺤﺒﻮﻥ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﻭﻣﻨﻜﻢ ﻣﻦ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﺛﻢ ﺻﺮﻓﻜﻢ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻴﺒﺘﻠﻴﻜﻢ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﻋﻨﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٥٢ ﺇﺫ ﺗﺼﻌﺪﻭﻥ ﻭﻻ ﺗﻠﻮﻥ ﻋﻠﻰ ﺃﺣﺪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻳﺪﻋﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺃﺧﺮﺍﻛﻢ ﻓﺄﺛﺎﺑﻜﻢ ﻏﻤﺎ ﺑﻐﻢ ﻟﻜﻴﻼ ﺗﺤﺰﻧﻮﺍ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﻓﺎﺗﻜﻢ ﻭﻻ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺧﺒﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ٥٣ ﺛﻢ ﺃﻧﺰﻝ ﻋﻠﻴﻜﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﺍﻟﻐﻢ ﺃﻣﻨﺔ ﻧﻌﺎﺳﺎ ﻳﻐﺸﻰ ﻃﺎﺋﻔﺔ ﻣﻨﻜﻢ ﻭﻃﺎﺋﻔﺔ ﻗﺪ ﺃﻫﻤﺘﻬﻢ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﻈﻨﻮﻥ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻏﻴﺮ ﺍﻟﺤﻖ ﻇﻦ ﺍﻟﺠﺎﻫﻠﻴﺔ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻫﻞ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﻣﻦ ﺷﻲﺀ ﻗﻞ ﺇﻥ ﺍﻷﻣﺮ ﻛﻠﻪ ﻟﻠﻪ ﻳﺨﻔﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻣﺎ ﻻ ﻳﺒﺪﻭﻥ ﻟﻚ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﻟﻮ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺎ ﻣﻦ ﺍﻷﻣﺮ ﺷﻲﺀ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻨﺎ ﻫﺎﻫﻨﺎ ﻗﻞ ﻟﻮ ﻛﻨﺘﻢ ﻓﻲ ﺑﻴﻮﺗﻜﻢ ﻟﺒﺮﺯ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﺘﺐ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺍﻟﻘﺘﻞ ﺇﻟﻰ ﻣﻀﺎﺟﻌﻬﻢ ﻭﻟﻴﺒﺘﻠﻲ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺻﺪﻭﺭﻛﻢ ﻭﻟﻴﻤﺤﺺ ﻣﺎ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻜﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻴﻢ ﺑﺬﺍﺕ ﺍﻟﺼﺪﻭﺭ ٥٤ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻮﻟﻮﺍ ﻣﻨﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﺇﻧﻤﺎ ﺍﺳﺘﺰﻟﻬﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﺑﺒﻌﺾ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﻮﺍ ﻭﻟﻘﺪ ﻋﻔﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻏﻔﻮﺭ ﺣﻠﻴﻢ ٥٥ ﻳﺎ ﺃﻳﻬﺎ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻻ ﺗﻜﻮﻧﻮﺍ ﻛﺎﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﺇﺫﺍ ﺿﺮﺑﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺃﻭ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻏﺰﻯ ﻟﻮ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻋﻨﺪﻧﺎ ﻣﺎ ﻣﺎﺗﻮﺍ ﻭﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻟﻴﺠﻌﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺫﻟﻚ ﺣﺴﺮﺓ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﻴﻲ ﻭﻳﻤﻴﺖ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺑﺼﻴﺮ ٥٦ ﻭﻟﺌﻦ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﻣﺘﻢ ﻟﻤﻐﻔﺮﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺭﺣﻤﺔ ﺧﻴﺮ ﻣﻤﺎ ﻳﺠﻤﻌﻮﻥ ٥٧ ﻭﻟﺌﻦ ﻣﺘﻢ ﺃﻭ ﻗﺘﻠﺘﻢ ﻟﺈﻟﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺗﺤﺸﺮﻭﻥ ٥٨ ﻓﺒﻤﺎ ﺭﺣﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻨﺖ ﻟﻬﻢ ﻭﻟﻮ ﻛﻨﺖ ﻓﻈﺎ ﻏﻠﻴﻆ ﺍﻟﻘﻠﺐ ﻻﻧﻔﻀﻮﺍ ﻣﻦ ﺣﻮﻟﻚ ﻓﺎﻋﻒ ﻋﻨﻬﻢ ﻭﺍﺳﺘﻐﻔﺮ ﻟﻬﻢ ﻭﺷﺎﻭﺭﻫﻢ ﻓﻲ ﺍﻷﻣﺮ ﻓﺈﺫﺍ ﻋﺰﻣﺖ ﻓﺘﻮﻛﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺤﺐ ﺍﻟﻤﺘﻮﻛﻠﻴﻦ ٥٩ ﺇﻥ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻼ ﻏﺎﻟﺐ ﻟﻜﻢ ﻭﺇﻥ ﻳﺨﺬﻟﻜﻢ ﻓﻤﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻨﺼﺮﻛﻢ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻩ ﻭﻋﻠﻰ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻠﻴﺘﻮﻛﻞ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻮﻥ ٦٠ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﻟﻨﺒﻲ ﺃﻥ ﻳﻐﻞ ﻭﻣﻦ ﻳﻐﻞ ﻳﺄﺕ ﺑﻤﺎ ﻏﻞ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﺛﻢ ﺗﻮﻓﻰ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﻣﺎ ﻛﺴﺒﺖ ﻭﻫﻢ ﻻ ﻳﻈﻠﻤﻮﻥ ٦١ ﺃﻓﻤﻦ ﺍﺗﺒﻊ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻛﻤﻦ ﺑﺎﺀ ﺑﺴﺨﻂ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻣﺄﻭﺍﻩ ﺟﻬﻨﻢ ﻭﺑﺌﺲ ﺍﻟﻤﺼﻴﺮ ٦٢ ﻫﻢ ﺩﺭﺟﺎﺕ ﻋﻨﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﺼﻴﺮ ﺑﻤﺎ ﻳﻌﻤﻠﻮﻥ ٦٣ ﻟﻘﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﺇﺫ ﺑﻌﺚ ﻓﻴﻬﻢ ﺭﺳﻮﻻ ﻣﻦ ﺃﻧﻔﺴﻬﻢ ﻳﺘﻠﻮ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﺁﻳﺎﺗﻪ ﻭﻳﺰﻛﻴﻬﻢ ﻭﻳﻌﻠﻤﻬﻢ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻭﺇﻥ ﻛﺎﻧﻮﺍ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻟﻔﻲ ﺿﻼﻝ ﻣﺒﻴﻦ ٦٤ ﺃﻭﻟﻤﺎ ﺃﺻﺎﺑﺘﻜﻢ ﻣﺼﻴﺒﺔ ﻗﺪ ﺃﺻﺒﺘﻢ ﻣﺜﻠﻴﻬﺎ ﻗﻠﺘﻢ ﺃﻧﻰ ﻫﺬﺍ ﻗﻞ ﻫﻮ ﻣﻦ ﻋﻨﺪ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ٦٥ ﻭﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻜﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﺘﻘﻰ ﺍﻟﺠﻤﻌﺎﻥ ﻓﺒﺈﺫﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٦٦ ﻭﻟﻴﻌﻠﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻧﺎﻓﻘﻮﺍ ﻭﻗﻴﻞ ﻟﻬﻢ ﺗﻌﺎﻟﻮﺍ ﻗﺎﺗﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻭ ﺍﺩﻓﻌﻮﺍ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻮ ﻧﻌﻠﻢ ﻗﺘﺎﻻ ﻻﺗﺒﻌﻨﺎﻛﻢ ﻫﻢ ﻟﻠﻜﻔﺮ ﻳﻮﻣﺌﺬ ﺃﻗﺮﺏ ﻣﻨﻬﻢ ﻟﻺﻳﻤﺎﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﻥ ﺑﺄﻓﻮﺍﻫﻬﻢ ﻣﺎ ﻟﻴﺲ ﻓﻲ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺃﻋﻠﻢ ﺑﻤﺎ ﻳﻜﺘﻤﻮﻥ ٦٧ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﺈﺧﻮﺍﻧﻬﻢ ﻭﻗﻌﺪﻭﺍ ﻟﻮ ﺃﻃﺎﻋﻮﻧﺎ ﻣﺎ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻗﻞ ﻓﺎﺩﺭﺀﻭﺍ ﻋﻦ ﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ٦٨ ﻭﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺘﻠﻮﺍ ﻓﻲ ﺳﺒﻴﻞ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻣﻮﺍﺗﺎ ﺑﻞ ﺃﺣﻴﺎﺀ ﻋﻨﺪ ﺭﺑﻬﻢ ﻳﺮﺯﻗﻮﻥ ٦٩ ﻓﺮﺣﻴﻦ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻭﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﺎﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻠﺤﻘﻮﺍ ﺑﻬﻢ ﻣﻦ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﺃﻻ ﺧﻮﻑ ﻋﻠﻴﻬﻢ ﻭﻻ ﻫﻢ ﻳﺤﺰﻧﻮﻥ ٧٠ ﻳﺴﺘﺒﺸﺮﻭﻥ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﻳﻀﻴﻊ ﺃﺟﺮ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ٧١ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺳﺘﺠﺎﺑﻮﺍ ﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﺮﺳﻮﻝ ﻣﻦ ﺑﻌﺪ ﻣﺎ ﺃﺻﺎﺑﻬﻢ ﺍﻟﻘﺮﺡ ﻟﻠﺬﻳﻦ ﺃﺣﺴﻨﻮﺍ ﻣﻨﻬﻢ ﻭﺍﺗﻘﻮﺍ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ٧٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﺇﻥ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻗﺪ ﺟﻤﻌﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﻓﺎﺧﺸﻮﻫﻢ ﻓﺰﺍﺩﻫﻢ ﺇﻳﻤﺎﻧﺎ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﺣﺴﺒﻨﺎ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻧﻌﻢ ﺍﻟﻮﻛﻴﻞ ٧٣ ﻓﺎﻧﻘﻠﺒﻮﺍ ﺑﻨﻌﻤﺔ ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻓﻀﻞ ﻟﻢ ﻳﻤﺴﺴﻬﻢ ﺳﻮﺀ ﻭﺍﺗﺒﻌﻮﺍ ﺭﺿﻮﺍﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺫﻭ ﻓﻀﻞ ﻋﻈﻴﻢ ٧٤ ﺇﻧﻤﺎ ﺫﻟﻜﻢ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻳﺨﻮﻑ ﺃﻭﻟﻴﺎﺀﻩ ﻓﻼ ﺗﺨﺎﻓﻮﻫﻢ ﻭﺧﺎﻓﻮﻥ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﻣﺆﻣﻨﻴﻦ ٧٥ ﻭﻻ ﻳﺤﺰﻧﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺴﺎﺭﻋﻮﻥ ﻓﻲ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺇﻧﻬﻢ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻳﺮﻳﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺃﻻ ﻳﺠﻌﻞ ﻟﻬﻢ ﺣﻈﺎ ﻓﻲ ﺍﻵﺧﺮﺓ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻋﻈﻴﻢ ٧٦ ﺇﻥ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺍﻟﻜﻔﺮ ﺑﺎﻹﻳﻤﺎﻥ ﻟﻦ ﻳﻀﺮﻭﺍ ﺍﻟﻠﻪ ﺷﻴﺌﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ٧٧ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﺧﻴﺮ ﻟﺄﻧﻔﺴﻬﻢ ﺇﻧﻤﺎ ﻧﻤﻠﻲ ﻟﻬﻢ ﻟﻴﺰﺩﺍﺩﻭﺍ ﺇﺛﻤﺎ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﻣﻬﻴﻦ ٧٨ ﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺬﺭ ﺍﻟﻤﺆﻣﻨﻴﻦ ﻋﻠﻰ ﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻋﻠﻴﻪ ﺣﺘﻰ ﻳﻤﻴﺰ ﺍﻟﺨﺒﻴﺚ ﻣﻦ ﺍﻟﻄﻴﺐ ﻭﻣﺎ ﻛﺎﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﻄﻠﻌﻜﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻐﻴﺐ ﻭﻟﻜﻦ ﺍﻟﻠﻪ ﻳﺠﺘﺒﻲ ﻣﻦ ﺭﺳﻠﻪ ﻣﻦ ﻳﺸﺎﺀ ﻓﺂﻣﻨﻮﺍ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻭﺭﺳﻠﻪ ﻭﺇﻥ ﺗﺆﻣﻨﻮﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﻠﻜﻢ ﺃﺟﺮ ﻋﻈﻴﻢ ٧٩ ﻭﻻ ﻳﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﺒﺨﻠﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺁﺗﺎﻫﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻦ ﻓﻀﻠﻪ ﻫﻮ ﺧﻴﺮﺍ ﻟﻬﻢ ﺑﻞ ﻫﻮ ﺷﺮ ﻟﻬﻢ ﺳﻴﻄﻮﻗﻮﻥ ﻣﺎ ﺑﺨﻠﻮﺍ ﺑﻪ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻴﺮﺍﺙ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺑﻤﺎ ﺗﻌﻤﻠﻮﻥ ﺧﺒﻴﺮ ٨٠ ﻟﻘﺪ ﺳﻤﻊ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻓﻘﻴﺮ ﻭﻧﺤﻦ ﺃﻏﻨﻴﺎﺀ ﺳﻨﻜﺘﺐ ﻣﺎ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻭﻗﺘﻠﻬﻢ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺑﻐﻴﺮ ﺣﻖ ﻭﻧﻘﻮﻝ ﺫﻭﻗﻮﺍ ﻋﺬﺍﺏ ﺍﻟﺤﺮﻳﻖ ٨١ ﺫﻟﻚ ﺑﻤﺎ ﻗﺪﻣﺖ ﺃﻳﺪﻳﻜﻢ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻟﻴﺲ ﺑﻈﻼﻡ ﻟﻠﻌﺒﻴﺪ ٨٢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﺇﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻬﺪ ﺇﻟﻴﻨﺎ ﺃﻟﺎ ﻧﺆﻣﻦ ﻟﺮﺳﻮﻝ ﺣﺘﻰ ﻳﺄﺗﻴﻨﺎ ﺑﻘﺮﺑﺎﻥ ﺗﺄﻛﻠﻪ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻗﻞ ﻗﺪ ﺟﺎﺀﻛﻢ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻲ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺑﺎﻟﺬﻱ ﻗﻠﺘﻢ ﻓﻠﻢ ﻗﺘﻠﺘﻤﻮﻫﻢ ﺇﻥ ﻛﻨﺘﻢ ﺻﺎﺩﻗﻴﻦ ٨٣ ﻓﺈﻥ ﻛﺬﺑﻮﻙ ﻓﻘﺪ ﻛﺬﺏ ﺭﺳﻞ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻚ ﺟﺎﺀﻭ ﺑﺎﻟﺒﻴﻨﺎﺕ ﻭﺍﻟﺰﺑﺮ ﻭﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﺍﻟﻤﻨﻴﺮ ٨٤ ﻛﻞ ﻧﻔﺲ ﺫﺍﺋﻘﺔ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﻭﺇﻧﻤﺎ ﺗﻮﻓﻮﻥ ﺃﺟﻮﺭﻛﻢ ﻳﻮﻡ ﺍﻟﻘﻴﺎﻣﺔ ﻓﻤﻦ ﺯﺣﺰﺡ ﻋﻦ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻭﺃﺩﺧﻞ ﺍﻟﺠﻨﺔ ﻓﻘﺪ ﻓﺎﺯ ﻭﻣﺎ ﺍﻟﺤﻴﺎﺓ ﺍﻟﺪﻧﻴﺎ ﺇﻻ ﻣﺘﺎﻉ ﺍﻟﻐﺮﻭﺭ ٨٥ ﻟﺘﺒﻠﻮﻥ ﻓﻲ ﺃﻣﻮﺍﻟﻜﻢ ﻭﺃﻧﻔﺴﻜﻢ ﻭﻟﺘﺴﻤﻌﻦ ﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻣﻦ ﻗﺒﻠﻜﻢ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﺷﺮﻛﻮﺍ ﺃﺫﻯ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﺇﻥ ﺗﺼﺒﺮﻭﺍ ﻭﺗﺘﻘﻮﺍ ﻓﺈﻥ ﺫﻟﻚ ﻣﻦ ﻋﺰﻡ ﺍﻷﻣﻮﺭ ٨٦ ﻭﺇﺫ ﺃﺧﺬ ﺍﻟﻠﻪ ﻣﻴﺜﺎﻕ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺃﻭﺗﻮﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻟﺘﺒﻴﻨﻨﻪ ﻟﻠﻨﺎﺱ ﻭﻻ ﺗﻜﺘﻤﻮﻧﻪ ﻓﻨﺒﺬﻭﻩ ﻭﺭﺍﺀ ﻇﻬﻮﺭﻫﻢ ﻭﺍﺷﺘﺮﻭﺍ ﺑﻪ ﺛﻤﻨﺎ ﻗﻠﻴﻼ ﻓﺒﺌﺲ ﻣﺎ ﻳﺸﺘﺮﻭﻥ ٨٧ ﻻ ﺗﺤﺴﺒﻦ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻳﻔﺮﺣﻮﻥ ﺑﻤﺎ ﺃﺗﻮﺍ ﻭﻳﺤﺒﻮﻥ ﺃﻥ ﻳﺤﻤﺪﻭﺍ ﺑﻤﺎ ﻟﻢ ﻳﻔﻌﻠﻮﺍ ﻓﻼ ﺗﺤﺴﺒﻨﻬﻢ ﺑﻤﻔﺎﺯﺓ ﻣﻦ ﺍﻟﻌﺬﺍﺏ ﻭﻟﻬﻢ ﻋﺬﺍﺏ ﺃﻟﻴﻢ ٨٨ ﻭﻟﻠﻪ ﻣﻠﻚ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ٨٩ ﺇﻥ ﻓﻲ ﺧﻠﻖ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﺍﺧﺘﻼﻑ ﺍﻟﻠﻴﻞ ﻭﺍﻟﻨﻬﺎﺭ ﻵ

ﻭَﺍﻟﻠَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﻳَﻐْﺸَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟﻨَّﻬَﺎﺭِ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺠَﻠَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﺧَﻠَﻖَ ﺍﻟﺬَّﻛَﺮَ ﻭَﺍﻷُﻧﺜَﻰٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﺳَﻌْﻴَﻜُﻢْ ﻟَﺸَﺘَّﻰٰ ۝

ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺃَﻋْﻄَﻰٰ ﻭَﺍﺗَّﻘَﻰٰ ۝ ﻭَﺻَﺪَّﻕَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻴُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﻣَﻦْ ﺑَﺨِﻞَ ﻭَﺍﺳْﺘَﻐْﻨَﻰٰ ۝ ﻭَﻛَﺬَّﺏَ ﺑِﺎﻟْﺤُﺴْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺴَﻨُﻴَﺴِّﺮُﻩُ ﻟِﻠْﻌُﺴْﺮَﻯٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻳُﻐْﻨِﻰ ﻋَﻨْﻪُ ﻣَﺎﻟُﻪُ ﺇِﺫَﺍ ﺗَﺮَﺩَّﻯٰ ۝ ﺇِﻥَّ ﻋَﻠَﻴْﻨَﺎ ﻟَﻠْﻬُﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﺇِﻥَّ ﻟَﻨَﺎ ﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓَ ﻭَﺍﻟْﺄُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻧﺬَﺭْﺗُﻜُﻢْ ﻧَﺎﺭًا ﺗَﻠَﻈَّﻰٰ ۝ ﻟَﺎ ﻳَﺼْﻠَﺎﻫَﺎ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﻷَﺷْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻛَﺬَّﺏَ ﻭَﺗَﻮَﻟَّﻰٰ ۝ ﻭَﺳَﻴُﺠَﻨَّﺒُﻬَﺎ ﺍﻷَﺗْﻘَﻰ ۝ ﺍﻟَّﺬِﻱ ﻳُﺆْﺗِﻲ ﻣَﺎﻟَﻪُ ﻳَﺘَﺰَﻛَّﻰٰ ۝ ﻭَﻣَﺎ ﻟِﺄَﺣَﺪٍ ﻋِﻨْﺪَﻩُ ﻣِﻦْ ﻧِّﻌْﻤَﺔٍ ﺗُﺠْﺰَﻯٰ ۝ ﺇِﻟَّﺎ ﺍﺑْﺘِﻐَﺎﺀَ ﻭَﺟْﻪِ ﺭَﺑِّﻪِ ﺍﻷَﻋْﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳَﺮْﺿَﻰٰ ۝

ﻭَﺍﻟﻀُّﺤَﻰٰ ۝ ﻭَﺍﻟَّﻴْﻞِ ﺇِﺫَﺍ ﺳَﺠَﻰٰ ۝ ﻣَﺎ ﻭَﺩَّﻋَﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻭَﻣَﺎ ﻗَﻠَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﻠْﺂﺧِﺮَﺓُ ﺧَﻴْﺮٌ ﻟَّﻚَ ﻣِﻦَ ﺍﻷُﻭﻟَﻰٰ ۝ ﻭَﻟَﺴَﻮْﻑَ ﻳُﻌْﻄِﻴﻚَ ﺭَﺑُّﻚَ ﻓَﺘَﺮْﺿَﻰٰ ۝ ﺃَﻟَﻢْ ﻳَﺠِﺪْﻙَ ﻳَﺘِﻴﻤًﺎ ﻓَﺂﻭَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﺿَﺂﻟًّﺎ ﻓَﻬَﺪَﻯٰ ۝ ﻭَﻭَﺟَﺪَﻙَ ﻋَﺎﺋِﻠًﺎ ﻓَﺄَﻏْﻨَﻰٰ ۝ ﻓَﺄَﻣَّﺎ ﺍﻟْﻴَﺘِﻴﻢَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻘْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺍﻟﺴَّﺂﺋِﻞَ ﻓَﻠَﺎ ﺗَﻨْﻬَﺮْ ۝ ﻭَﺃَﻣَّﺎ ﺑِﻨِﻌْﻤَﺔِ ﺭَﺑِّﻚَ ﻓَﺤَﺪِّﺙْ ۝

وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۚ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا ۖ قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۖ وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ ۖ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۖ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا ۖ وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ ۖ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي ۖ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّ

ב אַלְפַּיִם׃ וְהַלְוִיִּם · אַחֲרֵי · מַטֵּה · בִנְיָמִן · יִהְיוּ · מַחֲנֵה · אֶפְרַיִם · לְצִבְאֹתָם

ג וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · אֶפְרַיִם · אֱלִישָׁמָע · בֶּן · עַמִּיהוּד · וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · אַרְבָּעִים

ד וַחֲמִשָּׁה · אֲלָפִים · וְשֵׁשׁ · מֵאוֹת׃ וְשִׁבְטוֹ · מְנַשֶּׁה · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · מְנַשֶּׁה

ה גַּמְלִיאֵל · בֶּן · פְּדָהצוּר׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · שְׁלֹשִׁים · וּשְׁנַיִם · אֶלֶף

ו וּמָאתָיִם׃ וְשִׁבְטוֹ · בִּנְיָמִן · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · בִנְיָמִן · אֲבִידָן · בֶּן · גִּדְעֹנִי׃

ז וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · חֲמִשָּׁה · וְשִׁשִּׁים · אֶלֶף · וְאַרְבַּע · מֵאוֹת׃ כָּל · הַפְּקֻדִים

ח לְמַחֲנֵה · אֶפְרַיִם · מֵאָה · אֶלֶף · וּשְׁמֹנָה · אֲלָפִים · וּמֵאָה · לִצְבָאֹתָם׃ וְהֵם

ט יִסְעוּ · בַּשֵּׁנִית׃ דֶּגֶל · מַחֲנֵה · רְאוּבֵן · לִצְבָאֹתָם · וְעַל · יַד · מַטֵּה · רְאוּבֵן

י נְשִׂיא · לִבְנֵי · רְאוּבֵן · אֱלִיצוּר · בֶּן · שְׁדֵיאוּר׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · שִׁשָּׁה

יא וְאַרְבָּעִים · אֶלֶף · וַחֲמֵשׁ · מֵאוֹת׃ וְשִׁבְטוֹ · שִׁמְעוֹן · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · שִׁמְעוֹן

יב שְׁלֻמִיאֵל · בֶּן · צוּרִישַׁדָּי׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · תִּשְׁעָה · וַחֲמִשִּׁים · אֶלֶף

יג וּשְׁלֹשׁ · מֵאוֹת׃ וְשִׁבְטוֹ · גָּד · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · גָד · אֶלְיָסָף · בֶּן · דְּעוּאֵל׃

יד וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · חֲמִשָּׁה · וְאַרְבָּעִים · אֶלֶף · וְשֵׁשׁ · מֵאוֹת · וַחֲמִשִּׁים׃

טו כָּל · הַפְּקֻדִים · לְמַחֲנֵה · רְאוּבֵן · מֵאָה · אֶלֶף · וְאֶחָד · וַחֲמִשִּׁים · אֶלֶף

טז וְאַרְבַּע · מֵאוֹת · וַחֲמִשִּׁים׃ לִצְבָאֹתָם · וְהֵם · יִסְעוּ · בַּשְּׁלִשִׁית׃

יז וְנָסַע · אֹהֶל · מוֹעֵד · מַחֲנֵה · הַלְוִיִּם · בְּתוֹךְ · הַמַּחֲנֹת · כַּאֲשֶׁר · יַחֲנוּ

יח כֵּן · יִסְעוּ · אִישׁ · עַל · יָדוֹ · לְדִגְלֵיהֶם׃ דֶּגֶל · מַחֲנֵה · אֶפְרַיִם · לִצְבָאֹתָם

יט וְעַל · יַד · מַטֵּה · אֶפְרַיִם · נְשִׂיא · לִבְנֵי · אֶפְרַיִם · אֱלִישָׁמָע · בֶּן · עַמִּיהוּד׃

כ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · אַרְבָּעִים · וַחֲמִשָּׁה · אֲלָפִים · וְשֵׁשׁ · מֵאוֹת׃ וְעַל

כא יָדוֹ · מַטֵּה · מְנַשֶּׁה · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · מְנַשֶּׁה · גַּמְלִיאֵל · בֶּן · פְּדָהצוּר׃

כב וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · שְׁלֹשִׁים · וּשְׁנַיִם · אֶלֶף · וּמָאתָיִם׃ וְשִׁבְטוֹ · בִּנְיָמִן

כג וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · בִנְיָמִן · אֲבִידָן · בֶּן · גִּדְעֹנִי׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · חֲמִשָּׁה

כד וְשִׁשִּׁים · אֶלֶף · וְאַרְבַּע · מֵאוֹת׃ כָּל · הַפְּקֻדִים · לְמַחֲנֵה · אֶפְרַיִם · מֵאָה

כה אֶלֶף · וּשְׁמֹנָה · אֲלָפִים · וּמֵאָה · לִצְבָאֹתָם׃ וְהֵם · יִסְעוּ · בַּשְּׁלִשִׁית

כו דֶּגֶל · מַחֲנֵה · דָן · לִצְבָאֹתָם · וְעַל · יַד · מַטֵּה · דָן · נְשִׂיא · לִבְנֵי · דָן

כז אֲחִיעֶזֶר · בֶּן · עַמִּישַׁדָּי׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · שִׁשָּׁה · וַחֲמִשִּׁים · אֶלֶף

כח וּשְׁבַע · מֵאוֹת׃ וְשִׁבְטוֹ · אָשֵׁר · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · אָשֵׁר · פַּגְעִיאֵל · בֶּן · עָכְרָן׃

כט וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם · אֶחָד · וְאַרְבָּעִים · אֶלֶף · וַחֲמֵשׁ · מֵאוֹת׃ וְשִׁבְטוֹ

ל נַפְתָּלִי · וּנְשִׂיא · לִבְנֵי · נַפְתָּלִי · אֲחִירַע · בֶּן · עֵינָן׃ וְצִבְאוֹ · וּפְקֻדֵיהֶם

לא חֲמִשָּׁה · וַחֲמִשִּׁים · אֶלֶף · וְאַרְבַּע · מֵאוֹת׃ כָּל · הַפְּקֻדִים · לְמַחֲנֵה · דָן

לב מְאַת · אֶלֶף · וְשִׁבְעָה · וַחֲמִשִּׁים · אֶלֶף · וְשֵׁשׁ · מֵאוֹת׃ לִצְבָאֹתָם

לג יִסְעוּ · בָּאַחֲרֹנָה׃ אֵלֶּה · פְקוּדֵי · בְנֵי · יִשְׂרָאֵל · לְבֵית · אֲבֹתָם · כָּל

לד פְּקוּדֵי · הַמַּחֲנֹת · לְצִבְאֹתָם · שֵׁשׁ · מֵאוֹת · אֶלֶף · וַחֲמֵשֶׁת · אֲלָפִים

לה וְשִׁבְעִים׃ וְהַלְוִיִּם · לֹא · הָתְפָּקְדוּ · בְּתוֹךְ · בְּנֵי · יִשְׂרָאֵל · כַּאֲשֶׁר

לו צִוָּה · יְהוָה · אֶת · מֹשֶׁה׃ וַיִּהְיוּ · בְנֵי · אַהֲרֹן · וּבָנָיו · פְּקוּדֵי · אַהֲרֹן

לז וּבָנָיו · נְתוּנִים · לַעֲבֹדַת · הַכְּהֻנָּה · בְּפִי · אַהֲרֹן · וּבָנָיו · וְהַלְוִיִּם

לח הָיוּ · לַעֲבֹד · אֶת · עֲבֹדַת · מִשְׁכַּן · בְּנֵי · יִשְׂרָאֵל׃ וְהַלְוִיִּם · לֹא

לט הָתְפָּקְדוּ · בְּתוֹךְ · בְּנֵי · יִשְׂרָאֵל · כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֶת · מֹשֶׁה׃

* * *

מ וַיֹּאמֶר · יְהוָה · אֶל · מֹשֶׁה · פְּקֹד · כָּל · בְּכוֹר · זָכָר · לִבְנֵי · יִשְׂרָאֵל׃-

מא וְלָקַחְתָּ · אֶת · הַלְוִיִּם · לִי · אֲנִי · יְהוָה · תַּחַת · כָּל · בְּכוֹר · בִּבְנֵי

מב יִשְׂרָאֵל · וְאֶת · בְּהֵמַת · הַלְוִיִּם · תַּחַת · כָּל · בְּכוֹר · בִּבְהֵמָתָם׃ וַיִּפְקֹד

מג מֹשֶׁה · כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֹתוֹ · אֶת · כָּל · בְּכוֹר · בִּבְנֵי · יִשְׂרָאֵל׃

מד וַיִּהְיוּ · כָל · בְּכוֹר · זָכָר · בְּמִסְפַּר · שֵׁמוֹת · מִבֶּן · חֹדֶשׁ · וָמַעְלָה

מה לִפְקֻדֵיהֶם · שְׁנַיִם · וְעֶשְׂרִים · אֶלֶף · וּשְׁלֹשָׁה · וְשִׁבְעִים · אֶלֶף

מו וַחֲמֵשׁ · מֵאוֹת · וַחֲמִשָּׁה · וְשִׁבְעִים׃ וַתִּקַּח · אֶת · הַלְוִיִּם · לְאִישׁ

מז לְגֻלְגְּלֹתָם · תִּקַּח · וְאֶת · בְּהֵמַת · הַלְוִיִּם · תַּחַת · בְּהֵמָתָם · וְהָיוּ

מח לִי · הַלְוִיִּם · אֲנִי · יְהוָה׃ וְאֶת · הַכֶּסֶף · תִּקַּח · אֶת · פְּדוּיֵי · הַנֹּתָרִים

מט בָּהֶם · עַל · פְּדוּיֵי · הַלְוִיִּם׃ וַיִּקַּח · מֹשֶׁה · אֶת · כֶּסֶף · הַפְּדֻיִם · מֵאֵת

נ הַנֹּתָרִים · עַל · פְּדוּיֵי · הַלְוִיִּם׃ מֵאֵת · בְּכוֹר · בְּנֵי · יִשְׂרָאֵל · לָקַח

נא אֶת · הַכָּסֶף · חֲמִשָּׁה · וְשִׁשִּׁים · וּשְׁלֹשׁ · מֵאוֹת · וְאֶלֶף · בְּשֶׁקֶל

נב הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן · מֹשֶׁה · אֶת · כֶּסֶף · הַפְּדוּיִם · לְאַהֲרֹן · וְלִבְנָיו · עַל

נג פִּי · דְּבַר · יְהוָה · כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֶת · מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר · יְהוָה

נד אֶל · מֹשֶׁה · לֵאמֹר׃ קַח · אֶת · כֶּסֶף · הַכִּפֻּרִים · מֵאֵתָם · וְנָתַתָּה

נה אֶת · הַכֶּסֶף · עַל · אֲחֻזַּת · בְּנֵי · אַהֲרֹן · וְעַל · מִשְׁמֶרֶת · בָּנָיו · וְהָיוּ

נו הַלְוִיִּם · לִי · אֲנִי · יְהוָה׃ וַיִּפְקֹד · מֹשֶׁה · כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֹתוֹ

נז וַיִּהְיוּ · בְנֵי · לֵוִי · לְמִשְׁפְּחֹתָם · לְבֵית · אֲבֹתָם · כָּל · זָכָר · מִבֶּן

נח חֹדֶשׁ · וָמַעְלָה · תִּפְקְדֵם׃ וַיִּהְיוּ · פְקוּדֵיהֶם · לְמִשְׁפְּחֹת · בְּנֵי · לֵוִי

נט שְׁנַיִם · וְעֶשְׂרִים · אֶלֶף · כָּל · זָכָר · מִבֶּן · חֹדֶשׁ · וָמַעְלָה · פְּקוּדֵיהֶם

ס שְׁמֹנַת · אֲלָפִים · וְשֵׁשׁ · מֵאוֹת׃ וַיְדַבֵּר · יְהוָה · אֶל · מֹשֶׁה · לֵאמֹר׃

סא שְׁלַח · אֶת · מַטֵּה · לֵוִי · וּפָקַדְתָּ · אֶת · רֹאשָׁם · לִבְנֵי · יִשְׂרָאֵל׃

סב וְלָקַחְתָּ · אֶת · הַלְוִיִּם · לִי · אֲנִי · יְהוָה · תַּחַת · כָּל · בְּכוֹר · בִּבְנֵי

סג יִשְׂרָאֵל · וְאֶת · בְּהֵמַת · הַלְוִיִּם · תַּחַת · כָּל · בְּכוֹר · בִּבְהֵמָתָם · וְהָיוּ

סד לִי · הַלְוִיִּם · אֲנִי · יְהוָה׃ וְאֶת · פְּדוּיֵי · הַמָּאתַיִם · וְהָעֹדְפִים · עַל

סה הַלְוִיִּם · מֵאֵת · בְּכוֹר · בְּנֵי · יִשְׂרָאֵל · לָקַח · אֶת · הַכָּסֶף · חֲמִשָּׁה

סו וְשִׁשִּׁים · וּשְׁלֹשׁ · מֵאוֹת · וְאֶלֶף · בְּשֶׁקֶל · הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן · מֹשֶׁה

סז אֶת · כֶּסֶף · הַפְּדוּיִם · לְאַהֲרֹן · וְלִבְנָיו · עַל · פִּי · דְּבַר · יְהוָה

סח כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֶת · מֹשֶׁה׃ וַיִּפְקֹד · מֹשֶׁה · אֶת · כָּל · בְּכוֹר

סט בִּבְנֵי · יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ · כָל · בְּכוֹר · זָכָר · בְּמִסְפַּר · שֵׁמוֹת · מִבֶּן

ע חֹדֶשׁ · וָמַעְלָה · לִפְקֻדֵיהֶם · שְׁנַיִם · וְעֶשְׂרִים · אֶלֶף · וּשְׁלֹשָׁה

עא וְשִׁבְעִים · אֶלֶף · וַחֲמֵשׁ · מֵאוֹת · וַחֲמִשָּׁה · וְשִׁבְעִים׃ וַתִּקַּח · אֶת

עב הַלְוִיִּם · לְאִישׁ · לְגֻלְגְּלֹתָם · תִּקַּח · וְאֶת · בְּהֵמַת · הַלְוִיִּם · תַּחַת

עג בְּהֵמָתָם · וְהָיוּ · לִי · הַלְוִיִּם · אֲנִי · יְהוָה׃ וְאֶת · הַכֶּסֶף · תִּקַּח · אֶת

עד פְּדוּיֵי · הַנֹּתָרִים · בָּהֶם · עַל · פְּדוּיֵי · הַלְוִיִּם׃ מֵאֵת · בְּכוֹר · בְּנֵי

עה יִשְׂרָאֵל · לָקַח · אֶת · הַכָּסֶף · חֲמִשָּׁה · וְשִׁשִּׁים · וּשְׁלֹשׁ · מֵאוֹת

עו וְאֶלֶף · בְּשֶׁקֶל · הַקֹּדֶשׁ׃ וַיִּתֵּן · מֹשֶׁה · אֶת · כֶּסֶף · הַפְּדוּיִם · לְאַהֲרֹן

עז וְלִבְנָיו · עַל · פִּי · דְּבַר · יְהוָה · כַּאֲשֶׁר · צִוָּה · יְהוָה · אֶת · מֹשֶׁה׃

עח וַיְדַבֵּר · יְהוָה · אֶל · מֹשֶׁה · וְאֶל · אַהֲרֹן · לֵאמֹר׃ שְׂאוּ · אֶת · רֹאשׁ

עט בְּנֵי · קְהָת · מִתּוֹךְ · בְּנֵי · לֵוִי · לְמִשְׁפְּחֹתָם · לְבֵית · אֲבֹתָם׃

פ מִבֶּן · שְׁלֹשִׁים · שָׁנָה · וְעַד · בֶּן · חֲמִשִּׁים · שָׁנָה · תִּפְקְדֵם · כָּל

פא בָּא · לַצָּבָא · לַעֲשׂוֹת · מְלָאכָה · בְּאֹהֶל · מוֹעֵד׃ וְזֹאת · עֲבֹדַת

פב מִשְׁפְּחֹת · בְּנֵי · קְהָת · בְּאֹהֶל · מוֹעֵד · קֹדֶשׁ · הַקָּדָשִׁים׃ וּבָא

פג אַהֲרֹן · וּבָנָיו · בְּנֻסַּע · הַמַּחֲנֶה · וְהוֹרִדוּ · אֶת · פָּרֹכֶת · הַמָּסָךְ

פד וְכִסּוּ · בָהּ · אֵת · אֲרוֹן · הָעֵדֻת׃ וְנָתְנוּ · עָלָיו · כְּסוּי · עוֹר · תָּחָשׁ

פה וּפָרְשׂוּ · בֶגֶד · כְּלִיל · תְּכֵלֶת · מִלְמָעְלָה · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְעַל

פו שֻׁלְחַן · הַפָּנִים · יִפְרְשׂוּ · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְנָתְנוּ · עָלָיו · אֶת · הַקְּעָרֹת

פז וְאֶת · הַכַּפֹּת · וְאֶת · מְנַקִּיֹת · וְאֵת · קְשָׂוֹת · הַנָּסֶךְ · וְלֶחֶם · הַתָּמִיד

פח עָלָיו · יִהְיֶה׃ וּפָרְשׂוּ · עֲלֵיהֶם · בֶּגֶד · תּוֹלַעַת · שָׁנִי · וְכִסּוּ · אֹתוֹ

פט בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ

צ אֶת · מְנֹרַת · הַמָּאוֹר · וְאֶת · נֵרֹתֶיהָ · וְאֶת · מַלְקָחֶיהָ · וְאֶת · מַחְתֹּתֶיהָ

צא וְאֵת · כָּל · כְּלֵי · שַׁמְנָהּ · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · אֹתָהּ · בָּהֶם׃ וְנָתְנוּ · אֹתָהּ

צב וְאֶת · כָּל · כֵּלֶיהָ · אֶל · מִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃

צג וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה

צד עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר

צה יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה

צו עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

צז תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

צח כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

צט תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

ק מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קא תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קב בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קג תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קד תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קה כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קו תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קז מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קח תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קט בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קי תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קיא תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קיב כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קיג תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קיד מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קטו תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קטז בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קיז תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קיח תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קיט כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קכ תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קכא מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קכב תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קכג בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קכד תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קכה תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קכו כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קכז תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קכח מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קכט תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קל בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קלא תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קלב תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קלג כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קלד תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קלה מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קלו תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קלז בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קלח תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קלט תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קמ כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קמא תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קמב מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קמג תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קמד בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קמה תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קמו תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קמז כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קמח תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קמט מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קנ תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קנא בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קנב תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קנג תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קנד כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קנה תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קנו מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קנז תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קנח בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קנט תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קס תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קסא כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קסב תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קסג מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קסד תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קסה בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קסו תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קסז תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קסח כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קסט תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קע מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קעא תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קעב בָּהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קעג תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל · מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד

קעד תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת

קעה כָּל · כְּלִי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ · בָהֶם · בַּקֹּדֶשׁ · וְנָתְנוּ · אֶל · בֶּגֶד

קעו תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · בְּמִכְסֵה · עוֹר · תָּחָשׁ · וְנָתְנוּ · עַל · הַמּוֹט׃ וְעַל

קעז מִזְבַּח · הַזָּהָב · יִפְרְשׂוּ · בֶגֶד · תְּכֵלֶת · וְכִסּוּ · אֹתוֹ · בְּמִכְסֵה · עוֹר

קעח תָּחָשׁ · וְשָׂמוּ · בַּדָּיו׃ וְלָקְחוּ · אֶת · כָּל · כְּלֵי · הַשָּׁרֵת · אֲשֶׁר · יְשָׁרְתוּ

קעט בָ

وَالْمَلَائِكَةُ يَقِفُونَ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ. وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ.

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ. وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ.

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ. وَالْمَلَائِكَةُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَعَلَى أَرْجَائِهَا ثَمَانِيَةٌ يَحْمِلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ.

ואת־בניו ומשחת אתם ומלאת ידם לכהן לי׃ ואתה תעשה בגדי־קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ ואתה תדבר אל־כל־חכמי־לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי׃ והם יקחו את־הזהב ותכלת וארגמן ותולעת השני ושש׃ ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ שתי כתפת חברת תהיה אל־שני קצותיו וחברה׃ והחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר׃ ולקחת את־שתי אבני־שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ ששה משמותם על־האבן האחת וששת שמות הנותרים על־האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח את־שתי האבנים על־שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם משבצות זהב׃ ושמת את־שתי האבנים על־כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצות זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את־השרשרת העבתת על־המשבצת׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן שדה ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם ויקר משבצות זהב תהיינה במלואתם׃ והאבנים תהיינה על־שמות בני־ישראל שנים עשר על־שמתם פתוחות איש־על־שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על־החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על־החשן שתי טבעת זהב ונתת את־שתי הטבעת על־שני קצות החשן׃ ונתת את־שתי עבתי הזהב על־שתי הטבעת אל־קצות החשן׃ ואת־שתי קצות שתי העבתת תתן על־שתי המשבצת ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על־שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפתו אל־מול מחברתו מעל חשב האפד׃ וירכסו את־החשן מטבעתיו אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל־חשן המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את־משפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית מעיל האפד כליל תכלת׃ והיה פי־ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על־שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על־שולי המעיל סביב׃ והיה על־אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר־קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על־פתיל תכלת והיה על־המצנפת אל־מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עון הקדשים אשר יקדישו בני־ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על־מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת שש־משזר ותעשה מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת אתם את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו ומשחת אתם ומלאת ידם וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואתה תעשה להם מכנסי־בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ והיו על־אהרן ועל־בניו בבאם אל־אהל מועד או בגשתם אל־המזבח לשרת בקדש ולא־ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ וזה אשר־תעשה להם על־הקדש קח פר בן־בקר ושני אילם תמימם׃ ומצות חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם׃ ונתתה אתם על־סל אחד והקרבת אתם בסל וואת הפר ואת שני האילם׃ ואת־אהרן ואת־בניו תקריב אל־פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ ולקחת את־הבגדים והלבשת את־אהרן את־הכתנת ואת מעיל האפד ואת־האפד ואת־החשן וחגרת אתו בחשב האפד׃ ושמת המצנפת על־ראשו ונתת את־נזר הקדש על־המצנפת׃ ולקחת את־שמן המשחה ויצקת על־ראשו ומשחת אתו׃ ואת־בניו תקריב והלבשתם כתנת׃ וחגרת אתם אבנט אהרן ואת־בניו וחבשת להם מגבעות והיתה להם כהנה לחק־עולם וקדשת את־אהרן ואת־בניו׃ והיה בני־ישראל לי לעם׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו קרנתיו׃ וצפית אתו זהב טהור את־גגו ואת־קירתיו סביב ואת־קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על־שתי צלעתיו תעשה על־שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת בהם אתו׃ ועשית את־הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ ונתתה אתם לפני הפרכת אשר על־ארון העדת לפני הכפרת אשר־על־העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את־הנרות יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את־הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא־תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על־קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש־קדשים הוא ליהוה׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ כל־העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני־ישראל ונתתה אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני־ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם׃ בבאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בגשתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ רחץ ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ואתה קח־לך בשמים ראש מר־דרור חמש מאות וקנמן־בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה־בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת־קדש רקחת מרקחת מעשה רקח שמן משחת־קדש יהיה׃ ומשחת בו את־אהל מועד ואת־ארון העדת׃ ואת־השלחן ואת־כל־כליו ואת־המנרה וכליה ואת־מזבח הקטרת׃ ואת־מזבח העלה וכל־כליו ואת־הכיור וכנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל־הנגע בהם יקדש׃ ואת־אהרן ואת־בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואל־בני־ישראל תדבר לאמר שמן משחת־קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על־בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על־זר והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל־משה קח־לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש־קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה־לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה להריח בה וכרת מעמיו׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן־אחיסמך למטה דן ובלב כל־חכם־לב נתתי חכמה ועשו את כל־אשר צויתיך׃ את אהל מועד ואת הארן ואת הכפרת אשר עליו ואת כל־כלי האהל׃ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהורה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל־כליו ואת הכיור ואת כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ ואתה דבר אל־בני־ישראל לאמר אך את־שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את־השבת כי־קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל־העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל־העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני־ישראל את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם׃ בינתי ובין בני־ישראל אות הוא לעלם כי ששת־ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן אל־משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃ וירא העם כי בשש משה לרדת מן־ההר ויקהל העם על־אהרן ויאמרו אליו קום עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל־העם את־נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל־אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל־משה לך־רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ ויאמר יהוה אל־משה ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא׃ ועתה הניחה לי ויחר־אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על־הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ וישב משה וירד מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת׃ וישמע יהושע את־קול העם ברעו ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃ ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת ויחר אף־משה וישלך מידו את־הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את־העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־בני ישראל׃ ויאמר משה אל־אהרן מה־עשה לך העם הזה כי־הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל־יחר אף אדני אתה ידעת את־העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו׃ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ וירא משה את־העם כי פרוע הוא כי־פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל־בני לוי׃ ויאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש־חרבו על־ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את־אחיו ואיש את־רעהו ואיש את־קרבו׃ ויעשו בני־לוי כדבר משה ויפל מן־העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ויהי ממחרת ויאמר משה אל־העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל־יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ וישב משה אל־יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ ועתה אם־תשא חטאתם ואם־אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ ויאמר יהוה אל־משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את־העם אל אשר־דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף יהוה את־העם על אשר עשו את־העגל אשר עשה אהרן׃ ויאמר יהוה אל־משה עלה משם אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל־הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את־הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל־ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם־קשה־ערף אתה פן־אכלך בדרך׃ וישמעו העם את־הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא־שתו איש עדיו עליו׃ ויהוה אל־משה אמר אמר אל־בני־ישראל אתם עם־קשה־ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה־אעשה לך׃ ויתנצלו בני־ישראל את־עדים מהר חורב׃ ומשה יקח את־האהל ונטה־לו מחוץ למחנה הרחק מן־המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל־מבקש יהוה יצא אל־אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה האהלה יקמו כל־העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד־בואו האהלה׃ והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם־משה׃ וראה כל־העם את־עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל־העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר יהוה אל־משה פנים אל־פנים כאשר ידבר איש אל־רעהו ושב אל־המחנה ומשרתו יהושע בן־נון נער לא ימיש מתוך האהל׃ ויאמר משה אל־יהוה ראה אתה אמר אלי העל את־העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם־מצאת חן בעיני׃ ועתה אם־נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את־דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי־מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על־פני האדמה׃ ויאמר יהוה אל־משה גם את־הדבר הזה אשר דברת אעשה כי־מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ ויאמר הראני נא את־כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל־טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור׃ והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וחסתי עליך בכפי עד־עברי׃ והסרתי את־כפי וראית את־אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר׃ ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־יראה בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא׃ ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על־פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם־נא מצאתי חן בעיניך אדני יהוה ילך־נא אדני בקרבנו כי עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת אשר לא־נבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה בקרבו את־מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר־לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את־האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן־תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש בקרבך׃ כי את־מזבחתם תתצון ואת־מצבתם תשברון ואת־אשריו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ פן־תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את־בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל־מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃ וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלשת פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ כי־אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את־גבלך ולא יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃ לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ ויאמר יהוה אל־משה כתב־לך את־הדברים האלה כי על־פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת־ישראל׃ ויהי־שם עם־יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על־הלחת את־דברי הברית עשרת הדברים׃ וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן־ההר ומשה לא־ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל־בני ישראל את־משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל־הנשאים בעדה וידבר משה אלהם׃ ואחרי־כן נגשו כל־בני ישראל ויצו אתם את כל־אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם ויתן על־פניו מסוה׃ ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את־המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל־בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני־ישראל את־פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את־המסוה על־פניו עד־בואו לדבר אתו׃ ויקהל משה את כל־עדת בני־ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר־צוה יהוה לעשת אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה יומת׃ לא־תבערו אש בכל־משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל־עדת בני־ישראל לאמר זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה׃ את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריחו את־עמדיו ואת־אדניו׃ את־הארן ואת־הבדים ואת־הכפרת ואת פרכת המסך׃ את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת לחם הפנים׃ ואת־המנרה לבער ואת־כליה ואת־נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את הכיור ואת־כנו׃ את קלעי החצר ואת־עמדיו ואת־אדניו ואת מסך השער לשער החצר׃ את־יתדת המשכן ואת־יתדת החצר ואת־מיתרתם׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל־איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל־עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על־הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃ וכל־אשה חכמת־לב בידיה טוו וילאו את המטוה את־התכלת ואת־הארגמן את תולעת השני ואת־השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את־העזים׃ והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן׃ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ איש ואשה כל נדיב לבם הביאו לכל־המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבת׃ ועשה בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃ ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר׃ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות׃ ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת׃ ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקצה במחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃ ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה במחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד׃ ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש׃ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני יהיו׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מקצה אל קצה׃ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב׃ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבים מעשה חשב עשה אתה׃ ואת עמדיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וקרסיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ וחמשה עמדיהם ווקיהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת׃ ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים אמתים ורחב אמה וחצי ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ וצפה עליו זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את הבדים בטבעת על צלעי הארן לשאת את הארן בהם׃ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו׃ ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים׃ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את השלחן׃ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור׃ ויעש על המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה׃ כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר זהב עשה אתה ואת כל כליה׃ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו רבוע והמה קמתו ומקרניו ממנו היו׃ ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרניו ויעש לו זר זהב סביב׃ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו עשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת בהם אתו׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויעש את שמן המשחה הקדש ואת קטרת סמים טהור מעשה רקח׃ ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע והמה קמתו ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת׃ ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת׃ ויעש לו מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו׃ ויצק ארבע טבעת בארבע קצות המכבר הנחשת בתים לבדים׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת׃ ויבא את הבדים בטבעת על צלעי המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו׃ ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד׃ ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה׃ עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם עמדים וחשקיהם כסף׃ ולפאת צפון מאה

ואלה תולדת יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ג ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ד ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ ה מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ז ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ ח וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ ט הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבר ציד לפני יהוה׃ י ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ יא מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ יב ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ יג ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ יד ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ טו וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ טז ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ יז ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ יח ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ יט ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ כ אלה בני חם למשפחותם ללשנותם בארצותם בגוייהם׃ כא ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול גם הוא ילדו׃ כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ כג ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ כד וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ כה ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ כו ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ כז ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ כח ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ כט ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ל ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם׃ לא אלה בני שם למשפחותם ללשנותם בארצותם לגוייהם׃ לב אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃

יא ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ג ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ד ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ ה וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ח ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ ט על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ י אלה תולדת שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ יא וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ יג וחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יד ושלח חי שלשים שנה והוליד את עבר׃ טו וחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ טז ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ יז וחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ יח ופלג חי שלשים שנה והוליד את רעו׃ יט וחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כ ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ כא וחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כב ושרוג חי שלשים שנה והוליד את נחור׃ כג וחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כד ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ כה וחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ כו ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ כז ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ כח וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ כט ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ל ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ לא ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ לב ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

יב ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ב ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ג ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה׃ ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ה ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃ ו ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ ז וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ח ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ט ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ י ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ יא ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ יב והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ יג אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ יד ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ טו וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ טז ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ יז ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ יח ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ יט למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ כ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו׃

יג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ב ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ ג וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ ד אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ ה וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ו ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ז ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ח ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ ט הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ י וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ יא ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ יב אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ יג ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ יד ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ טו כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ טז ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ יז קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ יח ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

יד ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ ב עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ ג כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ ד שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ו ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ ז וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ ט את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ י ועמק השדים באת באת בארות בארות חמר ויפלו שמה מלך סדם ועמרה נסו ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ יא ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ יב ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃ יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ יד וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ טו ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ טז וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ יז ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ יח ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ יט ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ כא ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ כב ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ כג אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

טו אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ב ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ג ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ ד והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ה ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ ו והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ז ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ח ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ט ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ י ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ יא וירד העיט על הפגרים ויבתר אברם אתם׃ יב ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ יג ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ יד וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ טו ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ טז ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ יז ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ יח ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ יט את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

טז ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ב ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ג ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ד ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ה ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יהוה בינותי וביניך׃ ו ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ ז וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ח ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ט ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ י ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ יא ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ יב והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ יג ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ יד על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ טו ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ טז ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

יז ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ב ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ג ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ ד אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ה ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ ו והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ ז והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ח ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ט ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ י זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ יא ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ יב ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ יג המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ יד וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ טו ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ טז וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ יז ותפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ יח ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ יט ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ כ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ כא ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ כב ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ כג ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ כד ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את בשר ערלתו׃ כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ כו ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ כז וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

יח וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ ב וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ ג ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ ד יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ ה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ ו וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ ז ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ ח ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ ט ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ י ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ יא ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ יב ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ יג ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ יד היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ טו ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ טז ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ יז ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ יח ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ יט כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ כ ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד׃ כא ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ כד אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ כה חללה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ כו ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ כז ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ כח אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק הכל העיר בחמשה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ ל ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ לא ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ לב ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ לג וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

יט ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ ב ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ ג ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ ד טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ ה ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ ו ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ ז ויאמר אל נא אחי תרעו׃ ח הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ ט ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ י וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ יא ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח׃ יב ויאמרו האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ יג כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ יד ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ טו וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ יח ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ יט הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ כ הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ כא ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃ כב מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃ כג השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ כד ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ כה ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמחת האדמה׃ כו ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ כז וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ כח וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ כט ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ ל ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ לא ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ לב לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לג ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לד ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ לה ותשקין גם בלילה ההוא את אבינו יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ לו ותהרין שתי בנות לוט מאביהן׃ לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום׃ לח והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום׃

כ ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ ב ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה׃ ג ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ ד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ ה הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ ו ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן לא נתתיך לנגע אליה׃ ז ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך׃ ח וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃ י ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה׃ יא ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ יב ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ יג ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃ יד ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ טו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ טז ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃ יז ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ יח כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

כא ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ג ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ ד וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃ טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך׃ יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ כ ויהי אלהים את הנער וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ כה והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ כח ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ כט ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ ל ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

כב ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ יב ויאמר

ש וּמִשְׁפָּטָיו: שׁ אֶלְעָזָר· שׁ וְעֻזִּיָּא· שׁ וְיוֹחָנָן· שׁ וְיוֹסֵי· שׁ וְיוֹסֵי· שׁ וְיוֹנָתָן· שׁ וְיוֹנָתָן· שׁ וְיוֹנָתָן

ואל ר. ולאחריהם אומרים. קדיש דרבנן. ואחר כך אומרים:- עלינו לשבח. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ. ויכירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כולם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כדכתוב בתורתך. יי ימלוך לעולם ועד. ונאמר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד.

ובכתובים הוא אומר. כי לה' המלוכה. ומושל בגוים. ואומר. ועלו מושיעים בהר ציון. לשפוט את הר עשו. והיתה לה' המלוכה. ונאמר. ומלכותו בכל משלה. ואומר. יי מלך גאות לבש. לבש יי עז התאזר. אף תכון תבל בל תמוט. נכון כסאך מאז. מעולם אתה. נשאו נהרות יי. נשאו נהרות קולם. ישאו נהרות דכיים. מקולות מים רבים. אדירים משברי ים. אדיר במרום יי. עדותיך נאמנו מאד. לביתך נאוה קדש. יי לאורך ימים:

ואומר. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד. ובדברי הקדש כתוב לאמר. כי שם יי אקרא. הבו גודל לאלהינו. הצור תמים פעלו. כי כל דרכיו משפט. אל אמונה ואין עול. צדיק וישר הוא. ואומר. ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. ונאמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו. ואומר. ברוך כבוד יי ממקומו. ונאמר. יי יי אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאלפים. נושא עון ופשע וחטאה. ונקה. ואומר. כי ביום הזה יכפר עליכם. לטהר אתכם. מכל חטאתיכם. לפני יי תטהרו. ואומר. אני אני הוא מחה פשעיך למעני. וחטאתיך לא אזכר. ואומר. מחיתי כעב פשעיך. וכענן חטאתיך. שובה אלי כי גאלתיך. ואומר. כי כה אמר רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. ואומר. ברוך יי לעולם. אמן ואמן.

ואומר. ונקדישך ונעריצך. כסוד שיחת קדושי עליון. הנעשים ונאמרים בקדושה ובטהרה. לאל חי וקים. ואומרים בעמידה.

ש ש בֵּרַךְ. בְּשֵׁם. בְּעִנְיַן ש. בְּ ר. לְבָרֵךְ. ש״ת בְּעִנְיַן ר ... אוֹמֵר. בְּרָכוֹת

בְּשֵׁם ש״ת בְּעִנְיַן: בָּרוּךְ. אוֹמֵר: בְּ—

בְּעִנְיַן ש״ת . בְּשֵׁם בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם ש״ת בָּרוּךְ: אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם ש״ת

בְּשֵׁם: ש״ת אוֹמֵר. בָּרוּךְ. בְּשֵׁם. ש״ת בָּרוּךְ: אוֹמֵר. בְּרָכוֹת

בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּ ר. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת:

אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ:

בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר:

בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם:

אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ:

בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת. בְּשֵׁם. בָּרוּךְ. אוֹמֵר. בְּרָכוֹת:

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה׃ ויהי בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו׃ בהראותו את עשר עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים יום׃ וכמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ חוורת כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש ושש ודרוקן׃ והשקות במשקים כלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך׃ ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות איש כרצון גברו׃ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלכות אשר למלך אחשורוש׃ ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא׃ ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר על יד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו׃ ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין׃ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃ כדת המלכות מה לעשות בושתי המלכה על לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים׃ ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃ כי יצא דבר המלכה על כל נשים לבעליהן בזיונם בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר לבוא ושתי המלכה לפניו ולא באה׃ ותיום שרות המלכה אמרות לשרי המלך אשר שמעו את דבר המלכה בפיהן כזה יקר וקצף׃ כדבר הזה תאמרנה כל שרות המלכה ליקר וקצף הרבה׃ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה׃ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃ וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל כל עם ולשונו איש על ביתו ומדבר כלשון עמו׃

אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה׃ ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה׃ ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן תמרוקיהן׃ והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלוך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן׃ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני׃ אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃ והוא אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו בהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים׃ ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ויעבירה ואת נעריה בחלק הבית׃ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד׃ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃ ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ ובזה הנערה באה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלכות׃ בערב היא באה וממחרת היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ המלך בה ונקראה בשם׃ בהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה׃ ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש טבת היא חדש העשירי בשנת שבע למלכותו׃ ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה ויעש מלכות תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ומדינה הניח לעשות כיד המלכות׃ ובהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער המלך׃ מאז באמר מרדכי לא תגיד אסתר מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי מצוה אותה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה עמו כאשר היתה באומנתו׃ בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקר המלך בנערה ויתלו אותם על העץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃ אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו׃ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃ ויאמרו עבדי המלך אל מרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך׃ ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדות דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי׃ וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו ויתמלא המן חמה׃ ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי׃ בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש עד חדש שנים עשר הוא חדש אדר׃ ויאמר המן למלך אחשורוש יש עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מכל עם וגם את דתי המלך אינם עשים ואין לשים אותם המלך שלה׃ אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת אלפים ככר כסף אשלל על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך׃ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צורר היהודים׃ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃ ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ומדינה כתב המדינה ולשונה אשר נכתב בשם המלך אחשורוש ונחתם בטבעת המלך׃ וישלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתודים ליום הזה׃ הרצים יצאו מבהלים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה׃

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה׃ ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך לבוש שק׃ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ותבאינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצום עליו אל מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה׃ ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך׃ ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ליהודים לאבדם׃ ואת פתשגן הכתב נתן דת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו לראות לאסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לפניו ולבקש מלפניו על עמה׃ ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי׃ ותאמר אסתר להתך ותצום עליו אל מרדכי׃ כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא דתו להמית אחת היא זולת אשר יושיט המלך לו את שרביט הזהב וחי ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום׃ ויגידו מרדכי את דברי אסתר׃ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים׃ כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות׃ ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי׃ לך כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום גם אני ונערותי כן אצום וכן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי׃ ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר׃ ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר הפנימית של בית המלך נגד בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נגד פתח הבית׃ ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט׃ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן לך׃ ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו׃ ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃ ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׃ אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך׃ ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו ויתמלא המן על מרדכי חמה׃ ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אוהביו ואת זרש אשתו׃ ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך׃ ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי ומחר גם לה אני קרוא עם המלך׃ וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך׃ ותאמר לו זרש אשתו וכל אוהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח׃ ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ׃

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהי נקרא לפני המלך׃ וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר׃ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו׃ ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עומד בחצר ויאמר המלך יבוא׃ ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני׃ ויאמר המן למלך איש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו׃ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו׃ ונתן הלבוש והסוס ביד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו והרכיבהו על סוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו׃ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת׃ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקר לעשות בו׃ ומרדכי שב אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש׃ ויספר המן לזרש אשתו ולכל אוהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו׃ עודם מדברים עמו והנה סריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃ ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה׃ ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃ ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך׃ ויען המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא זה אשר מלאו לבו לעשות כן׃ ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבעת המן מלפני המלך והמלכה׃ והמלך בחמתו קם ממשתה היין אל גנת הבירנית והמן עמד לבקש על נפשו אסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך׃ והמלך שב מגנת הבירנית אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמדי בבית האיש בדברי יצא מפי המלך ופני המן חפו׃ ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו׃ ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃ ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה׃ ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן׃ ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים׃ ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך׃ ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני המלך וטוב אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך׃ כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יגיע אל עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי׃ ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים׃ ואתם כתבו על היהודים ככטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב׃ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על מדינות אשר מהודו ועד כוש מאה עשרים ושבע מדינה ומדינה ככתבה ועם ומדינה כלשונו ואל היהודים ככתבם וכלשונם׃ ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים רכבי הרכש אשר יצאו מבהלים בדבר המלך׃ אשר נתן המלך לכל ערי היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם טף ונשים ושללם לבוז׃ ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר׃ פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתודים ליום הזה לנקם מאויביהם׃ הרצים רכבי הרכש יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה׃ ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה׃ ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר׃ ובכל מדינה ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם׃ בחדש השנים עשר הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר היהודים הם ישלטו בשנאיהם׃ נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים׃ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה את היהודים נשאים את פני היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם׃ כי גדול מרדכי בבית המלך וישמעו כל העמים את שמעו לאמר איש מרדכי הולך הלוך וגדול׃ ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם׃ ובשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש׃ ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא׃ ואת פורתא ואת אדליא ואת אריסי׃ ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת ויזתא׃ עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם׃ ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך׃ ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ותנתן לך ומה עוד בקשתך ותעש׃ ותאמר אסתר על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות ככדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ׃ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו׃ ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלוש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם׃ והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשונאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם׃ ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃ והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃ על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו׃ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים׃ לקים עליהם להיות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃ כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם ופור הפיל להמם ולאבדם׃ ובבואה לפני המלך אמר עם הספרים ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ׃ על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כדבר הזה ומה הגיע אליהם׃ קים היהודים וקבלו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃ והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ושמם לא יסוף מזרעם׃ ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תוקף לקים את האגרת הזאת השנית׃ וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת׃ לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם ככאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם׃ ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר׃ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים׃ לקים עליהם להיות עושים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃ כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם׃ כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם ופור הפיל להמם ולאבדם׃ ובבואה לפני המלך אמר עם הספרים ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ׃ על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כדבר הזה ומה הגיע אליהם׃ קים היהודים וקבלו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃ והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ושמם לא יסוף מזרעם׃ ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תוקף לקים את האגרת הזאת השנית׃ וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת׃ לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם ככאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם׃ ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת־הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃ וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃ וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃ וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃ וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃ וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֵף תֵּת כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃ הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת־עֵדֶן׃ וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃ וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃ וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃ וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃ וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃ כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃ וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃ וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה׃ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חָי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃ וַיִּחְיֶה שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃ וַיִּחְיֶה אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃ וַיִּחְיֶה קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃ וַיִּחְיֶה מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃ וַיִּחְיֶה יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃ וַיִּחְיֶה מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁבָעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יְנַחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֵרְרָהּ יְהוָה׃ וַיְחִי לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שבע [שֶׁבַע] וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃ וַיְהִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃ וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃ וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רָע כָּל־הַיּוֹם׃ וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃ אֵלֶּה תוֹל

ואת־בניו ואת־בגדיהם׃ ויהי אהרן תחתיו ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקהל משה את־כל־העדה אל־פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה לעשות׃ ויקרב משה את־אהרן ואת־בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן אל־אהרן את־הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ וישם את־החשן על־אהרן ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים׃ וישם את־המצנפת על־ראש אהרן וישם על־המצנפת אל־מול פניו את־ציץ נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקח משה את־שמן המשחה ואת־הקטרת ואת־כל־הכלים ואת־המנורה׃ ואת־בניו ויתן משה אל־אהרן ואל־בניו׃ ויקרב את־פר החטאת ואת־שני האילים ואת־סל המצות אשר לפני יהוה׃ ויעש כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקרב את־הפר ואת־האיל ואת־הכר ואת־חלבם ואת־הכליות ואת־יתרת הכבד׃ ואת־שתי הכליות ואת־חלבהן ואת־שוק הימין׃ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם־שמן אחת ורקיק אחד ויתן על־החלבים ועל־שוק הימין׃ ויתן את־הכל על־כפי אהרן ועל־כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה׃ ויקח אתם משה מעל כפיהם ויקטר המזבחה על־העלה מלואים הם לריח ניחח אשה ליהוה הם׃ ויקח משה את־החזה וינפ אתו תנופה לפני יהוה מאיל המלואים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ויקח משה משמן המשחה ומן־הדם אשר על־המזבח ויזה על־אהרן על־בגדיו ועל־בניו ועל־בגדי בניו אתו ואת־בגדיו ואת־בניו ואת־בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־הבשר פתח אהל מועד ושם אכלתם אתו ואת־הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את־ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את־משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעשו אהרן ובניו את כל־הדברים אשר צוה יהוה ביד־משה׃

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל־בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה׃ ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימם לעלה׃ ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו׃ ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ ואת־החלבים מן־הזבח ואת־הכליות ואת־יתרת הכבד מן־החטאת׃ הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה׃ ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה׃ ויזבח את־העלה וימצאו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקהו על־המזבח סביב׃ ואת־העלה הקריבו לנתחיה ואת־הראש ויקטר על־המזבח׃ ורחץ את־הקרב ואת־הכרעים ויקטר על־העלה על־המזבח׃ ויקרב את־קרבן העם ויקח את־שעיר החטאת אשר־לעם וישחטהו ויחטא בו כראשונה׃ ויקרב את־העלה ויעשה כמשפט׃ ויקרב את־המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על־המזבח מלבד עלת הבקר׃ וישחט את־השור ואת־האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את־הדם ויזרקהו על־המזבח סביב׃ ואת־החלבים משור ומאיל המכסה והכליות ויתרת הכבד׃ וישימו את־החלבים על־החזות ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת־החזות ואת־שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ וישא אהרן את־ידו אל־העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד ויצאו ויברכו את־העם וירא כבוד יהוה אל־כל־העם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על־המזבח את־העלה ואת־החלבים וירא כל־העם וירנו ויפלו על־פניהם׃

ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא־צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא משה אל־מישאל ואל־אלצפן בני עזיאל דד־אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני הקדש אל־מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאום בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר ואל־איתמר בניו פרעותיכם אל־תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן־תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ וידבר יהוה אל־אהרן לאמר׃ יין ושכר אל־תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר׃ ולהורות את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד־משה׃ וידבר משה אל־אהרן ואל־אלעזר ואל־איתמר הנותרים קחו את־המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת־חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק־בניך נתנים מזבחי שלמי בני־ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר בני־אהרן הנותרים לאמר׃ מדוע לא־אכלתם את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נשא את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכל תאכלו אתה אותה בקדש כאשר צויתי׃ ויאמר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה והאכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃

וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר אליהם׃ דברו אל־בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על־הארץ׃ כל־מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את־זה לא תאכלו מעלי המגרה ומפרסי הפרסה את־הגמל כי־מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת־השפן כי־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת־הארנבת כי־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם׃ ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא גרתו לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ מכל צפור טהורה תאכלו׃ ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ והראה והאיה למינה׃ את כל־ערב למינו׃ ואת בת היענה והתחמס והשחף למינהו׃ והכוס והינשוף והתנשמת׃ והקאת והרחם והשלך׃ והחסידה האנפה למינה והדוכיפת והעטלף׃ וכל־שרץ העוף הולך על־ארבע טמא הוא לכם׃ ואת־אלה תטמאו בכל־השרץ הנגע בנבלתם יטמא עד־הערב׃ וכל־המשא את־נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־הערב טמאים הם לכם׃ וכל־הבהמה אשר־הוא מפרסת פרסה ושסעת איננה שסע ופרסה לא הפריסה על־כל־הנגע בה יהיו טמאים כל־הנגע בנבלתם יטמא׃ ואת־אלה בכל־השרץ השרץ על־הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה בכל־השרץ טמאים לכל־הנגע בהם במותם יטמא עד־הערב׃ וכל־אשר־יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי־עץ או־בגד או־עור או־שק כל כלי אשר־יעשה מלאכה בהם במים יובא והיה טמא עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר יפל מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ מכל־האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה בכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־נפל נבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ אך מעין ובור מקוה־מים יהיה טהור ונגעם בנבלתם יטמא׃ וכי־יפל מנבלתם על־זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ וכי־יותן מים על־זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ וכי־תמות מן־הבהמה אשר־היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד־הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב׃ וכל־השרץ השרץ על־הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ כל־הולך על־גחון וכל־הולך על־ארבע עד כל־מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על־הארץ לא תאכלו כי־שקץ הוא׃ אל־תשקצו את־נפשתיכם בכל־השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את־נפשתיכם בכל־השרץ הרמש על־הארץ׃ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת בארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל־קדש לא תגע ואל־המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם־נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום תשב על־דמי טהרה׃ ואל־כל־קדש לא תגע ואל־המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ וכי־תמלאנה ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן־שנתו לעלה ובן־יונה או תור לחטאת אל־פתח אהל מועד אל־הכהן׃ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה מזוב דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ ואם־לא תמצא ידה די שה והיתה שתי תרים או שני בני יונה האחד לעלה והאחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃

ואדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל־אהרן הכהן או אל־אחד מבניו הכהנים׃ וראה הכהן את־הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ ואם־בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן־העור ושערה לא־הפך לבן והסגיר הכהן את־הנגע שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא־פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא־פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ ואם־פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל־הכהן לטהרתו ונראה שנית אל־הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמא אתו צרעת הוא׃ וכי־תהיה בו שאת־נגע צרעת והובא אל־הכהן׃ וראה הכהן והנה שאת־לבנה בעור הבשר והוא הפך שער לבן ומחיה חי בשאת׃ צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמא אתו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃ וכי־פרח תפרח הצרעת בעור ומכסה כל־עור הנגע מראשו ועד־רגליו לכל־מראה עיני הכהן׃ וראה הכהן והנה כסה הצרעת את־כל־בשרו וטהר את־הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃ וביום הראות־בו בשר חי יטמא׃ ראה הכהן את־הבשר החי וטמא את־הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ או כי־ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל־הכהן׃ וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את־הנגע טהור הוא׃ ובשר כי־יהיה בו בעורו ונרפא׃ והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל־הכהן׃ וראה הכהן והנה מראה שפל מעור ושערה הפך לבן וטמא הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרחה׃ ואם־יראנה הכהן והנה אין־בה שער לבן ושפלה אינה מן־העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי והנה פשתה בעור וטמא הכהן נגע הוא׃ ואם־תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה הוא צרבת השחין וטהרו הכהן כי־צרבת השחין הוא׃ או כי־יהיה בעור בשר אש ותהי מחית מוקד הבהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן־העור צרעת הוא בהרת פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם־ראה יראנה הכהן והנה אין־בה שער לבן והיא לא שפלה מן־העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי אם־פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם־תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת הבהרת הוא וטהרו הכהן כי־צרבת האש הוא׃ ואיש או־אשה כי־יהיה בו נגע בראש או בזקן׃ וראה הכהן את־הנגע והנה מראה עמק מן־העור ושער צהב דק בו וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי־יראה הכהן את־נגע הנתק והנה אין־מראהו עמק מן־העור ושער שחור אין־בו והסגיר הכהן את־הנגע הנתק שבעת ימים׃ וראה הכהן את־הנגע ביום השביעי והנה לא־פשה הנתק ושער צהב לא־היה בו ומראה הנתק אין עמק מן־העור׃ והתגלח והנתק לא יגלח ואת־הנתק יסגיר הכהן שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן את־הנתק ביום השביעי והנה לא־פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן־העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ואם־פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא־יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ואם־בעיניו עמד הנתק ושער שחור צמח־בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואיש כי־יהיה בעורו בהרת בהרת לבנות׃ וראה הכהן והנה בעורם בהרות כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ואדם כי־יהיה מרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם־מפאת פניו מרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי־יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ וראהו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר הוא׃ אדם צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ והצרוע אשר־בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל־שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ כל־ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ והבגד כי־יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל־מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל־כלי עור נגע צרעת הוא והראה את־הכהן׃ וראה הכהן את־הנגע והסגיר את־הנגע שבעת ימים׃ וראה את־הנגע ביום השביעי כי־פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר־יעשה העור למלאכה נגע צרעת הנגע הוא טמא הוא׃ וישרף את־הבגד או את־השתי או את־הערב בצמר או בפשתים או את כל־כלי העור אשר יהיה־בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא באש תשרף׃ וכי־יראה הכהן והנה לא־פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי העור׃ וצוה הכהן וכבסו את אשר־בו הנגע והסגיר אתו שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן אחרי הכבס את־הנגע והנה לא־הפך הנגע את־עינו ולא־פשה הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ וכי־ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו ובקרעו מן־הבגד או מן־העור או מן־השתי או מן־הערב׃ ואם־תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי־עור פרחת הוא באש תשרף את אשר־בו הנגע׃ והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס והסר ממנו הנגע ונכבס שנית וטהר׃ זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל־הכהן׃ ויצא הכהן אל־מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע־הצרעת מן־הצרוע׃ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי־צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ וצוה הכהן ושחט את־הצפור האחת אל־כלי חרש על־מים חיים׃ את־הצפור החיה יקח אתה ואת־עץ הארז ואת־שני התולעת ואת־האזוב ואת־הצפור החיה יטבל אתם ואת־הדם הצפור השחטה על־המים החיים׃ והזה על־המטהר מן־הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את־הצפור החיה על־פני השדה׃ וכבס המטהר את־בגדיו וגלח את־כל־שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל־המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ והיה ביום השביעי יגלח את־כל־שערו את־ראשו ואת־זקנו ואת גבת עיניו ואת כל־שערו יגלח וכבס את־בגדיו ורחץ את־בשרו במים וטהר׃ וביום השמיני יקח שני־כבשים תמימים ואת־כבשה אחת בת־שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃ והעמיד הכהן המטהר את־האיש המטהר ואת־אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ולקח הכהן את־הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת־לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׃ ושחט את־הכבש במקום אשר ישחט את־החטאת ואת־העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על־תנוך אזן המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית׃ ומלג השמן יצק הכהן על־כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו הימנית מן־השמן אשר על־כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ומיתר השמן אשר על־כפו יתן הכהן על־תנוך אזן המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית על־דם האשם׃ והיתר בשמן אשר על־כף הכהן יתן על־ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ ועשה הכהן את־החטאת וכפר על־המטהר מטמאתו ואחר ישחט את־העלה׃ והעלה הכהן את־העלה ואת־המנחה על־המזבח וכפר עליו הכהן וטהר׃ ואם־דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון אחד סלת מנחה בלולה בשמן ולג שמן׃ ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה האחד חטאת והאחד עלה׃ והביא את־קרבנו ביום השמיני לטהרתו אל־הכהן אל־פתח אהל מועד לפני יהוה׃ ולקח הכהן את־כבש האשם ואת־לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ ושחט את־כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על־תנוך אזן המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית׃ ויצק הכהן מן־השמן על־כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו הימנית את אשר על־כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ועשה הכהן מן־השמן אשר בכפו על־תנוך אזן המטהר הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית על־דם האשם׃ והיתר השמן אשר על־כף הכהן יתן על־ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ ועשה את־האחד מן־התרים או מן־בני היונה אשר תשיג ידו׃ את אשר תשיג ידו האחד חטאת והאחד עלה על־המנחה וכפר הכהן על־המטהר לפני יהוה׃ זאת תורת אשר־בו נגע צרעת אשר לא־תשיג ידו בטהרתו׃ וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ כי תבאו אל־ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ ובא אשר־לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ וצוה הכהן ופנו את־הבית בטרם יבא הכהן לראות את־הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את־הבית׃ וראה את־הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן־הקיר׃ ויצא הכהן מן־הבית אל־פתח הבית והסגיר את־הבית שבעת ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃ וצוה הכהן וחלצו את־האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ ואת־הבית יקצע מבית סביב ושפכו את־העפר אשר קצעו אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את־הבית׃ ואם־ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את־האבנים ואחרי הקצות את־הבית ואחרי הטח׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מאכלת הוא בבית טמא הוא׃ ונתץ את־הבית את־אבניו ואת־עציו ואת כל־עפר הבית והוציא אל־מחוץ לעיר אל־מקום טמא׃ והבא הבית כל־ימי הסגיר אתו יטמא עד־הערב׃ והשכב בבית יכבס את־בגדיו והאכל בבית יכבס את־בגדיו׃ ואם־בא יבא הכהן וראה והנה לא־פשה הנגע בבית אחרי הטח את־הבית וטהר הכהן את־הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את־הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ ושחט את־הצפור האחת אל־כלי חרש על־מים חיים׃ ולקח את־עץ הארז ואת־האזוב ואת־שני התולעת ואת־הצפור החיה ואת־הדם הצפור השחטה ואת־המים החיים והזה אל־הבית שבע פעמים׃ וחטא את־הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃ ושלח את־הצפור החיה אל־מחוץ לעיר על־פני השדה וכפר על־הבית וטהר׃ זאת התורה לכל־נגע הצרעת ולנתק׃ ולצרעת הבגד ולבית׃ ולשאת ולספחת ולבהרת׃ להורת ביום הטמא ואת־יום הטהר זאת תורת הצרעת׃

וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ דברו אל־בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או סתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל־משכב אשר ישכב עליו הזב וכל־כלי אשר ישב עליו יטמא׃ ואיש אשר יגע בזבו ולא־שטף את־ידיו במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ והכלי חרש אשר יגע־בו הזב תשבר וכל־כלי עץ ישטף במים׃ וכי־יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח־לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל־פתח אהל מועד ונתן אתם אל־הכהן׃ ועשה אתם הכהן האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ וכי־תצא ממנו שכבת־זרע ורחץ במים את־כל־בשרו וטמא עד־הערב׃ וכל־בגד וכל־עור אשר יהיה עליו שכבת־זרע וכבס במים וטמא עד־הערב׃ והאשה אשר־ישכב איש אתה שכבת־זרע ורחצו במים וטמאו עד־הערב׃ והאשה כי־תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל־הנגע בה יטמא עד־הערב׃ וכל־אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל־אשר תשב עליו יטמא׃ וכל־הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכל־הנגע בכלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ אם־על־המשכב הוא או על־הכלי אשר־היא יושבת עליו בנגעו בו יטמא עד־הערב׃ ואם־שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל־המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃ והאשה כי־תזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על־נדת טמאתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ כל־המשכב אשר תשכב כל־ימי זובה כמשכב נדתה יהיה־לה וכל־הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד־הערב׃ וכי־תטהר מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום השמיני תקח־לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל־הכהן אל־פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את־האחד חטאת ואת־האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ והזרתם את־בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את־משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת־זרע לטמא בה׃ ודותה בנדתה והזב את־זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם־טמאה׃

וידבר יהוה אל־משה אחרי מות שני בני־אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ ויאמר יהוה אל־משה דבר אל־אהרן אחיך ואל־יבא בכל־עת אל־הקדש מבית לפרכת אל־פני הכפרת אשר על־הארן ולא ימות כי בענן אראה על־הכפרת׃ בזאת יבא אהרן אל־הקדש בפר בן־בקר לחטאת ואיל לעלה׃ כתנת בד־קדש ילבש ומכנסי־בד יהיו על־בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי־קדש הם ורחץ במים את־בשרו ולבשם׃ ומאת עדת בני־ישראל יקח שני־שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את־שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ונתן אהרן על־שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ והקריב אהרן את־השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד־חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃ והקריב אהרן את־פר החטאת אשר־לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את־פר החטאת אשר־לו׃ ולקח מלא־המחתה גחלי־אש מעל המזבח מלפני יהוה וחפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ ונתן את־הקטרת על־האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את־הכפרת אשר על־העדות ולא ימות׃ ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על־פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים מן־הדם׃ ושחט את־שעיר החטאת אשר לעם והביא את־דמו מבית לפרכת ועשה את־דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על־הכפרת ולפני הכפרת׃ וכפר על־הקדש מטמאת בני־ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל־קהל ישראל׃ ויצא אל־המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על־קרנות המזבח סביב׃ והזה עליו מן־הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני־ישראל׃ וכלה מכפר את־הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח והקריב את־השעיר החי׃ וסמך אהרן את־שתי ידיו על־ראש השעיר החי והתודה עליו את כל־עונת בני־ישראל ואת כל־פשעיהם לכל חטאתם ונתנם על־ראש השעיר ושלח ביד־איש עתי המדברה׃ ונשא השעיר עליו את כל־עונתם אל־ארץ גזרה ושלח את־השעיר במדבר׃ ובא אהרן אל־אהל מועד ופשט את־בגדי הבד אשר לבש בבאו אל־הקדש והניחם שם׃ ורחץ את־בשרו במים במקום קדש ולבש את־בגדיו ויצא ועשה את־עלתו ואת־עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ והשלח את־השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחרי כן יבא אל־המחנה׃ ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את־דמם לכפר בקדש יוצא אל־מחוץ למחנה ושרפו באש את־עורתם ואת־בשרם ואת־פרשם׃ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את־בשרו במים ואחרי כן יבא אל־המחנה׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את־נפשתיכם וכל־מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם חקת עולם׃ וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את־ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃ וכפר את־מקדש הקדש ואת־אהל מועד ואת־המזבח יכפר ועל־הכהנים ועל כל־עם הקהל יכפר׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על־בני ישראל מכל־חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את־משה׃

וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או־כשב או־עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ ואל־פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ למען אשר יביאו בני־ישראל את־זבחיהם אשר־הם זבחים על־פני השדה והביאם ליהוה אל־פתח אהל מועד אל־הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם׃ וזרק הכהן את־הדם על־מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃ ולא־יזבחו עוד את־זבחיהם לשעירם אשר־הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה־זאת להם לדרתם׃ ואל־תאמר אליהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל־תועבה לא תעשון׃ כל־איש מבית ישראל ומן־הגר הגר ב

ל֗ ק֣וּמִי֮ ה֤וֹלִיכִי֙ נ֣וֹשְׂאֵ֔י מִ֖ן הַ֑יּוֹם · וְ֠אַל־תִּשְׁכְּבִ֨י כָּל־הַלַּ֜יְלָה · עַד־יֵ֣רֶד הַ֗יּוֹם וְתִשְׁכְּבִי֙ בְּנַ֣חַת
בְּ֠בֵיתִ֠י · וְתַעֲשִׂ֨ינָה מְלָאכָ֤ה בַּבָּתִּים֙ · וְאַתְּ֣ לֹ֣א תַעֲשִׂ֔ינָה כִּ֥י אִם־בְּ֖כִי תִּבְכִּ֑י · וְאַתְּ֣ לֹ֣א תֵרְדִ֔י
מִן־הַ֖יּוֹם · כִּ֥י אִם־בְּ֖כִי תִּבְכִּ֑י · וְאַתְּ֣ לֹ֣א תֵרְדִ֔י מִן־הַ֖יּוֹם ·

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר תדעל מלך גוים: עשו את המלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער: כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר: וישבו עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצון תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: ועמק השדים באר באר בקמר ויפלו שמה מלך סדם ועמרה ויתר הנוסו להר: ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו להם: וילכדו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך הוא ישב בסדם: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו גם את הנשים ואת העם: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: ובורך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך: וישא אברם את ידו אל שמים ויאמר אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם: רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפרים לא בתר: וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם: ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי: ושרי בת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יהוה ישפט בינותי ובינתיך: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: ותמצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אל אברם מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם את שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם: ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך והרבה אותך במאד מאד: ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני ובינכם: ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים: ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת כל נכר אשר לא מזרעו נמלו אתו: ויהי אברהם בן תשעים ותשע שנה וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני ובינך והרבה אותך במאד מאד: ויפל אברה

ש שבשב. פֿשׁשׁב.. שבשׁשׁכפּשׁשׁב. פּשׁ. ששׁשׁשׁר: >:—
ק׳ ׳רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. פּשׁ׳שׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁפּשׁ:- שׁשׁכפּשׁע

ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. כּשׁשׁשׁר׳ שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. כּשׁשׁר׳ שׁשׁשׁ. ש׳פּשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁכּ .. שׁשׁר׳ע
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. פּשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ: שׁשׁשׁשׁכּ. שׁשׁ. שׁשׁשׁ׳

פ׳ שׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ:- שׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ: >:—
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. כּשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. פּשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ: שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁ .. פּשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ: שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳

ש׳ שׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ:- שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ: >:—
ש׳ כּשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ.. שׁשׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳

ש׳ שׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ:- שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁ: >:—
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳
ש׳ רפּלׁע. שׁשׁשׁשׁ. שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁשׁ׳ שׁשׁשׁשׁ׳

ספר הזיכרונות של יוסף בן־אהרון

מאת יוסף בן־אהרון

הקדמה

*** * ***

א.

שמי יוסף בן־אהרון, ונולדתי בשנת תרנ"ב בעיר מוגילוב שעל הדנייפר. אבי היה סוחר עצים, ואמי ניהלה את הבית ואת החנות הקטנה שליד השוק. בילדותי למדתי בחדר אצל המלמד רבי שלמה־זלמן הורביץ, ואחר־כך בבית־הספר העירוני. כבר בגיל שתים־עשרה ידעתי לחשב על הסרגל ולנהל פנקס הוצאות והכנסות.

ב.

בשנת תרע"ד, בהיות בן עשרים ושתים, נשלחתי על־ידי אבי לעבוד אצל דוד שלי, ר' מנחם־מנדל גולדשטיין, בעיר לודז'. שם למדתי את מלאכת הסחר הגדול, את שפת הסחורות ואת דרכי המשא־ומתן. שנתיים ישבתי בחנותו ולמדתי הרבה, אך לבי נמשך אל הכתיבה יותר מאל המסחר.

ג.

בשנת תרע"ז חזרתי למוגילוב ופתחתי משרד קטן לייצוא עצים. העסק הצליח, ובתוך שנים אחדות נשאתי לאשה את רחל בת יעקב־צבי מרגולין, ונולדו לנו שלושה בנים ושתי בנות. בשנת תרפ"ב עברנו לגור בעיר ורשה, שם פתחתי סניף למשרדי, ושם ישבתי עד שנת תרצ"ט.

ד.

בשנת תרצ"ט, בחודש אלול, נאלצתי לעזוב את ורשה ולברוח דרומה. הגעתי תחילה לקרקוב, ומשם לטרנופול, ומשם לקישינב. בקישינב נפגשתי עם אחי הצעיר שמואל, שהיה כבר שם זמן רב. יחד עלינו על אניה קטנה בנמל אודסה, ובה הפלגנו אל חופי ארץ־ישראל. הגענו ליפו ביום ט"ו בשבט תש"ב, ומשם נסענו ברכבת לירושלים.

ה.

בירושלים פתחתי מחדש את עסקי, ובשנת תש"ה נולד לי בן נוסף, אהרון, שנקרא על שם אבי. בשנת תש"ח הצטרפתי לוועד השכונה שלנו, ובשנת תשי"ב נבחרתי לגזבר הוועד. בשנת תשי"ז נפטרה אשתי רחל, ואני נשארתי עם הילדים לבדי. בשנת תשכ"ג נישאתי בשנית לאסתר בת מרדכי, ומאז חיינו יחד עד יום מותה.